

ပုဒါရ်း အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဒုတိယတွဲ

နမော၊ တဿ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
 နမော၊ တဿ ဓမ္မဿ၊ သွာက္ခာတဿ၊ သန္တုဋ္ဌိကဿ၊
 နမော၊ တဿ သံဃဿ၊ သုပ္ပဋိပန္နဿ၊ ဥဇုပ္ပဋိပန္နဿ။

၄-မေဃိယဝဂ်-၁-မေဃိယသုတ်၊

မေဃိယဝဂ္ဂဿ၊ မေဃိယဝဂ်ဏှိ၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ စာလိကာယန္တိ၊
 စာလိကာယံဟူသည်ကား။ ဧဝံနာမကေ။ ဤသို့စာလိကာ အမည်ရှိသော၊
 နဝရေ၊ မြို့၌၊ ကိရိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ တဿနဝရေဿ၊ ထို
 စာလိကာအမည်ရှိသောမြို့၏၊ နှါရဋ္ဌာနံ၊ တံခါးတည်ရာအရပ်ကို၊ မုဋ္ဌိတွာ၊
 လွှတ်၍၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်၌၊ စလပက်ံ၊ လွှပ်ရှားတတ်သော
 ညွန့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သတတ်၊ တံစလပက်ံ၊ ထိုလွှပ်ရှားတတ်သော
 ညွန့်ကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ဌိတက္ကာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေါလော
 ကေန္တာနံ၊ ကြည့်ကုန်သောသူတို့အား၊ စလမာနံဝိယ၊ လွှပ်ရှားသကဲ့သို့၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စာလိကာ
 တိ၊ စာလိကာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ စာလိကေပဗ္ဗတေတိ၊ စာလိကေပဗ္ဗ
 တေဟူသည်ကား၊ တဿနဝရေဿ၊ ထိုစာလိကာမြို့၏၊ အဝိဒ္ဓရေ၊ မနီးမဝေး
 လွန်းသောအရပ်၌၊ ဧကောပဗ္ဗတော၊ တောင်တလုံးသည်၊ အတ္ထိကိဇ၊
 ရှိသတတ်၊ သောဝိပဗ္ဗတော၊ ထိုတောင်သည်လည်း၊ သဗ္ဗသေတက္ကာ၊
 အလုံးစုံဖြူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာလပက္ခဥပေါသထေ၊ လဆုတ်ပက္ခ
 ဥပုသ်နေ့၌၊ ဩလောကေန္တာနံ၊ ကြည့်ကုန်သောသူတို့အား၊ စလမာနော
 ဝိယ၊ လွှပ်ရှားသကဲ့သို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏၊ တသ္မာ၊

ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ထိုကြောင့်၊ စာလိကပဗ္ဗတောတိ၊ စာလိကတောင်ဟူ၍၊ သင်္ခါ၊ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဘတော၊ရောက်၏၊ တတ္ထပဗ္ဗတော၊ထိုစာလိကတောင်၌၊ ဘဂဝတော၊၊ ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်ကို၊ ကာရယိ၊ သု၊လောကံ၊ လုပ်ကြကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝံနဂရံ၊ ထိုစာလိကမြို့ကို၊ ဂေါစရဂါမံ၊ ကတွာ၊ ဆွမ်းခံရှာပြု၍၊ တသ္မိ၊ စာလိကပဗ္ဗတမဟာဝိဟာရေ၊ ထိုစာလိကတောင်၊ ကျောင်းတော်ကြီး၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ စာလိကသံဝိဟရတိ၊ စာလိကပဗ္ဗတောတိ၊ စာလိကသံဝိဟရတိ၊ စာလိကပဗ္ဗတောဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ မေဃိယောတိ၊ မေဃိယောဟူသည်ကား၊ တဿ၊ တေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဥပဋ္ဌာကောဟောတိတိ၊ ဥပဋ္ဌာကောဟောတိ ဟူသည်ကား၊ ပရိဝရိကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဋ္ဌမဗောဓိယံ၊ ပဋ္ဌမဗောဓိ၌၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးတို့သည်၊ အနိဗ္ဗာ၊ အမြဲမရှိကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကဒါ၊ တရံ၊ တခါ၊ နာဂဿ၊ မာလေ၊ နာဂဿ၊ မာလမထေရ်သည်၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ လုပ်ကျွေးသည်၊ ဧကဒါ၊ တရံ၊ တခါ၊ နာဂိတော၊ နာဂတမထေရ်သည်၊ ဧကဒါ၊ တရံ၊ တခါ၊ ဥပဝါဏေ၊ ဥပဝါဏမထေရ်သည်၊ ဧကဒါ၊ တရံ၊ တခါ၊ သုနက္ခတ္တေ၊ သုနက္ခတ္တမထေရ်သည်၊ ဧကဒါ၊ တရံ၊ တခါ၊ ရုန္ဒာသမဗျုဒ္ဓေသော၊ ရုန္ဒာသမဏေသည်၊ ဧကဒါ၊ တရံ၊ တခါ၊ သာဂတော၊ သာဂတမထေရ်သည်၊ ဧကဒါ၊ တရံ၊ တခါ၊ မေဃိယော၊ မေဃိယမထေရ်သည်၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ လုပ်ကျွေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ မေဃိယောထေရော၊ မေဃိယမထေရ်သည်သာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေနခေါပနသမယေန၊ အာယသ္မာ၊ မေဃိယောဘဂဝတော၊ ဥပဋ္ဌာကောဟောတိတိ၊ တေနခေါပနသမယေန၊ အာယသ္မာ၊ မေဃိယောဘဂဝတော၊ ဥပဋ္ဌာကောဟောတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ၊ မေဃိယော၊ အရှင်မေဃိယသည်၊ သဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇန္တုဂါမန္တိ၊ ဇန္တုဂါမံဟူသည်ကား၊ ဧံနာမကံ၊ ဤသို့ဇန္တုဂါမအမည်ရှိသော၊ တဿ၊ ဝိဟာရဿ၊ ထိုကျောင်းတော်၏သာလျှင်၊ အပရံ၊ သပါးသော၊ ဂေါစရဂါမံ၊ ဆွမ်းခံရှာသည်၊ ဇန္တုဂါမေတိပိ၊ ဇန္တု

ဂါမေဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ပါဠိရှိ၏၊ ကိမိကာဠာယန္တိ၊ ကိမိကာဠာယံဟူ
သည်ကား၊ ကာဠကိမိဗဟုလတာယ၊ မည်းသောပိုးရွာများသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ကိမိကာဠာဟိ၊ ကိမိကာဠာဟူ၍၊ လန္တနာမနုဗိယာ၊ ရအပ်သော
အမည်ရှိသောမြစ်၌၊ ဇဗ္ဗိဟာရန္တိ၊ ဇဗ္ဗိဟာရံဟူသည်ကား၊ စိရနိ
သန္တာယ၊ ကြာမြင့်စွာနေသဖြင့်၊ ဇဗ္ဗိဟာရံဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပန္တကိလမက
ဝိနောဓနတ္ထံ၊ ဖြစ်သောညောင်းညာပင်ပန်းခြင်းကိုပျောက်ခြင်းငှါ၊ ဝိစရ
ဏံ၊ စကြိုသွားခြင်းတည်း၊ ပါသာဒိကန္တိ၊ ပါသာဒိကံဟူသည်ကား၊ အဝိ
ရုဠရုက္ခတာယစ၊ မထူလွန်းမပါးလွန်းသော သစ်ပင်ရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သိနိဒ္ဓပတ္တတာယစ၊ ပြေငြိမ်ချောမောသော အခက်
အခက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဿန္တာနံ၊ ကြည့်ရှုကုန်
သောသူတို့အား၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်
၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါသာဒိကံ၊ ပါသာဒိကမည်၏၊ သန္တန္တာယ
တာယစ၊ ချင်းအေးသောအရိပ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
မနုညဘူမိဘာဂတာယစ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘူယ် မြေအဖြစ်ရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မနုညံ၊ နှစ်သက်တွင်ရှိသော၊ အန္တော၊ အတွင်း
သို့၊ ပဝိဋ္ဌာနံ၊ ဝင်ကုန်သောသူတို့အား၊ ဝိတိသောမနဿဇနနုဠေရံ၊ ဝိတိ
သောမနဿာကိုဖြစ်စေတတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတံကို၊ ရေမတိ၊
မွေ့လျော်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရမဏီယံ၊ ရမဏီယမည်
၏၊ အလန္တိ၊ အလံဟူသည်ကား၊ ပရိယတ္တံ၊ တွင်းနှိုင်း၍၊ ယုတ္တံ၊ လျှောက်ပတ်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
ပဓာနတ္ထိကဿာတိ၊ ပဓာနတ္ထိကဿဟူသည်ကား၊ ပေသာဂေဓာဝနာယ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းပီးဖြန်းခြင်းငှါ၊ အတ္ထိကဿ၊ အလိုရှိသောသူအား၊ ပဓာနာယာ
တိ၊ ပဓာနာယဟူသည်ကား၊ သမဏဓမ္မကရဏာယ၊ ရဟန်းတ ဉ္စကိုပြု
ခြင်းငှါ၊ အာဂစ္ဆေယျတန္တိ၊ အာဂစ္ဆေယျတံဟူသည်ကား၊ ဧ၊ ဝံ၊ ဝါ
သည်၊ အာဂစ္ဆေယျံ၊ ပြန်လာခဲ့အံ့၊ ကိရိတ္တာရေမိ၊ ထိုစကားကို၌၊ ပိဗိန္ဒု၊
ထေရေရန၊ အရှင်မေဃိယမထေရ်သည်၊ ဂုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ တံဌာနံတံ၊ ဌာနံ၊
ထိုအရပ်၌၊ အနုပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်အတိုင်းပဋ္ဌာစာတိသတာနိ၊ ဟ၊ ဝါ၊ ရာ
တို့ပတ်လုံး၊ ရညာဇေ၊ ဇင်းသည်သာလျှင်၊ ပုတုဂ္ဂားဖြစ်၍၊ သဇေ၊ အမြဲ
မပြတ်၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကဗားခြင်းကို၊ အနုဘူဝံ၊ အစဉ်ခံစားသည်၊
အဟေါသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တံဿထေရဿ၊ ထိုမေဃိယမထေရ်
အား၊ ဗိဇ္ဇမတ္တသေဝ၊ မြင်ကာမျှဖြင့်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဝိဟာရိတုံ၊

၄ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

နေခြင်းငှါ၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ နမိ၊ ညွတ်လေ၏။ အာဂမေဟိတာဝါတိ၊ အာဂမေဟိတာဝဟူသည်ကား၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထေရေဿ၊ မေဃိယမထေရ်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဥပခာနေန္တော၊ စုံစမ်းတော်မူသည်ရှိသော်၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်၊ ပရိပါတံ၊ ရှေ့ခြင်းသို့၊ နဂတံ၊ မရောက်သေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်ဥာဏ်မရင့်သောအခါ တိုင်ရုံးပဋိက္ခိပေန္တော၊ ပယ်တော်မူလို၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အာဂမေဟိတာဝဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧကကမ္ပိတာဝါတိ၊ ဣဒံပန၊ ဧကကမ္ပိတာဝဟူသောဤစကားကိုကား၊ အဿ၊ ထိုမေဃိယရဟန်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ငါတုရားမိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အယံ၊ ဤမေဃိယရဟန်းသည်၊ ဂစ္ဆာဝါပိ၊ သွားပင်သွားသော်လည်းကောင်း၊ အမှုသည်အနိပ္ပန္နမာနေ၊ မပြီးသည်ရှိသော်၊ နိရာသကော၊ ယုံမှားသကဲ့သို့ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပေမဝသေန၊ ချစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပုန၊ တဖန်၊ အာဂစ္ဆိဿတိ၊ ပြန်လာလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တမဒ္ဒဝဇနနတ္ထံ၊ ဗိတ်၏နူးညံ့ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယာဝအညောကောဗိဘိက္ခ၊ အာဂစ္ဆိတိတိ၊ ယာဝအညောကောဗိဘိက္ခ၊ အာဂစ္ဆိတိဟူသည်ကား၊ အညော၊ သင်မှတပါးသောကောဗိ၊ တရံတယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ မမေသန္တိကံ၊ ငါ၏အထံတော်သို့၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ အာဂစ္ဆိတိ၊ လာလတ္တံ့၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ အာဂမေဟိ၊ ဆိုင်းငံ့ဦးလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကောဗိဘိက္ခ၊ ဒိဿတိတိပိပါဠော၊ ကောဗိဘိက္ခ၊ ဒိဿတိဟူသော ပါဠိသည်လည်း၊ အတ္ထံ၊ ရှိ၏၊ အာဂစ္ဆိတုတိပိ၊ အာဂစ္ဆိတုဟူ၍လည်း၊ ပဋန္တိ၊ ရှုတ်ဘတ်သန္တောယံကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဿတုတိ၊ ဒိဿတုဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထံ၊ ရှိ၏၊ နတ္ထိကိဉ္စိဥတ္တရိကရိဏီယန္တိ၊ နတ္ထိကိဉ္စိဥတ္တရိ ကရုဏီယံဟူသည်ကား၊ စတုဿ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သစ္စေဿ၊ သစ္စာတို့၌၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂေဟိ၊ မဂ်တို့ဖြင့်၊ ပရိညာဒိနံ၊ ပရိညာဉ်အစရှိကုန်သော၊ သောဋ္ဌသန္တံ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ကိစ္စာနံ၊ ကိစ္စတို့ကို၊ ကတတ္တော၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဘိသမ္ပေါမိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊ ယာဝအဓိဂတတ္တော၊ အဆုံးတိုင်ရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တတော၊ ထိုသဗ္ဗညုတညာဏ်တော်မှ၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ ဥတ္တရိ၊ အထက်၌၊ ကရုဏီယံနာမ၊ ပြုအပ်ပြုတွယ်အမှုမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကတဿဝါပဋိစယောတိ၊ ကတဿဝါပဋိစယောဟူသည်ကား၊ ကတဿဝါ၊ ပြုပြီးသော မဂ်ဖိုလ်ကိုလည်း၊

၄-မေဃိယဝဂ်-၁-မေဃိယသုတ်။

၅

ပုနးတဖနံ၊ ပဋိစယောဝိပွါးယျား လေ့လာခြင်းသည်လည်း၊ နတ္ထိမရှိဟိ
သန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘာဝိတမဂ္ဂေါပွါးယျားပြီးသောမဂ်ကို၊ ပုနး
တဖနံ၊ နဘာဝိယာဘိမေပွါးယျားအပ်ပြီ၊ ပဟိနကိလေသာနံဝါ၊ ပယ်အပ်ပြီး
သောကိလေသာတို့ကိုလည်း၊ ပုနးတဖနံ၊ ပဟာနေ၊ ပယ်ခြင်း၌၊ နကိစ္စံ၊ ပြု
သွယ်ကိစ္စမရှိပြီ၊ အတ္ထိကတဿပဋိစယောဝိ၊ အတ္ထိကတဿပဋိစယော
ဟူသည်ကား၊ မယံ၊ ငါ၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ နိဗ္ဗာဒိတဿ၊ ပြီးစေအပ်
သော၊ သီလာဒိဓမ္မဿ၊ သီလအစရှိသောတရား၏၊ အဂိယမပ္ပဿ၊ အဂိယ
မဂ်ကို၊ အနိဝတတ္တာ၊ မရဘူးသေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဒတ္ထံ၊ ထိုမဂ်
ဖိုလ်အကျိုး၌၊ ပုနးတဖနံ၊ ဝဇနသင်္ခါတော၊ ပွါးခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ပဋိ
စယော၊ တဖနံလေ့လာခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါသေး၏၊ အတ္ထိတဗ္ဗော၊ အား
ထုတ်ခြင်း၌အလိုရှိပါ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ ရှင်မေဃိယ
အလိုတည်း၊ မေဃိယ၊ ချစ်သားမေဃိယ၊ ပဓာနန္တိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းအံ့
ဟူ၍၊ ခေါ်စင်စစ်၊ ဝဒမာနံ၊ လျှောက်ထားတောင်းပန်သော သင်ချစ်သား
ကို၊ ကိန္တိဝဒေယျာမာတိ၊ ကိန္တိဝဒေယျာမဟူသည်ကား၊ သမဏဓမ္မံ၊
ရဟန်းတရားကို၊ ကရောမိ၊ ပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒမာနံ၊ လျှောက်ထား
တောင်းပန်သော သင်ချစ်သားကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အညံ၊ တပါးသော
တားမြစ်သောစကားကို၊ ကိံနာမဝဒေယျာမ၊ အတယ်ဆိုစကောင်းတော့
အံ့နည်း၊ ဒိဝါဝိဟာရံနိဝိဒိတိ၊ ဒိဝါဝိဟာရံနိဝိဒိဟူသည်ကား၊ ဒိဝါဝိဟာ
ရတ္ထာယ၊ နေနေခြင်း၌၊ နိဝိဒိ၊ နေ၏၊ နိဝိဒန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်
လည်း၊ ယသ္မိမဂ်လသီလာပတ္တေ၊ အကြင်မဂ်လာရှိသောကျောက်ဖျာ၌၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး မင်းဖြစ်စဉ်ကာလ၌၊ အနုပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ပဉ္စဇာတိ
သတာနိ၊ ဘဝငါးခုတို့ပတ်သုံး၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဥယျာ
နကိဉ္စံ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်းကို၊ ကိဉ္ဇန္တော၊ ကစားလျက်၊ ဝိဝိနာဓုကပရိ
ဝါရော၊ အထူးထူးအပြားပြား ယျားစွာသော ကချေသည်အပေါင်း ဖြိုရံ
လျက်၊ နိဝိဒ္ဓုပုဗ္ဗေ၊ နေခဲ့ဘူး၏၊ တသ္မိယေဝဋ္ဌာနေ၊ ထိုရှေးနေခဲ့ဘူးသော
မဂ်လာကျောက်ဖျာ၌သာလျှင်၊ နိဝိဒိ၊ နေတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုသို့နေသော
အခါ၌၊ အဿထေရဿ၊ ထိုမေဃိယမထေရ်အား၊ နိဝိဒ္ဓုကာလတော၊
နေသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သမဏာဘာဝေါ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ ဝိဂ
တောဝိယ၊ ကင်းသကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဇဝေသံ၊ မင်း၏အသွင်
ကို၊ ဂဟေတွင်၊ ယူ၍၊ နာဓုကပရိဝါရပရိဂုတော၊ ကချေသည်အပေါင်း
ဖြိုရံလျက်၊ သေတန္တိတ္တဿ၊ ထီးပြု၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ မဟာရဟော၊

ဥဒါနိးအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

မြတ်သောသူတို့သာနေခြင်းငှါ လျောက်ပတ်သော၊ ပလ္လင်္ကေ၊ရာဇပလ္လင်
 ဦးကင်တော်၌၊ နိဿိန္ဒ္ဒာဝိယ၊နေသကဲ့သို့၊ ဇာတော၊ဖြစ်၏၊အထပစ္ဆာ၊
 ထိုနောင်မှ၊ အဿထေရဿ၊ ထိုမေဗိယမထေရ်အား၊ တံသမ္ပတ္တိံ၊ထို
 စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အာသာဒယတော၊ သာယာသောအားဖြင့်၊ ကာမ
 ဝိတက္ကော၊ ကာမဝိတက်သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏၊ သောထေရော၊
 ထိုမေဗိယ မထေရ်သည်၊ တသ္မိံယေဝခဏေ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ သ
 ဟောဒ္ဓေ၊ ခိုးထုပ်နှင့်တကွ၊ ဂဟိတေ၊ဖမ်းယူအပ်ကုန်သော၊ ဧဒ္ဓစောရေ၊
 ခိုးသူနှစ်ယောက်တို့ကို၊ အာနေတွာ၊ဆောင်၍၊ ဝုရတောဝ၊ရှေးမှသာလျှင်၊
 ဌိတောဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့၊ အနုပဓ္မေသု၊အနီး၌ ထင်လာသည်ရှိသော်၊
 ဧကဿ၊ တယောက်သောခိုးသူအား၊ ဝဓံ၊သတ်ခြင်းကို၊ အာဏာပနာ
 သေန၊စေခိုင်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကော၊ဗျာပါဒဝိတက်
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ဖြစ်၏၊ ဧကဿ၊ခိုးသူတယောက်အား၊ ဗန္ဓနံ၊အနှောင်အဖွဲ့
 ကို၊ အာဏာပနာ ဝသေန၊ စေခိုင်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဟိံသာဝိ
 တက္ကော၊ဝိဟိံသာဝိတက်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ဖြစ်၏၊ ဧဝူပေါ၊ဤ သို့သဘောရှိ
 သော၊ လတာဇာလေန၊နွယ်ကွန်ယက်ဖြင့်၊ သမ္ပရိကိဏ္ဍော၊ ဖြွမ်းသော၊
 ရုက္ခောဝိယစ၊ သစ်ပင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မရမက္ခိကာဟိ၊ပျားကောင်
 အပေါင်းတို့သည်၊ သမ္ပရိကိဏ္ဍော၊ ထက်ဝန်းကျင်ဝန်းဝိုင်း အပ်သော၊
 မရစာတကောဝိယ၊ ပျားဖွတ်သော ယောက်ျားကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊
 အကုသလ ဝိတက္ကေဟိ၊ အကုသလ ဝိတက်တို့ဖြင့်၊ ပရိက္ခိတ္တ သမ္ပရိ
 ကိဏ္ဍော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍ ကောင်းစွာ ဖြွမ်းသည်၊
 အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ တံသမ္ပရိကိဏ္ဍံ၊ထိုကောင်းစွာအကုသိုလ်ဝိတက်ခြံရံ
 ရောဖြွမ်းသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ အထခေါအာယသ္မတောမေဗိယဿ၊
 တိအာဒိ၊ အထခေါအာယသ္မတောမေဗိယဿဤသို့အစရှိသောစကား

၉

ကို၊ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ အတ္ထရိယံဝတဘော
 တိဧတံ၊အတ္ထရိယံဝတဘောဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဂရဟနတ္ထရိယံနာမ
 ကိရ၊ကဲ့ရဲ့သောအားဖြင့်အံ့ဩသောသဒ္ဓါဖြစ်သတတ်၊ ယထာ၊အာသယ်
 ကဲ့သို့၊နည်းဟူမူကား၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝ
 တော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝလိယဂတ္တံ၊တွန့်သောအရေရှိသောကိုယ်တော်
 ကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အတ္ထရိယံ၊အံ့ဩဝွယ်ရှိစွာ၊ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊အတ္ထုတံ၊မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ခဲ့၏တကား၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ
 ယထာ၊သျှောက်ထားသကဲ့သို့တည်း၊ အပရေပန၊ တပါးသောဆရာတို့

သည်ကား၊ တသို့ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓဗလပလ္လဝါဒီသု၊ အပွင့်အဝင်း
 အရွက်အစရှိသည်တို့၌၊ လောဘဝသေန၊ တပ်နှစ်သက်သည်၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ကာမဝိတက္ကော၊ ကာမဝိတက်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခရဿ
 ရာနံ၊ ကြမ်းတမ်းသော အသံရှိကုန်သော၊ ပက္ခိအာဒိနံ၊ ဌက်အစရှိသည်
 တို့၏၊ သဒ္ဓသဝနေန၊ အသံကိုကြားရသဖြင့်၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကော၊ ဗျာပါဒ
 ဝိတက်သည်၊ လေ့၍ အာဒိဟိ၊ ခဲအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုမသာယာ
 သော အသံရှိသော ဌက်တို့အား၊ ပဋိဗာဟနာမိပ္ပာယေန၊ တားမြစ်လိုသဖြင့်၊
 ဝိဟိံ သာဝိတက္ကော၊ ဝိဟိံ သာဝိတက်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဇေဝ၊ ဤ
 ဥယျာဉ်၌သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝသေယျံ၊ နေပါတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်၌၊ သာပေက္ခတာဝသေန၊ ဝဲကွက်သည်၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ကာမဝိတက္ကော၊ ကာမဝိတက်သည်၊ ဝနစာရကေ၊ တော၌ကျက်စား
 သော မူဆိုးတို့ကို၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တေသု၊ ထို
 မူဆိုးတို့၌၊ ဝိတ္တဒုန္တ နေန၊ ဝိတ်ပြစ်မှားသဖြင့်၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကော၊ ဗျာပါဒ
 ဝိတက်သည်၊ တေသံ၊ ထိုမူဆိုးတို့အား၊ ဝိဟေဠနာမိပ္ပာယေန၊ ညှဉ်းခဲလို
 သဖြင့်၊ ဝိဟိံ သာဝိတက္ကော၊ ဝိဟိံ သာဝိတက်သည်၊ တဿထေရဿ၊
 ထိုမေဃဝိယမထေရ်အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ ဆို
 ကုန်၏၊ ယထာတထာဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ညားညားလည်း၊ တဿထေရဿ၊
 ထိုမထေရ်အား၊ ဝိန္တာဝိတက္က ပဝတ္တိယေဝ၊ ဝိန္တာဝိတက်၏ ဖြစ်ခြင်း
 သည်သာလျှင်၊ အန္တရိယကာရဏံ၊ အံ့ဩခြင်း၏ အကြောင်းတည်း၊ အနွာ
 သန္တာတိ၊ အနွာသန္တာဟူသည်ကား၊ အနုလဒ္ဓါ၊ အစဉ်ရအပ်သော၊ ဝေါ
 ကိဏ္ဍာ၊ ရော့ဗြိုင်းသော၊ အတ္တနိစ၊ မိမိကိုယ်၌ လည်းကောင်း၊ ဂရုဗ္ဗိစ၊
 ဂရုပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၌ လည်းကောင်း၊ ကေတ္တေပိ၊ တခုတည်းပင်ဖြစ်
 သော်လည်း၊ ဗဟုဝစနံ၊ ဗဟုဝစ်တတ်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ အနုသန္တော
 တိပိ၊ အနုသန္တာဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်ရှိ၏၊ ယေနဘဂဝါ တေန
 နုပသင်္ကမိတိ၊ ယေနဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ ဟူသည်ကား၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 ဝိန္တာဝိတက္ကေဟိ၊ ဝိန္တာဝိတက်တို့ဖြင့်၊ ပရိကိဇ္ဈော၊ ထက်ဝန်းကျင်
 ရော့ဗြိုင်းသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနသပ္ပါယံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ လျောက်ပတ်စွာ၊
 ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမံအတ္တံ၊
 ဤသပ္ပါယ မဖြစ်လတ္တံ့သော အကြောင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဒိဃဒသမိ၊
 အရှည်ကိုမြင်တော်မူလေ့ ရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ပုဋိသေဓေမိ၊ ငါ့အားတားမြစ်တော်မူသည်ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သလ္လ

၈

ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ကေတုတ္တာ။ ကောင်းစွာ မှတ်၏။ ဣမံကာရေတံ။ ဤအကြောင်းကို။ ဒသဗ
လဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေဿာမိ၊ ကြားသျှောက်အံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့လုံးပိုက်၍။ နိဿိန္နာသနတော၊ နေရာမင်္ဂလာ ကျောက်ဖျာမှ၊ ဝုဠာ
ယ၊ ထ၍။ ယေန၊ အပြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ
တော်မူ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္က
မိတောဝ၊ ကပ်လေပြီး၍လည်း။ ဣမေယံဘန္တေတိအာဒိနာ၊ ဣမေယံဘန္တေ
ဤသို့စသည်ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဝတ္တိယံ၊ အကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊
နားတော်သျှောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနားတော်သျှောက်သောပါဌအပေါင်းတွင်၊
ယေဘုယျေနာတိ၊ ယေဘုယျေနဟူသည်ကား။ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊
အဘိက္ခံတံ၊ မပြတ်၊ ပါပကာတိ၊ ပါပကာဟူသည်ကား။ လာမကာ၊ ယုတ်
မာကုန်သော၊ အကုသလာတိ၊ အကုသလာဟူသည်ကား။ အကောသလ္လ
သမ္ဘူတာ၊ မလိမ္မာသောသဘောဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဒုဂ္ဂ
တိသမ္ဘာပနဋ္ဌေန၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ရောက်စေတတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ပါပ
ကား၊ ပါပကမည်ကုန်သောယုတ်မာသောသဘောဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလ
ပဋိပက္ခဘာယ၊ ကုသိုလ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်အဖြစ်အားဖြင့်၊ အကုသလာ၊
အကုသိုလ်မည်ကုန်သော၊ ယောသဘာဝေါ၊ အကြင်သဘော တရား
သည်၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို၊ အာရေဇတံ၊
အာရုံသို့၊ ဝိတက္ကေတိဥဟတိအဘိနိရောပေတိ၊ ရှေးရှုစင်တတ်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောသဘာဝေါ၊ ထိုသဘောတရားသည်၊ ဝိတက္ကော၊
ဝိတက်မည်၏။ ကာမသဟဂတော၊ ကာမနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဝိတက္ကော၊
ဝိတက်တည်း။ ကာမဝိတက္ကော၊ ကာမနှင့်တကွဖြစ်သောဝိတက်၊ ကိလေ
သကာမသမ္ပယုတ္တော၊ ကိလေသာကာမနှင့်သွဉ်သော၊ ဝတ္ထုကာမာရဗ္ဗ
ဇော၊ ဝတ္ထုကာမလျှင်အာရုံရှိသော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်တည်း။ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား။ အက္ခော၊ အနက်တည်း။ ဗျာပါဒသဟဂတော၊ ဗျာပါဒ
နှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်တည်း။ ဗျာပါဒဝိတက္ကော၊ ဗျာပါဒ
နှင့်တကွဖြစ်သောဝိတက်၊ ဝိဟိ' သာသဟဂတော၊ သူတပါးကိုညှဉ်းဆဲး
ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်တည်း။ ဝိဟိ' သာဝိတက္ကော၊
သူတပါးကိုညှဉ်းဆဲးခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သောဝိတက်၊ တေသု၊ ထိုသုံးပါး
သောဝိတက်တို့တွင်၊ ကာမဝိတက္ကော၊ ကာမဝိတက်သည်။ ကာမာနံ၊
ကာမတို့ကို၊ အဘိနန္ဒနဝသေန၊ အလွန်နှစ်သက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
ပဝတ္တောပဝတ္တော၊ ဖြစ်သောကြောင့်၊ နိက္ခမပဋိပက္ခော၊ နိက္ခမဝိတက်၏ဆန့်

ကျင်ဘက်တည်း။ ဗျာပါဒဝိတက္ကော၊ ဗျာပါဒဝိတက်သည်။ ဣမေသတ္တာ၊
 ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဟညန္တုဝါ၊ သေမှုလည်း သေစေကုန်သတည်း။
 ဝိနဿန္တုဝါ၊ ပျက်စီးမှုလည်းပျက်စီးစေကုန်သတည်း။ မာအဟေသုဝါ၊
 မဖြစ်မှုလည်း မဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တေသု၊ သတ္တပါ
 တို့၌။ သမ္ပဒသနာသေန၊ အလွန်ပြစ်မှားသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္ထော
 ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သောကြောင့်။ မေတ္တာပဋိပက္ခော၊ မေတ္တာတရား၏ ဆန့်ကျင်
 ဘက်တည်း။ ဝိဟိံသာဝိတက္ကော၊ ဝိဟိံသာဝိတက်သည်။ ပါဏိလေဒ္ဓ၊
 ဒဏ္ဍာဒိတိ၊ လက်ဝါးလက်ဆုပ် အုတ်ကျောက်ခဲ လှံကန်စသည်တို့ဖြင့်၊
 သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ ဝိဟေဋ္ဌေတုကာမတာဝသေန၊ ညှဉ်းခဲးလို
 သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္ထောပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သောကြောင့်။ ကရုဏာ
 ပဋိပက္ခော၊ ကရုဏာ၏ဆန့်ကျင်ဘက်တည်း။ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်
 ကား၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဿထေရေဿ၊ ထိုမေဃိယမ
 ထေရ်အား။ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်သို့။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို။ အနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြု
 တော်မူသနည်း။ အနန္တညာတောဝိ၊ ခွင့်လွှတ်သော်လည်း။ အယံထေရော၊
 ဤမထေရ်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဂစ္ဆိဿတေဝ၊ သွားလတ္တံ့၊
 သည်သာတည်း။ ပရိစာရကာမတာယ၊ အလုပ်အကျွေးကိုအလိုရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဂန္တု၊ သွား
 ခြင်းငှါ။ နဒေဘိမညေ၊ ခွင့်မပေးသည်ထင်၏။ ဣတိစ၊ ဤသို့လျှင်။ တဿထေ
 ရဿ၊ ထိုမထေရ်အား။ အညထတ္တံ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်စိတ်၏ဖြစ်
 ခြင်းသည်။ သိယံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘံပဝတ္ထနံ၊ ထိုတပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်
 စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ အဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်အား။ ဒိဃရတ္တံ၊ နှစ်စွာ
 သောနေညဉ့်ပတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်း
 ငှါ။ သံဝတ္ထေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်
 မူပေ၏။ ဧံ၊ ဤသို့။ တဗ္ဗိံ၊ ထိုအရှင်မေဃိယသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 ပဝတ္ထိံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ အာရောစေတွာ၊ လျှောက်ကြား၍။ နိသိန္နေ၊ နေသည်ရှိ
 သော်။ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ။ တဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်အား။ တဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ သပ္ပာယံ၊ လျှောက်ပတ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေ
 န္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ အပရိပက္ခာယမေဃိယစေတောဝိမုတ္တိ
 ယာတိအာဒိံ၊ အပရိပက္ခာယမေဃိယ စေတောဝိမုတ္တိယာ ဤသို့အစရှိ
 သော ဒေသနာတော်ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌။
 အပရိပက္ခာယာတိ၊ အပရိပက္ခာယဟူသည်ကား။ ပရိပါကံ၊ ရှေ့ခြင်းသို့။

အပတ္တာယ၊မရောက်သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊စေတောဝိမုတ္တိယဟိ၊
 စေတောဝိမုတ္တိယဟူသည်ကား၊ကိလေသဟိ၊ကိလေသဟူ၍၊စေတ
 သော၊စိတ်၏၊ဝိမုတ္တိယာ၊လွတ်ခြင်းမှ၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊
 ပုဗ္ဗဘာဝေ၊ရှေးအတို့၌၊တဒဂ်ဝသေနဝေ၊တဒဂ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ဝိက္ခန္ဓနဝသေနဝေ၊ဝိက္ခန္ဓန၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ကိလေသဟိ၊ကိလေသဟူ၍၊စေတသော၊စိတ်၏၊ဝိမုတ္တိ၊လွတ်
 ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အပရဘာဝေ၊နောက်အတို့၌၊သမုဇ္ဈေဒဝ
 သေနဝေ၊သမုဇ္ဈေဒ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ပဋိပ္ပသေဒ္ဓိဝသေ
 နဝေ၊ပဋိပ္ပသေဒ္ဓိ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ဝိမုတ္တိ၊လွတ်ခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အယံဝိမုတ္တိ၊ဤလွတ်ခြင်းကို၊ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ဝိတ္ထာရ
 တော၊အကျယ်အားဖြင့်၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ကထိတာဝံ၊ဆိုပြီးသည်
 သာဗျူတည်း၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တတ္ထ၊ထိုပဌမဗောဓိဝဂ်၌၊ဝုတ္တနယေ
 န၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏၊တတ္ထတတ္ထိ၊ဝစနေ၊
 ထိုစကားရပ်၌၊ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယဟိ၊အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်ကို
 ရင့်စေတတ်ကုန်သော၊ဓမ္မေဟိ၊သဒ္ဓိန္ဒြေစသောတရားတို့ဖြင့်၊အာသယေ၊
 အလိုလေ့တို့ကို၊ပရိပါစိတောပဋ္ဌောနီတေ၊ခါတွက်ပြီးသည် ရှိသော်၊
 ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာ၏၊ဝတ္ထံ၊ပညာဟူသောခန်းတိုက်ကို၊ဝဏ္ဏန္တိ
 ယာ၊ပူသည်ရှိသော်၊ပရိပါကံ၊ရင့်ခြင်းသို့၊ဝန္တန္တိယာ၊ရောက်သည်
 ရှိသော်၊စေတောဝိမုတ္တိ၊စေတောဝိမုတ္တိသည်၊ပရိပတ္တာနာမ၊ရင့်သည်
 မည်သည်းဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တဒဘာဝေ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောကိလေသကို
 ခါတွက်ခြင်း၊ဝိပဿနာဉာဏ်၏ရင့်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း၏မရှိခြင်းသည်၊
 သတိ၊၌လတ်သော်၊အပရိပတ္တာ၊မရင့်သည်မည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
 ဝိမုတ္တိ၊ရိပါစနိယာ၊အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရင့်စေတတ်သော၊
 ဓမ္မာ၊တရားတို့သည်၊ကတမေပန၊အဘယ်တရားတို့ နည်းဟူမူကား၊
 သဒ္ဓိန္ဒြေ၊သဒ္ဓိနံ၊သဒ္ဓိန္ဒြေစသည်တို့၏၊ဝိသုဒ္ဓကုဏဝသေန၊စင်ကြယ်ခြင်း
 ပိုပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဓန္ဒရေသဓမ္မာ၊တဆွေငါးပါးသော တရားတို့
 ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်ကုန်၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊အသန္ဓေ၊
 ရတနာသုံးပါးကံတရားကို ပန်ကြည်ခြင်းကင်းကုန်သော၊ပုဂ္ဂလေ၊ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ကို၊ပရိဝဇ္ဇယတော၊ဩဉ်ရှောင်သဖြင့်၊သန္ဓေ၊ရတနာသုံးပါးကံတရား
 ၌ပန်ကြည်ကုန်သော၊ပုဂ္ဂလေ၊ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊သေဝတော၊နှိပ်သဖြင့်၊တစ
 တောယဟိ၊ပါသတော၊တည်းကပ်သဖြင့်၊ပသာဒနိယေ၊ကြည်ညိုသွယ်

ရှိသော၊ သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်တို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သောအားဖြင့်၊
 တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊
 သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယသည်၊ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏၊ ကုသိတေ၊ ပုဒ်းမိကုန်
 သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပရိဝုဇ္ဈယတော၊ ကြည်ရှောင်သဖြင့်၊ ဓာရဇ္ဈေ
 ဝိရိယေ၊ ဝိပဿနာကိုအားထုတ်ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သေဝ
 တော၊ မှီဝဲသောအားဖြင့်၊ ဘဇေတောပယိရူပါသတော၊ ဆည်းကပ်သော
 အားဖြင့်၊ သဗ္ဗပ္ပဓာနေ၊ သဗ္ဗပ္ပဓာန်တရားတို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်
 သောအားဖြင့်၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊ ဤအ
 ကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိရိယိန္ဒြိယံ၊ ဝိရိယိန္ဒြိယသည်၊ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏၊
 မုဋ္ဌဿတိ၊ လွတ်သောသတိရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပရိဝုဇ္ဈ
 ယတော၊ ရှောင်ကြည်သောအားဖြင့်၊ ဥပဗ္ဗိတဿတိ၊ ထင်သောသတိရှိ
 ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သေဝတော၊ မှီဝဲသောအားဖြင့်၊ ဘဇေ
 တောပယိရူပါသတော၊ ဆည်းကပ်သောအားဖြင့်၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိ
 ပဋ္ဌာန်တရားတို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သောအားဖြင့်၊ တိဟိ၊ သုံးပါး
 ကုန်သော၊ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊
 သတိန္ဒြိယသည်၊ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏၊ အဿမာပိတေ၊ မသင့်ပြီကြည်
 ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပရိဝုဇ္ဈယတော၊ ရှောင်ကြည်သောအား
 ဖြင့်၊ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သေဝ
 တော၊ မှီဝဲသောအားဖြင့်၊ ဘဇေတောပယိရူပါသတော၊ ဆည်းကပ်သော
 အားဖြင့်၊ ဈာနဝိမောက္ခေ၊ ဈာနဝိမောက္ခတရားတို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်
 ခြင်သောအားဖြင့်၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊ ဤ
 အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သမာဓိန္ဒြိယံ၊ သမာဓိန္ဒြိယသည်၊ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏၊
 ဓုပ္ပညေ၊ ပညာမဲ့ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပရိဝုဇ္ဈယတော၊ ကြည်
 သောအားဖြင့်၊ ပညဝဇ္ဇန္တေ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
 သေဝတော၊ မှီဝဲသောအားဖြင့်၊ ဘဇေတောပယိရူပါသတော၊ ဆည်းကပ်
 သောအားဖြင့်၊ ဝန္တိရဉာဏစရိယံ၊ နက်နဲသောဉာဏ်စရိယကို၊ ပစ္စဝေက္ခ
 တော၊ ဆင်ခြင်သောအားဖြင့်၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ အာကာ
 ရေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိန္ဒြိယသည်၊ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေပဉ္စပုဂ္ဂလေ၊ ဤငါးပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပရိဝုဇ္ဈယ
 တော၊ ဝေးဝွာရှောင်ကြည်သောအားဖြင့်၊ ပဉ္စပုဂ္ဂလေ၊ ငါးယောက်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သေဝတော၊ မှီဝဲသောအားဖြင့်၊ ဘဇေတောပယိရူပါသတော၊

၁၁

ဆည်းကပ်သောအားဖြင့်၊ ပဉ္စသုတ္တန္တန္တေ၊ ငါးပါးသော သုတ္တန်တို့ကို၊ ပစ္စ
 ဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သောအားဖြင့်၊ ပန္နရသဟိ၊ တဆဲ့ငါးပါးကုန်သော၊
 ဣမေဟိအာကာရေဟိ၊ ဤအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးသော
 ဣန္ဒြိယတို့သည်၊ ဝိသုတ္တန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အပရေဝိ၊ တပါး
 သည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပန္နရသဓမ္မာ၊ တဆဲ့ငါးပါးသော တရားတို့သည်၊
 ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယာ၊ အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရင့်စေတတ်ကုန်
 သော၊ သဒ္ဓါပစ္စမာနိ၊ သဒ္ဓါတရားသျှင်ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာ
 နိ၊ ဣန္ဒြိယတို့ သည်းကောင်း၊ အနိစ္စသညာ၊ အနိစ္စသညာ သည်းကောင်း၊
 အနိစ္စမဓြိသော သဘောဖြစ်သော တေဘူမက သင်္ခါရတရား၌၊ ဒုက္ခ
 သညာ၊ ဆင်းရဲခြင်းဟူသောသညာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော
 တေဘူမကသင်္ခါရတရား၌၊ အနတ္တသညာ၊ အနတ္တသညာလည်းကောင်း၊
 ပဟာနသညာ၊ ပဟာနသညာလည်းကောင်း၊ ဝိရာဂသညာ၊ ဝိရာဂသညာ
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာပဉ္စသညာ၊ ဤငါးပါးသော သညာတို့
 လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗေတဘဂိယာ၊ ငြိမ်းငွေ့ခြင်းအတို့၌ဖြစ်သော၊ ကဏ္ဍာဏ
 မိတ္တတာ၊ အရိယာအစရှိသော ကဏ္ဍာဏမိတ်ကောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်
 လည်းကောင်း၊ ဝီရိယသံဝရော၊ ပါတိမောက်၌လာသောသိက္ခာပုဒ်အပေါင်း
 ကိုကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ အတိသလ္လေခတာ၊ အလွန်
 ပစ္စည်းလေးပါး၌ တပ်နှစ်သက်တတ်သော ပစ္စယဝေတဏှာခေါင်းပါး
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝီရိယာရမ္ဘော၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်းဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း
 ၌အလွန်အားထုတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗေမိကပညာ၊ ထုံသုံးပါး၌ငြိမ်းငွေ့
 သောပညာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပရေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 ပန္နရသဓမ္မာ၊ တဆဲ့ငါးပါးသော တရားတို့သည်၊ ဝိမုတ္တိ ပရိပါစနိယာ၊
 အရဟတ္တမဂ်အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရင့်စေတတ်သောတရားတို့မည်ကုန်၏။ ။

တေသု၊ ထိုတဆဲ့ငါးပါးနှစ်ရပ်သောတရားတို့တွင်၊ ငါးနေယျဒမနုကုသ
 လော၊ ဝိနေယျတို့ကိုဆုံးမခြင်း၌ အတုမရှိ လိမ္မာတော်မူသော၊ သတ္တာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေနေယျဿ၊ ဆုံးမတော်မူထိုက်သော၊ မေဃိယတ္ထ
 ရဿ၊ မေဃိယမထေရ်အား၊ အဇ္ဈာသယဝသေန၊ အလို၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ ကဏ္ဍာဏမိတ္တတာဒယော၊ ကဏ္ဍာဏမိတ်ကောင်း
 သည်၏အဖြစ်အစရှိကုန်သော၊ ဝိမုတ္တိပရိပါစကေ၊ အရဟတ္တမဂ်အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကိုရင့်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဒသေ၊ နန္ဒာ၊ ပြင်တော်

မူလိန္ဒ၊ ပဉ္စမေဃပရိပါကာဟသံဝတ္ထန္တိ၊ ပဉ္စမေဃပရိပါကာဟသံဝတ္ထန္တိ
ဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ခိန္တိတေသံမူလိန္ဒ၊ တေ၊ ထိုင်းပါးသောတရားတို့ကို၊ ဝိတ္ထာ
ရေန္တော၊ အကျပ်အားဖြင့် ဟောတော်မူလိုရကား၊ ဣမေဃိယသုတ်က္ခ
ကလျာဏမိတ္တောဟောတိဘိအာဒိ၊ ဣမေဃိယသုတ်က္ခကလျာဏမိတ္တော
ဟောတိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထို
တရားဟောပါဠိတော်၌၊ ကလျာဏမိတ္တောတိပဒဿ၊ ကလျာဏမိတ္တောဟု
သောပုဒ်၍၊ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာကဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဧတဿ
ပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော၊ ဘဒ္ဒေါသန္ဓရော၊
ကောင်းသော၊ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ကလျာဏမိတ္တော၊ ကလျာဏမိတ္တမည်၏၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊
အကြင်ကလျာဏမိတ်စစ် ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘိဿဒိပုလသမ္ပန္နော၊
ဘိဿသောကျေးဇူးတရားနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ အဃဿ၊ မကောင်းမှုအကုသိုလ်
တရားကို၊ ဃာတာ၊ ပျက်ဆီးပေ၏၊ ဟိတဿ၊ အစီးအပွားကို၊ ဝိဝေတာ၊ စိ
ရင်ပေ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအား
ဖြင့်၊ ဥပကာရော၊ ကျေးဇူးများသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကလျာဏမိတ္တော၊
ကလျာဏမိတ်စစ်ချစ်အပ်သောအဆွေခင်ပွန်းမည်၏၊ ယထာဝုတ္တေဟိယ
ထာဝုတ္တေဝေ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊
ကာလျာဏပုဂ္ဂလေဟေဝေ၊ ကလျာဏပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်သာလျှင်၊ သမ္ပိရိယာပထေ
သု၊ ခပ်သိမ်းသောဣရိယာပုတ်တို့၌၊ သဟ၊ တကွ၊ အယတိပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်
တတ်၏၊ တေဟိ၊ ထိုကလျာဏပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ နပဝတ္တတိ၊ တရံ
တဆစ်မျှမဖြစ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကလျာဏသဟာယော၊ က
လျာဏသဟာယမည်၏၊ ကလျာဏပုဂ္ဂလေသုဝေ၊ ကလျာဏပုဂ္ဂိုလ်တို့၌
သာလျှင်၊ ဝိတ္တနုစေဝေ၊ မိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကာယေနစ၊ ကိုယ်ဖြင့်
၎င်း၊ နိန္ဒပေါဏပန္တ ဘရတာဝေန၊ ညွတ်သည်၏အဖြစ်ရှိင်းသည်၏ အဖြစ်
ကိုင်းသည်၏ အဖြစ်အားဖြင့်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ကလျာဏသမ္ပဝကော၊ ကလျာဏသမ္ပဝက်မည်၏၊ ပဒတ္တလေန၊
ပုဒ်သုံးခု၏အပေါင်းဖြင့်၊ ကလျာဏမိတ္တသံသဂ္ဂေ၊ ကလျာဏမိတ်ကောင်း
တို့နှင့်ပေါင်းသက်ခြင်း၌၊ အာဒရံ၊ ရှိသေခြင်းကို၊ ဥဗ္ဗာဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊
တတြတတ္ထိ၊ ဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ကလျာဏ
မိတ္တလက္ခဏံ၊ ကလျာဏမိတ်ကောင်း၏ လက္ခဏာတည်း၊ ဣဝေ၊ ဤသာ

သနာတေသိန္နိ၊ ကဿာဏမိတ္တော၊ ကဿာဏမိတ်ဟုလုံးသွင်းထိုက်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဒ္ဓါသမ္ပန္နော၊ ရတနာသုံးပါးကံတရား၌ပင်ကြည်ခြင်းသဒ္ဓါ
 နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိလသမ္ပန္နော၊ ဘိလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုတသမ္ပန္နော၊ အကြားအမြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ စာဂသမ္ပန္နော၊ စွန့်ကြဲခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိရိယ
 သမ္ပန္နော၊ လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတိသမ္ပန္နော၊ အောက်
 ရေခြင်းသတိနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ တည်
 ကြည်ခြင်းသမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာသမ္ပန္နော၊ ဉာဏ်
 ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထတေသုအဋ္ဌသုဓမ္မေသု။ ထို
 ရှစ်ပါးသောသူတော်ကောင်းတရားတို့တွင်၊ သဒ္ဓါသမ္ပတ္တိယာ၊ သဒ္ဓါတရား
 နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗေဒိ၊ အရဟတ္တမဂ်
 ဉာဏ်သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္မဗလဉ္စကံ၏အကျိုး
 ကိုလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓဟတိ၊ လုံ့ကြည်လေးမြတ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ပါ
 သဗ္ဗောဓိဟောတုဘူတံ၊ သမ္ပာသဗ္ဗောဓိ၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
 သက္ကေသု၊ သက္ကဝါတို့၌၊ ဟိတေသိတံ၊ အစီးအပွားကိုအလိုရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ နပရိစ္စတိ၊ မစွန့်၊ ဘိလသမ္ပတ္တိယာ၊ ဘိလနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊
 သဗြဟ္မစာရိနံ၊ ဘိကင်းသုံးဘောင်တို့၏၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနာပေါစ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဂရုစ၊ ကျောက်တီးကဲ့သို့အလေးပြုအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ ဘာဝနိယောစ၊ မြီးမွမ်းအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စောဒကော
 စ၊ မိမိ၏အပြစ်သူတပါးတို့၏အပြစ်ကိုစောဒနာတတ်သည်လည်း၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပဂရုဟိစ၊ မကောင်းမှုကိုကဲ့ရဲ့တတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဝတ္တောစ၊ ဆိုဆုံးမတတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝစနက္ခမောစ၊
 ဆိုဆုံးမခြင်းငှါခန့်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုတသမ္ပတ္တိယာ၊ သုတနှင့်
 ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ခန္ဓာယတနသန္တပနိစ္စသမုပ္ပါဒါဒိပနိဿယက္ခာနံ၊ ခန္ဓာအာယ
 တနသစ္စာလေးပါးပနိစ္စသမုပ္ပါဒ်အစရှိသည်တို့နှင့်စပ်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဂန္တိ
 ရာနံ၊ နက်နဲကုန်သော၊ ကထာနံ၊ တရားစကားတို့ကို၊ ကတ္ထာ ဒေသေတာ၊
 ဟောပေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စာဂသမ္ပတ္တိယာ၊ စွန့်ကြဲခြင်းနှင့်ပြည့်
 စုံသဖြင့်၊ အပ္ပိန္နော၊ အလိုနည်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲ
 လွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိဝိတ္တော၊ ပစ္စည်း၌တပ်သောကိလေသာမှ
 ဆိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသံသဇ္ဈော၊ လူတို့နှင့် မရောရှက်သည်။

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိရိယသမ္ပတ္တိယာ၊ ဝိရိယနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဟိတပဋိပတ္တိသံ၊ အစီးအပွားအလို့ငှါကျင့်ခြင်း၌၊ အာရဒ္ဓ ဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောဝိရိယရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတိ သမ္ပတ္တိယာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌိတသတိ၊ ထင်သောသတိရှိ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမာဓိသမ္ပတ္တိယာ၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်၊ အဝိက္ခိတ္တော၊ မပျံ့လွင့်သည်ဖြစ်၍၊ သမာဟိတစိတ္တော၊ ကောင်းစွာတည် ကြည်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာသမ္ပတ္တိယာ၊ ပညာနှင့်ပြည့် စုံခြင်းကြောင့်၊ အဝိပရိတံ၊ မတောက်မပြန်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုတရားရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောကလျာဏမိတ္တပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတိယာ၊ သတိတရားဖြင့်၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏။ ဂတိယော၊ ဖြစ်ခြင်းတို့ကို၊ သမန္နေ သမာနေ၊ ကောင်းစွာရှာလျက်၊ ပညာ ယ၊ ပညာဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဟိတပတိတံ၊ စီးပွားရှိစီးပွားမရှိသည် ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ သမာဓိနာ၊ တည်ကြည် ခြင်းဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုစီးပွားရှိစီးပွားမရှိရာ၌၊ ဧကဂ္ဂစိတ္တော၊ မပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိရိယေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အဟိတေ၊ စီးပွားမရှိသည်၌၊ နိသေခေတွာ၊ တားမြစ်၍၊ ဟိတေ၊ စီးပွားရှိ သည်တို့ကို၊ နိယောဇေတိ၊ ယှဉ်စေတတ်၏။ ဝိယော၊ သိတင်းသုံးတော်တို့ ချစ်အပ်သည်။ ဂရု၊ ကျောက်တီးကဲ့သို့အလေးပြုအပ်သည်။ ဘာဝနိယော၊ ခြီးမွမ်းအပ်သည်။ ဝိဝတ္တော၊ သိတင်းသုံးတော်တို့ကို ကြောင်းကျိုးပြု၍ ဆို ဆုံးမတတ်သည်။ ဝစနက္ခမော၊ သိတင်းသုံးတော်တို့ ဆုံးမခြင်းငှါခန့်သည် ဆို၍နားထောင်သည်။ ဂန္တိရဉ္စကထံ၊ နက်နဲခက်ခဲသော သစ္စာလေးပါး ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်တရားကို၊ ကတ္တာ ဒေသေတာ၊ ဟောပြောတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဋ္ဌာနေ၊ အရာမဟုတ်သည်၌၊ နောစနိယောဇေယ၊ မယှဉ် စေပေ။ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပရိပါကာယ၊ အရဟတ္တမဂ်အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရင့်စေခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ကောင်းစွာဖြစ် ၏။ ကလျာဏမိတ္တတာသင်္ခါတော၊ ကလျာဏမိတ်ကောင်းရှိသည်၏အဖြစ် ဟုဆိုအပ်သော။ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသဿ၊ မဂ် တည်းဟူသောမြတ်သောသိတင်းသုံးခြင်း၏။ အာဒိဘာဝတော၊ အစ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေသဉ္စဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့၏။ ဗဟုပကာရောယစ၊ ကျေးဇူး များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဓာနဘာဝတောစ၊ ပြဋ္ဌာန်းသည်၏အဖြစ်

ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပစ္စယ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေသုဓမ္မေသု၊ ဤတရား
 တို့တွင်၊ အာဒိတော၊ အစဉ်၊ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အနုဝဇ္ဇဓမ္မော၊ အပြစ်မရှိသောတရား
 မည်၏၊ အဝိသုဒ္ဓါနံ၊ မဝင်ကြယ်ကုန်သော၊ သဒ္ဓါဒိနံ၊ သဒ္ဓါတရားစသည်တို့
 ၏၊ ဝိသုဒ္ဓကရ၊ အဝသေန၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို ပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တရား၏၊ ပရိပါကာယ၊ ရင့်ခြင်းငှါ၊
 သံဝတ္တဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေတ္ထစ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ကလျာဏမိတ္တဿ၊ ကလျာဏ
 မိတ်ကောင်း၏၊ ဗဟုပကာရတာဝတာစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရခြင်း၌ကျေး
 ဇူးများသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝေနဘာဝတာစ၊ ငါးပါးသော
 တရား၌ပြဋ္ဌာန်းသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘန္တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊
 ယဒိဒံယာအယံကလျာဏမိတ္တတာ၊ အကြင်ကလျာဏမိတ်ကောင်းရှိသည်
 ၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံကလျာဏမိတ္တတံ၊ ဤကလျာဏမိတ်ကောင်း
 ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ်ဟူသောမြတ်သောသီတင်း
 ၏၊ ဥပဗု၊ ထက်ဝက်အကျိုးရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တံ၊ ဆိုသော၊ ဓမ္မဘဏ္ဍာ
 ဂါရိကံ၊ တရားရွှေတိုက်တော်စိုးအရှင်အာနန္ဒာကို၊ မာဟောဝံအာနန္ဒာတိ၊
 မာဟောဝံအာနန္ဒဟူ၍၊ ခွဲကွဲတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်၊ ပဋိသေဝေတွာ၊ တားမြစ်၍၊ အာ
 နန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ယဒိဒံကလျာဏမိတ္တတာကလျာဏသဟာယတာ၊ အကြင်
 ကလျာဏမိတ်ကောင်းရှိသည်၏ အဖြစ် ကလျာဏမိတ်ကောင်းနှင့်တကွ
 ပေါင်းဖော်ရသည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤကလျာဏမိတ်ကောင်း
 ရှိသည်၏အဖြစ် ကလျာဏမိတ်ကောင်းနှင့် ပေါင်းဖော်ရသည်၏ အဖြစ်
 သည်၊ တံဗြဟ္မစရိယံတသ္မိံဗြဟ္မစရိယေ၊ ထိုမဂ်ဟူသော မြတ်သောသီ
 တင်း၌၊ သကလမေဟိသကလမေဝ၊ အလုံးစုံ အကျိုးရှိသည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဣတိအာဒိ သုတ္တပဒေဟံ၊ ဤသို့အစရှိသော သုတ်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊
 ဝေဒတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ပုနစပရန္တိ၊ ပုနစပရံ၊ ဟူသည်ကား၊ ပုနစ၊ တဖန်
 လည်း၊ အပရံ၊ တပါးသော၊ ဓမ္မဇာတံ၊ တရားသဘောကား၊ သီလဝါတိ
 ဇေတ္ထ၊ သီလဝါဟူသောဤပါဌ၌၊ ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ်အနက်ကြောင့်၊ သီလံ၊
 သီလမည်သနည်း၊ သီလနဋ္ဌေန၊ ကောင်းစွာ ထားတတ်သော အနက်
 ကြောင့်၊ သီလံ၊ သီလမည်၏၊ ဣဒံသီလံနာမ၊ ဤသီလမည်သည်၊ ကိံ၊
 အဘယ်နည်း၊ သမာဓာနံ၊ ကာယကံစသည်ကို ကောင်းစွာ ထားခြင်း
 တည်း၊ ကာယကမ္မာဒိနံ၊ ကာယကံစသည်တို့ကို၊ သုသိလျဝသေန၊ သုသိ
 လျူ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဝိပ္ပကိဏ္ဏတာ၊ ဖရိုဖရဲမရှိစေ သည်အဖြစ်

တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသညကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အလဝါ၊ တနည်း
 ကား။ ဥပဓာရဏံ၊ ဈာန်အစရှိသော ကုသိုလ်တရားတို့ကိုကပ်၍ဆောင်
 ခြင်း။ ဈာနာဒိကုသလာနံဓမ္မာနံ၊ ဈာန်အစရှိသော ကုသိုလ်တရားတို့၏၊
 ပတိဋ္ဌာနဝသေန၊ တည်ရာ၏အတွင်းအားဖြင့်၊ အာဓာရတာဝေါ၊ တည်ရာ
 ၏အဖြစ်တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသညကား၊ အတ္ထော၊ သီလသဒ္ဓါ၏အနက်
 တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယံဓမ္မဇာတံ၊ အကြင်စေတနာတရားသဘော
 သည်း။ သီလတိ၊ ဈာန်စသောကုသိုလ်တရားတို့ကိုလွန်စွာဆောင်တတ်၏၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ သီလတိ၊ ကာယကံစသည်တို့ကိုကောင်းစွာထားတတ်
 ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဓမ္မဇာတံ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ သီလံ၊
 သီလမည်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သဒ္ဓ
 လက္ခဏာနယေန၊ သဒ္ဓါ၏လက္ခဏာနည်းအားဖြင့်၊ သီလတ္ထော၊ သီလသဒ္ဓါ၏
 အနက်တည်း။ အပရေပန၊ တပါးသော စရာတို့သည်ကား၊ သီရဋ္ဌော၊
 ဥက္ခောင်းနှင့်တူသောအနက်ကြောင့်၊ သီတလဋ္ဌော၊ ချမ်းအေးခြင်းအနက်
 ကြောင့်၊ သီလဋ္ဌော၊ ကာယကံစသည်ကို ကောင်းစွာထားတတ်သောအ
 နက်ကြောင့်၊ သံဝရဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာစုစိုက်တရားတို့မှစောင့်တတ်သော
 အနက်ကြောင့်၊ သီလံ၊ သီလမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိရုတ္တိနယေန၊ နိရုတ္တိနည်း
 အားဖြင့်၊ အတ္ထံ၊ သီလသဒ္ဓါ၏အနက်ကို၊ ဝတ္ထုန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏။ အဿပုဂ္ဂလ
 သာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပါရိပူရိတော၊ ပြည့်စုံသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စဉ်းအတိ
 သယတော၊ လွန်ကဲသောအားဖြင့်၊ တယိဒံတံ၊ ဤသီလံ၊ ထိုပါတိမောက္ခသံ
 ဝရသီလသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ သီလသမ္ပန္နော၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ
 ကိုဖြည့်ကျင့်စမှစ၍အတိသယဂုဏ်နှင့်တကွပြည့်စုံသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ သီလဝါဟူသောပုဒ်၏အနက်တည်း။ ယထာယေနကာ
 ရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်မည်သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံကာရဏံ၊ ထို
 အကြောင်းကို၊ ဒဿတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝရတောတိအာ
 ဒိ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝရတော ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ပါတိမောက္ခန္တိ၊ ပါတိမောက္ခ ဟူသည်
 ကား၊ သိက္ခာပဒသီလံ၊ သိက္ခာပုဒ်ဖြစ်သောသီလတည်း။ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကား
 မှန်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံသိက္ခာပဒသီလံ၊ ထိုသိက္ခာ
 ပုဒ်ဖြစ်သောသီလကို၊ ပါတိရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်

ကို၊ အပါယိကာဒိတိ၊ အပါယံသံသွ ဖြစ်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဒုက္ခေတိ၊
ဆင်းရဲတို့မှ၊ မောက္ခေတိမောစေတိ၊ လွတ်စေတတ်၏၊ ဣတိတာသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက္ခမည်၏၊ သံဝရေဏံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း၊
သံဝရော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ကာယဝါစာတိ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်၊ အဝိ
တိက္ခမော၊ မလွန်ကျူးခြင်းတည်း၊ ပါတိမောက္ခေ စေတိ၊ သိက္ခာပုန်ဟူ၍ဆို
အပ်သောပါတိမောက္ခသီလသည်သာလျှင်၊ သံဝရော၊ သံဝရမည်၏၊ တေ
န၊ ထိုပါတိမောက္ခသံဝရသီလဖြင့်၊ သံဝရတော၊ စောင့်ရှောက်သည်တည်း၊
ဝိဟိတကါယဝါစ၊ ဝိဟိတအပ်သောကိုယ်နှုတ်ရှိ၏၊ ဣတိတာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ပါတိမောက္ခသံဝရ သံဝရတော၊ ပါတိမောက္ခသံဝရ သံဝရတမည်၏၊ ဣဒံ၊
ဤပါတိမောက္ခသံဝရ သံဝရတောဟူသော ပုန်သည်၊ အဿတိက္ခုနော၊
ထိုရဟန်းအား၊ တသ္မိသိလေ၊ ထိုသိလ၌၊ ပတိဗ္ဗိတဘာဝပရိဒီပနံ၊ တည်
သောအဖြစ်ကို ပြသောသဒ္ဓါတည်း၊ ဝိဟရတိတိ၊ ဝိဟရတိဟူသောပုန်
သည်၊ ဟဒနုဗ္ဗပဝိဟာရသမ္ဘိတာဝပရိဒီပနံ၊ ထိုပါတိမောက္ခသံဝရအား
လျော်စွာနေခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော အဖြစ်ကို ပြသောသဒ္ဓါတည်း၊ အာစာရ
ဂေါစရသမ္ပန္နောတိ၊ အာစာရဂေါစရ သမ္ပန္နော ဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌာ၊
အောက်၌၊ ပါတိမောက္ခသံဝရဿ၊ ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလ၏၊ ဥပရိ၊
အထက်၌၊ ဝိသေသာနံ၊ အထူးဖြစ်ကုန်သော ဈာန်ခင်ဖိုလ်တရားတို့၏၊
ယောဂဿစ၊ ယှဉ်ခြင်း၏လည်း၊ ဥပကာရဓမ္မဒီပနံ၊ ကျေးဇူးများသော
တရားတို့ကို ပြသောသဒ္ဓါတည်း၊ အနုမေတ္တသုဝဇ္ဇေသုဘယဒဿာဝီတိ၊
အနုမေတ္တသုဝဇ္ဇေသုဘယဒဿာဝီဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ ပါတိမောက္ခသီ
လတော၊ ပါတိမောက္ခသီလမှ၊ အစဝနဓမ္မတာပရိဒီပနံ၊ မရွေးချွေသော
ဓမ္မအဖြစ်ကို ပြသောသဒ္ဓါတည်း၊ သမာဒါယာတိ၊ သမာဒါယဟူသော
သဒ္ဓါသည်၊ သိက္ခာပဒါနံ၊ သိက္ခာပုန်တို့ကို၊ အနဝသေ သတော၊ အ
ကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ အာဒါနပရိဒီပနံ၊ ယူခြင်းကိုပြသောသဒ္ဓါတည်း၊
သိက္ခာတိတိ၊ သိက္ခာတိဟူသော သဒ္ဓါသည်၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာနှင့်၊ သင်္ဂီ
တာဝပရိဒီပနံ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကိုပြသောသဒ္ဓါတည်း၊ သိက္ခာပဒေ
သုတိ၊ သိက္ခာပဒေသုဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗဓမ္မပရိဒီပနံ၊ ကျင့်အပ်
သောသိက္ခာပုန်တည်းဟူသောဓမ္မကိုပြသောသဒ္ဓါတည်း၊ အပရော၊ တပါး
သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယေ၊ ငါသည်၊ ဝုပ္ပတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ကိလေသာနံ၊ ကိ
လေသာတို့၏၊ ဗလဝဘာဝတော၊ အားကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါပကြိ
ယာယ၊ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၏၊ သုကရဘာဝတော၊ ပြုလွယ်သည်၏အဖြစ်

ကြောင့်၊ ပုညကြိယာယစ၊ ကောင်းမှု နိပြုခြင်း၌လည်း၊ ဒုက္ခရတာဝတော၊
 ပြိုင်ခဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ အပါယေသု၊
 အပါယ်တုံတို့၌၊ ပတနသီလော၊ ကျတတ်သောအလေ့ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ပါတိ၊ ပါတိမည်၏၊ ပုဝုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလေ ဗ္ဗတိ၊
 ရအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အနိစ္စတယ၊ မမြဲသောသဘောရှိသည်၏အ
 ဖြစ်ဖြင့်၊ ဘဝါဒီသုဘဝအစရှိသည်တို့၌၊ ကမ္မဝေဂုက္ခိတ္တော၊ ကံ၏အဟုန်
 သည်ပစ်ချအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓယန္တရိယ၊ အိုးလုပ်ယန္တရားကဲ့သို့၊ အန
 ဝဋ္ဌာနေန၊ အမြဲမတည်သောအားဖြင့်၊ ပရိတ္တမန္တော၊ ပတ်ပတ်ချာချာလည်
 လှက်၊ ဂမနသီလော၊ သွားတတ်သောအလေ့ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ပါတိ၊ ပါတိမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မရဏဝသေန၊ သေသည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ တမိတမိသတ္တနိကာယ၊ ထိုထိုသတ္တဝါအပေါင်း၌၊ အတ္တဘာ
 ဝဿ၊ အတ္တဘော၏၊ ပတနသီလော၊ ကျတတ်သောအလေ့သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါတိ၊ ပါတိမည်၏၊ သတ္တသန္တာနော၊ သတ္တ
 ဝါ၏နန္ဒာအစဉ်ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗိတ္တမေ၊ ဗိတ်ကိုသာလျှင်၊ လေ ဗ္ဗတိ၊
 ရအပ်၏၊ တံပါတိနံ၊ ထိုပါတိမည်သောပုထုဇဉ်သန္တာန်ကို၊ ဝါ၊ ဗိတ်ကို၊
 သံသာရ ဒုက္ခတော၊ သံသာရာဆင်းရဲမှ၊ ဘေက္ခတိ၊ လွတ်စေတတ်၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခံ ပါတိမောက္ခမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏၊ ဗိတ္တဿ၊ ဗိတ်၏၊ ဝိမောက္ခန၊ သံသာရာဆင်းရဲမှလွတ်
 သဖြင့်၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါကို၊ ဝိမုတ္တောတိ၊ လွတ်၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဗိတ္တဝေါဒါနာ၊ ဗိတ်၏ပြုငှါခြင်းကြောင့်၊
 ဝိသုတ္တတိ၊ ကိလေသာမှစင်ကြယ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗိတ္တံ၊
 ဗိတ်သည်၊ အနုပါဒါယ၊ တစ်တစ်ခုသောအခဲ၌မစွဲလမ်းမှု၍၊ အာသဝေ
 တိ၊ အာသဝေါတရားတို့မှ၊ ဝိမုတ္တံ၊ ကင်းလွတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အဝိဇ္ဇာဒိနာဟေတုနာ၊ အဝိဇ္ဇာ
 အစရှိသောအကြောင်းဖြင့်၊ သံသာရေ၊ သံသာရာ၌၊ ပတတိဂစ္ဆတိပဝတ္တတိ၊
 ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါတိ၊ ပါတိမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနံ၊ အဝိဇ္ဇာသည်တားမြစ် အပ်ကုန်သော၊
 တဏှာသံယောဇနာနံ၊ တဏှာတည်းဟူသောကြီးဖြင့် ဖွဲ့ချည်အပ်ကုန်
 သော၊ သန္ဓာဝတံ၊ ထိုထိုဘဝသို့ပြုသွား ကျင်လည်တတ်ကုန်သော၊
 သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သံသာရတံ၊ သံသာရာ၌ကျင်လည်ရသည်၏အ
 ဖြစ်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်

မူအပ်၏၊ ပါတိနော၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော အကြောင်းကြောင့် သံသရာ၌ကျသော၊ တဿသတ္တဿ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းအား၊ တဏှာဒိသံကိလေသတ္တယတော၊ တဏှာအစရှိသောသံကိလေသတရားသုံးပါးအပေါင်းမှ၊ ဇေတန၊ ထိုသိလကြောင့်၊ မောက္ခော၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခော၊ ပါတိမောက္ခမည်၏၊ ကဏ္ဍကာလောတိအာဒိနိဗ္ဗယ၊ ကဏ္ဍကာလော၌သို့အစရှိသောပါဠိတို့ကဲ့သို့၊ သမာသသိဒ္ဓိ၊ သမာသ၏ပြီးခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒုက္ခေဟိ၊ ဒုက္ခတို့ဖြင့်၊ ပါတေတိဝိနိပါတေတိ၊ ပျက်စီးစေတတ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါတိ၊ ပါတိမည်၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ လက္ခတိ၊ ရအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ မိတ္တေန၊ မိတ်ဖြင့်၊ လောကော၊ လူအပေါင်းကို၊ နိဿုတိ၊ ဆင်းရဲချင်းသာကိုဆောင်၏၊ မိတ္တေန၊ မိတ်သည်၊ လောကော၊ လူအပေါင်းကို၊ ပရိကဿတိ၊ ထိုမှ ဤငှင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တဿပါတိနော၊ ထိုပါတိမည်သောမိတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဇေတန၊ ဤသိလဖြင့်၊ မောက္ခော၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခော၊ ပါတိမောက္ခ မည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဇေတန၊ ဤတဏှာအစရှိသောတရားဖြင့်၊ အပါယ ဒုက္ခေ၊ အပါယဆင်းရဲ၌လည်းကောင်း၊ သံသာ၊ ဒုက္ခေ၊ သံသရာဆင်းရဲ၌လည်းကောင်း၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပတတိ၊ ကျစေတတ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါတိ၊ ပါတိမည်၏၊ တဏှာဒိသံကိလေသော၊ တဏှာအစရှိသောသံကိလေသတရားတို့ကို၊ လက္ခန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဝုရိသံ၊ သတ္တဝါကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ တဏှာဒုတိယော၊ တဏှာလျှင်အပေါ်ရှိသော၊ ဝုရိသော၊ သတ္တဝါသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတောပါတိတော၊ ထိုအပါယဒုက္ခ သံသာ၊ ဒုက္ခ၌ ပစ်ချတတ်သော တဏှာအစရှိသောသံကိလေသတရားမှ၊ မောက္ခော၊ လွတ်စေတတ်သည်ဟည်း၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခော၊ ပါတိမောက္ခမည်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဇ္ဈတ္တိကာယတနုဗြောက်ပါးဗဟိရာယတနုဗြောက်ပါးတို့၌လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သန္တဝေါ၊ မိတ္တသန္တဝတဏှာသန္တဝသည်၊ ပတတိ၊ ကျတတ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါတိနိ၊ ပါတိနိမည်၏၊ ဘာ၊ ဗြောက်ပါးကုန်သော၊ အဇ္ဈတ္တိကဗဟိရာနိ၊

၁၀

အဇ္ဈတ္တိက ဗာဟိရုဒ္ဓိကုန်သော၊ အာယတနနာနိ၊ အာယတနတို့တည်း။
 ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဆဿ၊
 ခြောက်ပါးကုန်သောအဇ္ဈတ္တိကာယတနဗာဟိရာယတနတို့၌၊ သမုပ္ပန္နော၊
 ကောင်းစွာဖြစ်၏၊ ဆဿ၊ ခြောက်ပါးကုန်သောအဇ္ဈတ္တိကာယတနဗာဟိရာ
 ယတနတို့၌၊ သန္တံ၊ တဏှာသန္တဝမိတ္တသန္တဝသည်၊ ကုပ္ပတိ၊ ပျက်စီးတတ်
 ၏၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဆအဇ္ဈတ္တိကာဗာဟိရာယတန
 သင်္ခါတော၊ ခြောက်ပါးသော အဇ္ဈတ္တိကာယတန ဗာဟိရာ ယတနဟု
 ဆိုအပ်သော၊ တတောပါတိတော၊ ထိုပါတိမည်သော အာယတနတဆွဲ
 နှစ်ပါးမှ၊ မောက္ခော၊ လွတ်စေတတ်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ပါတိမောက္ခော၊ ပါတိမောက္ခမည်၏၊ အတဝါ၊ တနည်းကား၊ အသသံသသ
 ရဿ၊ ထိုသံသရာအား၊ ပါတောနိပါတော၊ ခန္ဓာအာယတနတို့၏မပြတ်
 ကျရောက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါတိ၊ ပါတိမည်
 ၏၊ သံသာရာ၊ သံသရာကို၊ သပ္ပတိ၊ ရအပ်၏၊ တတော၊ ထိုသံသရာမှ
 မောက္ခော၊ လွတ်စေတတ်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါတိ
 မောက္ခော၊ ပါတိမောက္ခမည်၏၊ အတဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗလောကာမိ
 ပတိဘာဝတော၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သော
 ကြောင့်၊ ဓမ္မိဿရာ၊ တရားကြောင့် သတ္တလောကကို အစိုးရတော်မူ
 သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပတိဘိ၊ ပတိဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဧတန၊ ဤပါတိမောက္ခသံဝရသီလဖြင့်၊ မုပ္ပတိ၊ သံသရာမှလွတ်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုသို့လွတ်ကြောင်းဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်၊ မောက္ခော၊ မောက္ခ
 မည်၏၊ ပတိနာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မောက္ခော၊ သံသရာမှလွတ်ကြောင်း
 တည်း၊ တေနဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပညတ္တော၊ ပညတ်
 အပ်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပတိမောက္ခော၊ ပတိမောက္ခ
 မည်၏၊ ပတိမောက္ခောဝေ၊ ပတိမောက္ခဝုန်သည်ပင်လျှင်၊ ပါတိမောက္ခော၊
 ပါတိမောက္ခ မည်၏၊ သဗ္ဗဂုဏာနံ၊ အလုံးစုံသော ဂုဏ်ကျေးဇူး တို့၏၊
 တံမူလဘာဝတော၊ ထိုပါတိမောက္ခဝီလသာလျှင်မူလဖြစ်သောကြောင့်၊
 ဥတ္တမေဋ္ဌန၊ မြတ်သော အနက်ကြောင့်၊ ပတိမ၊ ပတိ မည်သည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုပတိဟူသည်၊ ယထာဝုတ္တမေဋ္ဌန၊ အကြင်အကြင်
 ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ကြောင့်၊ မောက္ခောစ၊ မောက္ခမည်သည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပတိမောက္ခော၊ ပတိမောက္ခမည်
 ၏၊ ပတိမောက္ခောဝေ၊ ပတိမောက္ခသည် ပင်လျှင်၊ ပါတိမောက္ခော၊ ပါ

ပတိမောက္ခမည်၏။ တထာဝတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပါတိ
 မောက္ခန္တိ အာဒိမေတံ မုခမေတန္တိ၊ ပါတိမောက္ခန္တိ အာဒိမေတံ မုခမေတံ
 ဟူ၍၊ ဝိတ္ထာနော၊ အကျယ်ကို၊ ဂုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အထဝါ၊
 တနည်းကား၊ ပဇ္ဇတိ၊ ပဟူသောသဒ္ဓါသည်။ ပကာရေ၊ ပကာရအနက်၌၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတိတိ၊ အတိဟူသောသဒ္ဓါသည်။ အစ္စန္တိတ္ထေ၊ အစ္စန္တိ
 အနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပကာရေဟိ၊
 အပြားတို့ဖြင့်၊ အစ္စန္တိ၊ စင်စစ်၊ မောက္ခတိ၊ ကိလေသာမှလွတ်တတ်၏။
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက္ခမည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏။ ဣဒံသီလံ၊ ဤသီလသည်။ သယံ၊ မိမိသည်။ တဒင်္ဂဝသေ
 နစ၊ တဒင်္ဂ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမာဓိသဟိတဉ္စ၊ သမာဓိနှင့်
 တကွဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ပညာသဟိတဉ္စ၊ ပညာနှင့်တကွဖြစ်၍လည်း
 ကောင်း၊ ဝိက္ခန္တိ နဝသေနစ၊ ဝိက္ခန္တိ န၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သ
 မုတ္တေ ဒဝသေနစ၊ သမုတ္တေဒ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အစ္စန္တိ၊ စင်
 စစ်၊ မောက္ခတိမောက္ခတိ၊ ကိလေသာမှလွတ်စေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ မေါက္ခော၊ မောက္ခမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပတိပတိမောက္ခော၊ ထို
 ထိုလွန်ကျူးအပ်သောအပြစ်မှ အသီးအသီး လွတ်သည်တည်း။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပတိမောက္ခော၊ ပတိမောက္ခမည်၏။ တဌာတဌာဝိ
 တိက္ကမဒေါသတော၊ ထိုထိုလွန်ကျူးခြင်းအပြစ်မှ၊ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး၊
 မောက္ခော၊ လွတ်စေတတ်သည်တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 ပတိမောက္ခဟူသောပုဒ်၏အနက်တည်း။ ပတိမောက္ခောဇေ၊ ပတိမောက္ခ
 သည်ပင်လျှင်၊ ပါတိမောက္ခော၊ ပါတိမောက္ခမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 မောက္ခောတိ၊ မောက္ခဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ တဿမောက္ခဿ
 ထိနိဗ္ဗာန်၏။ ပတိမိမ္မဘူတော၊ အတုအစားအရာဖြစ်၍ဖြစ်သည်တည်း။
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပတိမောက္ခော၊ ပတိမောက္ခမည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏။ သီလသံဝရော၊ သီလသံဝရသည်။ ဥဒယတော၊ တက်
 လတ်သော်၊ သူရိယဿ၊ နေ၏။ အရဏုပ္ပမနံဝိယ၊ အရုဏ်၊ ဂ္ဂအရုဏ်
 အလင်းတဲ့သို့၊ ဥဒယဘူတော၊ တက်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနဿ၊
 နိဗ္ဗာန်၏။ တပ္ပဋိတာဂေါစ၊ အသို့အစားသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ
 အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊
 သံ၊ ကိလေသနိဗ္ဗာပနတော၊ ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကို
 ငြင်းစေတတ်သောကြောင့်တည်း။ ပတိမောက္ခောဇယဝ၊ ညစ်ညူးကြောင်း

၂၃

ဖြစ်သောကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေတတ်သောနိဗ္ဗာန်၏ အတုအစားဖြစ်
 သောသီလသံဝရသည်ပင်လျှင်၊ ပါတိမောက္ခော၊ ပါတိမောက္ခမည်၏။ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ပါတိမောက္ခာဘိဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှေးရှု၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက္ခမည်၏၊ ပါတိမောက္ခမေဝ၊
 ပါတိမောက္ခပုဒ်သည်ပင်လျှင်၊ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက္ခမည်၏။ ဣတိဧဝံ
 ဣမိနာယထာဝရတ္ထနယေန။ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊
 တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပါတိမောက္ခသဒ္ဓဿ၊ ပါတိမောက္ခသဒ္ဓါ
 ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧတေန၊ ဤသိက္ခာပုဒ်
 အပေါင်းဖြင့်၊ သံဝရတိ၊ စောင့်ရှောက်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သံဝရော၊ သံဝရမည်၏။ ပါတိမောက္ခမေဝ၊ ပါတိမောက္ခသီလသည်ပင်
 လျှင်၊ သံဝရော၊ စောင့်ရှောက်ကြောင်းတည်း၊ ပါတိမောက္ခသံဝရော၊ ပါတိ
 မောက္ခသီလသည်ပင်လျှင်စောင့်ရှောက်ကြောင်း၊ အတ္ထတောပန၊ အနက်
 အားဖြင့်ကား၊ တတောတတောဝီတိတ္ထမိတဗ္ဗတော၊ ထိုထိုလွန်ကျူးအပ်
 သောဝီရိယတဗ္ဗဝတ္ထုမှ၊ ဝီရိယတတ္ထာ၊ ကြဉ်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဝီရိယယာစ၊ ဝီရိယစေတသိက်သုံးခုတို့ကို လည်းကောင်း၊ စေတနာစ၊
 စေတနာ စေတသိက်ကို လည်းကောင်း၊ လက္ခတိ၊ ရအပ်၏။ ဧတေနပါတိ
 မောက္ခသံဝရေန၊ ထိုပါတိမောက္ခသံဝရသီလနှင့်၊ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်
 တည်း၊ သမန္နာဂတော၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံသည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝရတော၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝရတမည်၏။
 ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဝိဘင်္ဂံ၊ သိက္ခာပဒဝိဘင်း၌၊ ဣမိနာပါတိ
 မောက္ခသံဝရေန၊ ဤပါတိမောက္ခသံဝရသီလနှင့်၊ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
 သမုပေတော၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံသည်၊ ဥပဂတော၊ ကပ်သည်။ သမ္ပန္နော၊
 ပြည့်စုံသည်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဧတေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝရတောတိ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရ
 သံဝရတောဟူ၍၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝိဟရတိ
 တိ၊ ဝိဟရတိဟူသည်ကား၊ ဣရိယာပထဝိဟာရေန၊ ဣရိယာပထဝိဟာရ
 ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေတတ်၏။ ဣရိယတိဝုတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ အာစာရဂေါရေ
 သမ္ပန္နောတိ၊ အာစာရဂေါရေသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ ဝေဠုဒါနာဒိမိစ္ဆာ
 ဇီဝိယာစ၊ ဝါးပေးခြင်းအစရှိသောမိစ္ဆာဇီဝ၏လည်းကောင်း၊ ကာယပါ
 ဂမ္ဘိယာဒိနိဗ္ဗာ၊ ကိုယ်ဖြင့်မာန်မူခြင်းအစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အ
 ကရုဏေန၊ မပြုသဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ အနာစာရံ၊ မကျင့်

အပ်သည်ကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ဩဉ်ရှောင်၍၊ ကာယိကော၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊
 အဝီတိက္ကမောစ၊ မလွန်ကျူးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝါစသိကော၊ နှုတ်၌ဖြစ်
 သော၊ အဝီတိက္ကမောစ၊ မလွန်ကျူးခြင်းလည်းကောင်း၊ ကာယိကဝါစသိ
 ကော၊ ကိုယ်နှုတ်၌ဖြစ်သော၊ အဝီတိက္ကမောစ၊ မလွန်ကျူးခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တဘိက္ခုသ္မာရုပ္ပအာစာရသမ္ပတ္တိယာ၊ ဆိုအပ်
 ခဲ့ပြီးသောဟောင်းတို့၏ သာရုပ္ပအာစာရနှင့် ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ဝေသိယာဒိ
 အဂေါစရံ၊ ပြည့်တန်ဆာမအစရှိသောဆွမ်းမခံအပ်သောအရပ်ကို၊ ဝဇ္ဇေ
 တွာ၊ ဩဉ်ရှောင်၍၊ ဝိဇ္ဇာပါတာဒိအတ္တံ၊ ဆွမ်းအစရှိသောပစ္စည်းလေးပါး
 အကျိုးငှါ၊ ဥပသကံမိတုံ၊ ကပ်ခြင်းငှါ၊ ယုတ္တဌာနသင်္ခါတေန၊ လျောက်
 ပတ်သောအရပ်ဟူ၍ ဆိုအပ်သော၊ ဂေါစရေနစ၊ ဆွမ်းခံရာ အရပ်နှင့်
 လည်း၊ သမ္ပန္နတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နော၊
 အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နမည်၏၊ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ယောဘိက္ခု၊
 အကြင်ရဟန်းသည်၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဂါရဝေါ၊ ရိုသေကိုင်းညွတ်
 ခြင်း၊ သပ္ပဒိုသော၊ ဟုံ၊ ဝပ်ခြင်း၊ သဗြဟ္မစာရိယ၊ သီတင်းသုံးတော်တို့၌၊
 သဂါရဝေါ၊ ရိုသေခြင်းရှိခြင်း၊ သပ္ပဒိုသော၊ ဟုံ၊ ဝပ်မြတ်နိုးခြင်း ရှိခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ဟိရောတ္တပ္ပသမ္ပန္နော၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ သုနိ
 ဝတ္တော၊ ကောင်းစွာပဆစ်ခူးစွန်းချက်အငှင်းကို ဖုံးလျက် ဝတ်ခြင်း၊ သုရုပါ
 တော၊ ကောင်းစွာလည်တင်း လက်ကောက်ဝတ်ကို ဖုံးလျက် ရုံခြင်း၊ ပါ
 သာဒိကေန၊ ဩဉ်ညှိတွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ အဘိက္ကန္တေန၊ ရှေ့သို့
 တက်ခြင်းနှင့်၊ ပဋိက္ကန္တေန၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းနှင့်၊ အလောကိတေန၊ ရှေ့
 သို့တူ၍ဩဉ်ခြင်းနှင့်၊ ပိလောကိတေန၊ တစောင်းဩဉ်ခြင်းနှင့်၊ သမဗ္ဗိ
 တေန၊ ကွေးခြင်းနှင့်၊ ပဿာရိတေန၊ ဆန့်ခြင်းနှင့်၊ ဣရိယာပတ သမ္ပန္နော၊
 ဣရိယာပုထ်နှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ ဣန္ဒြိယသု၊ ဝက္ခ၊ အစရှိသော ဣန္ဒြိယတို့၌၊
 ဂုတ္တဒါရော၊ လုံသောတံခါးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘောဇနော၊ ဘောဇဉ်၌၊ မတ္တည၊ အ
 တိုင်းအရှည်ကိုသိသည်ဖြစ်၍၊ ဇာဂရိယာနုယုတ္တော၊ နိုးကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်
 သည်ဖြစ်၍၊ သံတိသမ္ပဇညေန၊ သတိသမ္ပဇဉ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊
 အပ္ပိန္နော၊ အလိုနည်း၏၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်၏၊ ပရိဝိတ္တော၊ ကိလေ
 သာမှဆိတ်၏၊ အသံသဋ္ဌော၊ လူတို့နှင့်ရောနှောခြင်းမရှိ၊ အဘိသမာစာရိ
 ကောသု၊ အဘိသမာစာရိကသိလတို့၌၊ သက္ကစ္စကာရိ၊ အရိအသေပြုလေ့
 ရှိ၏၊ ဂရုစိတ္တိကာရမဟုလော၊ စိတ်ဖြင့်အလေးပြုခြင်း များသည်ဖြစ်၍၊
 ပိဟရတိ၊ နေ၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာစာရသမ္ပဒါ၊ အာစာရ

နှင့်ပြည့်စုံခြင်းရှိ၏ဟူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဂေါစရောပန၊ အာရုံသည်ကား။
 ဥပနိဿယဂေါစရော၊ ဥပနိဿယဂေါစရလည်းကောင်း။ အာရက္ခဂေါ
 စရော၊ အာရက္ခဂေါစရလည်းကောင်း။ ဥပနိဗန္ဓဂေါစရော၊ ဥပနိဗန္ဓဂေါစရ
 လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဝိဓော၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါး
 တို့တွင်။ ယောဂုပ္ပလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒသကထာ ဝတ္ထုဂုဏ
 သမန္နာဂတော၊ သတ်ပါးသောကထာဝတ္ထုကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဂစ္ဆ
 လက္ခဏော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောလက္ခဏာရှိသော၊ ကလျာဏမိတ္တော၊ ကလျာ
 ဏမိတ်စစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နိဿယ၊
 ဖြစ်၊ အသုတံ၊ မကြားဘူးသေးသောတရားစကားကို။ သုဏ္ဍာတိ၊ ကြားနာရ
 ၍သုတံ၊ ကြားနာပြီးသောတရားစကားကို။ ပရိယောဒါပေတိ၊ စင်ကြယ်
 စွာမှတ်ယူရ၏။ ကင်္ခိ၊ ယုံမှားသကဲ့သို့ကို။ ဝိတရေတိ၊ လွန်မြောက်နိုင်၏။ ဒိဗ္ဗိ၊
 အယူကို၊ ဥဇုံကရောတိ၊ ဖြောင့်စွာပြုရ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဿာဒေတိ၊ ကြည်
 ပြီစေရ၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း။ အနုသိက္ခန္ဓော၊ အတုလိုက်
 ၍ကျင့်သဖြင့်၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားသည်။ ဝေုတိ၊ ပွား၏။ သီလေန၊ သီလ
 တရားသည်။ သုတေန၊ သုတတရားသည်။ စာဂေန၊ စာဂတရားသည်။
 ပညာယ၊ ပညာတရားသည်။ ဝေုတိ၊ ပွား၏။ အယံ၊ ဤကလျာဏမိတ်
 ကောင်းပေါင်းဖော်ရသည်ကို။ ဥပနိဿယဂေါစရော၊ ဥပနိဿယဂေါစရ
 ဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယောတိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အန္တရုဇာရံ၊ ရွာ
 တွင်းသို့။ ပဝိဇ္ဇော၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ဝီရိယံ၊ ခရီးမသို့။ ပဋိပန္နော၊ သွား
 သည်ရှိသော်။ ဩက္ခိတ္တစက္ခု၊ အောက်သို့ချသောမျက်လွှာရှိ၏။ ယဂမတ္တ
 ဒသိ၊ ရထားထပ်ပိုး တပြန်သာ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုသံဂတော၊
 ကောင်းစွာအုန္တော့ကိုစောင့်လျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို။ နဩ
 လောကေန္တော၊ မကြည့်မူ၍။ အယံ၊ မြင်းကို။ နဩလောကေန္တော၊ မကြည့်
 မူ၍။ ရေံ၊ ရထားကို။ နဩလောကေန္တော၊ မကြည့်မူ၍။ ပတ္တိ၊ မြဲသည်
 ကို။ နဩလောကေန္တော၊ မကြည့်မူ၍။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို။ နဩလောကေ
 န္တော၊ မကြည့်မူ၍။ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို။ နဩလောကေန္တော၊ မကြည့်
 မူ၍။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက် မျက်နှာကို။ နဩလောကေန္တော၊ မကြည့်မူ၍။
 အဝေ၊ အောက်မျက်နှာကို။ နဩလောကေန္တော၊ မကြည့်မူ၍။ ဒိသံ၊ တူရ
 အရပ်ကို။ ဝိဒိသံ၊ အထောင့်အရပ်ကို။ နပေက္ခမာနော၊ မရှုမူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊
 သွား၏။ အယံတိက္ခ၊ ဤရဟန်းကို။ အာရက္ခဂေါစရော၊ အာရက္ခဂေါစရ
 နှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်းဟူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဥပနိဗန္ဓဂေါစရောပန၊ ဥပ

နိဗ္ဗာန်ဂေါတမသုတေသနာ။ စက္ကာရော သတိပဋ္ဌာနာ၊ လေးပါးသော သတိ
 ပဋ္ဌာနာတို့တည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်သတိပဋ္ဌာ နိတရားလေးပါး၌၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပနိဗ္ဗတိ၊ ကင်၍ ဖွဲ့တတ်၏။
 တိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကောစ၊
 ဘိက္ခဝေဘိက္ခုနော၊ ဂေါတမရော သကောပေတ္တိကောဝိသယော၊ ယဒိဒံ
 စက္ကာရောသတိပဋ္ဌာနာတိ၊ ကောစဘိက္ခဝေဘိက္ခုနောဂေါတမရောသကော
 ပေတ္တိကောဝိသယော ယဒိဒံစက္ကာရော သတိပဋ္ဌာနာဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤ
 စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊
 ရဟန်း၏၊ ဂေါတမော၊ ကျက်စားရာအာရုံကား၊ ကောစ၊ အဘတ်တရား
 နည်း၊ သကောပေတ္တိကော၊ မိမိအဖငါဘုရား၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝိသယော၊
 အာရုံကား၊ ကောစ၊ အဘတ်တရားနည်း၊ ယဒိဒံယသအယံစက္ကာရောသတိ
 ပဋ္ဌာနာ၊ အကြင်လေးပါးသော သတိပဋ္ဌာနတရားတို့ပင်တည်း။ တတ္ထံ၊
 ထိုသုံးပါးသောဂေါတမတို့တွင်၊ ဥပနိဿယဂေါတမသု၊ ဥပနိဿယဂေါ
 တမာပိ၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ဧတံ၊ ဝုတ္တတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတရေ
 သံ၊ ဤမှတစ်ပါးကုန်သော ဂေါတမနှစ်ပါးတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ဧတ္ထံ၊ ဤအရာ၌၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ယထာဝုတ္တယ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ အာစာရသမ္ပတ္တိ
 ယာစ၊ အာစာရ၏ပြည့်စုံခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ ဣမာယဂေါတမသမ္ပတ္တိ
 ယာစ၊ ဤဂေါတမ၏ပြည့်စုံခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာဝတတ္တံ၊ ပြည့်စုံ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာစာရဂေါတမသမ္ပန္နော၊ အာစာရဂေါတမသမ္ပန္နံ
 မည်၏။ အဏုမတ္တေသုဝဇ္ဇေသုဘယဒဿာဝိတိ၊ အဏုမတ္တေသုဝဇ္ဇေသု
 ဘယဒဿာဝိဟူသည်ကား၊ အပ္ပမတ္တကတ္တာ၊ အလွန်ငယ်သည်အလွန်
 သိမ်မွေ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဏုပမာဏေသု၊ အလွန်ငယ်သောပမာဏ
 ရှိကုန်သော၊ အသတိယာ၊ မအောက်မေ့မိသဖြင့်၊ အာပန္နသေဝိယအကု
 သယဝိတ္တုပ္ပါဒါဒိဘေဒေသု၊ ရောက်သောသေဝိယသိက္ခာပုဒ်အကုသိုလ်
 ဝိတ္တုပ္ပါဒ်အစရှိသည်အပြားရှိကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌၊ ဘယဒဿ
 နသိလော၊ ဘေးဟူလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိဝိတ္တာဓေမိ၊ ထို
 စကားကိုချဲ့၍ဆိုပြီးအုံး၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပရမာဏုမတ္တံ၊
 ပရမာဏုပ္ပုပ္ပမာဏရှိသော၊ ဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကို၊ အဋ္ဌသမ္ဘိယောဇနသဟာသာသ
 မိကယောဇန သတသဟာသုဗ္ဗေသိနေရ ပဗ္ဗတရာဇသဒိသံ၊ ယူဇနာ
 ခြောက်သောင်း၊ ရှစ်ထောင်အလွန်ရှိသော ယူဇနာတသိန်းအစောက်မြင့်

သောမြင့်မိုရ်တောင်မင်းနှင့်တူသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ ယေဝီ၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗလဟုကံ၊ အလုံးစုံတို့အောက်အဖြစ်ပေါ့သော၊ ဒုတ္တံသိတမတ္တံ၊ ဒုတ္တံသိအာပတ်မျှကို၊ ပါရာဇိကသဒိသံ၊ ပါရာဇိကအာပတ်နှင့်တူစွာ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ အယဗ္ဗိတိက္ခ၊ ဤရဟန်းသည်လည်း၊ အဇယုမတ္တေသုဝဇ္ဇေသုဘယဒဿာဝီနာမ၊ အနည်းငယ်သောအဇယုပြုပမာဏရှိသော အဖြစ်တို့၌ ဘေးကြီးရောက်အံ့သကဲ့သို့ ရှုလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ သမာဒါယ သိက္ခတိ သိက္ခာပဒေသုတိ၊ သမာဒါယသိက္ခတိသိက္ခာပဒေသု ဟူသည်ကား၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အချင်းချပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗသာသဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အနုဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အာဒိယိတွာ၊ ခံယူဆောက်တည်၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေတတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဘိသလ္လေခိကာတိ၊ အဘိသလ္လေခိကာဟူသည်ကား၊ အဘိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သလ္လေခနီ၊ ခေါင်းပါးစေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသံကိလေသာနံ၊ ထိုကိလေသာတို့ကို၊ တနုဘာဝါယ၊ ခေါင်းပါးစေခြင်းငှါ၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ယုတ္တရူပါ၊ သင့်လျော်သောသဘောရှိသည်၊ စေတောဝိဝရဏသပ္ပါယာတိ၊ စေတောဝိဝရဏသပ္ပါယာဟုသည်ကား၊ စေတသော၊ စိတ်ကို၊ ပဋိစ္ဆာဒိကာနံ၊ ဗုံးလွှမ်းတတ်ကုန်သော၊ နိဝရဏာနံ၊ နိဝရဏတို့၏၊ ဒုရိဘာဝကရဏီ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော၊ စေတောဝိဝရဏ သင်္ခါတာနံ၊ စေတောဝိဝရဏဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ သမထဝိပဿနာနံ၊ သမထဝိပဿနာတို့အား၊ သပ္ပာယာ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သမထဝိပဿနာမိတ္တသေဝဝါ၊ သမထဝိပဿနာမိတ်၏သာလျှင်၊ ဝိဝရဏတာယဝါပါကမ္ပိကရဏာယ၊ ထင်စွာပြုခြင်းငှါ၊ သပ္ပါယာ၊ လျှောက်ပတ်သော၊ ဥပကာရိကာ၊ ကျေးဇူးများသောတရားတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စေတောဝိဝရဏသပ္ပါယာ၊ စေတောဝိဝရဏသပ္ပါယာမည်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေနနိဗ္ဗိဒါဒိအာဝဟာနေန၊ အကြင်နိဗ္ဗိဒါအစရှိသည်ကိုရှုက်ဆောင်သဖြင့်၊ အယံကလေး၊ ဤကလေးသည်၊ အဘိသလ္လေခိကာစနာမ၊ အဘိသလ္လေခိကာ မည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စေတောဝိဝရဏသပ္ပါယာစနာမ၊ စေတောဝိဝရဏသပ္ပါယာမည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံကထံ၊ ထိုကားကို၊ ဒေသေတုံ၊ ပြခြင်း

ဌာ၊ ဧကန္တနိဗ္ဗိဒါယာတိအာဒိ၊ ဧကန္တနိဗ္ဗိဒါယာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊
 ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထတသ္မိံ ဝစနေ၊ ထိုဧကန္တနိဗ္ဗိဒါယာအစရှိ
 သောစကား၌၊ ဧကန္တနိဗ္ဗိဒါယာတိ၊ ဧကန္တနိဗ္ဗိဒါယာဟူသည်ကား၊ ဧကံ
 သေနဝ၊ စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခတော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ နိဗ္ဗန္ဓနတ္ထာ
 ယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ၊ ဝိရာဂါယနိရောဓာယာတိ၊ ဝိရာဂါယနိရောဓာယဟူ
 သည်ကား၊ တဿဝ ဝဇ္ဇဒုက္ခတော ဧဝံ၊ ထိုဝဋ်ဆင်းရဲမှသလျှင်၊ ဝိဇ္ဇန္တ
 နတ္ထာယစ၊ တပ်ခြင်းကင်းစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ နိရုဇ္ဈာနတ္ထာယစ၊ ချုပ်
 ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥပသမာယာတိ၊ ဥပသမာယဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗကိ
 လေသုပသမာယ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ အဘိညာ
 ယာတိ၊ အဘိညာယဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသင်္ခါ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊
 အဘိညာယုဿ၊ အဘိညာယုတရားကို၊ အဘိဇာနနာယ၊ ဝုဒ္ဓိသောဉာဏ်
 ဖြင့်သိခြင်းငှါ၊ သဗ္ဗောဓာယာတိ၊ သဗ္ဗောဓာယဟူသည်ကား၊ စတုမဂ္ဂ
 သဗ္ဗောဓာယ၊ သေးပါးသောမဂ်ဉာဏ်ကိုသိခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗာနာယာတိ၊ နိဗ္ဗာ
 နာယ ဟူသည်ကား၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနာယ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန
 အကျိုးငှါ၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တောသု၊ ထိုပုဒ်တို့တွင်၊ အာဒိ
 တော၊ အစ၌၊ ဝိဟိပဒေတိ၊ သုံးပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဂုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ နိဟိ၊ နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ နိဟိ၊ နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊
 နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သမထဝိပဿနံ၊ သမထ
 ဝိပဿနာကို၊ အာဒိ၊ ကတွာ၊ အစပြု၍၊ နိဗ္ဗာနပရိယောသာနော၊ နိဗ္ဗာန်အဆုံး
 ရှိသောတရားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ အယံ
 ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော၊ ဤဥတ္တရိမနုဿဓမ္မသည်။ ဒသကထာဝတ္ထုလောတိ
 နော၊ ဆယ်ပါးသောကထာဝတ္ထုကိုရသောသူအား၊ သိဇ္ဈတိ၊ ပြီးပြည့်စုံ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံကထံ၊ ထိုစကားကို၊
 ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဘန်၍၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုရကား၊ အပ္ပိစ္ဆကထာတိအာဒိ၊
 အပ္ပိစ္ဆကထာ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထံ၊
 ထိုအပ္ပိစ္ဆကထာ ဤသို့အစရှိသောစကား၌၊ အပ္ပိစ္ဆေတိ၊ အပ္ပိစ္ဆေဟူ
 သည်ကား၊ နဇ္ဈန္တော၊ အလိုမရှိ၊ တဿ၊ ထိုအလိုမရှိခြင်းကို၊ ကထာ၊ ပြော
 ဆိုကြောင်းစကားတည်း၊ အပ္ပိစ္ဆကထာ၊ အလိုနည်းခြင်းကိုပြောဆိုကြောင်း
 စကား၊ အပ္ပိစ္ဆဘာဝပဋိသံယုတ္တာ၊ အလိုနည်းသော အဖြစ်နှင့်စပ်ယှဉ်
 သောစကား၊ ဧတ္ထစ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ အတ္ထိန္တော၊ အလွန်အလိုကြီးသော
 ပုဂ္ဂိုလ်၊ ပါဝိန္တော၊ ယုတ်မာသောအလိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၊ မဟိန္တော၊ အလို

၂၀

ကြီးသောပုဂ္ဂိုလ်၊ အပ္ပိန္နော၊ အလိုနည်းသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣန္ဒြာ
 ဝသေန၊ အလို၏အစွမ်းဖြင့်၊ စက္ကာရောပုဂ္ဂလော၊ လေးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်လေးယောက်တို့
 တွင်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ တထာလဒ္ဓေန၊ ဟုတ်သည်၏ အချောက်ရ
 အပ်သော၊ လာဘောန၊ လာဘ်ဖြင့်၊ အတိတ္တော၊ မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဥပစ္စ
 ပရိ၊ အထက်အထက်၌၊ လာဘံ၊ လာဘ်ကို၊ ဣန္ဒြေန္တော၊ အလိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ အတြိန္ဒြေနာမ၊ အတြိန္ဒြေပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ယံပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်အ
 တြိန္ဒြေပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ စတုဗ္ဗိအဋ္ဌဇ္ဈဂမာ၊ (ပ)၊ မတ္တကေတိ၊
 စတုဗ္ဗိအဋ္ဌဇ္ဈဂမာ၊ (ပ)၊ မတ္တကေဟူသော ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ ။ စတုဗ္ဗိ၊ သမုဒ္ဒရာကမ်းအနီးငွေမိမာန် ကြီးလေးခု၌ စံနေ
 သောဝေမာတိကပြိတ္တာမလေးယောက်တို့ဖြင့်၊ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆာဝါ၊ ရှေ့သို့တဖန်သွားပြန်၍၊ အဋ္ဌ၊ ရွှေမိမာန်၌စံနေသော
 ဝေမာတိကပြိတ္တာမရှစ်ယောက်တို့ကို၊ အဇ္ဈဂမာ၊ ရပြန်လေ၏၊ အဋ္ဌာဘိဝံ
 စ၊ ရှစ်ယောက်သောဝေမာတိကရွှေမိမာန်ရပြိတ္တာမတို့ဖြင့်လည်း၊ အသန္တု
 ဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲကား၊ ဂစ္ဆာဝါ၊ ရှေ့သို့တဖန်သွားပြန်၍၊ သောဋ္ဌဿ၊ ပတ္တ
 မြားမိမာန်၌ စံပျော်ရသော တကျိပ် ခြောက်ယောက်သော ဝေမာတိက
 ပြိတ္တာမတို့ကို၊ အဇ္ဈဂမာ၊ ရလေ၏၊ သောဋ္ဌဿဘိစ၊ တကျိပ်ခြောက်
 ယောက်ပတ္တမြားမိမာန်ရပြိတ္တာမတို့ဖြင့်လည်း၊ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆာဝါ၊ ရှေ့သို့တဖန်သွားပြန်၍၊ နက္ကံ၊ သ၊ ခုတနာခုနစ်ပါးအထိ
 ပြီးသော မိမာန်ရသုံးကျိပ်နှစ်ယောက်သော ဝေမာတိကနတ်မိန်းမတို့ကို၊
 အဇ္ဈဂမာ၊ ရလေ၏၊ အတြိန္ဒြံ၊ အလွန်အလိုကြီးသောမိတ္တဝိန္ဗကသည်၊ စက္ကံ၊
 သင်ရန်းစက်ကို၊ အာသဒေါ၊ ရလေ၏၊ ဣန္ဒြာဟတဿ၊ အလိုသည်နှိုင်းစက်
 အပ်သော၊ ပေါသဿ၊ သတ္တဝါ၏၊ မတ္တကေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌၊ စက္ကံ၊ သင်
 ရန်းစက်သည်၊ ဘမတိ၊ လည်၏။ အတိလောဘောန၊ အလွန်အလိုကြီး
 သဖြင့်၊ အတြိန္ဒြံ၊ အတြိန္ဒြေပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ အတိလောဘာမဒေန၊ အလွန်လောဘာစေ့ယစ်သဖြင့်၊ အတြိန္ဒြံ၊
 အတြိန္ဒြေပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ လာဘသတ္တာရ
 ထိလောကံ၊ လာဘ်သစ်ပူဇော်ထင်ပေါ် ရောက်စေခြင်းကို၊ နိကာယေမာ
 နဿ၊ လိုချင်တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ အသန္တုဂုဏသန္တာဝနာမိပ္ပါယော၊
 မိမိ၌ ထင်ရှားမရှိသောဂုဏ်ကို ဦးမွမ်းမြှောက်စားခြင်းငှါ အလိုရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပါဝိန္ဒော၊ ပါဝိန္ဒပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ယံပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်ပါဝိန္ဒ

ပုဂ္ဂိုလ်ကို သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တတ္ထကတမာ၊ (လ)၊ ဣရိယာပထသဏ္ဌပနေ
နဝါတိအာဒိ၊ တတ္ထကတမာ၊ (လ)၊ ဣရိယာပထသဏ္ဌပနေနဝါဤသို့အစရှိ
သောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထတထွံ ဝစနေ၊ ထိုစကား
ရပ်၌၊ ကုဟနာ၊ မိမိ၌ထင်ရှားမရှိသောဂုဏ်ကို၊ ခြီးမွမ်းပြောပသဖြင့်လူများ
အားလှည့်စားတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ကတမာ၊ အသယ်သို့သဘော
ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်နည်း၊ လာဘသဏ္ဌာရသိလောကသန္နိသိတဿ၊ လာဘ်
သင်ပူဇော်ထင်ပေါ် ကျော်စောခြင်းကို ကောင်းစွာမြို့သော၊ ပါရိစ္ဆသေ၊
ယုတ်မာသောအလိုရှိသော၊ ဣစ္ဆာပကတဿ၊ အလိုဆိုးအလိုညစ်နှိပ်စက်
အပ်သော ရဟန်း၏၊ ယာယေနပစ္စယ ပဋိသေဝနေနဝါ၊ အကြင်ပစ္စည်း
ကိုးသုံးဆောင် ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယာယေန သာမန္တဗ္ဗနေနဝါ၊
အကြင်ပစ္စည်း၏အနီးအပါးပြု၍ပြောဆိုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယာယေန
နဣရိယာပထသဏ္ဌပနေနဝါ၊ အကြင်ဣရိယာပုတ်ကိုကောင်းစွာထားခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာဣရိယာပထသဏ္ဌပနာဒိ၊ ထိုဣရိယာ
ပုတ်ကိုကောင်းစွာထားခြင်းအစရှိသည်သည်၊ ကုဟနလက္ခဏာ၊ ကုဟန
လက္ခဏာမည်၏၊ သန္တဂုဏသ ဗ္ဗာဝနာဓိပ္ပာယော၊ ထင်ရှားရှိသောဂုဏ်
ကို၊ ခြီးမွမ်းခြင်း၌၊ အလိုရှိသော၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ပစ္စည်းကိုခံယူခြင်း၌၊ အမတ္တ
ည၊ အတိုင်းအရှည်ကိုမသိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဟိန္တော၊ မဟိန္တပုဂ္ဂိုလ်
မည်၏၊ ယံပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်မဟိန္တပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဣဓေကဏ္ဍော
သဒ္ဓေါသမာနောသဒ္ဓေါတိမံဇနောဇာနာတူတိဣစ္ဆတိ၊ သီလဝါသမာနော
သီလဝါတိမံဇနောဇာနာတူတိ ဣစ္ဆတိတိအာဒိ၊ ဣဓေကဏ္ဍောသဒ္ဓေါသ
မာနောသဒ္ဓေါတိမံဇနောဇာနာတူတိဣစ္ဆတိ၊ သီလဝါသမာနောသီလဝါ
တိမံဇနောဇာနာတူတိဣစ္ဆတိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာ
တော်၌၊ ကဏ္ဍော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်၊
သမာနော၊ ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓေါတိ၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိ၏ဟူ၍၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဇနော၊ လူအ
ပေါင်းသည်၊ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏၊
သီလဝါ၊ သီလရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်၍၊ သီလဝါတိ၊ သီလရှိ၏ဟူ၍၊ မံ၊
ငါ့ကို၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အဿပုဂ္ဂလဿ၊
ထိုမဟိန္တပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဒုတ္တပ္ပိယဘာယ၊ မရောင့်ရဲနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ဝိဇာတမာတာပိ၊ မိမိကိုမွေးဖွားသောအမိသည်လျက်လည်း၊ ဗိတ္တံ၊ မဟိန္တ

ပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်ကို၊ ဂဟေတု၊ ယူခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ အဂ္ဂိခန္ဓာသမုဒ္ဓေါ၊ မဟိန္ဒ္ဓောစာဝိပုဂ္ဂလော၊ သကဇ္ဇေဟိပစ္စ
 ယေဒေန္တ၊ တယောပေတေအတ္တပ္ပိယာတိ၊ အဂ္ဂိခန္ဓာသမုဒ္ဓေါ၊ မဟိန္ဒ္ဓော
 စာဝိပုဂ္ဂလော၊ သကဇ္ဇေဟိပစ္စယေဒေန္တ၊ တယောပေတေအတ္တပ္ပိယာ
 ဟူ၍၊ ဧတံ၊ ဤဝါထာဘူ၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အဂ္ဂိခန္ဓာစ၊ မီးသုံ
 သည် လည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဓေါ၊ မဟာသမုဒ္ဓရာသည် လည်းကောင်း၊
 မဟိန္ဒ္ဓောစာဝိပုဂ္ဂလော၊ မဟိန္ဒ္ဓ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ တယောဝိ၊
 သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေ၊ ဤသူတို့သည်၊ သကဇ္ဇေဟိ၊ တည်းတို့
 ဖြင့်၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ ဒေန္တ၊ ပေးစေကုန်မူ၊ အတ္တပ္ပိယာ၊ မရောင့်ရဲ
 နိုင်ကုန်သည်သာတည်း၊ အတြိစ္ဆတာဒယော၊ အတြိစ္ဆတာအစရှိကုန်
 သော၊ ဧတေပနဒေါသော၊ ဤအပြစ်တို့ကို၊ အာရုကာ၊ ဝေးစွာ၊ ပရိဝဇ္ဇေ
 တွာ၊ ကြဉ်၍၊ သန္တရုဏနိရုဟနာဓိပ္ပာယော၊ ထင်ရှားရှိသော ဂုဏ်ကို
 လျှိုးငှက်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဒိုဂ္ဂဟဏေ၊ အလှူခံခြင်း၌လည်း
 ကောင်း၊ ပရိဘောဂေ၊ သုံးဆောင်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ မတ္တညှ၊ အတိုင်း
 အရှည်ကိုသိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပိန္ဒော၊ အပ္ပိန္ဒ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ သော
 အပ္ပိန္ဒော၊ ထိုအပ္ပိန္ဒ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တနု၊ မိမိ၌၊ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားရှိသော၊
 ဂုဏိ၊ သိလစသော ကျေးဇူးကိုလည်း၊ ပဒိုန္တောဒေတုကာမတာယ၊ ဗုံး
 လွှမ်းခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်၊
 သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ သဒ္ဓေါတိ၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိသောသူဟူ၍၊ မံ၊ ငါ့ကို၊
 ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုဇ္ဈ
 တိ၊ အလိုမရှိ၊ ဝီလဝါ၊ ဝီလရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ဗဟုသုတော၊
 အခြားအမြင်များသည်၊ (ပ)ပဓိဝိက္ခော၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို အလိုရှိသည်၊
 အာရုဇ္ဈီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသည်၊ ဥပဗ္ဗိတဿတိ၊ ထင်
 သောသတိရှိသည်၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သော သမာဓိရှိသည်၊
 ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ပညဝါတိ၊ ပညာရှိ၏ဟူ၍၊ မံ၊
 ငါ့ကို၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 နုဇ္ဈတိ၊ အလိုမရှိ၊ သွာယံသောအယံအပ္ပိန္ဒော၊ ထိုအပ္ပိန္ဒ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ပပ္ပယာပိန္ဒော၊ ပပ္ပယအပ္ပိန္ဒ ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ ရတင်္ဂါပိန္ဒော၊
 ရတင်္ဂါအပ္ပိန္ဒ ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိအပ္ပိန္ဒော၊ ပရိယတ္တိအပ္ပိန္ဒ
 ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ အဓိဂမပ္ပိန္ဒော၊ အဓိဂမအပ္ပိန္ဒ ပုဂ္ဂိုလ်လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စကုဋ္ဌိဓော၊ လေးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊

၃၂

ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တတ္ထံ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့၌၊ အပ္ပိန္နော၊ အလိုနည်းသော၊ ဝုတ္တိလံသည်၊ ပစ္စယဒါယကဉ္စ၊ ပစ္စည်းဒါယကာကို လည်းကောင်း၊ ဒေယျဓမ္မဉ္စ၊ ဣဒါန်းဘွယ်ဝတ္ထုကို လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ထာမံ၊ အားအစွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဩလောကေတွာ၊ ဩညံ၍၊ ဂဏ္ဍတိ၊ ယူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဒေယျဓမ္မော၊ ဣဒါန်းဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ ဗဟု၊ များသည်၊ ဒါယကော၊ ပစ္စည်းဒါယကာသည်၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်ကို၊ ဒါတုကာမော၊ ဣလိသညံ၊ သင်္ဃေဟောတိ၊ အကယ်၍မူလည်းဖြစ်အံ့၊ ဒါယကဿ၊ ပစ္စည်းဒါယကာ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ အပ္ပမေဝ၊ အနည်းငယ်ကိုသာလျှင်၊ ဂဏ္ဍတိ၊ ယူ၏၊ ဒေယျဓမ္မော၊ ဣဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ အပ္ပော၊ နည်းသည်၊ ဒါယကော၊ ဣတတ်သောဒါယကာသည်၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ဒါတုကာမော၊ ဣလိသညံ၊ ဝေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဒေယျဓမ္မဿ၊ ဣဘွယ်ဝတ္ထု၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ အပ္ပမေဝ၊ အနည်းငယ်ကိုသာလျှင်၊ ဂဏ္ဍတိ၊ ယူ၏၊ ဒေယျဓမ္မာရိ၊ ဣဘွယ်ဝတ္ထုသည်လည်း၊ ဗဟုံ၊ များသည်၊ ဒါယကောပိ၊ ပေးလှူတတ်သောဒါယကာသည်လည်း၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ဒါတုကာမော၊ ပေးလှူလိသညံ၊ ဝေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ထာမံ၊ အစွမ်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ပမာဏယုတ္တမေဝ၊ ပမာဏနှင့်ယှဉ်သည်ကိုသာလျှင်၊ ဂဏ္ဍတိ၊ ခံယူ၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနုပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်သေးသော၊ လာဘံ၊ လာဘ်ကို၊ ဥပ္ပာဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသောလာဘ်ကို၊ တာဝရံ၊ အမြဲတာဝရတည်သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဒါယကာနံ၊ အလှူဒါယကာတို့၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အာရာဇေတိ၊ နှစ်သိပ်စေ၏၊ ခုတင်သမာဒါနံ၊ သပနံ၊ ခုတင်ဆောက်တည်သောရဟန်း၏ကား၊ အတ္တနံ၊ မိမိ၌၊ အတ္တိတာဝံ၊ ခုတင်ကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ နဇာနာပေတုကာမော၊ မသိစေလိုသည်၏အဖြစ်သည်၊ ခုတင်ပိန္နော၊ ခုတင်ပိန္နမည်၏၊ ယောဝုပ္ပလော၊ အကြင်ဝုတ္တိလံသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗဟုသုတဘာဝံ၊ အကြားအမြင်များသောအဖြစ်ကို၊ ဇာနာပေတု၊ သိပေခြင်းငှါ၊ နန္တုတ္တိတိ၊ အလိုမရှိ၊ အယံဝုပ္ပလော၊ ဤဝုတ္တိလံသည်၊ ပရိယတ္တိအပ္ပိန္နော၊ ပရိယတ္တိအပ္ပိန္နမည်၏၊ ယောဝုပ္ပလော၊ အကြင်ဝုတ္တိလံသည်ကား၊ သောတာပန္နာဒိယု၊ သောတာပန်အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတေရာ၊ တယောက်ယောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗြဟ္မစာရိနန္တိ၊ သီတင်းသုံးတော်တို့အားလည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သောတာပန္နာဒိဘာဝံ၊ သောတာပန်အစရှိသောအဖြစ်

ကို၊ ဇာနည်ပေတို့၊ သိစေခြင်းငှါ၊ နုတ္တိတို့၊ အလိုမရှိ၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဓိကမဂ္ဂိန္ဒြော၊ အဓိကမအပ္ပိန္ဒြောမည်၏၊ ဇေတုမိနာကာရဏော
 န၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဇေတဝံအပ္ပိန္ဒြောနံ၊ ထိုအပ္ပိန္ဒြောတို့တွင်၊ ယာ
 အပ္ပိန္ဒြောတာ၊ အကြင်အပ္ပိန္ဒြော၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တာယအပ္ပိန္ဒြောတာ
 ယ၊ ထိုအပ္ပိန္ဒြောအဖြစ်နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ သန္ဓသနာဒိဝိမိနာ၊ ကောင်းစွာပြု
 ခြင်းအစရှိသောအစီအရင်ဖြင့်၊ အနောကာကာရဝေါကာရအာနိသံသဝိတာ၊
 ဝနဝသေန၊ တပါးမကယျားသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်ဖြှမ်းသောအာနိသံ
 သတို့ကိုထင်စွာပြုခြင်းတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တပ္ပဋိပက္ခဿ၊ ထိုအပ္ပိန္ဒြော၏
 ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော၊ အတြိန္ဒြောတာဒိတောဒဿ၊ အတြိန္ဒြောတာစသည်
 အပြားရှိသော၊ ဣန္ဒြောစာသေ၊ လွန်ကျူးသောအကျင့်၏၊ အာဒိနဝိတာ၊
 ဝနဝသေန၊ အပြစ်ကိုထင်စွာပြုခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ ပဝတ္တော၊
 ဖြစ်သော၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ အပ္ပိန္ဒြောကထာ၊ အပ္ပိန္ဒြောကထာမည်၏၊
 သန္တုဗ္ဗိ ကထာတိတ္ထေ၊ သန္တုဗ္ဗိကထာဟူသောဤပါဌ်၌၊ သန္တုဗ္ဗိတိ၊
 သန္တုဗ္ဗိဟူသည်ကား၊ သကေနအတ္တနာလဒ္ဓေန၊ မိမိသည် ရအပ်သော
 ပစ္စည်းဖြင့်၊ တုဗ္ဗိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ သန္တုဗ္ဗိ၊ သန္တုဗ္ဗိမည်၏၊ အထဝါ၊
 တနည်းကား၊ ဝိသမံ၊ မည်မညွတ်၊ ပစ္စယိန္တံ၊ ပစ္စည်း၌အလိုကို၊ ပဟာယ၊
 ပယ်စွန့်၍၊ သမံ၊ အညီအညွတ်၊ တုဗ္ဗိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ သန္တုဗ္ဗိ၊ သန္တု
 ဗ္ဗိမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သန္တုနိဗ္ဗိမာနေန၊ တင်ရှားရှိသောပစ္စည်း
 ဖြင့်၊ တုဗ္ဗိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ သန္တုဗ္ဗိ၊ သန္တုဗ္ဗိမည်၏၊ အတိတံနာနုသော
 စန္ဒော နပဗ္ဗမနာဂတံပစ္စုပ္ပန္နနယာပေန္တော သန္တုဗ္ဗောတိပဝုပ္ပတိယိ၊
 အတိတံနာနုသောစန္ဒော နပဗ္ဗမနာဂတံပစ္စုပ္ပန္နနယာပေန္တော သန္တု
 ဗ္ဗောတိပဝုပ္ပတိဟူသော၊ ဇောဂါထံ၊ ထိုဂါထာကို၊ ဝုတ္တန္တိဝုတ္တံဇော၊ ဟော
 တော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသောတော
 ဇဉ်ခဲဘွယ် စသည်ကို၊ နာနုသော စန္ဒော၊ အဖန်တလဲလဲ မစိုးရိန်
 မတောင့်တသော၊ အနာဂတံ၊ လာလတ္တံ့သော တောဇဉ်ခဲဘွယ်အသွယ်
 သွယ်သော ပစ္စည်းပရိက္ခရာကို၊ နပဗ္ဗနပဗ္ဗန္တော၊ မတောင့်တသော၊
 ပစ္စုပ္ပန္နန၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောပစ္စည်းဖြင့်၊ ယာပေန္တော၊ ယူတသော၊ သောဇ
 နော၊ ထိုသူတော်ကောင်းကို၊ သန္တုဗ္ဗောတိ၊ ရောင့်ရဲသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊
 ပဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သမ္မာဉာဏေန၊ အသင့်အားဖြင့်၊
 ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ အနုညာတဝိမိနာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်
 သောအစီအရင်ဖြင့်၊ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်၊ တုဗ္ဗိ၊ နှစ်သက်

၃၄ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

၁၁

ခြင်းသည်။ သန္တုဗ္ဗိ၊ သန္တုဗ္ဗိမည်၏။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဣတရိ
 တရပစ္စယသန္တောသော၊ ရသမျှပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းတည်း။
 သောသန္တောသော၊ ထိုရသမျှပစ္စည်းဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ ဤဒသဝိဇော၊
 တဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့
 ဖြစ်သနည်း၊ စိဝရေ၊ သင်္ကန်း၌၊ ယထာလာဘသန္တောသော၊ ယထာလာဘ
 သန္တောသလည်းကောင်း၊ ယထာဗလသန္တောသော၊ ယထာဗလသန္တော
 သလည်းကောင်း၊ ယထာသာရုပ္ပသန္တောသော၊ ယထာသာရုပ္ပသန္တော
 သလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိဇောသုံးပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇာပါတာဒိသု၊ ဆွမ်းစသောပစ္စည်းတို့၌၊ ဝေ၊ ဤအတူသုံးပါးသုံး
 ပါးစီတည်း၊ တတြတသ္မိံ၊ စစနေ၊ ထိုကားရပ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်
 ကား၊ ပဘောဒဝဏ္ဏနာ၊ အပြားအားဖြင့်ဖွင့်ခြင်းတည်း။ ဣမ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သုန္နရံ၊ ကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊
 အသုန္နရံ၊ မကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ လဘတိ၊
 ရ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေနော၊ ထိုသင်္ကန်းဖြင့်သာလျှင်၊ ယာ
 ပေတိ၊ ရှိတ၏။ အညံ၊ တပါးသောသင်္ကန်းကို၊ နပတ္တေတိ၊ မတောင့်တ၊
 လဘန္တောပိ၊ ရသော်လည်း၊ နဝဏ္ဏတိ၊ မယူ၊ အယံ၊ ဤသို့ကိုယ်မှသည်မှ
 တပါးသောသင်္ကန်းကို မယူမတောင့်တခြင်းသည်။ အသေ၊ ထိုရဟန်း
 အား၊ စိဝရေ၊ သင်္ကန်း၌၊ ယထာလာဘသန္တောသော၊ ယထာလာဘ
 သန္တောသမည်၏။ အထပန၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား၊ ပကတိဒုဗ္ဗလောဝါ၊
 ပကတိအားနည်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဗာဓေရာဘိဘူတောဝါ
 အနာနှိပ်ဝက်ခြင်း၊ အိုခြင်းတို့ဖြင့်အလွန်နှိပ်စက်အပ်သည်လည်း၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဝရံ၊ လေးသော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပါရုပေန္တော၊ ဝတ်ရုံသည်ရှိ
 သော်၊ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သဘာဝေန၊ သ
 ဘောတူသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းနှင့်သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တံစိဝရံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို၊
 ပရိဝတ္တေတွာ၊ လဲလှယ်၍၊ လဟုကေန၊ ပေါ့သောသင်္ကန်းဖြင့်၊ ယာပေန္တော
 ပိ၊ ရှိတသော်လည်း၊ သန္တုဗ္ဗော၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အယံ၊ ဤလဲလှယ်၍ရသောပေါ့သော သင်္ကန်းဖြင့်မှတခြင်းသည်။ အသေ
 ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ စိဝရေ၊ သင်္ကန်း၌၊ ယထာဗလသန္တောသော၊
 ယထာဗလသန္တောသမည်၏။ အပရော၊ တပါးသောရဟန်းသည်၊ ပတ္တ
 စိဝရာဒိနံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းပသည်တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊
 မဟုပ္ပစိဝရံ၊ အဖိုးအများထိုက်သောသင်္ကန်းကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ဣဒံ၊ ဤ

ငါ့ရသောသမိတ်သင်္ကန်းသည်။ ဝိရုပ္ပဇ္ဇိတာနံ၊ ရဟန်းပြု၍ ကြာမြင့်ကုန်
သော၊ ထေရ်နံ၊ မထေရ်ကြီးတို့အား လည်းကောင်း။ ဗဟုသုတာနံ၊
အကြားအမြင် များကုန်သော ရဟန်းတို့အား လည်းကောင်း။ အနုဇ္ဈပံ၊
လျှောက်ပတ်၏။ ဣဒံ၊ ဤငါ့ရသောသမိတ်သင်္ကန်းသည်။ ဂိဿနာနံ ဝါ၊ နာ
သောရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း။ အပ္ပလာဘာနံ ဝါ၊ လာဘ်နည်းသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်းကောင်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံး
ပိုက်၍၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒုတ္တာ၊ ပေး၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊
သင်္ကာရကုဋ္ဌာဒိသု၊ တမြက်ချေးပုအစရှိသည်တို့၌၊ ဥတ္တိန္တိတွာ၊ ရွေးကောက်
၍၊ သမ္ဘာဒိ၊ နူးကုန်ကို၊ ကတွာ၊ ချုပ်၍လည်းကောင်း။ တေသံ ဝါ၊ ထိုမိမိ
ပေးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်း။ ပုရောဏမိရောနိ၊ သင်္ကန်းဟောင်းတို့ကို၊
ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဓာရေန္တောပိ၊ ခေါင်သော်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲ
သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤပံသုကုသင်္ကန်း ဟောင်းနွမ်း
သောသင်္ကန်းမျှဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းသည်။ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊
စီဝရေ၊ သင်္ကန်း၌၊ ယထာသာရပ္ပသန္တောသော၊ ယထာသာရပ္ပသန္တော
သမည်၏။ ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ လူခံဝါ၊
ကြမ်းတမ်းရှန့်ရှင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဏီတံ ဝါ၊ မွန်မြတ်သည်လည်း
ဖြစ်သော၊ ဂိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ လတာတိ၊ ရေ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
သည်၊ တေနော၊ ထိုမိမိရသောဆွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ယာပေတိ၊ ယူဝ၏။
အဉ္စံ၊ တပါးသောဆွမ်းကို၊ နပတ္ထေတိ၊ မတောင့်တ။ လဘန္တောပိ၊ ရပင်
ရသော်လည်း၊ နဂဏ္ဍတိ၊ မယူ။ အယံ၊ ဤသို့မိမိရသောဆွမ်းမှတပါးသော
ဆွမ်းကိုမတောင့်တမယူခြင်းသည်။ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊
ဂိဏ္ဍပါတေ၊ ဆွမ်း၌၊ ယတာသာဘသန္တောသော၊ ယထာသာဘသန္တော
သမည်၏။ အထပန၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား၊ အာဗာဓိကော ဝါ၊ အနာရှိသည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ လူခံ၊ ရှန့်ရှင်းကြမ်းတမ်းသော၊ ဗျာဓိဝိရုဋ္ဌံ၊ အနာရှင်
ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော၊ ဂိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းသည်။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍၊ ဝါ၊
ပြင်းစွာ၊ ချောဝါဗာဓံ၊ ကျင်နာသောချောဝါသို့၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏။
သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သဘာဂဿ၊ သဘောတူသော၊ ဘိက္ခုနော၊
ရဟန်းအား၊ ဒုတ္တာ၊ ပေး၍၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ပာတ္တတော၊
လက်မှ၊ သပ္ပာယ်တောဇနံ၊ လျှောက်ပတ်သောတောဇဉ်ကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား
၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ဣရောန္တောပိ၊ ပြုသည်ရှိသော်လည်း၊
သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသို့ရောင့်ရဲခြင်းသည်။

အဿဘိက္ခုနော။ ထိုရဟန်းအား ပိဏ္ဏပါတော၊ ဆွမ်း၌၊ ယထာဗလသန္တော
သော၊ ယထာဗလသန္တောသမည်၏။ အပရော၊ တပါးသော၊ ဘိက္ခုရဟန်း
သည်၊ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော၊ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ လာတိ၊ ရှေ့၊ သော
ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အယံ ပိဏ္ဏပါတော၊ ဤသို့မွန်မြတ်သောဆွမ်း
သည်၊ ဗိရုပ္ပဇိတာဒိနံ၊ ကြာမြင့်စွာရဟန်းပြုခြင်းအစရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်
တို့အား၊ အနုဗ္ဗပါ၊ လျောက်ပတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိဝဇ္ဇေဝိယ၊ သင်္ကန်း၌ကဲ့
သို့၊ တေသံ၊ ထိုမထေရ်ဗဟုသုတအစရှိသောရဟန်းတို့အား၊ ဒတွာ၊ ပေး
၍၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ သန္တကံဝါ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော ဆွမ်းကိုလည်း
ကောင်း၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရိတွာ၊ ထွဉ်လည်၍၊
မိဿကာဘာရံဝါ၊ အရောရောသောဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဘုဉ္ဇန္တောပိ၊
စားသည်ရှိသော်လည်း၊ သန္တုဇ္ဈော၊ ရောင့်ရဲသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊
ပိဏ္ဏပါတော၊ ဆွမ်း၌၊ ယထာသာရူပ သန္တောသော၊ ယထာသာရူပ
သန္တောသမည်၏။ ဣပန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း
အား၊ မနာဝံဝါ၊ နှစ်သက်ဝွယ်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ အမနာဝံဝါ၊
မနှစ်သက်ဝွယ်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ အန္တမသော၊ အပုတ်သဖြင့်၊
တိဏကုဋိကာပိ၊ မြက်ကုဋိလည်းဖြစ်သော၊ တိဏသန္တာရကောပိ၊ မြက်
အခင်းလည်းဖြစ်သော၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ချောက်၏။
သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေနော၊ ထိုကျောင်းဖြင့် သံသျှင်၊
သန္တုဿတိ၊ နှစ်သက်၏။ ဝုန၊ တဘန်၊ အဉ္စံ၊ တပါးသော၊ သန္တရတရံ၊
ကောင်းသည်ထက်ကောင်းသောကျောင်းသည်၊ ပါဝုဏန္တံ၊ ရောက်လာ
သည်ကို၊ နဝဏ္ဍတိ၊ မယူ၊ အယံ၊ ဤသို့မယူခြင်းသည်၊ အဿဘိက္ခု
နော၊ ထိုရဟန်းအား၊ သေနာသနေး၊ ကျောင်း၌၊ ယထာလာဘာသန္တော
သော၊ ယထာလာဘာသန္တောသမည်၏။ အထပန၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊
အာဗာမိကောဝါ၊ အနာရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နုဗ္ဗလောဝါ၊ အား
နည်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဗျာမိဝိ
ရုဉ္စံဝါ၊ အနာ၏ဆန့်ကျင်ဘက်လည်းဖြစ်သော၊ ပကတိဝိရုဉ္စံဝါ၊ ပကတိမိမိ
၏ဆန့်ကျင်ဘက်လည်းဖြစ်သော၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းကို၊ လာတိ၊ ရှေ့၊
ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌၊ ဝသတော၊ နေသော၊ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း
အား၊ အာသု၊ မချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထို
ရဟန်းသည်၊ တံသေနာသနံ၊ ထိုကျောင်းကို၊ သဘာဝဿ၊ သဘာဝသူ

သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဗတွာ၊ ပေး၍၊ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုသဘော
 တူသော ရဟန်း၏၊ သန္တကေ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သပ္ပာယ်သေနာသနေ၊ လျှောက်
 ပတ်သော ကျောင်း၌၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရော
 နန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ အယံ၊ ဤရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ အဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ သေနာ
 သနေ၊ ကျောင်း၌၊ ယထာဗလသန္တောသော၊ ယထာဗလသန္တောသမည်
 ၏၊ အပရော၊ တပါးသော ရဟန်းသည်၊ သုန္တရံ၊ ကောင်းသော၊ သေနာသနံ၊
 ကျောင်းသည်၊ ပတ္တမိ၊ မိမိသို့ရောက်သော်လည်း၊ နသမ္ပန္နိစ္ဆတိ၊ မခံမယူ၊
 ပဏီတသေနာသနံ၊ မြတ်သော ကျောင်းသည်၊ ပမာဒဋ္ဌာနံ၊ ဓမ္မလျော့ခြင်း
 ၏၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ မဟာပုညတာယဝါ၊ အလွန်
 ဘုန်းသမ္ဘာရှိသည်ဖြစ်၍သည်၊ လေဏမဏ္ဍပကုဋ္ဌာဂါရာဒိနိ၊ လိုဏ်မဏ္ဍပ်
 ခုလစ်မွန်းချွန်တပ်သော ကျောင်းအစရှိကုန်သော၊ ပဏီတသေနာသနာနိ၊
 မြတ်သော ကျောင်းတို့ကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 တာနိသေနာသနာနိ၊ ထိုကျောင်းတို့ကို၊ စိဝရာနိဝိယ၊ သင်္ကန်းအစရှိသည်
 တို့ကိုကဲ့သို့၊ စိရပဗ္ဗဇိတာဒိနံ၊ ကြာမြင့်စွာ ရဟန်းပြုခြင်းရှိသောမထေရ်ကြီး
 အစရှိသည်တို့အားလည်း၊ ဗတွာ၊ ပေး၍၊ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ အမှတ်မရှိတခုခု
 သောသစ်ပင်ရင်းစသည်၌၊ ဝသန္တောပိ၊ နေသော်လည်း၊ သန္တုဋ္ဌော၊
 ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ အဿ
 ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ သေနာသနေ၊ ကျောင်း၌၊ ယထာသာရုပ္ပသ
 န္တောသော၊ ယထာသာရုပ္ပသန္တောသမည်၏၊ ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်
 ၌ကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ လူခံဝါ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတန်းသည်လည်းဖြစ်
 သော၊ ပဏီတံဝါ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော၊ တေသန္တံ၊ ဆေးကို၊
 လဘတိ၊ ရ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေနေဝဘောသန္တေန၊ ထိုဆေး
 ဖြင့်သာလျှင်၊ တုဿတိ၊ နှစ်သက်၏၊ အညံ၊ တပါးသောဆေးကို၊ နပဇ္ဈ
 တိ၊ မတောင့်တ၊ လဘန္တောပိ၊ ပေါင်ရေသော်လည်း၊ နဇဏ္ဍတိ၊ မခံမယူ၊
 အယံ၊ ဤသို့ရသမျှဖြင့်နှစ်သက်၍ တပါးသောဆေးကို မယူခြင်းသည်၊
 အဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဂိယာနပစ္စယေ၊ သူနာတို့ကို ဆုတ်လွှေး
 ရာအကြောင်း၊ အထောက်အပံ့ဖြစ်သောဆေး၌၊ ယထာလာဘ သန္တော
 သော၊ ယထာလာဘသန္တောသမည်၏၊ အထပန၊ ထိုမှတပါး၊ တေလေန၊
 ဆီဖြင့်၊ အတ္တိကော၊ အလိုရှိသောရဟန်းသည်၊ ဖါဏီတံ၊ တင်လဲကို၊ လဘ
 တိ၊ ရ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံ၊ ဖါဏီတံ၊ ထိုတင်လဲ သို့၊ သဘာ

ကဿ၊ သဘောတူသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ကဿ
ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှတလေန၊ ဘိဖြင့်၊ ဘောသန္တံ၊
ဆေးကို၊ ကတွာ၊ ဖော်၍၊ သမဏဓန္တံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တောပိ၊ ပြု
သော်လည်း၊ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ အသဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဂိဿ
နပစ္စယော၊ သူနာ၏အထောက် အပံ့ဖြစ်သောပစ္စည်း၌၊ ယထာဗလသန္တော
သော၊ ယထာဗလသန္တောသမည်၏၊ အပရော၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
မဟာပုညော၊ အလွန်သန့်ကြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ပဏီတံ၊ ပွန်မြတ်
သော၊ တေလမရဟဏီတာဒိ၊ ဆီယျားတင်လဲအစရှိသော၊ ဘောသန္တံ၊ ဆေး
ကို၊ လဟတိ၊ ရ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံတေလာဒိ၊ ထိုဆီအစရှိ
သောဆေးကို၊ ဗိရပဗ္ဗဇိတာဒိနံ၊ ကြာမြင့်စွာရဟန်းပြုခြင်းရှိသောဘိတင်း
ကြီးအစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့
၏၊ အဂဒါမလကေန၊ သျှစ်ရှားသီးတည်းဟူသောဆေးဟုဆိုအပ်သော၊ ယေ
နကေနပိ၊ အမှတ်မရှိတခုဖြင့်၊ ဘောသန္တံ၊ ဆေးကို၊ ကရောန္တော၊ ဖော်
၍၊ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောပန
ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧကတ္ထိံ ဘာဇနေ၊ တခုသောခွက်၌၊ မုတ္တဟာရိ
နုကံ၊ နွားကျင်ငယ်ဖြင့်စိန်အပ်သောဖန်းခါးသီးကို၊ ဧကတ္ထိံ ဘာဇနေ၊ ခွက်
တခု၌၊ စတုမရရံ၊ စတုမရကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ တန္တော၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊
ယံဘောသန္တံ၊ အကြင်ဆေးကို၊ ဣစ္ဆယိ၊ အလိုရှိ၏၊ တံဘောသန္တံ၊ ထိုအလိုရှိ
သောဆေးကို၊ ဂဏှထ၊ ယူပါကုန်လော၊ ဣတိဝုတ္တမာနော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိ
သော်၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ တေသု၊ ထိုဆေးနှစ်ပါးတို့တွင်၊ အညတရေနပိ၊
တပါးပါးဖြင့်လည်း၊ ရောဂေါ၊ ရောဂါသည်၊ ဝူပသမတိ၊ ငြိမ်းအံ့၊ ဣဒံမုတ္တ
ဟာရိနုကံနာမ၊ ဤနွားကျင်ငယ်ဖြင့်စိန်အပ်သော သဖန်းခါးသီးဆေးမည်
သည်ကို၊ ဗုဒ္ဓါဒိတိ၊ ဘုရားအစရှိသောပညာရှိတို့သည်၊ ဝဏ္ဏိတံ၊ ခြီးပွင်း
တော်မူအပ်၏၊ ပူတိမုတ္တဘောသန္တံ၊ နွားကျင်ပုပ်ဖြင့်စိန်အပ်သောဆီဖြူသျှစ်
ရှားသဖန်းခါးစသောဆေးကို၊ နိဿာယ၊ ဖြ်၍၊ ယာပဗ္ဗန္တော၊ အကြင်ရဟန်းပြု
ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်၌၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊
ယာဝဇိတံ၊ ဘိက္ခုပုဒ်တည်းဟူသော အသက်ရှည် သမျှကာလပတ်လုံး၊
ဥဿာဟော၊ လုံ့လကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိဝစနံ၊ ဤသို့သော
စကားကို၊ အနုဿရန္တော၊ အစဉ်အောက်မေ့မိသည်ဖြစ်၍၊ စတုမရရံ၊
စတုမရကို၊ ပဋိက္ခိတိတွာ၊ ပယ်၍၊ မုတ္တဟာရိနုကေန၊ နွားကျင်ငယ်ဖြင့်စိန်

အပ်သောသမုဒ္ဒါးသီဆေးဖြင့်၊ ဘောသန္တံ၊ ဆေးကို၊ ကရောဇန္တော၊ မော်သည်
 ရှိသော်၊ ပရမသန္တုဋ္ဌောဝ၊ အလွန်မြတ်သောရောင့်ရဲခြင်းမည်သည်သာ
 လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ ဂိလာနပစ္စယေ၊ သူနာ
 ကို၏အကြောင်းအထောက်အပံ့ဖြစ်သောဆေး၌၊ ယထာသာရူပသန္တော
 သော၊ ယထာသာရူပသန္တောသမညံ၏၊ ဧဝံပဘောဒေ၊ ဤသို့အပြားရှိသော
 သဗ္ဗော၊ ခပ်သိမ်းသော၊ သန္တောသော၊ သန္တောသကို၊ သန္တုဋ္ဌိတိ၊ သန္တု
 ဋ္ဌိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်၊
 ဣတရိတရပစ္စယသန္တောသောတိ၊ ဣတရိတရပစ္စယသန္တောသောဟူ၍၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတရိတရသန္တုဋ္ဌိယော၊ ဣတရိတရသန္တုဋ္ဌိ
 နှင့်၊ သန္တု၊ တက္က၊ သန္တု၊ သာနာဒိဝိဓိနာ၊ သန္တု၊ သာနအစရှိသော အစီအရင်
 ဖြင့်၊ အနိသံသဝိဘာဝနဝသေန၊ အကျိုးအာနိသင်ကိုထင်စွာပြသည်၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်၊ တပ္ပဒိုပက္ခဿ၊ ထိုသန္တုဋ္ဌိ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော၊
 အတ္ထိန္တတာဒိဘောဒဿ၊ အတ္ထိန္တတာစသည်အပြားရှိသော၊ ဣန္ဒြာဟ
 တဿ၊ အလိုဆိုးသည်နှိပ်စက်အပ်သောရဟန်း၏၊ အာဒိနဝရိဘာဝနဝ
 သေနစ၊ အပြစ်ကိုထင်စွာပြခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဝတ္တော၊
 ဖြစ်သော၊ ယာကထာ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာကထာ၊ ထိုစ
 ကားသည်၊ သန္တုဋ္ဌိကထာ၊ သန္တုဋ္ဌိကထာမည်၏၊ ဣတော၊ ဤသန္တုဋ္ဌိက
 ထာမှ၊ ပရာသု၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကထာသုဝိ၊ ကထာတို့၌လည်း၊
 ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဝိသေသမတ္တမေဝ၊ အထူးမျှော်သော
 လျှင်၊ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုကုန်အံ့၊ ပဝိဝေကကထာတိဇ္ဇေ၊ ပဝိဝေကကထာဟူ
 သောဤပါဌ၌၊ ကာယပိဝေကော၊ ကာယပိဝေကလည်းကောင်း၊ ဝိတ္တပိဝေ
 ကော၊ ဝိတ္တပိဝေက လည်းကောင်း၊ ဥပပိဝေကော၊ ဥပပိဝေကလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဝေကာ၊ ဝိဝေကတို့ကို၊
 ပေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုသုံးပါးသော ဝိဝေကတို့တွင်၊
 ဧကော၊ တယောက်ထည်း၊ ဝုတ္တတိ၊ သွား၏၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်း၊
 တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်း၊ နိသိဒတိ၊ ထိုင်၏၊ ဧကော၊ တ
 ယောက်ထည်း၊ သေပသု၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏၊ ဧကော၊ တယောက်
 ထည်း၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအဖို့၌၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ ဧကော၊
 တယောက်ထည်း၊ စက်မံ၊ စကြိုသွားခြင်းကို၊ အဓိဋ္ဌာသိ၊ သောက်တည်
 ၏၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်း၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗိရိယာ
 ပထေသု၊ အလုံးစုံသောဣရိယာပုထ်တို့၌၊ သဗ္ဗကိစ္စေသု၊ အလုံးစုံသောကိစ္စ

၄၀

ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတ်ယတွဲ

တို့၌၊ ဂဏသင်္ဂဟိကံ၊ ဂိုဏ်းတည်းဟူသော အပေါင်းအမော်ကို၊ ပဟာယံ၊
 ပယ်၍၊ ဝိဝိတ္တဝါသော၊ တယောက်လည်းဆိတ်ငြိမ်သဖြင့်နေခြင်းသည်၊
 ကာယဝိဝေကောနာမ၊ ကာယဝိဝေကမည်၏၊ အဋ္ဌသမာ ပတ္တိယောပန၊
 ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့သည်ကား၊ ဝိတ္တဝိဝေကောနာမ၊ ဝိတ္တဝိဝေက
 မည်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ ဥပမိဝိဝေကောနာမ၊ ဥပမိဝိဝေကမည်၏၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဝိဝေကဋ္ဌကာယာနံ၊ အပေါင်းအတော်မှဆိတ်
 သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ နိက္ခမာဘိရုတာနံ၊ ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်
 ခြင်း၌ မွေ့လျော်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ကာယဝိဝေကောစ၊ ကာယဝိဝေ
 ကလည်းကောင်း၊ ပရိသုဒ္ဓိဝိတ္တာနံ၊ အလွန်စင်ကြယ်သော ဆိတ်ရှိကုန်သော၊
 ပရမဝေါဒါနပတ္တာနံ၊ အလွန်ဖြူစင်သော အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော သမာ
 ပတ်ရှစ်ပါးတရားနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝိတ္တဝိဝေကောစ၊ ဝိတ္တဝိဝေ
 ကလည်းကောင်း၊ ဝိသင်္ခါရဂတာနံ၊ သင်္ခါရတရားကင်းခြင်းသို့ ရောက်
 ကုန်သော၊ နိရူပမိနံ၊ တောင့်တတတ်သော တဏှာတည်းဟူသော ဥပမိ
 ကင်းကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဥပမိဝိဝေကောစ၊ ဥပမိဝိဝေက
 လည်းကောင်း၊ ဣတိဇေတံစေနံ၊ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 ဝိဝေကောယေစ၊ ဝိဝေကသည်ပင်လျှင်၊ ပဝိဝေကော၊ ပဝိဝေကမည်၏၊
 ပဝိဝေကပနိသံယုတ္တာ၊ ပဝိဝေကနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ကထာ၊ ပြောဆိုသော
 စကားသည်၊ ပဝိဝေကကထာ၊ ပဝိဝေကကထာမည်၏၊ အသံသဂ္ဂကထာ
 တိဇ္ဈေ၊ အသံသဂ္ဂကထာဟူသော ဤပါဌ်၌၊ သဝနသံသဂ္ဂေါ၊ သဝနသံ
 သဂ္ဂလည်းကောင်း၊ ဒဿနသံသဂ္ဂေါ၊ ဒဿနသံသဂ္ဂ လည်းကောင်း၊
 သမုလ္လပန သံသဂ္ဂေါ၊ သမုလ္လပန သံသဂ္ဂလည်းကောင်း၊ သမ္ဘောဂသံ
 သဂ္ဂေါ၊ သမ္ဘောဂသံသဂ္ဂလည်းကောင်း၊ ကာယသံသဂ္ဂေါ၊ ကာယသံသဂ္ဂ
 လည်းကောင်း၊ ဂိဟိသံသဂ္ဂေါ၊ ဂိဟိသံသဂ္ဂလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သံသဂ္ဂေါ၊ သံသဂ္ဂတို့သည်၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 တေသု၊ ထိုခြောက်ပါးသော သံသဂ္ဂတို့တွင်၊ ဣစ၊ ဤသာသနာတော်၌၊
 ဧကေစ္စော၊ အချို့သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အသုကယ္ဓိံ ဝါမေဝါ၊ ဤအမည်
 ရှိသော ရွာ၌လည်းကောင်း၊ အသုကယ္ဓိံ နိဝေဝါ၊ ဤအမည်ရှိသော နိဂုံး၌
 လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ အဘိရူပါ၊ အလွန်အဆင်းငှ၏၊ ဒဿနိ
 ယာ၊ ရှုကြည့်ဘွယ်ရှိ၏၊ ပါသာဒိကာ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိ၏၊ ပရမာယဝဏ္ဏ
 ပေါက္ခရတာယ၊ အလွန်မြတ်သော အဆင်း၏ကောင်းခြင်းနှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတာ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုကာတိ၊ ကြား၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း

သညံ၊ တံဝေဓံ၊ ထိဝကားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားပြီး၍၊ သံဝိဒတိ၊ နစ်၏၊ ဝိသိဒတိ၊ အထူးသဖြင့်နစ်၏၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သာသနာတော်ကို၊ သန္ဓာဓရေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို၊ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍၊ ဟိနာယာဝတ္တတိ၊ လူငွက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိသဘာဝါ၊ ရမ္မဏဝသေန၊ ဝိသဘာဝအာရုံ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နကိလေသသန္ဓေဝါ၊ ဖြစ်သောကိလေသသာနှင့်စပ်ရှက်ခြင်းသည်၊ သဝနသံသဂ္ဂေါနာမ၊ သဝနသံသဂ္ဂမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ခင်စစ်၊ နကိသုဏာတိ၊ ကြားကားမကြား၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား၊ သာမံကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ အဘိဇ္ဈပံ၊ အဆင်းလှသော၊ ဒဿနိသံ၊ ရှုချင်တွယ်ရှိသော၊ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုတွယ်ရှိသော၊ ပဓမ္မာယဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ မြတ်သောအဆင်း၏ကောင်းခြင်း သုံးရပ်သဏ္ဌာန်ကြံအင်္ဂါသက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သံဝိဒတိ၊ နစ်၏၊ ဝိသိဒတိ၊ အထူးသဖြင့်နစ်၏၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ သန္ဓာဓရေတုံ၊ တည်တန့်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို၊ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍၊ ဟိနာယာဝတ္တတိ၊ လူ၏တောင်သို့ပြန်လွှဲ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိသဘာဝါ၊ ရမ္မဏဒဿနေန၊ ဝိသဘာဝအာရုံကိုမြင်ရသဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နကိလေသသန္ဓေဝါ၊ ဖြစ်သောကိလေသသာနှင့်စပ်ရှက်ချောငြိမ်းခြင်းသည်၊ ဒဿနသံသဂ္ဂေါနာမ၊ ဒဿနသံသဂ္ဂမည်၏၊ ဒိသ္မာပန၊ မြင်၍လျှင်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အလ္လှာပဿလ္လှာပဝသေန၊ အလ္လှာပဿလ္လှာပ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊ ကိလေသသန္ဓေဝါ၊ ကိလေသသာနှင့်စပ်ရှက် ချောငြိမ်းခြင်းသည်၊ သမုလ္လပန သံသဂ္ဂေါနာမ၊ သမုလ္လပနသံသဂ္ဂမည်၏၊ သံဇဉ္ဇနာဒိဝိ၊ ကောင်းစွာလုပ်ကျွေးခြင်းအစရှိသည်ကိုလည်း၊ ဧတေနဝ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သင်္ဂယတိ၊ ကောင်းစွာယူအပ်၏၊ အတ္တနောပန၊ မိမိ၏သာလျှင်၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိတရုတ်သောဝတ္ထုကို၊ မာတုဂါမဿ၊ မာတုဂါမအား၊ ဒတ္တာဝါ၊ ပေး၍လည်းကောင်း၊ အဒတ္တာဝါ၊ မပေးဘဲလည်းကောင်း၊ တေန၊ ထိုမာတုဂါမသည်၊ ဒိန္နဿ၊ ပေးအပ်သော၊ ဝနဘင်္ဂီယာဒိနေ၊ ဝနဘင်္ဂီယအစရှိသည်ကို၊ ပရိဘောဂဝသေန၊ သုံးဆောင်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နကိလေသသန္ဓေဝါ၊ ဖြစ်သောကိလေသသာနှင့် စပ်ရှက်ချောငြိမ်းခြင်းသည်၊ သက္ခောဂသံသဂ္ဂေါနာမ၊ သက္ခောဂသံသဂ္ဂမည်၏၊ မာတုဂါမဿ၊ မာတုဂါမ၏၊ ဟတ္ထဂ္ဂါဟာဒိဝသေန၊ လက်ကိုကိုင်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏

၄၂ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နကိလေသသန္တဝေါ၊ ဖြစ်သောကိလေသသန္တဝိစပ်ရှက်
 ရောငြိမ်းခြင်းသည်၊ ကာယသံသဂ္ဂေါနာမ၊ ကာယသံသဂ္ဂမည်၏။ ယောဂီစ
 သေသောဝိက္ခု။ အကြင်အကြင်သို့သဘောရှိသော ထိုရဟန်းသည်
 လည်း၊ ဂိဟိဟိ၊ လူတို့နှင့်၊ သံသဇ္ဈာ၊ ရောနှောလျက်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အန
 နုလောမိကေန၊ သာသနာတော်အားမလျော်သော ပေါင်းဘက်ခြင်းဖြင့်၊
 သဟသောကီးတက္ကစိုးရိမ်ခြင်းရှိလျက်။ သဟနန္တိ၊ တက္ကနှစ်သက်ခြင်းရှိ
 လျက်၊ သုခိတေ၊ ဒါယကာတို့ချမ်းသာသည်ရှိသော်၊ သုခိတော၊ မိမိလည်း
 ချမ်းသာသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခိတော၊ ဒါယကာတို့ဆင်းရဲသည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခိ
 တော၊ မိမိလည်းဆင်းရဲလျက်၊ ကိဇ္ဈကရုဏီယေသု၊ ဒါယကာတို့၌ပြုသွယ်
 ကိစ္စတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာ
 လျှင်၊ ယောဂံ၊ အားထုတ်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ အနုနုလောမိကော၊ သာသနာတော်နှင့်
 မလျော်မလျောက်ပတ်သောရာရှက်ခြင်းသည်၊ ဂိဟိသံသဂ္ဂေါနာမ၊ ဂိဟိ
 သံသဂ္ဂမည်၏။ သဗြဟ္မစာရိဟိ၊ ငါတင်းသုံးဘော်တို့နှင့်လည်း၊ ကိလေ
 သုပ္ပတ္တိဟေတုတူတော၊ ကိလေသာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
 ယောစသံသဂ္ဂေါ၊ အကြင်ပေါင်းဘက်ခြင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော
 သံသဂ္ဂေါ၊ ထိုပေါင်းဘက်ခြင်းသည်၊ ဂိဟိသံသဂ္ဂေါနာမ၊ ဂိဟိသံသဂ္ဂမည်
 ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောသံသဂ္ဂခြောက်ပါးကို၊ ပဟာယ၊ ပပင်စွန့်၍၊
 သမ္မာဒေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏။ ဒဟ၊ သေဝ၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်သာလျှင်၊ သင်္ခါ
 ရေသု၊ သင်္ခါရတရားတို့၌၊ တိဗ္ဗံ၊ ထက်သော၊ ဘယသညံ၊ ဘေးရှိ၏ဟူ
 သောအမှတ်ကို၊ သရိ၊ ရေ၊ ဘိုဟ်၌၊ ပဋိကူလသညံ၊ စက်ဆုပ်တွယ်ဟူသော
 အမှတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သဗ္ဗာကုသလေသု၊ အလုံးစုံသော
 အကုသိုလ်တရားတို့၌၊ ဇိဂုစ္ဆာပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ စက်ဆုပ်တွယ်ဟူသောနှလုံးသွင်း
 ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသည်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဟိရောတ္တပ္ပံ၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပကို၊
 ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သဗ္ဗကိရိယာသု၊ အလုံးစုံသောအမှုကြီးငယ်ပြုတွယ်
 ဟူသမျှတို့၌၊ သတိသမ္ပစညံ၊ သတိသမ္ပစညကို၊ ပဗ္ဗု၊ ပဋ္ဌာပေတွာ၊ ရှေးရှု
 ဖြစ်စေ၍၊ ကမလဒလေ၊ ကြာတောကြာဘက်အပြင်၌၊ ဇေယျိန္ဒြိယ၊ ဇေ
 ပေါက်ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောအာရုံ၌၊ အလဂ္ဂတာဝေါ၊ မကပ်ငြိသော
 အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အသိတာဝေါ၊ ဤသို့မကပ်ငြိသောဖြစ်ခြင်းသည်၊
 သဗ္ဗသံသဂ္ဂပဋိပက္ခတာယ၊ အလုံးစုံခြောက်ပါးအပြားရှိသော သံသဂ္ဂ၏
 ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ အသံသဂ္ဂေါ၊ အသံသဂ္ဂမည်၏။ တဗ္ဗင်္ဂ

သံယုတ္တာ၊ ထို အသံသဂ္ဂနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ အသံသဂ္ဂ
 ကထာ၊ အသံသဂ္ဂကထာမည်၏။ ဝိရိယာရမ္ဘ ကထာတိဇ္ဈေ၊ ဝိရိယာရမ္ဘ
 ကထာဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဝိရိယာရမ္ဘ လှိုသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်
 တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကမ္ဘ၊ အမှုတည်း၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏
 အဖြစ်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိမိနာ၊ အစီအရင်အားဖြင့်၊ ဤရေတဗ္ဗပဝတ္တေ
 တဗ္ဗ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယမည်၏၊ တံဝိရိ
 ယံ၊ ထိုဝိရိယသည်၊ အကုသလဝန်၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရား
 တို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ကုသလဝန်၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊
 တရားတို့ကို၊ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ အာရမ္ဘ နံ၊ အားထုတ်ခြင်း၊
 အာရမ္ဘော၊ အားထုတ်ခြင်း၊ သွာယံသောအယံအာရမ္ဘော၊ ထိုအားထုတ်
 ခြင်းသည်၊ ကာယိကောစ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောအားထုတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊
 ဝေတာသိကောစ၊ စိတ်၌ဖြစ်သောအားထုတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဒုဝိဇော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သွာယံသောအယံအာ
 ရမ္ဘော၊ ထိုအားထုတ်ခြင်းသည်၊ အာရမ္ဘ ခေတုစ၊ အာရမ္ဘ ခေတ်တိုင်း၊
 နိက္ကမခေတုစ၊ နိက္ကမခေတ်လည်းကောင်း၊ ပရက္ကမခေတုစ၊ ပရက္ကမခေတ်
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိဇော၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ သဗ္ဗေဝါ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သောအာရမ္ဘော၊ ထိုအားထုတ်ခြင်း
 ကို၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဝမနော၊ သွားရာ၌၊ ဥပ္ပန္နကိလေသံ၊
 ဖြစ်သောကိလေသာကို၊ ဌာနံ၊ ရပ်ရာဣရိယာပုတ်သို့၊ ပါပုဏိတံ၊ ရောက်
 စေခြင်းငှါ၊ နဒေတိ၊ မပေး၊ ဌာနော၊ ရပ်သောဣရိယာပုတ်၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော
 ကိလေသာကို၊ နိသန္ဓံ၊ ထိုင်နေရာဣရိယာပုတ်သို့၊ နိသန္ဓာယ၊ ထိုင်နေရာ
 ဣရိယာပုတ်၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သောကိလေသာကို၊ သယနံ၊ အိပ်သောဣရိယာ
 ပုတ်သို့၊ ပါပုဏိတံ၊ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ နဒေတိ၊ မပေး၊ တတ္ထတတ္ထေဝဣရိ
 ယာပဿေ၊ ထိုထိုကိလေသာဖြစ်ရာဣရိယာပုတ်၌သာလျှင်၊ အဗေဒနော၊
 ဆိတ်ခွါသဗ္ဗာန်ရှိသော၊ ဒေဗျောနံ၊ လှံကန်ဖြင့်၊ ကဏ္ဍသဗ္ဗံ၊ မြွေဟောက်ကို၊
 ဥပ္ပိနိတွာ၊ နှိပ်ညှပ်၍၊ ဝဏ္ဏန္တောပိယစ၊ ကိုင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တံဝိ
 ဇောနံ၊ ထက်ထွဋ္ဌာသော၊ အထိနာ၊ သန်လျက်ဖြင့်၊ အမိတ္တံ၊ ရန်သူကို၊ ဝိဝါယ၊
 လည်၌၊ ပဟာရန္တော၊ ရိုက်ပတ်လျက်၊ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဥက္ခိပိတံ၊ ချီကြွ
 ခြင်းငှါ၊ အဒတွာပိယ၊ မပေးသကဲ့သို့၊ ဝိရိယဗေသန၊ ဝိရိယ၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ နိဂ္ဂဏှာတိ၊ နှိပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာရမ္ဘဝိရိယဿ၊ အားထုတ်အပ်သော
 လုံ့လရှိသော၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊

ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ တပ္ပနိသံယုတ္တော၊ ထိုဝိရိယနှင့်စပ်သော၊ ကထာ၊ ကထာသည်။ ဝိရိယရမ္ဘ ကထာ၊ ဝိရိယရမ္ဘ ကထာမည်၏။ သီလကထာဒိသု၊ သီလကထာစသည်တို့၌။ သီလံ၊ သီလသည်။ လောကီယဉ္ဇ၊ လောကီသီလလည်းကောင်း။ လောကုတ္တရဉ္ဇ၊ လောကုတ္တရာသီလလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ပါတိမောက္ခသံဝရာဒိစတုပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရ အစရှိသော လေးပါးသော ပါရိသုဒ္ဓိသီလသည်။ လောကီယံ၊ လောကီသီလမည်၏။ မဂ္ဂသီလဉ္ဇ၊ မဂ္ဂနှင့်ယှဉ်သော သီလလည်းကောင်း။ ဗသသီလဉ္ဇ၊ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောသီလလည်းကောင်း။ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သောသီလမည်၏။ သမာဓိကထာဒိသု၊ သမာဓိကထာစသည်တို့၌။ တထာ၊ ထိုသီလကထာအတူ။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏။ ပါဒကဘူတာ၊ အခြေဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဥပစာရေ၊ ဥပစာရနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့သည်။ လောကီယောသမာဓိ၊ လောကီသမာဓိမည်၏။ မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တောပန၊ မဂ္ဂနှင့်ယှဉ်သော သမာဓိသည်ကား။ လောကုတ္တရာ သမာဓိနာမ၊ လောကုတ္တရာသမာဓိမည်၏။ ပညာဝိ၊ ပညာသည်လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုသီလကထာစသည်နှင့်အတူ။ သုတမယာစ၊ သုတမယပညာ လည်းကောင်း။ ဝိန္ဒာမယာစ၊ ဝိန္ဒာမယပညာလည်းကောင်း။ ဈာနသမ္ပယုတ္တော၊ ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော၊ ဝိပဿနာညာဏံ၊ ဝိပဿနာညာဏ်လည်းကောင်း။ လောကီယာ၊ လောကီပညာမည်၏။ ဝိသေသတောပန၊ အထူးအားဖြင့်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဝိပဿနာပညာ၊ ဝိပဿနာပညာကို။ ဂဟေတဗျော၊ ယူအပ်၏။ မဂ္ဂပညာစ၊ မဂ္ဂနှင့်ယှဉ်သောပညာသည်လည်းကောင်း။ ဗလပညာစ၊ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောပညာသည်လည်းကောင်း။ လောကုတ္တရာ၊ လောကုတ္တရာပညာမည်၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိမည်၏။ အပရေန၊ တပါးသောဆရာသည်။ တဒင်္ဂိက္ခန္ဓန္တနသမုန္တေဒဝိမုတ္တိနိဗ္ဗိ၊ တဒင်္ဂိမုတ္တိဝိက္ခန္ဓန္တနိမုတ္တိသမုန္တေဒ ဝိမုတ္တိတို့၏လည်း။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝဇ္ဇောန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏။ ကေနာဇီသတိဝိဓံ၊ တရယုတ်နှစ်ဆယ်အပြားရှိသော၊ ပစ္စဝေက္ခနညာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခနညာဏ်သည်။ ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနံ၊ ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေသံသီလဒိနံ၊ ဤသီလစသည်တို့၌။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သန္ဓဿနာဒိဝိမိနာ၊ ကောင်းစွာပြခြင်းအစရှိသောအစီအရင်ဖြင့်။ အနေကာ ကာရေဝါကာရံ၊ များသော အခြင်းအရာတို့နှင့်ပြောင်းသော၊ အာနိသံသဝိတာဝနဝသေနဗေဝ၊ အာနိသံသကို

၁၁

ထင်စွာပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တပုဂ္ဂိုလ်ကွဲသန့်၊ ထိုသီလ
စသည်တို့၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒုဿိသျှာဒိနံ၊ ဒုဿိလျှာစသည်
တို့၏၊ အာဒိနဝဿိဘာဝနဝသေနစ၊ အပြစ်ကိုထင်စွာပြုသည်၏ အစွမ်း
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်သော၊ ကထာ၊ ကထာသည်၊ သီလာ
ဒိကထာနာမ၊ သီလအစရှိသော ကထာမည်၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤအရာ၌လည်း၊
အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ အပ္ပိန္နော၊ အလိုနည်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ အပ္ပိန္နကထဉ္စ၊ အလိုနည်းသော စကားကို
လည်း၊ ကထာ၊ ဟောပေတတ်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း၊ ဣတ
ရိတရနစိဝရေန၊ ရရသမျှသောသင်္ကန်းဖြင့်၊ သန္တု၊ ဧဝံ၊ ရောင့်ရဲသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတရိတရစိဝရ သန္တုဋ္ဌိယာစ၊ ရရသမျှသင်္ကန်းဖြင့်
ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်း၊ ဝဏ္ဏဝါဒိ၊ ခြီးမွမ်းစကားကိုဆိုလေ့ရှိ၏၊ ဣတိစအာဒိ၊
ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ သယံစ၊ မိမိ
သည်လည်း၊ အပ္ပိန္နဒိဂုဏသမန္နာဂတဿ၊ အပ္ပိန္န အစရှိသောကျေးဇူး
နှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့ အားလည်း၊ တဒတ္ထာယ၊ ထို
အပ္ပိန္န အစရှိသောအကျိုးငှါ၊ ဟိတဇ္ဈာသယေန၊ အစီးအပွားကို အလိုရှိ
သဖြင့်၊ ပဝတ္ထတဗ္ဗာ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ တထာဂ္ဂဟိ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
သော၊ ယာကထာ၊ အကြင်စကားကို၊ ဣစ၊ ဤအရာ၌၊ အဘိသလ္လေခိကာဒိ
ဘာဝေန၊ အဘိသလ္လေခိကစသည်တို့၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိသေသေတွာ၊ အထူး
ပြု၍၊ ဝတ္ထာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သာကထာ၊ ထိုစကားကို၊ အပ္ပိန္နကထာ
တိ၊ အပ္ပိန္နကထာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်
မှန်၏၊ ကာရကဿဝ၊ ကာရကပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်၊ ကထာ၊ အလိုနည်းခြင်း
စသည်နှင့်စပ်သောစကားသည်၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ အဓိပ္ပေ
တတ္ထသမေနိ၊ လိုအပ်သောအနက်ကိုပြီးစေတတ်၏၊ တထာတံဝစနံ၊ ထို
စကားသည်၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ကလျာဏမိတ္တဿေတံမေဃိယ ဘိက္ခုနော
ပါဠိကင်္ဂံ(ပ)အကသိရလောဘိဘိ၊ ကလျာဏမိတ္တဿေတံမေဃိယဘိက္ခု
နောပါဠိကင်္ဂံ(ပ)အကသိရလောဘိဟူ၍၊ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ့၊ မေဃိယ၊ ချစ်
သားမေဃိယ၊ ကလျာဏမိတ္တဿ၊ ကလျာဏမိတ်စပ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု
နော၊ ရဟန်း၏၊ ဧတံသီလသမ္ပဒံ၊ ဤသီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပါဠိ
ကင်္ဂံဧကံသေနုဇ္ဈိတဗ္ဗံ၊ စင်စစ်အလိုရှိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)။
အကသိရလောဘိ၊ မပင်ပန်းသောသဘာဝရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝဉ္စပိ
ယာတိ၊ ဧဝဉ္စပိယာဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္ထာယ၊ အကြင်အကြင်ဟော

တော်မူအပ်သော၊ ဤဒိသာယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ နိကာမလာဘီတိ၊
 နိကာမလာဘီဟူသည်ကား၊ ယထိန္ဒိတလာဘိ၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိ
 အပ်သောလာဘ်ကိုရသည်၊ ယထာရုဗိလာဘိ၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိအပ်
 သောလာဘ်ရသည်ကို၊ သဗ္ဗကလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဣမာယကထာယ၊ ဤ
 ဆယ်ပါးသောကထာဖြင့်၊ သောတုဉ္စ၊ နာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဝိစာရေ
 တုဉ္စ၊ ဝိရင်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ လန္တုမာနော၊
 ရအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အကိစ္ဆလာဘီတိ၊ အကိစ္ဆလာဘီ ဟူသည်ကား၊
 နိဒုက္ခလာဘိ၊ မပင်ပန်းသောလာဘ်ရှိသည်၊ အကသိရလာဘီတိ၊ အကသိ
 ရလာဘီဟူသည်ကား၊ ဝိပုလလာဘိ၊ ပြန့်ပြောသောလာဘ်ရှိသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ အာရဒ္ဓဝိရိယောတိ၊ အာရဒ္ဓဝိရိယောဟူသည်ကား၊ ပဂ္ဂဟိတဇိရိ
 ယော၊ ခြိုးခြောက်အပ်သောဝိရိယရှိသည်၊ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ပဟာနာ
 ယာတိ၊ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ပဟာနာယ ဟူသည်ကား၊ အကောသလ္လ
 သန္တု၊ တဋ္ဌေန၊ မလိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော အနက်ကြောင့်၊ အကု
 သလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါပကဓမ္မာနံ၊ ယုတ်မာသောတရား
 တို့ကို၊ ပဇာနတ္ထာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ကုသလာနံ ဓမ္မာနန္တိ၊ ကုသလာနံ ဓမ္မာ
 နံ ဟူသည်ကား၊ ကုန္တိတာနံ၊ စက်ဆုပ်အပ်ကုန်သော အကုသိုလ်တရား
 တို့ကို၊ သလာနာဒိအဇ္ဈနစ၊ ရိတ်ခြင်းအစရှိသောအနက်အားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ အနဝဇ္ဇဋ္ဌေနစ၊ အပြစ်မရှိသောအနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်မည်ကုန်သော၊ သဟပိပဿနာနံ၊ ပိပဿနာနှင့်တကွ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ မဂ္ဂပလဓမ္မာနံ၊ မဂ်ဖိုလ်တရားတို့၏၊ ဥပသမ္ပဒါယာတိ၊ ဥပ
 သမ္ပဒါယဟူသည်ကား၊ သမ္ပာဒနာယ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 သန္တာနေ၊ သန္တာနံ၊ ဥပ္ပါဒနာယ၊ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါ၊ ထာမဝါတိ၊ ထာမဝါ
 ဟူသည်ကား၊ ဥဿောဋ္ဌိသင်္ခါတေန၊ ဥဿောဋ္ဌိဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိရိယ
 ထာမေန၊ လုံ့လ၏အတွင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဒဠပရက္ကမောတိ၊
 ဒဠပရက္ကမော ဟူသည်ကား၊ ထိရေပရက္ကမော၊ အလွန်မြဲမြံသောလုံ့လရှိ
 သည်၊ အသိတိလဝိရိယော၊ မလျော့သောလုံ့လရှိသည်၊ အနိက္ခိတ္တရဇရာ
 တိ၊ အနိက္ခိတ္တရဇရာဟူသည်ကား၊ အနောရောပိတရဇရာ၊ မချွေသောလုံ့လ
 ရှိသည်၊ အနောသက္ကိတဝိရိယော၊ မဆုတ်နစ်သောဝိရိယရှိသည်၊ ပညဝါ
 တိ၊ ပညဝါဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ ပညဝါ၊
 ပညာရှိသည်၊ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာတိ၊ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ ဟူသည်ကား၊
 ပဉ္စန္ဒေခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏၊ ဥဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊

၁၁

ဝယဉ္ဇ၊ ဗျက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိဝိဇ္ဈနိယာ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ၊
 အရိယာယာတိ၊ အရိယာယဟူသည်ကား၊ ဝိက္ခန္တ နဝသေန၊ ဝိက္ခန္တ နန္တိ
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ အရကာဗျဇေ၊ အဝေး၌၊
 ဗြိတာယ၊ တည်သော၊ နိဇ္ဈေသာယ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအပြစ်ကင်း
 သော၊ နိဗ္ဗေဒိကာယာတိ၊ နိဗ္ဗေဒိကာယဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗေဘာဂိယာယ၊
 ငြီးငွေ့ခြင်းအတို့အကျိုးငှါ၊ သမ္မာဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာတိ၊ သမ္မာဒုက္ခက္ခယ
 ဂါမိနိယာဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ ခေပနတော၊ ကုန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ဒုက္ခက္ခယေဟိ၊ ဒုက္ခက္ခယဟူ၍၊ လန္ဒနာမံ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိ
 သော၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်သို့၊ သမ္မာဟေတုနာ၊ သင့်သောအကြောင်း
 ဖြင့်၊ ဝန္တန္တိယာ၊ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ဣမေသုစပနပဉ္စသုဓမ္မေသု၊ ဤငါးပါး
 သောတရားတို့တွင်၊ သီလံ၊ သီလသည် လည်းကောင်း၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယ
 သည်လည်းကောင်း၊ ပညာစ၊ ပညာသည် လည်းကောင်း၊ ယောဂိနော၊
 ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဇ္ဈတ္တိကံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါ
 မည်၏၊ ဣတရန္တသံ၊ ဤမှတပါးသော ကလျာဏမိတ္တဒသကတာဟူသော
 အင်္ဂါ၅စွဲပါးအပေါင်းသည်၊ ဗာဟိရံ၊ ဗာဟိရဖြစ်သော၊ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါမည်
 ၏၊ တထာဝရံ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ကလျာဏ မိတ္တသံနိဿယ မေဝ၊
 ကလျာဏမိတ်စစ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုကောင်းစွာ ဖြစ်သဖြင့် သာလျှင်၊
 သေသံ၊ ကြွင်းသော၊ စတုဗ္ဗိခန္တိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော
 အင်္ဂါသည်၊ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရား၌၊
 ကလျာဏမိတ္တသေဝ၊ ကလျာဏမိတ္တ၏သာလျှင်၊ ဗဟုပကာရေတံ၊ ကျေး
 ဇူးများသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလို၍၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
 သုရားသည်၊ ကလျာဏမိတ္တသေဝံမေဃိယာတိက္ခု၊ နောပါဋိကင်္ခန္တိအာ
 ဒိနာ၊ ကလျာဏမိတ္တသေဝံမေဃိယာ တိက္ခု၊ နောပါဋိကင်္ခန္တိ ဤသို့အစရှိ
 သည်ဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို၊ ဝဇ္ဇေတိ၊ ပွားစေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်
 စကား၌၊ ပါဋိကင်္ခန္တိ၊ ပါဋိကင်္ခန္တိဟူသည်ကား၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊
 ဣန္တိတဗ္ဗံ၊ အလိုရှိအပ်သော၊ အဝသံ၊ မချွတ်၊ ဘာဝိတိ၊ ပွားစေအပ်သည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အဓိပ္ပါယ်
 တည်း၊ ယန္တိ၊ ယံဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ကြိယာပရမသနံ၊ ကြိယာကိုသုံး
 သပ်သော သဒ္ဒါတည်း၊ ဣဒံအယံ အဓိပ္ပါယ်၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ
 ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သီလဝါဘဝိဿတိတိဇ္ဈေ၊ သီလဝါ
 ဘဝိဿတိဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ကလျာဏမိတ္တဿ၊ ကလျာဏမိတ်ဖြစ်သော

သိက္ခာနော၊ ရဟန်း၏၊ သီလဝန္တတာယ၊ သီလရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ယဒေ
 တံယံတေသီလ သမ္ပန္နတံ၊ အကြင် သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို၊
 ဘဝနံ၊ ဖြစ်စေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ဟူမူကား၊ တဿသိက္ခာနော၊ ထိုကလျာဏမိတ္တရဟန်း၏၊ တတ္ထသီလ
 သမ္ပန္နံ၊ ထိုသီလ၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ နိယောဇနတော၊ အမြဲဥဉ်ခြင်းကြောင့်၊
 တဿ၊ ထိုကလျာဏမိတ်စစ်ဖြစ်သောရဟန်း၏၊ ကေသေန၊ စင်စစ်အား
 ဖြင့်၊ တေသီလသမ္ပန္နတံ၊ ထိုသီလနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်သည်၊ ပါနိ
 ကင်္ဂံ အဝသံဘာဝိ၊ မချွတ်ဖြစ်လတ္တံ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ
 အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝရတော၊ ဝိဟရိဿတိတိ အာဒိသုဝိ၊ ပါတိ
 မောက္ခသံဝရ သံဝရတောဝိဟရိဿတိ ဤသို့အစရှိသော ပါဌ်တို့၌လည်း၊
 ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဧဝံဣဒိနာယထာဝုတ္တနယေန၊ ဤသို့
 အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကော၊ လောက၌၊ ဥတ္တမကလျာဏ
 မိတ္တသင်္ခါတဿ၊ မြတ်သောကလျာဏမိတ်စစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္တနော၊
 ကိုယ်တော်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ အနာဒိယိတွာ၊ မနာမယူမူ၍၊ တံဝနသဇ္ဈင်္ဂံ၊
 ထိုတောအုပ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ တာဒိသံဝိပ္ပကာရံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော
 ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့၊ ပတ္တဿ၊ ရောက်သော၊ အာယသ္မာဏောမေဃိယဿ၊
 အရှင်မေဃိယအား၊ ကလျာဏမိတ္တတာဒိနံ၊ ကလျာဏ မိတ်ကောင်း၏
 အဖြစ်အစရှိသော၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ သာသနသမ္ပတ္တိံ၊ သာသနာ
 တော်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 တတ္ထ၊ ထိုကလျာဏမိတ်စစ်ဖြစ်သောမြတ်စွာဘုရား၌၊ အာဒရဇာတဿ၊
 ဖြစ်သောရုံသေခြင်းရှိသော၊ အဿထေရဿ၊ ထိုမေဃိယမထေရ်အား၊
 ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ယေဟိကာမဝိတက္ကာဒိယံ၊ အကြင်ကာမဝိတက်စသည်တို့
 သည်၊ ဥပဒ္ဒုတတ္ထာ၊ နှိုင်းစက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ နသမ္ပန္နံ၊ မပြည့်စုံ၊ တဿကာမဝိတက္ကာယ၊ ထိုကာမဝိ
 တက်၏၊ ဥဇျာပိပစ္စနိကဘူတတ္တာစ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ဘာဝနာနယံ၊ ဘာဝနာနည်းကို၊ ပကာသေတွာ၊
 ပြတော်မူပြီး၍၊ တတောပရံ၊ ထိုနောင်မှ၊ အရဟတ္တဿကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အရ
 ဟတ္တမဂ်အရဟတ္တဖိုလ်၏ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အဗိက္ခန္ဓန္တော၊ ကြားတော်မူလို၍၊
 တေနစမေဃိယသိက္ခာနာ ဣမေသုပဉ္စမေသုပတိဋ္ဌာယ စတ္တာရောဓမ္မာ

ဥတ္တရိဘာဝေတဗ္ဗာတိအာမိံ၊ တေနစမေတ္တိယာတိက္ခန္ဓာ၊ ဣမေသုပဉ္စသု
 ဓဗ္ဗေသုပတိဋ္ဌာယစတ္တာရောဓဗ္ဗဥတ္တရိဘာဝေတဗ္ဗာ ဤသို့အစရှိသောစ
 ကားကို၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ မေဃိယ၊
 မေတ္တိယ၊ တေနတိက္ခန္ဓာ၊ထိုရဟန်းသည်၊ ပဉ္စသု၊ငါးပါးကုန်သော၊ဣမ
 သုဓဗ္ဗေသု၊ဤတရားတို့၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊တည်၍၊ ဥတ္တရိ၊အထက်၌၊ စတ္တာ
 ရော၊လေးပါးကုန်သော၊ဓဗ္ဗာ၊တရားတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ပွားစေအပ်ကုန်
 ၏၊တတ္ထိံ၊ဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ တေနာတိ၊တေနဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ဤ
 သို့၊ကလျာဏမိတ္တသန္တိဿယေန၊ကလျာဏမိတ်ကိုကောင်းစွာမြင်ရသော၊
 ပာထဝဂုတ္တဝီလာဒိ ဂုဏသမန္နာဂတေန၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောသီလအစရှိသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်းသည်၊တေနော၊ထို
 ကြောင့်သာလျှင်၊ ဣမေသုပဉ္စသုဓဗ္ဗေသုပတိဋ္ဌာယာတိ၊ဣမေသုပဉ္စသုဓဗ္ဗ
 သုပတိဋ္ဌာယဟူ၍၊ အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ဥတ္တရိန္တိ၊ ဥတ္တရိဟူသည်
 ကား၊အာရေဋ္ဌတရုဏဝိပဿနဿ၊အားထုတ်အပ်သောနဲ့သောဝိပဿနာ
 ရှိသော ဗုဒ္ဓိလ်အား၊ ရာဂါဒိပရိယယာ၊ ရာဂအစရှိသော ဘေးရန်တို့
 သည်၊ စေဥပ္ပန္နေယျ၊အကပ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊ တေသံ၊ထိုရာဂစသောဘေး
 ရန်တို့ကို၊ ဝိသောဓနတ္ထံ၊ သုတ်သင်ခြင်းအကျိုး၌၊ တတော၊ ထိုငါးပါး
 သောကရားမှ၊ဥန္တံ၊အထက်၌၊ စတ္တာရောဓဗ္ဗာ၊လေးပါးသောတရားတို့ကို၊
 ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ သရဏ္ဍာပာအပ်ကုန်၏၊ ဥပ္ပာဒေတဗ္ဗာစ၊ဖြစ်လည်းဖြစ်စေ
 အပ်ကုန်၏၊ဝဇေတဗ္ဗာစ၊ပွားလည်းပွားစေအပ်ကုန်၏၊ အသုဘာတိ၊အသု
 ဘာဟူသည်ကား၊ ကောဓသသု၊တခွဲတပါးကုန်သော၊ အသုဘကပ္ပဋ္ဌာ
 နေသု၊အသုဘကပ္ပဋ္ဌာန်းတို့တွင်၊ ယတ္ထကတ္တမိ၊အမှတ်မရှိတခုချ၌၊ အသု
 ဘတာဝနာ၊ အသုဘတာဝနာကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ပွားစေအပ်၏၊ရာဂဿ
 ပဟာနာယာတိ၊ ရာဂဿပဟာနာယဟူသည်ကား၊ကောမရာဂဿ၊ကောမ
 ရာဂကို၊ပဇဟနတ္ထာယ၊ပယ်စွန့်ခြင်း၌၊ အယံအတ္ထေသ၊ဤအနက်ကို၊ သာ
 လိလာယကောပမာယ၊သလေးရိတ်သောသူ၏ဥပမာဖြင့်၊ဝိဘာဝေတဗ္ဗာ၊
 ထင်စွာပြအပ်၏၊ ယိတံပါကန္တံ ကရေမိ၊ ထိုစကားကို ထင်စွာပြပြီးအံ့၊
 ဧကော၊တယောက်သော၊ပုရိသော၊ယောက်ျားသည်၊ အသိတံ၊ထက်ထွ
 စွာသောတစဉ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ဂိုင်၍၊ ကောဋိတော၊အစွန်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊
 စ၍၊သာလိခေတ္တေ၊သလေးခင်း၌၊ သာလိယော၊သလေးပေါးတို့ကို၊ လာ
 ယတိ၊ရိတ်၏၊ အထတတ္ထိံ၊ကလေး၊ ထိုသို့ရိတ်သောအခါ၌၊ အဿပုရိ
 သဿ၊ ထိုလယ်ရိတ်သောယောက်ျား၏၊ ဂါဝေါ၊နှားတို့သည်၊ ဝတိံ၊

စည်းစောင်ရန်းကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ဖောက်၍၊ ပရိသိသု၊ ဝင်ကုန်၏။ သောပုရိ
သော၊ ထိုလယ်ရိတ်သောယောကျ်ားသည်၊ အသိတံ၊ တစဉ်ကို၊ ဌပေတွာ၊
လားခဲ့၍၊ ယဋ္ဌိ၊ ထုတ်ထွက်ကုန်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ တေနေဝမဂ္ဂေန၊ ထိုနွား
ဝင်သောခရီးဖြင့်သာလျှင်၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို၊ နိဟရိတွာ၊ ပြင်သို့ထုတ်၍၊
ဝတိ၊ စည်းစောင်ရန်းကို၊ ပါကတိကံ၊ ပကတိကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗုန၊ တဖန်၊
အသိတံ၊ တစဉ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ သာလိယော၊ သလေးစပါးတို့ကို၊
လာယတိ၊ ရိတ်၏။ သာလိဓေတ္တံ၊ ဝိယ၊ သလေးခင်းကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓသမသနံ၊
မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏။ သာလိလာယကော
ဝိယ၊ သလေးရိတ်သောယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအား
ထုတ်သောယောဂါဝစရဟန်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ အသိတံ၊ ဝိယ၊
တစဉ်ကဲ့သို့၊ ပညာ၊ ပညာကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ လာယနကာလောဝိယ၊
ရိတ်သောအခါကဲ့သို့၊ ဝိပဿနာယကမ္မကုဏကာလော၊ ဝိပဿနာအမှု
ကိုပြုသောအခါကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ယဋ္ဌိဝိယ၊ ထွက်ကုန်ကဲ့သို့၊ အသုဘ
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏။ ဝတိ၊ ဝိယ၊ စည်းစောင်
ရန်းကဲ့သို့၊ သံဝရော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ဝတိ၊
စည်းစောင်ရန်းကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ တိုးဖောက်၍၊ ဂါဝိနံ၊ နွားတို့၏၊ ပရိသနံ၊ ဝိယ၊
ဝင်ခြင်းကဲ့သို့၊ သဟသာ၊ အဆာတလျှင်၊ အပဋိသင်္ခါယ၊ မဆင်ခြင်ဘဲ၊
ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့၊ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍၊ ရာဂဿ၊ ရာဂ၏၊ ဥပ္ပစ္ဆန္နံ၊ ဖြစ်
ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏။ အသိတံ၊ တစဉ်ကို၊ ဌပေတွာ၊ လားခဲ့၍၊ ယဋ္ဌိ၊
ထွက်ကုန်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပရိဌမဂ္ဂေန၊ ဝင်သောခရီးဖြင့်သာလျှင်၊
ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဝတိ၊ စည်းစောင်းရန်းကို၊ ပါကတိ
ကံ၊ ပကတိရှေးအတိုင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗုန၊ တဖန်၊ ဌိတဋ္ဌာနုတေ၊ ရှေး
တည်ရာရပ်ရာမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သာလိလာယနံ၊ ဝိယ၊ သလေးကိုရိတ်သော
အခါကဲ့သို့၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနေန၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့်၊ ရာဂံ၊ ရာဂကို၊
ဝိက္ခန္တိတွာ၊ ခွဲ၍၊ ဗုန၊ တဖန်၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ ကမ္မကုဏကာ
လော၊ အမှုကိုပြုသောအခါကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဣတိ
ဣဒံ၊ ဤသို့ဥပမာသဉ္စန္ဒံ၊ ဤသို့ဥပမာဥပမေယျန္တိ၊ နှောခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏။
ဧဝံ၊ တူတံ၊ ဤသို့ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘာဝနာဝိမိံ၊ ဘာဝနာ အစီအရင်ကို၊
သဗ္ဗာယ၊ ရည်၍၊ အသုဘာ ဘာဝေတဗ္ဗာရာဂဿပဟာနာယာတိ၊ အသု
ဘာဘာဝေတဗ္ဗာရာဂဿ ပဟာနာယဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
မေတ္တာတိ၊ မေတ္တာဟူသည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဗျာပါဒဿပဟာ

နာယကတိ။ ဗျာပါဒဿပဟာနာယဟူသည်ကား၊ ဂုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဥပ္ပန္နကောပဿ၊ ဖြစ်သောအမျက်ကို၊ ပဇ္ဇဟ
 နတ္ထာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ အာနာပါနဿတိဘိ၊ အာနာပါနဿတိဟူသည်ကား၊
 သောဇ္ဇဿ ဝတ္ထုကာ၊ တထုံခြောက်ပါးသော ဝတ္ထုရှိသော၊ အာနာပါ
 နဿတိ၊ အာနာပါနဿတိကို၊ ဝိဟတ္ထုပစ္ဆေဒါယတတိ၊ ဝိဟတ္ထုပစ္ဆေဒါယ
 ဟူသည်ကား၊ ဂုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဥပ္ပန္နာ
 နံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဟတ္တာနံ၊ ကာမဝိတက် ဗျာပါဒဝိတက်စသည်
 တို့ကို၊ ပစ္ဆေဒါယ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ အသ္မိမာနဿမုဋ္ဌာတာယတိ၊ အသ္မိမာန
 သမုဋ္ဌာတာယဟူသည်ကား၊ အသ္မိတိ၊ ငါဟူ၍၊ ဥပ္ပန္နနဿ၊ ဖြစ်သော၊
 နပဝိဿ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ မာနဿ၊ မာနကို၊ သမုဋ္ဌေဒနတ္ထာယ၊
 ကောင်းစွာဖြတ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အနိစ္စသညိနောတိ၊ အနိစ္စသညိနောဟူ
 သည်ကား၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ အဘာဝဋ္ဌေန၊ မရှိခြင်းဟူသောအနက်အားဖြင့်၊
 ဥဒယဗ္ဗယဝန္တတော၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းရှိသောအားဖြင့်၊ ငရံ၊ နောက်၌၊
 ပသာဝံတော၊ ဖြစ်၍ပျက်မီး တတ်သော အားဖြင့်၊ တာဝကာလိကတော၊
 အချိန်အဘန်ဖြစ်တတ်သောအားဖြင့်၊ နိစ္စပဋိပက္ခတော၊ နိစ္စ၏ဆန့်ကျင်
 ဘက်အားဖြင့်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သင်္ခါ၊ ရာ၊ သင်္ခါ၊ ရတို့သည်၊
 အနိစ္စ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္ထအနိစ္စာနုပဿနာဝသေန၊ ဖြစ်
 သောအနိစ္စာနုပဿနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနိစ္စသညိနော၊ အမြဲမရှိဟု
 အမှတ်ပြုချက်၊ အနတ္တသညာသဏ္ဌာတိဘိ၊ အနတ္တသညာ သဏ္ဌာတိ
 ဟူသည်ကား၊ အသာရကတော၊ အနှစ်သာရမှကင်းသောအားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ အဝသဝတ္တနတော၊ အလိုသို့မလိုက်တတ်သောအားဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ပရတော၊ တောင့်တသည်မှတစ်ပါးဖြစ်တတ်သောအားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဂိတ္တတော၊ အချည်းနှီးဖြစ်တတ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဝုတ္တတော၊ အတ္တမှကင်းတတ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုညတော၊
 အတ္တမှတိတ်တတ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
 ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အနတ္တာ၊ အနတ္တမည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္ထ
 အနတ္တာနုပဿနာသင်္ခါတာ၊ ဖြစ်သော အနတ္တာနုပဿနာဟုဆိုအပ်သော၊
 အနတ္တသညာ၊ အနတ္တဟုအမှတ်ပြုခြင်းသည်၊ ဂိတ္တ၊ မိတ်၌၊ သဏ္ဌာဟတိ၊
 ကောင်းစွာတည် နှံ့၊ ဒဋ္ဌံ၊ မြဲစွာ၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ ရှေးရှုသည်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏၊ အနိစ္စလက္ခဏေ၊ အနိစ္စလက္ခဏာကို၊ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်သည်ရှိ
 သော၊ အနတ္တလက္ခဏံ၊ အနတ္တလက္ခဏာကို၊ ဒိဋ္ဌမေဝ၊ မြင်အပ်သည်သာ

၅၂ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

လျှင်၊ဟောဝိ၊ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တိသု၊သုံးပါးကုန်
သော၊လက္ခဏာသု၊ လက္ခဏာတို့တွင်း၊ကေတု၊ တပါးသောလက္ခဏာကို၊
ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဣတဇနယံ၊ ဤမှတပါးသော နှစ်ပါးသော
လက္ခဏာကို၊ ဒိဋ္ဌမေဝ၊မြင်အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောဝိ၊ဖြစ်၏၊ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ အနိစ္စသည်၊နောမေဝိယ အနတ္တသညာ သဗ္ဗာတိတိ၊ အ
နိစ္စသည် နောမေဝိယ အနတ္တသညာ သဗ္ဗာတိဟူ၍၊ ဂတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ အနတ္တလက္ခဏော၊ အနတ္တလက္ခဏာကို၊ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်
သည်ရှိသော်၊ အဋ္ဌိတိ၊ ငါဟူ၍၊ ဥပ္ပန္နကမာနော၊ ဖြစ်သော မာနကို၊
သမုပ္ပါတောဝ၊ ကောင်းစွာခွါအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောဝိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အနတ္တသည်၊အထို့မာနသမုပ္ပါတံ ပါပဏာတိ
တိ၊ အနတ္တသည်အထို့မာနသမုပ္ပါတံ ပါပဏာတိဟူ၍၊ အာဟ၊ဟော
တော်မူ၏၊ဒိဋ္ဌေဝ၊ဓမ္မနိဗ္ဗာနန္တိ၊ဒိဋ္ဌေဝ၊ဓမ္မနိဗ္ဗာနံဟူသည်ကား၊ဒိဋ္ဌေယေ
ဝ ဣမသ္မိယေဝ အတ္တဘာဝေ၊ဤပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ပင်လျှင်၊ အပစ္စယ
ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ အကြောင်းကင်းသော ပရိနိဗ္ဗာနသို့၊ ပါပဏေတိ၊ ရောက်၏၊
အယံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ဤဥဒါန်းအဋ္ဌကထာကျမ်း၌၊သင်
ပတ္တော၊အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ပိတ္တာရတောပန၊အကျယ်အား
ဖြင့်ကား၊ အသုဘာဒိဘာဝနာနယော၊အသုဘအစရှိသောဘာဝနာနည်း
ကို၊ပိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ပိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဂတ္တနယေနဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာ
လျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗော၊ယူအပ်၏၊ တေမတ္ထိပိဒိတွာတိ၊တေမတ္ထိပိဒိတွာဟူ
သည်ကား၊ အာယသ္မတော မေဝိယယ၊ အရှင်မေဝိယမလေ၏အား၊
မိစ္ဆာပိတက္က စောရေဟိ၊ မိစ္ဆာပိတက် တည်းဟူသော ခုံးသူတို့သည်၊
ကုသလဘဏ္ဍေ၊ဒသင်္ခါတံ၊ကုသိုလ်ဘဏ္ဍာကို လုယက်ဖျက်ဆီးခြင်း
ဟုဆိုအပ်သော၊ တေအတ္ထံ၊ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ဇာနိတွာ၊သိတော်မူ
၍၊ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ ကာမပိတက္ကဒိနံ၊ကာမပိတက်
အစရှိသည်တို့ကို၊ အပိနောဒေနစ၊မပျောက်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ပိနော
ဒေနစ၊ပျောက်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အာဒိနဝါနံသံသဒိပနံ၊အပြစ်အကျိုး
ကိုပြုတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ဤဒုက္ခပိတက္ကသုခပိတက္ကစသော ဥဒါန်းကို၊
ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထဘာသုဂါထာသု၊ထိုဂါထာတို့တွင်း၊
ပဌမဂါထာယံ၊ပဌမဂါထာ၌၊ ခုဒ္ဒါတိ၊ခုဒ္ဒါဟူသည်ကား၊ဟိနာလာမကာ၊
ယုတ်မာကုန်သော၊ ပိတက္ကတိ၊ ပိတက္ကဟူသည်ကား၊ ကာမပိတက္က
ဒဟော၊ ကာမပိတက်အစရှိကုန်သော၊ တုယော၊သုံးပါးကုန်သော၊ ပါပ

၉

ဝိတက္ကံ၊ ယုတ်မာသောဝိတက်တို့သည်၊ တေဟိသဗ္ဗဝိတက္ကေဟိ၊ ထို
အလုံးစုံသောဝိတက်တို့ဖြင့်၊ ပဋိဋ္ဌိတတာယ၊ စွဲ၍တည်ခြင်းကြောင့်၊ ဣဓ၊
ဤအရာ၌၊ ခုဒ္ဒါတိ၊ ခုဒ္ဒါဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ နစရဒ္ဒမာစရေတိ
အာဒိသုဝိယ၊ နစရဒ္ဒမာစရေ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌ကဲ့သို့တည်း၊ သုရမာ
တိ၊ သုရမာဟူသည်ကား၊ ဉာတိဝိတက္ကံဒယေ၊ ဉာတိဝိတက်အစရှိသည်
တို့ကို၊ အမိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ ဉာတိဝိတက္ကံ၊ ဉာတိဝိတက်
လည်းကောင်း၊ ဇနပဒဝိတက္ကံ၊ ဇနပဒဝိတက်လည်းကောင်း၊ အမရာ
ဝိတက္ကံ၊ အမရာဝိတက်လည်းကောင်း၊ ပရာနုဒယတာပဋိသံယုက္ကော၊
သုဘပါးတို့အားသနားခြင်းနှင့်စပ်သော၊ ဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်လည်းကောင်း၊
လာဘသက္ကာရအနုပညတ္တိပဋိသံယုက္ကော၊ လာဘသက္ကာရအနုပညတ်နှင့်
စပ်ယှဉ်သော၊ ဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်လည်းကောင်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
၄၃၈။ ဧတေဝိတက္ကံ၊ ဤဝိတက်တို့သည်၊ ကာမဝိတက္ကံဒယေဝိယ၊
ကာမဝိတက် စသည်တို့ကဲ့သို့၊ ဒါရုဏာ၊ ကြမ်းတမ်း ရှန့်ရှင်းကုန်သည်၊
နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိအနောဇ္ဇာရိကတာယ၊ ဤသို့ကြမ်းတမ်းသည်၏
အဖြစ်မရှိခြင်းကြောင့်၊ သုရမာတိ၊ သုရမာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
၏။ အနုဂတာမနသောတိ၊ အနုဂတာမနသော ဟူသည်ကား၊ ဝိတ္တန၊
စိတ်သည်၊ အနုဝတ္တိတာ၊ အာရုံသို့အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ဝိတက္ကံ၊
ကာမဝိတက်စသော ဝိတက်ကိုးပါး တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိ
သော်၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ တဒနုဂဏှတေဝ၊ ထိုဝိတက်ကိုးပါးသို့အစဉ်လိုက်
၍အာရုံကို ယူတတ်သည် သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အဿဝိတ္တဿ၊ ထိုစိတ်၏။ အာရမ္မဏာဘိနိရော
ပနတော၊ အာရုံသို့ရှေးရှုတပ်သောအားဖြင့်၊ တဒနုဂဟဏမေဝ၊ ထိုဝိတက်
ကိုးပါးသို့အစဉ်လိုက်၍အာရုံကိုယူတတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အနုဋ္ဌိတာဘိဝိပါဋိ၊ အနုဋ္ဌိတာဟူသောပါဠိသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အနု
ဥဋ္ဌိတာ၊ အာရုံသို့အစဉ်လိုက်၍တည်ကုန်သော၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သော
အနက်ကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗော၊ ဖြတ်အပ်၏။ ဥပ္ပိလာဝါတိ၊ ဥပ္ပိလာဝဟူသည်ကား၊
စေတသော၊ စိတ်၏။ ဥပ္ပိလာဝိတက္ကံ၊ ပေါ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်
ကုန်သော၊ ဧတေအဝိဒ္ဓါတိ၊ ဧတေအဝိဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ကာမဝိတက္ကံ
ဒိကေ၊ ကာမဝိတက် အစရှိကုန်သော၊ ဧတေမနောဝိတက္ကံ၊ ဤမနော
ဝိတက်တို့ကို၊ အဿဒါဒိနဝနိဿရဏတော၊ အဿဒါဒိနဝနိဿရ
ဏအားဖြင့်၊ ဉာတဝိရဏ ဝဟာနပရိညာယ၊ ဉာတပရိညာ၌ ဝိရဏ

ပရိညာဉ်ပဟာနပရိညာဉ်ဖြင့်၊ ယထာဘူတံဟုတ်မှန်တိုင်း၊ အစာနန္ဒော၊
မသိသည်ဖြစ်၍၊ ဟုရာဟုရံဓာဝတိ ဘန္တမိတ္တောတိ၊ ဟုရာဟုရံဓာဝတိ
ဘန္တမိတ္တော ဟူသည်ကား၊ အပ္ပဟိနမိစ္ဆာမိတ္တတ္တာ၊ မပယ်အပ်သော
မိစ္ဆာမိတက်ရှိသောကြောင့်၊ အနဝဋ္ဌိတမိတ္တော၊ အမြီးမတည်သောမိတ်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကဒါမိရံခါ၊ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ ကဒါမိရံခါ၊ သဒ္ဓေ၊ သဒ္ဓါရုံ
တို့ကို၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တထိံတထိံ အာရမ္မဏော၊
ထိုထိုအာရုံ၌၊ အဿဒါဒိနဝဝသေန၊ အဿာဒအာဒိနဝဇ္ဇိအစွမ်းအားဖြင့်၊
အပရာပရံ၊ တပြောင်းပြန်ပြန်၊ ဓာဝတိပရိတ္တ မတိ၊ ဆုံသည်နားသို့ပြေးသွားရ
၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဟုရာဟုရံဓာဝတိဘန္တမိတ္တောတိ၊ ဟုရ၊ ဟုရံ
ဓာဝတိဘန္တမိတ္တော ဟူသည်ကား၊ အပရိညာတမိတက္ကတ္တာ၊ ပိုင်းခြား
၍မသိအပ်သော မိတက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံနိမိတ္တာနံ၊ ထိုကာမ
မိတက်သည်တို့၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဝိဇ္ဇာတဏှာနံ၊ အဝိဇ္ဇာ
တဏှာတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိတ္တမနမာနသော၊ ပတ်ပတ်လည်
သော မိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣဝေသာကတော၊ ဤလောက၌၊ ပရေလောကံ၊
တမလွန်လောကကို၊ အာဒါနနိက္ခေပဟိ၊ စွဲလမ်းခြင်းယူခြင်းထားခြင်းတို့
ဖြင့်၊ အပရာပရံ၊ လူးယာခေါက်ပြန်၊ ဓာဝတိ၊ ပြေးသွားရ၏၊ သံသရေတိ၊ ကျင်
လည်ရ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဇေတစဝိဒ္ဓါ၊
မနသောဝိဘက္ကောတိ၊ ဇေတစဝိဒ္ဓါမနသောဝိဘက္ကဟူသည်ကား၊ ယထာ
ဝုတ္တပ္ပဘောဒေ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော၊ ဇေတ
ကာမမိတက္ကဒိကော၊ ထိုကာမမိတက်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
ယထာဝုတ္တ ပဘောဒေ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိကုန်
သော၊ ကာမမိတက္ကဒိကော၊ ကာမမိတက်အစရှိကုန်သော၊ ဇေတမနော
ဝိဘက္ကံ၊ ထိုမနောဝိတက်တို့ကို၊ အဿာဒါဒိတော၊ အဿာဒအစရှိသော
အားဖြင့်၊ ယထာဘူတံဟုတ်မှန်တိုင်း၊ အနန္တော၊ သိသော၊ အာတာပီတိ၊
အာတာပီ ဟူသည်ကား၊ ဝီရိယဝါ၊ သဗ္ဗပ္ပဓာနကိစ္စတပ်သောလုံ့လရှိ
သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သံဝရေတိတိ၊ သံဝရေတိဟူသည်ကား၊ ဝိဟတိ၊ ပိတ်
ဆို့၏၊ သတိမာတိ၊ သတိမာဟူသည်ကား၊ သတိသမ္ပန္နော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံ
သော၊ အနုဂ္ဂတေတိ၊ အနုဂ္ဂတေဟူသည်ကား၊ ဒုဠုလ္လဝသေန၊ ရှန်မင်း
ကြမ်းတန်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနုပ္ပန္နေ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ ဣဒံ
အယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
မိတ္တဿ၊ မိတ်၏၊ ဥပ္ပါယာမိတဟောဘုကာယ၊ ပေါ်လွင်ခြင်းဖူးရောင်ခြင်း

အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မနုဿော၊ ဗိတ်ကို၊ ဥပ္ပါယာဝေ၊ ပေါ်လွင်
ဖူးချင်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝုတ္တပ္ပကာရေ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
အပြားရှိကုန်သော၊ ကာမဝိတက္ကာဒိကေ၊ ကာမဝိတက်အစရှိကုန်သော၊
ဇေတမနာပိတက္ကေ၊ ဤမနောပိတက်တို့ကို၊ ဝိပဿနာပညာသဟိတာ
ယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ သမ္မ
ဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဝိဒ္ဓါဇာနန္တော၊ သိသော၊ တဿာပညာယ၊ ထို
ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွဖြစ်သောမဂ်ပညာ၏၊ သဟာယဘူတာနံ၊ အဖော်
ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္မာဝါယာမသတိနံ၊ သမ္မာဝါယာမသမ္မာသတိ
တို့၏၊ အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာတာဝိယော၊ ကိလေသာ
ကိုပူပန်စေတတ်သောသမ္ပပ္ပဓနံ၊ ကိစ္စတပ်သောသံ၊ လရှိကုန်သော၊ သတိ
မာ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ တေသပ္ပုရိယာ၊ ထိုအရိယာသုတော်
ကောင်းတို့သည်၊ အရိယမဂ္ဂဘာဝနာယ၊ အရိယမဂ်ကို ဝှိုးစေသဖြင့်၊
အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ဥပ္ပတ္တိရဟေ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်ကုန်သော၊ အနုဂ္ဂ
တေ၊ ဗိတ်သို့အစဉ်လိုက်တတ်ကုန်သောကာမဝိတက်စသည်တို့ကို၊ အ
နုပ္ပနန္တေ၊ မဖြစ်သောလျှင်၊ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်ဇာတိ၌၊ သံဝရတိဝိဒဟတိ၊ ဝိတ်
ဆို၍၊ အာဂမနပထံ၊ လာရာခရီးကို၊ ပဋိန္ဒတိ၊ ဖြတ်၍၊ ဧဝံဘူတော၊ ဤသို့
ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော၊ စတုသစ္စာဝပောဓေန၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်း
၍သိခြင်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသော၊ အရိယသဘာဝကော၊ ငါ
ဘုရားစကားကို နာယူသောသုတော်ကောင်းသည်၊ အရဟတ္တာဓိဂမေန၊
အရဟတ္တမဂ်ကိုရသဖြင့်၊ အသေသံအနဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့ဇေတကာမ
ဝိတက္ကာဒိကေ၊ ထိုကာမဝိတက် စသည်တို့ကို၊ အသေဝမာနော၊ မရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ပဟေကိသမုန္တိန္ဒတိ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်၍၊ ဧဇ္ဈာပိ၊ ဤအရာ၌
လည်း၊ အနုဗ္ဗိတေ၊ အနုဗ္ဗိတေဟူ၍၊ ပဋိန္ဒ၊ ရွတ်ကုန်၍၊ တဿပါဌဿ၊ ထို
ပါဌ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တောယေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သည်သာလျှင်တည်း၊ ပဌမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ပဌမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊
နိဋ္ဌတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၄-မေဃိယဝဂ်-၂-ဥဒ္ဓတသုတ်၊

ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ကုသိနာရာယန္တိ၊ ကုသိနာရာယံဟူသည့်
ကား၊ ကုသိနာရာယံနာမ၊ ကုသိနာရာယအမည်ရှိသော၊ မဇ္ဈရာဇုနံ၊ မဇ္ဈရာ

မင်းတို့၏ နဂရေ၊ မြို့၌ ဥပဝတ္တနေမလ္လာနံ သာလဝနေတိ၊ ဥပဝတ္တနေမလ္လာ
 နံ သာလဝနေဟူ သည်ကား၊ ဟိတံပါက ခုံကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာ
 ပြဦးအံ့။ အနုရာဓပုရဿ၊ အနုရာမြို့၌ ထူပါရာမောယထာ၊ ထူပါရုံတည်
 ရာအရပ်ကဲ့သို့ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကုသိနာရာယ၊ ကုသိနာရုံမြို့၌ တံ
 ဥယျာနံ၊ ထိုအင်ကြင်းဥယျာဉ်သည်၊ ဒက္ခိဏပတ္တိမဒိသာယ၊ အနောက်
 တောင်ထောင့်အရပ်၌ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထူပါရာမတော၊ ထူပါရုံစေတီအ
 ရပ်မှ၊ ဒက္ခိဏဒွါရေန၊ တောင်တံခါးဖြင့်၊ နဂရံ၊ မြို့သို့ ပရိသနမဂ္ဂေါ၊ ဝင်ရာ
 ခရီးသည်၊ ပါစိနမုခေါ၊ အရှေ့သို့မျက်နှာပြုလျက်၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ ဥတ္တရေန၊
 မြောက်မျက်နှာဖြင့်၊ နိဝတ္တတိယထာ၊ နတ်သကဲ့သို့ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူပင်
 လျှင်၊ ဥယျာနတော၊ ဥယျာဉ်မှ၊ သာလပတ္တိ၊ အင်ကြင်းပင်အစဉ်သည်၊ ပါစိ
 နမုခေါ၊ အရှေ့သို့မျက်နှာမူလျက်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ်
 ဖြင့်၊ နိဝတ္တာ၊ နတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပဝတ္တနန္တိ၊ အကွေ့ဟူ၍၊ ငုတ္တတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ တသ္မိံ ဥပဝတ္တနေ၊ ထိုအကွေ့၌၊ မလ္လာရာဇူနံ၊ မလ္လာမင်းတို့၏၊
 သာလဝနေ၊ အင်ကြင်းတော၌၊ အရညကုဋိကာယန္တိ၊ အရညကုဋိကာယံ
 ဟူသည်ကား၊ သာလပတ္တိယာ၊ အင်ကြင်းပင်အစဉ်၏၊ အဝိဒ္ဓရေ၊ မန်းမ
 ဝေးသောအရပ်၌၊ ရုက္ခဂစ္ဆ သန္တန္တိဌာနေ၊ သစ်ပင်နယ်ချဲ့ဝန်းရံဖုံးလွှမ်း
 အပ်သောအရပ်၌၊ ကတာ၊ ပြုအပ်သော၊ ကုဋိကာ၊ ကုဋိတည်း၊ တံကုဋိံ၊
 ထိုကုဋိကို၊ သန္တာယ၊ ရည်၍၊ အရညကုဋိကာယံ ဝိဟရန္တိတိ၊ အရညကုဋိ
 ကာယံ ဝိဟရန္တိဟူ၍၊ ငုတ္တံ ဆိုအပ်၏၊ တေပနတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊
 ပဋိသင်္ခါနဝိရုဟိတာ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဩဿဌ
 ဝီရိယာ၊ စွန့်လွှတ်သောဝီရိယရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပမတ္တဝိပာသရိနေ၊ ဓမ္မလေ့
 သောနေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 ဥဒ္ဓတာတိအာဒိ၊ ဥဒ္ဓတာ၌ ဆို အစရှိသောစကားကို၊ ငုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
 တတ္ထတသ္မိံ ပါဠေ၊ ထိုဥဒ္ဓတာစသောပါဌ၌၊ ဥဒ္ဓစ္စဗဟုလတ္တာ၊ ဥဒ္ဓစ္စလွှား
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဂ္ဂပသန္တိမိတ္တတာယ၊ မပြင်သက်သောဝိတ်ရှိ
 သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓတာ၊ ဥဒ္ဓတမည်၏၊ ဘုဒ္ဓတာဝေန၊ အချည်းနှီး၏အ
 စွမ်းဖြင့်၊ နုဇ္ဇောဝိယ၊ ကျူကဲ့သို့၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ မာနေ၊ မာနတည်း၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နုဇ္ဇော၊ နုဇ္ဇမည်၏၊ မာနသင်္ခါတော၊ မာနဟုဆိုအပ်
 သော၊ ဥဂ္ဂတော၊ အထက်သို့တက်သော၊ နုဇ္ဇော၊ ကျူနှင့်တူသောမာန
 သည်၊ ဧတေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဒ္ဓန္တာ၊ ဥဒ္ဓန္တာမည်ကုန်၏၊ ဥဂ္ဂတဘုဒ္ဓိမာနာ၊ အထက်

သို့တက်သောအချည်းနှီးသောမာနရှိကုန်၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။
 အတ္ထော၊ ဥဒ္ဓစ္စသုတ်၏ အနက်တည်း။ ပတ္တဝီဝရမဏ္ဍနာဒိစာပလ္လေန၊ သ
 ဝိတ်သင်္ကန်းတန်ဆာ ဆင်ခြင်းအစရှိသော လျှပ်ပေါ်ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂ
 တတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဟကတာယ၊
 ပေါသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စပယ၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဗရသဝါစ
 တာယ၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မုခေန၊ ခံတွင်း
 ဖြင့်၊ ခရာ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မုခရာ၊ မုခမည်
 ကုန်၏။ တိရုတ္တ၊ နကထာဗဟုလတာယ။ တိရုတ္တ၊ နကထာများသည်၏အ
 ဖြစ်ဖြင့်၊ ဧတသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဝိကိဏ္ဍဗျာကုလ၊ ဗရိဗရ
 နှောင့်ရှက်သော၊ ဝါစာ၊ စကားတို့သည် အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဝိကိဏ္ဍဝါစာ၊ ဝိကိဏ္ဍဝါစာမည်ကုန်၏။ ဧတသံဘိက္ခုနံ၊
 ထိုရဟန်းတို့အား၊ မုဗ္ဗာ၊ လွတ်ကုန်သော၊ နန္တ၊ ပျောက်ကုန်သော၊ သတိ၊ သ
 တိတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မုဗ္ဗသတိနော၊
 မုဗ္ဗသတိမည်ကုန်၏။ သတိဝိရတိတာ၊ သတိကင်းကုန်လျက်၊ ပမာဒဝိဟာ
 ရိနော၊ မေ့လျော့သဖြင့်နေလေ့ရှိကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အချင်းချင်းသိမ်း၊ သမ္ပတညာ ဘာဝတော၊
 ဆင်ခြင်ခြင်းပညာမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အသမ္ပတနော၊ အသမ္ပတန
 မည်၏။ ဂဒ္ဒုဟနမတ္တမ္ပိကာလံ၊ ယာဂုသောက်ရုံဆွမ်းစားရုံကာလအခန့်မျှ
 လည်း၊ ဗိတ္တသမာဓာနဿ၊ ဗိတ်ကိုကောင်းစွာအာရုံခွဲထားခြင်း၏။ အဘာ
 ဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ သမာဟိတာ၊ တည်ကြည်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ န
 ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသမာဟိတာ၊ အသမာဟိ
 တမည်ကုန်၏။ လောဠသဘာဝတ္တာ၊ လျှပ်ပေါ်သောသဘောရှိသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ ဘန္တမိဂသပ္ပဋိတာဂတာယ၊ ဘေးတွေ့သဖြင့်တုန်လှုပ်သော
 သမင်ကဲ့သို့တုန်လှုပ်သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိဗ္ဗန္တိဗိတ္တာ၊ အ
 ထူးထူးအပြားပြားတုန်လှုပ်ခြင်းများသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ မနန္တဌာနံ၊ မန
 လျှင်ခြောက်ခုမြောက်ရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြိယတို့ကို၊ အသံဝရဏ
 တော၊ မသေသံရှောက်ခြင်းကြောင့်၊ အနုဂ္ဂိတိန္ဒြိယတာယ၊ မသေသံရှောက်
 သောခြောက်ပါးသောဣန္ဒြိရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပါကတိန္ဒြိယ၊ ပကတိလူကဲ့
 သို့မျှကဲ့သောဣန္ဒြိရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၏။ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊
 ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ ဧတသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ဥဒ္ဓစ္စာဒိ
 ဝသေန၊ ဥဒ္ဓစ္စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧတံပမာဒဝိဟာရံ၊ ထိုမေ့

လျော့သဖြင့်နေလေ့ရှိသည်ကို၊ ဇာနိတွားသိ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံ
 ဟူသည်ကား၊ ဝမာဒဝိဟာရေ၊ မေလျော့သဖြင့် နေလေ့ရှိသည်၌လည်း
 ကောင်း၊ အပမာဒဝိဟာရေ၊ မမေ့မလျော့သဖြင့် နေလေ့ရှိသည်၌လည်း
 ကောင်း၊ ယထာဏ္ဏမံ၊ အမည်အတိုင်း၊ အာဒိနဝါ နိသံသ ဝိကာရေနံ၊
 အပြစ်အကျိုးကိုထင်စွာပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤအရေ၌တောနု ကာ
 လေ့နစ်သောဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေဝိ၊ ကျူး၍တော်မူ၏၊ တတ္ထတာသုဥဒါန
 ဝါထာသု၊ ထိုဥဒါန်းဝါလာတို့တွင်၊ ပဌမဝါထာယ၊ ပဌမဝါထာ၌၊ အရေ၌
 တောနုတိ၊ အရေ၌တောနုဟူသည်ကား၊ သတိအာပက္ခာဘဝေန၊ သတိ
 တည်းဟူသောအစောင့်အရှောက်ကင်းသဖြင့်၊ အရက္ခေနုမလုံခြုံသော၊
 ကာယေနာတိ၊ ကာယေနဟူသည်ကား၊ ဓာဝိညာဏကာယေန၊ ခြောက်ပါး
 သောဝိညာဏကာယဖြင့်၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ စက္ခုဝိညာဏ
 န၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ ဒိသ္မာ၊ ခြင်၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုရူပါရုံ၌၊ နိမိတ္တာ
 နုဗ္ဗနုပ္ပဟာဏဝေသန၊ နိမိတ်သတ္တန် ပြီးရယ်ခြင်းတို့ကို ကောင်းစွာဟူ
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဘိဏ္ဍာပဝတ္တိတော၊ အဘိဏ္ဍာစသည်တို့၏
 ဖြစ်ခြင်းမှ၊ ဝိညာဏဒွါရေသ၊ ဝိညာဏဒွါရ၏၊ သတိယာ၊ သတိဖြင့်၊ အရေ၌
 တဘာဝတော၊ မစောင့်ရှောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သောတဝိညာဏာဒိသုဝိ၊ သောတဝိညာဉ်စသည်တို့၌လည်း၊ ဇေယဝန
 ယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သာဝိညာဏကာယံသ၊ ခြောက်ပါး
 သောဝိညာဏကာယ၏၊ အရက္ခိတဘာဝံ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သည်၏ အ
 ဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အရက္ခိတောနုကာယေနာတိ၊ အရက္ခိတောနုကာယေ
 နဟူ၍၊ အာဘးမိန့်တော်မူ၏၊ ကေမိပန၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်ကား၊
 ကာယေနာတိအဋ္ဌံ၊ ယာယေနဟူသောအနက်ကို၊ ဝေဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တေ
 သမ္ပိ၊ ထိုကေမိဆရာတို့၏ စကားကိုလည်း၊ ပုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်၍ပြီး
 သောနည်းဖြင့် သာလျှင်၊ အတ္ထယောဇနာယ၊ အတ္ထယောဇနာသည်၊
 သတိရှိသော်၊ ယုဇ္ဇေယျ၊ သင့်ရ၏၊ အပရေ၊ တပါးသောဆရာတို့သည်၊
 အရက္ခိတောနုမိတ္တေနာတိ၊ အရက္ခိတောနုမိတ္တေနဟူ၍၊ ပဋိန္ဒ၊ ရွတ်ကုန်၏၊
 တေသမ္ပိ၊ ထိုအပရေဆရာတို့၏စကားကိုလည်း၊ ပုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ရွတ်
 အပ်၏၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟတောနာတိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟတောနဟူသည်ကား၊ သဿ
 တာဒိမိစ္ဆာဘိနိဝေသနုသိတေန၊ သဿတအစရှိသော မှားသောနှလုံး
 သွင်းစာများနှိပ်စက်သောအားဖြင့်၊ ယိနုမိစ္ဆာဘိတုတောနာတိ၊ ယိနုမိစ္ဆာဘိ

ဘူတနယူသည့်ကား၊ ဝိတ္တံယ၊ ဝိတ်၏။ အကလျာတာလက္ခဏေန၊ မခန့်
 သောဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ဝိနေနစ၊ ဝိနတရားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ကာယံယ၊ ဣပကာယ၏။ အကလျာတာလက္ခဏေန၊ မခန့်သောဖြစ်ခြင်း
 လက္ခဏာရှိသော၊ ဝိဒ္ဓန္တေန၊ ဝိဒ္ဓတရားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈောတ္တဝေဒန၊
 လွှမ်းမိုးနိုင်စက်အပ်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကာယေနမိတ္တေနာဟိ၊ ကာ
 ယေနမိတ္တနယူ၍လည်း၊ သဗ္ဗဇ္ဇော၊ ဝပ်ခြင်းကို၊ ကာတာဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။
 ဝသံမာရဿဂစ္ဆတီတိ၊ ဝသံမာရဿဂစ္ဆတိဟူသည့်ကား၊ ကိလေသ
 မာရာဒိကဿ၊ ကိလေသမာရ်အစရှိသော၊ သဗ္ဗဿပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
 သော၊ မာရဿ၊ မာရ်၏။ ဝသံယထာကာမကရဏီယဝံ၊ အကြင်အကြင်
 အသိရှိတိုင်းပြုအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ တေသံ၊ ထို
 ကိလေသမာရ် စသည်တို့၏၊ ဝိသယံ၊ အရာကို၊ နာဓိက္ကမတိ၊ လေ့န
 ဖြောက်နိုင်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည့်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊
 ထိုကားသည်မှန်၏။ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤပဌမဂါထာဖြင့်၊ ရာဂဒေါသေ
 ဟိ၊ ရာဂဒေါသတို့မှ၊ အာရက္ခာဘာဝေန၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း ကင်းသဖြင့်၊
 သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့်၊ အရက္ခိတမိတ္တာ၊ မစောင့်အပ်သော
 စိတ်ရှိကုန်သော၊ ယောနိသော၊ နသိကာရပေတုဘူတာယ၊ ယောနိသော
 မနသိကာရအကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာ၏။ အဘာဝတော၊
 မရှိခြင်းကြောင့်၊ အယောနိသော၊ မသင့်မတင့်၊ ဥဗ္ဗုဇ္ဇေန၊ ပေါ်ခြင်းကိုပြု
 သဖြင့်၊ နိစ္ဆိ အာဒိနာ၊ နိစ္စဉ်သို့စသည်ဖြင့်၊ ဝိပရိယသဂါဟိနော၊ ဖေါက်
 ပြန်စွာယူလေ့ရှိကုန်၏၊ တတောပေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ကုသလကြိယာ
 ယ၊ ကုသိုလ်ပြုခြင်း၌၊ ဝိနိယာရဗ္ဗာဘာဝတော၊ အလွန်အားထုတ်ခြင်းမရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကောသန္ဓာဘိဘူတော၊ ပြင်းခြင်းတရားအလွန်
 လွှမ်းမိုးသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောဝုတ္တုလံသည်၊ သံသာရဝရတော၊ သံသာရာဝရ
 မင်းရဲမှ၊ ဝီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ နဉက္ခိဝိဿန္တိ၊ မကြွနိုင်ကုန်သတ္တံ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ပမာဒဝိကာရံ၊ ဓမ္မလျော့စွာနေ
 ခြင်းကို၊ ဂရဟာရနေ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို အကြောင်းပြုသဖြင့်၊ ဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်ကို၊
 ဒဿတော၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်ကင်းရာ တရားကို၊
 ဒဿတော၊ ပြုခြင်းငှါ၊ တသ္မာရက္ခိတမိတ္တဿာဟိ၊ တသ္မာရက္ခိတမိတ္တဿ
 ဟူ၍၊ ဒုတိယဂါထံ၊ ဒုတိယဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထို
 ဒုတိယဂါထာ၌၊ တသ္မာရက္ခိတမိတ္တဿာဟိ၊ တသ္မာရက္ခိတမိတ္တဿဟူ
 သည်ကား၊ အရက္ခိတမိတ္တော၊ ခွါရခြောက်ပါးတို့၌ မစောင့်ရှောက်အပ်

သောစိတ်ရှိသောဗလပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မာရသား၊ မာရ်ငါးပါး၏၊ ယထာကာ
မံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ကရုဏီယော၊ ပြုအပ်သည်။ ဟုတွားဖြစ်၍၊ သံသာဇေယ
ဝ၊ သံသာရာဇ်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ သတိသံဝရေန၊ သတိတည်းဟူသော တံခါးစောင့်ဖြင့်၊ ခနန္တ
ဌာနံ၊ မနလျှင်ခြောက်ခုခြောက်ရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြိယတို့ကို၊ ဇေတု
န၊ စောင့်ထိန်းခြင်းဖြင့်။ ကုက္ကိတဗိက္ခော၊ စောင့်ထိန်းအပ်သောစိတ်ရှိသည်။
အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုကားသည်မှန်၏။ ဗိက္ခော၊ စိတ်ကို၊ ကုက္ကိတေ၊
စောင့်ရှောက်အပ်သည်ရှိသော်။ စက္ကာဒိဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြိယ
တို့၊ ကုက္ကိတာနေဝ၊ စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သဗ္ဗာသင်္ကပ္ပဂေါစရောတိ၊ သဗ္ဗာ
သင်္ကပ္ပဂေါစရောဟူသည်ကား၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပဂေါစရော၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ
ဖြစ်ရာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အယောနိသော၊ မသင့်မတင့်အားဖြင့်၊
ဝိတက္ကောတွာ၊ ကြံ၍၊ နာနာဝိဝာနိ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ မိစ္ဆာ
ဒဿနာနိ၊ မိစ္ဆာအမြင်တို့ကို။ ဂဏ္ဍန္တော၊ ပူလျက်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟတေန၊
မှားသောအယူသည်ဖျက်ဆီးအပ်သော၊ ဗိက္ခေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ မာရသား၊ မာရ်
ငါးပါး၏။ ယထာကာမကရုဏီယော၊ အလိုအတိုင်းပြုအပ်သည်။ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယောနိသောမနသိ
ကာရေ၊ အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၌၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြု
သည်ရှိသော်။ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပါဒိ၊ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပအစရှိသည်သည်။ သဗ္ဗာ
သင်္ကပ္ပဂေါစရော၊ သဗ္ဗာသင်္ကပ္ပ၏ဖြစ်ရာသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဈာနာဒိ
သမ္ပယုတ္တံ၊ ဈာန်စသည်နှင့်ယှဉ်သော၊ သဗ္ဗာသင်္ကပ္ပမေဝ၊ သဗ္ဗာသင်္ကပ္ပ
သည်သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗိက္ခဿ၊ စိတ်၏။ ဗေဒိတ္တိဌာနံ၊ ဖြစ်ရာကို၊
ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိပုရေက္ခာရောတိ၊ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိပုရေက္ခာရောဟူသည်
ကား၊ သဗ္ဗာသင်္ကပ္ပ ဂေါစရတာယ၊ သဗ္ဗာသင်္ကပ္ပ၏ ဖြစ်ရာဖြစ်သော
ကြောင့်၊ ဝိရူတမိစ္ဆာဒဿနော၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသောမိစ္ဆာအယူရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုရေတနံယေဝ၊ ရှေးဦးစွာကိုသာလျှင်၊ ကမ္မဿကတာသက္က
ဏဉ္စ၊ ကမ္မဿကတာသက္ကဏာကို လည်းကောင်း၊ တတော၊ ထိုနေခင်မှ၊
ယထာဘူတဉ္စ၊ ယထာဘူတဉ္စာဏ်ကို လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိ၊
သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိကို၊ ပုရေတကတွားရှေးရှု၍၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ပုတ္တနယေနေဝ၊ ဆို
အပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိပလသမာဓိသု၊ ဝိပလသမာဓိအစရှိသည်
တို့၌၊ မရက္ခော၊ ယှဉ်သောရဟန်းသည်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရု

တိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္ပဿန္တော၊ ကောင်းစွာ
သုံးသပ်ဆင်ခြင်လျက်၊ ပဉ္စသုဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ ငါးပါးသောဥပါဒါနက္ခန္ဓာ
တို့၌၊ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို၊ ဥတွာနု၊ သိ၍၊ သမပညာသာယ၊
အမျှငါးဆယ်ရှိသော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဥပါဒနိရောဓံ၊
ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို၊ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ ဝိုင်းခြား၍၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏံ၊ အဖြစ်
အပျက်ကိုသိသော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ကို၊ အဓိဂဏ္ဌာ၊ ရှေးကတော့ပရံ၊ ထို
ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်၏နောက်၌၊ ဘင်္ဂါနုပဿနာဒိဝသေန၊ ဘင်္ဂါနုပဿနာ
ဝသညံတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊
လုံ့လပြု၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ အရိယမဋ္ဌိ၊ အရိယ မဂ်ကို၊
ဂဏ္ဌန္တော၊ ယူလျက်၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ထိနမိဒ္ဓါဘိဘူ၊ ထိနမိဒ္ဓ
ကိုလွှမ်းမိုးမျိုးပျက်၍၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
ဒုဂ္ဂတိယော၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝတို့ကို၊ ဇဟေဇဟေယျ၊ စွန့်ခွါနိုင်ရာ၏၊ ဣတိဇေဣမိ
နာနယောနေဝ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊
ဟေဗြမမဂ္ဂဝဏ္ဏာနံ၊ အောက်မဂ်တို့ဖြင့် ပယ်ဖျက်အပ်ကုန်သော၊ ကိလေ
သာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ပဋ္ဌမမေဝ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပတိ
နတ္တာ၊ ပယ်ဖျက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပယုတ္တလောဘသဟာ
ဂတစိတ္တု၊ ဒေါ၊ ဒိဋ္ဌိဂတဝိပ္ပယုတ် လောဘသဟာရုတ်စိတ္တုပါနိုင်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇန
ထိနမိဒ္ဓါနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော ထိနမိဒ္ဓာတို့ကို၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်
ဖြင့်၊ သမုန္တိန္နုနတော၊ ကောင်းစွာအကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်းကြောင့်၊ တဒေကဋ္ဌာ
နံ၊ ထိုထိနမိဒ္ဓနှင့်ပယ်တက်အားဖြင့် တူကုန်သော၊ မာနာဒိနမ္ဘိ၊ မာနစသည်
တို့ကိုလည်း၊ ပတိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်
သိမ်းသော အားဖြင့်၊ နိက္ကိလေသော၊ ကိလေသာမရှိသော၊ ဝိဏာသဝ
ဘိက္ခု၊ အာသဝေါကုန်ပြီးသောရဟန်းသည်၊ တိရိစ္ဆေက္ခတာယောဂေန၊
သုံးပါးအပြားရှိသောနက္ခန္ဓာဖြစ်ခြင်း၌မယှဉ်သဖြင့်၊ ဒုဂ္ဂတိသင်္ခါတာ၊ ဒုဂ္ဂ
တိဟုဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဂတိယော၊ ဂတိ
တို့ကို၊ ဥန္တိန္နဘာဝုလက္ခာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဘဝအဖြစ်ရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဇဟေဇဟေယျ၊ စွန့်ခွါနိုင်ရာ၏၊ တာသံ၊ ထိုဝိဏာသဝပုဂ္ဂိုလ်
တို့အား၊ ဗရတာဂေ၊ နောက်အတို၌၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ
၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထောအဓိပ္ပါယော၊ မြတ်စွာဘုရားအလို
တော်တည်း၊ ဒုတိယသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဒုတိယသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိ
တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၆၂

ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

၄-မေဃိယဝဂ်-၃-ဂေါပါလသုတ်၊

တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ကောသလေသုတိ၊ ကောသလေသုဟု
သညကား၊ ကောသလသနာမ၊ ကောသလအမည်ရှိကုန်သော၊ ဇနပဒိနော။
ဇနပုဒ်ကို အပိုးရကုန်သော၊ ရာဇကုမာရာ၊ မင်းသားတို့တည်း၊ တေသံ
ရာဇကုမာရာနံ၊ ထိုမင်းသားတို့၏၊ နိဝါသော၊ နေရာဖြစ်သော၊ ဧကောပိ
ဇနပဒေါ၊ တခုသောဇနပုဒ်ကိုလည်း၊ ရုဋ္ဌိသေသန၊ တင်စားသည်၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ ကောသလသေဝေ၊ ကောသလသလဟူ၍သာလျှင်၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
တတ္ထိ၊ ကောသလေသုဇနပဒေ၊ ထိုကောသလတိုင်း ဇနပုဒ်၌၊ စာရိကံ
စရတိတိ၊ စရိကံစရတိဟူသည်ကား၊ အတုရိတစာရိကာဝသေန၊ မနွေး
မလျှင်သော ကြွေတပ်မှုခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုဒ်သို့
လည်ခြင်းကို၊ စရတိ၊ လည်တော်မူ၏၊ မဟတာတိ၊ မဟတာဟူသည်ကား၊
ဂုဏမဟတ္တေနပိ၊ ဂုဏ်အားဖြင့် မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ မဟ
တာ၊ မဟတာသည်၏၊ မဟတာ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်မြတ်သော၊ အပရိစ္ဆိန္န
သင်္ခတ္တာ၊ မပိုင်းခြားအပ်သောနေတွက်ခြင်းရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ခါ
မဟတ္တေနပိ၊ အရေအတွက်အားဖြင့် များသောကြောင့်လည်း၊ မဟတာ၊
မဟတာမည်၏၊ မဟတာ၊ အရေအတွက် အားဖြင့် များသော၊ ဘိက္ခု
သံဃေသနာတိ၊ ဘိက္ခုသံဃေသနဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌိသီလသာမညသံဟာတေ
န၊ အယူသီလတူသဖြင့်ပေါင်းအပ်သော၊ သမဏဂဏေန၊ ရဟန်းအပေါင်း
နှင့်၊ သဒ္ဓိန္နိ၊ သဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ ဧကေတော၊ တပေါင်းတည်း၊ မဂ္ဂါဩက္က
မာတိ၊ မဂ္ဂါဩက္ကမ ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂတော၊ ခရီးမှ၊ ပက္ကမိတွာ၊ ဖဲခဲ၍၊
အညတရံရုက္ခမူလန္တိ၊ အညတရံရုက္ခမူလံဟူသည်ကား၊ ဃနပတ္တသာ
ခါပိဥပသမ္ပန္နဿ၊ တခဲနက်ထူထဲသော အရွက်အခက်အခွနှင့် ပြည့်စုံ
သော၊ သန္တန္တယဿ၊ အေးမြသောအရိပ်ရှိသော၊ မဟတောရုက္ခဿ၊
သစ်ပင်ကြီး၏၊ သပိပသင်္ခါတံ၊ အနီးဟူ၍ဆိုအပ်သော၊ မူလံ၊ အရင်းသို့၊
အညတရော ဂေါပါလကောတိ၊ အညတရော ဂေါပါလကော ဟူသည်
ကား၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဂေါဂဏေတွေကော၊ နွားအပေါင်းတို့ကို
ထိန်းကျောင်းသောသူသည်၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ နန္ဒေသနာမ၊ နန္ဒ
အမည်ရှိ၏၊ သောနန္ဒော၊ ထိုနန္ဒ နွားကျောင်းသားသည်၊ အဇ္ဈေ၊ ကြွယ်ဝ
၏၊ မဟဒ္ဒနော၊ များသောဥစ္စာရှိ၏၊ မဟာဘောဂေါ၊ များသောအတွင်း
အပအသုံးအဆောင်ရှိ၏၊ ယထာ၊ အတယ်သူကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ပဗ္ဗန္ဓာ

ဝသေန၊ ရဟန်း၏ အသွင်အပြင်ဖြင့်၊ ဇမ္ဗိလော၊ ခပ်ကျစ်တုံးသော၊ ကေ
 ဏိယောယထာ၊ ကေနိယကဲ့သို့၊ မဟာဘောဂေါယထာ၊ များစွာအတွင်း
 အာအသုံးအဆောင်ရှိသကဲ့သို့၊ ဧတံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အနာထဝိဏ္ဏိကဿ၊
 အနာထဝိဏ္ဏ သူဌေး၏၊ ဂေါယူထံ၊ နွားအပေါင်းကို၊ ရက္ခန္တော၊ ထိန်း
 ကျောင်းလျက် ဂေါပါလကတ္တေန၊ နွားတို့ကို ထိန်းကျောင်းသောအဖြစ်
 ဖြင့်၊ ရာဇဝိဇ္ဇ၊ မင်းနှိပ်စက်ခြင်းကို၊ ပရိဟရန္တော၊ ရှောင်လွှဲလျက်၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ကုရုဗ္ဗံ၊ ဥစ္စာကို၊ ရက္ခတိ၊ ကိရ၊ စောင့်သတတ်၊ သောနန္ဒော၊
 ထိုနန္ဒနွားကျောင်းသားသည်၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ပဉ္စဂေါရသေ၊
 ငါးပါးသော နွားနို့ အရသာတို့ကို၊ ဂဟေတွာယု၍၊ သေဋ္ဌိဿ၊ သူဌေး
 ၏၊ သန္တိကံ၊ အတံသို့၊ ဂစ္ဆာဝါ၊ သွား၍လည်း၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ပဿတိ၊ ဖူးမြင်၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏ္ဍာတိ၊ နာခဲ့၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ အာဂမနံ၊ ကြွတော်မူလာခြင်းကို၊ ယာစတိ၊
 သျှောက်တောင်းပန်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿေဝ၊ ထိုနွား
 ကျောင်းသားနန္ဒ၏သာလျှင်၊ ဥာဏပရိပါကံ၊ ပညိန္တေ၊ ချင့်ခြင်းကို၊ အာဂမ
 ယမာနော၊ ဝံလင့်တော်မူလျက်၊ အဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မမူဦးဘဲ၊ အပရာသ
 ဂေ၊ နောက်အဖို့၌၊ မဟတော၊ ဂုဏ်အားဖြင့်မြတ်သော၊ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ရဟန်း
 ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်လျက်၊ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနဝုဒ္ဓိ
 သို့လှည့်လည်တော်မူသည်ကို၊ စရန္တော၊ လည်တော်မူလျက်၊ ဒါနိ၊ ယခုအ
 ခါ၌၊ အဿဂေါပါလကဿ၊ ထိုနွားကျောင်းသားနန္ဒ၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏသည်
 ပရိပက္ကန္တိ၊ ချင့်ပြီဟူ၍၊ ဥတ္တာ၊ သိတော်မူ၍၊ တဿဂေါပါလကဿ၊ ထိုနွား
 ကျောင်းသားနန္ဒ၏၊ ဝသနဌာနဿ၊ နေရာအရပ်၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနီးမဝေးလွန်း
 သောအရပ်၌၊ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ၊ ဩက္ကမ္မ၊ ဖဲတော်မူခဲ့၍၊ အညတရသ္မိ၊ ရုက္ခမူလေ၊
 တခုသောသစ်ပင်ရင်း၌၊ တဿဂေါပါလကဿ၊ ထိုနွားကျောင်းသား
 နန္ဒ၏၊ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို၊ အာဂမယမာနော၊ ဝံလင့်တော်မူလျက်၊ နိဝိ
 ဒိ၊ နေတော်မူ၏၊ နန္ဒာပိ၊ ခေါ၊ နွားကျောင်းသားနန္ဒသည်လည်း၊ သတ္တာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနဝုဒ္ဓိဒေသစာရိ လှည့်ခြင်းကို၊
 စရန္တော၊ လှည့်လည်တော်မူလျက်၊ ဣတော၊ ဤငါတို့နေရာသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊
 လာတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဟဋ္ဌဝုဋ္ဌော၊ အလွန်နှစ်သက်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဝေန၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသို့၊ ဥပသကံ၊ မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဝဗ္ဗံတွာ၊ ရှိသိုး၍၊ ကတပဋိသန္ဓာ
 ရော၊ ပြုအပ်ပြီးသောအစုအစပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကမန္တံ၊ အပြစ်ခြောက်ပါး

လွတ်ရာအရပ်၌၊ နိဿိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ အထပစ္ဆာ၊ ထိုင်နောင်မှ၊ အဿ၊ ထိုနွား
 ကျောင်းသားနန္ဒအား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မ၊ တရားကို၊ ဒေ
 သေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သောဂေါပါလကော၊ ထိုနွားကျောင်းသားနန္ဒ
 သည်၊ သောတာပတ္တိမလေး၊ သောတာပတ္တိမိလ်၌၊ ပတိဋ္ဌတိတွာ၊ တည်၍၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍၊ ဂတံ၊ အိပ်၍၊ ပြန်ဝဠာ
 ၍၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ပါယာသဒါနံ၊ နွားနို့၊ အဖျော်ဟူသော
 အလှူကို၊ အဒ၊ သိ၊ ယူ၏။ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုမောဒနံ၊ စွမ်းအနုမောဒနာကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ ပတ္တမိ၊ ဖဲတော်မူလေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်
 လျောက်ပတ်ရာ၌၊ နိဿိန္ဒခါးနေသော၊ တံဂေါပါလကံ၊ ထိုနန္ဒနွားကျောင်း
 သားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊
 သန္ဓသေသတိ၊ ကောင်းစွာပြတော်မူ၏။ (ပ)။ အာသနာ၊ နေရာတော်မှ၊ ဥဋ္ဌာ
 ယ၊ ထတော်မူ၍၊ ပတ္တမိ၊ ဖဲတော်မူ၏။ ဣတိဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိ
 တော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထတတ္ထိ၊ ဝစနေ၊ ထိုပါဠိတော်
 စကား၌၊ သန္ဓသေသတိတိ၊ သန္ဓသေသတိဟူသည်ကား၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရား
 တို့သည်၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်မည်ကုန်၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊
 အကုသလာ၊ အကုသိုလ်မည်ကုန်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့်၊
 ကုသလာဒိဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်အစရှိသောတရားတို့ကို၊ ကမ္ဘဝိပါကေ၊ ကံ
 ဝိပါက်တို့ကို၊ ဣလောကပရလောကေ၊ ဤလောကနောက်လောကတို့ကို၊
 ပစ္စက္ခတေ၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလျက်၊ အနုပုဗ္ဗိ
 ကထာဝသေန၊ အစဉ်အတိုင်းသော တရားစကား၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ သမ္မာ၊
 ကောင်းစွာ၊ ဒေသသိ၊ ပြတော်မူ၏။ သမာဒပေသိတိ၊ သမာဒပေသိဟူ
 သည်ကား၊ သစ္စာမိဂမာယ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကိုထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ၊
 ဣမေနာမဓမ္မာ၊ ဤမည်သောတရားတို့ကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ ဥပ္ပာဒေတဗ္ဗာ၊ ဖြစ်
 စေအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သီလာဒိဓမ္မေ၊ သီလစသောကျေးဇူးတရားတို့
 ကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဂဏှာပေသိ၊ ယူစေ၏။ တေသု၊ ထိုသီလတို့၌၊ တံ
 ဂေါပါလကံ၊ ထိုနန္ဒနွားကျောင်းကို၊ ပတိဋ္ဌပေသိ၊ တည်စေ၏။ သမုတ္တေစေ
 သိတိ၊ သမုတ္တေစေသိဟူသည်ကား၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ သမာ
 ဒိန္နာ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်သည်ရှိသော်၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်
 သဖြင့်၊ ဘာဝိယမာနာ၊ ပြီးများလေ့လာအပ်သည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗေတဘာဂိယာ၊

ပြီးစွေခြင်းအစရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တိက္ခဝိသဒါ၊ ထက်မြက်သန့်ရှင်း
သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်
ဆောက်တည်သည်ရှိသော်၊ ခိဉ်းလျှင်စွာ၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊ အာ
ဝဟန္တိ၊ ချွတ်ဆောင်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ သမ္မာ၊ ကောင်း
စွာ၊ ဥက္ကေသေ၊ ထက်စေ၏။ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ တေဇေသိ၊
တောက်ပစေ၏။ သမ္ပဟံသေသိတိ၊ သမ္ပဟံသေသိဟူသည်ကား၊ ဘာဝနာ
ယ၊ ဘာဝနာ၏၊ ပုဗ္ဗေန၊ ရှေး၌၊ အပရံ၊ နောက်ကို၊ ဝိသေသတာဒဿနေန၊
ထူးသည်၏အဖြစ်ကိုပြသဖြင့်၊ ဗိတ္တဿ၊ ဗိတ်ကို၊ ပမောဒါပနဝသေန၊ မွေ
ရောင်စေသည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဟံသေသိ၊ အပြား
အားဖြင့်ရှင်စေ၏။ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသန္ဓဿနစသော
ပုဒ်တို့၌၊ သာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇာဓိဗ္ဗေသု၊ သာဝဇ္ဇာအနဝဇ္ဇာတရားတို့၌၊ ဒုက္ခာဒိသု၊ ဒုက္ခ
သမ္ပာစသည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ သမ္မောဟပနုဒနေန၊ တွေဝခြင်းကို
ပျောက်သဖြင့်၊ သန္ဓဿနံ၊ သန္ဓဿနမည်၏။ သမ္မာပဒိုပတ္တိယံ၊ ကောင်း
သောအကျင့်၌၊ သမာဒါပနေန၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်သဖြင့်၊ သမာ
ဒါပနံ၊ သမာဒါပနမည်၏။ ဗိတ္တဿ၊ ဗိတ်၏။ အာလယသတ္တိ ဝိနောဒနေန၊
ငြိမ်းခြင်းသတ္တိကိုပျောက်သဖြင့်၊ သမုတ္တေဇနံ၊ သမုတ္တေဇနကို၊ သမ္မာပဒို
ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ၊ ကောင်းသောပဒိုပါတ်ပြီးသဖြင့်၊ သမ္ပဟံသနံ၊ သမ္ပဟံသနကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သောဂေါပါလကော၊ ထိုနန္ဒနွားကျောင်း
သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာမုက္ကံသိကာယ၊ ကောင်းစွာ
အားထုတ်သဖြင့်ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဓမ္မဗေဒနာယ၊ တရားဗေဒနာဖြင့်၊
သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်လေ၏။ အဓိ
ဝါသေသိတိ၊ အဓိဝါသေသိဟူသည်ကား၊ ဗိဇ္ဇသစ္စေန၊ မြင်ပြီးသောသစ္စာ
လေးပါးရှိသော၊ တေန ဂေါပါလကေန၊ ထိုနန္ဒနွားကျောင်းသားသည်၊
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိက္ခသံစောန၊
ရဟန်းသံဃာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ သွာဇနာယ၊ နက်ဖန်ကောင်းမှုအလို့ငှါ၊
မေးဟပည့်တော်၏ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ အဓိဝါသေသု၊ သည်းခံတော်မူစေ
ချင်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့်၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်လျှောက်သောစ
ကားကို၊ ကာယင်္ဂဝါစင်္ဂံ၊ ကိုယ်အင်္ဂါနှင့်အင်္ဂါကို၊ အစောပေန္တော၊ လုံ့
လမပြုဘဲ၊ ဗိက္ခုနေဝ၊ ဗိတ်တော်ဖြင့်သာလျှင်၊ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံ
တော်မူ၏။ သာဒိယိ၊ သာယာတော်မူ၏။ တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
တုဏှိဘာဝေနာတိ၊ တုဏှိဘာဝေနဟူ၍၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အပ္ပေါဒ

ကပါယာသန္တိ။ အပ္ပေါဒကပါယာသံ ဟူသည်ကား၊ နိရုဒကပါယာသံ၊
 ရေမရောသော နို့အဖျော်ကို၊ ပဋိယာဒါပေတွာတိ၊ ပဋိယာဒါပေတွာ
 ဟူသည်ကား၊ သံပါဒေတွာ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်၍၊ နဝဉ္စသပ္ပိန္နိ၊ နဝဉ္စ
 သပ္ပိ ဟူသည်ကား၊ နဝနိတံ၊ သိဦးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တာဝဒေဝ၊
 ထိုခဏ၌သာ၊ ဝိစိနံ၊ ညွှတ်သတ်စဖြစ်သော၊ ဖဏ္ဏသပ္ပိဉ္စ၊ ထောပတ်ကျည်
 ကိုလည်း၊ ပရိယာဒါပေတွာ၊ စီရင်၍၊ သဟတ္ထာတိ၊ သဟတ္ထာဟူသည်
 ကား၊ အာဒရေဇာတော၊ ဖြစ်သော ရှိသေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဟတ္ထ
 နေဝ၊ မိမိလက်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိဝိသန္တော၊ လုပ်ကျွေးလျက်၊ သန္တပေသိ၊
 နှစ်သိမ့်စေ၏။ ပဋိယတ္တဘောဇနံ၊ ကိုယ်တိုင်ချက်ပြုတ်စီရင်သောဘော
 ဇဉ်ကို၊ ဘောဇေသိ၊ ကျွေးမွေး၏။ သမ္ပဝါရေသိတိ၊ သမ္ပဝါရေသိဟူသည်
 ကား၊ အလံအလန္တိ၊ တံပြီတံပြီဟူ၍၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပဋိက္ခိပါပေသိ၊
 ပယ်စေ၏၊ ဘုတ္တာဝိန္တိ၊ ဘုတ္တာဝိ ဟူသည်ကား၊ ကတဘတ္တကိစ္စံ၊ ပြီးပြီး
 သောဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စရှိသော၊ ဩနိတပတ္တပါဏိန္တိ၊ ဩနိတပတ္တပါ
 ဏိ ဟူသည်ကား၊ ပတ္တတော၊ သပိတ်တော်မှ၊ အပနိတပါဏိ၊ ပယ်အပ်
 သောလက်တော်ရှိသော၊ ဓောတပတ္တပါဏိန္တိ၊ ဝိ၊ ဓောတပတ္တပါဏိ ဟူ၍
 လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏။ ဓောတပတ္တဟတ္ထံ၊ ဆေးကြောပြီးသော သပိတ်
 တော်လက်တော်ရှိသော၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
 မှတ်အပ်၏၊ နိစန္တိ၊ နိစံဟူသည်ကား၊ အနုစွံ၊ မမြင့်မြတ်သော၊ အာသနံ၊
 မိမိအားထိုက်သောနေရာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အာသနေယေဝ၊ နေရာ၌
 သာလျှင်၊ နိဝိဒနံ၊ နေခြင်းသည်၊ အရိယဒေသဝါသိနံ၊ အရိယာတို့၏အနီး
 ၌နေလေ့ရှိသောသူတို့၏၊ စာရိတ္တံ၊ အလေ့အကျက်ပေတည်း၊ သောပနဂေါ
 ပါလကော၊ ထိုနန္ဒမည်သော နွားကျောင်းသားသည်၊ သတ္ထုသန္တိ၊ ကေး၊
 မြတ်စွာဘုရားအထံတော်၌၊ ဥပစာရဝသေန၊ ဘုရားဥပစာမျက်နှာသာအ
 စွမ်းအားဖြင့်၊ ပညတ္တဿ၊ ခင်းထားအပ်သော၊ ဒါရုဗလကာသနဿ၊ သစ်
 ပျဉ်အခင်း၏၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ နိဝိဒိ၊ နေ၏။ ဓမ္မိယာကထာယာတိအာဒိ၊
 ဓမ္မိယာကထာယဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်
 မြောက်သောနေ့၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊
 သန္တာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သောဂေါပါလကော၊ ထိုနန္ဒမည်သော
 နွားကျောင်းသားသည်၊ သတ္တဝဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ဘဂဝန္တု၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာကို လည်း
 ကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုမိမိနေရာအရှစ်၌၊ ဝသာပေတွာ၊ နေစေ၍၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီး

စွာသောအလှူကို၊ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သတ္တမေပနဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်စေ
 သောနေ၌၊ အပ္ပေါဒကပါယာသဒါနံ၊ ရေမရောသောနို့ဂဏာတွင်းအလှူကို၊
 အဒါသိ၊ လှူ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿဂေါပါလကဿ၊ ထို
 နန္ဒမည်သော နွားကျောင်းသားအား၊ တသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊ ထိုကိုယ်၏
 အဖြစ်၌၊ ဥပရိမဂ္ဂတ္တာယ၊ အထက်မဂ်အယိုဌ၊ ဥာဏပရိပါ ကာဘာဝ
 တော၊ ဥာဏ်မရင့်သောကြောင့်၊ အနုမောဒနမေဝ၊ အနုမောဒနာကိုသာ
 လျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပက္ကမိ၊ ဖဲတော်မူ၏။ သိမန္တရိကာယာတိ၊ သိမန္တရိ
 ကာယဟူသည်ကား၊ သိမန္တရေဂါမဿအန္တရံ၊ ရွာ၏အပိုင်းအခြား၌၊
 ဂါမဝါသိနော၊ ရွာ၌နေသောသူတို့သည်၊ ဧကံတဠာကံ၊ တဖက်သည်ကန်
 တခုကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ တေနဂေါပါလကေန၊ ထိုနန္ဒမည်သော နွားကျောင်း
 သား၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တတွာ၊ ကလဟံ၊ ခိုက်ရန်ကို၊ အကံသုကိရ၊ ပြုကြကုန်သ
 တတ်၊ သောဂေါပါလကော၊ ထိုနန္ဒမည်သော နွားကျောင်းသားသည်၊ တေ၊
 ထိုတရွာသားတို့ကို၊ အဘိဘဓိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ တံတဠာကံ၊ ထိုတဖက်
 မည်ကန်ကို၊ ဂဗ္ဘိယူလေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဗန္ဓာဗာတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့
 သော၊ ဧကောပုရိသော၊ ယောကျ်ား တယောက်သည်၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဒူရံ၊ အဝေးသို့၊ အနုဂတံ၊
 အစဉ်ပို့လိုက်၍၊ ဥပသကာ၊ တကာနန္ဒ၊ နိဝတ္တဟိ၊ ပြန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊
 ရှိရိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျောရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သိက္ခသံဃဿ
 စ၊ ရဟန်းသံဃာအားလည်း၊ အဇ္ဈလိ၊ လက်အုပ်၍သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍
 ယာဝဒဿနုပစာရသမတိက္ကမာ၊ မြင်ကောင်းသောအရပ်ကို လွန်သည်
 တိုင်အောင်၊ ဒသနဓသမောဓာနသမုဇ္ဈလံ၊ ဆယ်ချောင်းသောလက်သည်း
 ရောင်ဖြင့်ပြောင်ပြောင်တောက်ပသော၊ အဇ္ဈလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ သိရသိ၊
 ဦးခေါင်း၌၊ ပဂ္ဂဟ၊ ချီငြောက်၍၊ ပဋိနိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လာခဲ့၍၊ ဒိန္နိဂါမာနံ၊
 ရွာနှစ်ခုတို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ အရေညပဒေသေ၊ တောအရပ်၌၊ ဧကကံ၊
 တယောက်ထည်းတည်း၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသော၊ တံနန္ဒဂေါပါလကံ၊ ထိုနန္ဒ
 နွားကျောင်းသားကို၊ သရေန၊ ခြားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇိတွာ၊ ပစ်၍၊ မာရေသိ၊ သေစေ
 ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဓိရပက္ကန္တဿ (ပ) ဝေါရောပေသိသိ၊ အဓိရ
 ပက္ကန္တဿ (ပ) ဝေါရောပေသိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ကေနစိဒေဝကရဏိယေန၊ တစုံတခုပြုတွယ်ကိစ္စဖြင့်၊ ဩဟိ
 ယိတွာ၊ နောက်ကျန်ရစ်၍၊ ပစ္ဆိမဂစ္ဆန္တော၊ နောက်မှ လိုက်ကုန်သော၊

သိက္ခာ။ ရဟန်းတို့သည် တထာ။ ထိုအခြင်းအရာဖြင့် မတံ၊ သေသော၊ တံ
 ဂေါပါလကံ၊ ထိုနန္ဒနားကျောင်းသားကိုးဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 သရားအား၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရာစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကြ
 ကုန်၏၊ တံအာရောစနံ၊ ထိုသို့ရဟန်းတို့ကြားလျှောက်သည်ကို၊ သန္ဓာယး
 ရှည်၍၊ အထခေါသမ္ပဟုလာဘိက္ခုတိအာဒိ၊ အထခေါသမ္ပဟုလာဘိက္ခု။
 ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တေမတ္ထံဝိဒိတွာ
 တိ၊ တေမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နံ၊ မြင်အပ်သောသစ္စာလေးပါး
 ရှိသော၊ အရိယသာဝကံ၊ မြတ်စွာသရား၏တပည့်ဖြစ်သော၊ နန္ဒနန္ဒနား
 ကျောင်းသားကို၊ မာရေန္တေန၊ သတ်သော၊ ပုရိသေန၊ ယောက်ျားသည်၊
 အနန္တရိယကမ္မံ၊ အနန္တရိယကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ အပုညံ၊
 မကောင်းမှုကို၊ ပသုတံ၊ ဆည်းပူးအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စောရေဟိစ၊
 ခိုးသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ စေရိဟိစ၊ နေသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယံ
 ကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ တတောဝိ၊ ထိုခိုးသူနေသူတို့ပြု
 သောအမှုထက်လည်း၊ စောရတရံ၊ အလွန်ကြမ်းတမ်းစွာ၊ ဣမေသံသတ္တာ
 နံ၊ ဤသတ္တဝါတို့အား၊ ဝိစ္ဆာပဏိဟိတံ၊ ယောက်ပြန်သဖြင့်ဆောက်တည်
 အပ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့
 သောအနက်ကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တဒတ္ထဒိပနံ၊ ထိုအနက်ကိုပြု
 တတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဒိသောဒိသံယန္တကယိရာစသောဥဒါန်းကို၊ ဥဒါ
 နေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ တတ္ထတိသံဥဒါနဂါယာသံ၊ ထိုဥဒါန်းဂါယာ၌၊
 ဒိသောဒိသန္တိ၊ ဒိသောဒိသံဟူသည်ကား၊ ဒုသကော၊ ပျက်ဆီးတတ်သော
 ရန်သူသည်၊ ဒေါသနိယံ၊ ပျက်ဆီးအပ်သောရန်သူပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ စောရော၊
 ခိုးသူသည်၊ စောရံ၊ ခိုးသူကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနသေသော၊
 သဒ္ဓါကြွင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ယန္တကရိယာကိ၊ ယန္တကရိယဟူ
 သည်ကား၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ယံအနယဗျသနံ၊ အကြင်
 အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဒုတိယပဒေဝိ၊ ဒုတိယပုဒ်၌
 လည်း၊ ဧဝေဝနယော၊ ဤနည်းမျှင်နည်းရှိ၏။ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤ
 အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကော၊
 တယောက်သော၊ ဝိတ္တနန္တိစောရော၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့အားပြစ်မှားတတ်
 သောခိုးသူသည်၊ ဧကဿ၊ တယောက်သော၊ စောရဿ၊ ခိုးသူ၏၊ ဝုတ္တဒါရ
 ဓတ္ထဝတ္ထုဂေါပဟိံသာဒိသု၊ သားမယားလတ်ယာနွား ကျွဲစသည်တို့၌၊
 အပရုတ္တန္တော၊ ပြစ်မှားသည်ဖြစ်၍၊ ယဿစောရဿ၊ အကြင်ခိုးသူအား

၆၀

အယရုတ္တတိ၊ ပြင်မှား၏။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ အပ
ရုတ္တန္တံ၊ ပြင်မှားသော၊ တမ္ဘိဝစောရံ၊ ထိုခိုးသူကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝေရိဝါ
ပန၊ ရန်သူသည်ကား၊ ကေနိဒေဝကာရဏေန၊ ကရံတသုသောအကြောင်း
ဖြင့်၊ ဗန္ဓဝေရံ၊ ဖွဲ့အပ်သောရန်ငြိုးရှိသော၊ ဝေရိ၊ ရန်သူကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကက္ခဋ္ဌတာယ၊ ကြမ်းတမ်းသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒါရုဏာ
တာယ၊ ရန်ခင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တယ၊ ထိုခိုးသူရန်သူ၏၊ ယံအနု
ယဗျသနံ၊ အကြင်အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ဝုတ္တဒါရံဝါ၊
သားမယားကိုလည်း၊ ငိဇ္ဇေယျ၊ နှိပ်စက်ရာ၏၊ ခေတ္တာဒိနိဝါ၊ လယ်စသည်တို့
ကိုလည်း၊ နာသေသျှ၊ ပျက်စီးလေရာ၏၊ ဇိဝိတာဝါ၊ အသက်ကိုမူလည်း၊
ဝေါရာပေယျ၊ ချလေရာ၏၊ ဒေသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ အကုသလကမ္မ
ပထေသု၊ အကုသိုလ်ကမ္မပထတို့၌၊ မိစ္ဆာဥပိတတ္တာ၊ ဖောက်ပြန်မှားယွင်း
သဖြင့်ထားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မိစ္ဆာပဏိဟိတံ၊ ဖောက်ပြန်သဖြင့်
ဖောက်တည်အပ်သော၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ပါဝိယောနံတတောကဓေတိ၊
ပါဝိယောနံ တတောကဓေ ဟူသည်ကား၊ နံဝုရိမပါပကရံ၊ ထိုရှေးဦးစွာ
မကောင်းမှုကို ပြုသောသူကို၊ တတော၊ ထိုရှေးဦးစွာ ရန်ငြိုးဖွဲ့သောသူ
ထက်၊ ပါပတရံ၊ အလွန်ယုတ်မာစွာ၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ဝုတ္တဋ္ဌကာရေဟိ၊
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားတို့ဖြင့်၊ ဒိသောစောရောဝါ၊ အရပ်မျက်နှာကို
လှည့်၍ခိုးသောသူသည်လည်း၊ ဒိသဿစောရဿ၊ အရပ်မျက်နှာကိုလှည့်
၍ခိုးသောသူတယောက်အား၊ ဝေရိဝါ၊ ရန်သူတယောက်သည်လည်း၊
ဝေရိနော၊ ရန်သူတယောက်အား၊ ဣမသ္မိံ၊ ပေဝအတ္တတာဝေ၊ ဤကိုယ်၏
အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဒုက္ခဝါ၊ ဆင်းရဲကိုမူလည်း၊ ဥပ္ပာဓေယျ၊ ဖြစ်စေနိုင်ရာ၏၊
ဇိဝိတက္ခယံဝါ၊ အသက်ကုန်ခြင်းကိုလည်း၊ ကရေယျ၊ ပြုလေရာ၏၊ အကု
သလကမ္မပထေသု၊ အကုသလကမ္မပထတရားတို့၌၊ မိစ္ဆာဥပိတံ၊ ဖောက်
ပြန်မှားယွင်းသဖြင့်ထားအပ်သော၊ ဣဒမ္ပနမိတ္တံ၊ ဤအကုသိုလ်မိတ်သည်
ကား၊ ဋ္ဌပန္နံ၊ ထားသောနံ၊ ထိုသူကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓဇ္ဈေ၊ မျက်မှောက်အတ္တဘော
၌သာလျှင်၊ အနုယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ
၏၊ အတ္တဘာဝသတသဟသေသုဝိ၊ အတ္တဘောတသိန်းတို့၌လည်း၊ စေတု
သုအပါယေသု၊ အပါယ်လေးဘုံတို့၌၊ ဗိဝိတွာ၊ ပစ်ချ၍၊ အသ၊ ထိုသူအား၊
သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဥက္ခိပိတံ၊ ချီကြွခြင်းငှါ၊ နဒေတိ၊ မပေး၊ ဣတိ၊ ဤသည်
လျှင်အပြီးတည်း။ တတိယ သုတ္တဝဇ္ဈနာ၊ တတိယသုတ်၏ အဖွင့်
သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၎င်း-မေဃိယဝဂ်-၄-ဇုဏ္ဏသုတ်၊

စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ကပေါတကန္ဓရာယန္တိ၊ ကပေါတကန္ဓရာယံ
ဟူသည်ကား၊ ဇေနာမကော၊ ဤသို့ကပေါတကန္ဓရာ မည်သော၊ ဝိဟာရေ၊
ကျောင်း၌၊ ကိရ၊ အဆင့်ကြားဘူးသည်ကား၊ တတ္ထိံ ပဗ္ဗကကန္တရေ၊ ထို
တောင်ကြား၌၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ ကပေါတာ၊ ခိုတို့သည်၊
ဝသိံ သု၊ နေကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သာ၊ ထိုချောက်ကြားသို့၊ ကပေါတ
ကန္တရာဟိ၊ ကပေါတကန္တရာဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အပရဘာဒဂေ၊
နောက်အဖို့၌၊ တတ္ထ၊ ထိုတောင်ကြား၌၊ ကတဝိဟာရပိ၊ ဆောက်အပ်
သောကျောင်းတို့သည်လည်း၊ ကပေါတကန္ဓရာတွေဝ၊ ကပေါတကန္ဓရာ
တို့ဟူ၍သာလျှင်၊ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်ရှားကုန်ပြီ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ကပေါတ
ကန္ဓရာယန္တိ ဇေနာမကော ဝိဟာရေဟိ၊ ကပေါတကန္ဓရာယန္တိ ဇေနာမကော
ဝိဟာရေဟူ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဇုဏ္ဏယ ရတ္တိယာဟိ၊
ဇုဏ္ဏယရတ္တိယာ ဟူသည်ကား၊ သုက္ကပက္ခရတ္တိယံ၊ လဆန်းပက္ခည၌၌၊
နဝေါရောပိတေဟိကေသေဟိတိ၊ နဝေါရောပိတေဟိကေသေဟိဟူသည်
ကား၊ အစီရိတ္တိဟာရိတေဟိ၊ ရိတ်၍မရှည်ကြာကုန်သေးသော၊ ကေသေ
ဟိ၊ ဆံတို့ဖြင့်၊ ဇေတံ၊ ဤနဝေါရောပိတေဟိကေသေဟိဟူသောသဒ္ဓါသည်၊
ဣတ္ထန္တု၊ တလက္ခဏေ၊ ဣတ္ထန္တု၊ တလက္ခဏအနက်၌၊ ကရဏဝစနံ၊ ကရိုဏ်း
ဝိဘတ်သုံးသောသဒ္ဓါတည်း၊ အတ္တကောသေဟိ၊ အန္တောကောသေဟူသည်
ကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဆဒနံဝါ၊ အမိုးသည်လည်း
ကောင်း၊ ပရိက္ခေပေါဝါ၊ နံရံအကာသည်၎င်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တာမိသေ၊ ထိုသို့သ
ဘောရှိသော၊ အာကာသင်္ဂဏေ၊ ဟင်းလင်းသောအပြင်၌၊ တတ္ထ၊ ထိုမဟာ
ထေရ်နှစ်ပါးတို့တွင်၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊
သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့သောအဆင်းရှိ၍၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂ
လာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ နိလပ္ပလဝဏ္ဏော၊ ကြာညိုအဆင်း
နှင့်တူသောအဆင်းရှိ၍၊ ဥဘောဝိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေမဟာ
ထေရာပန၊ ထိုမဟာထေရ် တို့သည်ကား၊ ဥဒိစ္စဗြာဟ္မဏဇ္ဇော၊ ဥဒိစ္စ
ပုဏ္ဏားမျိုးချည်းတည်း၊ ကပ္ပိနံ၊ မဟာကပ်တို့၏၊ သတသဟာသာမိကံ၊
တသိန်းအလွန်ရှိကုန်သော၊ ဧကံအာသင်္ချေယျံ၊ တသင်္ချေပတ်လုံး၊ အဘိနိဟာ
ရသမ္ပန္နော၊ ဆုတောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဆဠေတိညာပဋိသန္တိဒါပုတ္တော၊
ဆဠေတိညာ ပဋိသန္တိဒါပုတ္တံ ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟာနိဏာသာဝါ၊ ရဟန္တာ

၁၁

ကြီးတို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သမာပတ္တိသာသနီနော၊ သမာပတ်ကိုရကြကုန်သည်။ သတ္တသမ္ဗိယာသာဝကပါရမီ ဥာဏာနံ၊ ခြောက်ဆဲ့ခုနစ်ပါးကုန်သော သာဝကပါရမီဥာဏ်တို့၍၊ မတ္တကပတ္တာ၊ အတွန့်အတိပ်သို့ရောက်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဧကကပေါတကန္တရေဟာရံ၊ တခုသောကပေါတမည်သောတောင်ကြား၌ ဆောက်လုပ်သောကျောင်းကို၊ ဥပသောဘယန္တာ၊ တင့်တယ်စေကုန်လျက်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ကနကလုပံ၊ ရွှေဂူသို့၊ ပရိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်သော၊ ဧဒေါဟာရိယ၊ နှစ်စီးသောခြင်္သေ့ကြီးတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧကံဝိဇ္ဇန္တနာယမိ၊ တခုသော ကွန်ဂြိုးရာ မြေသို့၊ ဩတိဏ္ဏာ၊ သက်ဆင်းကုန်သော၊ ဧဗျုပ္ပာရိယ၊ ကျားပျိုနှစ်စီးတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧကံသုပုပ္ဖိတသာလာဝနံ၊ ကောင်းစွာတောလုံးကျွတ်ပွင့်သောတခုသော အင်ကြင်းတောသို့၊ ပရိဋ္ဌာ၊ သက်ဝင်ကုန်သော၊ ဧဒန္တန္တနာဂရာဇာနောရိယ၊ ဆန္ဒနံဆင်မင်းနှစ်စီးတို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဧကံတ္ထိဝဂနဋ္ဌာနေ၊ တခုသောကောင်းကင်အရပ်၌၊ ဥတဝနံ၊ တည်ကုန်သော၊ ဧဒန္တန္တမဏ္ဍလာနိရိယ၊ နှစ်ဆူသောလဝန်းတို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဧဒန္တန္တနိယမဏ္ဍလာနိရိယစ၊ နှစ်ဆူသောနေဝန်းတို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဝိရောစေသုံ၊ တင့်တယ်ကုန်၍၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံသည်။ တုဏ္ဍိ၊ ခတ်ခတ်၊ နိဝိဒ္ဓိ၊ နေတော်မူ၍၊ အာယသ္မာပနမဟာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်ကား။ သမာမဇ္ဈိ၊ သမာပတ်ဝင်စားတော်မူ၍၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အညတရံသမာမိ သမာပဇ္ဇိတွာတိ၊ အညတရံသမာမိ သမာပဇ္ဇိတွာဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအညတရံသမာမိ သမာပဇ္ဇိတွာဟူသောပါဌ်၌၊ အညတရံသမာမိန္တိ၊ အညတရံသမာမိ ဟူသည်ကား၊ ဥပေက္ခာဗြဟ္မာရိဟာရေ၊ သမာပတ္တိ၊ ဥပေက္ခာနှင့်ယှဉ်သောဗြဟ္မာရိဟာရသမာပတ်ကို၊ ကေမိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ သညာဝေဒယိတ နိရောဓသမာပတ္တိန္တိ၊ သညာဝေဒယိတ နိရောဓသမာပတ္တိ ဟူ၍၊ ဝေန္တိ၊ ဆိုကုန်၍၊ အပရေပန၊ တပါးသောဆရာတို့သည်ကား၊ အာရုပ္ပပါဒကံဖလသမာပတ္တိန္တိ၊ အာရုပ္ပပါဒကံဖလသမာပတ္တိ ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၍၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၍၊ ဣမာဧဝတိသော၊ ဤသမာပတ်သုံးပါးတို့သည်သာလျှင်၊ ကာယာရက္ခနသမတ္တာ၊ ကိုယ်ကိုစောင့်ခြင်း၌စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သမာပတ္တိယော၊ သမာပတ်တို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော သမာပတ်တို့တွင်၊ နိရောဓသမာပတ္တိယော၊ နိရောဓသမာပတ်၍၊ သမာမိပရိယာယ၊ သမာမိပရိယာယ၌၊

သမ္ဘဝေါ၊ ဖြစ်သင့်ခြင်းကို၊ ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တောယေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ပစ္ဆိမသေဝပန၊ နောက်သမာပတ်ကိုသာလျှင်၊
 အာစရိယာ၊ ဆရာကိုသည်၊ ဝဇ္ဇေန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏၊ ဥတ္တရာယဒိသာယဒက္ခိ
 တာဒိသံဝဇ္ဇေန္တိတိ၊ ဥတ္တရာယဒိသာယဒက္ခိတာဒိသံဝဇ္ဇေန္တိဟူသည်ကား၊
 ဥတ္တရာယဒိသာယ၊ ခြောက်မျက်နှာအရပ်၌၊ ယက္ခသမာဂမံ၊ တိလူးတို့၏
 အစည်းအဝေးသို့၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘဝနံ၊ ဗိမာန်သို့၊
 ဝန္တံ၊ ပြန်သွားခြင်းငှါ၊ ဒက္ခိတာဒိသံ၊ တောင်မျက်နှာအရပ်သို့၊ ဝဇ္ဇေန္တိ၊
 သွားကြကုန်၏၊ ပဋိဘာတိမန္တိ၊ ပဋိဘာတိမံဟူသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗိတ္တံ၊
 စိတ်သည်၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ရှေးရှုထင်သေး၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
 မန္တိ၊ မံဟူသော သဒ္ဓါသည်၊ ပဋိသဒ္ဓယောဂေန၊ ပဋိသဒ္ဓါနှင့်ယှဉ်ခြင်း
 ကြောင့်၊ သာမိအတ္ထေ၊ သာမိအနက်၌၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယဝိဘတ်
 အဆုံးရှိသောသဒ္ဓါတည်း၊ ဣမဿသမဗောဿ၊ ဤအရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊
 ဝိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ပဟာရံ၊ ဝုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ၊ မေ၊ ငါ၏၊
 ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဥပုဇ္ဈတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ကိရိတ္တု၊ ရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့၊ သောယံကော၊ ထိုဘိလူးသည်၊
 ဝုရိမဇောတိယံ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ထေရေ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၌၊ ဗန္ဓု၊ ဗာသ
 တော၊ နေ့ဦး၊ ဖွဲ့၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿယက္ခဿ၊ ထိုဘိလူးအား၊
 ဘေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဗုဋ္ဌဗိတ္တဿ၊ ပြစ်မှားသောစိတ်ကို၊ ဥပ္ပန္န
 န၊ ဖြစ်စေသဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဣတရောပန၊ အဖော်ဘိလူးသည်ကား၊ သမ္ပဇညဇောတိကော၊ ကောင်း
 စွာဆင်ခြင်တတ်သောသဘောရှိသည်၊ ယံသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံယက္ခံ၊ ထိုဝုတ်ခတ်သော အဖော်ဘိလူးကို၊
 ပဋိသေခေန္တော၊ တားမြစ်လို၍၊ အလံသမ္ပာတိအာဗိ၊ အလံသမ္ပဤသို့
 အစရှိသည်ကို၊ အဘာ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ မာအာသာဒေဝိတိ၊ မာ
 အာသာဒေဝိဟူသည်ကား၊ မာဗာတေသိ၊ မညှဉ်းဆဲလင့်၊ ပဟာရံ၊ ဝုတ်
 ခတ်ခြင်းကို၊ မာဒေဟိ၊ မပေးလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဇ္ဇာရောတိ၊ ဥဇ္ဇာရဟူသည်ကား၊ ဥဇ္ဇာရေဟိ၊ ပြန်ပြောကုန်
 သော၊ ဥတ္တမေဟိ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဝိလောဓိဂုဇဇာဟိ၊ ဝိလစသောကျေးဇူး
 တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ အနာဗိယိတွာတိ၊ အနာဗိယိတွာ
 ဟူသည်ကား၊ အာဒရံ၊ ရှိသောခြင်းကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ တဿယက္ခဿ၊
 ထိုဘိလူး၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုမြစ်သေဝံကားကို၊ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊

တဿ၊ ယိအဘေါတိလူ၏၊ ခန့်၊ စကားကို၊ အဂ္ဂဗျန္တော၊ မယူသည်ရှိ
သော်၊ တံယက္ခံ၊ ထိုဘိလူကို၊ အနာဒိယန္တောနာမ၊ မရှိသောသည်မည်သည်၊
ယသ္မာဝန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊
ယက္ခံ အနာဒိယိတွံတိ၊ ယက္ခံ အနာဒိယိတွံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏၊ ယိသေပဟာရံအဒါဘိတိ၊ ယိသေပဟာရံအဒါဘိဟူသည်ကား၊
သဗ္ဗထာဝေန၊ အားကုန်ဘုတ်သဖြင့်၊ ဥဿါဟံ၊ အားသုတ်ခြင်းကို၊ ဇနိတွံ၊
ဖြစ်စေ၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဌိတောဝ၊ တည်ချက်သာသျှင်၊
ဘိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ခဗ္ဗကံ၊ ဂုဏ်တော်ခြင်းကို၊ အဒါယိ၊ လေး၏၊ မုန္တု၊ ဦးထိပ်
တော်၌၊ မုတ္တိယ၊ လက်ရပ်ဖြင့်၊ တံပဟာရံ၊ ထိုဂုဏ်တော်ခြင်းကို၊ အကါဘိ၊
ပြု၏၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တာဝမဟာတိ၊
တာဝမဟာ ဟူသည်ကား၊ ထာမ မဟတ္တေန၊ အလွန် အားကြီးသော
ပေသာကျားသည်၊ တတ္ထကံ၊ ထိုမျှသာကံ၊ မဟန္တော၊ အားကုန်သုတ်လျက်၊
ပဟာရော၊ ဂုဏ်တော်ခြင်းသည်၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနပဟာရေနာတိ၊
တေနပဟာရေနဟူသည်ကား၊ ကရုဏာဘူတေန၊ ကရိုဏ်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
တေနပဟာရေန၊ ထိုဂုဏ်တော်ခြင်းဖြင့်၊ သတ္တရတနန္တိ၊ သတ္တရတနံဟူ
သည်ကား၊ ပမာဏမန္တိမဿ၊ ပမာဏအားဖြင့် အားအသတ်ရှိသော၊ ဂုရိ
သဿ၊ ပေသာကျား၏၊ ရတနေန၊ အတောင်ဖြင့်၊ သတ္တရတနံ၊ ခုနစ်တောင်
ရှိသောနာဂန္တိ၊ နာဂဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိနာမ၊ ဟင်ပြောင်ကို၊ ဩသာ
ဇေယျာတိ၊ ဩသာဇေယျဟူသည်ကား၊ ပထဝီသံ၊ မြေ၌၊ ဩဝါဒါဇေယျ၊
နစ်စေရာ၏၊ နိမုန္တောပေယျ၊ ဂုဏ်စေရာ၏၊ ဩသာဇေယျာဘိဝံ ပါဠော၊
ဩသာဇေယျ ဟူသောပါဌသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဓုတ္တံ၊ ဓုတ္တံ၊ မှန်မှန်
ညက်ညက်၊ ကဇေယျ၊ ပြိုင်ရာ၏၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ အဗုဋ္ဌမရတနန္တိ၊ အဗုဋ္ဌမရတနံ ဟူသည်ကား၊ အဇံ၊
အခွံနှင့်တကွ၊ အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်တောင်တို့၏၊ ပုရဏံ၊ ပြည့်ကြောင်းတည်း၊
အဗုဋ္ဌမာနိ၊ အခွံနှင့်တကွရှစ်တောင်တို့၏ ပြည့်ကြောင်း၊ ကေယာဟတ္ထိ
ယာ၊ ထိုဆင်ပြောင်ကြီးအား၊ အဗုဋ္ဌမာနိ၊ အခွံနှင့်တကွရှစ်ခုတို့သော၊
ရတနာနိ၊ အတောင်တို့သည်၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်သည်၊ ပေသာတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အဗုဋ္ဌမရတနော၊ အဗုဋ္ဌမ ရတနမည်၏၊
တံအဗုဋ္ဌမ ရတနံ၊ ထိုအခွံနှင့် တကွရှစ်တောင်ပမာဏရှိသော၊ မဟန္တံ
ပဗ္ဗတကုဋ္ဌန္တိ၊ မဟန္တံပဗ္ဗတကုဋ္ဌံ ဟူသည်ကား၊ ကေယာသပဗ္ဗတကု
ဋ္ဌပမာဏံ၊ ကေယာသတောင်တို့ပမာဏရှိသော၊ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောကြွေး

၈

ကျယ်ဝန်းသော၊ ဝိသိကုဋ်၊ တောင်ထွန်ကို၊ ပဒါလေယျာတိ၊ ပဒါလေယျဟူ
သည်ကား၊ သကတိကာကား၊ ရှေးခြင်းခွဲအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘိန္ဒေယျ၊
ကွဲရာ၏၊ အပိတြိသာရေယျအပိပဒါလေယျ၊ အပိတ်အပိတ်မှန်မှန်ညက်
ညက်ခွဲဖျက်မူလည်းခွဲဖျက်နိုင်ရာသားလျှင်ကတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ပန္နော၊
အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့်စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌
သာလျှင်၊ အသယကွဿ၊ ထိုဘီလူးရိုက်အား၊ ပရိဇ္ဇာယော၊ လေောင်
ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်၏၊ သောယက္ခော၊ ထိုဘီလူးရိုက်သည်၊ ဝေဒနာတု
ရော၊ ဝေဒနာဖြင့်ကျပ်နာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊
ဌာတုံ၊ ရပ်တည်နေအံ့သောငှါ၊ အသက္ခောန္တော၊ မတတ်နိုင်ကောင်း၊ သူမိ
ယံ၊ မြေ၌၊ ပတိ၊ ကျလေ၏၊ တံခဏညော၊ ထိုမြေသို့ကျရောက်သောခဏ၌
သာလျှင်၊ အဋ္ဌသဋ္ဌိသဟာသာမိကယောဇနသတသဟာသယဗ္ဗေဓံ၊ ခြောက်
သောင်း၊ ရှစ်သောင်းအလွန်ရှိသော ယူဇနာတသိန်းအစောက်မြင့်သော၊
သိနေရုပဗ္ဗ တရာဇာနံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းကို၊ သန္တာရေန္တိ၊ ကောင်းစွာ
တည်စေနိုင်ကုန်၏၊ စတုနဟုတာမိကန္တိယောဇနသတသဟာသယဗ္ဗေဓံ၊
မဟာပထဝီ၊ လေးသောင်းအလွန်ရှိသောယူဇနာနှစ်သိန်းအကျဉ်းကျယ်
သောမဟာပထဝီမြေကြီးသည်၊ တံပါပသတ္တံ၊ ထိုသူယုတ်မာတယောက်
ကို၊ ဓာမေတုံ၊ ရွက်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ အသက္ခောန္တိပိယ၊ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့၊
မိဝရံ၊ ဟင်းလင်းအပေါက်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ အဝိပိတော၊ အဝိပိဝေကြီး
မှ၊ ဇာလော၊ ငရဲမီးမျှတို့သည်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ တက်လာ၍၊ ကန္တန္တယော၊
မြည်တမ်းစဉ်ပင်လျှင်၊ တံယက္ခံ၊ ထိုဘီလူးရိုက်ကို၊ ဂဏှိံ၊ သု၊ ယူလေကုန်
၏၊ သောယက္ခော၊ ထိုဘီလူးရိုက်သည်၊ တံတံပိပ္ပလပန္တော၊ ထိုထိုမြည်
တွန်တောက်တီးလျက်၊ ပတိ၊ အဝိပိသို့ကျရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်
အထခေါသောယက္ခော၊ ခုယှာမိ၊ ခုယှာမိတိ၊ အထခေါသောယက္ခော၊ ခုယှာမိ
ခုယှာမိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တက္ခေဝ
မဟာနိရယေအဝတ္ထာသိတိ၊ တက္ခေဝမဟာနိရယေအဝတ္ထာသိဟူသည်
ကား၊ အဝတ္ထာသိအပတိ၊ ကျရောက်လေ၏၊ ကိံ၊ မန၊ အသို့နည်း၊ သော
ယက္ခော၊ ထိုဘီလူးသည်၊ ယက္ခတ္တတာဝေနေဝ၊ ဘီလူး၏ အတ္တဘောဖြင့်
သာလျှင်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပဂန္တိ၊ ကပ်သလော၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
ဂုတ္တော၊ အမေးတည်း၊ နဥပဂန္တိ၊ ကိလူး၏ အတ္တဘောဖြင့် ငရဲသို့မကပ်၊
တက္ခ၊ ထိုဘီလူးအတ္တဘော၌၊ ဗိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယံ၊ ရွက်မွှာကပ်ကိုယ်၏အဖြစ်
၌ခံစားလိုက်သော၊ ယံပါပကန္တံ၊ အကြွပ်မကောင်းမှုအတုသို့လိုက်သည်၊

အသောဝေ၊ ဖြစ်၏၊ တသော၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏၊ ဗလေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊
ယက္ခတ္တဘာဝေ၊ တိလူးအတ္တဘောဋ္ဌ၊ မဟန္တ၊ ကြီးမားစွာသော၊ ဒုက္ခ၊ ဆင်း
ရဲကို၊ အနုဘဝိ၊ ခံစားရ၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဥပပဇ္ဇဝေဒနီ၊ သံ၊ နှစ်ရံမြောက်
သောအတ္တဘောဋ္ဌ၊ ခံစားထိုက်သော၊ လံ၊ အနန္တရီ၊ သံ၊ ကမ္မံ၊ အကြင်အခြားမဲ့
သောဘဝဋ္ဌ၊ ခံစားထိုက်သောကံသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအနန္တရီသ
ကံကြောင့်၊ ဝုဘိ၊ အနန္တရီ၊ ရကိ၏အခြားမဲ့၌၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
ထေရသပန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်အားကား၊ သမာပတ္တိဗလေ
န၊ သမာပတ်၏အာနုဘော်တော်ကြောင့်၊ ဥပတန္တိတသရိရဿ၊ ထောက်
ပံ့သောကိလိတော်အား၊ ကောစိ၊ တရံတရသောဝိုးစဉ်းသော၊ ဝိကာရော၊
ပေါက်ပြန့်ခြင်းသည်၊ နအဘောသိ၊ မဖြစ်၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ အဝုဗ္ဗိတကာလေ၊ မထမ္ဘိအခါ၌၊ နံမဟာ
ထေရံ၊ ထိုမဟာထေရ်ကို၊ ယက္ခဘေတိလူးသည်၊ ပဟရိ၊ ဝုတ်ခတ်၏၊
တသော၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဟန္တံ၊ ဝုတ်ခတ်သည်ကို၊ ဗိဗ္ဗက္ခ
န၊ ဗိဗ္ဗုဗက္ခဖြင့်၊ ဗိသ္ဗာ၊ မြင်၍၊ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်
သည်၊ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ
သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်၏၊ ဥပသကံမနသမ၊ ကာလမေဝ၊ အရှင်မဟာ
မောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကပ်သောအခါ၌သာလျှင်၊ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူ
ကြီးအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ ဥဋ္ဌာသိ၊
ထတော်မူ၏၊ အထပန္နာ၊ ထိုနောင်မှ၊ နံ၊ ထိုတရားစစ်သူကြီးအရှင်သာရိ
ပုတ္တရာကို၊ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ သရိရ
ဝုတ္တိ၊ ကိလိန္တချင်းသာဆင်းရဲဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တိ၊ မေးလေ၏၊ သောဝိ၊ ထို
တရားစစ်သူကြီးအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း၊ အသမဟာမောဂ္ဂလာ
နတ္ထရဿ၊ ထိုအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ ဗျာကာသိ၊ ကြားပေ
၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဒ္ဓသခေါအာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ ပ၊ အဝိပ
မေဝိသံထောက်ရက္ခန္တိ၊ အဒ္ဓသခေါအာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ ပ၊ အ
ဝိပမေဝိသံထောက်ရက္ခန္တိ၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ပောတော်မူအပ်
၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ထေကံရက္ခန္တိ၊ ထေကံရက္ခန္တိသည်ကား၊
ထောက်၊ အတံထေ၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်၊ ခေရုကဇာတံဝိယ၊ ပျားဝိ
တုန်းတုပ်သကဲ့သို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ သိသံ၊ စီးခေါင်းသည်၊ ရက္ခိတံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်
ခြင်းရှိ၏၊ ဒုက္ခပတ္တံ၊ ဆင်းရဲသံသတောသို့ရောက်၏၊ ဣတိအပင်၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထာ၊ အနက်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဒုက္ခာမိဋ္ဌာ

နံ၊ ဆင်းရဲ၏ တည်ရာဖြစ်သော၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူ၍၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သိသေသေသကံ ဒုက္ခန္တိ ဝိပါဠော၊ သိသေသေသကံဒုက္ခ
 ဟူသောပါဌ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ကထံပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊
 သမာပတ္တိဗလေန၊ သမာပတ်အတွင်းကြောင့်၊ ဝေဇယားမဝေရ်၏၊ သရိ
 ရေးကိုယ်၌၊ ဥပတ္တဇ္ဇေ၊ ခက်ထန်ခိုင်မာသောအဖြစ်သည်၊ သတိ၊ ရှိလျက်၊
 သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ထောကမ္ပိ၊ အတံပတ်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်လေသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တံ၊ အေး
 တည်း၊ အစိရေနဝ၊ ကြောမြင့်ဝိသာလျှင်၊ ဝုတ္တိတတ္တာ၊ သမာပတ်မှထ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ထောကံ၊ အတံပတ်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ အန္တောသမာပတ္တိယံ၊ သမာပတ်အတွင်း၌၊ အပညာယမာနံ၊
 မထင်ရှားသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ ကာယနိသိတတ္တာ၊ ကိုယ်ကိုမှီသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိန္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်း၌၊ ဥပဂတဿ၊ ကပ်သောဝုပ္ပါယ်
 အား၊ မကသာဒိဇနိတံ၊ မှာခြင်သောသည်တို့သည်ဖြစ်စေအင်သော၊ ဒုက္ခံ၊
 ဆင်းရဲသည်၊ ပဒိုဗုဒ္ဓဿ၊ အိပ်ရာမှ နိုးပြန်သည်ရှိသော်၊ ထောကံ၊ အတံ
 ပတ်၊ ပညာယိတ္တဝိယံ၊ ထင်ရှားသကဲ့သို့၊ မဟာဗလေန၊ အလွန်အားကြီး
 သော၊ ယက္ခေန၊ သိလူးသည်၊ တထားထိုဆိုခဲ့ပြီးသောအခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗုဿ၊ တောန၊ အားကုန်ထုတ်သဖြင့်၊ ပဟာတေ၊ ရိုက်နှက်အပ်
 သော၊ သရိရေဝိ၊ ကိုယ်၌လည်း၊ ဝိကာရောနာမ၊ ပေါက်ပြန်သောမည်သည်၊
 သမာပတ္တိဗလေန၊ သမာပတ်၏အတွင်းကြောင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ ဝိဿန္တနာ၊ အဖြေတည်း၊ အန္တရိယတ္ထုတ၊ ဗိတ္တဇောတေန၊
 အံ့ဘွယ်သရဲ မဖြစ်ဘူးပြီ အံ့အလိုသော ဗိတ်ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ အာယသ္မတာ
 မဟာမောဂ္ဂလောနေန၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလောနံ မဝေရ်သည်၊ အန္တရိယံ
 အာရသောသာရိပုတ္တာတိအာဒိနာ၊ အန္တရိယံအာရသောသာရိပုတ္တဤသို့
 အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဓမ္မသေနာပတိနော၊ တရားစစ်သူကြီးအရှင်သာရိပုတ္တရာ
 ၏၊ မဟာနုဘာဝတာယ၊ ကြီးသောအနုဘောဝ်ရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ သောပိ
 ဓမ္မသေနာပတိ၊ ထိုတရားစစ်သူကြီး အရှင်သာရိ ပုတ္တရာသည်လည်း၊
 အဿမဟာမောဂ္ဂဿ နတ္ထေရဿ၊ ထိုအရှင်မဟာမောဂ္ဂလောနံ မဝေရ်
 အား၊ အန္တရိယံအာရသောမောဂ္ဂလောနာတိအာဒိနာ၊ အန္တရိယံအာရသော
 မောဂ္ဂလောနဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဣဒ္ဓါနုဘာဝမဟန္တတာ၊ တန်ခိုးအနု
 ဘောဝ်ကြီးသောအဖြစ်ကို၊ ပကာသနာပဒေသေန၊ ထင်စွာပြုခြင်းကိုညွှန်း
 သဖြင့်၊ အတ္တနော၊ ငါ၏၊ ဣဿမန္တရိယာဟံကာရာဒိလောနံ၊ ဣဿမန္တ

ရိယအဘိကာရအစရှိသော အညစ်အကြေးတို့ကို၊ သုပ္ပဟိနတံ၊ ကောင်း
 စွာပယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြန့်၊ ပံသုပိသာစကမ္မိ နပဿာမာတိ၊
 ပံသုပိသာစကမ္မိ နပဿာမဟူသည်ကား၊ သင်္ကာရကုဋ္ဌာဒိသု၊ တဖြက်
 ချေးစုရာ စသည်တို့၌၊ ဝိစရဏရုဗ္ဗကပေတမ္မိ၊ လှည့်ပတ် သွားလာတတ်
 သောပြိတ္တဝေယံကိုစဉ်လျက်လည်း၊ နပဿာမ၊ မမြင်တုံသေး၏ရှင်၊ မဟာ
 နုဘာဝသက္ခံပန၊ သုန်းတန်ခိုးအာနုဘောသ်ကြီးသော ဘိလူးကိုကား၊ ပဝေ
 ဝ၊ အသမ္ပယံ၊ မြင်နိုင်တော့အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိဝေပိတ္တိန္ဒာနံ၊ အဓိ
 ဝေပိတ္တိန္ဒာတရားတို့၏၊ အဂ္ဂဘူတော၊ အမြတ် အထွေ့ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊
 မဟာထေရော၊ မဟာထေရ်သည်၊ တသ္မိံ၊ ကာသေ၊ ထိုအခါ၌၊ အနာဝဇ္ဇနေ
 န၊ မဆင်ခြင်မိသဖြင့်၊ ထေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အဒဿနံ၊ မမြင်ခြင်းကို၊
 သန္တာယ၊ ရှည်၍၊ ဝဒတိ၊ ပိုတော်မူ၏၊ ဟေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဧတ
 ရဟိတိ၊ ဧတရဟိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘဂဝါပန၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်ကား၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဝနေ၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဝနံကျောင်းတော်၌၊ ဋီတော၊ တည်တော်မူ
 ချက်၊ ဥဘိန္ဒူအဂ္ဂသမာဓကာနံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အဂ္ဂသမာဓကတို့၏၊ ဣမံ
 ကထာသညာပံ၊ ဤစကားပြောဟောခြင်းကို၊ ဗိဗ္ဗသောတေန၊ ဗိဗ္ဗသောတ
 ဖြင့်၊ အသောသိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အသောသိခေါ်
 ဘဂဝါတိအာဒိ၊ အသောသိခေါ်ဘဂဝါဤသို့အစရှိအစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊
 ဘောတော်မူအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သောအနက်ရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ ဧတမတ္ထံ ဝိဒိက္ခာတိ၊ ဧတမတ္ထံဝိ
 ဒိက္ခာဟူသည်ကား၊ အာယသ္မတောသာရိဝုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိဝုတ္တရာ
 မထေရ်၏၊ ဧတံသမာပတ္တိဗဟုလတံ၊ ဤသမာပတ်ဝင်စားခြင်းလျှားသည်
 ၏အဖြစ်ကို၊ ဧတံညုဒ္ဓါနုဘာဝမဟန္တတံ၊ ဤတန်ခိုးအာနုဘောသ်ကြီးသော
 အဖြစ်ကို၊ ဝိဒိက္ခာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံ ဟူသည်ကား၊
 တသောဝ၊ ထိုအရှင်သာရိဝုတ္တရာ၏သာလျှင်၊ တာဒိဘာဝ ပတ္တိဝိပကံ၊
 သည်းခံခြင်းအဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းကိုပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤသော
 သေလုပမံဝိတ္တံအစရှိသောဥဒါနံ၊ ဘိဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ
 တိသံ ဥဒါနဂါထာယံ၊ ထိုဥဒါနံဂါထာ၌၊ ယသောသေလုပမံဝိတ္တံဋီတံနာ
 နုပကမ္ပတိတိ၊ ယသောသေလုပမံဝိတ္တံဋီတံ နာနုပကမ္ပတိ ဟူသည်ကား၊
 ယသာဒိကာသဝဿ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ဝိတ္တံစိတ်သည်၊ ဧကန္တ
 နာသိသာမယပဗ္ဗတူပမံ၊ တစ်နက်ကျောက်အဘိဋ္ဌိသောတောင်ဥပသေရှိ
 ၏ကောဋ္ဌာ၊ အထက်ကြောင့်နည်းဟူကောင်း၊ သန္တေသံ၊ ခင်မိမိ၊ ကုန်သော၊

ဣဉ္ဇနာနံ၊ တုနိယျုဗ်ခြင်းတို့၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 တည်း၊ တဿဝိကာသဝဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ ဝသီ
 ဘဝပတ္တိယဝါ၊ လေ့လာသည်အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်း၌လည်း၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊
 သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ လောကဓမ္မေဟိ၊ လောကဝံတရားတို့ကြောင့်၊
 နာနုပကမ္ပတိနဝေတိ၊ မတုနိယျုဗ်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဿဝိကာသ
 ဝဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အကမ္ပနာကာရံ၊ မတုနိယျုဗ်သောအခြင်း
 အရာကို၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်း၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဒဿတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊
 ဝိရတ္တန္တိ၊ အာဒိ၊ ဝိရတ္တံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိရတ္တံအစရှိသော စကား၌၊ ဝိရတ္တံရဇနီ ယေသုဘိ၊
 ဝိရတ္တံ ရဇနီယေသု ဟူသည်ကား၊ ဝိရာဂသင်္ခါတေန၊ တပ်ခြင်းကင်း
 ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ ရဇနီယေသု၊ တပ်နှစ်
 သင်္ကဉ်ပွယ် ရှိကုန်သော၊ ရာဂုပ္ပတ္တိဟောသု သုတေသု၊ ရာဂဖြစ်ခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေတုမ
 ကဓမ္မေသု၊ တေတုမကတရားတို့၌၊ ဝိရတ္တံ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 တေတုမကတရား၌၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ သမုန္တိန္ဒာဝာ၊
 ကောင်းစွာ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်သော သဘောကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကောပနေယေတိ၊ ကောပနေယေ ဟူသည်ကား၊
 ယေ၊ အကြင်ဘိကာသဝပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဋိဗ္ဗာဋ္ဌာနိယေ၊ ပဋိဗ္ဗာဋ်တည်
 ရာဖြစ်သော၊ သဗ္ဗတ္ထိံ၊ ဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ အာဇာတဝတ္ထုသ္မိံ၊
 အမျက်၏ တည်ရာအာရုံ၌၊ နကုပ္ပတိ၊ အမျက်မထွက်၊ နရဿတိ၊ မပြစ်
 မှား၊ ဝိကာရံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့၊ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊ တဿေဝံဘာဝိတံ
 ဝိတ္တန္တိ၊ တဿေဝံဘာဝိတံဗိတ္တံဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တယ၊ အကြင်
 အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ တဿအရိယပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုအရိယပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 ဝိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ ဇေဝုတ္တနယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တာဒိ
 ဘာဝါဝဟနဘာဝေန၊ တာဒိကျေးဇူးကိုရွက်ဆောင်တတ်သည်၏အဖြစ်
 ဖြင့်၊ ဘာဝိတံ၊ ပွါးစေအပ်လိုစေအပ်၏၊ ကုတောနံ၊ နုကွမေဿကိတိ၊ ကု
 တောနံ၊ နုကွမေဿကိဟူသည်ကား၊ တံဥတ္တပေဝုဂ္ဂလံ၊ ထိုမြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်
 ကို၊ ကုတောသတ္တတော၊ အဘယ်သတ္တဝါမှ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကုတော
 သင်္ခါရတော၊ အဘယ်သင်္ခါရတရားမှ၊ နုကွမေဿကိ၊ ရှိသည့်ဥပဂမိဿတိ၊
 ကပ်လာနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ တာဒိဿဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော အရိယပု
 ဂ္ဂိုလ်အား၊ နုကွမေဿကိ၊ ရှိသည့်နုအတ္ထိမရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊

အက္ခယ၊ မြတ်စွာဘုရားအလိုတော်တည်း၊ စတုတ္ထသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ စတုတ္ထသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတသ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၄-မေဃိယဝဂ်-၅-နာဂသုတ်၊

ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ကောသမ္ဘိယန္တိ၊ ကောသမ္ဘိယံ ဟူသည်ကား၊ ကုသမ္ပေနနာမ၊ ကုသမ္ပအမည်ရှိသော၊ ဣသိနာဣသိနော၊ ရေသေ့၏၊ ဝသိတာဌာနော၊ နေရာအရပ်၌၊ မာဝိတတ္တာ၊ မန်ဆင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကောသမ္ဘိတိ၊ ကောသမ္ဘိဟူ၍၊ ဧဝံလဒ္ဓနာမကော၊ ဤသို့ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ နဂဓရေ၊ မြို့၌၊ စောသိတာရာမေတိ၊ စောသိတာရာမေ ဟူသည်ကား၊ စောသိတသမ္ဘိနာ၊ စောသိတသမ္ဘိဌေးသည်၊ ကာရိတေ၊ ဆောက်လုပ်အပ်သော၊ အာရာမေ၊ အရံကျောင်း၌၊ ဘဂဝါအာကိဏ္ဏဓာဝိဟရေတိတိ၊ ဘဂဝါအာကိဏ္ဏဓာဝိဟရေတိဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္မာသပတ္တော၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေတိ၊ နေတော်မူရ၏၊ ကိမ္ပန၊ အသို့နည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ သမ္မာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသလော၊ သံသဂ္ဂါဝါ၊ တက္ခပေါင်းတက်ရောနှောခြင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိသလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုစ္ဆာ၊ အာမေးတည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် အကယ်မှန်ပေ၏၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အနိစ္စာယ၊ အလိုတော်မရှိဘဲ၊ ဥပသကံမိတုံ၊ ဆည်းကပ်အံ့သောငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝန္တော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဒုရာသဒါ၊ ချဉ်းကပ်ဝံ့ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗတ္ထစ၊ အလုံးစုံသောအာရုံ၌လည်း၊ အနုပလိတ္တတ္တာ၊ မလိမ်းကျံအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိတေသိတာယပန၊ အစီးအပွါးကိုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ သက္ကေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ အနုကန္တံ၊ အဓဉ်သနားခြင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ မုတ္တောဓမ္မာစေသာမိတိ၊ မုတ္တောဓမ္မာစေသာမိဟူ၍၊ ပမိုညာနုရူပံ၊ ဝန်ခံသည်အားလျော်စွာ၊ စတုရောဏနိတ္ထရုတတ္ထံ၊ လေးပါးသောဩဇာမှတုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သောပရိသာနံ၊ ပရိသတ်တို့အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တိကံ၊ အပပ်တော်သို့၊

ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ဥပသင်္ကမနံ၊ ဘည်းကပ်ခြင်းကို၊ အပေါပေါသ
 တိ၊ သည်းခံတော်မူ၏၊ သယသ္မာ၊ ကိုယ်တော်မြတ်သည်လည်း၊ မဟာကရု
 ဏာသမုဿာဟိတော၊ မဟာကရုဏာ တိုက်တွန်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊
 ကာလညူ၊ ကာလကိုသိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုပရိသတ်ရှစ်ပါး
 သို့၊ ဥပသင်္ကမတိ၊ ကပ်တော်မူ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ကပ်တော်မူခြင်းသည်၊ သဗ္ဗ
 ဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းသောသူရားရှင်တို့၏၊ အာမိတ္တံ၊ အလေ့အကျက်တော်တည်း၊
 အယံ၊ ဤသို့ရှေးဘုရားတို့၏ အလေ့အကျက်ကိုရှုက်ဆောင်တော်မူသည်
 ကို၊ ဣမေ၊ ဤအရာ၌၊ အာကိဏ္ဏဗိဟာရောတိ၊ အာကိဏ္ဏဗိဟာရဟူ၍၊ နအ
 မိပ္ပတော၊ အလိုမရှိအပ်၊ ဣမပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ကောသမ္ဘိကဝနံ၊ ဘိက္ခုနံ၊
 ကောသမ္ဘိတိုင်းသားရဟန်းတို့၏၊ ကလဟဇာတာနံ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းကို၊
 သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိဃိတိဿကောသလရညော၊ ဒိဃိတိကော
 သလမင်း၏၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍၊ နဟိဝေရေန
 ဝေရာနိသဗ္ဗန္တိ၊ ကုဒါစနန္တိ၊ အာဒိနာ၊ နဟိဝေရေနဝေရာနိသဗ္ဗန္တိ၊ ကုဒါ
 စနံ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏၊
 တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌၊ ဟေသံ၊ ဘိက္ခုနံ၊ ထိုကောသမ္ဘိတိုင်းသားရဟန်းတို့၏၊
 ကလဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို၊ ကရောန္တသယဝ၊ ပြုစဉ်ပင်လျှင်၊
 ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်၊ ဝိဘာတာ၊ လင်းခဲ့၏၊ ဒုတိယဒိဝသေဝိ၊ နှစ်ရက်မြောက်
 သောနေ့၌လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမေဝဝတ္ထု၊ ထိုဝတ္ထု
 ကိုပင်လျှင်၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌လည်း၊ တေသံ
 သိက္ခန္တံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ကလဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို၊ ကရောန္တသယဝ၊ ပြု
 ကုန်စဉ်ပင်လျှင်၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်၊ ဝိဘာတာ၊ လင်းခဲ့၏၊ တတိယဒိဝသေ၊
 သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမေဝဝတ္ထု၊
 ထိုဒိဃိတိကောသလဝတ္ထုကိုသာလျှင်၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အထ
 တသ္မိ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရော၊ တယောဂ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ရွှေ့နားတော်လျှောက်
 ပေ၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတို့
 သောတရားမင်းဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ တရားမင်းဘုရားသည်၊ အပ္ပေါသုက္ကော၊
 ကြောင့်ကြမဲ့၊ ဗိဇ္ဇမ္ပယုခပိ၊ ကာရံ၊ မျက်မှောက်၌ချင်းသာသောဗလသမာ
 ပတ်ဖြင့်နေတော်မူသည်ကို၊ အနုယုက္ကော၊ ယှဉ်ဟော်မူလျက်၊ ဝိဟရေတု၊
 နေတော်မူပါလော့၊ မယံ၊ ဟပညံတော်တို့သည်၊ ဧတေနဘဏ္ဍနေန၊ ထို
 ရွက်ကွယ်ငြင်းခုံခြင်းဖြင့်၊ ဧတေနကလဟေန၊ ထိုမျက်မှောက်ငြင်းခုံခြင်း

ဖြင့်၊ ဇေတနုပိဂ္ဂဟေန၊ ထိုထိပါးသောငြင်းခုံခြင်းဖြင့်၊ ဇေတနုပိဝါဒေန၊
ထိုဆန့်ကျင်သောစကားကိုဆိုခြင်းဖြင့်၊ ပညာယိဿာမ၊ ထင်ရှားပါကုန်
လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ နားတော်သိလျက်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ပရိယာဒိန္နဗိန္နာ၊ ကုန်ခန်းသောမိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
ဣမေမောဗာပုရိသာ၊ ဤမဂ်မိလ်မှ အချည်းနှီးဖြစ်သောယောကျ်ားတို့ကို၊
ဒါနိယေသုအခါန္တံ၊ မေးဝါဘုရားသည်၊ သညာလေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ၊ နသတ္ထာ၊
မတတ်ကောင်း၊ ဇေတ္ထ၊ ဤအဓိကရုဏ်းအမှု၌၊ သညာပိတဗ္ဗာ၊ သိစေအပ်သော
အကြောင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဟံ၊ ဝါဘုရားသည်၊ ဇေတနုပိကဝါသံ၊
တယသံထည်းသာကျင့်ခြင်းရှိသောနေခြင်းကို၊ သံဝသေပသျှံ၊ အကြင်နေရမှု
ကား၊ နုနသာရ၊ ဩဌာကောင်းလေရာ၏၊ ဇေတံ၊ ဤသို့တယသံကံထည်းတည်း
ကြွသွားတော်မူ သည်ရှိသော်၊ ဣမေတိက္ခန္တံ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ ကလဟ
တော၊ ငြင်းခုံခြင်းမှ၊ ဩရမိဿန္တိ၊ ဩဉ်ကုန်လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒန္တိ၊ သိ၊
ကြံတော်မူ၏၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ကလဟကာရေကဟိ၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုကြကုန်
သော၊ တေဟိတိက္ခန္တံ၊ ထိုရဟန်းတို့၌၊ သဗ္ဗိ၊ အတူတကွ၊ ဇေတပိဟာရေ၊
တကျောင်းတည်း၌၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းသို့၊ ပိနေတဗ္ဗာဘာဝတောစ၊ ပျောက်
ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥပါသကာဒိဟိ၊ ဒါယကာ
စသည် တို့သည်၊ ဥပသကံမနန္တံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းကိုလည်း၊ ပိနေတဗ္ဗာ
ဘာဝတော၊ ပျောက်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာကိဏ္ဍဝိဟာရံ၊
ပရိသတ်ရှစ်ပါးတို့ဖြင့်ချောငြိမ်း၍နေခြင်းကို၊ ကဝ္ဗာ၊ ပြု၍၊ တေန ခေါပနသမ
ယေနဘဂဝါအာကိဏ္ဍာဝိဟာရေဟိတိအာဒိ၊ တေနခေါပနသမယေန ဘဂ
ဝါအာကိဏ္ဍာဝိဟာရေဟိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊
ဓုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ဓုက္ခန္တိ၊ ဓုက္ခံဟူသည်
ကား၊ နသုခံ၊ မချမ်းသာ၊ အနာရာမိတံ၊ နှစ်သက်တွယ်မရှိသော၊ စိတ္တကာ
ယံ၊ စိတ္တကာယကို၊ နုဣန္ဒြိယံ၊ အသို့မရှိအပ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ နမာသုပိဟာရာမိတိ၊ နမာ
သုပိဟာရာမိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဂူပကဇ္ဈာဝိ၊ ဂူပကဇ္ဈာဟူ
သည်ကား၊ ပဝိဝေကဇ္ဈာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်တော်မူလျက်၊ နုရိဘူတော၊
ဝေးသည်ဖြစ်၍၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဗိန္ဒန္တောဝ၊ ကြံတော်မူ၍
သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကသာ
လျှင်၊ သရိရုပမ္ပိဇဂ္ဂနံ၊ ကိုယ်တော်ကို သုတ်သင်တော်မူခြင်းသို့၊ ကဝ္ဗာ၊
ပြုတော်မူ၍၊ ကောသမ္ဘိယံ၊ ကောသမ္ဘိပြည်၌၊ ဝိဇ္ဇာယစရိတွာ၊ ဆွမ်းခံကြွ

တော်မူ၍၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတယောကံသော ရဟန်းကို၊ အနာမန္တိတွာ၊ မပန်
 ကြားဘဲ၊ ဧကော၊ ကိုယ်တော်တပါးတည်း၊ အဒုတိယော၊ အဖော်မပါဘဲ၊
 ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ ပါလိလေယျ၊
 ကောဝနသဇ္ဈော၊ ပါလိလေယျကတောအုပ်၌၊ ဘဒ္ဒသာလမူလေ၊ အခက်အ
 ခက်ကောင်းသော အင်ကြင်းပင်ရင်း၌၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၍၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ အထခေါတဂဝါပုဗ္ဗသမယံ၊ ပ၊ ဘဒ္ဒသာလမူလေတိ၊ အထ
 ခေါတဂဝါပုဗ္ဗသမယံ၊ ပ၊ ဘဒ္ဒသာလမူလေဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊
 ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအထခေါ အစရှိသော ပါဠိတော်၌၊
 သာမန္တိ၊ သာမံဟူသည်ကား၊ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်၊ သံသာမေတွာတိ၊
 သံသာမေတွာဟူသည်ကား၊ ပရိသာမေတွာ၊ သိရှိ၍၊ ပတ္တစိဝရမာဒါယာ
 တိတ္ထောဝိ၊ ပတ္တစိဝရမာဒါယဟူသော၍ပါဠိလည်း၊ သာမန္တိ ပဒံ၊ သာမံ
 ဟူသောပုဒ်ကို၊ အာနေတွာ၊ ခေါ်၍၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ ဥပဋ္ဌာ
 ကေတိ၊ ဥပဋ္ဌာကေ ဟူသည်ကား၊ ကောသမ္ဗိနဂရဝါသိနော၊ ကောသမ္ဗိ
 ဖြည့်၌နေကုန်သော၊ စောသိတသေဗ္ဗိအာဒိကေ၊ စောသိတသူဌေးအစရှိ
 ကုန်သော၊ ဝိဟာရေဝိဟာရဒါယကေစ၊ ကျောင်းဒါယကာဖြစ်သောသူ
 တို့ကို လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂုပဋ္ဌာကံ၊ အလုပ်အကျွေးမြတ်ဖြစ်သော၊ အာ
 ယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို လည်းကောင်း၊ အနာမန္တ
 တွာ၊ မခေါ်မူ၍၊ ဧကကော၊ ကိုယ်တော်တည်းတည်း၊ ဂတော၊ ကြွတော်မူ
 ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂတေ၊ ကိုယ်တော်တည်း
 ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
 သည်၊ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြ
 ကုန်၏၊ ကိံ အာဟံသု၊ အဘယ်သို့ဆိုကြကုန်သနည်း၊ အာရုသော အာနန္ဒ၊
 ငါ့ရှင်တို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာမံ၊ ကိုယ်
 တော်တိုင်၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ သံသာမေတွာ၊ သိရှိ
 တော်မူ၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဥပဋ္ဌာကေစ၊
 အလုပ်အကျွေးတို့ကိုလည်း၊ အနာမန္တိတွာ၊ မခေါ်မူ၍၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်း
 သံဃာကို၊ အနုပလောကေတွာ၊ ပေန်မကြားမူ၍၊ အဒုတိယော၊ အဖော်မပါ
 ဘဲ၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ကြွသွားတော်မူရာ၌၊ ဧကစာ

ရံ၊ တယောကံ ထည်းကျင့်ခြင်းကို၊ စရိတံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဇ္ဈာသယော၊ အလိုတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သာဝကေနနာ၊ တပည့်မည်သည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဇ္ဈာ
 သယာနုရုပ်၊ အလိုအားလျော်စွာ၊ ပရိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဣမေသုဒ္ဓိဝသေသု၊ ဤနေ့တို့၌၊ ဘဂဝါဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သို့၊ နအနုဂန္တဗ္ဗော၊ အစဉ်မလိုက်အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဝါရေသိ၊ တားမြစ်
 ၏၊ သယတ္တိ၊ ပိပ်သည်လည်း၊ နာနုဂန္တိ၊ အစဉ်မလိုက်၊ အနုပုဗ္ဗေနာတိ၊
 အနုပုဗ္ဗေန ဟူသည်ကား၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဂါမနိဂမပရိ
 ပါနိယာ၊ ရှာနိရုံးအစဉ်အားဖြင့်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရမာနော၊ ထွဉ်
 လည်တော် မူသည်ရှိသော်၊ ဧကစာရဝါသံ၊ တယောကံထည်း ကျင့်၍
 တယောကံထည်းသာနေလေ့ရှိသည်ကို၊ ဝသမာနံ၊ နေသော၊ သိက္ခ၊ ဘ
 ဂုမည်သောရဟန်းကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပဿိဿာမိ၊ တွေ့မြင်ဦးအံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဩတော်မူလျက်၊ ဗလကလောဏကာရဝါသံ၊ ဗလကလောဏကာရ
 ရှာသို့၊ ဂန္တံ၊ ဩတော်မူ၍၊ တတ္ထဂါမေ၊ ထိုရှာ၌၊ ဘဂုထေရုဿ၊ ဘဂုမ
 ထေရ်အား၊ သကလပစ္ဆာဘတ္တဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသောပစ္ဆာဘတ်အခါပတ်
 လုံးလည်းကောင်း၊ တိယာမဉ္ဇရတ္ထိံ၊ ညဉ့်သုံးယောင်ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊
 ဧကစာရဝါသေ၊ တယောကံထည်းကျင့်၍နေခြင်း၌၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုး
 ဆက်ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ပုနဒ္ဓိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌၊
 တေနပစ္ဆာသမသေန၊ ထိုဘဂုမထေရ်ဟူသော နောက်လိုက်ရဟန်းနှင့်၊
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပိဏ္ဍာယစရိတွာ၊ ဆွမ်းခံကြွတော်မူ၍၊ တဿထေရုဿ၊ ထို
 မထေရ်အား၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုရှာ၌သာလျှင်၊ နိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်နေရစ်စေ၍၊
 သမဂ္ဂဝါသံ၊ ညီညွတ်စွာနေခြင်းကို၊ ဝသမာနော၊ နေကုန်သော၊ တယော
 ကုလပုတ္တေ၊ အမျိုးကောင်းသားရဟန်းသုံးပါးတို့ကို၊ ပဿိဿာမိ၊ တွေ့
 မြင်ဦးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩတော်မူ၍၊ ပါဗိနဝံသဒါယံ၊ ပါဗိနဝံသတောအရပ်
 သို့၊ ဂန္တံ၊ သွား၍၊ တေသံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား ရဟန်းသုံးပါးတို့အား၊
 သကလရတ္ထိံ၊ အလုံးစုံသောညဉ့်ပတ်လုံး၊ သမဂ္ဂဝါသေ၊ အညီအညွတ်
 နေခြင်း၌၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးဆက်ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊
 တေပိ၊ ထိုရဟန်းသုံးပါးတို့ကိုလည်း၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ နိ
 ဝတ္တေတွာ၊ ပြန်နစ်စေ၍၊ ဧကကောဝ၊ ကိုယ်တော်တည်းသာလျှင်၊ ပါလိ
 လေယျဂါမံ၊ ပါလိလေယျရှာသို့၊ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူလေ၏၊ ပါလိ
 လေယျဂါမဝါသိနော၊ ပါလိလေယျရှာသားတို့သည်၊ ပစ္စုပ္ပန္တံ၊ ခရီးဦးကျ

ဆိုကုန်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ လှူ၍၊
 ပါလိလေယျဂါမဿ၊ ပါလိလေယျရှာ၏၊ အဓိဗ္ဗုရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်
 ၌၊ ကုက္ကိတဝနသဏ္ဍောနာမ၊ ကုက္ကိတမည်သော တောအုပ်သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တတ္ထတသ္မိ၊ ဝနသဏ္ဍော၊ ထိုကုက္ကိတတောအုပ်၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရားအား၊ ပဏ္ဏသလံ၊ သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ဧတ္ထ၊ ဤကျောင်း၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝသတု၊ နေတော်မူပါ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိ၊ တွာ၊ တောင်းပန်၍၊ ဝါသယိ၊ သု၊ နေစေကုန်၏၊
 ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဘဒ္ဒသလောတိ၊ ဘဒ္ဒသလောဟူသည်ကား၊ တတ္ထ
 ဝနသဏ္ဍော၊ ထိုတောအုပ်၌၊ ဧကော၊ တခုသော၊ မနာ၊ ပါ၊ နှစ်သက်ဘွယ်
 ရှိသော၊ ဘဒ္ဒကော၊ အခက်အရှက်ကောင်းသော၊ သာသဂူကျော၊ အင်ကြင်း
 ပင်တည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံဂါမံ၊ ထိုရွာကို၊ ဥပနိဿ၊
 ယ၊ ဖြစ်၍၊ တသ္မိ၊ ဝနသဏ္ဍော၊ ထိုတောအုပ်၌၊ ပဏ္ဏသလံ၊ သစ်ရွက်
 မိုးသော ကျောင်းတော်၏အနီး၌၊ တသ္မိ၊ ရုက္ခမူလေ၊ ထိုသစ်ပင်ရင်း၌၊
 ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပါလိလေယျကေဝိဟရေတိ၊ ကုက္ကိ
 တဝနသဏ္ဍောဘဒ္ဒသလမူလေတိ၊ ပါလိလေယျကေဝိဟရေတိ၊ ကုက္ကိတဝန
 သဏ္ဍောဘဒ္ဒသလမူလေဟူ၍၊ ဂတ္ထိ၊ မဟာ၊ တော်မူအပ်၏၊ ဟတ္ထိနာဂေါတိ၊
 ဟတ္ထိနာဂေါဟူသည်ကား၊ ယူထပတိ၊ ဆင်အပေါင်း၏အကြီးဖြစ်သော၊
 မဟာဟတ္ထိ၊ ဆင်မင်းသည်၊ ဟတ္ထိကဋ္ဌဘေဟိတိ၊ ဟတ္ထိကဋ္ဌဘေဟိဟူ
 သည်ကား၊ ဟတ္ထိပေါတကေဟိ၊ ဆင်ပျိုတို့ဖြင့်၊ ဟတ္ထိန္ဒာ ပေဟိတိ၊
 ဟတ္ထိန္ဒာပေဟိဟူသည်ကား၊ ဝိရူပကေဟိ၊ နို့ရည်ရှိကုန်သော၊ ဟတ္ထိပေါ
 တကေဟိ၊ ဆင်ငယ်တို့ဖြင့်၊ ယေ၊ အကြင်ဆင်ငယ်တို့ကို၊ ဘိက္ခံ၊ ဘိက္ခံ၊ ဘိက္ခံ
 တို့ဟူ၍လည်း၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဆင်အပ်ကုန်၏၊ ခိန္နုဂ္ဂါနိတိ၊ ခိန္နုဂ္ဂါနိဟူသည်ကား၊
 ဝုရုတောဝုရုတော၊ ရွှေမှရွှေမှ၊ ဂစ္ဆန္တိန္တိယိ၊ သွားကုန်သော၊ ဟတ္ထိအာဒိ
 တိ၊ ဆင်ရွှေတို့ကြောင့်၊ ခိန္နုဂ္ဂါနိ၊ အပြားပြတ်ကုန်သော၊ ခါယိတာဝသေ
 သာနိ၊ ထိုဆင်အပေါင်းတို့သည်စားပြီးသည်မှကြွင်းကျန်ကုန်သော၊ ခါဏု
 သဒိသာနိ၊ သစ်ငုတ်နှင့်တူကုန်သော၊ ကိဏာနိ၊ မြက်ငုတ်သစ်ခက်ငုတ်တို့
 ကို၊ ခါဒတိ၊ ငါစားရ၏၊ ဩဘဂ္ဂေါဘဂ္ဂန္တိ၊ ဩဘဂ္ဂေါဘဂ္ဂံ ဟူသည်ကား၊
 တေနဟတ္ထိနာဂေန၊ ထိုပုလဲလဲ ဆင်မင်းသည်၊ ဥစ္စဋ္ဌာနတော၊ မြင့်ရာ
 အရပ်မှ၊ ဘိဇ္ဇိတွာဘိဇ္ဇိတွာ၊ ချိုး၍ချိုး၍၊ ပါတိတံ၊ ကျစေအပ်သောသစ်
 ခက် သစ်ရွက်စသည်ကို၊ အဿသာခါတင်န္တိ၊ အဿသာခါ ဘက်ဟူ
 သည်ကား၊ ဧတဿဟတ္ထိနာဂဿ၊ ထိုပုလဲလဲမည်ခြင်းဆင်များမင်း၏၊

သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သာခါဘက်၊ သစ်ခက်ချိုးကို၊ တေ၊ ထိုဆင်
အပေါင်းတို့သည်၊ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏၊ အဝိလာနိတိ၊ အာဝိသာနိဟူသည့်
ကား၊ ပဌမတာရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဩတရိက္ခာ၊ သက်၍၊ ပိဝန္တေဟိ၊ သောက်အပ်
ကုန်သော၊ တေဟိ၊ ထိုဆင်အပေါင်းတို့သည်၊ အာလုဠိတတ္တာ၊ နောက်စေ
အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာလုဠာနိ၊ နောက်ဩကုန်သော၊ ကဒ္ဒမ
မိဿာနိ၊ ဥဉ္ဇနံနှင့်ရောကုန်သော၊ ပါနီယာနိ၊ သောက်ရေတို့ကို၊ ပိဝတိ၊
သောက်ရ၏၊ ဩဂါဟာတိ၊ ဩဂါဟာဟူသည်ကား၊ တိတ္ထတော၊ ရေခိုင်
မှ၊ ဩဂါဟန္တိပိပါနိ၊ ဩဂါဟံဟူသော ပါနီသည်လည်း၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊
အဿာတိ၊ အဿာဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိနာဂဿ၊ ဆင်မင်း၏၊ ဥပနိဗံသန္တိ
ယောတိ၊ ဥပနိဗံသန္တိယောဟူသည်ကား၊ စာန္တေန္တိယော၊ တိရိစ္ဆာန်စေ
ကုန်သူကံ၊ ဥပနိဗံသိယမာနောပိ၊ တိုးဝှေ့ကုန်သူကံလည်း၊ အတ္တနော၊
ကိုယ်တော်၏၊ ဥဠာရတာဝေန၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နကုဇ္ဈတိ၊
အမျက်မထွက်၊ တေနဟတ္ထိနာဂေနပိ၊ ထိုဆင်မင်းသည်လည်း၊ တာနိ၊
ထိုဆင်အပေါင်းတို့ကို၊ ဗံသန္တိယေဝ၊ ထည့်စေကုန်သည် သာလျှင်
တည်း၊ ယူထာတိ၊ ယူထ ဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိဗာဠာယ၊ ဆင်အပေါင်း
ဖြင့်၊ ယေနာဂဝါ တေနုပသကံမိတိ၊ ယေနာဂဝါ တေနုပသကံမိဟူ
သည်ကား၊ သောဟတ္ထိနာဂေါ၊ ထိုဆင်မင်းသည်၊ ယူထဝါသေ၊ ဆင်
အပေါင်းတို့နှင့်တကွနေခြင်းတို့ကို၊ ဥက္ကဋ္ဌိတော၊ ဆန့်ကျင်ရကား၊ တံဝေန
သဏ္ဌံ၊ ထိုတောအုပ်သို့၊ ပရိဇ္ဈာကိရ၊ ဝင်သတတ်၊ တတ္ထ၊ ထိုပါလိလေယျ
တောအုပ်၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ စာဠသဟာယေနေ၊
တထောင်သောရေချမ်းအိုးဖြင့်၊ နိဗ္ဗာပိတသန္တာပေါရိယ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီး
သောပူပန်ခြင်းရှိသကဲ့သို့၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပသန္နိဗိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊
အဋ္ဌာယိ၊ တည်၏၊ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍၊ ဝတ္တသီသေ၊ ဝတ်ကို
အရင်းအဦးပြုသည်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဘဒ္ဒသာလဿ၊ တင့်တယ်သော
သစ်ခက်သစ်ရွက်ရှိသောအင်ကြင်းပင်၏၊ မူလေ၊ အရိပ်နဲ့ရာအပင်ရင်း၌
လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏသာလယစ၊ သစ်ရွက်မီးသော ကျောင်းတော်၏
လည်းကောင်း၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အပ္ပဟရိကံ၊ မြက်သစ်
ရွက်စသောအမျှက်မရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သာခါဘင်္ဂေန၊ သစ်ခက်
တမြက်ဖြင့်၊ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ တံမြက်ထွည်း၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
မုခေဝဝနံ၊ မျက်နှာတော်သစ်ရန်ရေကို၊ ဒေတိ၊ ကပ်လှူ၏၊ နှာနောဒကံ၊

ချိုးတော်ရေကို၊ အာဟာရတိ၊ ဆောင်၏၊ ခန္တကဋ္ဌ၊ ခန့်ပူကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊
 အရညတော၊ တောမှ၊ မရရာနိ၊ ချိုးနိုးကုန်သော၊ ပလ္လာနိ၊ သစ်သီးတို့ကို၊
 အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်
 ဆက်ပေ၏၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာနိ၊ ထိုသစ်သီးတို့ကို၊ ပရိ
 ဘုဇ္ဇတိ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တဉ္ဇတသ္မိံ ဝနသဗ္ဗော၊
 ထိုပါလိလယျတောအုပ်၌၊ သောဟတ္ထိနာဂေါ၊ ထိုဆင်ပြောင်ကြီးသည်၊
 ယသ္မိံ ပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟာရေတိ၊
 နေတော်မူ၏၊ တံပဒေသံ၊ ထိုဘုရားနေရာအရပ်ကို၊ အပ္ပဟာရိတံ၊ အမှိုက်
 သရိုက်မရှိသည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သောဏ္ဍာယ၊ နှာမောင်းဖြင့်၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပါနိယံ၊ သောက်တော်ရေကို၊ ပရိဘောဇနိယံ၊
 သုံးဆောင်ရေကို၊ ဥပဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
 သောဏ္ဍာယ၊ နှာမောင်းဖြင့်၊ ဒါဉ္စနိ၊ ထင်းတို့ကို၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်၍၊
 အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဗသံသိတွာ၊ ပွတ်၍၊ အတ္တံ၊ မိကို၊ ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်
 စေ၍၊ ဒါဉ္စနိ၊ ထင်းတို့ကို၊ ဇလပေတွာ၊ တောက်စေ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမီး၌၊
 ပါသာဏက္ခဏ္ဍာနိ၊ ကျောက်ခဲပိုင်းတို့ကို၊ တာပေတွာ၊ ပူစေ၍၊ တာနိ၊
 ထိုကျောက်ခဲပူတို့ကို၊ ခန္တကေတိ၊ အစွယ်တို့ဖြင့်၊ ဝရေတွာ၊ လှိုင့်၍၊
 သောဏ္ဍိယံ၊ ရေအင်တုံရေစကျင်း၌၊ ဝိဝိတွာ၊ ပစ်ချ၍၊ ဥဒကဿ၊ ရေ၏၊
 တတ္ထဘာဝံ၊ ပူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံဘော်သို့၊ ဥပဂတိံ၊ ချင်းကပ်လေ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ ခပ်တည်
 လေ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဆင်မင်းသည်၊ မမ၊
 ငါ၏၊ နှာနံ၊ ဤရေချိုးခြင်းကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိတော်မူ၍၊
 တတ္ထ၊ ထိုရေစိရင်ရာအရပ်သို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ နှာနံ၊ ဤရေချိုးခြင်းကိစ္စကို၊
 ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ပါနိယေဝိ၊ သောက်ရေတော်၌လည်း၊ ဧသေ ဝနယော၊ ဤ
 နည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ တသ္မိံ ပန၊ ထိုရေသည်ကား၊ သိတလေ၊ အေးမြသည်၊
 သဗ္ဗာတေ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဥပသင်္ကမတိ၊ ဆည်းကပ်၏၊
 တံဥပသင်္ကမနံ၊ ထိုမိမိစိ ရင်သောရေသို့ ဆည်းကပ်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊
 ရည်၍၊ သောဏ္ဍာယစပါနိယံ ပရိဘောဇနိယံ ဥပဋ္ဌာပေတိတိ၊ သောဏ္ဍာ
 ယစပါနိယံ ပရိဘောဇနိယံ ဥပဋ္ဌာပေတိဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 အထခေါဘဂဝတောရဟောဂတဿာတိအာဒိ၊ အထခေါဘဂဝတော
 ရဟောဂတဿာဤသို့ အစရှိသောစကားသည်၊ ဥဘိန္ဒမဟာနာဂါနံ၊ နှစ်
 ပါးသောဘုရားတည်းဟူသောဆင်မင်းသိရေစွာနံဆင်မင်းတို့၏၊ ဝိဝေက

သုခပစ္စဝေက္ခနဒဿနံ၊ ဝိဝေကသုခကို ဆင်ခြင်သည်ကို ပြတတ်သော
 စကားတည်း။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်။ ဂုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ အတ္တနောစပဝိဝေကံဝိဒိတွာစိ၊ အတ္တနော
 စပဝိဝေကံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ ကေဟိမိ၊ တရံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့နှင့်၊ အနာကိဏ္ဍဘာဝလန္တံ၊ မရောပြွမ်းသည်အဖြစ်ဖြင့် ရအပ်သော၊
 ကာယဝိဝေကံ၊ ကာယဝိဝေကကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣတပေနဝိဝေ
 ကော၊ ဤကာယဝိဝေကမှတစ်ပါးသောစိတ္တဝိဝေက စသည်တို့သည်ကား၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဝိဇ္ဇန္တိယေဝ၊
 ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံ ဟူသည်ကား၊ အတ္တ
 နောစ၊ ကိုယ်တော်၏လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိနာဂဿစ၊ ဆင်မင်း၏လည်း
 ကောင်း၊ ဗဝိဝေကာဘိရုတိတာ၊ အထူးသဖြင့် ဝိဝေက၌ မွေ့လျော်ကြ
 သဖြင့်၊ သမာနုဇ္ဈာသယ ဘာဝနိပကံ၊ အလိုတူ ကြသည်၏ အဖြစ်ကို
 ကောင်းစွာပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤတော်နာဂဿနာဂေနစသောဥဒါနံ
 ကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ တတ္ထတိသံဥဒါနဂါထာယံ၊ ထိုဥဒါနံ
 ဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ သင်္ခပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော
 အနက်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဤသာဒန္တဿရထ ဤသာသဒိသဒန္တဿ၊
 ရုထားပြီးကော့နှင့်တူသော အစွယ်ရှိသော၊ ဟတ္ထိနာဂဿ၊ ဆင်မင်း၏၊
 စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နာဂေနဗုဒ္ဓနာဂဿ၊ ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်မင်း၏၊
 စိတ္တောနံ၊ စိတ်နှင့်၊ သမေတိ၊ ညီညွတ်ကြ၏။ သံသန္တတိ၊ နှီးနှောကြ၏။ ကထံ
 သမေတိ၊ အဘယ်သို့ ညီညွတ်ကြသနည်း။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊
 ယံယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓနာဂေါ၊ ဗုဒ္ဓနာဂဖြစ်သော၊ အဟံခေါ၊ ငါ
 ဘုရားသည်လျှင်၊ ဧကော၊ တယောက်ထည်း။ ဝနေ၊ တော၌၊ ရမတိ၊ မွေ့
 လျော်တော်မူ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အာကိဏ္ဏော၊ ပရိသတ်နှစ်ပါးတို့ဖြင့်ပြွမ်း
 လျက်၊ ဝိဟာသိ၊ နေရပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုရိမံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ အာကိဏ္ဏ
 ဝိဟာရံ၊ ရောပြွမ်းလျက်နေခြင်းကို၊ ဖိဂုန္တိတွာ၊ စက်ဆုပ်တော်မူ၍၊ ဝိဝေ
 ကံ၊ ကာယဝိဝေကကို၊ ဥပဋ္ဌိဟယမာနော၊ ပွားစေလျက်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
 ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧကော၊ အနုတိယော၊ တယောက်ထည်းတည်း။ ဝနေ
 အရညေ၊ တောကြီး၌၊ ရမတိ၊ အဘိရမတိယထာ၊ မွေ့လျော်တော်မူသကဲ့
 သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုငါဘုရား၏အတူ၊ အယံဝိဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဤဝိရုဇ္ဈာန်
 ဆင်မင်းသည်လည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဟတ္ထိအာဒိဟိ၊
 ဆင်အပေါင်း စသည်တို့ဖြင့်၊ အာကိဏ္ဏဝိဟာရံ၊ ရောပြွမ်းလျက်နေခြင်း

ကို၊ ဇိဂ္ဂန္တိတွာ၊ စက်ဆုပ်၍၊ ပိဝေကံ၊ ကာယပိဝေကကို၊ ဥပဗြူဟယမာ
 နော၊ ပွါးစေလျက်၊ ဣဒါနိယေသုအခါ၌၊ ဧကောအဒုတိယော၊ အဖေါ်မရှိ
 တယောက်တည်း၊ ဝနေအရညေ၊ တောကြီး၌၊ အဟံယထာ၊ ငါကဲ့သို့ပင်၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ရမတိအတိရမတံ၊ မွေ့လျော်၍၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အဿနာဂဿ၊ ထိုထိရန္တန်ဆင်မင်း၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နာဂ
 နဗုဒ္ဓနာဂဿ၊ ဗုဒ္ဓနာဂဖြစ်သောငါတူရား၏၊ စိတ္တေန၊ စိတ်နှင့်၊ သမေတိ၊
 ညီညွတ်ကြ၍၊ တဿ၊ ထိုပုလလဲဆင်မင်း၏၊ စိတ္တေန၊ စိတ်နှင့်၊ သမေတိ၊
 ညီညွတ်ကြ၍၊ ဣတိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဧကိဘာဝေ၊ ရတိယာ၊
 တယောက်တည်းတည်း၊ မွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်၌၊ ဧကသမိသံ၊ အလို
 အားဖြင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ပဉ္စမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ပဉ္စမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
 ပြီးမြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-မေဃိယသုတ်-၆-ပိဏ္ဍောလသုတ်၊

ဘေဠု၊ ဘေဠုမသုတ်၌၊ ပိဏ္ဍောလသာရန္တီဇောတိ၊ ပိဏ္ဍောလသာရန္တီဇ
 ဟူသည်ကား၊ ပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဥလမာနောပရိယေသမာနော၊ ရှာလျက်၊
 ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပိဏ္ဍောလော၊ ပိဏ္ဍောလ
 မည်၏၊ ကိရ၊ အဆင့်စကားကြားတူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ သောအာယသ္မာ၊
 ထိုပိဏ္ဍောလအရှင်မြတ်သည်၊ ပရိဇိဏ္ဏဘောဂေါ၊ ကုန်ခန်းပျက်စီးသော
 စည်းစိမ် ရှိသော၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊
 သံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ လာတာသက္ကာရံ၊
 လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပိဏ္ဏတ္တယ၊ ဆွမ်းအလို၌၊ နိက္ခ
 မိတွာ၊ ထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍၊ သောပိဏ္ဍောလော၊ ထိုပိဏ္ဍော
 လသည်၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ကပါလံ၊ ခွက်ကို၊ ပတ္တန္တိ၊ သပိတ်ဟူ၍၊
 ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ စရတိ၊ ထုည့်ပတ်သွားလာ၍၊ ကပါလံပုရံ၊ ခွက်ကြီးပြည့်
 အောင်၊ ယာရံ၊ ယာဂုကို၊ ပိဝတိ၊ သောက်၍၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဘုပ္ပတိ၊ စား
 ၍၊ ပူဇော်ကုမ္ဘ၊ မုံခဲဘွယ်ကိုလည်း၊ ခါဒတိ၊ ခဲ၍၊ အထပစ္စာ၊ ထိုနောင်မှ၊
 အဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ မဟပ္ပသဘာဝံ၊ အလွန်အစားကြီးသော
 အဖြစ်ကို၊ သက္က၊ မြတ်စွာတူရားအား၊ အာရောစယိ၊ သု၊ ကြားလျှောက်

တြကုန်၏။ သတ္တဝါမြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿထေရဿ။ ထိုမထေရ်အား။ ပတ္တတ္ထဝိကံ။ သဝိတ်အိတ်ကို။ အနုစာနံ။ ခွင့်မပြု။ ဟေဋ္ဌာမဉ္ဇေ။ ညောင်စောင်းအောက်၌။ ပတ္တံ။ သဝိတ်ကို။ နိကုဇ္ဇိတွာ။ မှောက်၍။ ဌပေတိ။ ထားစေ၏။ သောထေရော။ ထိုမထေရ်သည်။ ဌပေန္တောပိ။ ထားသော်လည်း။ စံသန္တောဝ။ ပွတ်၍သာလျှင်။ ပဏာမတွာ။ တွန်း၍။ ဌပေတိ။ ထားစေ၏။ ဂဏ္ဍန္တောပိ။ ယုံသည်။ မှီသော်လည်း။ စံသန္တောဝ။ ပွတ်၍သာလျှင်။ အာကမ္ပိတွာ။ ငင်၍။ ဂဗ္ဘာတိ။ ယူ၏။ ဂစ္ဆန္တိကာလေ။ ယူဖန်များလတ်သော်။ စံသနေန။ ယိပါးတိုက်ခိုက်သဖြင့်။ ပရိက္ခိဏံ။ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နာဠိကောဒနမတ္တံယေဝ။ တကွမ်းစားချက်မျှသာလျှင်။ ဂဏ္ဍကံ။ ယူခြင်းငှါခန့်သည်။ ဇာတံ။ ဖြစ်၏။ တတောပစ္ဆာ။ ထိုနောင်မှ။ သတ္တု။ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသံ။ ကြားသျှောက်ကြကုန်၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။ အဿထေရဿ။ ထိုမထေရ်အား။ သတ္တဝါမြတ်စွာဘုရားသည်။ ပတ္တတ္ထဝိကံ။ သဝိတ်အိတ်ကို။ အနုစာနံ။ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ထေရော။ မထေရ်သည်။ အပရေနသမယေန။ နောက်အခါ၌။ ဣန္ဒြိယဘဝာနံ။ ဣန္ဒြိယဘာဝနာကို။ ဘာဝန္တော။ ပွားသည်ရှိသော်။ အဂ္ဂဗလေ။ မြတ်သောဗိုလ်ဖြစ်သော။ အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တဗိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာသိ။ တည်လေ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သောထေရော။ ထိုဝိဇ္ဇာလတာဒေဝါဒမထေရ်သည်။ ဗုဗ္ဗေ။ နှေးပူပူဇဉ်လက်ထက်၌။ သဝိတံ။ ကိလေသာ တည်းဟူသော အဆိတ်နှင့်ကလွေးဝိဇ္ဇာတ္တယ။ ဆွမ်းအလှိုငှါ။ ဥလတိ။ ရှာဖွေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဝိဇ္ဇာသလော။ ဝိဇ္ဇာလမည်၏။ ဂေါတ္တနပန။ အနွယ်အားဖြင့်ကား။ ဘာဒေဝါဒေ။ ဘာဒေဝါဒမည်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဥဘသံ။ နှစ်ပါးသော အမည်ကို။ ဧကတောကတွာ။ တပေါင်းတည်းပြု၍။ ဝိဇ္ဇာလတာဒေဝါဒေ။ တိ။ ဝိဇ္ဇာလတာဒေဝါဒဟူ၍။ ဗုဗ္ဗတိ။ ဆိုအပ်၏။ အာရောဉ္ဇကောတိ။ အာရောဉ္ဇကောဟူသည်ကား။ ဝါမန္တသေနာသနံ။ ရွာနီးကျောင်းကို။ ပရိက္ခိပနေန။ ပယ်သဖြင့်။ အရောဉ္ဇတော၌။ နိဝါသော။ နေတတ်သော။ အလေ့သကောသည်။ အဿထေရဿ။ ထိုမထေရ်အား။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ အာရောဉ္ဇကော။ အာရောဉ္ဇကမည်၏။ ဧဝံ။ ဤအာရောဉ္ဇကောဟူသောအမည်သည်။ အရောဉ္ဇကင်္ဂရတင်္ဂီ။ အရောဉ္ဇကင်္ဂရတင်္ဂီ။ သမာဒါယ။ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တန္တဿ။ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ နာမံ။ အမည်တည်း။ တထာ။ ထိုမြို့။ ဘိက္ခာသင်္ခါတာနံ။ ဘိက္ခုဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ အာမိသဝိဇ္ဇာနံ။ အာမိသဖြစ်သော ဆွမ်းတို့၏။ ဝါတော။ ကျွမ်းကျင်သည်။

ပိဏ္ဍုပါတော၊ ဆွမ်းစသော အာမိသတို့၏ကျခြင်း၊ ပရေဟိ၊ တပါးသော သူတို့သည်၊ ဗန္ဓာနံ၊ ဣအပ်ကုန်သော၊ ပိဏ္ဍုနံ၊ ဆွမ်းစသော အာမိသတို့၏၊ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌၊ နိပတနံ၊ ကျခြင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပိဏ္ဍုပါတံ၊ သပိတ်၌ဆွမ်းစားသော အာမိသကျရောက်စေ ခြင်းငှါ၊ တံတံကုလံ၊ ထိုထိုအိမ်သို့၊ ဥပသက်မန္တော၊ ကပ်လျက်၊ ဥဉ္စုတိ ဂဝေသတိ၊ ရှာတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပိဏ္ဍုပါတိကော၊ ပိဏ္ဍု ပါတိကမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပိဏ္ဍုယ၊ ဆွမ်းအသို့ငှါ၊ ပတိတုံ၊ ငရိ တုံ၊ ကျင့်ခြင်းဟူသော၊ ဝတံ၊ အသေအကျက်သည်၊ ဇေတသံ၊ ဗုဒ္ဓလသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပိဏ္ဍုပါတိ၊ ပိဏ္ဍု ပါတိမည်၏၊ ပိဏ္ဍုပါတိယေဝ၊ ပိဏ္ဍုပါတ် ဆောက်တည်သော ပုဂ္ဂိုလ် သည်သာလျှင်၊ ပိဏ္ဍုပါတိကော၊ ပိဏ္ဍုပါတိကမည်၏၊ သင်္ကခေက္ခုဒ္ဓာဒိ သု၊ တမြက်ချေးရရာ စသည်တို့၌၊ ပံသုနံ၊ မြေမှုန့်စသည်တို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဥတတ္တာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္တုဂ္ဂတဇ္ဈေန၊ အထက်သို့တက်၍ဖြစ်တတ်သော အနက်ကြောင့်၊ ကုလံပိယ၊ အထက်သို့ တက်သကဲ့သို့၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပံသုကူ လံ၊ ပံသုကူလမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပံသုပိယ၊ မြေမှုန့်ကဲ့သို့၊ ကုန္တိတ ဘာဝံ၊ စက်ရုပ်အပ်သော အဖြစ်သို့၊ ဥလတိဂန္ထတိ၊ ရောက်တတ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပံသုကူလံ၊ ပံသုကူလမည်၏၊ ပံသုကူလသ၊ မြေမှုန့် အထက်၌တည်သော သင်္ကန်းကို၊ ခေရုဏံ၊ ဆောင်ခြင်းတည်း၊ ပံသုကူလံ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကိုဆောင်ခြင်း၊ ဇေတသံ၊ ဗိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ တံ ဝိလံ၊ ထိုပံသုကူသင်္ကန်းကိုဆောင်တတ်သော အသေသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူလိကမည်၏၊ သင်္ဘာဋ္ဌိ ဥက္ကရာသင်္ဂိ၊ အန္တရဝါသကသင်္ဂိ၊ တာနိ၊ ခူးကုန်ကိုဝပ်ဝတ်သင်းပိုင်ဟုဆို အပ်ကုန်သော၊ တိဏိစိဝရာနိ၊ သုံးထည်သော သင်္ကန်းတို့ဟည်း၊ တိစိဝရံ၊ သုံးထည်သော သင်္ကန်း၊ တိစိဝရေယ၊ သုံးထည်သော သင်္ကန်းကို၊ ခေရုဏံ၊ ဆောင်ခြင်းတည်း၊ တိစိဝရံ၊ သုံးထည်သော သင်္ကန်းကိုဆောင်ခြင်း၊ တံ ဝိလံ၊ ထိုသင်္ကန်းသုံးထည်ကို ဆောင်တတ်သော အသေသည်၊ ဇေတသံ ဗိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေစိဝရိ ကော၊ တေစိဝရိကမည်၏၊ အပ္ပိန္နောတိအာဒိနံ၊ အပ္ပိန္နောဤသို့အစရှိကုန် သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တောယေဝ၊ ဆို အပ်ခဲ့ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဓုတဝါဒေါတိ၊ ဓုတဝါဒေါဟူသည်ကား၊

မုတကိလေသော၊ ကိလေသာကိုဖျက်ဆီးတတ်သော၊ မုဂ္ဂလော၊ မုဂ္ဂိလ်ကို၊
 မုတော၊ မုတဟူ၍၊ မုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကိလေသာရနနကဓမ္မောဝါ၊ ကိလေ
 သာကိုဖျက်ဆီးတတ်သော တရားကိုလည်း၊ မုတော၊ မုတဟူ၍၊ မုတ္တတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမုတဝါဒေါ ဟူသောဝုဒ်၌၊ မုတော၊ မိမိသာ မုတင်
 ကိုဆောင်၍၊ နမုတဝါဒေါ၊ သူတပါးအား မုတင်ကျေးဇူးကို ဟောပြော
 လေ့မရှိသော မုဂ္ဂိလ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ နမုတော၊ မိမိကားမုတင်
 ကိုမဆောင်၊ မုတဝါဒေါ၊ သူတပါးအားမုတင်ကျေးဇူးကို ဟောပြောလေ့
 ရှိသော မုဂ္ဂိလ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ နမုတော၊ မိမိလည်း မုတင်ကို
 မဆောင်၊ နမုတဝါဒေါ၊ သူတပါးအား မုတင်ကျေးဇူးကို ဟောလေ့မရှိ
 သော မုဂ္ဂိလ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မုတောဝေဝ၊ မိမိလည်း မုတင်
 ကိုကျင့်လေ့ရှိသော၊ မုတဝါဒေါ၊ မုတင်တရားကျေးဇူးကိုလည်းဟော
 ပြောလေ့ရှိသော မုဂ္ဂိလ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုက္ကံ၊
 စတုက္ကံသုံး ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တေသု၊ ထိုလေးယောက်သော မုဂ္ဂိလ်
 တို့တွင်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ မုတဓမ္မေ၊ မုတင်တရား
 တို့ကို၊ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာသောက်တည်၍၊ ဝတ္ထတိ၊ ကျင့်၏၊ ပရံ၊
 သူတပါးကို၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုမုတင်အကျိုး၌၊ နသမာဒပေထိ၊ မဆောက်
 တည်စေ၊ အယံ၊ မုဂ္ဂလော၊ ဤမုဂ္ဂိလ်သည်၊ ပဋ္ဌမော၊ ပဋ္ဌမမုဂ္ဂိလ်မည်၏၊
 ယောပန၊ အကြင်မုဂ္ဂိလ်သည်ကား၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ မုတဓမ္မေ၊ မုတင်
 တရားတို့ကို၊ သမာဒါယ၊ သောက်တည်၍၊ နဝတ္ထတိ၊ မကျင့်၊ ပရံ၊ သူ
 တပါးကို၊ သမာဒပေထိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ အယံ၊ မုဂ္ဂလော၊ ဤမုဂ္ဂိလ်
 သည်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သောမုဂ္ဂိလ်မည်၏၊ ယော၊ မုဂ္ဂလော၊
 အကြင်မုဂ္ဂိလ်သည်၊ ဥဘယရဟိတော၊ နှစ်ပါးစုံမှကင်း၏၊ အယံ၊ မုဂ္ဂလော၊
 ဤမုဂ္ဂိလ်သည်၊ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော မုဂ္ဂိလ်မည်၏၊
 ယောပန၊ အကြင်မုဂ္ဂိလ်သည်ကား၊ ဥဘယသမ္ပန္နော၊ နှစ်ပါးစုံနှင့်ပြည့်စုံ
 ၏၊ အယံ၊ ဤမုဂ္ဂိလ်သည်၊ စတုတ္ထော၊ လေးယောက်မြောက်သော မုဂ္ဂိလ်
 မည်၏၊ ဝေရူပေါစ၊ ဤသို့သဘောရှိသောမုဂ္ဂိလ်သည်လည်း၊ အာယသ္မာ
 ပိဏ္ဍေလဘာဝ၊ နှိုင်းစေတိ၊ အရှင်ပိဏ္ဍေလ ဘာဝ၊ နှိုင်းစေတည်း၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ မုတဝါဒေါကတိ၊ မုတဝါဒေါစဟူ၍၊ မုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧကဒေသသရူပကသေသေန၊ ဧကဒေသသရူပ
 ကသေသနည်းဖြင့်လည်း၊ အယံ၊ နိဒ္ဒေသော၊ ဤညွှန်းခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်
 အပ်၏၊ ယတာဘံ၊ အဘယ်ပါဌ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ နာမရူပန္တိ ယယ

၆၂

ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

နာမဉ္စ ရူပဉ္စနာမရူပံဟု ဆိုအပ်သကဲ့သို့တည်း။ အဓိဗိတ္တမနုယုတ္တောတိ
 ဧတ္ထ၊ အဓိဗိတ္တမနုယုတ္တောဟုသောဤပါဌ်၌၊ သမာပတ္တိသမ္ပယောဂကော၊
 သမာပတ်နှင့်ကောင်းစွာယှဉ်သောအားဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အရဟတ္တ
 ဗလသမာပတ္တိ ယောဂကော၊ အရဟတ္တဖိုလ် သမာပတ်နှင့် ယှဉ်သော
 အားဖြင့်၊ ဗိတ္တဿ၊ ဗိတ်၏၊ အဓိဗိတ္တဘာဝေါ၊ အဓိဗိတ္တအဖြစ်ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား၊ အရဟတ္တဗလဗိတ္တန္တိ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ဗိတ်ဟူ၍၊ ဝေဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တံတံသမာပတ္တိသု၊ ထိုထိုသမာပတ်တို့၌၊
 သမာမိဇေ၊ သမာမိသည်သာယျှင်၊ အဓိဗိတ္တံ၊ အဓိဗိတ္တမည်၏၊ ဣပေန၊ ဤ
 အရာ၌ကား၊ အရဟတ္တ ဗလသမာမိ၊ အရဟတ္တဖိုလ် သမာမိကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကေမိပေန၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အဓိဗိတ္တမနုယုတ္တေန၊ အဓိဗိတ္တနှင့်ယှဉ်သော၊ ဘိက္ခုနားဟောင်း
 သည်၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ တိဏိနိမိတ္တာနိ၊ သုံးပါးသောနိမိတ်တို့
 ကို၊ မနုသိကာတဗ္ဗာနိ၊ လုံးသွင်းအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတသ္မိံ၊ အဓိဗိတ္တ
 သုတ္တေဝိယ၊ ထိုအဓိဗိတ္တသုတ်ကဲ့သို့၊ သမထဝိပဿနာဗိတ္တံ၊ သမထဝိ
 ပဿနာဗိတ်ကို၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိဗ္ဗေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုကေမိတို့စကားသည်၊ နသန္ဓရံ၊ မကောင်း၊
 ပုရိမောယေဝတ္ထော၊ ရှေးဆိုခဲ့ပြီးသောအနက်ကိုသာလျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်အုပ်၏၊ ဧတမတ္တံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္တံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ အာယသ္မ
 တောဝိဇ္ဇာလဘာရန္တိဇဿ၊ အရှင်ဝိဇ္ဇာလဘာရန္တိဇမထေရ်၏၊ အဓိ
 ဋ္ဌာနပရိက္ခာရသမ္ပဒါသမ္ပန္နံ၊ ဆောက်တည်အပ်သောပရိက္ခရသမ္ပဒါနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ အဓိဗိတ္တာနုယောဂသင်္ခါတံ၊ အဓိဗိတ္တနှင့်ယှဉ်သည်၏အဖြစ်
 ဟုဆိုအပ်သော၊ ဧတံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ဧတံအဓိဗိတ္တနုယောဂေါ၊ ဤအဓိဗိတ္တ
 နှင့် ယှဉ်ခြင်းသည်၊ မမ၊ ငါတရား၏၊ သာသနာနုဋ္ဌာနံ၊ သာသနာတော်၏စည်
 ကားခြင်း၏အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧပေန္တော၊ ပြလျက်၊ ဣမံဥဒါနံ၊
 ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထတိသံဃဥဒါနဂါယာယံ၊
 ထိုဥဒါန်းဂါယာ၌၊ အနုပဝါဒေါတိ၊ အနုပဝါဒေါဟူသည်ကား၊ ဝါစာယ၊
 နှုတ်ဖြင့်၊ ကဿပိ၊ ထရံတယောက်အား၊ အနုပဝေဒနံ၊ မစွပ်စွဲခြင်းတည်း၊
 အနုပဃာတောတိ၊ အနုပဃာတောဟူသည်ကား၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊
 ကဿပိ၊ ထရံတယောက်အား၊ နဥပဃာတာကရဏံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုမပြု
 ခြင်းတည်း၊ ပါတိမောက္ခတိဧတ္ထ၊ ပါတိမောက္ခဟူသောဤပါဌ်၌၊ ပါတိ

မောက္ခပဒဿ၊ ပါတိမောက္ခပုန်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်
 ဌ၊ နာနပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုခဲ့ပြီး၊
 တထိ၊ ပါတိမောက္ခ၊ ထိုပါတိမောက်ဌ၊ သတ္တာနံ အာပတ္တိက္ခန္ဓာနံ၊ ခုနစ်ပါး
 သောအာပတ်အရာတို့ကို၊ အပီတိက္ကမလက္ခဏော၊ မလွန်ကျူးခြင်းလက္ခ
 ဏာသည်၊ သံဝရော၊ စောင့်ရှောက်သည်မည်၏။ မတ္တညတတိ၊ မတ္တည
 တာဟူသည်ကား၊ ပဋိဂ္ဂဟဏပရိဘောဂဝသေန၊ ခံခြင်းသုံးဆောင်ခြင်း၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပမာဏညဟာ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်၏ အဖြစ်
 တည်း၊ ပန္တိဉ္စသယနာသနန္တိ၊ ပန္တိဉ္စသယနာသနံဟူသည်ကား၊ ဝိဝိတ္တံ၊
 ဆိတ်ငြိမ်သော၊ သံဃာဋ္ဌနုပိရဟိတံ၊ သဒ္ဓကဏ္ဍကစသည်တို့ဖြင့်ဝိမိုက်ခြင်း
 ဖြစ်ကင်းသော၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းတည်း၊ အမိမိတ္တေစအာယောဂေါတိ၊
 အမိမိတ္တေစအာယောဂေါဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌန္တံသမာပတ္တိနံ၊ ရှစ်ပါးသော
 သမာပတ်တို့ကို၊ အမိဝမာယ၊ ချမ်းမြတ်၊ တာဝနာနုယောဂေါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်
 ယှဉ်ခြင်းတည်း၊ အပရော၊ တပါးသော၊ နဟော၊ နည်းကို၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊
 အနုပဝါဒေါတိ၊ အနုပဝါဒေါဟူသည်ကား၊ ကဿပိ၊ တရံတယောကံ
 သောဝုပ္ပါယ်အား၊ ဥပရုတ္တနဝစနဿ၊ ဆန့်ကျင်သောစကားကို၊ အဝစနံ၊
 မဆိုခြင်းတည်း၊ တေန၊ ထိုအနုပဝါဒေါဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗမ္ဘိ၊ အလုံးစုံ
 လည်းဖြစ်သော၊ ဝါစသိကံ၊ နှုတ်၍ဖြစ်သော၊ သီလံ၊ သီလကို၊ သင်္ဂဏ္ဌာတိ၊
 သင်္ဂြိုဟ်၏၊ အနုပဃာတောတိ၊ အနုပဃာတောဟူသည်ကား၊ ကာယေန၊
 ကိုယ်ဖြင့်၊ ကဿပိ၊ တရံတယောကံအား၊ ဥပဃာတဿ၊ ယှဉ်းဆဲခြင်း
 ကို၊ ပရုမိဟေဋ္ဌနဿ၊ သူတပါးအားညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ အကရဏံ၊ မပြုခြင်း
 တည်း၊ တေန၊ ထိုအနုပဃာတောဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗမ္ဘိ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်သော၊ ကာယိကံ၊ ခိုယ်၍ဖြစ်သော၊ သီလံ၊ သီလကို၊ သင်္ဂဏ္ဌာတိ၊
 သင်္ဂြိုဟ်၏၊ ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သတောရှိသော၊ ဣဒံဥဘယံပန၊ ဤနှစ်ပါး
 စုံသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ သာသနန္တောဂမံ၊ အဆုံးအမသို့ဝင်
 ၏၊ တံဥဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကို၊ ဒေသတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရော
 တိ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ စသဒ္ဓါ၊ စသဒ္ဓါသည်၊
 နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်ပုဒ်မျှသာတည်း၊ ပါတိမောက္ခသံဝရောပါတိမောက္ခ
 သံဝရောဟော၊ ပါတိမောက္ခသံဝရဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အနုပဝါဒေါစ၊ သူ
 တပါးတို့အားမစွပ်စွဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုပဃာတောစ၊ သူတ
 ပါးတို့အားမညှဉ်းဆဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ပါတိမောက္ခတိ၊ ပါတိ

မောက္ခေပုဂ္ဂလောသဒ္ဓါသည်။ အဓိကရဏံ။ တည်ရာအနက်၌၊ ဘုမ္မံ၊ သတ္တ
 ဖိဝိဘတ်တည်း။ နိဿယဘူတံ၊ ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပါတိမောက္ခ၊ ပါတိ
 မောက်၌၊ သံဝရော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းတည်း။ သောသံဝရော၊ ထိုစောင့်
 ရှောက်ခြင်းသည်။ ကောပန၊ အဘယ်နည်း။ အနုပဝါဒေါ၊ သူတပါးတို့အား
 မစွပ်စွဲခြင်းတည်း။ အနုပဃာတော၊ သူတပါးတို့အားမညှဉ်းဆဲခြင်းတည်း။
 ဟိသမ္ဘံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဥပသမ္ပဒေဝလာယံ၊ ပဉ္စင်းခံသောအခါ၌၊
 အဝိသသေန၊ သာမညအားဖြင့်၊ ပါတိမောက္ခ၊ ပါတိမောက်၌၊ သီလံ၊
 သီလသည်။ သမာဒိန္နံနာမ၊ ဆောက်တည်သည်မည်သည်၊ နဟာတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ တသ္မိံပါတိမောက္ခ၊ ထိုပါတိမောက်၌၊ ဌိတဿ၊ တည်သောရဟန်း
 အား။ တတောပရံ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဥပဝါဒပဃာတာနံ၊ သူတပါးတို့အားစွပ်စွဲ
 ခြင်းညှဉ်းဆဲခြင်းတို့ကို၊ အကရဏဝသေန၊ မပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သံဝ
 ရော၊ သံဝရမည်၏။ သောသံဝရော၊ ထိုသံဝရကို၊ အနုပဝါဒေါ၊ စွပ်စွဲခြင်း
 ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အနုပဃာတောစာတိ၊ မညှဉ်းဆဲခြင်းဟူ၍ လည်း
 ကောင်း၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ပါတိမောက္ခ၊ ပါတိ
 မောက်သည်။ နိပ္ပာဒေတဗ္ဗေ၊ ပြီးစေအပ်သော၊ ဧတံ၊ ဤပါတိမောက္ခသဒ္ဓါ
 သည်။ ဘုမ္မံ၊ သတ္တဖိဝိဘတ်ဆုံးသောသဒ္ဓါတည်း။ ယထာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့
 နည်းဟူမူကား၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ အဂ္ဂပသမေ၊ မငြိမ်သက်ခြင်း၌၊ အယော
 နိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာနံ၊ အယောနိသော မနသိကာရလျှင်နီးစွာသော
 အကြောင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်ရာ၏။ ဧတနပါတိမောက္ခန၊ ထိုပါတိမောက္ခ
 သည်၊ သာဓေတဗ္ဗေ၊ ပြီးစေအပ်သော၊ အနုပဝါဒေါ၊ သူတပါးအားမစွပ်စွဲ
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ အနုပဃာတော၊ သူတပါးအားမညှဉ်းဆဲခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ ပါတိမောက္ခ သံဝရသင်္ဂဟိတာ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလဖြင့်
 သင်္ဂြိုဟ်အပ်သော၊ အနုပဝါဒေါ၊ သူတပါးအားမစွပ်စွဲခြင်း၊ အနုပဃာ
 တော၊ သူတပါးအားမညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ဣစ္စေဝအတ္တော၊ ဤအနက်ကိုသာလျှင်၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏။ သံဝရောတိ ဣမိနာပန၊ သံဝရောဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်
 ကား၊ သတိသံဝရော၊ သတိသံဝရလည်းကောင်း၊ ဥာဏသံဝရော၊ ဥာဏ
 သံဝရလည်းကောင်း၊ ခန္တိသံဝရော၊ ခန္တိသံဝရလည်းကောင်း၊ ဝီရိယသံဝ
 ရော၊ ဝီရိယသံဝရလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣ
 မေသံသံဝရောနံ၊ ဤသံဝရတို့ကို၊ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းတည်း။ ဣဒံသံဝရစတုက္ကံ၊
 ဤသံဝရစတုက္ကံကို၊ ပါတိမောက္ခသာဓနံ၊ ပါတိမောက်ဖြင့် ပြီးစေအပ်
 ၏။ မတ္တညတစတတ္ထသ္မိန္နံ၊ မတ္တညတစတတ္ထသ္မိံ ဟူသည်ကား၊ ပရိယေ

သနပဋိဂ္ဂဟဏာပရိဘောဂဝိဿန္ဓနာနိ၊ ရှာမှီးခြင်းအကပ်ခံခြင်းသုံးဆောင်
 ခြင်းစွန့်ခြင်းတို့၏၊ ငသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဘောဇနော၊ ဘောဇဉ်၌၊ ပမာဏ
 ညုတာ၊ ပမာဏကိုသိသည်၏အဖြစ်တည်း၊ ပန္နဉ္စသယနာသနန္တိ၊ ပန္နဉ္စ
 သယနာသနံဟူသည်ကား၊ ဘာဝနာနုကုလအယုဂ္ဂုမူလသဒ္ဓိဝိပိတ္တသေ
 နာသနံ၊ ဘာဝနာအားလျောက်ပတ်သော တောသစ်ပင်ရင်းအစရှိသော
 ဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်းတည်း၊ အဓိစိတ္တစအာယောဂေါဘိ၊ အဓိစိတ္တစ
 အာယောဂေါဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗစိတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသောစိတ်တို့ထက်၊ အဓိ
 ကတ္တာ၊ လွန်သောကြောင့်၊ ဥတ္တမတ္တာ၊ မြတ်သောကြောင့်၊ အဓိစိတ္တသင်္ခါ
 တေ၊ အဓိစိတ္တဟုဆိုအပ်သော၊ အနုဟတ္ထပလစိတ္တေ၊ အနုဟတ္ထဖိုလ်စိတ်
 ၌၊ သာဓေတဗ္ဗော၊ ပြီးစေအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုအနုဟတ္ထဖိုလ်စိတ်ကို၊ နိပ္ပာဒ
 နုတ္ထံ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ၊ သမထဝိပဿနာစိတ္တေန၊ သမထဝိပဿနာ စိတ်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာယောဂေါ၊ အဖန်တလဲလဲ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကာ
 တဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဇေတံဗုဒ္ဓါနုဿာသနန္တိ၊ ဇေတံဗုဒ္ဓါနုဿာသနံ ဟူသည်
 ကား၊ ပရုဿ၊ သူတပါးအား၊ အနုပဝဒနံ၊ မစွပ်စွဲခြင်း၊ ပရုဿ၊ သူတပါး
 အား၊ အနုပဃာတနံ၊ မညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ပါတိမောက္ခသံဝရော၊ ပါတိမောက္ခ
 သိသန္ဓိစောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ပရိယေသသနပဋိဂ္ဂဟဏာဒိသု၊ ရှာမှီးခြင်းအကပ်
 ခံခြင်းစသည်တို့၌၊ မတ္တညုတာ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်၏အဖြစ်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိပိတ္တဝါသော၊ ဆိတ်ငြိမ်သော တောကျောင်း၌နေခြင်း လည်း
 ကောင်း၊ ယထာပုတ္တအဓိစိတ္တာနုယောဂေါစ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောအနုဟတ္ထဖိုလ်ကိုရစေခြင်းငှါ အားထုတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဇေတံ၊
 ဤအလုံးစုံသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သာသနံ၊ ဩဝါဒေါ၊ အနုသိဗ္ဗံ၊
 ဆုံးမတော်မူခြင်းတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သဗ္ဗသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သဗ္ဗသုတ်၏အဖွင့်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-မေဃိယဝဂ်-၇-သာရိပုတ္တသုတ်။

သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ အပုဗ္ဗံ၊ စကားအသစ် ဖွင့်လှစ်ဖွယ်သည်၊
 နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာ၌၊ အဓိဇေတသောတိ၊ အဓိဇေတသောဟူ

သညကား၊ အဓိစိတ္တဝေတာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်ရှိသော၊ သဗ္ဗစိတ္တဝန်၊
 အလုံးစုံသောစိတ်တို့ထက်၊ အဓိကန၊ လွန်သော၊ အရဟတ္တဖလစိတ္တန၊
 အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣတိအ
 ယံ၊ ဤသညကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အပ္ပမန္တေတာတိ၊ အပ္ပမန္တေတာ
 ဟူသညကား၊ နပမန္တေတာ၊ မမေ့ရော့သောအားဖြင့်၊ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့
 မရော့သဖြင့်၊ အနဝဇ္ဇာသမ္ပဿ၊ အပြစ်မရှိသော တရားတို့၌၊ သာတစ္စ
 ကြိယာယ၊ အရိအသေပြုခြင်းကိရိယာနှင့်၊ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိဖြစ်၏၊ မုနိနောတိ၊ မုနိ
 နောဟူသညကား၊ ယောသုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဘောလော
 ကော၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာနှစ်ပြာသောလောက၌၊ မုနာတိဇာနာတိ၊ သိတတ်
 ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သောသုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မုနိ၊ မုနိဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ၊
 မိန့်အပ်၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဥဘယလောကမုနေန၊ နှစ်ပါးသောလောကကို
 သိသဖြင့်၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်ကို၊ မောနံ၊ မောနဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အရဟတ္တ
 ဖလဥာဏသင်္ခါတေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဥာဏ်ဟုဆိုအပ်သော၊ တေနဥာ
 ဇောန၊ ထိုဥာဏ်နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္ထာယဝါ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 လည်း၊ ဝိဟာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မုနိနာမ၊ မုနိမည်၏၊ တဿ
 မုနိနော၊ ထိုရဟန္တာ၏၊ မောနပထေသုသိက္ခတောတိ၊ မောနပထေသုသိက္ခ
 တောဟူသညကား၊ အရဟတ္တဥာဏသင်္ခါတဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဥာဏ်
 ဟုဆိုအပ်သော၊ မောနဿ၊ မောနတရား၏၊ ပထေသု၊ အကြောင်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ သတ္တတိ'သ ဗောဓိပက္ခိယ ဓမ္မေသု၊ သုံးဆွဲခုနစ်ပါးသော ဗောဓိ
 ပက္ခိယတရားတို့၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တိသုသိက္ခာသု၊ သုံးပါးသောသိက္ခာ
 တို့၌၊ သိက္ခတော၊ ကောင်းစွာကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣဒ္ဓဝစနံ၊ ဤစကား
 ကိုလည်း၊ ပုပ္ဖဘာဂပဋိပဒံ၊ ပုပ္ဖဘာဂပဋိပဒါကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ကဿ၊ အတတ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗိတသိက္ခော၊ ပြီးပြီးသောကျင့်ခြင်းရှိသည်၊ ဟိယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇံသိက္ခာတာ၊ ဤသို့
 ကျင့်သည်ရှိသော်၊ ဣမာယသိက္ခာယ၊ ဤအကျင့်ဖြင့်၊ မုနိဘာဝံ၊ မုနိအဖြစ်
 သို့၊ ပတ္တဿ၊ ရောက်သော၊ မုနိနော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊
 ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်
 ကြောင့်လျှင်၊ ဟေဋ္ဌိမဖလမဂ္ဂစိတ္တာနံ၊ အောက်ဖိုလ် အောက်မဂ်စိတ်တို့၏၊
 ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဓိဗေတသော၊ အောက်ဖိုလ် အောက်မဂ်

မိတ်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ စတုသစ္စသမ္ပောပဒိပတ္တိသံ၊ သစ္စာလေးပါး
ကိုသိခြင်းငှါကျင့်ခြင်း၌၊ အပ္ပမာဒဝသေန၊ မမေ့မလျော့သည်၏ အစွမ်း
အားဖြင့်၊ အပ္ပမစ္ဆတော၊ မမေ့မလျော့ကျင့်လေ့ရှိသောကြောင့်၊ မဂ္ဂဉာဏ
သမန္နာဝမေန၊ မဂ္ဂဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်၊ မုနိနော၊ မုနိမည်၏။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ တေဒေဝ၊ ထိုအောက်ဖိုလ်အောက်မဂ်မိတ်ကိုသာလျှင်၊ အဓိ
စေတသောတိပဒေ၊ အဓိစေတသောဟူသောပုဒ်၌၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။
ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဧတေသံတိဏ္ဏိပဒါနံ၊ ထိုသုံးပါးသောပုဒ်တို့၏၊ အတ္ထော၊
အနက်သည်၊ ယုတ္တတိယေဝ၊ သင့်သည်သာတည်း၊ အထဝါ၊ တနည်း
ကား၊ အပ္ပမစ္ဆတောသိက္ခတောတိပဒါနံ၊ အပ္ပမစ္ဆတောသိက္ခတောဟူသော
ပုဒ်တို့၏၊ ဟောဘုအတ္ထတော၊ ဟိတ်အနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်
အပ်၏၊ အပ္ပမစ္ဆဟောဘုစ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ သိက္ခာ
ဟောဘုစ၊ ကျင့်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ အဓိစေတသော၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်မိတ်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်
၏၊ သောကာနာဘဝန္တိ၊ တာဒိနောတိ၊ သောကာနာဘဝန္တိ၊ တာဒိနောဟူသည်
ကား၊ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝိကာသဝမုနိနော၊ ရဟန္တာ
ဖြစ်သောမုနိ၏၊ အတ္တန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌၊ ဣဠဝိယောဂါဒိဝတ္ထုကာ၊ နှစ်
သက်အပ်သောအာရုံနှင့် ကွေကွင်းခြင်းစသည်တို့ကြောင့်ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်
သော၊ သောကာဝိတ္တသန္တာပါ၊ မိတ်၏ပူပန်ခြင်းတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်
ကုန်၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ တာဒိနောတိ၊ တာဒိနောဟူသည်ကား၊ တာဒိ
လက္ခဏသမန္နာဝတဿ၊ တာဒိလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဧဝဉ္စပဿ၊
ဤသို့သဘောရှိသော၊ မုနိနော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သောကာ၊ ရိုးရိပ်ခြင်း
တို့သည်၊ နာဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဇေတ္ထ၊
ဤပါဌ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥပသန္တဿာတိ၊ ဥပသန္တဿဟူသည်
ကား၊ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂစသည်တို့၏၊ အတ္တန္တုပသမေန၊ စင်စစ်ငြိမ်းသဖြင့်၊
ဥပသန္တဿ၊ ငြိမ်သက်သော၊ သဒါသတိမတောတိ၊ သဒါသတိမတော
ဟူသည်ကား၊ သတိဝေပုဏ္ဏပတ္တိယာ၊ သတိ၏ ပြန့်ပြောခြင်းသို့ ရောက်
သဖြင့်၊ နိစ္စလံ၊ မဘုန်မလွှပ်၊ သတိယာ၊ သတိနှင့်၊ အဝိဇုဟိတဿ၊ မကင်း
သော၊ ဇေတ္ထစ၊ ဤသုတ်၌လည်း၊ မုနိနော၊ အဓိစေတသောတိ၊ ဣမိနော၊ မုနိနော
အဓိစေတသောဟူသောဤပါဌဖြင့်၊ အဓိဝိတ္တသိက္ခာ၊ အဓိဝိတ္တသိက္ခာကို၊
အပ္ပမစ္ဆတောတိဧတေန၊ အပ္ပမစ္ဆတောဟူသော ဤပါဌဖြင့်၊ အဓိသီလ
သိက္ခာ၊ အဓိသီလသိက္ခာကို၊ မုနိနော၊ မောနပထေသုတိဧတေဟိ၊ မုနိနော

မောနပထေသုဟူသောဤပါဌ်တို့ဖြင့်၊ အဓိပညာသိက္ခာ၊ အဓိပညာသိက္ခာ
ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မုနိနောတိဇေတန၊ မုနိနောဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အဓိ
ပညာသိက္ခာ၊ အဓိပညာသိက္ခာကို၊ မောနပထေသုသိက္ခတောတိဇေတန၊
မောနပထေသုသိက္ခတောဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ လောကုတ္တရသိက္ခာနံ၊ လော
ကုတ္တရာသိက္ခာတို့၏၊ ဝုပ္ပဘာဝပဒိုပဒါ၊ ရှေးအတို့၌ဖြစ်သော အကျင့်ကို၊
သောကာနဘဝန္တိတိအာဒိတိ၊ သောကာနဘဝန္တိဤသို့အစရှိသောပါဌ်
တို့ဖြင့်၊ သိက္ခာပါရိပုရိယာ၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုပြည့်ခြင်း၌၊ အာနိသံသော၊
အကျိုးကို၊ ပကာသိတော၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ သတ္တမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သတ္တမသုတ်၏
အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-မေဃိယဝဂ်-၈-သုန္ဒရီသုတ်။

အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ သတ္တတောတိအာဒိပဒါနံ၊ သတ္တတောဤသို့
အစရှိသောပုဒ်တို့၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝဏ္ဏိတော၊
ယေဝ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ အသဟမာနာတိ၊ အသဟမာနာ
ဟူသည်ကား၊ နသဟမာနာ၊ သည်းမခံနိုင်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဥဿု
ယန္တော၊ စောင်းမြောင်းငြူစူကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သိက္ခာသံစာဿ၊ ရဟန်းသံစာ၏၊ သတ္တာရံ၊
ပူဇော်သတ္တာရကို၊ အသဟမာနာ၊ သည်းမခံနိုင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သမ္ပန္နာ၊ အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့်စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊
သုန္ဒရီတိ၊ သုန္ဒရီဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုပရိဗိုဇ်မ၏၊ နာမံ၊ အမည်
တည်း။ ကိရေဝိတ္တာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဆိုပြီးအံ့၊ သာ၊ ထိုသုန္ဒရီပရိဗိုဇ်မ
သည်၊ တသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ သဗ္ဗပရိဗ္ဗာဇိကာသု၊ အလုံးစုံသောပရိဗိုဇ်
မတို့တွင်၊ အဘိရူပါ၊ အလွန်အဆင်းလှ၏၊ ဗဿနိယာ၊ ရှုကြည့်သွယ်ရှိ၏၊
မာသာဒိကာ၊ ကြည်ညိုသွယ်ရှိ၏၊ ပရမေယဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ အလွန်
မြတ်သော အရင်းသဏ္ဌာန်ကြံ့အင်လက္ခဏာကောင်းခြင်းနှင့်၊ သမန္နာ
ဂတာ၊ ပြည့်စုံ၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဿာ၊ ထိုပရိဗိုဇ်မ
အား၊ သုန္ဒရီတိ၊ သုန္ဒရီဟူ၍၊ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်ရှားလေ၏၊ သာစ၊ ထိုသုန္ဒရီ

ပရိဒိုဇ်မသည်လည်း၊ အနုတိ ဘယောဗ္ဗနံ၊ မလွန်သောပဌမအရပ်ရှိ၏။
 အသိယဘသဘာဝာရာဝ၊ မစောင့်စည်းသော အကျင့်ရှိသည်သာလျှင်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ သုန္ဒရီ
 ပရိဒိုဇ်မကံ၊ သုန္ဒရီမည်သောပရိဒိုဇ်မကို၊ ပါပကမ္မေ၊ မကောင်းမှု၌၊ ဥပယျာ
 ဇေသုံ၊ တိုက်တွန်းကုန်၏။ တေ၊ အညတိတ္ထိယာ၊ ထိုသာသနာမှအပဖြစ်
 သောဘိတ္တိတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒတော်၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာ
 သ၊ စ၍၊ သဿံ၊ မိမိတို့သည်၊ ဟတလသဘသက္ကာရာ၊ သတ်အပ်သော
 လာဘ်ပူဇော်သကာရှိသည်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ အက္ကောသသုတ္တဝဏ္ဏ
 နာယံ၊ အက္ကောသသုတ်၏အဖွင့်၌၊ အာဂတနယေန၊ လာသောနည်းဖြင့်၊
 ဘဂဝတောစ၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဿစ၊
 ရဟန်းသံဃာအားလည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ ပြန်ပြောသော၊ အပရိမိတံလသ
 ဘသက္ကာရံ၊ မရှိင်း ဘွဉ်အပ်သောလာဘ်ပူဇော်သကာသည်၊ ပဝတ္တမာနံ၊
 ဖြစ်သည်ကို၊ ဒိသ္မဒ၊ မြင်၍၊ ဣဿ၊ ပကတ၊ ငြိ၊ ရုခြင်း များကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သမ္ဗန္ဓယိံသု၊ တိုင်ပင်ကြ
 ကုန်၏၊ ခယံ၊ ငါတို့သည်၊ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ ဥပန္တ
 ကလတော၊ ဖြစ်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာသ၊ စ၍၊ နဋ္ဌာ၊ ပျက်စီးကုန်၏၊ ဟိနလသဘ
 သက္ကာရာ၊ ယုတ်သော လာဘ်ပူဇော်သကာ ရှိကုန်၏။ နော၊ ငါတို့အား၊
 ဧကောမိ၊ တစ်တယောက်သောသူသည်၊ အတ္ထိဘာဝမ္ဘိရှိသည်၏အဖြစ်မျှ
 ကိုလည်း၊ နုဇာနာတိ၊ မသိကြပြီ၊ ကိံ၊ အဘယ်အကြောင်းကို၊ နိဿာယ
 နူခေါ၊ မှီ၍သာလျှင်၊ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ သမဏဂေါတမေ၊
 ရဟန်းဂေါတမ၌၊ အဘိပ္ပသန္ဓော၊ အလွန်ကြည်ညိုလေသနည်း၊ ဥဇ္ဇာရ
 သက္ကာရသမ္ဗာနံ၊ ပြန်ပြောသောလာဘ်ပူဇော်သက္ကာရကိုဖြစ်စေသည်ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥပနေတိ၊ ဆောင်လေသနည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ သမ္ဗန္ဓယိံသု၊
 တိုင်ပင်ကြကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဘိတ္တိအပေါင်းတို့တွင်၊ ဧကော၊ တယောက်
 သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဥစ္စကုလပ္ပသု
 တော၊ မြတ်သောမင်းမျိုး၌ဖြစ်သောကြောင့်၊ အသန္တိန္ဒာယ၊ အနွယ်မပြား
 မပျက်သော၊ မဟာသမ္ပတ ပဝေဏိယာ၊ မဟာသမ္ပတ အစဉ်၌၊ ဇာ
 တော၊ ဖြစ်သောကြောင့်၊ အဘိပ္ပသန္ဓော၊ အလွန်ကြည်ညို၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ အပရော၊ တယောက်သောဘိတ္တိသည်၊ အဘိဇာတိယံ၊ မလိ
 ကော်ဝမ်းမှတွားမြင်သောအခါ၌၊ တဿ၊ ထိုဂေါတမအား၊ အနေကာနိ၊
 များစွာကုန်သော၊ အတ္ထရိယာနိ၊ အံ့ဘွယ်တို့သည်၊ ပါတုဘူတာနိ၊ ထင်ရှား

၀၀၀ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အညော၊ တယောကံသော တိတ္ထိ
သည်။ ကာလဒေဝိလံ၊ ကာလဒေဝိလရသေ့ကို။ ဝဇ္ဇာပေတံ၊ ရှိခိုးစိမ့်သော
ဌ၊ ဥပနိတဿ၊ အနီးသို့ဆောင်ခဲ့သောတုရားလောင်း၏။ ပါဒါ၊ ခြေတော်
တို့သည်။ ပရိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်၍။ တဿ၊ ထိုကာလဒေဝိလရသေ့၏။ ဇေယျသု၊
ဆံကျစ်တို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်လေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အပ
ရော၊ တယောကံသော တိတ္ထိသည်။ ဝပ္ပမင်္ဂလကာလေ၊ လယ်တွန့်မင်္ဂလာ
အခါ၌။ ဓမ္မုန္တယာယ၊ သပြေပင်ရိပ်၌။ သယာပိတဿ၊ အိပ်စေသည်ရှိ
သော်။ မဇ္ဈိနိကေ၊ ပွန်းတည့်သော အခါသည်။ ဝိတိက္ကန္တေ၊ လွန်သည်ရှိ
သော်။ ဓမ္မုန္တယာယ၊ သပြေပင်ရိပ်သည်။ အပရိဝတ္တိတွာ၊ မပြောင်းရွှေ့မှီ၍၊
ဋ္ဌိတာ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အညော၊ တပါးသော တိတ္ထိ
သည်။ အဘိရူပေါ၊ အလွန်အဆင်းထွ၏။ ဒဿနိယော၊ ရှုကြည့်ဘွယ်ရှိ၏။
ပါသာဒိကာ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိ၏။ ရူပသမ္ပတ္တိယာ၊ အဆင်း၌ပြည့်စုံသော
ကြောင့်။ အဘိပ္ပဿန္တော၊ အလွန်ကြည်ညို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
အပရော၊ တယောကံသော တိတ္ထိသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဖိတ္တာတုရမတ
ပဗ္ဗန္ဓာသင်္ခါတနိမိတ္တေ၊ သူအိုသူနာသူသေရဟန်းဟူသောနိမိတ်လေးပါး
တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သံဝေဂဓာတော၊ သံဝေဂဖြစ်၍၊ အပရိမဏစက္ကဝတ္တိ
ရန္တံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော စကြာဝတေးမင်းစည်းစိမ်ချင်းသောကို။ ပဟာ
ယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဧဝံ၊
ဤသို့။ အပရိမဏကာလေ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော လေးသင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာ
တသိန်းကာလပတ်လုံး။ သမ္ဘတာနုညသဝေရနံ၊ ဖြည့်ဆည်းပူးတော်မူ
သောသူတပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
ပုညဉာဏ သမ္ဘာရံ၊ ကောင်းမှု တော်ညာဏ်တော် အဆောက်အဦကို။
ဥက္ကံသပါရမိပတ္တံ၊ အထွန်သို့ ရောက်သော အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊
နိရူပဓံ၊ နှိုင်းယှဉ်မရာဥပမာမရှိသော၊ သလ္လေခပဋိပဒဉ္စ၊ ခေါင်းပါးသော
အကျင့်တော်ကို လည်းကောင်း။ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိသော၊ ဉာဏပဟာ
နသမ္ပဒါဒိဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ဉာဏသမ္ပဒါနိပဟာနသမ္ပဒါနိ အစရှိသောတုရား
အာနုဘော်ကို။ အဇာနန္တာ၊ မထိကြကုန်သည် ဖြစ်၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိတို့
သည်။ ယထာဒိဋ္ဌသုတံ၊ အကြင်အကြင် မြင်တိုင်းကြားတိုင်း။ ဓရမာနံ၊
ထင်ရှား ရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဗဟုမာန
ကာရဏံ၊ ချားစွာမြတ်နိုးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ကိတ္တေတွာ၊ မြီးမွမ်းထော
မနာ၍၊ အဗဟုမာန ကာရဏံ၊ မမြတ်နိုးစရာ အကြောင်းကို။ ပရိယေ

ထိတွာ၊ ရှာကြံ၍၊ အပဿန္တံ၊ မမြင်ကြကုန်၍၊ ကေနနုခေါ ကာရုဏေန၊
 အာယံ အကြောင်းဖြင့်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊
 ရဟန်းဂေါတမ၏၊ အယသံ၊ အကျော်အစောမဲ့ကို၊ ဥပ္ပာဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
 လောဘသက္ကာရံ၊ လောဘပူဇော်သကားကို၊ နာသေယျာမ၊ ဖျက်ဆီးနိုင်ပါ
 ကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗန္တယိံ၊ သု၊ တိုင်ပင်ကြကုန်၏၊ တေသု၊ ထို
 တိတ္ထိတို့တွင်၊ တိဝိဇ္ဇာမန္တိ၊ အတိုင်အပင်အရာ၌ထက်မြက်လျှင်လျှားသော
 ပညာရှိသောတပေောက်သောတိတ္ထိသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆိုလေ၏၊
 အန္တော၊ အိုအချင်းခင်ပွန်းတရတို့၊ ဣမသ္မိံ၊ သတ္တလောကေ၊ ဤသတ္တလော
 က၌၊ မာတုဂါမသုခေ၊ မာတုဂါမချင်းသာ၌၊ အသတ္တသတ္တာနာမ၊ မတပ်
 သောသတ္တဝါတို့မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အယဉ္ဇသမဏောဂေါတမော၊ ဤ
 ရဟန်းဂေါတမ သည်လည်း၊ အဘိဓမ္မပေါ၊ အလွန် အဆင်းလှ၏၊ ဒေဝ
 သမော၊ နတ်နှင့်တူ၏၊ တရုဏာ၊ ပျိုနု၏၊ အတ္တနော၊ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်၊ သမံ
 ဂ္ဂပံ၊ တူစွာအဆင်းလှသော၊ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို၊ လဘိတွာ၊ မြဲ၍၊
 သန္တေယျ၊ ကပ်ငြိရာ၏၊ အယာဝိနသန္တေယျ၊ အကယ်၍ မကပ်ငြိသော်
 လည်း၊ ဇနဿပန၊ လူအပေါင်း၏ကား၊ သံကိယော၊ တွေးတောယုံမှားခြင်း
 သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဟန္တ၊ ယခု၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သုန္ဒရီ၊ ပရိဗ္ဗာဇိကံ၊
 သုန္ဒရီပရိဗိဇိမကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥပေယျာဇေန္တော၊
 လွှတ်သည်ရှိသော်၊ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ အယ
 သော၊ အကျော်အစောမဲ့သည်၊ ပထဝီဝိယ၊ မြေအပြင်ကဲ့သို့၊ ပတ္ထရေယျ၊
 ပြန့်နှံ့ရာ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥပေယျာဇေမ၊ စေလွှတ်ကုန်အံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ဧတံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
 တယာ၊ သင်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤအကြံကို၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိန္တိတံ၊ ကြံမိပေ
 ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကတေ၊ ငါတို့ပြုအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ အာယသကျေန၊
 အကျော်အစောမဲ့သည်၊ ဥပဒ္ဓုတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သီသံ၊
 ဦးခေါင်းကို၊ ဥက္ခိဝိသံ၊ ချီကြွခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နှိုင်ရကား၊
 ယေနတေနဝ၊ အမှတ်မရှိ ဟုတ်ဟုတ်ညားညားသော အရင်သို့၊ ပယာ
 ပိဿတိ၊ ထွက်ပြေးလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသောတိတ္ထိတို့
 သည်သာလျှင်၊ ဧကန္တာသယာ၊ အလိုတူကြကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၍၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥပေယျာဇေတံ၊ စေလွှတ်ခြင်းငှါ၊ သုန္ဒရီယာ၊
 သုန္ဒရီပရိဗိဇိမ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အဝမံသု၊ သွားကြလေကုန်၏၊ သာ

မရိဗ္ဗာဇိကာ။ ထိုသုန္ဒရီပရိဗိုဇ်မသည်။ တေ။ ထိုတိတ္ထိတို့ကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်၍။
 တုဋ္ဌေ။ သင်တို့သည်။ ကေတော။ တကွနက်ကိ။ အဘယ်အကျိုးငှါ။ အာ
 ဂတာ။ လာကြကုန်သည်။ အတ္ထဘဝထ။ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။ ဣတိ။
 ဤသို့။ အာဟာ။ ဆို၏။ တိတ္ထိယာ။ တိတ္ထိတို့သည်။ အနာလပန္နာ။ စကားမဆို
 ကုန်ဘဲ။ အာရာပေရိယန္တေ။ အရောင်အစွန်း၌။ ပဋိစ္ဆန္ဓေဌာနေ။ ပုန်းကွပ်ရာ
 အရပ်၌။ နိဝီဒိသု။ နေကြကုန်၏။ သာပရိဗ္ဗာဇိကာ။ ထိုပရိဗိုဇ်မသည်။
 တတ္ထ။ ထိုတိတ္ထိတို့ရှိရာသို့။ ဂစ္ဆာ။ သွား၍။ ပုနပ္ပုနံ။ အဖန်တလဲလဲ။ အာလ
 ပန္နိ။ မေးမြန်းသော်လည်း။ ပဋိဝစနံ။ စကားတုံ့ကို။ အလဘိတ္တာ။ မရမူ၍။
 တုဋ္ဌာကံ။ အရှင်တို့အား။ ကိံ။ အပရန္တံ။ အဘယ်သို့ ဖြစ်မှားဘိသနည်း။
 ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်။ တပည့်တော်မအား။ ပဋိဝစနံ။ စကားတုံ့ကို။
 နဒေထ။ မပေးကြကုန်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ။ မေးလေ၏။ တထာဟိပန။
 ထိုသို့ဆိုတခြားကား။ တံ။ သင်သည်။ အဋ္ဌေ။ ငါတို့ကို။ ဝိဟေဋ္ဌိယ။ မာနေ။
 ညှဉ်းဆဲသည်တို့ကို။ အဇ္ဈပေက္ခသိ။ အလွန်လျစ်လျူရှုဘိသနည်း။ ဣတိ။
 ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ကော။ အဘယ်သူသည်။ တုဋ္ဌေ။ သင်တို့ကို။ ဝိဟေ
 ဋ္ဌတိ။ ညှဉ်းဆဲသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ။ တေ။ သုန္ဒရီပရိဗိုဇ်မမေးသည်ရှိ
 သော်။ တံ။ နှမချစ်သည်။ အဋ္ဌေ။ ငါတို့ကို။ ဝိဟေဋ္ဌေတွာ။ ညှဉ်းဆဲ၍။ ဟာတ
 လာဘသက္ကာရေ။ သတ်အပ်သော လာဘ်ပူဇော်သကာ ရှိသည်တို့ကို။
 ကတွာ။ ပြု၍။ ဝိစရန္တံ။ လှည့်လည်သွားလာသော။ သမဏံဂေါတမံ။ ရဟန်း
 ဂေါတမကို။ ကိံ။ ပန။ အဘယ်ကြောင့်။ နပဿသိ။ မမြင်ရှိသနည်း။ ဣတိ။
 ဤသို့။ ဝတွာ။ ဆို၍။ တတ္ထ။ ထိုရဟန်းဂေါတမ၌။ မယာ။ တပည့်တော်မ
 သည်။ ကိံ။ ကာတဗ္ဗံ။ အဘယ်သို့ပြုအပ်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တေ။ ဆို
 လတ်သော်။ တေနဟိ။ ထိုသို့တခြားကား။ တံ။ သင်သည်။ အဘိက္ခနံ။ မပြတ်။
 ဇေတဝနသဝိပံ။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်အနီးသို့။ ဂစ္ဆာ။ သွား၍။ မဟာ
 ဇနဿ။ လူအများအား။ ဝေဠုဝေဠု။ ဤသို့ဤသို့လည်း။ ဝဒေယျာသိ။
 ဆိုလေလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟံသု။ ဆိုကြကုန်၏။ သာပိ။ ထိုသုန္ဒရီပရိ
 ဗိုဇ်မသည်လည်း။ သာရူတိ။ ကောင်းလှပါပြီဟူ၍။ သမ္ပုဋ္ဌိန္တိ။ ဝန်ခံလေ
 ၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ အညတိတ္ထိယာ။ သာသနာတော်မှ တပါးသော
 အယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇိကာ။ ပရိဗိုဇ်တို့သည်။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာ
 တရားအား။ သက္ကာရံ။ ပူဇော်သက္ကာရ ပြုသည်ကို။ အသဟာမာနာ။ သည်း
 မခံနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣတိ။ အာဒိ။ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ ပါဠိယံ။
 ပါဠိတော်၌။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထ။ ထိုပါဠိတော်၌။ ဥဿ

ဟသီတိ၊ ဥဿဟသိ ဟူသည်ကား၊ သက္ကောသိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ အတ္တန္တိ၊
 အတ္တံ ဟူသည်ကား၊ ဟိတံ၊ အစီးအပွားကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စ
 ကို၊ ကျောဟန္တိ၊ ပဒဿ၊ ကျောဟံ ဟူသောပုဒ်၏။ ကိံ အဟန္တိ၊ ပစ္ဆေဒေါ၊ ကိံ
 အဟံ ဟူ၍ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 တေတိတ္ထိယာ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊ တသ္မာ၊ ထိုပရိဗိုဇ်မအား၊ အညာတကာ၊
 ဆွေမျိုးမစပ်သည်။ သမာနာပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ ပဗ္ဗန္ဓာသမ္ပန္နမက္ကန္တနံ၊
 ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခါမျှဖြင့်၊ သင်္ဂဏိတုံ၊ မြီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ ဥာတကာ
 ဝိယ၊ ကွေမျိုးတို့ကဲ့သို့၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သင်္ဂနိ၊ နှစ်ချစ်၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ဥာတိ
 နံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ ကာတံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ ဥဿဟသိ
 စွမ်းနိုင်ပါအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ သု၊ ဆိုကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သာ၊ ထိုပရိဗိုဇ်မသည်၊ ပါဒေ၊ ခြေ၌၊ ဝလ္လိဟိ၊ နွယ်တို့ဖြင့်၊ လဂ္ဂါ၊ ဖွဲ့မိသော၊
 မိဂိဒိယ၊ သမင်မကဲ့သို့၊ မေ၊ ကျွန်တော်မ၏။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ဥာတိနံ၊
 ဆွေမျိုးတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ပရိစ္စတ္တံ၊ စွန့်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊
 ဆို၏၊ တေနဟိတိ၊ တေနဟိ ဟူသည်ကား၊ တုံ၊ နှစ်ချစ်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊
 ဇိဝိတံပိ၊ အသက်သို့သော်လည်း၊ တုမှာကံ၊ သင်ဆွေမျိုးတို့၏။ အတ္ထာယ၊
 အကျိုးငှါ၊ ပရိစ္စတ္တံ၊ စွန့်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒသိ၊ ဆို၏။ တုံစ၊ နှစ်ချစ်သည်
 လည်း၊ ပဌမဝယေ၊ ပဌမအရူယ်၌၊ ဌိတာ၊ တည်၏။ အဘိရူပါ၊ အလွန်
 အဆင်းလှ၏။ သောဘဂ္ဂပတ္တာစ၊ တင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်လည်း၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ တံ၊ သင်ချစ်နှမကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ သမဏသ
 ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ အယသော၊ အကျော်အစောမဲ့သည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရေယျာသိ၊ ပြုပါ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အဘိက္ခနံ၊ ပြတ်၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝနံ
 ကျောင်းတော်သို့၊ ဝန္တောဟိ၊ သွားပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပေယျာဇေသံ၊ စေ
 လ္လတံလိုက်ကုန်၏။ သာဝိခေါဗာလာ၊ ထိုအရိက်မသည်လည်း၊ ကံကစပန္နိ
 ယံ၊ လွှသွားအစဉ်၌၊ ပုပ္ဖါဝဇ္ဇိံ၊ ပန်းစည်းကို၊ ကိဇ္ဇိတုကာမာဝိယ၊ ကစားလိုသ
 ကဲ့သို့၊ ပဘိန္နမဒံ၊ အပြားအားဖြင့် အမုန်ရစ်သော၊ စဏ္ဍာဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကြွင်းကို၊
 သောဏ္ဍာယ၊ နှာမောင်၌၊ ပရာမသန္တိဝိယ၊ သုံးသင်လိုက်သကဲ့သို့၊ နန္ဒောဇ္ဇေ
 န၊ နဖူးပြင်ဖြင့်၊ မစ္စံ၊ ဝတ်မှိုကို၊ ဝဏ္ဏန္တိ၊ ယူလျက်၊ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့၏၊
 ဝစနံ၊ စကားကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္တံ၊ တွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ မာလာဝန္တရိလေပနတမ္ပုလမုခဝါ
 သာဒိနိ၊ ပန်းနံ၊ သာနံ၊ သာပြောင်းကွင်း၊ လမက်အစရှိသော ခံတွင်းအကျ်

အရိုးအမွှေးမျိုးတို့ကို၊ ဂဟေတွာယူ၍၊ မဟာဇနဿ၊ လူအများသည်၊
သတ္တု၊ ဖြိတ်စွာဘုရား၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ သုဝံတွာ၊ နာ
ကြား၍၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ပဝိသနကာသေ၊ ဝင်သောအခါ၌၊ ဇေတဝနာဘိရုခံ၊ ဇေ
တဝန်ကျောင်းတော်သို့ရှေးရှု၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ကံ၊ အဘယ်
အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆသိ၊ သွားမည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝုဠာ၊ မေးကြကုန်သည်
ရှိသော်၊ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်
သို့၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားပါအံ့၊ အဟံဟိ၊ အဟံဝေ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ တေန၊ ထို
အရှင်ဂေါတမနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဧကဂန္ဓကုဋိယံ၊ တခုသောဂန္ဓကုဋိတို့ကို
၌၊ ဝသာမိ၊ နေရပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ပြောဆို၍၊ အညတရသ္မိံ၊ တခု
သော၊ တိတ္ထိယာရာမေ၊ တိတ္ထိတို့ကျောင်း၌၊ ဝသိတွာ၊ အိပ်နေခဲ့၍၊ ပါတော
ဝ၊ စောစောကလျှင်၊ ဇေတဝနမဂ္ဂံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းခရီးသို့၊ ဩဝရိတွာ၊
သက်၍၊ နဂရာဘိရုခံ၊ မြို့သို့ရှေးရှု၊ ဂစ္ဆတိ၊ လာခဲ့၏၊ ကံ၊ အသို့နည်း၊ သုန္ဓရီ၊
သုန္ဓရီကား၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂတာ၊ သွားသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝုဠာ၊ မေးကြသည်ရှိသော်၊ သမဏေနဂေါတမေန၊
ရဟန်းဂေါတမနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဧကဂန္ဓကုဋိယံ၊ တခုသောဂန္ဓကုဋိတို့ကို၌၊
ဝသိတွာ၊ အိပ်နေခဲ့၍၊ ဘံ၊ ထိုဂေါတမကို၊ ကိလေသရတိယာ၊ ကိလေသာဟူ
သောမွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်၊ ရမာပေတွာ၊ မွေ့လျော်စေ၍၊ အာဂတာ၊ လာခဲ့
သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ အ
ယျာတိ၊ ခေါသုန္ဓရီ၊ ပရိဗ္ဗာဇိကာတေသံ၊ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ ပရိ
သုတ္တာအဘိက္ခဏံ၊ ဇေတဝန် အဂမာသိတိ၊ ဧဝံ၊ အယျာတိ၊ ခေါသုန္ဓရီ
ပရိဗ္ဗာဇိကာ တေသံ၊ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ ပရိသုတ္တာအဘိက္ခ
ဏံ၊ ဇေတဝန် အဂမာသိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ အယျာ၊ အသျှင်တို့၊ ဧဝံ၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊
သုန္ဓရီ၊ သုန္ဓရီအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇိကာ၊ ပရိဗိုဇ်မသည်၊ တေသံ
အညတ္ထိယာနံ၊ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ ထိုသာသနာမှတစ်ပါးသော အယူရှိသော
ပရိဗိုဇ်တို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပရိသုတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍၊ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်၊
ဇေတဝန်၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ တိတ္ထိ
ယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်၊ ကတိပါဟဿ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်၏၊ အတ္ထယေန၊ လွန်
သဖြင့်၊ ဝုတ္တာနံ၊ သေသောက်ကြူးတို့အား၊ ကဟာပဏော၊ အသပြောတို့
ကို၊ ဝတွာ၊ ပေး၍၊ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြလေကုန်၊ သုန္ဓရီ၊ သုန္ဓရီကို၊ မာရေတွာ၊
သတ်၍၊ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ ဂန္ဓကုဋိယာ၊ ဂန္ဓကုဋိ

၏။ အဝိဇ္ဇေ၊ မနိးမဝေသေအရပ်၌၊ မာလာကစဝရန္တရေ၊ ပန်းမှိုက်
 အတွင်း၌၊ နိက္ခိပိတွာ၊ ထားခဲ့၍၊ ထေ၊ လာကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒိ'သု၊
 ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုသေသေကံကြူးတို့သည်၊ တထာ၊ ထိုတိတ္ထိတို့ဆို
 တိုင်း၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏။ တတောပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်မှ၊ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိ
 တို့သည်၊ သုန္ဒရိ'၊ သုန္ဒရိကိုးနပဿာမ၊ မမြင်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကောလာဟ
 လံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရညော၊ ကောသလမင်းအား၊

အာရောစေတွာ၊ သံတော်ဦးတင်၍၊ ကတ္ထပန၊ အတယ်အရပ်၌လျှင်၊ တု
 မှေ၊ သင်တို့သည်၊ ပရိသံကာထ၊ ရွံရှာခြင်းရှိကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ရညော၊ မင်းသည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဣမေဒိဝသေ၊ ဤနေ့ဤနေ့၌၊
 ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်၌၊ အဿာ၊ ထိုပရိဗိုဇ်မ၏၊ ပဝတ္တိ'၊ အကြောင်းကို၊ နဇာနဓမ၊
 မသိနိုင်ပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့မယုံသော်ကား၊
 ဂစ္ဆထ၊ သွားကြလေကုန်၊ နံပရိဗ္ဗာဇိကံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်မကို၊ ဝိစိနထ၊ ရှာကြ
 ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရညော၊ မင်းသည်၊ အနုညတာ၊ ခွင့်လွှတ်သည်ရှိ
 သော်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပဋ္ဌာကေ၊ အလုပ်အကျွေးတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊
 ခေါ်၍၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ဂတွာ၊ သွား၍၊ ဝိစိနန္တာဝိယ၊
 စူးစမ်းရှာဖွေသကဲ့သို့၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မာလာကစဝရံ၊ ပန်းမှိုက်ကို၊ မြူဟိတွာ
 ကျော်၍၊ တဿာ၊ ထိုပရိဗိုဇ်မ၏၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ မဉ္ဇကံ၊ ညောင်စောင်း
 လယ်ထက်သို့၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ပဝေသတွာ၊ သွင်းခဲ့
 ၍၊ သမဏသမဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့
 သည်၊ သတ္ထုနာ၊ ဆရာတူရားသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှု
 ကိုးပုဒ်၌၊ ဒေဿာမာတိ၊ ဖုံးလွှမ်းကုန်အံ့ဟု၊ သုန္ဒရိ'၊ သုန္ဒရိကိုးမာရေတွာ၊
 သတ်၍၊ မာလာကစဝရန္တရေ၊ ပန်းမှိုက်တွင်း၌၊ နိက္ခိပိ'သု၊ ထားကြကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရညော၊ ကောသလမင်းအား၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားကြလေကုန်
 ၍၊ ရာဇာဝိ၊ ကောသလမင်းသည်လည်း၊ အနုပပရိက္ခိတွာ၊ မရံမစမ်းမဆင်
 ခြင်းမူ၍၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ပြုတပြီးကား၊ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြလေကုန်၊ နဂရံ၊ မြို့
 ကို၊ အာဟိဏ္ဏထ၊ မောင်းလှည့်လေကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုလိုက်
 ၍၊ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊ နဂရဝိထိသု၊ မြို့မခရီးတို့၌၊ သက္ခပုတ္တိယာနံ၊
 သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊
 ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော၊ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို၊
 ဝဒန္တာ၊ ဆိုကုန်လျက်၊ ဝိစရိတွာ၊ လှည့်လည်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ရညော၊ မင်း၏၊

နိဝေသနန္တိရံ၊ နန်းတော်တံခါးသို့၊ အဂဓံသု၊ သွားကြကုန်၏၊ ရှေးဦးမင်း
သည့်၊ သုန္ဒရိယာ၊ သုန္ဒရိပရိပိုဇိမ၏၊ သရီရံ၊ အကောင်ကို၊ အာကေသုသာ
နေး၊ သူကောင်ပစ်ရာသုသာန်သင်းချိုင်း၌၊ အနုကံ၊ စင်သို့၊ အာ၊ ရာပေတွာ၊
တင်၍၊ ရက္ခာပေသိ၊ စောင့်ရှောက်စေ၏၊ သာဝတ္ထိဝါနော၊ သာဝတ္ထိပြည်သူ
ပြည်သားတို့သည်၊ အရိယသောဝကော၊ အရိယာဖြစ်သောသူတို့ကို၊ ဥပေ
တွာ၊ ထား၍၊ ပေတုပေသုန၊ များသောအားဖြင့်၊ သက္ခယုတ္တိယသနံ၊ သင်္ကာ
ဝင်မင်းသားဘုရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာနံ၊ မဟာနန်းတို့၏၊ ကမ္မံ၊
အမှုကို၊ ပဿထ၊ ရှုကြပါကုန်လော့၊ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကား
တို့ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အန္တောနဝရေ၊ မြို့တွင်း၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိနဝရေ၊
မြို့ပြင်၌လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အက္ကောသန္တာ၊ ဆုံးရှုံးကြ
ကုန်လျက်၊ ဝိစရိံသု၊ သွားကြကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယဒါတေအညံသု
အညတိတ္ထိယာပရိဗ္ဗာဇကာဝေါဒိဋ္ဌာခေါသုန္ဒရိတိအာဒိ၊ ယဒါတေအညံသု
အညတိတ္ထိယာပရိဗ္ဗာဇကာဝေါဒိဋ္ဌာခေါသုန္ဒရိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊
ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ အညံ
သုတိ၊ အညံသုဟူသည်ကား၊ ဇာနိံသု၊ သိကြကုန်၏၊ ဝေါဒိဋ္ဌာတိ၊ ဝေါဒိဋ္ဌာ
ဟူသည်ကား၊ ဗျပဒိဋ္ဌာ၊ အထူးသဖြင့်ထင်မြင်ဘူးသနည်း၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတ
ဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ အာဝတ္ထန္တိစ၊ လာသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထန္တိစ၊
သွားသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိသေသတော၊ အထူးသဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ဘူးပါ
၏၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ဘူးပါ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထောအဓိပ္ပါယော၊ တံတ္ထိတို့၏အလိုတည်း၊ ပရိက္ခာဝါဓေတိ၊ ပရိက္ခာဝါ
ဓေဟူသည်ကား၊ ဒီဃိကာဝါဓေ၊ ကျုံးတွင်း၌၊ ယာသာမဟာရာဇသုန္ဒရိ
တိ၊ ယာသာမဟာရာဇသုန္ဒရိ ဟူသည်ကား၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်း
ကြီး၊ ယာသာပရိဗ္ဗာဇိကာ၊ အကြင်ပရိပိုဇိမသည်၊ ဣမသ္မိံနဝရေ၊ ဤမြို့၌၊
သုန္ဒရတယ၊ အလွန်အဆင်းလှသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုန္ဒရိတိ၊ သုန္ဒရိဟူ
၍၊ ပါကနု၊ ထင်ရှား၏၊ အဘိညာတာ၊ ပြည်သူအများသိကြပါသော၊ ပရိဗ္ဗာ
ဇိကာ၊ ပရိပိုဇိမတည်း၊ နော၊ ငါတို့၏၊ သာပရိဗ္ဗာဇိကာ၊ ထိုပရိပိုဇိမသည်၊
နဒိဿတိ၊ ယခုမမြင်ပါ၊ အမှကံ၊ ငါတို့၏စက္ခုဝိယ၊ မျက်စိကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ ဇိဝိတံဝိယ၊ အသက်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဝိယာယိတဗ္ဗာ၊ ချစ်
အပ်ပါ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နဒိဿတိ၊ မမြင်ပါ၊ ယထာနိက္ခိတ္တန္တိ၊ ယ
ထာနိက္ခိတ္တံ ဟူသည်ကား၊ ပုရိသေ၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့ကို၊ အာဏာ
ပေတွာ၊ စေခိုင်း၍၊ မာလာကဝဝရန္တရေ၊ ပန်းမျက် အတွင်း၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိ

တို့သည်။ ယထာဋ္ဌဝိတံ၊ ထားသည်အတိုင်း၊ ယထာနိဓနန္တိဝိ၊ ယထာနိဓနံ
 ဟူ၍လည်း၊ ပါဠိသံ၊ ပါဠိရှိ၏။ ပထဝီပံ၊ မြေ၊ နိက္ခိတ္တပကာရံ၊ မြုပ်ထားခဲ့
 တိုင်း၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ငှက်အပ်၏။ ရုထိယာ
 ယရုထိယန္တိ၊ ရုထိယာယရုထိယံဟူသည်ကား၊ ဝိထိတော၊ ခရီးမတခုမှ၊
 ဝိထိ၊ ခရီးမတခုသို့၊ ရုထိယောတိ၊ ရုထိယောဟူသည်ကား၊ ဝိနိဝိတ္တနက
 ရုတ္တော၊ ဝုတ်ချင်းလျှိုတွင်းသောခရီးတည်း။ သိဃံသုကန္တိ၊ သိဃံသုကံ
 ဟူသည်ကား၊ တိကောဏရုတ္တော၊ လမ်းသုံးခုခရီးတည်း။ အလန္တိနောတိ၊
 အလန္တိနော ဟူသည်ကား၊ နလန္တိနော၊ အရှက်မရှိကုန်၊ ပါပဇိဂုတ္တော၊ မ
 ကောင်းမှု နှိပ်စက်ရပ်ခြင်းမှ၊ ဝိရုဟိတာ၊ ကင်းကုန်၏။ ဣတိအပံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒုသီလာတိ၊ ဒုသီလာဟူသည်ကား၊ နိသီ
 လာ၊ သီသမရှိကုန်၊ ပါပဓမ္မာတိ၊ ပါပဓမ္မာဟူသည်ကား၊ လာမကသဘာ
 ဝါနိ၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဟိနာ၊ ယုတ်မာ
 ကုန်၏။ မုသာဝါဒိနောတိ၊ မုသာဝါဒိနောဟူသည်ကား၊ ဒုသီလာ၊ သီလ
 မရှိကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သီလဝန္တော၊
 သီလရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အလိကံ၊ စင်းလုံးချွတ်ချော်သောစကားကို၊
 ဝါဒိတာယ၊ ဆိုလေ့ရှိသဖြင့်၊ မုသာဝါဒိနော၊ မဟုတ်မမှန်ဆိုလေ့ရှိကုန်၏။
 အဗြဟ္မစာရိနောတိ၊ အဗြဟ္မစာရိနောဟူသည်ကား၊ မေဇုနပဋိသေဝိတာ၊
 ယ၊ မေဇုနဗြဲလေ့ရှိသဖြင့်၊ အသေဗြဟ္မစာရိနော၊ မမြတ်သောအကျင့်ရှိကုန်
 လျက်၊ ဣမေဟိနာမာတိ၊ ဣမေဟိနာမဟူ၍၊ ဟိန္ဒူန္တာ၊ ရှုတ်ချကုန်လျက်၊
 ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဓမ္မစာရိနောတိ၊ ဓမ္မစာရိနောဟူသည်ကား၊ ကုသလ
 ဓမ္မစာရိနော၊ ကုသိုလ်ဓမ္မကိုကျင့်လေ့ရှိကုန်၏။ သမစာရိနောတိ၊ သမစာရိ
 နောဟူသည်ကား၊ ကာယကမ္မာဒိသမစာရိနော၊ ကာယကံ အစရှိသည်
 ဖြင့်အသင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏။ ကလျာဏဓမ္မာတိ၊ ကလျာဏ ဓမ္မာဟူ
 သည်ကား၊ သုန္ဒရေသဘာဝါ၊ ကောင်းသောသဘောရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပဋိဇာနိဿန္တိနာမ၊ ဝန်ခံကြကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ပန္နော၊ ပဋိဇာ
 နိဿန္တိဟူသောပုဒ်နှင့် စပ်ခြင်းကို၊ ကာထဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏။ နာမသဒ္ဓယောဂေန၊ နာမသဒ္ဓါနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊
 ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပဋိဇာနိဿန္တိတိ၊ ပဋိဇာနိဿန္တိဟူ၍၊ အနာဂတကာလ
 ဝစနံ၊ အနာဂတ်ကာလ၌ သက်သေသိဘတ်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ သာ
 မညန္တိ၊ သာမညံဟူသည်ကား၊ သမိတပါပတာ၊ ငြိမ်းပြီးသောမကောင်း
 မှုရှိသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမဇာဘာဝေါ၊ အရိယာဇာတ်သို့ကပ်သော

သမကဏ္ဍိအဖြစ်တည်း။ ဗြဟ္မညန္တိ၊ ဗြဟ္မညံဟူသည်ကား။ ဗာဟိတပါပ
တာ၊ အပသို့ပြုအပ်သော။ မကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေဋ္ဌဘာ
ဝေါ၊ မြတ်သောအဖြစ်တည်း။ ကုတောတိ၊ ကုတောဟူသည်ကား။ ကေန
ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ အပဂတာတိ၊ အပဂတာဟူသည်
ကား။ အပေတာပရိဘဋ္ဌာ၊ လက်ဝန်းကျင်မှ ကင်းကွာကုန်၏။ ဝုရိသ
ကိစ္စန္တိ၊ ဝုရိသကိစ္စဟူသည်ကား။ မေထုနပဋိသေဝနံ၊ မေထုနငြိမ်းခြင်းကို၊
သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အထတာသ္မိံ၊ ကာလေးထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု။
ရဟန်းတို့သည်၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
အား။ အာရောစေသံ၊ ကြားသျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်တပြီးကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုဗ္ဗေဝိ၊ သင်တို့
သည်လည်း။ တေမနုဿ၊ ထိုလူတို့ကို၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤအဘူတ
ဝါဒီနိရယဉ္ဇပေတိ အစရှိသောဂါထာဖြင့်၊ ပဋိစောဒေဝေ၊ တပနိဝေဒနာ
တုံ၊ စောဒနာဩလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ အဘူတဝါဒီတိ
ဂါထံ၊ အဘူတဝါဒီအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တံဂါ
ထံ၊ ထိုပဋိစောဒနာဂါထာကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အထခေါသမ္ပဟုလာ(ပ)
နိဟိနကမ္မာမနုဇာပရတ္ထာတိ၊ အထခေါသမ္ပဟုလာ(ပ)နိဟိနကမ္မာမနုဇာ
ပရတ္ထဟူ၍၊ ပါဠိပံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထဝိသံ
ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နေသောဘိက္ခဝေသဒ္ဓေါဗိရံ၊ ဘဝိဿတိတိဣဒံ၊
နေသော ဘိက္ခဝေသဒ္ဓေါဗိရံ ဘဝိဿတိဟူသော ဤစကားကို၊ သတ္ထာ
ဟဿ၊ ရနစ်ရက်၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ အယသဿ၊ အကျော်အစောမဲ့
၏။ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သည်ကို၊ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့်၊
ဇာနိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့ကို၊ သမဿာသေန္တော၊ သက်
သာစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဂါထာယံ၊ ဂါထာ၌၊ အဘူ
တဝါဒီတိ၊ အဘူတဝါဒီဟူသည်ကား။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ခေါသံ၊ အပြစ်
ကို၊ အဒိသ္မာပ၊ မမြင်ဘဲသာလျှင်၊ မုသာဝါဒံ၊ မုသာဝါဒကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
အဘူတေန၊ မဟုတ်သော။ အတန္တေန၊ မမှန်သော။ ဝဝနေန၊ စကားဖြင့်၊
ပရံ၊ သူတပါးကို၊ အန္တာပိက္ခန္တော၊ စွပ်စွဲလျက်၊ ယောဝါဝိကတွာတိ၊ ယော
ဝါဝိကတွာဟူသည်ကား။ ယောဝါပန၊ အကြင်သူသည်ကား။ ပါပကမ္မံ၊
မကောင်းမှုကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇေတံ၊ ဤအမှုကို၊ နကံရာ
ပိ၊ မပြု၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ပစ္စသမာဘဝန္တိတိ၊ ပစ္စသမာဘဝန္တိ
ဟူသည်ကား။ တေဉ္ဇဘောဝိဇနာ၊ ထိုသူနှစ်ယောက် တို့သည်လည်း။

ဣတော၊ ဤ ဂိုဏ်အဖြစ်မှ၊ ပရုလောကံ၊ တမလွန်သကသို့၊ ဂတိံ၊ သွားကြရ
 ချ်၊ နိရယုပဝမနေန၊ ငရဲသို့ ကပ်ခြင်းရှိသော၊ ဂတိယသ၊ ဂတိဖြင့်၊ သမာ
 ဘဝန္တိ၊ အသင့်အားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဂတိယော
 ဝ၊ သုဂတိဒုဂ္ဂဘိဘဝတို့သည်သာလျှင်၊ နေသံ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့အား၊
 ပရိတ္တိန္ဒ၊ ပိုင်းခြားနှိုင်းကုန်၏၊ အာယုပန၊ အသက်သည်ကား၊ အပရိတ္တိန္ဒ၊
 မပိုင်းခြားနှိုင်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဗဟုကံ၊ များစွာ၊ ပါပံ၊
 မကောင်းမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ နိရုပေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စတိ၊ ကျက်
 ရ၏၊ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သောမကောင်းမှုကို၊ ကာ၊ ၂၂ အပ္ပမတ္တက
 မေဝ၊ အနည်းငယ်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကာလံ၊ ကာလပတ်သုံး၊ ပစ္စတိ၊ ငရဲ
 ၌ကျက်ရ၏၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ နေသံဥဘိန္ဒမ္ပိ၊ ထိုသူနှစ်
 ယောက်တို့၏လည်း၊ ကမ္မံကံသည်၊ လာမကမေဝ၊ ပုတ်မသည်သာ
 လျှင်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နိဟိနကမ္မာမနုဇာပရတ္ထာတိ၊ နိဟိနကမ္မာ
 မနုဇာပရတ္ထဟူ၍၊ ပါဠိသံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣမဿ
 ပဒဿ၊ ဤနိဟိနကမ္မာမနုဇာပရတ္ထဟူသောပုဒ်၏၊ ပုရတော၊ ရှေး၌၊ ပစ္စတိ
 ပဒေန၊ ပစ္စတိဟူသောပုဒ်၌၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊
 ဣတော၊ ဤဂိုဏ်အဖြစ်မှ၊ ပေစ္စပရတ္ထ၊ တမလွန်လောကသို့၊ ဂတိံ၊ သွား
 ကြရချ်၊ တေနိဟိနကမ္မာ၊ ထိုယုတ်မာသောမကောင်းမှုရှိသောသူတို့သည်၊
 ပရုလောကေ၊ တမလွန်လောက၌၊ သမာဘဝန္တိ၊ အသင့်အမှန်ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပရိယာပုဏိတွာတိ၊ ပရိ
 ယာပုဏိတွာဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပဟေတွာ၊ သင်၍၊ အကာရကာတိ၊ အကာ
 ရကာဟူသည်ကား၊ အနုပရာဓာ၊ ရဟန်းတို့၌ အပြစ်မရှိကုန်း၊ ဣမေဟိ၊ ဤ
 ရဟန်းတို့သည်၊ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ နေသံ၊
 ထိုပြည်သူတို့အား၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ပံပါပကမ္မံ၊ အကြင်
 မကောင်းမှုကံကို၊ အညတိတ္ထိယသ၊ တပါးသော တိတ္ထိတို့သည်၊ ဥဇ္ဈော
 သိတာ၊ အလွန်ကျွေးကျော်အပ်ကုန်၍၊ သကလနဂရံ၊ မြို့အလုံးကို၊ အာ
 ဟိန္တိ၊ သု၊ လည်ကုန်၏၊ သကျပုတ္တိယေဟိ၊ သာကီဝင်မင်း သားဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဣမေဟိသမဏေဟိ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ အဒ္ဓါ၊ မရွတ်၊ တံပါပ
 ကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို၊ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣမေ၊
 ဤသာကီဝင်မင်းသား ရဟန်းများတို့သည်၊ အဓေသု၊ ငါတို့သည်၊ ဇေ၊
 ဤသို့၊ အသတ္တဟိ၊ မသျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဗရသဟိဝါစာဟိ၊ ရှု
 ရင်းကြမ်းတန်းကုန်သောစကားတို့ဖြင့်၊ အတ္တဝါတွဇန္တသုဝိ၊ စွပ်စွဲကုန်

သေသ်လည်း၊ ကိဉ္ဇိ၊ တရံတရသော၊ ဝိကာရံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းကို၊ နဒသေန္တိ၊
မပြုကုန်၊ ခန္တိသောရစ္စံ၊ သည်းခံခြင်းသုစရိတ်၌ မွေ့လျော်သည်အဖြစ်ကို၊
နဝိဗဟန္တိ၊ မစွန့်ကုန်၊ ကေဝလံပန၊ သက်သက်သော်ကား၊ အဘူတဝါဒ၊
မဟုတ်မမှန်ဆိုလေ့ရှိသောသူသည်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပေတိ၊ ကပ်ရလတ္တံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မံယေဝ၊ တရားကိုသာလျှင်၊ ဝဒန္တိ၊ ပောသကုန်၏၊ သပန္တိ၊ မေ
တိ၊ သပန္တိမေဟူသည်ကား၊ သကျပုတ္တိယာ၊ သာကီဝင်မင်းသားတရား
သားတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေသမဏာ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ အဓမ္မ၊ ငါတို့
ကို၊ အနုပဿေရတွာ၊ မရံစမ်းမူ၍၊ အတ္တစိက္ခန္ဓေ၊ စွပ်စွဲကုန်သောသူတို့ကို၊
သပန္တိ၊ ကျိန်ဆဲကုန်၏၊ သပထံ၊ ဟိန္ဒုန်ဆဲခြင်းကို၊ ကရောန္တာဝိယ၊ ပြုကုန်
သကဲ့သို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယောဝါပိ၊ အကြင်သူ
သည်လည်း၊ ကတွာ၊ မိမိပြု၍၊ နကရောမိ၊ ငါမပြု၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ အာ
ဟ၊ ဆိုတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တာ၊ ဆိုကုန်လျက်၊ သပန္တိ၊ ကျိန်ဆဲကုန်
၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အကာရကဘာဝံ၊ မပြုသောအဖြစ်ကို၊ ဗောဓေတုံ၊
သိစေခြင်းငှါ၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့အား၊ သပထံ၊ ကျိန်ဆဲသည်ကို၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့
သည်၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဟိသတ္ထံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေသံမနုဿာနံ၊ ထိုလူတို့အား၊
ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာတရားသည်၊ ဘာဝိတဂါယာယ၊ ဟောတော်မူအပ်
သောဂါယာကို၊ သဝနသမနန္တရမေဝ၊ ကြားရသည်၏ အခြားမဲ့၌သာ
လျှင်၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ တရား၏အာနုဘော်ကြောင့်၊ သာရဇ္ဇံ၊ ရွံရှားခြင်းသို့၊
ဩက္ကမိ၊ သက်၏၊ သံဝေဂေါ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤအမှု
ကို၊ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ နဒိဋ္ဌံ၊ မြင်သည်
လည်းမဟုတ်၊ သုတံနာမ၊ ကြားခြင်းမည်သည်၊ တထာပိ၊ ထိုကြားတိုင်း
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်ရာ၏၊ အညထာပိ၊ တပါးသောအခြင်းအရာ
ဖြင့်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်တတ်၏၊ ဧတေစအညတိတ္ထိယာ၊ ထို
သာသနာမှတပါးသောတိတ္ထိတို့သည်၊ ဣမေသံ၊ ဤသာကီဝင်မင်းသား
ရဟန်းတို့၏၊ အနတ္ထကာမာ၊ အကျိုးမဲ့ကိုအလိုရှိကုန်၏၊ အဟိတကာမာ၊
အစီးအပွားမဲ့ကိုအလိုရှိကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့
အား၊ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သဖြင့်၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို၊ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်၊ န
ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုနိုင်၊ ဟိသတ္ထံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊
ဒုဇ္ဈာနာ၊ သိနိုင်ခဲ့ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တေ၊ ထိုပြည်သူပြည်သား
တို့သည်၊ တေတာ၊ ထိုအခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ တေတာ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဩရေမိ

သုကြည်ကုန်၏။ ရာဇဝင်၊ ပဿနဒီကောသလမင်းသည်လည်း။ ယေဟိ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ သုန္ဒရီ၊ သုန္ဒရီပရိဗိုဇ်မကို၊ မာရိတာ၊ သတ်အပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသတ်သောသူတို့ကို၊ ဇာနနတ္ထံ၊ အမှန်သိခြင်းငှါ။ ဗုရိသေ၊ မင်းချင်းတို့၊ ဘိုးအာဏာပေသိ၊ စေခိုင်း၏။ အထတတ္ထိ၊ ကာလေးထိုအခါ၌၊ တေရတ္ထာ၊ ထိုသေသောကံကြူးတို့သည်၊ တေဟိကဟာပဏေဟိ၊ ထိုအသပြာတို့ဖြင့်၊ သုရံ၊ သေကို၊ ပိဝန္တော၊ သေသောကံကြကုန်သည်ရှိသော်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ကလဟံ၊ ခိုက်နေကို၊ ကရိသု၊ ပြုကြကုန်၏။ ဟိဝိတ္ထာ၊ ရေမိ၊ အကျယ်ခွဲပြီးအံ့၊ တေသု၊ ထိုသေသောကံကြူးတို့တွင်၊ ဧကော၊ သေသောကံကြူး တယောက်သည်၊ ဧကံ၊ သေသောကံကြူး တယောက်ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ သုန္ဒရီ၊ သုန္ဒရီပရိဗိုဇ်မကို၊ ဧကပ္ပဟာ၊ ရေန၊ တချက်ထည်းရိုက်သဖြင့်၊ မာရေတွာ၊ သတ်၍၊ မာလာကစဝရန္တရေ၊ ပန်းမှိုက် အတွင်း၌၊ ဝိဝိတွာ၊ ပစ်ခဲ့၍၊ တတော၊ ထိုသုန္ဒရီကိုသတ်သောကြောင့်၊ လန္ဈကဟာပဏေဟိ၊ ရအပ်သောအသပြာတို့ဖြင့်၊ သုရံ၊ သေကို၊ ပိဝသိ၊ သေသောကံရသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်၏။ ဟောတု၊ သင်လည်းဟုတ်သည်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ရာဇဝရိသာ၊ မင်းစား၊ ယောကျာ်းတို့သည်၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တေရတ္ထာ၊ ထိုသေသောကံကြူးတို့ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ဖမ်း၍၊ ရညော၊ မင်းအား၊ ဒဿသံ၊ ပြုကုန်၏။ ရာဇာ၊ ပဿနဒီကောသလမင်းသည်၊ တုဋ္ဌေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ သာ၊ ထိုသုန္ဒရီပရိဗိုဇ်မကို၊ မာရိတာ၊ သတ်အပ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေရတ္ထာ၊ ထိုသေသောကံကြူးတို့ကို၊ ပုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အာမ၊ ဪသတ်သည်မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ သံတော်ပြီးတင်လတ်သော်၊ ကေဟိ၊ အဘယ်သူတို့သည်၊ မာရာဝိဘာ၊ သတ်စေအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ တေးမေးမြန်းလတ်သော်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အညတိတ္ထိယေဟိ၊ တပါးသောတိတ္ထိတို့သည်၊ မာရာဝိတာ၊ သတ်စေအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ သံတော်ပြီးတင်သည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တိတ္ထိယေ၊ တိတ္ထိတို့ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ပဋိဇာနာပေတွာ၊ ဝန်ခံစေ၍၊ အပဿုန္ဒရီ၊ ဤသုန္ဒရီပရိဗိုဇ်မကို၊ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ အာရောပေတုကာမေဟိ၊ တင်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ မာရာဝိဘာ၊ သတ်စေအပ်ကုန်၏။ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမအား၊ နေဝဒေါသော၊ အပြစ်မရှိ၊ သာဝကာနံ၊ ဂေါတမ၏

တပည့်တို့အား။ ဒေါသော၊အပြစ်သည်။ နအတ္ထိ၊မရှိ။ အမှကံဇေဝ၊ငါတို့
အားသာလျှင်၊ဒေါသော၊အပြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣတိဇေ၊ဤသို့။ ဝဒန္တော၊
ဆိုစေကုန်လျက်၊နဂရံ၊တမြို့လုံးကို။ အာဟိဏ္ဏသ၊စည်မောင်းခတ်၍လည်
လေကုန်၊ဣတိ၊ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊စေခိုင်း၏။ တေ၊ထိုမင်းချင်းတို့သည်။
တထာ၊ ထိုမင်းကြီးစေခိုင်းတိုင်း။ အကံသု၊ပြုကြကုန်၏။ မဟာဇနော၊
လူများအပေါင်းသည်။ သမ္ပဒေဝ၊အသင့်အားဖြင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓဟိတွာ၊
ယုံကြည်၍။ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့အား။ ဝိပ္ပကာရံ၊ဖောက်ပြန်သောအမှု
အရာကို။ အဒါသိ၊ပေး၏။ တိတ္ထိယာ၊တိတ္ထိတို့သည်။ ဝဒေဏ္ဍိ၊သတ်အပ်
သောမင်းဒဏ်သို့။ ပါပုဏိသု၊ရောက်ကုန်၏။ တေတာပဋ္ဌာယ၊ထိုနေ့မှစ
၍။ ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရားအားလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃာဿစ၊ရဟန်း
သံဃာအားလည်းကောင်း။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊အတိုင်းထက်အလွန်၊
သက္ကာရသမ္ဘာနော၊ပူဇော်သက္ကာရဖြင့်မြတ်နိုးခြင်းသည်။ မဟာ၊များသည်။
အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်။ အန္တရိယဗ္ဗုတစိတ္တဇာတာ၊
အံဩတွယ်မဖြစ်ဘူးမြဲ ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။
အဘိဝါဒေတွာ၊အလွန်ရှိသောစွာမှီခိုကြကုန်၍။ အတ္တမနာ၊နှစ်သက်သော
စိတ်ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိဝေဒေသံ၊နားတော်လျှောက်ကြားလေကုန်
၏။ တေန၊ထိုကြောင့်။ အထခေါယမ္ပဟုလာဘိက္ခု၊အန္တရဟိတောဘန္တေ
သောသဒ္ဓေါတိ၊ အထခေါ သမ္ပဟုလာ ဘိက္ခု၊အန္တရဟိ တောဘန္တေ
သောသဒ္ဓေါဟူ၍။ ပါဠိသံ၊ပါဠိတော်၌။ ဂုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။
ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးထူးသော မြတ်စွာဘုရား။ သုန္နရိကာယ၊ သုန္နရီ
ပရိနိဗ္ဗိမန္တိ၊ သောသဒ္ဓေါ၊ထိုအသံသည်။ အန္တရဟိတော၊ကွယ်ပျောက်ပြီ
ဘုရား၊ဣတိ၊ဤသို့။ သမ္ပဟုလာ၊များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်။
အထခေါ၊ထိုချစ်ရက်စေ့သည့်နေ့၌။ အာရောစေသံ၊ရွှေ့နားတော်လျှောက်
ကုန်၏။ ကဿပန၊အဘတ်ကြောင့်ကား။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ တိတ္ထိ
ယာနံ၊တိတ္ထိတို့၏။ ဣဒံ၊ဤအမှုသည်။ ကမ္မံ၊ပြုသောအမှုတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။
ဘိက္ခုနံ၊ရဟန်းတို့အား။ နာရောစေသိ၊မကြားသနည်း။ အရိယာနံ၊အရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ။ အာရောစနေ၊ကြားခြင်း၌။ ပယောဇနံ၊
အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ပုထုဇ္ဇနေသုပန၊ ပုထုဇဉ်တို့၌ကား။ ယေ၊အကြင်
သူတို့သည်။ နသဒ္ဓဟေယျံ၊ မယုံကြည်ကုန်ရား။ တေသံ၊ ထိုပုထုဇဉ်တို့
အား။ တံ၊ထိုမယုံကြည်ခြင်းသည်။ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသံသရာကာလ
ပတ်လုံး။ အဘိတာယ၊စီးပွားမဲ့ခြင်း၌။ ဒုက္ခာယ၊ဆင်းရဲခြင်း၌။ သံဝတ္ထေ

ယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာရောစေသိ၊ မကြားသတည်း၊ အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ အနာဂတဿ၊ နောင်ဖြစ်လတ္တံ့သော၊ ဤဒိသဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝတ္ထုဿ၊ ဝတ္ထု၏၊ ယံအာစိက္ခန္တံ၊ အကြင်ကြားခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံအာစိက္ခန္တံ၊ ဤကြားခြင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ အနာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျက်တော်ဟုတ်၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားနှင့်၏၊ ပရာနုဒ္ဒေသိကမေဝ၊ သူတပါးတို့အားညွှန်းခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံကိလေသပက္ခံ၊ သံကိလေသအဖို့ရှိသောတရားကို၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာဝေတန်တော်မူ၏၊ ကမ္မဉ္စကတောကာသံ၊ ကံသည် ပြုအပ်သော အခွင့်ရှိလည်း၊ နိဝတ္တိတုံ၊ ဆုတ်နစ်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အန္တက္ခာနနိမိတ္တံ၊ စွင်စွဲခံရလတ္တံ့သောကံနိမိတ်ကို၊ အဇ္ဈုပေက္ခန္တော၊ လျစ်လျူရှုတော်မူလျက်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နံသိဒိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်နှင့်၏၊ နအန္တလိက္ခေနသမုဒ္ဓမဇ္ဈေ၊ နပဗ္ဗတာနံဝိဝရံပဝိဿ၊ နဝိဇ္ဇတိသောဇဂတိပ္ပဒေသော၊ ယတြဗ္ဗိတောမုဉ္ဇေယျပါပကမ္မာတိ၊ နအန္တလိက္ခေနသမုဒ္ဓမဇ္ဈေနပဗ္ဗတာနံဝိဝရံပဝိဿ၊ နဝိဇ္ဇတိသောဇဂတိပ္ပဒေသော၊ ယတြဗ္ဗိတောမုဉ္ဇေယျ၊ ပါပကမ္မာဟူသော၊ ဧတံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဌတွာဝိ၊ တည်ရပ်သော်လည်း၊ ပါပကမ္မာ၊ မကောင်းမှုမှ၊ နမုဉ္ဇေယျ၊ မလွတ်ရာ၊ သမုဒ္ဓမဇ္ဈေ၊ သမုဒ္ဓရာ၏အလယ်၌လည်း၊ ပါပကမ္မာ၊ မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးမှ၊ နမုဉ္ဇေယျ၊ မလွတ်ရာ၊ ပဗ္ဗတာနံ၊ တောင်တို့၏၊ ဝိဝရံပဝရေ၊ အခေါင်းအပေါက်၌၊ ပဝိဿပဝိသန္တာဝိ၊ ဝင်၍ပင်နေသော်လည်း၊ ပါပကမ္မာ၊ မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးမှ၊ နမုဉ္ဇေယျ၊ မလွတ်ရာ၊ ယတြ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ပြတော၊ တည်သောသူသည်၊ ပါပကမ္မာ၊ မကောင်းမှုကံမှ၊ မုဉ္ဇေယျ၊ လွတ်ရာ၏၊ သောဇဂတိပ္ပဒေသော၊ ထိုမကောင်းမှုမှလွတ်ရာအရပ်သည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ ထုံသုံးပါး၌မရှိ၊ ဧတမတ္ထံ ဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာ ဟူသည်ကား၊ မဗ္ဗန္တေနဝသေနဝိ၊ မရက်မစက်မြတ်နိုးခြင်းကို ပြသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ ဗာလဇနေဟိ၊ သူရိက်တို့သည်၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဒုရုတ္တဝစနံ၊ အလွန်ရုန်ရင်းသော စကားကို၊ ခန္တိဗလသမန္နာဂတဿ၊ ခန္တိအားနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဖိရဿ၊ လောကုတ္တရာဓမ္မနှင့်ယှဉ်သော တည်ခြင်းရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒုတ္တိတိက္ခံနာမ၊ သည်းမခံသည်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ သဗ္ဗာကာ

ရတော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣမံ
ဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံ ဟူသည်ကား၊ အဓိဝါသနန္တိ ဗလဝိတာဝနံ၊ အဓိဝါ
သနန္တိကိုပြုတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤတုဒန္တိ ဝါစာယ ဇနာသညတာ
အစရှိသောဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထဟိသံဥဒါန
ဂါထာယံ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ တုဒန္တိ၊ တုဒံဟူသည်ကား၊ ဝါစာဟိ၊ စကား
တို့ဖြင့်၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ အသံယတာ၊ မစောင့်စည်း ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
ဇနာ၊ လူမိုက်တို့သည်၊ ဝါစာဟိ၊ နှုတ်တို့ဖြင့်၊ သရေဟိ သင်္ဂါမဂတံဝ
ကုဉ္ဇရန္တိ၊ သရေဟိသင်္ဂါမဂတံဝကုဉ္ဇရံဟူသည်ကား၊ ကာယိကသံဝရာ
ဒိကဿ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော စောင့်စည်းခြင်း အစရှိသည်၏၊ အဘာဇေန၊
မရှိခြင်းကြောင့်၊ အသံယတာအဝိနိတာ၊ မဆုံးမမကမြစ်ကုန်သော၊ ဗာလ
ဇနာ၊ လူမိုက်တို့သည်၊ သရေဟိ၊ အသံတို့ဖြင့်၊ သင်္ဂါမဂတံ၊ စစ်မြေသို့
လွှားသော၊ ယုဒ္ဓဂတံ၊ စစ်ထိုးခြင်း၌ လွှားသော၊ ကုဉ္ဇရံဟတ္ထိနာဂံ၊ ဆင်
ပြောင်ကို၊ ပဋိယောဓာ၊ တပါးစစ်သည်သူရဲတို့သည်၊ ဝါစာသတ္တိဟိ၊ နှုတ်
တို့ဖြင့်၊ တုဒန္တိ ဝိယ၊ ထိုးပစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ အယံ၊ ဤပြုခြင်းသည်၊
တေသံ၊ ထိုဗာလသတ္တဝါတို့၏၊ သဘာဝေါ၊ သဘောတည်း၊ သုတွာနဝါ
ကျံ၊ ဖရသံဥဒိရိတံ အဓိဝါသယေတိက္ခ၊ အဒုဋ္ဌမိတ္တောတိ၊ သုတွာနဝါကျံ
ဖရသံဥဒိရိတံအဓိဝါသယေတိက္ခ၊ အဒုဋ္ဌမိတ္တောဟူသည်ကား၊ တေဟံ
ဗာလဇနော၊ ထိုလူမိုက်တို့သည်၊ ဥဒိရိတံ၊ ဆိုကြွက်အပ်သော၊ သံဃဇ္ဇန
ဝသေန၊ ထိခိုက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တိတံ ဖြစ်စေအပ်သော၊
ဖရသံ၊ ကြမ်းတမ်းရုန်ရင်းစွာသော၊ တံပနဝါကျံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ အဘူ
တံ၊ မဟုတ်မမှန်သည်ကို၊ အဘူတတော၊ မဟုတ်မမှန်သောအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗေ
ဓန္တော၊ ချေဖျက်ချက်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ကကဗူပမဩဝါဒံ၊ ယွသွားဥပမာရှိ
သော အဆုံးအမတော်ကို၊ အနုဿဇန္တော၊ အစဉ်အောက်မေ့ချက်၊
ဤသကမ္ပိ၊ ဧဉ်းငယ်မျှလည်း၊ အဒုဋ္ဌမိတ္တော၊ မဖြစ်မှားသော စိတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဧသော၊ ဤစွပ်စွဲသောသဘောသည်၊ သံသာရသဘာဝေါ၊ သံသာ
ရာ၏သဘောတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံသာရေ၊ သံသာရာ၌၊ သယံ၊ ဘေးကို၊
ဣက္ခနသိလော၊ ရှုတတ်သောအလေ့ရှိသော၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ အဓိ
ဝါသယေ၊ သည်းခံရာ၏၊ အဓိဝါသနန္တိ ယံ၊ အဓိဝါသနန္တိ၌၊ ဌတွာ၊
တည်၍၊ ဓမ္မေယျ၊ သည်းခံရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဧတ္ထဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်တန့်၍၊ စောဒကော၊ စောဒက
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသည်၊ အပရိမာ

နံ၊မရှိင်း၊သုဉ် အပ်သော၊ကောလံ၊လေးသင်္ချေနှင့်က မ္ဘာတသိန်းကလပတ်
လုံး၊သက္ကဋ္ဌံ၊ရိသေဝ္ဋာ၊ဥပစိတမိဂုလသုညသ မ္ဘာရော၊ဖြည့်ဆည်းဘူးအပ်
သော၊ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သော ကောင်းမှုတော်အသောကအဦရှိတော်မူ
သော၊သက္ကာ၊လူနတ်ဘို့အားပစ္စုပ္ပန်သံသရာလောကီလောကုတ္တရာစီးပွား
ချင်းသာအားလျော်စွာကြောင်းကျိုးပြု၍ ဆုံးမတော်မူတတ်သော၊ ယေန
ဘဂဝတာ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒါရုဏံ၊ ရန်ရင်း
စွာသော၊ အဘူတ မ္ဘက္ခန္ဓာနံ၊ မဟုတ်မမှန်စွပ်စွဲသော၊ တံကမ္ဘံ၊ထိုကံသို့၊
ကိံပန၊အဘယ်ကြောင့်၊ ပါဂုဏိ၊ရောက်တော်မူရသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
အာဟ၊ဆို၏၊ပရိဘာဝရာ၊အဖြေစကားကို၊မယာ၊ငါသည်၊ဝုစ္စတေ၊ဆိုပြီး
အံ့၊ အသမေဝတာဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်ပင်လျှင်၊ ဗောဓိသတ္တဘူ
တော၊ဘုရားလောင်းဖြစ်၍ဖြစ်တော်မူစဉ်၊ အဘိတဇာတိယံ၊လွန်လေပြီး
သောဘဝ၌၊ မုနာလိနာမ၊မုနာလိမည်သော၊ ခုတ္တော၊သေသောကကြီး
သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ပါပဇနသေဝီ၊သူယုတ်မာကိုမှီဝဲပေါင်းဖက်မိသဖြင့်၊
အယောနိသော၊ မသင့်မတင့်သောအားဖြင့်၊ မနသိကာရဗဟုလော၊နှလုံး
သွင်းခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရတိ၊သွားလာ၏၊ သောခုတ္တော၊ ထိုဘုရား
လောင်းသေသောကကြီးသည်၊ ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ သူရဘိနာမပစ္စေ
ကသမ္ပန္နံ၊ သုရဘိအမည်ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊နဂရံ၊မြို့သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊
ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ပဝီသိတုံ၊ဝင်ခြင်းငှါ၊စီဝရံ၊သင်္ကန်းကို၊ပါရပေန္တံ၊ရုံသည်
ကို၊ပဿတိ၊မြင်လေ၏၊ တသ္မိံ၊စသမယေ၊ထိုအခါ၌လည်း၊အညတရာ၊
တယောက်သော၊ဣတ္ထိ၊မိန်းမသည်၊တဿ၊ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊အဝိဒ္ဓုရေန၊
မနီးမဝေးသော အရပ်ဖြင့်၊ ဝစ္ဆတိ၊သွား၏၊ ခုတ္တော၊ဘုရားလောင်းသေ
သောကကြီးသည်၊အယံသမဏော၊ဤချာန်းသည်၊အဗြဟ္မစာရိ၊မမြတ်
သောမေဃနံ၊အမှု ဟုပြု၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အတ္တာမိက္ခိ၊စွပ်စွဲ၏၊သော၊ထိုဘုရား
လောင်းသည်၊ တေနကဓမ္မေန၊ ထိုမကောင်းမှုကံဖြင့်၊ ဗဟုနိ၊များစွာကုန်
သော၊ဝဿသတသဟဿာနိ၊အနှစ်တသိန်းတို့ကလပတ်လုံး၊နိရယေ၊
ငရဲ၌၊ပစ္စိတွာ၊ကျက်၍၊ တဿဝကဓမ္မဿ၊ထိုမကောင်းမှုကံ၏သာလျှင်၊
ဝိပါကာဝသေသေန၊ ဝိပါက်အကြွင်းဖြင့်၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ဗုဒ္ဓေါ၊ဘုရား
သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်သည်တိုင်အောင်လည်း၊သုန္ဒရိယ၊သုန္ဒရီ၏၊ကာရဏာ
အကြောင်းကြောင့်၊ အတ္တက္ခာနံ၊စွပ်စွဲခြင်းသို့၊ပါဂုဏိ၊ ရောက်၍လာ၏၊
စ၊ဆက်၍ပြုပြီးအံ့၊ဧတံယထာ၊ထိုသုန္ဒရီစွပ်စွဲသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ထိုနှင့်
အလားတူ၊ ဝိဗ္ဗမာဏဝိကာဒိနံ၊ဝိဗ္ဗမာဏဝိကစသည်တို့၏၊ နိမိတ္တံ၊နိမိတ္တာ

၈

နိဂ္ဂဟိန္ဒြိယံ၊ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ တကဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
 အတ္တက္ခာနာဒိနိ၊ စွပ်စွဲခြင်းစသည်တို့ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိနုက္ခာ
 နိ၊ အကြင်ဆင်းရဲခြင်းတို့သို့၊ ပတ္တာနိ၊ ရောက်တော်မူကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိဝိ၊
 အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တာနိဒုက္ခာနိ၊ ထိုဆင်းရဲတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး
 ဌ၊ ကတဿ၊ ပြုတော်မူခဲ့ဘူးသော၊ ကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကာဝ
 သေဿာနိ၊ ဝိပါက်အကြွင်းအကျန်တို့တည်း။ ယာနိဝိပါကာဝသေဿာနိ၊
 အကြင်ဝိပါက်အကြွင်းအကျန်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာနိဝိပါ
 ကာဝသေဿာနိ၊ ထိုဝိပါက်အကြွင်းအကျန်တို့ကို၊ ကမ္မဝိသေသတိကာနိ
 တိ၊ ကံဟောင်းကံကြွင်းတို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ စသန္တိ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏၊ ဧတံတောနိဂါထာနိ၊ ထိုဆိုလတ္တံ့သောဂါထာတို့ကို၊ အပဒါ
 နေ၊ အပဒါန်ကျမ်း၌၊ ဝုတ္တံဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ နေ၊ မဏိ
 ယေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ နာနာရတနပဇ္ဇောတေ၊ အထူးထူးသော
 ရတနာတို့ဖြင့်တင့်တယ်ပြောင်ရွန်းထွန်းတောက်ပသော၊ နာနာဝန္ဓဝနန္တ
 ရေ၊ အထူးထူးသော ပန်းအပေါင်းတို့၏ အနံ့နှင့်ထက်ဝန်းကျင်ပြွမ်းထ
 သော၊ အနောတတ္ထသရာသန္ဓေ၊ အနုဝတတ်အိုင်ကြီး၏အနီး၌၊ သိလဝတ
 လေ၊ ဆေးဒန်း၊ မြင်းသီလဝ၊ ကျောက်ပျာအပြင်၌၊ လောကနာယကော၊
 လူသုံးဦးတို့၏အကြီးအမှူးဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟတာ၊
 ဂုဏ်အားဖြင့်မြတ်တော်မူသော၊ ဘိက္ခုသံဃောနု၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
 တက္က၊ ဥပေတော၊ ကပ်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဆေးဒန်းမြင်းသီလဝကျောက်
 ပျာထက်၌၊ အာသိနော၊ နေတော်မူလျက်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊
 ပုဗ္ဗကမ္မာနိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ခဲ့ဘူးသောမကောင်းမှုကံတို့ကို၊ ပျာကရိံ၊ ကြားတော်
 မူ၏၊ ဘိက္ခုဝေါ၊ ရဟန်းတို့၊ သုဏ္ဍာထ၊ နာကြကုန်၊ မယာ၊ ငါဘုရား
 သည်၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်အကုသိုလ်ကံကို၊ ပကတံ၊ ဆည်းဘူးမိ၏၊ မယံ၊ ငါ
 ဘုရားအား၊ တဿာဝိသေသတိကဿကမ္မဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံဆွေး၏၊ ဗ
 လေနု၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓတ္တေဝိ၊ ယခုဘုရားဖြစ်သည်တိုင်အောင်လည်း၊ ကမ္မာ
 နိသံသံ၊ ကံ၏အကျိုးဆက်ကို၊ ဝိပစ္စတိ၊ ခံရ၏၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အညာယ၊ တပါးသော၊ ဇာတိယာ၊ အဖြစ်၌၊ မုနာလိနာမ၊ မုနာ
 လိမည်သော၊ ရက္ခော၊ သေသောက်ကြူးသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ သုရေတိံ၊ နာမ၊
 သုရေတိမည်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓကို၊ အနုသကံ၊ မဟုတ်မမှန်၊
 အတ္တာမိက္ခိံ၊ စွပ်စွဲမိ၏၊ တေနကမ္မဝိပါကေန၊ ထိုကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ နိရ
 ယေ၊ ငရဲ၌၊ သံသရံသံသရေန္တော၊ ကျင်လည်လျက်၊ မိရံ၊ ကြွေမြင့်စွာကာလ

၄-မေဃိယဝဂ်-၈-သုန္ဒရီသုတ်၊

ပတ်လုံး၊ ဗဟု နိဝဿသတသဟဿာနိ၊ ဗျားစွာသော အနှစ်တသိန်းတို့ကာ
လပတ်လုံး၊ ဒုက္ခဝေဒနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ ဝေဒေသိ၊ ခံစားရ၏။ တေနကမ္မာ
ဝသေသေန၊ ထိုကံ၏အကြွင်းဖြင့်၊ ပစ္ဆိမေက၊ တဝဆုံးဖြစ်သော၊ ဣမ
ဘဝေ၊ ဤယခုဘုရားဖြစ်သောဘဝ၌၊ သုန္ဒရိကာယ၊ သုန္ဒရီပရိဗိုဇ်မ၏၊ ကာ
ဇဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ အတ္တက္ခာနံ၊ စွပ်စွဲခြင်း
ကို၊ လန္တံ၊ ရအပ်ပြီ၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊
အဘိဘုဿ၊ ဣမ်းမိုးနှိပ်စက်ပယ်ဖျက်တော်မူပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ နန္ဒဿ၊ နန္ဒအမည်ရှိသော၊ သာဝကော၊ တပည့်မြတ်သည်၊
အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တံနန္ဒတ္ထေရံ၊ ထိုအဘိဘုအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား
တပည့်မထင်မြတ်ကို၊ အတ္တက္ခာယ၊ စွပ်စွဲမိ၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ မယာ၊ ငါ
သည်၊ မိရသံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ပစိတံ၊ ကျက်ပြီ၊ မိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဒသ
ဝဿသတသဟဿာနိ၊ အနှစ်တသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ သံ
သရိ၊ ကျင်လည်ပြီ၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍၊ မနုဿလာဘံ၊ လူ၏ဘဝ
လူ၏အဖြစ်ကိုရခြင်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗဟု၊ ဗျားစွာ၊
အတ္တက္ခာနံ၊ စွပ်စွဲခြင်းကို၊ လတိံ၊ ပြီ၊ တေနကမ္မာဝသေသေန၊ ထို
ကံကြွင်းကြောင့်၊ ဗိဇ္ဇာဓာဏဝိကာ၊ ဗိဇ္ဇာဓာဏဝိကသည်၊ မမံ၊ ငါဘုရားကို၊
ဇနကာယဿ၊ လူအများ၏၊ မန္တေ၊ အလယ်၌၊ ပေက္ခတော၊ လူအများကိုရှု
စေချက်၊ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်ဘဲ၊ အတ္တဝစိက္ခိ၊ စွပ်စွဲခဲ့၏၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ သက္ကတပူဇိတော၊ သူခပ်သိမ်းတို့အရိုအသေ
ပြုချက် ပူဇော်အပ်သော၊ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော၊
ဗြာဟ္မဏော၊ ဒိသာပါမောက္ခပုဏ္ဏားသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့တူး၏၊ တဒါ
တသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်တော၌၊ ပဉ္စသတေ၊ ငါးရာ
ကုန်သော၊ မာဏဝေ၊ လူလင်တို့ကို၊ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ ဝါစေမိ၊ ချေမှုသင်
ကြား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမဟာဝန်တောသို့၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ပဉ္စ
အဘိညော၊ အဘိညာဏ်ငါးပါးကိုရသော၊ မဟိန္ဒိကာ၊ တန်ခိုးကြီးသော၊
ဣသိ၊ ရသေ့မြတ်သည်၊ အာဂတော၊ လာလတ်၏၊ အာဂတံ၊ ကြွေတော်မူလာ
သော၊ တဉ္စဣသိ၊ ထိုရသေ့မြတ်ကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
အနုသကံ၊ အပြစ်မရှိဘဲ၊ အတ္တဝစိက္ခိ၊ စွပ်စွဲမိချေ၏၊ တေတာပစ္ဆာ၊ ထို
ကိုယ်တိုင်စွပ်စွဲပြီးသည်မှနောက်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သိသော၊ တပည့်တို့
ကို၊ အပံ၊ ဣသိ၊ ဤရသေ့သည်၊ ကာမတောဂီ၊ ကာမဂုဏ်ကိုခံစားလေ့ရှိ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝတံ၊ ပြောဆို၏၊ ဘာသာနဿ၊ ပြောဆိုသော၊ မဟ္တဝိ၊ ငါ

၂၄

၏သာလျှင်၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ မာဏဝါ၊ ငါးရာသောလုလင်တို့သည်၊ အနု
မောဒိံသု၊ ဝမ်းမြောက်ကြကုန်၏၊ ထေတာ၊ ထိုသို့ဝမ်းမြောက်သော
ကြောင့်၊ သဗ္ဗေ၊ အသုံးစုံငါးရာကုန်သော၊ မာဏဝကော၊ လုလင်တို့သည်၊
ကုလေကုလေ၊ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း၌၊ သိက္ခမာနံ၊ ဆွမ်းခံသော၊ ဣသိံ၊
ရသေ့မြတ်ကို၊ အယံဣသိံ၊ ဤရသေ့ကား၊ ကာမဘောဂံ၊ ကာမကိုခံစားလေ့
ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား၊ အာဟံသု၊ ပြောဆို
ကြကုန်၏၊ တေနကမ္မဝိပါကေန၊ ထိုကံ၏အကျိုးကြောင့်၊ သဗ္ဗေ၊ အသုံးစုံ
ကုန်သော၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ဣမေတိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်၊
သုန္ဒရိကာယ၊ သုန္ဒရီဝရိပိတမ၏၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ အတ္တက္ခာ
နံ၊ စွင်စွဲခြင်းကို၊ အလတုံ၊ ရလေကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗုဗ္ဗေ၊
ရှေးဘဝ၌၊ ဓနဟေတု၊ ဥစ္စာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝေမာတုဘာတိ
ကံ၊ မိလ္လေးသားဖြစ်သော ညီငယ်ကို၊ ဟနံ၊ သတ်မိချေ၏၊ ဂိရိဒုဂ္ဂသ္မိံ၊
တောင်ကြား၌၊ ပက္ခိဝိံ၊ ပစ်ချလိုက်မိချေ၏၊ သိလ္လာယ၊ ကြီးစွာသော
ကျောက်ဖြင့်၊ အမိသယိံ၊ မိမိချေ၏၊ တေနကမ္မဝိပါကေန၊ ထိုမကောင်း
မှုကံကြောင့်၊ ဒေဝဒေတ္တာ၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ သိလံ၊ ကျောက်ကို၊ ခံဝိ၊
ယန္တရားစက်ဖြင့်ငါ၏အထက်သို့ပစ်ချ၏၊ ပါသာဏသက္ခရာ၊ ကျောက်ခဲ
အခွဲအခြမ်းသည်၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ပါဓေ၊ ချေတော်၌၊ အင်္ဂုဋ္ဌံ၊ ချေမတော်
ကို၊ ဝိသယိ၊ ကျိတ်မိချေ၏၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗုရေ၊ ရှေးသော
ကိုယ်အဖြစ်၌၊ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ မဟာပဇ္ဇေ၊ ခရီးမ
၌၊ ကိဇ္ဇမာနော၊ ကစားစဉ်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်
၍၊ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌၊ သက္ခလိကံသက္ခလိကံ၊ ဝယ၊ အိုးခြင်းဖြင့်၊ ခံဝိ၊ ပစ်လိုက်၏၊
တေနကမ္မဝိပါကေန၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးကြောင့်၊ ပစ္ဆိမကေ၊
အဆုံးဖြစ်သော၊ ဣဘာဝေ၊ ဤဘုရားဖြစ်သောဘဝ၌၊ ဒေဝဒေတ္တာ၊ ဒေဝ
ဒတ်သည်၊ မံ၊ ငါဘုရားကို၊ ဝဇ္ဇိ၊ သတ်ခြင်းငါး၊ အဘိမာဓေ၊ လေးသမား
တို့ကို၊ ပဇ္ဇယာဇယိ၊ စေလွှတ်၏၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗုရေ၊ ရှေးကိုယ်
အဖြစ်၌၊ ဟတ္ထာရောဟော၊ ဆင်ထိန်းသူရဲသည်၊ အာသိံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ တံ
တသ္မိံ၊ အတ္တဘာဝေ၊ ထိုဆင်ထိန်းအဖြစ်၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောဌာ၊
ဝိစရန္တံ၊ ထည့်လည်သော၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ပစ္စေကမုနိံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
ဘုရားကို၊ ဂဇေန၊ ဆင်ဖြင့်၊ အာသာဒေသိံ၊ မောင်းမဲဖြင့်ချောက်မိချေ၏၊
တေနကမ္မဝိပါကေန၊ ထိုမကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးဖြင့်၊ ဂိရိဗ္ဗဇေ၊
ခွားခြံပမာ ဝိတ်ဖုံးဝန်းရံကာသော၊ ဗုရဝရေ၊ ပြည်မြတ်ဗဟို ရာဇဂြိုဟ်

၌ဒါရုဏော၊ ကြမ်းတန်းရုန့်ရင်းစွာသော၊ နာဠာဂိရိဂဇော၊ နာဠာဂိရိဆင်
 မြတ်သည်။ ဒန္တောဒန္တဿ၊ သတ္တဝါတို့ကို ယဉ်ကျေးအောင်ဆုံးမတတ်
 သောငါတရား၏။ သန္တိကံ၊ အတံသို့၊ သံမုပါဂမိ၊ ငြိမ်သက်စွာအနီးသို့
 ကပ်လာ၏။ ။ အဟံ၊ ငါတရားသည်၊ ဂုရု၊ ရှေးသောကိုယ်အဖြစ်၌၊ ပတ္တိ
 ကော၊ ခြေသည်သူရဲအစရှိသော စစ်သည်တို့ကို အစိုးရသော၊ ရာဇာ၊
 မင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ တဒါတသ္မိံ၊ အတ္တဘာဝေ၊ ထိုမင်းဖြစ်သော
 အခါ၌၊ ဂုရိသံ၊ ယောဂျားတယောက်ကို၊ သတ္တိနာ၊ လှုံမဖြင့်၊ ဟနိံ၊ အရေ
 ကိုခွါသဖြင့်သတ်မိချေဘူး၏။ တေနကမ္မဝိပါကေန၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏
 အကျိုးအားဖြင့်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ဘုသံ၊ ပြင်းစွာ၊ ပစ္စိသံ၊ ခံရပြီး၊ ။ တဿ
 ကမ္မုနော၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ သေသေန၊ အကြွင်းကြောင့်၊ တမ္ဘိသက္ခလိ
 ကံ၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်ပစ်ချအပ်သော ကျောက်ခဲခြမ်းအစပ်သည်။ မမ၊
 ငါတရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်၌၊ လောဟိတံ၊ သွေးကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
 ဆဝိံ၊ အရေတော်ကို၊ ဇီဝကော၊ ဇီဝကသည်၊ သတ္တကေန၊ ထားငယ်ဖြင့်၊
 ပကပ္ပေယိ၊ သွေးပုပ်ကိုထုတ်၍ပစ်ခြင်းငှါလုံ့လပြုသည်ကို ခံတော်မူရ၏။
 ကမ္မံ၊ ကံ၏အကျိုးသည်၊ နဟိဝိနဿတိ၊ မပျောက်သည်သာတည်း။ ။
 အဟံ၊ ငါတရားသည်၊ ဂုရု၊ ရှေးအခါ၌၊ ကေဝလ္လဂါမသ္မိံ၊ တငါတို့၏ရွာ၌၊
 ကေဝလ္လ ဒါရုကော၊ တငါတို့၏ သားသူငယ်သည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီး၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေဝလ္လာ၊ တငါသည်တို့သည်၊ မစ္ဆန္တကေ၊ ငါးတို့ကို၊ စာသ
 တိတေ၊ သတ်သည်တို့ကို၊ ဗိသ္ဗာ၊ မြင်၍၊ သောမနဿကံ၊ ဝမ်းမြောက်
 သည်ကို၊ ဇနယိံ၊ ဖြစ်စေဘူးပြီး၊ တေနကမ္မဝိပါကေန၊ ထိုမကောင်းမှုကံ
 အကျိုးကြောင့်၊ မမ၊ ငါတရားအား၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းတော်သည်၊ နုက္ခံ၊
 ဦးယဉ်းခေါင်းခဲဝေဒနာကြောင့် ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်၏။ ယဒါ၊
 အကြင်တငါသည်ဖြစ်သောအခါ၌၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ကေဝလ္လာ၊
 ငါ၏ဆွမျိုးဖြစ်သော တငါသည်တို့သည်၊ သက္ကာစ၊ သာကီဝင်မင်းတို့
 သည်လည်း၊ ကေတောဟုတွာ၊ တကွနက်ဖြစ်ကြကုန်၍၊ မစ္ဆန္တ၊ ငါးတို့ကို၊
 ဟညိံသု၊ သတ်ကြကုန်ပြီး၊ တဒါတသ္ဿာကာရဏာ၊ ထိုသို့ပြုခဲ့ဘူးသော
 မကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဝိဒုဇု၊ တော၊ ဝိဒုဇု၊ ဘာသည်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်
 သော၊ သက္ကာ၊ သာကီဝင်မင်းတို့ကို၊ ဟနိံ၊ သတ်နှိုင်းလေ၏။ ။ အဟံ၊
 ငါတရားသည်၊ ဗုဿဿဘဂဝတော၊ ဗုဿမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဝစနေ၊
 သာသနာတော်၌၊ သာဝကေ၊ ဗုဿမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားတော်
 တို့ကို၊ ယဝံ၊ မယောဆွမ်းကို၊ ခါဒထ၊ ခဲကြကုန်၊ ဘုဇ္ဇထ၊ စားကြကုန်၊ သာ

၂

လိယော၊ သလေ၊ ထမင်းတို့ကို၊ မာဘုဇ္ဇထ၊ စေးကြကုန်လင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပရိတာဘိသံ၊ ရေရွတ်မိဘူး၏။ ။ တေနကမ္မိပါကေန၊ ထိုကံ၏အကျိုး
 ကြောင့်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝေဇ္ဇာယံ၊ ဝေဇ္ဇာတိုင်း၌၊ ဗြာဟ္မဏေန၊ ဝ
 ရဇ္ဇာပုဏ္ဏားသည်။ နိမန္တိတော၊ ပင့်ခိုက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ တေမာသံ၊ ဝါ
 တွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ ဝယိ၊ ငါနေတော်မူ၏။ တဒါတသ္မိကာလေ၊ ထိုဝေ
 ရဇ္ဇာတိုင်းဝယ်ဝါတွင်းသုံးလနေသောအခါ၌၊ သာဝကေဟိ၊ တပည့်သား
 တော်အပေါင်းနှင့်တကွ၊ ယဝံ၊ မယော၊ ဆန်မယော၊ ဆွမ်းကို၊ ခါဒိတံ၊ ငါစား
 ပြီ။ ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓေ၊ လက်ဖွေ၊ လက်ပန်းသည်အမျိုး၌၊
 ဝတ္တမာနမ္ပိ၊ ဖြစ်သောအခါ၌၊ မဇ္ဈပုတ္တံ၊ တယောက်သော လက်ဖွေလက်
 ပန်းသည်ကို၊ နိဟေဌယိ၊ ခါးကျိုးအောင်သတ်၍ညှဉ်းဆဲခဲ့ဘူးပြီ။ တေန
 ကမ္မိပါကေန၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏အကျိုးကြောင့်၊ မမ၊ ငါဘုရားအား၊ ဝိဇ္ဇ
 ဒုက္ခံ၊ ကျောက်တော်နာကျင်ရခြင်းဆင်းရဲသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ရချေ၏။ ။
 အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ တိကိန္တကော၊ ဆေးသမားသည်၊ အာ
 သိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ သေဗ္ဗပုတ္တံ၊ သူဗွေးသားကို၊ ဝိရေစသိ၊ ဆေးခမပေးသဖြင့်
 ဝမ်းလျောကျစေပြီး၊ တေနကမ္မိပါကေန၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏ အကျိုး
 ကြောင့်၊ မမ၊ ငါဘုရားအား၊ ပက္ခန္တိကာ၊ ဝမ်းတော်လေးရခြင်းသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်ရချေ၏။ ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဇောတိပါလော၊ ဇောတိပါလ
 လုလင်သည်၊ ယဒါ၊ အကြင်သောအခါ၌၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ တဒါတသ္မိ
 ကာလေ၊ ထိုဇောတိပါလလုလင်ဖြစ်သောအခါ၌၊ သုဂတံ၊ ကောင်းသော
 စကားကိုသာ ဆိုတော်မူတတ်သော၊ ကဿပံ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ဗေဓမ္မိမဏ္ဍာယ၊ နှုသောအသိဉာဏ်ရှိသောဘုရားလောင်းအား၊ ဗေဓမ္မိ၊
 အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သည်၊ ကု၊ တာနု၊ အတယ်မှာ
 လျှင်၊ ပရမဒုလ္လဘာ၊ အလွန်မခဲယဉ်းတဲ့ရှိပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝဝံ၊
 ဆိုခဲ့ဘူး၏။ တေနကမ္မိပါကေန၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏အကျိုးကြောင့်၊ ဥဂ္ဂ
 ဝေလယံ၊ ဥဂ္ဂဝေလတော၌၊ ဗပသုံ၊ များစွာ၊ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်
 လုံး၊ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကို၊ အစရိ၊ ကျင့်ရပြီ။ တတောပစ္ဆာ၊ ထို
 နောင်မှ၊ ဗေဓမ္မိ၊ သဗ္ဗညုတအဖြစ်သို့၊ အပါပုဏ္ဏံ၊ ရောက်တော်မူလာ
 ၏။ ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ကုရေဂ္ဂေန၊ မှားသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဥတ္တမံ၊
 မြတ်သော၊ ဗေဓမ္မိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊ ဂဝေသိသံ၊ ရှာဖွေလတ္တံ့၊
 ဧတေနမဂ္ဂေန၊ ထိုမှားသောခရီးဖြင့်၊ ဗေဓမ္မိ၊ သဗ္ဗညုတအဖြစ်သို့၊ နပါပု
 ဏ္ဏံ၊ မရောက်နိုင်ရာ၊ ပုဗ္ဗကမ္မေန၊ ရှေးရှေး၌ပြုအပ်ဘူးသော ကောင်းမှု

မကောင်းမှုကံနှစ်ခုသည် သာသျှင်၊ ကာရိတော၊ ကောင်းကျိုး မကောင်း
ကျိုးနှစ်ပါးကိုပြုပေ၏။ ဝုညပါပပရိက္ခိဏော၊ ကောင်းမှုမကောင်းမှုကံ
နှစ်ခုတို့သည် ထက်ဝန်းကျင်မှ ကုန်တော်မူပြီးသော၊ သဗ္ဗသန္တာပဝဇ္ဇိ
တော၊ အလုံးစုံပုပ္ဖစေတတ်သော ကိလေသာတို့ကိုအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်
သန်လျက်ဖြင့် ပယ်ဖျက်သုတ်သင်၍ အာသဝေါ ကုန်တော်မူပြီးသော၊
သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုဘုရားဖြစ်သောအခါ၌၊ အသောကော၊
စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုပါယာသော၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းမရှိသည်
ဖြစ်၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာပိဿာမိ၊ ငရိနိဗ္ဗာန်
ပြုရပေတော့အံ့၊ ဝေဠုဇေတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အနောတတ္တမဟာသရေ၊ အနုဝတတ်အိုင်မြတ်၏အနီးကျောက်ပျာကြီး
၌၊ သဗ္ဗာဘိညာဗလပတ္တော၊ အလုံးစုံအဘိညာဏ်တည်းဟူသောအားသို့
ရောက်သော၊ ဘိက္ခုဝံစသဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ အဂ္ဂတော၊ မြတ်
သောအားဖြင့်၊ ဝိယာကာသိ၊ ထင်ရှားစွာ ဖြေကြားတော်မူခဲ့ပေ၏။
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ အဋ္ဌမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ အဋ္ဌမသုတ်၏
အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-မေဃိယဝဂ်-၉-ဥပသေနသုတ်

နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ဥပသေနဿာတိတ္ထေ၊ ဥပသေနဿဟူသောဤပါဠိ
၌၊ ဥပသေနာတိ၊ ဥပသေနာဟူသည်ကား၊ တဿထေရေဿ၊ ထိုမထေရ်
၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဝဂ်န္တုဗြာဟ္မဏဿပန၊ ဝဂ်န္တုပုဏ္ဏား၏ကား၊
ပုတ္တတ္တာ၊ သားဖြစ်သောကြောင့်၊ ဝဂ်န္တုပုတ္တောတိ၊ ဝဂ်န္တုပုဏ္ဏားသား
ဟူ၍လည်း၊ နံထေရံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ ဝေါဟရန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏၊ ဟိ
ဝိတ္တာရေမ်၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဆိုပြီးအံ့၊ အယံထေရော၊ ဤမထေရ်သည်၊ အာ
ယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ ကနိဋ္ဌဘာတာ၊ ညီ
တော်တည်း၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ငဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သိက္ခာ
ပဒေ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို၊ အပညတ္တေ၊ မပညတ်မီ၊ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပဉ္စင်းခံသည်မှ၊
ဗ္ဗိဝသော၊ နှစ်ဝါသာရှိလျက်၊ ဥပဇ္ဈာယောဟုတွာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍၊ ကေ
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးကို၊ ဥပသမ္ပာဒေတွာ၊ ပဉ္စင်းခံ၍၊ ထေန၊ ထိုပဉ္စင်းသစ်
နှင့်၊ သမ္ပိ၊ တကွ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊

ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခံဝားခြင်းငှါ၊ ဂတော၊ သွားလေ၏။ တဿ၊ တိက္ခုနော၊ ထိုဟောင်း
သက်အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုအရှင်ဥပသေန၏။ သဒ္ဓိ
ဝိဟာရိကတာဝံ၊ အတူနေတပည့်၏အဖြစ်ကို၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူ၍၊ ခန္ဓ
ကေ၊ ခန္ဓကဋ္ဌ၊ အာဂတနယေန၊ လာသောနည်းဖြင့်၊ မောဃပုရိသ၊ မင်ဗိုလ်မှ
အချည်းနှီးဖြစ်သောယောကျ်ား၊ တံ၊ သင်သည်၊ အတိလဟုခေါ်၊ အလွန်လျှင်
စွာသာလျှင်၊ ဗဟုလ္လာယ၊ ပစ္စည်းများခြင်းငှါ၊ အာဝတ္တော၊ လည်၏၊ ယဒိဝံ
ယံ၊ ဣဒံဂဏဗန္ဓိယံ၊ အကြင်ကိုက်းဖွဲခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံဂဏဗန္ဓိ
ထိုကိုက်းဖွဲခြင်းသည်လည်း၊ အတိလဟု၊ အလွန်လျှင်မြန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝိဂရဟိတော၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူသည်ရှိသော်၊ ပတောဒါဘိတုန္တော၊ ဩန်လုံး
ဖြင့်ခတ်သော၊ အာဇာနိယောဝိယ၊ အာဇာနည်ခြင်းကဲ့သို့၊ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊
ထိတ်လန့်သော၊ စိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါကို၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာ
ဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ယဒိဂရဟိတော၊ အကယ်၍ကားကဲ့ရဲ့တော်မူအပ်၏၊ ပန၊
ထိုသို့ပရိသတ်ကိုဖြစ်၍ကဲ့ရဲ့တော်မူသော်လည်း၊ ပရိသံယေဝ၊ ပရိသတ်ကို
ပင်လျှင်၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ပါသံသိယော၊ ခြီးမွမ်းအပ်သည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်
စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဿာဟဇာတော၊ ဖြစ်သော အားထုတ်ခြင်းရှိသည်
ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗရတဓမ္မေ၊ အလုံးစုံသော ရတင်တရားတို့ကို၊ သမာဒါယ၊
ဆောက်တည်၍၊ ဝတ္ထမာနော၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊
အာရဟိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ နိစရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်၊ ဆဋ္ဌတိညော၊
အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပဋိသန္တိဒါပတ္တော၊ ပဋိသန္တိဒါ
တရားလေးပါးသို့ရောက်သော၊ မဟာဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ ရဟန္တာကြီးသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နိဿိတကေးတပည့်တို့ကို၊ ရတင်ဓမ္မေ
ဝေ၊ ရတင်ကိုဆောက်တည်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြုစေ၍၊ တေဟိ၊
ထိုရတင်ဆောင်တပည့်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရား
သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ သန္တတသိက္ခာပဒေ၊ သန္တတသိက္ခာ
ပုဒ်၌၊ အာဂတနယေန၊ လာသောနည်းဖြင့်၊ ဥပသေန၊ ချစ်သားဥပသေန၊
တေ၊ ချစ်သားဥပသေန၏၊ အယံပရိသာ၊ ဤပရိသတ်သည်၊ ပါသာဒိကာ
ခေါ်ပါသာဒိကာဝေ၊ ကြည်ညိုတွယ်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပရိသဝသေန၊ ပရိသတ်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ သန္တကေ၊ အထံတော်၌၊ လဒ္ဓပသံသော၊ ရအပ်သော ခြီးမွမ်းခြင်းရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်

ကုန်သော၊ သမန္တပါသာဒိကာနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ကြည်ညိုဝွယ်ကိုဆောင်
ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ဝဂ်န္တပုဏ္ဏော၊ ဝဂ်န္တပုဏ္ဏား၏သားဖြစ်
သော၊ ယဒိဒံယောအယံဥပသေနော၊ အကြင်ဥပသေနသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏
သောဥပသေနော၊ ထိုဥပသေနသည်၊ အပ္ပံ၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်ထွဋ်ပေ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒကံအရာ၌၊ ဌာပိတော၊ လားတော်မူအပ်၏၊ အဝိတိ၊
ဟာမဟာသာဝကောသု၊ ရှစ်ကျိပ်သောမဟာသာဝကကြီးတို့၌၊ အန္တန္တ
ရော၊ အတွင်းဝင်သော၊ မထေရ်မြတ်တည်း၊ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်
သည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသော နောက်၌၊
ပိဏ္ဍပါတပနိက္ခန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှတ်ခဲ့၍၊ အန္တေဝါသိကောသု၊ အန္တေ
ဝါသိကတပည့်တို့သည်၊ အတ္တေနာ၊ မိမိ၏၊ ဒိဝါဌာနံ၊ နေ့နေရာသို့၊ ဂတ
သု၊ သွားကြကုန်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဥဒကထုမ္မတော၊ ရေးဘူးမှ၊ ဥဒကံ၊ ရေ
ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ပက္ခာလေတွာ၊ ဆေးကြော၍၊ ဂတ္တာ
နိ၊ ကိုယ်တို့ကို၊ ဝိတိ၊ ကတွာ၊ ချမ်းအေးသည်ကိုပြု၍၊ စမ္မက္ခန္တံ၊ သားရေ
နွယ်ကို၊ အတ္ထုတိတွာ၊ ဖြန့်ခင်း၍၊ ဒိဝါဌာနေ၊ နေ့နေရာ၌၊ ဒိဝါပိဘာရံ၊ နေ့
နေခြင်းကို၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေချက်၊ အတ္တေနာဂုဏေ၊ မိမိ၏လက္ခဏာတို့
ကို၊ အာဝဇ္ဇေသိ၊ ဆင်ခြင်အောက်ဖွဲ့၏၊ တုဿတော၊ ထိုဥပသေနမထေရ်
အား၊ အနုကသတော၊ အရာမကကုန်သော၊ အနုကသဟာသာ၊ အထောင်
မကကုန်သော၊ ပေါင်္ခါနုပေါင်္ခါ၊ အဆင့်အဆင့်သော ဝိလသမာဓိစ
သောတရားတို့၏ဂုဏ်တို့သည်၊ ဥပဋ္ဌဟိံသု၊ ထင်ရှားကုန်၏၊ သောထေ
ရော၊ ထိုမထေရ်သည်၊ သာဝကဿသတော၊ သာဝကဖြစ်သော၊ မဟံ၊
ငါအား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဣမဂုဏာ၊ ဤလက္ခဏာတရားတို့သည်၊ ဧဝ
ဓူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သေး၏၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ သတ္ထုနော၊ ဆရာဘုရား
၏၊ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်တော်တို့သည်ကား၊ ကိဒိသာနုခေါ၊ အဘယ်သို့သဘော
ရှိလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂုဏာဘိမုခံ၊
ဂုဏ်တော်သို့ရှေးရှု၊ မနသိကာရံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်
၏၊ တေဂုဏာ၊ ထိုဘုရား ဂုဏ်တော်တို့သည်၊ တဿထေရဿ၊ ထို
မထေရ်၏၊ ဥာဏဗလသနုဓူပံ၊ ဥာဏ်စွမ်းအားလျော်စွာ၊ အနုကကောဓိ
သဟာသာ၊ ကုမ္မာအထောင်မက၊ ဥပဋ္ဌဟိံသု၊ ထင်လေကုန်၏၊ သော
ထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သတ္ထာ၊ ဆရာဘုရားသည်၊ ဧဝံသိ
လော၊ ဤသို့လောကုတ္တရာ တရားနှင့် ယှဉ်သော ဝိလရှိ၏၊ ဧဝံဓမ္မော၊
ဤသို့သောတရားရှိ၏၊ ဧဝံပညော၊ ဤသို့ပညာရှိ၏၊ ဧဝံဝိရတ္တိ၊ ဤသို့ဝိရတ္တိ

စာရားရှိတော်မူ၏။ ဣတိအာဒိနာစ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ
 ပိသောဘဂဝါ အရဟံသမ္ဗုဒ္ဓေါတိအာဒိနာစ၊ ဣတိပိသောဘဂဝါ
 အရဟံသမ္ဗုဒ္ဓေါဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဘာဝါနုရူပံ၊
 ဖြစ်သင့်သောသဘောအားလျော်စွာ၊ သတ္တုဂုဏေ၊ မြတ်စွာဘုရားကျေး
 ဇူးတော်တရားတို့ကို၊ အနုဿရိတွာ၊ အစဉ်အောက်မေ့၍၊ တေတာပစ္ဆိမာ၊
 ထိုနောင်မှ၊ သွာက္ခာတောတိအာဒိနာ သွာက္ခာတောဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊
 ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏၊ သုပ္ပဋိပနွေတိအာဒိနာ၊ သုပ္ပဋိပနွေဤသို့အစရှိ
 သည်ဖြင့်၊ အရိယသံဃာဿ၊ အရိယသံဃာတော်၏လည်း။ ဂုဏေ၊
 ဂုဏ်တို့ကို၊ အနုဿရိ၊ အစဉ်ရှောက်၍အောက်မေ့တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 မဟာဝေထရော၊ အရှင်ဥပသေနမထေရ်သည်။ အနေကာကာရေဝါကာရံ၊
 များစွာသောအခြင်းအရာတို့နှင့်ငြိမ်းသော၊ ရတနတ္ထယဂုဏေသု၊ ရတနာ
 သုံးပါး၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး တို့သည်။ အာဝိဘူတေသု၊ ထင်စွာဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်
 သည်ရှိသော်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရဒိတော၊
 ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဇ္ဇာရပီတိသောမနဿံ၊ ပြန့်
 ပြောသော ပီတိသောမနဿကို၊ ပဋိသံဝေဒေန္တော၊ ခံစားလျက်၊ နိဝိဒိ၊
 ထိုင်နေ၏။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒသေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ခုဟော
 ဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သော၊ ဝင်္ဂန္တုတ္တဿ၊ ဝင်္ဂန္တုတ္တား၏သား
 ဖြစ်သော၊ အာသသ္မတောဥပသေနဿ၊ အရှင်ဥပသေနအား၊ ဣတိအာဒိ၊
 ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏။ တတ္ထတသ္မိံ ဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ခုဟောဂတဿတိ၊ ခုဟောဂတဿ
 ဟူသည်ကား၊ ခုဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သော၊ ပဋိသလ္လိနဿ၊
 တိ၊ ပဋိသလ္လိနဿ ဟူသည်ကား၊ ဧကိဘူတဿ၊ တယောက်ထည်းနေ
 သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောအရှင်ဥပသေနအား၊ ဧဝံစေတသောပရိဝိတက္ကော
 ဥဒပါဒိတိ၊ ဧဝံစေတသောပရိဝိတက္ကော ဥဒပါဒိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဂုတ္တမာနာကာရော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာဖြစ်
 သော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥပ္ပဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏။ လာဘာဝတ
 မေတိ၊ လာဘာဝတမေဟူသည်ကား၊ ယေဣမေမနုဿတ္တဗုဒ္ဓုပ္ပါဒသဒ္ဓါ
 သမိဂမာဒယော၊ အကြင်သို့သဘောရှိသောလူ၏ အဖြစ်ကိုရခြင်းဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ
 အခါ၌ဖြစ်ရခြင်းသဒ္ဓါမျှခြင်းကို ရှုခြင်းအစရှိသည်တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊
 ရှိကုန်၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဧတေလာဘာ၊ ထိုမျှခြင်းတို့သည်။ အဟောဝတ၊ ဩ
 ကောင်းစွာကား၊ သုလန္တဝတမေတိ၊ သုလန္တဝတမေ ဟူသည်ကား၊

မယားငါသည်၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာတုရား၏၊ သာသနေး၊ သာသနာတော်
 နှ့်၊ ပဗ္ဗန္တုပသမ္ပဒါ၊ ရဟန်းပဉ္စင်း အဖြစ်ကိုရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
 ရတနတ္ထယ ပယိရူပါသနာမိ၊ ရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်ခြင်း အစရှိ
 သော၊ ပယံကိစ္ဆိ၊ အလုံစုံကို၊ မယားငါသည်၊ ပဋိသန္ဓံ၊ ရပေ၏၊ တမ္ဘိ၊ ထိုရခြင်း
 သည်လည်း အဟောဝတ၊ ကြွင်းကောင်းပေစွ၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ လန္ဓံ၊
 ရတော်ပေစွ၊ တုတ္တတယျံ ဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ သတ္တာစမေတိအာဒိနာ၊
 သတ္တာစမေ ဤသို့အစရှိသောစကားဖြင့်၊ ကာရဏံ၊ ရှစ်သည်ကိုရသော
 အကြောင်းကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသတ္တာစမေစသော ပါဠိတော်၌၊
 ဝစနတ္ထော၊ ဝိပြုတ်ကိုးဝေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြု
 အပ်၏၊ ဒိဋ္ဌခန္ဓိကသမ္ပရာယိကပရမတ္ထဟိ၊ မျက်မှောက်၌ရလတ္တံ့သော
 အကျိုး တမလွန်၌ ရလတ္တံ့သော အကျိုးတရားတို့ဖြင့်၊ ယထာ ရပံ၊
 ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အနုဿသတိ၊ ဆုံးမ
 တော်မူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တာမည်တော်မူ၏၊
 ဘာဂျဝန္တတာဒိဟိ၊ ဘဂတရား ခြောက်ပါး၏ အဖြစ် အစရှိကုန်သော၊
 ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ကိလေ
 သေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ အာရကတ္တာ၊ ဝေးသည်ထက်ဝေးတော်မူသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သံသာရေတ္တဿ၊ သံ
 သရာဇက်၏၊ အာနံ၊ အကန်တို့ကို၊ ဟတတ္တာစ၊ ပယ်ဖျက်အပ်ပြီးသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကိလေသာရိနံ၊ ကိလေ
 သာတည်းဟူသောရန်သူတို့ကို၊ ဟတတ္တာစ၊ သတ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပစ္စယာဒိနံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးစသည်
 တို့ကို၊ အရဟတ္တာစ၊ ခံတော်မူထိုက်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ပါပကရဏေ၊ မကောင်းမှုတို့ပြုခြင်း၌၊ ရဟတာတာဝါ၊ ဆိတ်
 သောအမုန်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဟေ၊ အရဟမည်
 တော်မူ၏၊ သမ္မာ၊ မဖောက်မပြန်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊
 အလုံးစုံသော တရားတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ သိတော်မူသောကြောင့်၊ သမ္မာ
 သမ္မုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်
 ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေပါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ဝိဇ္ဈာရောပန၊
 အကျယ်တိုကား၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ နိဗ္ဗေသေ၊ ဗုဒ္ဓါ
 နုဿတိနိဗ္ဗေသ၌၊ ဝဟတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏၊ သွာက္ခာတေတိ၊ သွာက္ခာတေဟူ
 သည်ကား၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ အက္ခာတေ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧကန္တ

နိဿယနိကံ။ စင်စစ်ဝန်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ခြင်းရှိသည်ကို။ ကတွားပြု၍၊
 ဘာသိတော။ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယေတိ၊ ဓမ္မဝိနယေဟူသည်
 ကား။ ပါဝစေန၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်၌၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့၍
 ခေါ်ဦးအံ့၊ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇမာနာနံ၊ ကျင့်ကုန်သော
 သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား၊ သံသာရဒုက္ခပါတတော၊ သံသာရာဆင်းရဲ၌
 ကျခြင်းမှ၊ ခေတုဏှ၊ ထုတ်ဆောင်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရာဂါဒိကိလ
 သဝိနယနေန၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာတို့ကို ဆုံးမတတ် သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဝိနယေတိ၊ ဓမ္မဝိနယေဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ သဗြဟ္မစာရိနောတိ၊ သဗြဟ္မစာရိနောဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌဋ္ဌေန၊
 မြတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ဗြဟ္မသင်္ခါတံ၊ ဗြဟ္မဟူ၍ဆိုအပ်သော၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယ
 မဂ်ကို၊ သဟ၊ အတူတကွ၊ စရန္တိ၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ သဗြဟ္မစာရိနော၊ သဗြဟ္မစာရိနည်ကုန်၏၊ သီလဝဇ္ဇောတိ၊
 သီလဝဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဖလသီလဝသေန၊ မဂ်ဖိုလ်သီလ၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ သီလဝဇ္ဇော၊ သီလရှိ၏၊ ကလျာဏဓမ္မာတိ၊ ကလျာဏဓမ္မာဟူ
 သည်ကား၊ သမာဓိပညာဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနာဒယော၊ သမာဓိ
 ပညာဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန အစရှိကုန်သော၊ ကလျာဏာ သုန္ဒရား
 ကောင်းကုန်သော၊ ဓမ္မာတရားတို့သည်၊ ဧတသံ၊ ထိုငါ၏သီတင်းသုံး
 ဘော်တို့အား၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကလျာဏ
 ဓမ္မာ၊ ကလျာဏဓမ္မမည်ကုန်၏၊ ဧတေန၊ ဤကလျာဏဓမ္မာဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊
 သံဃာသာ၊ သံဃာတော်၏၊ သုပ္ပဗ္ဗိပတ္တိံ၊ သုပ္ပဗ္ဗိပန္နဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ သီလေသုစဗ္ဗိပရိပူရကာရိတိ၊ သီလေသုစဗ္ဗိပရိ
 ပူရကာရိဟူသည်ကား၊ အဟမ္ဘိ၊ ငါသည်လည်း၊ ပဗ္ဗေတိ၊ ရဟန်းပြု၍၊
 တိရုစ္ဆာနကထာကဝိကော၊ တိရုစ္ဆာနကထာကို ပြောဆိုလေ့ရှိသဖြင့်၊
 ကာယဒဠိဗဟုသော၊ ကိုယ်ဖြင့်ပျင်းရိခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ နဝိဟာသိ၊ ငါ
 မနေပေ၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရာဒိစတုဠိဓမ္မံ၊ ပါတိ
 မောက္ခသံဝရ သီလအစရှိသော လေးပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊
 ဝီလံ၊ ဝီလံကို၊ အက္ခဏံ၊ မကျိုးသည်ကို၊ အန္တိန္ဒ၊ မပေါက်သည်ကို၊ အသ
 ဗလံ၊ မကြားသည်ကို၊ အကမ္မာသံ၊ မပြောက်သည်ကို၊ ဝိညူပသတ္တံ၊ ပညာ
 ရှိတို့ခြီးမွမ်းသည်ကို၊ အစရာမဋ္ဌံ၊ မှားသောအားဖြင့် မသုံးသပ်သည်ကို၊
 ကတွားပြု၍၊ ပရိပူရေဇ္ဇော၊ ပြည့်လျက်၊ အရိယမဂ္ဂံယေဝ၊ အရိယမဂ်သို့

၂၂

သာသျှင်၊ ပါပေသိ၊ ရောက်ပေရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဧတေန၊ ဤသီလသုတ္တံပရိပူရကာရီဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဟေဋ္ဌမပလန္ဒယသမ္ပတ္တိ၊ အောက်ဖိုလ်နှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သောတာပန္နသကဒါဂါမိနော၊ သောတာပန်သကဒါဂါမိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ ပရိပူရကာရီနော၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိကုန်၏၊ သမာဟိတော၊ စိန္တေကုပ္ပိတ္တောဟိ၊ သမာဟိတော၊ စိန္တေကုပ္ပိတ္တောဟူသည်ကား၊ ဥပစာရပ္ပနာဘေဒေန၊ ဥပစာရအပ္ပနာအပြားအားဖြင့်၊ သမာမိနာ၊ သမာမိဖြင့်၊ သဗ္ဗထာဝရဝိသိသိသော၊ အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်ပြီးအပ်ကိစ္စတ္တိ၊ စတ္တော၊ မယုံ၊ သောဝိတ်ရှိသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဣသိနာ၊ ဤသမာဟိတော၊ စိန္တေကုပ္ပိတ္တောဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ သမာမိတ္တိ၊ သမာမိ၌၊ ပရိပူရကာရီတာဝစနေန၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ဟူသောစကားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ တတိယပလသမာပတ္တိ၊ အနာဂါမိဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အနာဂါမိနော၊ အနာဂါမိဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သမာမိတ္တိ၊ သမာမိ၌၊ ပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိ၏၊ အရဟတဗြဟ္မဇီဏာသဝေါတိ၊ အရဟတဗြဟ္မဇီဏာသဝေါဟူသည်ကား၊ ကာမာသဝါဒိနံ၊ ကာမာသဝအစရှိသည်တို့၏၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ ဗြဟ္မတ္တော၊ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြဟ္မဇီဏာသဝေါ၊ ဗြဟ္မဇီဏာသဝမည်၏၊ တတော၊ ဧဝံ၊ ထိုကာမာသဝစသောအာသဝေါတရားလေးပါးကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ပရိက္ခိဏာတဝသံယောဇနော၊ ကုန်ပြီးသောတဝသံယောဇဉ်ရှိသော၊ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျတာယ၊ မြတ်သောအလှူကိုခံယူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဟာသ၊ ရဟန္တာသည်လည်း၊ အဓိ၊ ငါဖြစ်ချေပေ၏၊ ဧတေန၊ ဤအရဟတဗြဟ္မဇီဏာသဝေါဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောအရှင်ဥပသေသနမထေရ်၏၊ ကတကရဏီယတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဖြစ်၊ မဟိန္ဒိကော၊ စိန္တေကုပ္ပိတ္တောဟူသည်ကား၊ မဟာနုဘာဝေါတိ၊ မဟာနုဘာဝစိန္တေကုပ္ပိတ္တောဟူသည်ကား၊ အဓိဉ္ဇာနိကပ္ပနာဒိဇ္ဈန္တိ၊ အဓိဉ္ဇာနိခြင်းအထူးထူးအပြားပြား တန်ခိုးနှင့်ဆင်းခြင်းအစရှိသောတန်ခိုးတို့၌၊ မဟတာ၊ လွန်စွာသော၊ ဝသိဘာဝေန၊ လေ့လာသော ဖြစ်ခြင်းနှင့်၊ သမန္တာတတ္တော၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟိန္ဒိကော၊ ဤသောတန်ခိုးရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဇာရသယံ၊

ပြန်ပြောသော။ ဗုညာနုဘာဝဿစ။ ကောင်းမှု၏ အာနုဘော်နှင့် လည်း
ကောင်း၊ ဂုဏာနုဘာဝဿစ။ ဂုဏ်ကျေးဇူးအာနုဘော်နှင့်လည်းကောင်း၊
သမ္ပတ္တိယာ၊ ပြည့်စုံသဖြင့်၊ မဟာနုဘာဝေါစ။ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသည်
လည်း၊ အသွီးဖြစ်ပြီ။ ဧတေန၊ ဤမဟိဒ္ဓိကောစဗ္ဗိမဟာနုဘာဝေါ ဟူသော
ပါဠိဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား။ လောကီယာဘိညာနဝါနုပုဗ္ဗဝိဟာရသမာ
ယောဂံ၊ လောကီဖြစ်သော အဘိညာဉ်အစဉ်အတိုင်း ဝင်စားအပ်သော
ကိုးပါးအပြားရှိသောသမာပတ်နှင့်ကောင်းစွာယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိပေ
တိ၊ ပြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အဘိညာဉ်၊ အဘိညာဉ်တို့၌၊
ဂထိဘာဝေန၊ လေ့လာသဖြင့်၊ အရိယာ၊ အရိယာတို့သည်၊ ယထိန္ဒြိတ
နိဗ္ဗာဒနေန၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိတိုင်းပြီးစေနိုင်သဖြင့်၊ မဟိဒ္ဓိကားကြီး
သောတန်ခိုးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗုဗ္ဗုပနိဿယသမ္ပတ္တိယာ
စ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော ဥပနိဿယနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရ
သမာပတ္တိဟိစ၊ ဝိဟာရသမာပတ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိသေဝိတ
သန္တာနတ္တာ၊ သုတ်သင်အပ်သောသန္တာန်ရှိသောအဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာနု
ဘာဝေါစ။ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဘဒ္ဒကံမေဇိဝိတန္တိ၊ ဘဒ္ဒကံမေဇိဝိတံ
ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဝိဓဝိယာဒိဂုဏသမန္နာဂတဿ၊ အထူးထူး
အပြားပြားသီလအစရှိသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ မေ၊ ငါ၏။ အယံကာ
ယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ လောကသို့၊ လောက၌၊
ဓရတိ၊ တည်၏။ တာဝံ၊ ထိုရွှေတည်သမျှကာလပတ်လုံး၊ သတ္တဝါနံ၊ သတ္တ
ဝါတို့၏၊ ဟိတသုခမေဝ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်သာလျှင်၊ နေတိ၊ ပွားများ၏။
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဗုညက္ခတ္တဘာဝတော၊ ကောင်း
မှုတည်းဟူသောမျိုးစေ့တို့၏ စိုက်ပျိုးရာလယ်ကောင်း၊ မြေကောင်းအစစ်
ဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏။ ဇိဝိတဗ္ဗိ၊
အသက်ရှင်ခြင်းသည်လည်း၊ ဘဒ္ဒကံသုန္နရံ၊ ကောင်း၏။ ဘဒ္ဒကံမရဏန္တိ၊
ဘဒ္ဒကံမရဏံဟူသည်ကား၊ သစေပန၊ အကယ်၍ကား၊ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံခန္ဓ
ပဗ္ဗကံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်၊ အဇ္ဇဝါ၊ ယခုနေ့လည်းကောင်း၊
ဣမသ္မိံပယဝစဏောဝါ၊ ဤယခုစော၌ လည်းကောင်း၊ အနုပါဒါနော၊ ဗွဲ
ရာလောင်စရာမရှိသော၊ ဇာတဝေဒေါ၊ တောမီးသည်၊ နိဗ္ဗာယတိဝိယ၊
ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ အပ္ပဋိသန္ဓိကံ၊ တဖန်ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းကင်းသော၊ ပရိ
နိဗ္ဗာနသင်္ခါတံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ တံမရဏဗ္ဗိ၊ ထိုသေ

ခြင်းသည်လည်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ တဒ္ဒကံ၊ ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤဘဒ္ဒကမရဏံ
ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဥဘယတ္ထ၊ အသက်ရှင်ခြင်းပရိနိဗ္ဗာန်စံရခြင်းနှစ်ပါး၌၊
တာဒိတာဝံ၊ သည်းခံခြင်းတာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒီပေဟိ၊
ပြ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာထေရော၊ မဟာထေရ်သည်၊ အပ္ပဟိနသောမနသသုပ္ပါ
လာဝိတ ဝါသနုဿန္တတ္တာ၊ မပယ်သေးသော သောမနသသုပ္ပါ လာဝိတ
အလွန်များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဇ္ဈာရသောမနသဝိကော၊ ပြန့်ပြော
သောသောမနသရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မဗဟုမာနေန၊ တရားကို မြတ်နိုးခြင်း
များသဖြင့်၊ ဓမ္မပီတိ၊ ဓမ္မပီတိကို၊ ပဋိသံဝေဒနေန၊ ခံစားခြင်းဖြင့်၊ ပရိဝိ
တက္ကေသိ၊ အထူးထူးအထွေထွေကြံတော်မူ၏၊ တံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုသို့
အထူးထူးအထွေထွေ ကြံသည်ကို၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂန္ဓ
ကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌၊ နိဿိန္နောဝ၊ နေတော်မူချက်သာလျှင်၊ သဗ္ဗညုတ
ညာဏေန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့်၊ ဇာနိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဇိဝိတေဝ၊
အသက်ရှင်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ မရဏေဝ၊ သေခြင်း၌ လည်းကောင်း၊
တဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ တာဒိတာဝဝိဘာဝနံ၊ တာဒိကျေးဇူးနှင့်
ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို ထင်စွာပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤယံဇိဝိတံ
နတပ္ပတိအစရှိသောဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တေန၊ တို့
ကြောင့်၊ အထခေါတဂဝါ(ပ)ဥဒါနေသိတိ၊ အထခေါတဂဝါ(ပ)ဥဒါနေ
သိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယံဇိဝိတံနတပ္ပတိ
တိ၊ ယံဇိဝိတံနတပ္ပတိဟူသည်ကား၊ ဝိဏာသဝုဂ္ဂလံ၊ အာသဝေါကုန်
ပြီးသောဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ယံဇိဝိတံ၊ အကြင်အသက်သည်၊ အာယတိ၊ နောင်
အခါ၌၊ ခန္ဓပဝတ္တိယာ၊ ခန္ဓာဖြစ်ခြင်း၏၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အဘာ
ဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ နတပ္ပတိနဗာဓတိ၊ မနှိပ်စက်မညှဉ်းဆဲရှိင်၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ ဝတ္တမာနမေဝ၊ ဖြစ်ဆဲသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်
သည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ သင်္ခတဓမ္မတ္တာ၊ သင်္ခါရသဘော
ဖြစ်သောကြောင့်၊ သတိပညာဝေဝုဇ္ဈပဉ္စယာ၊ သတိပညာပြန့်ပြောခြင်း
သို့ရောက်သဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဣရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ သတိသမ္ပဓည
သမာယောဂတော၊ သတိသမ္ပဓညနှင့်ကောင်းစွာယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိဏာ
သဝုဂ္ဂလံ၊ အာသဝေါကုန်ပြီးသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နဗာဓတိ၊ မနှိပ်စက်
ရှိင်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယောအန္ဓဝုဗ္ဗန္ဓေန၊ အကြင်အန္ဓဝုဗ္ဗ
ဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပါပဇနသေဝိ၊ သူမကောင်းကိုနှိပ်မိသည်လည်း၊ အယော
နိသောမနသိကာရ ဗဟုသော၊ မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းခြင်း များသည်

လည်း။ အကတကုသလော၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုမရှိသည်လည်း။ အက
 တပုညော၊ ကောင်းမှုကို မပြုမိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောအန္ဓ
 ပုထုဇ္ဇနော၊ ထိုအန္ဓပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မေ၊ ငါသည်။ ကလျာဏံ၊
 ကောင်းမှုကို။ အကတံဝတ၊ မပြုမိတကား။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်
 ဖြင့်၊ ဝိပ္ပဒုဿာရေန၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကြောင့်၊ တပ္ပတိ၊ ပူပန်တတ်၏။
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇိဝိတံ၊ အန္ဓပုထုဇဉ်တို့၏ အသက် ရှင်ခြင်း
 သည်၊ တပ္ပတိနာမ၊ ပူပန်စေသည်မည်၏။ ဣတရေ၊ ဤအန္ဓပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်မှ
 တပါးကုန်သော၊ အကတပါပါ၊ မပြုအပ်သော မကောင်းမှုရှိကုန်သော၊
 ကတပုညော၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိကုန်သော၊ ကလျာဏပုထုဇ္ဇနေန၊
 ကလျာဏပုထုဇဉ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သတ္တသေခါပန၊ သေက္ခရနစ်ယောက်
 တို့သည်ကား၊ တပ္ပနိယ ဓမ္မပရိဝုဇ္ဈနေန၊ တပ္ပနိယဓမ္မမှ ဝေးစွာကြည်
 သဖြင့်၊ အတပ္ပနိယ ဓမ္မသမန္တာဂမေန၊ အတပ္ပနိယဓမ္မနှင့် ကောင်း
 စွာပြည့်စုံသဖြင့်လည်း၊ ပစ္ဆိမန္တတာပေန၊ နောက်၌အဖန်တလဲလဲပူပန်ခြင်း
 ဖြင့်၊ နတပန္နိ၊ မပူပန်တတ်ကုန်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုကလျာ
 ဏပုထုဇဉ်တို့နှင့်တကွသေက္ခရနစ်ယောက်တို့၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊
 နတပ္ပတိ၊ မပူပန်စေတတ်။ ဝိကာသဝေပန၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၌ကား၊ ဝတ္တဗ္ဗ
 မေဝ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ပဝတ္တိဒုက္ခဝသေန၊ ပဝတ္တိဒုက္ခ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊
 အနက်၏အဖွင့်ကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်၏၊ မရဏန္တေနသောစတိတိ၊ မရဏန္တ
 နသောစတိ ဟူသည်ကား၊ မရဏသစ်၊ တေ၊ မရဏဟု ဆိုအပ်သော၊
 အန္တောပရိယောဿာနေ၊ အဆုံး၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မရဏသမိပေ၊ သေ
 ခြင်းတရား၏အနီး၌၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိပ်၊ ကသ္မာ၊ အသယ်ကြောင့်နည်း
 ဟူမူကား၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေနော၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သောကဿ၊
 စိုးရိမ်ခြင်းကို၊ သမုပ္ပါတိတတ္တာ၊ ကောင်းစွာသတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း၊ သဝေဒိဋ္ဌပဒေ၊ ရာသောကမဇ္ဈေနသောစတိတိ၊ သဝေ
 ဒိဋ္ဌပဒေ၊ ဒါမိရာ သောကမဇ္ဈေန သောစတိဟူသည်ကား၊ အနဘိဇ္ဈာဒိနံ၊
 အနဘိဇ္ဈာအစရှိကုန်သော၊ စတုန္တုဓမ္မပဒါနံ၊ လေးပါးကုန်သောတရားအစ
 တို့ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နိဗ္ဗာနသေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ မြင်
 အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌပဒေ၊ မြင်အပ်ပြီးသော လေးပါးသော
 တရားရှိသော၊ ဝိတိသမ္ပန္နတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ မိရော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောဝိကာ

သင်္ခေါ၊ ထိုခါကာသဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သောစနဓမ္မတ္တာ၊ စိုးရိမ်တတ်သော
 သဘောဖြစ်သောကြောင့်၊ သောကောတိ၊ သောကဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမာနံ၊
 ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ အဝိတရာဂါနံ၊ မကင်းသောရာဂရှိကုန်
 သော၊ သတ္တာနံ၊ သဘူဝါတို့၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သောကဟောတုနံ၊ စိုးရိမ်
 ခြင်းဘုရား၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ လောကဓမ္မာနံ၊ လောကဓံတရား
 တို့၏ မဇ္ဈိမအသွယ်၌၊ ဌတွာပိ၊ တည်သော်လည်း၊ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဿခိကာသဝဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗ
 သော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ သောကဟောတုနံ၊ သောကအကြောင်းတို့
 ၏၊ အဘာဝံ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဥန္တိန္နဘဝတဏှဿ၊
 တိအာဒိ၊ ဥန္တိန္နဘဝတဏှဿဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဥန္တိန္နဘဝတဏှဿ အစရှိသော ပါဠိတော်၌၊
 ယဿခိကာသဝဿ၊ အကြင်ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဓိဂတမဂ္ဂေန၊
 ရအပ်သောအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊
 ဘဝတဏှာ၊ ဘဝတဏှာသည်၊ ဥန္တိန္န၊ အကြွင်းမဲ့ပြတ်၏၊ အဝသေသ
 ကိလေသာနံ၊ ကြွင်းသော ကိလေသာတို့၏၊ အနဝသေသ ဂူပသမေန၊
 အကြွင်းမရှိ ငြိမ်းသဖြင့်၊ သန္တမိတ္တဿ၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသော၊
 တဿခိကာသဝတိက္ခုနော၊ ထိုခါကာသဝရဟန်းအား၊ ဝိက္ခိဏောဇာတိ
 သံသာရောတိ၊ ဝိက္ခိဏောဇာတိ သံသာရောဟူသည်ကား၊ ဇာတိအာဒိ
 တော၊ ဇာတိအစရှိသော၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ပဋိပါဋိစ၊ ဖြစ်စဉ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အတ္ထန္တိန္နံ၊ မပြတ်ဖြစ်သော၊ ဓာတုအာယတနာနံ၊ ဓာတ်အာ
 ယတနတို့၏၊ ဝတ္တမာနာ၊ မပြတ်ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သံသာရောတိ၊
 သံသာရာဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တလက္ခ
 ဏော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာရှိသော၊ သံသာရော၊ သံသာရာသည်၊
 ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ခိဏော၊ ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
 တဿခိကာသဝဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပုနတ္ထဝေါ၊ တဘန်ဘဝ
 သစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ မရှိလေသနည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြောင့်၊ ဧဝ
 ဂူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ တဿအရိယ ပုပ္ဖလဿ၊ ထိုအရိယာ
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ပုနတ္ထဝေါ၊ တဘန်ဘဝသစ်၌
 ခန္ဓာဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿခိကာသဝဿ၊
 ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဇာတိသံသာရော၊ ဇာတိသံသာရာသည်၊ ခိဏော၊
 ကုန်၏၊ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ အဿအရိယ ပုပ္ဖလဿ၊ ထို

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပုနန္ဒဝေါ၊ တဖန်ဘဝသစ်၌ အသစ်ခန္ဓာဖြစ်ခြင်း
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသနည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥဒ္ဓိန္ဒတဝတဏှာစ၊
ပြတ်သော တဝတဏှာရှိသည်လည်းကောင်း၊ သန္တမိတ္တောစ၊ ပြင်သက်
သောမိတ်ရှိသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝေ
တ္တောတွာ၊ ဟုည့်၍၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ အထဝါ၊ ကနည်းသော်ကား၊ ယတော၊
အကြင်ကြောင့်၊ ဇာတိသံသာရော၊ ဇာတိသံသရာသည်၊ ဝိက္ခိဏော၊ အထူး
သဖြင့်ကုန်၏။ တတောဝေ၊ ဆိုကြောင့်သာလျှင်၊ တဿအရိယပုဂ္ဂလဿ၊
ထိုအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပုနန္ဒဝေါ၊ တဖန်ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းသည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ဟု
အပ်၏။ နဝမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ နဝမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီး
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-မေဃိယဝဂ်-၁၀-သာရိပုတ္တသုတ်။

ဒဿမေ၊ ဒဿမသုတ်၌၊ အတ္တနောဥပသမန္တိ၊ အတ္တနောဥပသမံဟု
သည်ကား၊ သာဝကပါရမိပတ္တိယာ၊ သာဝကပါရမိဉာဏ်သို့ရောက်ခြင်း
၏။ ဟောတုဘူတံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်
ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အနဝသေသကိလေသဂူပသမံ၊ အကြွင်းမဲ့ကိလေ
သာငြိမ်းခြင်းကို၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၍နေ၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကား
ကိုချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အနု
ပသန္တကိလေသာနံ၊ မငြိမ်းသေးသောကိလေသာရှိကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊
သတ္တဝါတို့၏။ ရာဂါဒိကိလေသဇနိတသန္တာပဒရထပရိဇ္ဇာဟဒုက္ခဉ္စေဝ၊
ရာဂအစရှိသော ကိလေသာသည်ဖြစ်စေအပ်သော အလွန်ပူလောင်ခြင်း
အိုက်ခြင်းဆင်းရဲခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကိလေသာ ဘိသင်္ခါရနိမိတ္တံ၊
ကိလေသမာရ် အဘိသင်္ခါရ မာရ်လျှင် အကြောင်းရှိသော၊ ဇာတိဇရာ
ဗျာဓိမရဏာ သေကပရိဒေဝါဒိဒုက္ခဉ္စ၊ ပဒိုသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်းနာခြင်း
သေခြင်းစိုးရိမ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်းအစရှိသောဆင်းရဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
ပစ္စက္ခတော၊ မြက်မှောက်အားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အတိတာနာဂဏေပိ၊
အတိတ်အနာဂတ်၌လည်း၊ နေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ ဝဇ္ဇမူလက
ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်လျှင်အရင်းရှိသောဆင်းရဲကို၊ ပရိတုလေတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ
နှိုင်းချိန်၍၊ ကရုဏာယမာနော၊ သနားသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနာပိ၊ မိမိသည်

ဗုဒ္ဓံ၊ ပုထုဇ္ဇနကာလေ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သောကာလ၌၊ အနုဘူတံ၊ ခံစားခွဲ
 ဘူးသော၊ ကိလေသနိမိတ္တံ၊ ကိလေသသလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော၊ အနုပ္ပ
 ကံ၊ အတိုင်းမတိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အနုသာရိတွာ၊ အစဉ်အောက်မေ့
 ချ်၊ ဤဒိသသနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ မဟာဒုက္ခဿ၊ အလွန်ကြီး
 သောဆင်းရဲ၏၊ ဟောတုဘူတာ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေ
 သာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဣဒါနိ၊ ယခုဘဝ၌၊ မေ၊ ငါသည်၊ သုပ္ပဟိနာ၊ အကြွင်း
 အကျန်မရှိမင်္ဂလေးချက်ဖြင့်ကောင်းစွာပယ်ဖျက်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ကိလေသဂူပဿမံ၊ ကိလေသာ၏ ငြိမ်းခြင်းကို၊ အတိဏ္ဍံ၊
 မပြတ်၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်
 လည်း၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော၊ ဣမေကိလေသာ၊ ဤကိလေသာ
 တို့ကို၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်၊ ဥပသမိတာ၊ ငြိမ်းစေ
 အပ်ကုန်ပြီ၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သောကိလေသာတို့ကို၊ သကဒါ
 ဂါမိမဂ္ဂေန၊ သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သောကိလေ
 သာတို့ကို၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှလောက်ကုန်
 သော ကိလေသာတို့ကို၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ဥပသမိ
 တာ၊ ငြိမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံတံမဂ္ဂဉာဏဟိ၊ ထိုထိုမဂ်ဉာဏ်
 တို့ဖြင့်၊ ဩဓိသောကိလေသာနံ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်သောကိလေသာတို့၏၊
 ဥပသမိတာဘာဝံ၊ ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ စောနံ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အတ္တနောဥပသမံပစ္စဝေက္ခမာနောတိ၊ အတ္တနောဥပသမံပစ္စဝေက္ခ
 မာနောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အပရေ၊ တပါးသောဆရာတို့သည်၊
 ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊
 ဝင်စား၍၊ တံအရဟတ္တဖလံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်
 ခြင်၍၊ ဣမဿ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်၏၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ အယံသန္တပဏီ
 တဘာဝေါ၊ ဤသန္တပဏီတ၏အဖြစ်သည်၊ အစ္စန္တသန္တာယ၊ စင်စစ်ငြိမ်
 သက်ခြင်းရှိသော၊ အသင်္ခတာယဝေတုယာ၊ အသင်္ခတဘောင်၏၊ အာရမ္မဏာ
 တော၊ အာရုံအားဖြင့်၊ သယန္တု၊ မိမိသည်လည်း၊ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာ
 လျှင်၊ ကိလေသဂူပဿမတော၊ ကိလေသာမှငြိမ်းသောအားဖြင့်၊ ဣတိဇံ၊
 ဤသို့၊ အတိဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊ ဥပသမံ၊ ငြိမ်းခြင်းကို၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အညေပန၊ တပါးသောဆရာတို့သည်ကား၊
 အနဝသေသကိလသာနံ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသော ကိလေသာတို့၏၊ ဥပ
 သမပရိယောသာနော၊ ငြိမ်သက်သည်၏အဆုံး၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်သော၊ အပ္ပ

ဖိလမေဝ၊ မြတ်သောဗိုလ်သည်သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဥပသမေခနာမ၊
 ဥပသမမည်၏။ တံအဂ္ဂပလံ၊ ထိုမြတ်သောဗိုလ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ ဆင်
 ခြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတ
 မတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ အာယသ္မတောသာသနိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာ၏၊ ဟာသပညတာဒိဟေတုဘူတံ၊ ဟာသပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်
 ၏အဖြစ် အစရှိသော အကြောင်းဖြစ်သော၊ သာဝကေသု၊ သာဝက
 အပေါင်းတို့တွင်၊ အနုညသာဓာရဏံ၊ တပါးသောသူတို့နှင့် မဆက်ဆံ
 သော၊ ယဒိဒံယံဣဒံကိလေသပဟာနံဝါ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသောကိလေ
 သကိုပယ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ယဒိဒံယံဣဒံ အဂ္ဂပလံဝါ၊ အကြင်သို့
 သဘောရှိသော အရဟတ္တဗိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပသမပရိယာယေန၊
 ဥပသမပရိယာယ်အားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တသာကိလေသပ္ပဟာနဿ၊
 ထိုကိလေသာကို ပယ်ခြင်းကို၊ ပစ္စဝေက္ခနသင်္ခါတံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းဟုဆို
 အပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ပကာရေတော၊ အပြားအားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊
 သိ၍၊ တဒနုဘာဝဒိပကံ၊ ထိုပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်၏အာနုဘော်ကိုပြတတ်
 သော၊ ဥဒါနံ၊ ဥပသန္တသန္တမိတ္တဿ အစရှိသောဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊
 ကျူးရင့်တော်မူ၏။ တတ္ထတိသံဥဒါနဂါထာယံ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ ဥပ
 သန္တသန္တမိတ္တဿာတိဧတ္ထ၊ ဥပသန္တသန္တမိတ္တဿ ဟူသောဤပါဌ၌၊
 ဝစနတ္ထော၊ ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဧတဿ၊ ထို
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥပသန္တမေဝ၊ ကိလေသဟူသောငြိမ်းခြင်းသည်
 သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပသန္တသန္တမိတ္တော၊ ဥပသန္တသန္တမိတ္တ
 မည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သမာပတ္တိဝိက္ခန္တ နေန၊ သမာပတ်
 ဖြင့်ကောင်းစွာခွဲခြင်းဖြင့်၊ သန္တကိလေသတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သောကိလေသာ
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပသန္တမိတ္တံ၊ ကိလေသာငြိမ်သက်သောမိတ်
 ကို၊ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဥပသန္တန္တိ၊ ဥပသန္တ
 ဟူ၍၊ နဝုတ္တိ၊ မဆိုအပ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တဿ
 ဥပသန္တဿ၊ ထိုသမာပတ္တိဝိက္ခန္တ ကာဖြင့်ငြိမ်းစေအပ်သောကိလေသာရှိ
 သောမိတ်၏၊ အနုစ္စန္တိ ကာဘာဝတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်ငြိမ်းခြင်းမဟုတ်သော
 ကြောင့်တည်း၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အနုစ္စန္တိ ကာဘာဝတော၊ စင်
 စစ်အားဖြင့်ငြိမ်းခြင်းမဟုတ်သောကြောင့်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဥပသန္တန္တိ၊
 ဥပသန္တဟူ၍၊ နဝုတ္တိ၊ မဆိုအပ်၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအုံးတေန၊ ထိုအရဟတ္တ

၂

မဂ်ဖြင့်၊ အစ္စန္ဒမေဝ၊ စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့
 ၏၊ သမုန္တိန္ဒြာ၊ ကောင်းစွာအကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊
 အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပုန၊ တဖန်၊ ကိလေသာ
 နံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ အနုပဿိတဗ္ဗတာယ၊ ငြိမ်းစေအပ်သောအဖြစ်၏၊
 မရှိခြင်းကြောင့်၊ သမထ ဝိပဿနာ ဟေဠိမမဂ္ဂေဟိ၊ သမထ ဝိပဿနာ
 အောက်မဂ်တို့ဖြင့်၊ ဥပသန္တကိလေသာငြိမ်းငြိမ်းသောကိလေသာရှိသည်၊
 ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ သန္တတဝတောစ၊ ငြိမ်သက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊
 ဥပသန္တသန္တန္တိ၊ ဥပသန္တသန္တဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 ဥပသန္တမေဝ ဟုတွေးသန္တိစိတ္တံ၊ တေသာတိ ဥပသန္တသန္တိတ္တောတိ၊
 ဥပသန္တမေဝဟုတွေးသန္တိစိတ္တံတေသာတိဥပသန္တသန္တိတ္တောဟူ၍၊
 မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဥပသမေ၊ ငြိမ်းခြင်းကို၊ ဥပသန္တန္တိ၊ ဥပသန္တဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပသန္တသန္တိတ္တဿ၊ ကိလေသာတို့၏စင်စင်ငြိမ်း
 ခြင်းကြောင့် ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိတသော၊ အစ္စန္ဒပဿမေန၊ စင်စစ်
 ကိလေသာတို့မှငြိမ်းသဖြင့်၊ သန္တိတ္တဿ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိတသော၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
 သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဇာသဝါနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့
 အား၊ အဝနသေသကိလေသဂူပဿမေ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသောကိလေ
 သာတို့၏ငြိမ်းခြင်းသည်၊ သတိဝိ၊ ရှိသော်လည်း၊ သာဝကပါရမီဥာဏဿ
 ပန၊ သာဝကပါရမီဥာဏ်၏ကား၊ မတ္ထကပ္ပတ္တိဟေတုဘူတော၊ အလွန်သို့
 ရောက်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သာဝကေသု၊ သာဝကတို့တွင်၊
 အနုညသာဓာရဏော၊ သူတပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံသော၊ သမိသေသော၊
 အထူးနှင့်တကွသော၊ ဓမ္မသေနာပတိနေ၊ ဓမ္မသေနာပတိမထေရ်မြတ်၏၊
 ကိလေသဂူပဿမေ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပသန္တသန္ဓေန၊ ဥပ
 သန္တသန္ဓါဖြင့်၊ ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍၊ ဥပသန္တသန္တိတ္တဿာတိ၊
 ဥပသန္တသန္တိတ္တဿဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတြ၊ ထိုတတိ
 ယဝါကျ၌၊ အယံအတ္ထော၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 ဆိအပ်၏၊ ဘုသံ၊ ငြိမ်းစွာ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ခဉ္စံ၊ မြေမြေစွာ၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်
 ခြင်း၊ ဥပသန္တံ၊ ငြိမ်းခြင်း၊ တေနဥပသမေန၊ ထိုမြေမြေစွာ ငြိမ်သက်ခြင်း
 ဖြင့်၊ သန္တမေဝ၊ ငြိမ်သက်သည် သာလျှင်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ သန္တဥပ

သန္တံ၊ မြိတြိစ္ဆာငြိမ်သက်သော၊ တာမိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ စိတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်သည်။ ဧတဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်၊ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ ရှေးနည်းနှင့်တူသည် သာလျှင်တည်း။ တထာဟိတတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဧသဇေသောသာရိပုတ္တော၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ ဘဂဝတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိ၏၊ ပုဗ္ဗပညော၊ မြေကြီးအတူနှင့်တူသော ပြန့်ပြောသော ပညာရှိ၏၊ နိဗ္ဗေဓိကပညော၊ ထိုးထွင်းသောပညာရှိ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဝဏ္ဏိတောထောမိတော၊ ပြီးစွမ်းတော်မူအပ်၏။ နေတ္ထိန္ဒိန္ဒုဿာတိ၊ နေတ္ထိန္ဒိန္ဒုဿဟူသည်ကား၊ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝတဏှာကို၊ သံသာရဿံ၊ သံသရာသို့၊ နယနတော၊ ဆောင်တက်သောကြောင့်၊ နေတ္ထိ၊ နေတ္ထိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧတဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊ ဘိန္နာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော၊ သာနေတ္ထိ၊ ထိုဘဝတဏှာတည်းဟူသောကြိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နေတ္ထိဘိန္နော၊ နေတ္ထိဘိန္နမည်၏။ တဿနေတ္ထိဘိန္နဿ၊ ထိုဖြတ်အပ်သော တဏှာတည်းဟူသော ကြိုးရှိသော၊ ပဟိနတဏှာဿ၊ ပဟ်အပ်ပြီးသော တဏှာတည်းဟူသောကြိုးရှိသောအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ မုတ္တောသောမာရဗန္ဓနာတိ၊ မုတ္တောသောမာရဗန္ဓနာဟူသည်ကား၊ ဧဝံဝိဓော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပရိက္ခိတာဘဝသံယောဇနော၊ တက်ဝန်းကျင်မှကုန်းပြီးသောဘဝသံယောဇနာရှိသော၊ သဗ္ဗသ္မာ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ မာရဗန္ဓနတော၊ မာရ်တည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့မှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်သော၊ တဿ၊ ထိုဓမ္မသေနာပတိမထေရ်အား၊ မာရဗန္ဓနမောစနာယ၊ မာရ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှလွတ်ခြင်းငှါ၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုစွပ်သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဓမ္မသေနာပတိ၊ ထိုဓမ္မသေနာပတိမဟာထေရ်မြတ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပသမံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့် ကိလေသာငြိမ်းခြင်းကို၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဒသမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဒသမသုတ်၏အဖွင့်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ စတုတ္ထဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ စတုတ္ထဝဂ်၏အဖွင့်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၅-သောဏတ္ထရဝဂ်-၁-ရာဇသုတ်၊

မဟာနာမဝဂ္ဂဿ၊ မဟာနာမဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌။ မလ္လိကာယာ
ဒေဝိယသသန္တိန္တိ။ မလ္လိကာယာဒေဝိယသသန္တိဟူသည်ကား။ မလ္လိကာယာ
မ၊ မလ္လိကာအမည်ရှိသော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မဟာသိယာ၊ မိဖုရားကြီးနှင့်၊
သဟ၊ တကွ၊ ဥပရိပါသာဒဝရဂတောတိ၊ ဥပရိပါသာဒဝရဂတောဟူ
သည်ကား။ ပါသာဒဝရဿ၊ မြတ်သောရွှေနန်းတော်ပြာသာဒ်မ၏၊ ဥပရိ
ဂတော၊ အထက်အပြင်သို့ကပ်လျက်၊ ကောစညောအတ္တနာပိယတရော
တိ၊ ကောစညော အတ္တနာပိယတရော ဟူသည်ကား။ ကောစိ၊ တစုံ
တယောက်သော၊ အတ္တနာ၊ မိမိထက်၊ ပိယာယိတဗ္ဗတရော၊ သာလွန်၍
ချစ်အပ်သောသူသည်၊ အတ္တိနုခေါတိ၊ အတ္တိနုခေါဟူသည်ကား၊ တေ၊ သင်
မိဖုရားအား၊ အတ္တိ၊ ရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး
တော်မူ၏၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးလေသနည်း၊ အယဉ္ဇ၊
ဤမလ္လိကာသည်လည်း၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဒုက္ခတမာလာကာ
ရဿ၊ ဆင်းရဲသောပန်းသည်၏၊ ဖိတာ၊ သွီးတည်း၊ ဇေကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊
အာပဏတော၊ အိမ်ဈေးမှ၊ ပူဝံ၊ မှုံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မာလာရာမံ၊ ပန်း
ဥယျာဉ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ခါဒိဿာသိတိ၊ ခဲအံ့ဟူ၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည်
ရှိသော်၊ ပဋိပဇေ၊ ခရီးရင်ဆိုင်း၌၊ ဘိက္ခုသံဃာပရိဝုတံ၊ ရဟန်းသံဃာ
အပေါင်းခြံရံလျက်၊ ဘိက္ခာစာရံ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောငှါ၊ ပဝိသန္တိ၊ မြို့တွင်း
သို့ဝင်တော်မူသော၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပသန္တ
မိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုမိမိစားအံ့ဟုယူခဲ့သော
မှုံကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဒါသိ၊ ရှုလေ၏၊ သတ္တံ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ တထာဂ္ဂပေ၊ ထိုမှုံကိုဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ခြင်းငှါလျှောက်
ပတ်သော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ နိသိန္နာကာရံ၊ ထိုင်တော်မူအံ့သော အခြင်း
အရာကို၊ ဒေသေသိ၊ ပြတော်မူ၏၊ အာနန္ဒတ္ထရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊
စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုသင်္ကန်းအခင်း၌၊ နိဝိဒိတွာ၊ ထိုင်တော်မူ၍၊ တံ၊
ထိုမှုံကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၍၊ မုခံ၊ ခံတွင်းတော်ကို၊ ဝိက္ခာ
လေတွာ၊ ဆေးတော်မူ၍၊ သိတံ၊ ပြီးတော်မူခြင်းကို၊ ပတွာကာသိ၊ ပြုတော်
မူ၏၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
ဣဒိဿာ၊ ဤသတို့သွီး၏၊ ဒါနဿ၊ အလှူ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ကော

ဘဝိဿတိ၊ အဘယံသို့ဖြစ်လတ္တံ့၊ နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊
 အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရားအား၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦး
 စွာ၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ အဇ္ဈေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊
 ကောသလရညော၊ ကောသလမင်း၏၊ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မိဖုရားခေါင်ကြီး
 သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်သည်၊ မနာပါ၊ နှစ်သက်အပ်
 သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ဗျာဒိတ်ကြားတော်
 မူ၏၊ စ၊ ဆက်၍ပြဦးအံ့၊ တံဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ့၌သာလျှင်၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊
 ကာသိဂါမေ၊ ကာသိကရစ်ရှာ၌၊ ဘာဂိနေယျန၊ ဘူတော်အဇာတသတ်
 မင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ယုတ္တိတွာ၊ စစ်ထိုး၍၊ ပရာဇိတော၊ ရှုံးရကား၊ ပလ္လဝ
 ယိတွာ၊ ပြေး၍၊ အာဂတော၊ လာခဲ့၏၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ပဝိသန္တော၊ ဝင်သည်
 ရှိသော်၊ ဗလကာယဿ၊ မိုတ်ပါအပေါင်း၏၊ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို၊ အာဂ
 မိဿာမ၊ ငဲ့ဦးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ တံမာလာရာမံ၊ ထိုပန်းဥယျာဉ်
 သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူလေ၏၊ သာ၊ ထိုမလ္လိကာသည်၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊
 ပသယိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တဿရညော၊ ထိုမင်းအား၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်လှော်ကို၊
 အာကာသိ၊ ပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တဿာ၊ ထိုမလ္လိကာ၏၊
 ဝတ္ထေ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်လှော်၌၊ ပသိဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍၊ ပက္ခောဿာပေတွာ၊
 ခေါ်စေ၍၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရခြင်းကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊
 တံ၊ ထိုမလ္လိကာကို၊ အန္တေပုရံ၊ နန်းတော်တွင်းသို့၊ ပဋိဟရာပေတွာ၊ ဆောင်
 စေ၍၊ အဂ္ဂမဟေသိဌာနေ၊ မိဖုရားခေါင်ကြီးအရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထားပေ၏၊
 အထပန္နော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝိဇ္ဇေယိ၊ ကြံ၏၊ ကိံ၊ ဝိဇ္ဇေ
 သိ၊ အဘယံသို့ကြံသနည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဣမိဿာ၊ ဤမလ္လိကာအား၊
 မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရခြင်း စည်းစိမ်ချင်းသာကို၊ ဒိန္နံ၊
 ပေးအပ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမံ၊ ဤမလ္လိကာမိဖုရားကို၊ ယံပုစ္ဆေယျ၊
 အကြင်မေးအံ့၊ တံပုစ္ဆနံ၊ ထိုမေးခြင်းသည်၊ နန္ဒသာရ၊ ကောင်းရာ၏၊ ကော၊
 အဘယံသုကို၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ဝိယော၊ မိမိကိုယ်ထက်ချစ်သနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆေယျ၊ မေးအံ့၊ သာ၊ ထိုမလ္လိကာသည်၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်
 တံယေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်ကိုသာလျှင်၊ ဝိယော၊ ကျွန်တော်မကိုယ်ထက်
 ချစ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပုစ္ဆိဿတိ၊ မေး
 လတ္တံ့၊ အထဆိုသို့မေးသည်ရှိသော်၊ အဿာ၊ ထိုမလ္လိကာအား၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ မဟ္တု၊ ငါသည်လည်း၊ တံယေဝ၊ သင့်ကိုသာလျှင်၊ ဝိယာ၊ ချစ်ခင်
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခာမိ၊ ငါဆိုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောရာဇာ၊ ထိုပသေနဒိ

ကောသလမင်းသည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဝိဿာသနနတ္ထံ၊ အကျင်း
 ဝင်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သဗ္ဗောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်းကို၊
 ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဒေဝိပန၊ မလ္လိကာမိဖုရားသည်ကား၊
 ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ၏၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပဋ္ဌာယိကာ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလုပ်ကျွေး၏၊ သံဃု
 ပဋ္ဌာယိကာ၊ သံဃာတော်ကိုလုပ်ကျွေး၏၊ အယံပဉ္စော၊ ဤပြဿနာကို၊
 ရညော၊ မင်း၏၊ မုခံ၊ မျက်နှာကို၊ ဥလ္လောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ နကထေတဗ္ဗော၊
 မဖြေအပ်ပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇေတွာ၊ ကြံ၍၊ ယထာဘူတမေဝ၊ ဟုတ်မှန်
 တိုင်းကိုသာလျှင်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ နတ္ထိခေါမေမဟာရာဇကော
 စညောအတ္တနာဗိယတရောတိ၊ နတ္ထိခေါမေမဟာရာဇကောစညော အတ္တ
 နာဗိယတရောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 အား၊ အတ္တနာ၊ မိမိထက်၊ ဝိယတရော၊ ချစ်အပ်သော၊ ကောမိ၊ တစ်စုံတယခု
 သောသူသည်၊ နတ္ထိခေါ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဝတွာဝိ၊ ဖြေဆိုပြီး၍
 လည်း၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဗျာကတမတ္ထံ၊ ဖြေဆိုအပ်သောစကားအဓိပ္ပါယ်
 ကို၊ ဥပါယေန၊ ဥပါယ်တမည်အားဖြင့်၊ ရညော၊ မင်းအား၊ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်
 မှောက်ကို၊ ကာတုကာမာ၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ တုယံပန မဟာရာဇအတ္ထ
 ညောကောမိအတ္တနာဗိယတရောတိ၊ တုယံပနမဟာရာဇအတ္ထညောကော
 မိအတ္တနာဗိယတရောဟူ၍၊ ရညော၊ မင်းသည်၊ သယံ၊ မိမိကို၊ ပုဋ္ဌာယထော၊
 မေးသကဲ့သို့ပင်၊ တထေဝ၊ ထိုမင်းကြီး၏အတူသာလျှင်၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊
 ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ရာဇာဝိ၊ မင်းသည်လည်း၊ တာယ၊ ထိုမလ္လိကာသည်၊ သရသ
 လက္ခဏေန၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသောလက္ခဏာဖြင့်၊ ကထိတတ္ထာ၊ ဖြေဆိုအပ်
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဝတ္ထိတုံ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောဇ္ဇော၊
 မတတ်နိုင်ကောင်း၊ သယတ္ထိ၊ မိမိသည်လည်း၊ သရသလက္ခဏေန ဝ၊ ဟုတ်
 မှန်တိုင်းသောလက္ခဏာဖြင့်သာလျှင်၊ ကထေဇ္ဇော၊ ဖြေဆိုလိုကောင်း၊ ယထာ
 အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရားသည်၊ ဗျာကတံ၊ ဖြေကြားအပ်
 ၏၊ တထေဝ၊ ထိုမိဖုရားဖြေဆိုတိုင်းသာလျှင်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားပေ၏၊
 ဗျာကရိတွာစ၊ ဖြေကြားပြီး၍လည်း၊ မန္ဒုခေတုကတာယ၊ ပညာနဲ့ သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇေသိ၊ ကြံပြန်၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊ ပထဝိသ
 ရော၊ မြေခွံနေသောသူတို့ကို အပိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းတည်း၊ မဟန္တံ၊
 ကြီးကျယ်သော၊ ပထဝိမဏ္ဍလံ၊ မြေအဝန်းကို၊ အဘိဝိဇိယ၊ အောင်၍၊
 အဇ္ဈာဝဿာမိ၊ နေ၏၊ မယံ၊ ငါ့အားသာလျှင်၊ အတ္တနာ၊ မိမိထက်၊ ဝိယ
 တရံ၊ သာ၍ချစ်အပ်သော၊ အညံ၊ ငါ့ကိုယ်မှတပါးသောသူကို၊ နပဿာမိ၊

ငါမမြင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာဝယုတ္တံ၊ ဆိုခြင်းငှါလျောက်ပတ်၏။ အယံပန၊
ဤမလ္လိကာမိဖုရားသည်ကား၊ ဝသထိ၊ သူယုတ်မောတည်း၊ ဟိနုဇ္ဈာ၊ ယုတ်
သော အမျိုးရှိသည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်လျက်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဥဇ္ဈေဋ္ဌာနေ၊
မြင့်မြတ်သောအရာ၌၊ ဌဝိတာ၊ ထားအပ်၏။ သာမိဘူတံ၊ အရှင်ဖြစ်၍
ဖြစ်သောမံ၊ ငါကို၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ နဝိယာ၊ မချစ်၊ အတ္တာဝ၊
မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ဝိယတရောတိ၊ သာလွန်၍ချစ်၏ဟူ၍၊ မမသမ္ပုခါ၊
ငါ၏မျက်မှောက်၌ပင်လျှင်၊ ဝဒတိ၊ ဆိုဝိ၏။ အယံ၊ ဤမလ္လိကာသည်၊ ယာ
ဝအတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ကက္ခဋ္ဌာဝတ၊ ကြမ်းတမ်းစွာ၏တံကား၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အတ္တမနော၊ နှလုံးမသာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တေ၊ သင်မိဖုရား
သည်၊ တိဏိရတနာနိ၊ ရတနာသုံးပါးတို့ကို၊ ဝိယတရောနိနု၊ မိမိထက်သာ
လွန်၍ချစ်အပ်သည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏၊ ဒေဝိ၊ မလ္လိကာ
မိဖုရားသည်၊ ရတနုတ္တယံ၊ ရတနာသုံးပါးကို၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အဟံ၊
ကျွန်တော်မသည်၊ အတ္တနော၊ ကျွန်တော်မ၏၊ သဂ္ဂသုခဉ္စ၊ နတ်ရွာချမ်းသာ
ကိုလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂသုခဉ္စ၊ မဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ ပတ္တယန္တိ
တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိယာမိ၊ ကျွန်ုပ်ကိုယ်ထက်
ချစ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တာဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ မေ၊ ကျွန်
တော်မသည်၊ ဝိယတရောတိ၊ သာလွန်၍ချစ်အပ်၏ဟူ၍၊ အာဟာ၊ သံတော်
ဦးတင်ပါ၏၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ အယံလောကော၊ ဤသတ္တ
လောကသည်၊ အတ္တဒတ္တမေဝ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားကိုသာလျှင်၊ ပတ္တေတွာ၊
တောင့်တ၍၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဝိယာယတိ၊ ချစ်မြတ်နိုး၏၊ ဝုတ္တံ၊ သားကို၊
ပတ္တန္တေ၊ ပါ၊ တောင့်တသောသူသည်လည်း၊ အယံ၊ ဤသားသည်၊ မံ၊ ငါ
ကို၊ ဖိန္နကာလေ၊ အိုသောအခါ၌၊ ပေါသေသတိ၊ မွေးတုံ၊ မွေးလတ္တံ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိမိအကျိုးကိုတောင့်တ၍၊ ပတ္တေတိ၊ သားကိုတောင့်တ၏၊
မိတရံ၊ သမီးကို၊ မမကုလံ၊ ငါ၏အမျိုးသည်၊ ဝဗ္ဗိသတိ၊ ပွားလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့မိမိအကျိုးကိုတောင့်တ၍၊ ပတ္တေတိ၊ သမီးကိုတောင့်တ၏၊ ဘရိယံ၊
မယားကို၊ မယံ၊ ငါအား၊ ပါဒေ၊ ခြေရင်း၌၊ ဝသိတွာ၊ နေစေ၍၊ ပရိစာရိသ
တိ၊ လုပ်ကျွေးလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိမိအကျိုးကို တောင့်တ၍၊ ပတ္တေတိ၊
မယားကိုတောင့်တ၏၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥာတိမိတ္တဗန္ဓ
ဝေ၊ အဆွေအမျိုးအဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သောသူတို့ကို၊ တံတံကိစ္စဝသေန၊ ထို
ထိုမိမိ၏ကိစ္စအစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တဒတ္တမေဝ၊ မိမိအကျိုးကို
သာလျှင်၊ သမ္ပယန္တေ၊ ကောင်းစွာမြင်၍၊ လောကော၊ သတ္တလောက

သည့်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဝိယတရောတိ၊ ချစ်မြတ်နိုး၏၊ ဣတိ အယံ ဟိ၊ ဤသည်
 လျှင်၊ ဧဝံ ယော၊ မလ္လိကာမိဗုရား၏၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း၊ အထပန္နော၊
 ထိုနောင်မှ၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဝိန္ဒေတိ၊ ကြံပြန်၍၊ အယံ မလ္လိကာ၊ ဤမလ္လိကာ
 မိဗုရားသည်၊ ကုသလာ၊ လိမ်မာ၏၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိ၏၊ နိပုဏာ၊ သိမ်မွေ့
 ၏၊ အတ္တာဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ မေ၊ အတ္တနိဝံသည့်၊ ဝိယတရောတိ၊ သာ
 လွန်၍ချစ်အပ်၏ဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ မယုတ္တိ၊ ငါ့အားလည်း၊ အတ္တာဝ၊ မိမိ
 ကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ဝိယတရော၊ သာလွန်၍ချစ်အပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏၊ ဟန္တု၊ ယခု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမံ အတ္တံ၊ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်
 ကို၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောဓေသာမိ၊ ကြားလျှောက်ဦးအံ့၊
 ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သတ္တု၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဗျာကရိဿတိ၊ ကြားတော်မူလတ္တံ့၊ တထာ၊ ထိုဘုရား
 ဖြေတော်မူသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နံ အတ္တံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဓာရေဿာ
 မိ၊ မှတ်ဆောင်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတိ၊ ကြံ၏၊ ဧဝံ ပန၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝိန္ဒေတိ
 ကြံစည်အောက်မေ့၍၊ သတ္တု၊ သန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်သို့၊ ဥပ
 သင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေ၍၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောဓေသိ၊ ရွှေ
 နားတော်လျှောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါရာဇာပသေနဒိကော
 သလော (ပ) ဝိယတရောတိ၊ အထခေါရာဇာပသေနဒိကောသလော (ပ) ဝိ
 ယတရောဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧတမတ္ထံ
 ဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံ ဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ လောကေ၊ သတ္တုလောက၌၊
 သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့အား၊ အတ္တာဝ၊ မိမိသည်သာ
 လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ဝိယတရောတိ၊ သာလွန်၍ ချစ်အပ်၏ ဟူ၍၊
 ရညာ၊ မင်းသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ ဧတံ အတ္တံ၊ ထိုအနက်ကို၊ သဗ္ဗသော၊
 ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ တဒတ္ထဒိပနံ၊ ထိုအဓိပ္ပါယ်ကိုပြ
 တတ်သော၊ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ဤသဗ္ဗဒိသာနူပရိဂမ္မစေတသိအစရှိသောဥဒါနံကို၊
 ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထတိ သံဥဒါနဂါယာယံ၊ ထိုဥဒါနံဂါယာ
 ၌၊ သဗ္ဗဒိသာနူပရိဂမ္မစေတသတိ၊ သဗ္ဗဒိသာနူပရိဂမ္မစေတသဟူ
 သည်ကား၊ သဗ္ဗအနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိအလုံးစုံကုန်သော၊ ဒသဒိ
 သာ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပရိယေသနဝသေန၊ ရှာသည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဝိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုဂစ္ဆာ၊ အစဉ်လိုက်၍၊ နေဝဇ္ဈဂါဝိယတ
 ရတ္ထနာကွမိတိ၊ နေဝဇ္ဈဂါဝိယတရတ္ထနာကွမိဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ကက်၊ အတိသယေန၊ သာလွန်သဖြင့်၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်သော၊ အညံ၊ တပါး

၁၄၂

သောသူကိုကော၊ ဝိတရံတယောကံသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊
သဗ္ဗုဿာဟေန၊ အလုံးစုံအားထုတ်သဖြင့်၊ ပရိယေသန္တော၊ ရှာသည်ရှိ
သော်၊ ကွမိကတ္တမိ၊ တရံတရသောအရပ်၌၊ သဗ္ဗဒိသာသု၊ ခပ်သိမ်းသော
အရပ်တို့၌၊ နေဝအဓိဂန္တေယျ၊ မရလေရာ၊ နပသောယျ၊ မမြင်လေရာ၊ ဧဝံပိ
ယောပုထုအတ္တာပရေသန္တိ၊ ဧဝံပိယောပုထုအတ္တာပရေသံဟူသည်ကား၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိထက်၊ ပိယတရဿ၊ သာ၍ချစ်အပ်သော၊
ကဿမိ၊ တရံတယောကံသောသူကို၊ အလန္တနံ၊ မရအပ်သောကြောင့်
သာလျှင်၊ ပုထုပိသံပိသံ၊ အသီးအသီး၊ တေသံတေသံသတ္တာနံ၊ ထိုထိုသတ္တ
ဝါတို့အား၊ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပိယော၊ သာလွန်၍ချစ်အပ်၏၊ တဿ္ဓာနဟိ
သေပရမတ္ထကာမောတိ၊ တဿ္ဓာနဟိ သေပရမတ္ထကာမောဟူသည်ကား၊
သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊
အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ယဿ္ဓာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပိယာယတိ၊ ချစ်အပ်၏၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သုခကာမော၊ ချမ်းသာကိုအလိုရှိ၏၊ ဒုက္ခပဒိုကူလော၊
ဆင်းရဲကို စက်ရပ်၏၊ တဿ္ဓာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တကာမော၊ မိမိအကျိုး
စီးပွားကို အလိုရှိသော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဟိတသုခံ၊ စီးပွားချမ်းသာကို၊
ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရံသတ္တံ၊ တပါးသောသတ္တဝါကို၊
အန္တမသော၊ အယုတ်သဖြင့်၊ ကုန္တကိစ္စလိကံ၊ ပိုးရွခြဝန်းကို၊ ဥပါဒါယ၊
အစပြု၍၊ နဟိသေ၊ မညှဉ်းဆဲရာ၊ နဟနေ၊ မသတ်ရာ၊ ပါဏိလေဒ္ဓုဒဏ္ဍာ
ဒိဟိပိ၊ လက်ဝါးလက်ထုတ်အုတ်ကြောက်ခဲလွှဲဒဏ်တို့ဖြင့်လည်း၊ နပိဟေ
ဓမ္မေယျ၊ မနှိပ်စက်ရာ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယသေဝုဂ္ဂလသံ၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ ဒုက္ခေ၊
ဆင်းရဲ၌၊ တံတတော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှ၊ သကံမန္တံ၊ ပိယ၊ ပြောင်းရွှေ့သကဲ့သို့၊
ကာလန္တရေ၊ ကာလတပါး၌၊ အတ္တနံ၊ မိမိ၌၊ သန္တိဿတိ၊ ကောင်းစွာမကြာ
မြင့်ခင်တင်လာတတ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အယံ၊ ဤသို့ဖြစ်
ရခြင်းသည်၊ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏၊ ဓမ္မတာ၊ သဘောပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်
လျှင်အပြီးတည်း၊ ပဌမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ပဌမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိ
တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

သောဏတ္ထေရဝဂ်- ၂-အပ္ပါယုကသုတ်၊

ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ အန္တရိယံဘန္တေတိဣဒဓိ၊ အန္တရိယံဘန္တေ
ဟူသောဤသဒ္ဒါသည်လည်း၊ မေဃိယသုတ္တဝိယ၊ မေဃိယသုတ်၌ကဲ့သို့၊

ဂရဟနန္တိရိယဝသေန။ ကဲ့ရဲ့ဘွယ်အံ့ဘွယ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏။ ယာဝအပ္ပါယကာတိ၊ ယာဝအပ္ပါယကာဟူသည်ကား။ ယတ္ထ
ကံ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ပရိတ္တာယကော၊ နည်းသောအသက်ရှိ၏၊ အတိဇ္ဈတ္တ
ရဇိဝိကာ၊ အလွန်တိုသော အသက်ရှည်ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သတ္တာဟဇာတေတိ၊ သတ္တာဟဇာတေ
ဟူသည်ကား၊ ဇာတော၊ ဖွားသည်မှ၊ သတ္တာဟေန၊ ခုနစ်ရက်ဖြင့်၊ ဇာတော၊
ဖြစ်သည်တည်း။ သတ္တာဟဇာတော၊ ဖွားတော်မူသည်မှခုနစ်ရက်ဖြင့်ဖြစ်
သည်၊ တသ္မိံ သတ္တာဟေ၊ ထိုခုနစ်ရက်၌၊ ဇာတဿ၊ ဖွားတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သတ္တမေသတ္တမာနိ၊ ခုနစ်ရက်ပြည့်ကုန်သော၊ အဟာနိ၊
ရက်တို့တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝုသိတံ
ကာယံဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ဝုသိတံကာယံဥပပဇ္ဇတိဟူသည်ကား။ ဝုသိတဒေဝ
ကာယံ၊ ဝုသိတာနတ်ပြည်၌၊ ပဋိသန္ဓိဂဟဏဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေယူသည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိရိတ္တာရေမိ၊ ထိုစကားကိုအဆင့်ကြား
ဘူးသည်ကိုချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ တေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ
မထေရ်မြတ်သည်၊ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်နောက်မှ၊ ဒိဝဠာနေ၊ နေ့
နေရာ၌၊ နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူလျက်၊ လက္ခဏာနုဗျုဉ္ဇနပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သုံးဆယ်
နှစ်ပါးသောလက္ခဏာတော်ကြီး၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့
ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ သောဘဂ္ဂပတ္တံ၊ တင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်
သော၊ ဒဿနာနုဿရိယဘူတံ၊ ဒဿနာနုဿရိယဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ရူပကာယသိရိံ၊ ရူပကာယ၌ဖြစ်သော အာသရေ
တော်ကို၊ မနသိကာရိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ ရူပကာယ
သမ္ပတ္တိ၊ ရူပကာယနှင့်ပြည့်စုံတော်မူခြင်းသည်၊ အဟော၊ ဩော်အံ့ဘွယ်
ရှိစွ၊ ဒဿနိယာ၊ ရှုကြည့်ဘွယ်ရှိပေစွ၊ သမန္တပဿာဒိကာ၊ ထက်ဝန်းကျင်
မှကြည်ညိုဘွယ်ရှိပေစွ၊ မနောပာရာ၊ နှလုံးကိုဆောင်ပေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဥဇ္ဇာရပီတိသောမနဿံ၊ ပြန့်ပြောသောပီတိသောမနဿကို၊ ပဋိသံဝေ
ဒေန္တော၊ ခံစားလျက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ဝိဇာတမာတုယာနာမ၊
ဖွားမြင်ရသော မယ်တော်တို့မည်သည်ကား၊ ဝိရူပေါ၊ ဖောက်ပြန်သော
အဆင်းရှိသည်၊ သမာနာဝိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ ပုတ္တေသု၊ သားတို့၌၊ မနာ
ပေါ၊ နှစ်သက်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဆက်ပြီးအံ့၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရား
ရှင်တို့၏၊ မာတာ၊ မယ်တော်ဖြစ်သော၊ မဟာမာယာဒေဝီ၊ မဟာမာယာ
မိဖုရားသည်၊ သစေခရေယျ၊ အကယ်၍ယခုထင်ရှားရှိငြားအံ့၊ ကိဒိသံနုခေါ

အဘယံသို့သဘောရှိ၍လျှင်၊ တဿ၊ ထိုမယ်တော်မီဗုရားအား၊ ဘဂ
ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂူပဒဿနေ၊ အဆင်းတော်ကိုမြင်ခြင်း၌၊ ပီတိ
သောမနဿံ၊ ပီတိသောမနဿသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ မပဉ္စံ၊ ငါ၏၊ မာ
ဟာမာတုယာ၊ မီးကြီးတော်ဖြစ်သော၊ ဒေဝိယာ၊ မယ်တော်မီဗုရားမြတ်
သည်၊ မဟာဇာနိယာခေါ၊ ဩဌာန်းခြင်းကြီးဖြင့်ရှုံးခဲ့လေ၏တကား၊ ဘဂဝ
တိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တဟာဇာတော၊ ဖွား၍ရန်ရက်ရှိသောအခါ၌၊
ကာလင်္ကတာ၊ သေခဲ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်၏၊ ဧဝံပန ဤသို့
ကား၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံစည်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကပ်ဟော၊
ချဉ်းကပ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိဝိတတ္ထိတံ၊ အကြံဖြစ်သည်ကို၊ အာရော
စေန္ဒာ၊ လျှောက်ကြား၍၊ တဿ၊ ထိုမယ်တော်မာယာ၏၊ ကာလင်္ကရိ
ယံ၊ သေခြင်းကိုပြုခြင်း၌၊ ဂရဟန္တာ၊ ကဲ့ရဲ့လို၍၊ အန္တရိယံတန္တေတိအာ
ဒိ၊ အန္တရိယံတန္တေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ကော
စိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ အာဟ၊ ဆိုကုန်သေး၏၊ ကိံအာဟ၊
အဘယံသို့ဆိုကုန်သနည်း၊ မဟာပဇာပကိဂေါတမိ၊ မဟာပဇာပကိဂေါ
တမိသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မဟာတာ၊ ကြီးစွာသော၊ အာယာ
သေန၊ ပင်ပန်းခြင်းဖြင့်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ယာစိတွာပိ၊ တောင်းပန်ပါ
သော်လည်း၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်တော်မူ၍၊ မယာပန၊ ငါသည်ကား၊ ဥပါ
ယေန၊ အကြောင်းဥပါယ်ဖြင့်၊ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ရှိသော်၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဋ္ဌဂရုဓမ္မပနိဂ္ဂဟဏဝသေန၊ ရှစ်ပါးသော
ဂရုဓမ္မကိုဝန်ခံသည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုဂေါတမိအား၊ ပဗ္ဗန္တံ၊
ရှင်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ပဒဉ္စ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊
အနူဇာနိ၊ ခွင့်လွှတ်တော်မူ၏၊ သာ၊ ထိုမိထွေးတော်ဂေါတမိသည်၊ တေ
ဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံယူ၍၊ လဇ္ဈပဗ္ဗန္တုပသမ္ပဒါ၊ ရအပ်
သောရှင်ရဟန်း၏အဖြစ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တတိယံ၊
သုံးခုမြောက်သော၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ စတုတ္ထာ
ယ၊ လေးခုမြောက်သော၊ ပရိသယံ၊ ပရိသတ်၏၊ ပစ္စယောပစ္စယသမ္ပန္နော၊
အကြောင်း၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဆက်ပြီးအံ့၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဇနေတ္ထိ၊ မယ်တော်ရင်းဖြစ်သော၊ မဟာမာယာ
ဒေဝီ၊ မဟာမာယာမီဗုရားသည်၊ သစေဓရေယျ၊ အကယ်၍ထင်ရှားရှိပါ
မူကား၊ သာရ၊ ကောင်းလေရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ထင်ရှားရှိသည်ရှိသော်၊ ဥဘော
ပိဘဂိနိယော၊ ဤမအမနှစ်ယောက်စုံဖြစ်ကုန်သော၊ သောဓတ္တိယာ၊ ထို

သာကီဝင်မင်းဝဋ္ဋိတို့သည်။ ဧကတောဟုတွာ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ကုန်
 ဤ၊ ဣမံသာသနံ၊ ဤအဆုံးအမဖြစ်သောသာသနာတော်ကို၊ သောတေယျ၊
 တင့်တယ်စေရာ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ မာတရိ၊ မယ်
 တော်၌၊ ဗဟုမာနေန၊ များစွာမြတ်နိုးခြင်းရှိသဖြင့်၊ မာတုဂါမဿ၊ မာတု
 ဂါမအား၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ပန္တိ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သုခေနဝ၊
 လွယ်သဖြင့်သာလျှင်၊ အနုဇာနေယျ၊ ခွင့်ပေးတော်မူရာ၏။ အဿ၊
 ထိုမယ်တော်၏၊ အပ္ပါယကတာယပန၊ နည်းသော အသက်ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ကသိနေ၊ ပြုပြင်သဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့
 ရောက်ရာ၏။ ဣတိဣမိနာအဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ ထေရော၊
 မထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊
 အတ္ထရိယံဘန္တေတိအာဒိ၊ အတ္ထရိယံဘန္တေ ဤသို့အစရှိသော စကား
 ကို၊ အာဟ၊ ရွှေနားတော်လျှောက်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေဝိ၊ အချို့သော
 ဆရာတို့သည်၊ အာဟုဆိုကုန်၏။ တံဝပနံ၊ ထိုကေဝိဆရာတို့၏ စကား
 သည်၊ အကာရဏံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
 မူကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာတုယာဝါ၊ မယ်တော်အားလည်း
 ကောင်း၊ အညဿ၊ တပါးသော၊ မာတုဂါမဿ၊ မာတုဂါမအားလည်း
 ကောင်း၊ အတ္တနေ၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊
 ပဗ္ဗန္တိ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အနုဇာနေယျ၊ ခွင့်ပေးတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဂဓူ
 ကံယဝ၊ လေးသည်ကိုသာလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အနုဇာနာတိ၊ ခွင့်ပေးတော်
 မူ၏၊ လဟုကံ၊ ပေါ့ပေါ့၊ နာနုဇာနာတိ၊ ခွင့်မပေး၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား၊ ဗိရုဗ္ဗိတိကာမတာယ၊ မြင့်ရှည်စွာတည်ခြင်းငှါအလိုရှိသော
 ကြောင့်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အကာရဏံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊
 အပရေပန၊ တပါးသောဆရာတို့သည်ကား၊ အာဟုဆိုကုန်သေး၏။ ကိ၊
 အာဟု၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ ဒသဗလစတုဝေသာရဇ္ဇာဒိကေ၊ ဒသ
 ဗလစတုဝေသာရဇ္ဇအစရှိကုန်သော၊ အနညဿာဝေရဏေ၊ သူတပါးတို့နှင့်
 မဆက်ဆံကုန်သော၊ အနန္တပရိမာဏေ၊ အနန္တအပရိမာဏဖြစ်ကုန်သော
 ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ မြတ်စွာဘုရားဂုဏ်တော်တို့ကို၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ မနသိ
 ကရိတွာ၊ နှလုံးပြု၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာနုဘာဝံ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသော၊
 လောကေ၊ သတ္တလောက၌၊ အဂ္ဂဂုဏ်လံနာမ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် မည်သော၊
 သတ္တဝရံ၊ နတ်လူတို့၏ဆရာကို၊ ဒသမာသေ၊ ဆယ်လတို့ပတ်လုံး၊ ကုဗ္ဗိ

နာ၊ဝင်းတိုက်ဖြင့်၊ ယာဗုဒ္ဓမာတာ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏ မယ်တော်
 သည်၊ ပရိဟတာ၊ကောင်းစွာရှက်ဆောင်ပေ၏၊ သာဗုဒ္ဓမာတာ၊ထိုမြတ်
 စွာဘုရား၏မယ်တော်သည်၊ဧတရဟိ၊ယခုအခါ၌၊စေတဝေယျ၊အကယ်
 ဤရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ပရိစာရိကာ၊ ခြေတော်ရင်း၌ မပြတ်လုပ်ကျွေးသည်၊
 ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လိမ့်သတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆိုကုန်၏၊ ဣဒံဝစနံ၊
 ဤအပရေတို့၏စကားသည်၊ အယုတ္တံ၊မသင့်၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သတ္တု
 ဂုဏာနုစ္ဆရိကမေဝ၊ဘုရားဂုဏ်တော်အားလျော်စွာသာလျှင်၊ ဘဂဝတိ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တာဟဇာတေ၊ ဖွားတော်မူ၍ ခုနစ်ရက်ရှိလတ်
 သော်၊ဇနေတ္တိ၊မယ်တော်သည်၊ တံကာလံ၊ထိုသေခြင်းကို၊ ယဒိကဧရာ
 တိ၊အကယ်၍ပြုအံ့၊ ကာလံကတာစ၊ သေခြင်းကို ပြုသော်လည်း၊ တုသိ
 တေသု၊တုသိတာနုတ်ဘုံတို့၌၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အစ္ဆရိယ ဣ
 တပိတ္တဇာတော၊ အံ့ဩဝွယ် မဖြစ်စမှူးမြဲသောစိတ်၏ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၊
 ဟုတွေးဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ တံပိတက္ကပ္ပါဒနံ၊ထိုအကြံဖြစ်ခြင်းကို၊
 ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားအား၊အာရာစေန္တော၊ကြားလျှောက်လိုသည်
 ဖြစ်၍၊ အစ္ဆရိယံတန္တေတိအဒိဝစနံ၊အစ္ဆရိယံတန္တေဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ အဝေါစ၊နားတော်သျှောက်လေ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဗုဒ္ဓဗ္ဗံ၊သန္နိဋ္ဌာန်
 ကျမှတ်အပ်၏၊ သတ္တာပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ ဗောဓိသတ္တေသု၊
 ဘုရားလောင်း တော်တို့သည်၊ သတ္တာဟ ဇာတေသု၊ဖွား၍ ခုနစ်ရက်ရှိ
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗောဓိသတ္တမာတု၊ ဘုရားလောင်း၏မယ်တော်သည်၊
 ကာလံကိရိယာ၊သေခြင်းကိုပြုရခြင်းသည်၊ဓမ္မတာသိဒ္ဓါ၊ဓမ္မတာအားဖြင့်
 ပြီးခြင်းသည်၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊
 တံဓမ္မတံ၊ ထိုဓမ္မတာ၏အဖြစ်ကို၊ ပရိဒီပေန္တော၊ပြုလျက်၊ဧဝမေတံ အာ
 နန္ဓာဘိအာဒိံ၊ ဧဝမေတံအာနန္ဒဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊မိန့်
 တော်မူ၏၊ သာပနာယံသာပနအယံဓမ္မတာ၊ထိုဓမ္မတာသည်၊သဗ္ဗဗောဓိ
 သတ္တာ၊ခပ်သိမ်းသော ဘုရားလောင်းတို့သည်၊ ပါရမီယော၊ပါရမီတို့ကို၊
 ပူရေတွာ၊ဖြည့်၍၊ တုသိတပုရေ၊တုသိတာနုတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ဖြစ်၍၊
 တတ္ထ၊ ထိုတုသိတာနုတ်ပြည်၌၊ ယာဝတာယုကံ၊အသက်ရှည်သမျှကာ
 လပတ်လုံး၊ဌတွာ၊တည်၍၊ အာယူဟပရိယောသာနေ၊ အသက်၏အဆုံး
 ၌၊ဒေသသဟဿစက္ကဝါဠုဒေဝတာဟိ၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်၌
 နေကုန်သောနတ်တို့သည်၊သန္နိပတိတွာ၊စည်းဝေး၍၊အဘိဗောဓိံ၊ဘုရား
 အဖြစ်သို့၊ပတ္တု၊ရောက်စေခြင်းငှါ၊မနုဿလောကေ၊လူ့ပြည်၌၊ပဋိသန္နိဂ္ဂ

ဟဏာယ၊ ပဋိသန္ဓေယူစေခြင်းငှါ၊ အဇ္ဈေသိတာ၊ တောင်းပန်အပ်ကုန်
သည့်ဖြစ်၍၊ ကာလဒီပဒေသကုလသနိဝိယ၊ ဘုရားဖြစ်ရာအခါဘုရားဖြစ်
ရာကျွန်းဘုရားဖြစ်ထိုက်သောအရပ် ဘုရားအမျိုးတော် ဖြစ်ထိုက်သူတို့
ကဲ့သို့၊ ဇနေတ္တိယ၊ မယ်တော်၏၊ အာယုပရိမာဏံ၊ အသက်အပိုင်းအခြား
ကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဌန္တိယထာ၊
ယူတော်မူကြကုန်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဗောဓိသတ္တဘု
တော၊ ဘုရားအလောင်းတော်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အယဒ္ဓိဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာ
ဘုရားသည်လည်း၊ တုသိတာပုရေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌၊ ဦတော၊ တည်
တော်မူလျက်၊ ပဉ္စမဟာဝိသေကနာနိ၊ ငါးပါးသော ကြည့်ရင်းကြီးတို့
ကို၊ ဝိလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူလျက်၊ သတ္တဒီပသာမိကဒေသမာသ
ပရိမာဏံ၊ ခုနစ်ရက်အလွန်ရှိသော ဆယ်လအပိုင်းအခြားရှိသော၊ မေတု
ယာ၊ မယ်တော်၏၊ အာယံ၊ အသက်ကို၊ ပရိန္တိန္တိတွာ၊ ပိုင်ခြား၍၊ အယံကာ
လော၊ ဤကာလသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ပဋိသန္ဓိဂဟဏဿ၊ ပဋိသန္ဓေယူခြင်း၏၊
ကာလော၊ လျောက်ပတ်သောအခါတည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတံ၊ လူ့ပြည်
၌ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဝန္တတိ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာဝ၊ သိ
တော်မူ၍သာလျှင်၊ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဂ္ဂ
ဟေသိ၊ ယူ၏၊ တံသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗဗောဓိသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော
ဘုရားလောင်းတို့၏၊ အာဝိဏ္ဏသမာဝိဏ္ဏဝသေနဝ၊ အလေ့အကြက်တော်
၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပ္ပယုကာဟိအာနန္ဒ၊ ဗောဓိသတ္တမာ တရော
ဟောန္တိတိအာဒိ၊ အပ္ပယုကာဟိအာနန္ဒဗောဓိသတ္တ မာတရောဟောန္တိ
ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထတသ္မိံ၊ ဝစနေ၊
ထိုစကားရပ်၌၊ ကာလံကရောန္တိတိ၊ ကာလံကရောန္တိဟူသည်ကား၊ ယထာ
ရတ္တအာယုပရိက္ခယေနဝ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အသက်
ကုန်သဖြင့်သာလျှင်၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဝိဇေတ
ပစ္စယာ၊ ဘုရားလောင်းကို ဖွားတော်မူရခြင်းအကြောင်းကြောင့်၊ နကာလံ
ကရေန္တိ၊ သေခြင်းကို ပြုရသည်မဟုတ်ကုန်၊ စရိမတ္တဘာဝေ၊ အဆုံး
ဖြစ်သော အတ္တဘောတော်၌၊ ဗောဓိသတ္တေန၊ ဘုရားအလောင်းတော်
သည်၊ ဝသိတဉ္ဇာနံ၊ နေရာအရပ်သည်၊ စေတိယဗာရသဒိသံ၊ စေတိအိမ်
နှင့်တူသည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ အညေသံ၊ တပါးသော သတ္တဝါတို့၏၊ ပရိဘောဂါရဟံ၊ သုံး

ဆောင်ခြင်းငှါထိုက်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မဟာမိသတ္တမာတရံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားမယ်တော်ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ အညံ၊ တပါးသောသူကို၊ အဂ္ဂ
 မဟေသိဋ္ဌာနေ၊ မိဖုရားခေါင်အရာ၌၊ ပတိဋ္ဌပေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှါ၊ နဝ
 သတ္တာ၊ မတတ်ကောင်း၊ မဟာမိသတ္တမာတရ၊ ဘုရားလောင်းမယ်တော်၏၊
 အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသောပ
 မာဏရှိသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တဒါ၊ ထိုဗွားတော်မူ၍ခုနစ်ရက်ရှိသောအခါ၌၊ ကာလံကရောန္တိ၊ သေခြင်း
 ကိုပြုလေ့ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဣမမေဝအတ္ထံ၊ ဤအနက်
 ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ မဟာမဟာမိသတ္တမာတရ၊ ဘုရားအလောင်းတော်
 တို့သည်၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ မဟာပိလောကနံ၊ ကြည့်တော်မူခြင်း
 ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ကတရတ္ထိံ၊ ပနဝယေ၊ အဘယ်အရွယ်၌၊ ကာလံ
 ကရောန္တိ၊ သေခြင်းကိုပြုကုန်သနည်း၊ မဇ္ဈိမဝယေ၊ မဇ္ဈိမအရွယ်၌၊ ကရော
 န္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ပဌမဝယတ္ထိံ၊ ပဌမအရွယ်၌၊
 သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘော၌၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ဆန္ဒ
 ရာဂသည်၊ ဗလဝါ၊ အားကြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 တဒါ၊ ထိုပဌမအရွယ်၌၊ သဇ္ဇာတဂဗ္ဘာ၊ ဖြစ်သောကိုယ်ဝန်ရှိကုန်သော၊
 ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ ယေတုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်
 ဝန်ကို၊ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်
 ဝန်သည်၊ ဗဟ္တာဗာဓော၊ များသောအနာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဇ္ဈိမ
 ဝယေပန၊ မဇ္ဈိမအရွယ်၌ကား၊ နွေကောဋ္ဌာသေ၊ နှစ်ခုတို့ကို၊ အတိက္ကမိတွာ၊
 လွန်၍၊ တတိယကောဋ္ဌာသေ၊ သုံးခုမြောက်သော အရ၌၊ ဝတ္ထုပိသဒံ၊
 ဝတ္ထုသန့်ရှင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပိသဒေ၊ သန့်ရှင်းသော၊ ဝတ္ထုမ္ပိ၊
 ဝတ္ထု၌၊ နိဗ္ဗတ္တဒါရကာ၊ ဖြစ်သောသူငယ်တို့သည်၊ အရောဂါ၊ အနာကင်း
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာမိသတ္တမာတ
 ရော၊ ဘုရားလောင်းမယ်တော်သည်၊ ပဌမဝယေ၊ ပဌမအရွယ်၌၊ သမ္ပတ္တိံ၊
 စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝိတွာ၊ အစဉ်ခံစား၍၊ မဇ္ဈိမဝယသေ၊ မဇ္ဈိမ
 အရွယ်၏၊ တတိယကောဋ္ဌာသေ၊ သုံးခုမြောက်အတို့အရ၌၊ ပိဇာယိတွာ၊
 ဗွားမြင်၍၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏၊ ဧတမတ္ထံပိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံပိဒိတွာဟူ သည်ကား၊ မဟာမိ
 သတ္တမာတရ၊ ဘုရားလောင်းမယ်တော်၏လည်းကောင်း၊ အညေသံ၊ ဘုရား
 လောင်းမယ်တော်မှတပါးကုန်သော၊ သမ္ပသတ္တာနဉ္စ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တ

ဝါတို့၏လည်းကောင်း၊ အတ္တသာဝေ၊ တရတရသောအတ္တဘော၌၊ အံ
ယုဿ၊ အသက်၏မရဏပရိယောသါနတံ၊ သေခြင်းအဆုံးရှိသည်၏အဖြစ်
ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တဒတ္တဝိဘာဝနမ္ပေနေ၊ ထိုအဓိပ္ပါယ်ကိုထင်စွာ
ပြခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ အနဝဇ္ဇပဋိပတ္တိယံ၊ အပြစ်မရှိသော အကျင့်၌၊
ဥဿာဟဒိပနံ၊ အေးထုတ်ခြင်းကို ပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤသေကေမိ
ဘူတာဘဝိဿန္တိ၊ ယေဝါဝိအစရှိသောဥဒါနံကိုဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်
မူ၏၊ တတ္ထတိသံဥဒါနဂါတာယံ၊ ထိုဥဒါနံဂါတာ၌၊ ယေကေမိတိ၊ ယေ
ကေမိဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ အနိယမနိဋ္ဌေသော၊ မမှတ်မူ၍ညွှန်းပြသောသဒ္ဒါ
တည်း၊ ဘူတာတိ၊ ဘူတာဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ပြီးသော သတ္တဝါတို့
တည်း၊ ဘဝိဿန္တိတိ၊ ဘဝိဿန္တိဟူသည်ကား၊ အနာဂတော၊ နောင်အခါ
၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဿန္တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော သတ္တဝါတို့တည်း၊ ဝါသဒ္ဓေါ၊ ဝါသဒ္ဓါ
သည်၊ ဝိကပ္ပတ္တော၊ အထူးကြံခြင်းအနက်ရှိ၏၊ အဝိသဒ္ဓေါ၊ အဝိသဒ္ဓါ
သည်၊ သမ္ပိဏ္ဏနေ၊ ပေါင်းစည်းခြင်းအနက်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို
သမ္ပိဏ္ဏနအနက်ရှိသော အဝိသဒ္ဓါဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တမာနေဝိ၊ ဖြစ်ဆဲသတ္တဝါတို့
ကိုလည်း၊ သင်္ဂဏှာတိ၊ သင်္ဂြိုဟ်၏၊ ဣောဝတာဣတ္ထကေန ဝစနက္ကမေန၊
ဤမျှသော သဒ္ဓါအစဉ်ဖြင့်၊ အတိတာဒိဝသေန၊ အတိတ် စသည်တို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ တိယဒ္ဓပရိယာပန္နေ၊ သုံးပါးသောကာလ၌ အကျွမ်းဝင်
ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသော
အားဖြင့်၊ ပရိယာဒိယတိ၊ သိမ်းကျူး၍ ယူအပ်၏၊ အဝိစ၊ တနည်းသော်
ကား၊ ဝတ္တသေယျကသတ္တာ၊ ဝတ္တသေယျက သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝတ္တ
တော၊ အမိဝမ်းတိုက်မှ၊ နိက္ခန္တိကာလတော၊ ထွက်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယံ၊
စ၍၊ ဘူတာနာမ၊ ဖြစ်ပြီးသော သတ္တဝါတို့မည်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုအမိ
ဝမ်းတိုက်မှပွားစကာလမှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ မပွားမီရှေးဝမ်းတိုက်ထဲ၌၊ ဘဝိဿန္တိ
နာမ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်ကုန်၏၊ သံသေဇဇူပပါတိကာ၊ သံသေဇဇ
ဥပပါတ်ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်၊ ပဋိသန္ဓိစိတ္တတော၊ ပဋိသန္ဓေစိတ်မှ၊ ဥပရိ၊
အထက်၌၊ ဘူတာနာမ၊ ဖြစ်ပြီးပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုပဋိသန္ဓေ
အခါမှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗဘဝဝသေန၊ ဖြစ်လတ္တံ့သောဘဝ၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ဘဝိဿန္တိနာမ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သောသတ္တဝါမည်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝဝသေန၊
ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘူတာနာမ၊ ဖြစ်ဆဲသတ္တဝါတို့မည်ကုန်၏၊
အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ပုနဘဝဝသေန၊ ဖြစ်လတ္တံ့သောဘဝ၏အစွမ်း

၆

အားဖြင့်၊ ဘဝိဿန္တိနာမ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သောသတ္တဝါတို့မည်ကုန်၏၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ဝိဇာသဝါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘူတာနာမ၊ ဖြစ်ပြီး
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်ကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘူတာဝေ၊
 ဖြစ်ပြီးပုဂ္ဂိုလ်သာမည်ကုန်၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ နဘဝိဿန္တိ၊ နောင်မဖြစ်လတ္တံ့
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ မည်ကုန်၏၊ တဒညေ၊ ထိုဝိဇာသဝ ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှတစ်ပါး
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘဝိဿန္တိနာမ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်
 ကုန်၏၊ သဗ္ဗေဂမိဿန္တိပဟာယဒေဟန္တိ၊ သဗ္ဗေဂမိဿန္တိပဟာယဒေ
 ဟံဟူသည်ကား၊ ယထာဝရတ္တဘေဒေါ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
 အပြားရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဘဝယောနိဂတိဝိညာဏဋ္ဌိတိ သတ္တဝါသာဒီဝသေန၊ ဘဝယောနိဂတိ
 ဝိညာဏဋ္ဌိတိသတ္တဝါသအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံး
 စုံကုန်သော၊ အနေကဘေဒဘိန္နာ၊ တပါးမကများသော အပြားဖြင့်ပြား
 ကုန်သော၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒေဟိနောအတ္တနောသရိရံ၊ မိမိခန္ဓာ
 ကိုယ်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ နိ ကြွယ်တွားသုသာန်တစဉ်ချထားခဲ့၍၊ ပရ
 လောကံ၊ တမလွန်လောကသို့၊ ဂမိဿန္တိ၊ သွားရကုန်လတ္တံ့၊ ပန၊ ဆက်
 ဦးအံ့၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ပြီးပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ ကောစိ၊ တစုံ
 တယောက်သော၊ အဝဝနဓမ္မောနာမ၊ မရတေမသေရသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ တံသဗ္ဗဇာနိံ ကုသ
 လောဝိဒိတွာတိ၊ တံသဗ္ဗဇာနိံ ကုသလောဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဿ၊
 အလုံးစုံသော၊ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါ၏၊ တဒေတံတံတေတံဇာနိံ၊ ထိုသို့သော
 ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဟာနိံ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို၊ မရတံ၊ သေခြင်းကို၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော၊ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါ၏၊ ဇာနိံ၊ ပဋိသန္ဓေအား
 ဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝိနာသံ၊ ဖြစ်ပြီး၍ပျက်ခြင်းကို၊ ပဘဂံတံ၊ အပြားအားဖြင့်
 ပျက်စီးခြင်းကို၊ ကုသလော၊ မိမိအကျိုးစီးပွား၌ လိမ္မာသော၊ ပဏှိတဇာတိ
 ကော၊ ပညာနှင့်ယှဉ်သောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မရဏာနူဿတိ
 ဝသေန၊ မရဏာနူဿတိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနိစ္စတာဒိ၊ မမြဲသောအဖြစ်
 အစရှိသည်ကို၊ မနထိကာရဝသေနဝါ၊ နှလုံးသွင်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်
 လည်း၊ ဇာနိတွာ၊ ထိပြီး၍၊ အာတာဝိယောဗြဟ္မစရိယံစရေယျာတိ၊ အာ
 တာဝိယောဗြဟ္မစရိယံစရေယျ ဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာကမ္မံ၊ ဝိပဿနာ
 ရှုသောအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ အာတာဝိယသင်္ခါတေန၊ အာတာ
 ဝိယဟူ၍ဆိုအပ်သော၊ ဝိရိယေန၊ လုံ့လနှင့်၊ သမန္နာဂတတ္ထာ၊ ပြည့်စုံသည်

၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာတာပိယော၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော
 လုံ့လရှိသော၊ စတုဗြဟ္မသဗ္ဗပ္ပဓာန ဝသေန၊ လေးပါး အပြားရှိသော
 သဗ္ဗပ္ပဓာန်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာရက္ခဗီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောဗီရိယ
 ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနဝသေသမရဏ သမတိတ္တမနုပါယံ၊ အကြွင်း
 အကျန်မရှိသော သေခြင်းတရားကို လွန်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂ
 ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရေယျပဋိပဇ္ဇေယျ၊
 ကျင့်ရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒုတိယ
 သုတ္တ ဝဏ္ဏနာ၊ ဒုတိယသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၅-သောဏတ္ထရဝဂ်- ၃-ကုဋ္ဌသုတ်၊

တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ရာဇဂဟေသုပ္ပဗုဒ္ဓေါနာမကုဋ္ဌိအဟောသိ
 တိ၊ ရာဇဂဟေသုပ္ပဗုဒ္ဓေါနာမ ကုဋ္ဌိအဟောသိ ဟူသည်ကား၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓ
 နာမကော၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓအမည်ရှိသော၊ ကောသုရိသော၊ တယောက်သော
 ယောက်ျားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အဟောသိ၊ ရှိသည်ဖြစ်
 ၏၊ သောသုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်လည်း၊ ကုဋ္ဌိနုနာရှိ၏၊ ကုဋ္ဌရော
 ဂေန၊ နုနာဖြင့်၊ ဗာဠံ၊ ပြင်းပြစွာ၊ ဝိဒုသိတဂတ္ထော၊ အထူးသဖြင့်ပျက်စီးသော
 ကိုယ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ မနုဿဒလိဒ္ဓေါတိ၊ မနုဿဒလိဒ္ဓေါဟူ
 သည်ကား၊ ယတ္တကာ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊
 မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်နေ
 လူအပေါင်းတို့တွင်၊ သဗ္ဗဒုက္ခိတော၊ အလုံးစုံသော လူအပေါင်းတို့ထက်
 ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
 မှန်၏၊ သောသုပ္ပဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်၊ သင်္ခါရကုဋ္ဌဝိတိ အာဒိသု၊
 တမြက်ချေးစုစီးလေးမှ ၂၁၈သည်တို့၌၊ မနုဿာဟိ၊ လူတို့သည်၊ သန္တိတ
 ပိလောတိ ကက္ခဏ္ဍာနိ၊ စွန့်အပ်ကုန်သော ပုဆိုးပိုင်း ပုဆိုးရုတ်တို့ကို၊
 သိဗ္ဗိတွာ၊ ချုပ်စပ်ပါစေ၍၊ ပရိဒဟတိ၊ ဝတ်ရုံရ၏၊ ကပါလံ၊ အိုးတွဲကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ယူ၍၊ ဗာရာဗရံ၊ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း၊ ဂန္တိ၊ သွား၍၊
 လဒ္ဓအာစာမ ဥန္တိဋ္ဌတတ္တာနိ၊ ရအပ်သောထမင်းချိုး ထမင်းသိုးတို့ကို၊
 နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ ဇိဝတိ၊ အသက်မွေးရ၏၊ တဗ္ဗိ၊ ထိုထမင်းချိုးထမင်းသိုးတို့
 ကိုလည်း၊ ပုဗ္ဗေကတကမ္မပစ္စယာ၊ ရှေး၌ပြုခဲ့ဘူးသောကံဟောင်းအကြောင်း

ခံသဖြင့်၊ ယာဝဇ္ဇတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ နလဘတိ၊ မရသည့် သာလျှင်တည်း၊
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မနုဿဒလိဒ္ဓေါတိ၊ မနုဿဒလိဒ္ဓဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်
 နှံ၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ မနုဿကပဏောတိ၊ မနုဿကပဏောဟူ
 သည်ကား၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ ပရမကပဏတံ၊ အလွန် သနားဘွယ်
 အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်တည်း၊ မနုဿဝရာကောတိ၊ မနုဿဝရာ
 ကောဟူသည်ကား၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဟိန္ဒိတပရိဘူတတာယ၊ ရှက်
 ကြောက်ဘွယ်ရှိ ရှာဘွယ်တံထွေးထွေးဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သဖြင့်၊ အတိဝိယ၊
 အလွန်လျှင်၊ မိနော၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မဟတိယာ
 ပရိသာယာတိ၊ မဟတိယာပရိသာယဟူသည်ကား၊ မဟတိယာ၊ များစွာ
 သော၊ ဘိက္ခုပရိသာယစ၊ ရဟန်းပရိသတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပါသက
 ပရိသာယစ၊ ဒါယိကာဒါယကာပရိသတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိဝုတော၊
 ခြံရံသည်ဖြစ်၍၊ ကိရုဝိတ္ထာဓေမိ၊ ကြားဘူးသည်ကိုအကျယ်ခွဲ၍ဆိုဦးအံ့၊
 ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာဘိက္ခုသံဃပရိ
 ဝါရော၊ များစွာသောရဟန်းအပေါင်း၊ ခြံရံလျက်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
 သို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ပဓိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သိက္ခနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊
 သုလဘဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ရလွယ်သော ဆွမ်းရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပစ္ဆာ
 တတ္ထံ၊ ဆွမ်းစားပြီးနောက်၌၊ ဝိဇ္ဇာပါတပဒိက္ခန္တော၊ ဆွမ်းစားရာမှဖဲတော်
 မူခဲ့၍၊ ကတိပယဘိက္ခုပရိဝါရော၊ တကျိပ်နှစ်ကျိပ်မျှသောရဟန်းအပေါင်း
 ခြံရံလျက်၊ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်တော်မူခဲ့သည်ရှိသော်၊ တေဟိ၊ ထိုသူတို့
 သည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဗိန္နံ၊ လှူအပ်ပေးအပ်၏။ တေသံဥပသကာနဉ္စ၊ ထိုဥပါ
 သကာတို့၏ လည်းကောင်း၊ အဝသေသဘိက္ခုနဉ္စ၊ ကြွင်းသော ရဟန်း
 အပေါင်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို၊ အာဂမယမာနော၊
 ငုံ့လင့်တော်မူလျက်၊ အန္တောနဂရေဝ၊ မြို့တွင်း၌သာလျှင်၊ အညတရသ္မိံ၊
 တခုသော၊ ရမ္မဏိယေပဒေသေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော အရပ်၌၊
 အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ဆိုင်းတော်မူ၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သည်၊ တတောတတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ၊ အာဂတံ၊ လာကုန်၍၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေသုံ၊ ခြံကြကုန်၏။ ဥပါသကာဝိ၊
 ဥပါသကာတို့သည်လည်း၊ အနုမောဒနံ၊ ဆွမ်းအနုမောဒနာကို၊ သုတွာ၊
 နာ၍၊ ဝဋ္ဋတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ နိဝတ္တိဿာမ၊ ပြန်ကုန်တော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်
 ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိ၊ သု၊ ကပ်ကြကုန်၏။ မဟာသန္ဓိ
 ပါတော၊ များစွာသောပရိသတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဂဝါ၊ မြတ်

စွာဘုရားသည်။ နိဝါဒနာကာရံ။ ထိုင်တော်မူအံ့သော အခြင်းအရာကို၊
ဒေသသိ၊ ပြု၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓါရဟံ၊ မြတ်စွာဘုရား
အာထိုက်သော၊ အသနံ၊ နေရာတော်ကို၊ ပညာပေသုံ၊ ခင်းပေးပေကုန်
၏။ အထတတ္ထိံ၊ ကာလေးထိုအခါ၌၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အသိကိ
အနုဗျဉ္ဇန ပဋိမဏ္ဍိတေဟိ၊ ရှစ်ဆယ့်သော လက္ခဏာတော် ယော်တို့ဖြင့်
တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ န္ဒတ္တိံ၊ သမဟာဝုရိသ လက္ခဏေဟိ၊ သုံးဆဲ့
နှစ်ပါးကုန်သောယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီးတို့ဖြင့်၊ ဝိရော
ဓမာနာယ၊ တင့်တယ်စွာတောက်ပခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗျာပေဿာပရိက္ခေ
ပဿမုဇ္ဈလာယ၊ တလံမျှလောက်သောထက်ဝန်းကျင်ကောင်းစွာတောက်
ပလျက်အလွန်တင့်တယ်ခြင်း ရှိတော်မူသော၊ နိလပိတလောဟိတော
ဒါတမဉ္ဇေဋ္ဌပဘဿရာနံ၊ ညိုသောရောင်ခြည်တော် ရွှေသောရောင်ခြည်
တော်၊ နီသောရောင်ခြည်တော် ဖြူသောရောင်ခြည်တော် မောင်းသော
ရောင်ခြည်တော် ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် ထွက်သော ရောင်ခြည်တော် တို့၏၊
ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဆဗ္ဗဏ္ဏာ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓရံသိ
ယော၊ ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့ကို၊ ဝိဿန္တန္တိယာ၊ လွှတ်လျက်၊ အနုပမာ
ယ၊ နှိုင်းယှဉ်စရာဥပမာမရှိသော၊ သိရိယာ၊ အသရေတော်ဖြင့်၊ သကလ
မေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်သော၊ တံပဒေသံ၊ ထိုအရပ်ကို၊ ဩဘာ
သေန္တော၊ ထွန်းတောက်ပစေလျက်၊ တာရာဂဏ ပရိဝုတော၊ ကြယ်
အပေါင်းဖြင့်ခြံရံအပ်သော၊ ဗုဏ္ဏဝဇ္ဇောဝိယ၊ လမင်းကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုဂဏပရိဝု
တော၊ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်၊ ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းထားအပ်သော
မြတ်သောဘုရားနေရာတော်၌၊ နိဝါဒိစ္စာ၊ နေတော်မူ၍၊ မနောသိလာတ
ထေ၊ ဆေးဒန်းမြင်းသီလာကျောက်ဖျာအပြင်၌၊ ကေသရသီဟော၊ ကေသ
ရာဇာခြင်္သေ့မင်းသည်၊ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ဟောက်ခြင်းကို၊ နဒန္တော
ဝိယ၊ ဟောက်သကဲ့သို့၊ ကရုမိကရုဗမဉ္ဇုနာ၊ ကရုမိကဌက်မင်း၏ ကျူး
ရင့်ခြင်းကဲ့သို့သော ကျူးရင့်ခြင်းဖြင့်၊ ဗြဟ္မဿရေန၊ ဗြဟ္မာမင်း၏အသံ
ကဲ့သို့သောအသံတော်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ စာရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
အပ္ပိစ္ဆာ၊ အလိုနည်းသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သန္တုပ္ပာ၊ ပစ္စည်း
လေးပါး၌ရောင့်ရှဲလွယ်ကုန်သော၊ ပဝိဝိတ္တာ၊ ကိလေသာမှဆိတ်ကုန်သော၊
အသံသဠာ၊ လူတို့နှင့်မနှီးနှောမရောရှက်ကုန်သော၊ အာရဒ္ဓဝိရိယာ၊ အား
ထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိကုန်သော၊ ပဟိတတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်
သောဝိတ်ရှိကုန်သော၊ စောဒကော၊ မကောင်းမှုကိုစောဒနာကုတ်ကုန်သော၊

ပါပဂရဟိနော၊ မကောင်းမှုကိုကဲ့ရဲ့တတ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထာရော၊ ဆိုဆုံးမ
 တတ်ကုန်သော၊ ဝစနက္ခမာ၊ ဆိုလွယ်ကုန်သော၊ သီလသမ္ပန္နာ၊ သီလနှင့်
 ပြည့်စုံကုန်သော၊ သမာဓိသမ္ပန္နာ၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပညာ
 သမ္ပန္နာ၊ လောကီလောကုတ္တရာပညာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိမုတ္တိသမ္ပန္နာ၊
 ဝိမုတ္တိတရားနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနသမ္ပန္နာ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ်
 အမြင်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဘိက္ခုဝိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ခေါ၊ အဟုတ်
 သဖြင့်၊ မေဃဝဏ္ဏံ၊ ခိုင်းတိမ်အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ ပံသု
 ကုသစိဝရံ၊ ပံသုကုသကံန်းကို၊ ပါရုပိတွာ၊ ရုံ၍၊ သုဒမိတအကောင်းစွာ
 ဆုံးမခြင်းဖြင့် ဆုံးမခြင်းရှိကုန်သော၊ ဂန္ဓဟတ္ထိနောဝိယ၊ ဂန္ဓဆင်ကဲ့သို့၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံကုန်၍၊ ဩဟိတသော
 တာ၊ ထောင်အပ်သောနားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏန္တိ၊ နာ
 ကုန်၏၊ ဥပါသကာဝိ၊ ဥပါသကာတို့သည်လည်း၊ သုဒ္ဓဝတ္ထနိဝတ္ထာ၊ စင်
 ကြယ်သောအဝတ်ကိုဝတ်ကုန်လျက်၊ သုဒ္ဓုတ္တရာသင်္ဂါ၊ စင်ကြယ်သော
 စုလျားတဘက်ဖြူတို့ကိုလက်ကတော့တင်ကုန်လျက်၊ ဗုဗ္ဗန္တသမယံ၊ နံနက်
 အခါ၌၊ မဟာဒါနာနံ၊ များစွာသောအလှူကြီးတို့ကို၊ ပဝတ္ထေတွာ၊ ဖြစ်စေ
 ကုန်၍၊ ဂန္ဓမာလာဒိဟိ၊ နံ့သာပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ပုဇိတွာ၊ ပူဇော်၍၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘိက္ခုသံဃသမ္မာ၊ ရဟန်း
 သံဃာအားလည်း၊ နိဗ္ဗုစ္စကာရံ၊ ရှိသေတုပ်ဝပ်သောအခြင်းအရာကို၊ ဒသပိ
 တွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊
 ရဟန်းသံဃာကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ သံယတဟတ္ထပါဒါ၊
 စောင့်စည်း သောလက်ခြေရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဩဟိတသောတာ၊ တရား၌ချ
 ထားသောနားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေတွာ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏန္တိ၊
 နာကြကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာတိယာ၊ များစွာသော၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်ဖြင့်၊
 ပရိဝုတော၊ ထက်ဝန်ကျင် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေ
 သေန္တော၊ ဟောလျက်၊ နိဿိန္တော၊ နေတော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓေါပနံ၊ သုပ္ပ
 ဗုဒ္ဓသည်ကား၊ ဖိဗ္ဗန္တော၊ ငတ်မွတ်ဆာလောင်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဗ္ဗလျာပရေ
 တော၊ အလွန်အားနည်းသောသတောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗာသပရိယေသနံ၊
 စာအပ်လျက်အပ်သောအစာကိုရှာခြင်း၌၊ စရေမာနော၊ သွားသည်ရှိသော်၊
 အန္တရုပိတိ၊ ခရီးမလမ်းအလယ်သို့၊ ဩဟိဏ္ဏော၊ သက်ခဲ့၍၊ ဒုရတော

စ၊အဝေးမှသာလျှင်၊တံမဟာဇနသန္နိပါတံ၊ထိုလူများအစည်းအဝေးကို၊
 ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ကိန္နဝေါ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အယံမဟာဇနကာယော၊ ဤ
 လူများအပေါင်းသည်၊ သန္နိပတိတော၊စည်းဝေးသနည်း၊ အဗ္ဗ၊ချွတ်၊
 ဧတ္ထ၊ဤပရိသတ်၌၊ဘောဇနံ၊ဆွမ်းကို၊ဒိယျတိမညေ၊လှူအပ်သည်ထင်၏၊
 ဧတ္ထ၊ဤပရိသတ်သို့၊ဂတေန၊သွားသဖြင့်၊ ကိပ္ပိ၊တစ်တစ်ခုသော၊ခါဒနိယံ
 ဝါ၊ ခဲဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ဘောဇနိယံဝါ၊ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊
 လန္တု၊ရခြင်းငှါ၊သက္ကာ၊တတ်ကောင်းသည်၊ အပ္ပေဝနာမ၊ဩဇာဖြစ်မည်
 လည်းမသိ၊ဣတိ၊ဤသို့၊သဉ္ဇာတာဘိလာယော၊ ဖြစ်သောအလွန်ဝမ်းသာ
 ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊တတ္ထ၊ထိုပရိသတ်သို့၊ဂစ္ဆာ၊သွား၍၊ပါဿဒိကံ၊ထက်
 ဝန်းကျင်မှ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော၊ ပဿဒနိယံ၊ကြည်ညိုအပ်ကြည်ညို
 ထိုက်သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥက္ကမဒမထသမထမနုပ္ပတ္တံ၊မြတ်သော
 ဆုံးမခြင်းဖြင့် ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍ ငြိမ်သက်တည်ကြည်ခြင်းသို့ရောက်
 သော၊ဇန္တံ၊အလွန်ယဉ်ကျေးသော၊ ဂုတ္တံ၊အလွန်လုံခြုံသောစက္ခု၊အစမန
 အဆုံးခြောက်ပါးလုံးသော တံခါးရှိသော၊ သန္တိန္ဒြိယသမန္နာဂတံ၊ ငြိမ်
 သက်သော တည်ကြည်သောအုန္တုနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘာယပရိသာယ၊
 ထိုပရိသတ်သည်၊ပရိဂုတံ၊ထက်ဝန်းကျင်ခြံရံလျက်၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ဧဇေ
 သန္တံ၊ဟောတော်မူသော၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသ၊မြင်လေ
 ၏၊ဒိသွာ၊မြင်ပြီး၍၊ပုရိမဇာတိသမ္ဘ တာယ၊ရှေးရှေးဘဝ၌ဖြည့်ဆည်းဘူး
 ခဲ့သော၊ ပရိပတ္တာယ၊ ရင့်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိယာ၊
 မဂ်ဖိုလ်ရထိုက်သော ပြည့်စုံသောဥပနိဿယသည်၊ စောဒိယမာနေ၊
 တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ယံယဒိပန၊အကယ်၍၊အဟံဝိ၊ငါသည်လည်း၊
 ဓမ္မံ၊တရားကို၊သုဇောယျံ၊နာရမူကား၊နုနသာရ၊ကောင်းလေရာသည်သာ
 တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ပရိသပရိယန္တေ၊ပရိသတ်အစွန့်၌၊နိဝီဒိ၊
 ထိုင်နေလေ၏၊ တံနိသိန္နံ၊ ထိုသို့ကြံ၍ပရိသတ်အစွန့်၌ ထိုင်နေသည်ကို၊
 သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ အဒ္ဓသာခေါသုပ္ပဗုဒ္ဓေါကုပ္ပိ ပ)တတ္ထေဝကေမန္တနိသိ
 ဒိအဟတ္ထိဓမ္မံသောဿာမိတိ၊ အဒ္ဓသာခေါသုပ္ပဗုဒ္ဓေါကုပ္ပိ(ပ)တတ္ထေဝကေ
 မန္တနိသိဒိအဟတ္ထိဓမ္မံသောဿာမိဟူ၍၊ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ဟော
 တော်မူအပ်၏၊သဗ္ဗာဝန္တန္တိ၊သဗ္ဗာဝန္တဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဝတံဟိနာဒိ
 သဗ္ဗဂုဏ္ဏဝတိ၊အယုတ်အစရှိသောအလုံးစုံသောဂုဏ်လုံးရှိသော၊တတ္ထ၊
 ထိုပရိသတ်၌၊ကိပ္ပိပိ၊တစ်တစ်ယောက်သောဂုဏ်လုံးကိုလည်း၊ အနဝသေ
 သေတွာ၊မကြွင်းမကျန်စေမူ၍၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်

တည်း။ သဗ္ဗာဓကန္တိပိ၊ သဗ္ဗာဓကတံဟူ၍လည်း။ ပဋိန္ဒ၊ ရှိတ်ကြကုန်၏။
 စေတသာထိ၊ စေတသာဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ သံယုတ္တဝိတ္တေန၊ ဗုဒ္ဓ
 စက္ခုနှင့်ယှဉ်သောစိတ်တော်ဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုကောင်းသည်မှန်၏၊ မိတ္တသိ
 သေန၊ စိတ်ကိုအဦးပြုသဖြင့်၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 နိန္ဒိဋ္ဌံ၊ ညွှန်းပြအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာသယာနုသယဥာဏေနစ၊ အာ
 သယာနုသယဥာဏ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိ ဥာဏေန
 စ၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဥာဏ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စေတောပရိစ္စမနသာကာသိတိ၊ စေတော
 ပရိစ္စမနသာ ကာသိဟူသည်ကား၊ တဿာပရိသာယ၊ ထိုပရိသတ်၌၊
 မိတ္တံ၊ ပရိသတ်၏စိတ်ကို၊ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး၊ ပရိန္ဒိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊
 မနသိ၊ စိတ်၌၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဝေါလောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူ၏၊
 ဘဗ္ဗောဓမ္မိညာတုန္တိ၊ ဘဗ္ဗောဓမ္မိညာတုံဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗလဓမ္မံ၊
 မဂ်ဖိုလ်တရားကို၊ အဓိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဥပနိဿယ
 သမ္ပန္နော၊ ဥပနိဿယနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဧတဒဟောသိတိ၊ ဧတဒဟောသိဟူသည်ကား၊ အယံသုပ္ပ
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဤသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်၊ တဂ္ဂရသိသိမ္ပိ၊ တဂ္ဂရသိသိအမည်ရှိသော၊ ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၌၊ အပရုစ္ဆိတွာ၊ ပြစ်မှားမိ၍၊ ဤဒိသော၊ ဤသို့နုနာစွဲ၍ခင်း
 ရဲသောသဘောရှိသည်၊ ကိဉ္ဇာပိဇာတော၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏ရှင်၊ ပန၊
 ထိုသို့နုနာစွဲ၍ဆင်းရဲငြားသော်လည်း၊ မဂ္ဂဗလုပနိဿယော၊ မဂ်ဖိုလ်ဥပ
 နိဿယသည်၊ အယံ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓ၏၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ သုပ္ပဒိန္ဒိန္ဒိသုပ္ပဏ္ဏ
 နိက္ခံဝိယ၊ မြင့်မိုရ်စသည်ကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်း၍တည်သော ရွှေစင်နိက္ခကဲ့
 သို့၊ ဝိဇောတတိယေဝ၊ ထွန်းတောက်ပသည် သာတည်း၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဓမ္မံ၊ ငါးဟောသော တရားတော်ကို၊ သုဝိညာပယော၊ အလွန်
 သိလွယ်သည်၊ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်တော်မူသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အယံခေါ် ဣတောဗ္ဗောဓမ္မိညာ
 တုန္တိ၊ အယံခေါ်ဣတောဗ္ဗောဓမ္မိညာတုံဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ အာဟာ၊
 ဟောတော်မူ၏။ ။

အနုပုဗ္ဗိကထန္တိ၊ အနုပုဗ္ဗိကထံဟူသည်ကား၊ ဒါနာနန္တရံ၊ ဒါန၏အခြား
 မဲ့၌၊ သီလံ၊ သီလကို၊ သီလာနန္တရံ၊ သီလ၏အခြားမဲ့၌၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ရွာကို၊
 သဂ္ဂါနန္တရံ၊ နတ်ရွာ၏အခြားမဲ့၌၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အနုပုဗ္ဗိပါဠိ
 ကထံ၊ အစဉ်ဖြစ်သောတရားစကားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိ

သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ
ဟောတုနာ၊ အကြောင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဿာဒံ၊ သာယာအပ်သည်ကို။
ဒဿတော၊ ပြတော်မူပြီး၍။ တတောပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါ
တို့ကို။ ဝိဝေစေတံ၊ ကာမဂုဏ်၌တပ်ခြင်းတဏှာကိုဖြည့်တော်မူခြင်းငှါ။
နာနာနပေဟိ၊ အထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့်။ အာဒိနံ၊ အပြစ်ကို။ ပကာ
သေတွာ၊ ပြတော်မူ၍။ အာဒိနဝဒဿနေန၊ အပြစ်ကိုပြသဖြင့်။ သံဝိဂ္ဂဟ
ဒယာနံ၊ ထိတ်လန့်သော နှလုံးရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့အား။ နေက္ခမ္မဂုဏ
ဝိဘာဝနံ၊ မရခေမ၊ နေက္ခမ္မဂုဏ်ကိုထင်စွာပြခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်လည်း။
ဝိဝဋ္ဌံ၊ ဝဋ်တရားကင်းရာကို။ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဒါနကထန္တိ၊ ဒါန
ကထံဟူသည်ကား။ ဣဒံဒါနံနာမ၊ ဤဒါနမည်သည်ကား။ သုခါနံ၊ ချမ်းသာ
တကာတို့၏။ နိဒါနံ၊ အကြောင်းရင်းတည်း။ သမ္ပတ္တိနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းတကာ
တို့၏။ မူလံ၊ အမြစ်အရင်းတည်း။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တကာတို့၏။ ပတိဋ္ဌာ
တည်ရာတည်း။ ဝိသမဂတဿ၊ မညီမညွတ်သွားသောသူ၏။ တာဏံ၊
အစောင့်အရှောက်တည်း။ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာတည်း။ ဂတိပရာယနံ၊
လားရာတည်း။ ဣမလောကပရလောကောသု၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကတမလွန်
လောကတို့၌။ ဒါနသဒိသော၊ ဒါနနှင့်တူသော။ အဝဿယော၊ မှီခိုရာသည်။
ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်။ အာရမ္မဏံ၊ စွဲလမ်းရာသည်။ တာဏံ၊ အစောင့်
အရှောက်သည်။ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာသည်။ ဂတိ၊ လားရာသည့်။ ပရာ
ယနံ၊ လည်းလျောင်းရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဣဒံ
ဒါနံနာမ၊ ဤဒါနမည်သည်ကား။ အဝဿယဋ္ဌေန၊ မှီရာဟူသောအနက်
ကြောင့်။ ရတနာမယသိဘာသနသဒိသံ၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် ပြီးသော
ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်း၏နေရာရတနာကျောက်တို့နှင့်လည်းတူ၏။ ပတိဋ္ဌာ
နဋ္ဌေန၊ တည်ရာဟူသော အနက်သဘောအားဖြင့်။ မဟာပထဝီ သဒိသံ၊
နှစ်သိန်းလေးသောင်း အထွရှိသော မဟာပထဝီမြေကြီးနှင့်လည်း တူ၏။
အာလမ္ပဏဋ္ဌေန၊ စွဲလမ်းရာဟူသောအနက်သဘောအားဖြင့်။ အာလမ္ပဏ
ရန္တု သဒိသံ၊ ကိုင်ဆွဲရာကြီးနှင့်တူ၏။ ဒုက္ခနိတ္တရဏဋ္ဌေန၊ ခင်းရဲငှထုတ်
သောသဘောအားဖြင့်။ နာဝါသဒိသံ၊ လှေသင်္ဘောနှင့်တူ၏။ သမဿာ
သနဋ္ဌေန၊ သက်သာရာကို ရစေတတ်သော အနက်သဘော အားဖြင့်။
သင်္ဂါမသုရော၊ စစ်မြေအရပ်၌စစ်မှူးဖြစ်ပြီးသော စစ်သူကြီးနှင့်လည်းတူ
၏။ ဘယပရိတ္တာဏဋ္ဌေန၊ ဘေးကိုစောင့်ရှောက်လုံစေတတ်သောအနက်
သဘောအားဖြင့်။ သုသင်္ဂတပရိက္ခိတ္တနဂရသဒိသံ၊ ကောင်းစွာပြုပြင်စီရင်

အပ်သောပြအိုးတန်ဆောင်းကျုံးမြောင်းတံတား တံခါးလုံစွာမဟာရာဇ
ဌာနိမင်းနေပြည်နှင့်လည်းတူ၏။ မန္တရမာလာဒီဟိ။ ဝန်တိုသောအညစ်
အကြေးစသည်တို့မှ၊ အနုပလိတ္တဋ္ဌေန၊ မလိမ်းကျံခြင်း အနက်ကြောင့်၊
ပဒုမံဒုမသဒီသံ၊ အချပ်တရာပဒုမ္မာရွှေကြာပန်းမြိတ်နှင့်လည်းတူ၏။ တေ
သံ၊ ထိုမန္တရမာလာသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ နိဒဟနဋ္ဌေန၊ လောင်တတ်
သောအနက်ကြောင့်၊ ဇာတဝေဒေါ၊ တောမီးနှင့်လည်းတူ၏။ ဒုရာသဒဋ္ဌေန၊
ထိုမန္တရမာလာသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို ဝေးစွာ နေစေတတ်သော
အနက်သဘောကြောင့်၊ အာသိဝိသော၊ လျှင်သော အဆိပ်ရှိသော ခြွေ
ဟောက်နှင့်လည်းတူ၏။ အသန္တသဋ္ဌေန၊ မထိတ်လန့်တတ်သောအနက်
ကြောင့်၊ သီဟော၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းနှင့်လည်းတူ၏။ ဗလဝန္တဋ္ဌေန၊
အားရှိသောအနက်ကြောင့်၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်နှင့်လည်းတူ၏။ မင်္ဂလသမ္ပတဋ္ဌေန၊
မင်္ဂလာဟူ၍သမုတ်အပ်သောအနက်ကြောင့်၊ သေတဥသဘော၊ ကိုယ်
လုံးဖွေးဖွေးပြုသော နွားလားဥသဘာနှင့်လည်းတူ၏။ ခေမန္တဘူမိသမ္ပာ
ပနဋ္ဌေန၊ ဘေးမရှိရာအရပ်သို့ ကောင်းစွာ ဆောင်ပို့တတ်သော အနက်
ကြောင့်၊ ဝလာဟကောအဿရာဇာ၊ ဝလာဟကမြင်းမင်းနှင့်လည်းတူ၏။
ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ရန္တ
သိရိံ၊ ပဒေသရာဇိကရာဇ်မင်း၏စည်းစိမ်ကို၊ ဒေတိ၊ ပေးတတ်၏။ စက္က
ဝတ္တိံ၊ သမ္ပတ္တိ စကြာဝတေးမင်း၏စည်းစိမ်ကို၊ ဒေတိ၊ ပေးတတ်၏။ မာရ
သမ္ပတ္တိံ၊ မာရ်မင်း၏စည်းစိမ်ကို၊ ဗြဟ္မသမ္ပတ္တိံ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏စည်းစိမ်ကို၊
သာဝကပါရမိဥာဏံ၊ သာဝကဝါရမိဥာဏ်ကို၊ ပစ္စေကဗောဓိဥာဏံ၊ ပစ္စေ
ကဗောဓိဥာဏ်ကို၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိဥာဏံ၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိဥာဏ်ကို၊ ဒေတိ၊
ပေးတတ်၏။ ဣတိဝေမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဒါနဂုဏပဋိသံယုတ္တံ၊ ဒါန
ကျေးဇူးနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ကထံ၊ စကားသည်၊ ဒါနကထံ၊ ဒါနကထာမည်
၏။ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးသောဂုဏ်လှသည်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ သမာ
ဒါတုံ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်ခြင်းငှါ၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊
သက္ကောတိ၊ တတ်ကောင်းရာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒါနကထာနန္တရံ၊ ဒါန
ကထာ၏အခြားမဲ့၌၊ သီလကထံ၊ သီလကထာကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်
မူ၏။ သီလကထန္တိ၊ သီလကထာဟူသည်ကား၊ ဧတံသီလံနာမ၊ ဤသီလ
မည်သည်ကား၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အဝဿယော၊ ဖြိုရာတည်း၊
ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ထောက်ရာတည်း၊ အာလမ္ပဏံ၊ စွဲလမ်းရာတည်း၊ တာဏံ၊
အစောင့်အရှောက်တည်း၊ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာတည်း၊ ဂတိ၊ လားရာ

တည်း၊ ပရာယနံ၊ လည်းလျောင်းရာတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။
 ဣဓေသကပရေသကသမ္ပတ္တိနံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌ စည်းစိမ်ချမ်းသာ
 တမလွန်လောက၌စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းတို့၏၊ သီလသဒ္ဓိသော၊
 သီလနှင့်တူသော၊ အဝဿယော၊ ဖြိုခိုရာသည်၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ထောက်ရာ
 သည်၊ အာလမ္ပဏံ၊ စွဲလမ်းရာသည်၊ တာဝဏံ၊ အစောင့်အရှောက်သည်၊
 လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာသည်၊ ဂတိ၊ လားရာသည်၊ ပရာယနံ၊ လည်းလျောင်း
 ရာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သီလာလင်္ကာရသဒ္ဓိသော၊ သီလတည်းဟူသောတန်
 ဆာနှင့်တူသော၊ အလင်္ကာရော၊ တန်းဆာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သီလဂုဗ္ဗသဒ္ဓိ
 သံ၊ သီလတည်းဟူသော ပန်းနှင့်တူသော၊ ဝုပ္ပံ၊ ပန်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သီလ
 ဂန္ဓသဒ္ဓိသော၊ သီလတည်းဟူသောအနံ့နှင့်တူသော၊ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သီလာလင်္ကာရေန၊ သီလတည်း
 ဟူသောတန်းဆာဖြင့်၊ အလင်္ကာတံ၊ တန်းဆာဆင်အပ်သော၊ သီလကုသုမ
 ဝိလဒ္ဓနံ၊ သီလတည်းဟူသောပန်းကိုပန်ဆင်သော၊ သီလဂန္ဓာနုလိတ္တံ၊ သီလ
 တည်းဟူသော နံ့သာပျောင်းလိမ်းကျံသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သဒ္ဓေဝ
 ကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဩလော
 ကေန္တောပိ၊ ဩညှာရ၍လည်း၊ တိတ္ထိံ၊ ရောင်ရဲခြင်းသို့၊ နဂန္တတိ၊ မရောက်၊
 ဣတိဝေမာဒိတိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သီလဂုဏပဋိသံပသုတ္တကထံ၊
 သီလကျေးဇူးနှင့်စပ်သောစကားသည်၊ သီလကထံ၊ သီလကထာမည်၏၊
 ဣဒံပနသီလံ၊ ဤသီလကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ အယံသင်္ဂေါ၊ ဤနတ်ပြည်ကို၊
 လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သီလာနန္တရံ၊ သီလ
 ကထာ၏အခြားမဲ့၌၊ သဂ္ဂကထံ၊ သဂ္ဂကထာကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 သဂ္ဂကထန္တိဇ္ဇေ၊ သဂ္ဂကထံဟူသောဤပါဌ၌၊ သင်္ဂေါနာမ၊ နတ်ရွာမည်
 သည်ကား၊ ဣဋ္ဌော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ကန္တော၊ နှစ်သက်သွယ်ရှိ၏၊ မနာပေါ၊
 နှလုံးကိုပွားစေတတ်၏၊ နိစ္စံ၊ အမြီးဇ္ဇေ၊ ဤနတ်ရွာ၌၊ ကိဋ္ဌာ၊ ကစားခြင်းတို့
 ကို၊ လတ္တန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ နိစ္စံ၊ အမြီးသမ္ပတ္တိယော၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်
 ပြည့်စုံခြင်းတို့ကို၊ လတ္တန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ စာတုမဟာရာဇိကာဒေဝါ၊ စာတု
 မဟာရာဇာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သောနတ်တို့သည်၊ နဂုတိဝဿသတသဟဿာနိ၊
 အနှစ်ကိုးသန်းကာလပတ်လုံး၊ ဗိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်တို့၏စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊
 ပဋိလဘန္တိ၊ သုံးဆောင်ခံစားရကုန်၏၊ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာနတ်
 တို့သည်၊ တိဿောဝဿကောဋီယောစ၊ အနှစ်သုံးကုဋေတို့လည်းကောင်း၊
 သဗ္ဗိဝဿ သတသဟဿာနိစ၊ အနှစ်ခြောက်သန်းတို့ လည်းကောင်း။

ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်တို့၏စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ လတန္တိ၊ ရဲကုန်၏၊ ဣတိဝေမာဒိ၊
ဤသို့အစရှိသော၊ သဂ္ဂဂုဏ်ပစ္စိသံယုတ္တိ၊ နတ်ရွာကျေးဇူးနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊
ကထံ၊ စကားသည်၊ သဂ္ဂကထံ၊ သဂ္ဂကထာမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
သည်မှန်၏၊ သဂ္ဂသမ္ပတ္တိ၊ နတ်ရွာ၌စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ကထေန္တာနံ၊
ဟောတော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ မုခံ၊ ခံတွင်းတော်သည်၊
နပ္ပဟောတိ၊ မလေ့သက်နှင့်၊ အနေကပရိယာယေနခေါအဟံဘိက္ခဝေသဂ္ဂ
ကထံကထေယျန္တိ အာဒိ၊ အနေကပရိယာယေနခေါ အဟံဘိက္ခဝေသဂ္ဂ
ကထံကထေယျဤသို့အစရှိသော၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တမ္ဘိစဝုတ္တံဇေ၊ ဟောတော်မူသည်သာလျှင်တည်း။ ၊

ဇေ၊ ဤသို့၊ သဂ္ဂကထာယ၊ နတ်ရွာနှင့်စပ်သော စကားဖြင့်၊ ပလော
ဘိတွာ၊ ဗျားယောင်း၍၊ ဝုန၊ တတန်း၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို၊ အလင်္ကရိတွာ၊ တန်း
ဆာဆင်၍၊ တဿဟတ္ထိဿ၊ ထိုဆင်၏၊ သောဏ္ဍံ၊ နှာမောင်းကို၊ ဆိန္ဒုန္တော
ဝိယ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့၊ အယတ္ထိသဂ္ဂေါ၊ ဤနတ်ရွာတို့၏စည်းစိမ်ချမ်းသာသည်
လည်း၊ အနိစ္စော၊ မမြဲ၊ အရဝေါ၊ မြဲသောသဘောမဟုတ်၊ ဧတ္ထ၊ ဤနတ်ရွာ
၌၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ အားကြီးသောဆန္ဒရာဂကို၊ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ အပ္ပဿာဒါကာမာဗဟုဒုက္ခာဗဟုပါယာ
သာအာဒိနဝေါဧတ္ထဘိယျောတိအာဒိနာ၊ အပ္ပဿာဒါကာမာဗဟုဒုက္ခာ
ဗဟုပါယာသာအာဒိနဝေါဧတ္ထဘိယျော ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်း
ဖြင့်၊ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဩကာရံ၊ အယုတ်ကို၊
သံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးခြင်းကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊

ကာမော၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့ကို၊ အပ္ပဿာဒါ၊ မသာယာ
အပ်ကုန်၊ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များစွာဆင်းရဲကုန်၏၊ ဗဟုပါယာသာ၊ များစွာပင်ပန်း
ခြင်းရှိကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးတရား၌၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်၊
ဘိယျော၊ အလွန်များစွာ၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုအပ္ပဿာဒအစရှိသောပါဠိ၌၊ အာဒိနဝန္တိ၊ အာဒိနဝံဟူသည်
ကား၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ဩကာရန္တိ၊ ဩကာရံဟူသည်ကား၊ လာမကာသာ
ဝံ၊ ယုတ်မာသောသဘောကို၊ အသေဋ္ဌေဟိ၊ မမြတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊
သေဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်အပ်သော၊ သေဋ္ဌေဟိ၊ မြတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ နသေဝိ
တဗ္ဗံ၊ မဖြစ်အပ်သော၊ နိဟိနဘာဝံ၊ အလွန်ယုတ်မာသောသဘောကို၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်ဟည်း၊ သံကိလေသန္တိ၊ သံကိလေ
သံဟူသည်ကား၊ တေဟိ၊ ထိုကိလေသာကာမစသည်တို့ဖြင့်၊ သတ္တာနံ

သတ္တဝါတို့အား၊သံသာရေး၊သံသရာ၌၊ ကိလိဿနံ၊ညစ်ညူးခြင်းသည်၊
 ပောသိ၊ဖြစ်၏။ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ကိလိဿန္တိဝတ၊ဘောသတ္တာတိ၊
 ကိလိဿန္တိဝတဘောသတ္တာဟူ၍၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ဤသို့၊
 ကာမဒိနဝေန၊ ကာမဝသည်တို့၌ အပြစ်ကိုပြသဖြင့်၊ တဇ္ဇေတွာ၊ ခြင်း
 ချောက်၍၊ နိက္ခမေ၊တောထွက်ခြင်း၌၊အာနိသံသံ၊အကျိုးကို၊ ပကာသေ
 လိ၊ပြတော်မူ၏၊ပဗ္ဗန္ဓာယံ၊ရဟန်း၏အဖြစ်၌၊ ဈာနာဒိသုစ၊ဈာန်စသည်တို့
 ၌လည်း၊ဂုဏံ၊ဂုဏ်ကို၊ဒိပတိ၊ပြ၏။ ဝဇ္ဇေဿိ၊ ခြီးမွမ်း၏။ ကလ္လပိတ္တန္တိ
 အာဒိသု၊ ကလ္လပိတ္တံ ဤသို့အစရှိသည့်တို့၌၊ ကလ္လပိတ္တန္တိ၊ ကလ္လပိတ္တံဟူ
 သည်ကား၊ ကမ္မနိယပိတ္တံ၊ထိုမဂ်ဖိုလ်တည်းဟူသောအမှု၌ ခန့်သောစိတ်
 ရှိသည်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ ပဝတ္တိတဒေသနာယ၊ ဖြစ်စေအပ်သော
 ဒေသနာ၌၊ အဿဒ္ဓိယာဒိနံ၊မသဒ္ဓါခြင်းမကြည်ညိုခြင်း အစရှိကုန်သော၊
 ပိတ္တဒေါသာနံ၊ စိတ်၌ဖြစ်သောအပြစ်တို့၏၊ ဝိဂတတ္တာ၊ ကင်းသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ဥပရိဒေသနာယ၊ အထက်၌ဖြစ်သောမဂ်ဖိုလ်ဒေသနာ၏၊
 ဘာဇနဘာဂူပဂမနေန၊တည်ရာ၏အဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်၊ ကမ္မနိယပိတ္တံ၊
 ဝိပဿနာအမှု၌ခန့်သောစိတ်ရှိသည်ကို၊ကမ္မက္ခနပိတ္တံ၊ဝိပဿနာဘာဝနာ
 အမှု၌ခန့်သောစိတ်ရှိသည်ကို၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်
 တည်း၊ ဒိဋ္ဌိမာနာဒိ ကိလေသေန၊ ဒိဋ္ဌိမာနအစရှိသော ကိလေသာဖြင့်၊
 သံကိလေသဝိဂမေန၊ညစ်ညူးခြင်းကင်းသဖြင့်၊ မုဒုပိတ္တံ၊နူးညံ့သောစိတ်
 ရှိသည်ကို၊ ကမ္မက္ခနပိတ္တံ၊ ဝိပဿနာဘာဝနာအမှု၌ခန့်သောစိတ်ရှိသည်
 ကို၊ ကာမန္တန္တဒိဝိဂမေန၊ ကာမန္တန္တအစရှိသော အညစ်အကြေး ကင်း
 သဖြင့်၊ဝိနိဝရဏပိတ္တံ၊ နိဝရဏကင်းသောစိတ်ရှိသည်ကို၊သမ္မာပဗ္ဗိပတ္တိ
 ယံ၊ကောင်းသောအကျင့်၌၊ ဥဇ္ဇာရပီတိပါမောဇ္ဇယောဂေန၊ ပြန့်ပြောသော
 ပီတိပါမောဇ္ဇနှင့် ယှဉ်သဖြင့်၊ ဥဒ္ဓစ္စပိတ္တံ၊အထက်၌ဖြစ်ထိုက်တည်ထိုက်
 သော စိတ်ရှိသည်ကို၊ တတ္ထ၊ ထိုမုဒုပိတ္တစသော စိတ်အပေါင်းတို့တွင်၊
 သဒ္ဓါသမ္ပတ္တိယာ၊သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ပသန္တပိတ္တံ၊ကြည်ညိုသော
 စိတ်ရှိသည်ကို၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊တဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အညာ
 သိ၊သိတော်မူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊သမ္ပန္နော၊စပ်ခြင်းကို၊ကာတဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊
 အထဝါ၊တနည်းကား၊ကလ္လပိတ္တန္တိ၊ကလ္လပိတ္တံဟူသည်ကား၊ ကာမန္တန္တ
 ဝိဂမေန၊ကာမန္တန္တမှကင်းသဖြင့်၊အရောဂပိတ္တံ၊ကာမန္တန္တတည်းဟူသော
 အနာကင်းသောစိတ်ရှိသည်ကို၊မုဒုပိတ္တန္တိ၊မုဒုပိတ္တံဟူသည်ကား၊ ဗျာပါ
 ဒဝိဂမေန၊ ဗျာပါဒကင်းသဖြင့်၊ မေတ္တာဝသေန၊ မေတ္တာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊

အကထိနိပိတ္တံ၊ မကြမ်းထန်း မခက်မာသော စိတ်ရှိသည်ကို၊ ဝိနိဝရဏ
 ဝိတ္တန္တိ၊ ဝိနိဝရဏဝိတ္တံဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဝိဂမေန၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ
 ကင်းသဖြင့်၊ အဝိက္ခိပနတော၊ မပျံလွင့်ခြင်းကြောင့်၊ တေန၊ ထိုဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ
 ဖြင့်၊ အဝိဟိတဝိတ္တံ၊ မစိတ်သောစိတ်ရှိသည်ကို၊ ဥဒ္ဓဝ္ဗိတ္တန္တိ၊ ဥဒ္ဓဝ္ဗိတ္တံ
 ဟူသည်ကား၊ ဝိနိမိဒ္ဓဝိဂမေန၊ ဝိနိမိဒ္ဓကင်းသဖြင့်၊ သံပဂ္ဂဟဝသေန၊
 ကောင်းစွာထောက်ပံ့သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အထိနိပိတ္တံ၊ မတွန့်သောစိတ်
 ရှိသည်ကို၊ ပသန္တိပိတ္တန္တိ၊ ပသန္တိပိတ္တံဟူသည်ကား၊ ဝိစိကိစ္ဆာဝိဂမေန၊
 ဝိစိကိစ္ဆာကင်းသဖြင့်၊ သဗ္ဗာပဗ္ဗိပတ္တိယာ၊ ကောင်းသောအကျင့်၌၊ အဓိ
 မုတ္တိပိတ္တံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်သောစိတ်ကို၊ အထာတိ၊ အထဟူသည်ကား၊
 ပစ္ဆိမ၊ နောက်၌၊ သာမုက္ကံသိကာတိ၊ သာမုက္ကံသိကာဟူသည့်ကား၊ သာမံ၊
 ကိုယ်တိုင်၊ ဥက္ကံသိကာ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ အတ္တနာဝ၊ ကိုယ်တော်မှသာ
 ယှဉ်၊ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဂဟိတာ၊ ယူတော်မူအပ်သော၊ သယမ္ဘုဉာဏော
 န၊ သယမ္ဘုဉာဏ်ဖြင့်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌာ၊ ညွှန်ပြအပ်သော
 အညောင်၊ တပါးကုန်သောသူတို့နှင့်၊ အသာဓာရဏာ၊ မဆက်ဆံသော၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သာဒေသနာ၊ ထိုဒေ
 သနာတော်သည်၊ ကာစပန၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေဌားအံ့၊
 အရိယသစ္စဒေသနာ၊ အရိယသစ္စဒေသနာတည်း၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်
 သာယှဉ်၊ ဒုက္ခံသမုဒယံနိရောဓံမဂ္ဂန္တိ၊ ဒုက္ခံသမုဒယံနိရောဓံ မဂ္ဂံဟူ၍၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဒုက္ခစသော
 ဒေသနာတော်သည်၊ သစ္စာနံ၊ သစ္စာတို့၏၊ သဗ္ဗုပဒေသနံ၊ သရုပ်ကိုပြသော
 ဒေသနာသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဣမသ္မိဋ္ဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊
 ကထေတဗ္ဗာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ တာနိအရိယသစ္စာနိ၊ ထိုအရိယသစ္စာ
 တို့ကို၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရေန၊
 အကျယ်အားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဂုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ သေယျထာပိတိအာဒိနာ၊
 သေယျထာပိတိသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဥပမာဝသေန၊ ဥပမာ၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓဿ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓ၏၊ ကိလေသပဟာနံ၊ ကိလေသာကိုပယ်ခြင်းကို၊
 အရိယမဂ္ဂုပ္ပါဒဉ္စ၊ အရိယမဂ်ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊
 အပဂတကာဠုကန္တိ၊ အပဂတကာဠုကံဟူသည်ကား၊ ဝိဂတကာဠုကံ၊

ကင်းသော အညစ်အကြေးရှိသည်ကို၊ သမ္ပဒေဝါတိ၊ သမ္ပဒေဝဟူသည်
 ကား၊ သုဠယေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ရဇနန္တိ၊ ရဇနံဟူသည်ကား၊ နိလ
 ဝိတလောဟိတမဉ္ဇဋ္ဌာဒိရံဇာတံ၊ အညှိအရွှေအနီအမောင်းအစရှိသောဆိုး
 ရည်သဘောကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှယျာတိ၊ ပဋိဂ္ဂဏှယူဟူသည်ကား၊ ဂဏှယျ၊
 ယူပေ၏၊ ပာသယရံ၊ ပြို ပြီးပြန်အရောင်ထွက်သည်ကို၊ ဘဝယျ၊ ဖြစ်စေ
 ရာ၏၊ တသ္မိံယေဝအာသနေတိ၊ တသ္မိံယေဝအာသနေ ဟူသည်ကား၊
 တိသဿံယေဝနိသန္တာယံ၊ ထိုနေရာ၌သာလျှင်၊ ဇေတနံ၊ ဤတသ္မိံယေဝအာ
 သနေဟူသော ပါဌ်ဖြင့်၊ အာသ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓ၏၊ လဟုပိပဿကတာစ၊
 လျှင်သောပိပဿနာရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ တိက္ခပညတာစ၊
 ထက်သောပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သုခါပဋိပဒါနိပ္ပါဘိည
 တာစ၊ သုခပဋိပဒါနိပ္ပါဘိညအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒသိတာ၊ ဖြစ်အပ်ကုန်
 သည်ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိရဇံဝိတမလန္တိ၊ ဝိရဇံဝိတမလံဟူသည်ကား၊
 အပါယဂမနိယရာဂရဇာဒိနံ၊ အပါယ်၌ဖြစ်ထိုက်သောရာဂအစရှိသောငြို
 တို့၏အဘာဝဝန၊ မရှိသဖြင့်၊ ဝိရဇံ၊ ရာဂစသောငြိုကင်းသော၊ အနဝသေ
 သဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာမလာပဂမေန၊ အကြွင်းမဲ့ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ တည်းဟူသော
 အညစ်အကြေးမှ ကင်းသဖြင့်၊ ဝိတမလံ၊ ကင်းသော အညစ်အကြေးရှိ
 သောဝါ၊ တနည်းကား၊ မဂ္ဂဝဇ္ဈကိလေသရဇာဘာဝဝန၊ မဂ်သည်သတ်
 အပ်သောကိလေသာဟူသောငြို မရှိသဖြင့်၊ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
 ငြိုကင်းသော၊ ပဉ္စပိဓေသယိလမလာပဂမေန၊ ငါးပါးအပြားရှိသောဒုသယိလ
 တည်းဟူသော အညစ်အကြေးမှကင်းဝေးသဖြင့်၊ ဝိတမလံ၊ ကင်းသော
 အညစ်အကြေးရှိသော၊ ဓမ္မစက္ခုန္တိ၊ ဓမ္မစက္ခုဟူသည်ကား၊ သောတာ
 ပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တဿ၊
 ထိုသောတာပတ္တိမဂ်၏၊ ဥပ္ပတ္တိအာကာရဒဿနတ္ထံ၊ ဖြစ်သောအခြင်းအရာ
 ကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ယံကိပ္ပိသရဒယဓမ္မံသဗ္ဗံတံ နိရောဓဓမ္မန္တိ၊ ယံကိပ္ပိ
 သရဒယဓမ္မံသဗ္ဗံတံနိရောဓဓမ္မံဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တံနိရောဓံ၊ ထိုနိရောဓသစ္စာကို၊ အာရမ္မဏံကတွာ
 ပိ၊ အာရုံပြု၍လည်း၊ ကိစ္စဝသေန၊ ကိစ္စ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သင်္ခတ
 ဓမ္မေ၊ သင်္ခတတရားတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဇန္တိ၊ ထိုထွင်း၍သိလျက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်
 ၍၊ တတြတသ္မိံ ဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ဥပသေသံ
 သန္ဓနံ၊ ဥပမာဥပမေယျာနီးနှောခြင်းတည်း၊ ဝတ္ထဝိယ၊ အဝတ်ကဲ့သို့မိတ္တံ၊
 စိတ်ကို၊ ခဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဝတ္ထုဿ၊ အဝတ်အား၊ အာဂန္တု၊ ကမလေဟိ၊

၂

အာဂန္တုကဖြစ်သော အညစ်အကြေးတို့ဖြင့်၊ ကိလိဋ္ဌဘာဝေါပိယ၊ ညစ်
နွမ်းသောအဖြစ်သို့ ရောက်သကဲ့သို့၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ရာဂါဒိမလေဟိ၊
ရာဂအစရှိသောအညစ်အကြေးတို့ဖြင့်၊ သံကိလိဋ္ဌဘာဝေါ၊ ညစ်ညူးသော
အဖြစ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဝေဝနပယောဂေါပိယ၊ ဖွပ်သောပျဉ်ကဲ့သို့၊
အနုပုဗ္ဗကထာ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော တရားစကားကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်
အပ်၏၊ ဥဒကံပိယ၊ ရေကဲ့သို့၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
ဥဒကော၊ ရေတို့ကို၊ တေမေတွာ၊ ဆွတ်၍၊ ဂေါမယခါရေဟိ၊ နွားချေးပြာ
ဆပ်ပြာတို့ဖြင့်၊ ကာဠကော၊ အညစ်အကြေးတို့ကို၊ သံမဇ္ဈိတွာ၊ ကောင်းစွာ
နုတ်၍၊ ဝတ္ထဿ၊ အဝတ်ကို၊ ဝေဝနပယောဂေါပိယ၊ ဖွပ်သော လုံ့လကဲ့
သို့၊ သဒ္ဓါသလိလေန၊ သဒ္ဓါတည်းဟူသော အေးမြသော ချေဖြင့်၊ တေ
မေတွာ၊ ဆွတ်၍၊ သတိသမာဓိပညာဟိ၊ သတိသမာဓိပညာတို့ဖြင့်၊ ဧေါ
သေ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အပြစ်တို့ကို၊ သိဝံလေ၊ လေ့လာသည်တို့
ကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊ သုတာဒိဝိမိနာ၊ သုတာအစရှိသောအစီအရင်ဖြင့်၊ ဝိတ္တဿ၊
စိတ်ကို၊ သောဓနေ၊ သုတ်သင်ခြင်း၌၊ ဝိရိယာရက္ခော၊ ဝိရိယ တည်းဟူ
သောအားထုတ်ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တေနပယောဂေန၊ ထိုလုံ့လ
ဖြင့်၊ ဝတ္ထေ၊ အဝတ်၌၊ ကာဠကာပဂမောပိယ၊ အညစ်အကြေးမှကင်းဝေး
သကဲ့သို့၊ ဝိရိယာရက္ခေန၊ ဝိရိယတည်းဟူသော အားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ ကိ
လေသဝိက္ခန္တံ၊ ကိလေသာခွါခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ရုဇီဇာတံပိယ၊
အညှိအစရှိသော ဆိုးရည်စွဲလွယ်သကဲ့သို့၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်
အပ်၏၊ တေန၊ ထိုဆိုးရည်ဖြင့်၊ သုဒ္ဓဿ၊ ဖြူစင်သော၊ ဝတ္ထဿ၊ အဝတ်၏၊
ပဘဿရုတာဝေါပိယ၊ ပြုံးပြုံးပြက်နှစ်သက်ဘွယ် အရောင်ထွက်သကဲ့
သို့၊ ဝိက္ခန္တိတကိလေသဿ၊ ခွါအပ်ပြီးသောကိလေသာရှိသော၊ ဝိတ္တဿ၊
စိတ်၏၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ ပရိယောခါပနံ၊ ပြုံးပြုံးပြက်အရောင်ထွက်သည်ကို၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣတိဣဒံဥပမာသံသန္တံ၊ ဤဥပမာဥပမေယျနီးနှောခြင်း
ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဧဝံပန၊ ဤသို့လျှင်၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓေါ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓသည်၊ ပရိသ
ပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်၏အစွန့်၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေလျက်၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရား
ဒေသနာတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ သောတာပတ္တိပလံ၊ သောတာပတ္တိ
ဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပဒိုလန္တဂုဏံ၊ ရအပ်သော
ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေတု ကာမော၊
ကြားလျှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ပရိသမန္တံ၊ ပရိသတ်၏အလယ်သို့၊ ဩဂါ
ဟိတုံ၊ သက်ဝင်ခြင်း၌၊ အဝိသဟန္တော၊ မဝံ့ ရကား၊ မဟာဇနဿ၊ လူများ

အပေါင်းသည်၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အနံဂဏ္ဌာ၊
 အစဉ်ရှိလိုက်ကြ၍၊ နိဝတ္တကာလေ၊ ပြန်နစ်ကြသောအခါ၌၊ ဘဂဝတိ၊
 မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ ဂတေ၊ ကြွတော်မူ
 သည်ရှိသော်၊ သယမ္ဗိမိသိသည်လည်း၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ အဂ
 မာထိ၊ လိုက်သွားလေ၏၊ တသ္မိံ၊ စေတ၊ ထိုအခါ၌၊ သက္ကောဒေဝရာဇာ၊
 သိကြားနတ်မင်းသည်၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓေါ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓအမည်ရှိသော၊ အယံကုဋ္ဌိ၊ ဤ
 လူနုသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ သတ္တု၊ သာသနော၊ မြတ်စွာဘုရားသာသ
 နာတော်၌၊ ပဋိလက္ခဂုဏံ၊ ရအပ်သော ကျေးဇူးကို၊ ပါကဋံ၊ တင်ရှားစွာ၊
 ကာတုကာမော၊ ပြုလို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ နံ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓကို၊ ဝိမံ
 သိဿာမိ၊ စူးစမ်းအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဂဏ္ဌာ၊ သွား၍၊ အာကာ
 သော၊ ကောင်းကင်၌၊ ဌိတော၊ ရပ်လျက်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော
 စကားကို၊ အဝေါ၊ ဆိုလေ၏၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓ၊ တံ၊ သင်ကား၊ မနုဿ
 ဒလိဒ္ဓေါ၊ လူဆင်းရဲတည်း၊ မနုဿကပဏော၊ အတီးကျန်သောလူတည်း၊
 မနုဿဝရာကော၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့သောလူတည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊
 သင်အား၊ အပရိမိတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဒဿာမိ၊ ယခုပင်
 ပေးအံ့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားမဟုတ်၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊
 နဓမ္မော၊ တရားမဟုတ်၊ သံဃော၊ သံဃာကို၊ နသံဃော၊ သံဃာမဟုတ်၊
 မေ၊ ငါအား၊ ဗုဒ္ဓေန၊ ဘုရားဖြင့်၊ အလံ၊ အကျိုးမရှိ၊ မေ၊ ငါအား၊ ဓမ္မေန၊ တရား
 ဖြင့်၊ အလံ၊ အကျိုးမရှိ၊ မေ၊ ငါအား၊ သံဃေန၊ သံဃာဖြင့်၊ အလံ၊ အကျိုး
 မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ အယပစ္ဆာ၊ ထိုသိကြားဆိုပြီးသောနောက်မှ၊ နံသက္ကရာဇာ
 နံ၊ ထိုသိကြားမင်းကို၊ သောသုပ္ပဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 တံ၊ သင်ကား၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပုစ္ဆိတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သက္ကောဒေဝရာဇာ၊
 သိကြားနတ်မင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်၊ အန္ဓဗာလာ၊
 ဟယ်သိကြားရိက်၊ တံ၊ သင်ကား၊ အဟိရိကံ၊ အရှက်မရှိစွာ၊ မယာ၊ ငါနှင့်၊
 သမ္ဘိ၊ တကွ၊ ကထေတံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ၊ နယုတ္တု၊ နှုပေါ၊ မသင့်လျောက်ပတ်
 ယောတံ၊ အကြင်သင်သိကြားမင်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုကောင်း
 သောစကားကို၊ ဝဒေဟိ၊ ဆိုသိ၏၊ အပိစ၊ စင်စစ်၊ မံ၊ ငါကို၊ တံ၊ သင်သည်၊
 ဒုဂ္ဂတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဒလိဒ္ဓေါတိ၊ လူဆင်းရဲဟူ၍၊ ကပ
 ဏောတိ၊ အတီးကျန်သောသူဟူ၍၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝေဒဟိ၊ ဆို

ဘိသနည်း၊ အဟံ၊ ငါကား။ နန၊ စင်စစ်၊ လောကနာထဿ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩရသပုတ္တော၊ ရွှေရင် တော်နှစ်သားတော်စစ် ဖြစ်သည်မဟုတ်လော၊ အဟံ၊ ငါကား၊ နဒုဂ္ဂတော၊ လူဆင်းရဲမဟုတ်တကား၊ နဒလိဒ္ဓေါ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာမရှိသောသူမဟုတ် တကား၊ နကပဏော၊ အစီးကျန်သောသူ မဟုတ်တကား၊ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်။ သုပပတ္တော၊ ချမ်းသာသို့ရောက်သော၊ ပရ မေန၊ မြတ်စွာသော၊ သုခေန၊ ချမ်းသာနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊ မဟဒ္ဓနော၊ များစွာသောဥစ္စာရှိသောသူသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဘောသက္က၊ ဒိုသိကြားမင်း၊ ယဿဇ္ဈတ္တိယာဝါ၊ အကြင်မိန်းမအား လည်းကောင်း၊ ယဿပုရိသဿဝါ၊ အကြင်ယောက်ျားအား လည်း ကောင်း၊ သန္ဓါဓနံ၊ သန္ဓါတရားတည်းဟူသောဥစ္စာလည်းကောင်း၊ သီလ ဓနံ၊ သီလတည်းဟူသောဥစ္စာလည်းကောင်း၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပိ၊ ဒုစရိုက်ဆယ် ပါးရှုရှက်တတ်သောဟိရိမည်သောဥစ္စာ၊ ဒုစရိုက်ဆယ်ပါးမှလွန် တတ် သောဩတ္တပ္ပမည်သောဥစ္စာဟူသော၊ ယံဓနံ၊ အကြင်နှစ်ပါးသော ဥစ္စာ လည်းကောင်း၊ သုတဓနဉ္စ၊ အကြားအမြင်ဟူသော ဥစ္စာလည်းကောင်း၊ စာဂေါစ၊ စာဂဟူသောဥစ္စာလည်းကောင်း၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခု မြောက်ဖြစ်သော၊ ပညာ၊ ပညာဟူသော၊ ဓနံ၊ ဥစ္စာလည်းကောင်း၊ ဇေတံဓနံ၊ ထိုသူတော်ဥစ္စာတရားခုနစ်ပါးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဇ္ဈတ္တိံ ဝါ၊ ထိုမိန်းမကို လည်းကောင်း၊ သောပုရိသောဝါ၊ ထိုယောက်ျားကိုလည်းကောင်း၊ အဒ လိဒ္ဓေါတိ၊ လူဆင်းရဲမဟုတ်ဟူ၍၊ သဗ္ဗပဏ္ဍိတာ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝ ကစသောခပ်သိမ်းသော ပညာရှိတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ တဿပုဂ္ဂ လဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ အမာဃံ၊ အချည်းနှီး မဟုတ်၊ ဣတိဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

ဘောသက္က၊ ဒိုသိကြားမင်း၊ တဿမေ၊ ထိုငါအား၊ ဣမာနိသတ္တအရိယ ဓနာနိ၊ ဤခုနစ်ပါးသောအရိယာတို့၏ဥစ္စာတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန် ၏၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ ဣမာနိဓနာနိ၊ ဤဥစ္စာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန် ၏၊ ဧတသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ဗုဒ္ဓေဟိဝါ၊ ဘုရားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေဟိဝါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒလိဒ္ဓါတိ၊ သူဆင်း ရဲတို့ဟူ၍၊ နဝုစ္ဆန္တိ၊ မဆိုအပ်ကုန်၊ ဣတိဤသို့၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓေါ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓသည်၊ သက္ကံ၊ သိကြားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သက္ကော၊ သိကြားသည်၊ တဿသုပ္ပဗုဒ္ဓ သာ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓ၏၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ မဂ္ဂံ

ခရီးကို၊ ဩဟာယ၊ စွန့်၍၊ သတ္တု၊ ဘုရားသင်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊
 ဂတိံ၊ သွား၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ အာရောစေသိ၊
 ကြားလျှောက်လေ၏၊ အထ၊ ထိုသို့သိကြားမင်းကြားလျှောက်သောအခါ၌၊
 နံသက္ကံ၊ ထိုသိကြားမင်းကို၊ တာဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ သက္က၊ သိကြားနတ်မင်း၊ တာဒိသာနံ၊ ထိုသိကြား နတ်မင်းကဲ့သို့
 သဘောရှိကုန်သောသိကြားတို့၏၊ သတနပိ၊ အရာသောသူသည်လည်း
 ကောင်း၊ သဟဿနပိ၊ အထောင်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ၊
 သုပ္ပဗုဒ္ဓအမည်ရှိသော၊ ကုဗ္ဗိ၊ လူနုကို၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ နဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား
 မဟုတ်၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ နဓမ္မော၊ တရားမဟုတ်၊ သံဃော၊ သံဃာ
 သည်၊ နသံဃော၊ သံဃာမဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထာပေတု၊ ရှိစေခြင်းငှါ၊
 နခေါသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းရာသည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓေါပိခေါကုဗ္ဗိ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓလူနုသည်လည်း၊ သတ္တု၊ ဘုရား
 သင်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံ
 ဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 အထခေါ သုပ္ပဗုဒ္ဓေါကုဗ္ဗိ နိဗ္ဗဓမ္မောတိအာဒိ၊ အထခေါသုပ္ပဗုဒ္ဓေါကုဗ္ဗိနိဗ္ဗ
 ဓမ္မောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ပါဠိပံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုအထခေါအစရှိသောပါဠိတော်၌၊ နိဗ္ဗဓမ္မောတိ၊ နိဗ္ဗဓမ္မော
 ဟူသောဝုဒ်၌၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝိပြုတ်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊
 ဧတေန၊ ဤသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်၊ နိဗ္ဗော၊ မြင်အပ်ပြီးသော၊ အရိယသစ္စဓမ္မော၊
 အရိယသစ္စာဓမ္မသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗဓမ္မော၊ နိဗ္ဗ
 ဓမ္မမည်၏၊ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောဝုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသဝနယော၊
 ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗဓမ္မောအစရှိသော ဝုဒ်အပေါင်းတို့၌၊
 နိဗ္ဗဓမ္မောတိ၊ နိဗ္ဗဓမ္မောဟူ၍၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဓမ္မသဒ္ဓေါ၊ ဓမ္မသဒ္ဓါသည်၊ သာ
 မညဝစနော၊ သာမညသဒ္ဓါသည်၊ ဟတွာ၊ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဒဿနံနာမ၊
 ဒဿနမည်သည်ကား၊ ဥာဏဒဿနတော၊ ဥာဏ်အမြင်မှ၊ အညဗ္ဗိ၊ တပါး
 သော စက္ခုပိညာဉ်စသည်ဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံနိဝတ္တနတ္ထံ၊ ထိုဥာဏ်အမြင်မှ တပါးသော စက္ခု
 အမြင်ကိုနစ်စေခြင်းငှါ၊ ပတ္တဓမ္မောတိ၊ ပတ္တဓမ္မောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ပတ္တိစ၊ ရောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥာဏသမ္ပတ္တိတော၊ ဥာဏ်
 ဖြင့်ရောက်သည်မှ၊ အညာပိ၊ တပါးသောရောက်ခြင်းသည်လည်း၊ ဝိဇ္ဇတိ၊

ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတော၊ ထိုတပါးသောသမ္ပတ္တိမှ၊ ဝိသေ
သနတ္ထံ၊ အထူးပြုခြင်းငှါ၊ ဝိဒိတဓမ္မောတိ၊ ဝိဒိတဓမ္မောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏။ သာပနာယံသာပနအယံဝိဒိတဓမ္မတာ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
သောဤဝိဒိတဓမ္မရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဧကဒေသေ
နဝိ၊ တစ်တစ်အားဖြင့်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗ
ဒေသတော၊ အစိတ်အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ဝိဒိတဘာဝံ၊ သိအပ်သည်
၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေသတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ ပရိယောဂဂဋ္ဌဓမ္မောတိ၊ ပရိယော
ဂဂဋ္ဌဓမ္မောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အသေ၊ ထို
သုပ္ပဗုဒ္ဓအား၊ ယသာဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ သစ္စာဘိသမယ
သမ္မောဓံယေဝ၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဒီပေတိ၊
ပြ၏။ ဟိတဒေဝသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်လျှင်မှန်၏၊ မဂ္ဂဉာဏံ၊ မဂ္ဂဉာဏ်သည်၊
ကောဘိသမယဝသေန၊ တကြိမ်သိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိညာဒိ
ကိစ္စံ၊ ပရိညာဏ်အစရှိသောကိစ္စကို၊ သာဓေန္တံ၊ ပြီးစေလျက်၊ နိဗ္ဗဒေသေ
န၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ပရိညေယျံ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊
တရားသို့၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဩဂါဠိနာမ၊ သက်ဝင်သည်
မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဗညဉာဏံ၊ ထိုမဂ္ဂဉာဏ်မှ တပါးသော
ဉာဏ်သည်၊ ဩဂါဠိနာမ၊ သက်ဝင်သောဉာဏ်မည်သည်၊ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌောအရိယသစ္စဓမ္မောဧတေနာတိဒိဋ္ဌဓမ္မောတိ၊
ဒိဋ္ဌောအရိယသစ္စဓမ္မောဧတေနာတိဒိဋ္ဌဓမ္မောဟူ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ၊ တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တိဏ္ဍဝိစိကိစ္ဆောတိအာဒိ၊
တိဏ္ဍဝိစိကိစ္ဆောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုတိဏ္ဍဝိစိကိစ္ဆောဟူသောပါဌ၌၊ ပဋိဘယကန္တာရသဒိသာ၊
ဘေးရှိသောခရီးခဲနှင့်တူကုန်သော၊ သောဠသဝတ္ထုကာစ၊ တဆဲ့ခြောက်
ပါးသောဝတ္ထုရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဠဝတ္ထုကာစ၊ ရှစ်ပါးသော
ဝတ္ထုရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေန၊ ဤသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်၊ တိဏ္ဍာ၊ ကူး
မြောက်အပ်ကုန်ပြီးသော၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တိဏ္ဍဝိစိကိစ္ဆော၊ တိဏ္ဍဝိစိကိစ္ဆ မည်၏၊ တတော
ဧဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ပဝတ္ထိအာဒိသု၊ ဖြစ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ ဧဝံနုခေါ
နနုခေါတိ၊ ဧဝံနုခေါနနုခေါဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္ထိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော၊
ဝိဂတာ၊ ကင်းကုန်သော၊ သမုန္တိန္ဒာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ကုန်သော၊ ကယံ
ကာတာ၊ သို့လောသို့လောဟူ၍ တွေးတောယုံမှားခြင်းတို့သည်၊ ဧတသေ၊

ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓအား၊ အတ္ထိသန္တ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဂတ
ကထံကသော၊ ဝိဂတကထံကထမည်၏၊ သာရဇ္ဇကရာနံ၊ ရှံရှာခြင်းကိုပြု
တတ်ကုန်သော၊ ပါပဓမ္မာနံ၊ ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ပဟိ
နတ္တာ၊ ပဟိအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တပ္ပဒိုပက္ခေသုစ၊ ထိုပါပဓမ္မ၏
ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော၊ သီလဝဒီဂုဏေသု၊ သီလဝသောဂုဏ်ကျေး
ဇူးတို့၌၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတတ္တာ၊ ကောင်းစွာတည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသာ
ရဇ္ဇံဝိသာရဒတာဝံ၊ ရှံရှာခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဝေယျတ္တိယံ၊ လိမ္မာ
ရေးရာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဝေသာရဇ္ဇပက္ခော၊ ဝေသာရဇ္ဇပတ္တမည်၏၊ အဿသုပ္ပဗုဒ္ဓဿ၊
ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓအား၊ အပရော၊ ရတနာသုံးပါးမှ တပါးသော၊ ပစ္စယော၊ ယုံကြည်
အပ်သောသူသည်။ န၊ မရှိ၊ ပရဿ၊ ရတနာသုံးပါးမှ တပါးသောသူအား၊
သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤသုပ္ပဗုဒ္ဓသန္တာနံ၌၊ နဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပရပ္ပစ္စယော၊ အပရပ္ပစ္စယမည်၏၊ ကတ္ထ၊
အတယ်၌၊ ပစ္စယော၊ ယုံကြည်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာ
ယံ၊ ဤသို့မေးရာဖြစ်သောကြောင့်၊ သတ္ထုသာသနေတိ၊ သတ္ထုသာသနေ
ဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အဘိက္ကန္တန္တိ၊ အဘိက္ကန္တ၌ ဤသို့အစ
ရှိသည်တို့၌၊ အယံအဘိက္ကန္တသဒ္ဓါ၊ ဤအဘိက္ကန္တသဒ္ဓါသည်၊ ခပသုန္ဒ
ရာဘိရူပမဏ္ဍာနုမောဒနာဒိသု၊ ကုန်ခြင်းကောင်းခြင်း အလွန်အဆင်းထွ
ခြင်းအလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်း အစရှိကုန်သော၊ အနေကေသု၊ ချားစွာကုန်
သော၊ အတ္ထေသု၊ အနက်တို့၌၊ ကိဉ္ဇာဝိဒိဿတိ၊ အကယ်၍ကားထင်၏၊
ဣဓပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ အဏ္ဍာနုမောဒနေ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းအနက်
၌၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သောသုပ္ပဗုဒ္ဓေါ၊
ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်၊ ပဿာဒဝသေန၊ ကြည်ညိုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ ပသံသာဝသေန၊ ပြီးပွမ်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗိက္ခတ္တံ၊
နှစ်ကြိမ်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သာရသရ၊ ကောင်းစွ
ကောင်းစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ အဘိက္ကန္တန္တိ၊ အဘိက္ကန္တဟူသည်ကား၊ အဘိက္ကန္တတရံ၊ အလွန်နှစ်
သက်တွယ်ရှိပေစွတကား၊ အဘိဣဉ္ဇံ၊ အလွန်အလိုရှိအပ်ပေစွတကား၊
အဘိမနာပံ၊ အလွန်နှလုံးကိုပွားစေတတ်ပေစွတကား၊ အဘိသုန္ဓရံ၊ အလွန်
ကောင်းပေစွတကား၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော အဘိက္ကန္တ သဒ္ဓါတို့တွင်၊ ဧကေန၊ တခုသော၊

အဘိက္ကန္တသဒ္ဓေန၊ အဘိက္ကန္တသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ထောမေတိ၊ မြီးမွမ်း၏၊ ဧကေန၊ တခုသော၊
 အဘိက္ကန္တသဒ္ဓေန၊ အဘိက္ကန္တသဒ္ဓါဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဿဒံ၊ ကြည်
 ညိုခြင်းကို၊ ထောမေတိ၊ မြီးမွမ်း၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊
 ဤနောက်ဝါကျ၌၊ အပံအဓိပ္ပါယော၊ ဤယခုဆိုလတ္တံ့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊
 ဓဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ယဒိဒံယာအယံဓမ္မဒေသနာ၊ အကြင်တရားဟောခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ သာအယံဓမ္မဒေသနာ၊ ထိုတရားဟောခြင်းသည်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်
 နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောခြင်းကို၊ အာဂဗ္ဗစွေ၍၊ မမ၊ အကျဉ်ပ်၏၊ ယော
 ပဿဒေါ၊ အကြင်ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောပဿဒေါ၊ ထို
 ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ဣတိအဓိပ္ပါ
 ယော၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဓဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ။

၀၊ တနည်းကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအားသာလျှင်၊ ဝစနံ၊
 စကားတော်သည်၊ ဒေါသနာသနတော၊ ဒေါသကို ဖျက်ဆီးတတ်သော
 ကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ဂုဏာဓိဝေနတော၊
 လောကုတ္တရာကျေးဇူးတရားတို့ကိုရစေတတ်သောကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊
 အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွ၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သဒ္ဓါဝဟနတော၊ သဒ္ဓါ
 တရားကို ရွတ်ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်
 ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ပညာစနနတော၊ လောကုတ္တရာပညာကိုဖြစ်စေတတ်သော
 ကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွ၊ သာတ္ထတော၊ အနက်
 နှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွ၊ သဗ္ဗု
 နတော၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်
 ရှိပေစွ၊ ဥတ္တာနပဒတော၊ ထင်သောပုဒ်အနတ်ရှိသောကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊
 အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ဂန္တိရတ္တတော၊ နက်နဲသောအနက်ရှိသော
 ကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ကဏ္ဍသုခတော၊ နားချမ်း
 သာသောကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ဟဒယင်္ဂမ
 တော၊ နှလုံးသို့သက်ဝင်တတ်သောကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်
 ဘွယ်ရှိပေစွ၊ အနတ္တဏ္ဍိယနတော၊ မိမိကိုယ်ကိုမမြီးမြှောက်တတ်သော
 ကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွ၊ အပရဝတ္ထနတော၊
 သူတပါးကိုမရှုတ်ချတတ်သောကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်

ရှိပေစွ။ ကရုဏာဝိတလတော၊ ကရုဏာဖြင့် ချမ်းအေး သောကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ပညာဝဒါတတော၊ ပညာဖြင့် ဖြူစင်သောကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွ၊ အာပါတ ရမ္မဏိယတော၊ ထင်သော မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသောကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ဝိမဒ္ဒက္ခမတော၊ သည်းမခံနိုင်ခြင်းကို နှိပ် နင်းတတ်သောကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွ၊ သုယျ မာနသုခတော၊ နာ၍ချမ်းသာသောကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက် ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ဝိမံသိယမာနဟိတတော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်တိုင်းအစိုးအပွား ရှိသောကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ဣတိဝေမာဒိ နယေဟိ၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းတို့ဖြင့်၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ထောမေန္တော၊ ခြီးမွမ်းလိုကား၊ ပဒန္တယံ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အဘိက္ကန္တံ ဟူသောပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်း ကို၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓေါ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတောပရိစ္ဆိ၊ ထိုမှနောက်၌ လည်း၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဥပမာဟိ၊ ဥပမာတို့ဖြင့်၊ ဒေသနံယေ ဝ၊ ဒေသနာတော်ကိုသာလျှင်၊ ထောမေတိ၊ ခြီးမွမ်း၏။

တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော ဥပမာတို့တွင်၊ နိက္ကုန္တိတန္တိ၊ နိက္ကုန္တိတံဟု သည်ကား၊ အဝေမုခဋ္ဌဝိတံ၊ အောက်သို့မျက်နှာပြု၍ ထားအပ်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဟေဋ္ဌာမုခဇာတံ၊ အောက်၌ဖြစ်သောမျက်နှာဝရှိသော ဝတ္ထုကို၊ ဥက္ကုန္တေယျဟိ၊ ဥက္ကုန္တေယျဟူသည်ကား၊ ဥပရိမုခံ၊ အထက် သို့မျက်နှာဝရှိသည်ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ပဋိစ္ဆန္တံဟူသည် ကား၊ တိဟပဏ္ဏာဒိဆာဒိတံ၊ မြက်သစ်ရှက်စသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ် သောဝတ္ထုကို၊ ဝိဝရေယျဟိ၊ ဝိဝရေယျဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓါဒေယျ၊ တွင် လှစ်ရာ၏၊ မုဋ္ဌဿာတိ၊ မုဋ္ဌဿဟူသည်ကား၊ ဒိဿာမုဋ္ဌဿ၊ အရင်မျက် နှာ၌ တွေ့သောသူအား၊ မဂ္ဂံအာဝိက္ခေယျဟိ၊ မဂ္ဂံအာဝိက္ခေယျဟူသည် ကား၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ သေမဂ္ဂေါ၊ ဤခရီးသို့၊ ဂစ္ဆ၊ သွား ပါလေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဂ္ဂံခရီးကို၊ ပဋိဝေဒေယျ၊ ကြားပေရာ၏၊ အန္ဓကာရေ တိ၊ အန္ဓကာရေဟူသည်ကား၊ စတုရင်္ဂသမန္ဓာဂတော၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဥပမာလေးပါး၌၊ အဓိပ္ပါယယောဇနာ၊ အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့် ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ကောဓံ၊ တစ်တယောက်သောသူသည်၊ နိက္ကုန္တိတံ၊ မှောက်၍ထားအပ်သောဝတ္ထု ကို၊ ဥက္ကုန္တေယျဟာယာ၊ တွန်၍ပြသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူပင်လျှင်၊ သန္တမ္ပဝိမုခံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို မှောက်ထားသဖြင့်၊ အသန္တမ္ပေ၊

၁၂၂ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

မသုတေသ်တရား၌၊ ပတိတံ၊ ကျသော၊ ဖံ၊ တပည့်တော်ကို၊ အသဒ္ဓမ္မံ၊
မသုတေသ်တရားမှ၊ ဝုဋ္ဌပေန္တန၊ လမြောက်စေသဖြင့်၊ ပဋိစ္စန္တံ၊ ဖုံးလွှမ်း
၍ထားအပ်သောဝတ္ထုကို၊ ဝိဝရေယျယထာ၊ ဝှင့်လွှပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊
ထိုအတူ၊ ကဿပတဂဝတော၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနန္တရ
ခနတော၊ သာသနာတော်ကွယ်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
ဂဟနပဋိစ္စန္တံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောတောချုပ်ိတ်ပေါင်းဖုံးလွှမ်းသဖြင့်
တည်သော၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ဝိဝရေန္တန၊ ဝှင့်သဖြင့်၊ မုဋ္ဌဿ၊
အရပ်မျက်နှာ၌ တွေဝေသောသူအား၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ အာဝိက္ခေယျယထာ၊
ကြားပေရာ သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ကုမဂ္ဂမိစ္ဆာပဋိ
ပန္နဿ၊ မှားသောအကြောင်း မကောင်းသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိခရီးသို့ သွား
သော တပည့်တော်အား၊ သဂ္ဂမောက္ခမဂ္ဂံ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ခရီးကို၊ အာဝိ
ကရာဇ္ဇော၊ ထင်စွာပြုလျက်၊ အန္ဓကာရေ၊ အင်္ဂါလေးပါးကြုံကြိုက်သော
အဓိကံတိုက်၌၊ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို၊ ဝေရေယျယထာ၊
ညှိထွန်းရာ သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ မောဟန္ဓကာရနိ
မုဂ္ဂဿ၊ မောဟတည်းဟူသောအဓိကံတိုက်၌နစ်သော၊ ဗုဒ္ဓါဒိရတနဂူပါနိ၊
ဘုရားအစရှိသောရတနာတို့၏ကျေးဇူးတို့ကို၊ အပဿတော၊ မမြင်သော၊
မေ၊ တပည့်တော်အား၊ တပုဋိစ္စာဒကမောဟန္ဓ ကာရမိန္ဒသကဒေသနာ
ပဇ္ဇောတဝေရဏေန၊ ထိုရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကိုဖုံးလွှမ်းပိတ်ဆို့တတ်သော
မောဟ တည်းဟူသောမှောင်ကို ဖျက်ဆီး တတ်သော ဒေသနာတော်
တည်းဟူသောဆီမီးရောင်ကိုညှိထွန်းဆောင်သဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ နာနာနယေဟိ၊ အထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့်၊ ပကာသိတတ္တာ၊
ပြတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော
အကြောင်းဖြင့်၊ ဓမ္မောတရားကို၊ ပကာသိတော၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ထောမေတွာ၊ မြီးပွင်း၍၊ တာယဒေသနာ
ယ၊ ထိုဒေသနာတော်ဖြင့်၊ ရတနတ္ထယေ၊ ရတနာသုံးပါး၌၊ ပသန္နာကာရံ၊
ကြည်ညိုသောအခြင်းအရာကို၊ ကရာဇ္ဇော၊ ပြုလျက်၊ ဧသောဟန္တိ အာဒိ၊
သောဟံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ နားတော်လျှောက်လေ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုသောဟံအစရှိသောပါဠိ၌၊ ဧသောအဟန္တိ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ဧသော
အဟံဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဘဂဝန္တံသရဏံဂစ္ဆာ
မိဟိ၊ ဘဂဝန္တံသရဏံဂစ္ဆာမိ ဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ မေ၊ တပည့်တော်၏၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာတည်း၊ ပရာယနံ၊ လည်း

၂၂

လျောင်းရာတည်း။ အစာသာဆင်းရဲကို။ စာတာ။ ပျောက်ပေတတ်၏။
 ဟိတသာ။ အစီးအပွားကို။ ဝိစာတာ။ ဖိရင်ပေ၏။ ဣတိဣမိနာအမိပ္ပါယေန။
 ဤသို့သောအလိုဖြင့်။ ကာဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဣမိဘဇာမိ။ ဆည်း
 ကပ်ပါ၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဇာနာမိဗုဒ္ဓာမိ။ သိပါ၏။ ဣတိ။ ဤသို့
 လိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ယေသံစာတူနံ။ အကြင်ခတ်တို့
 အား။ ဂတိအတ္ထော။ လားခြင်းအနက်ရှိ၏။ တေသံစာတူနံ။ ထိုခတ်တို့အား။
 ဗုဒ္ဓိပိအတ္ထော။ သိစေခြင်းအနက်ကိုလည်း။ လေတ္တတိ။ ရအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
 ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဓမ္မန္တိ။ ဓမ္မဟူသည်ကား။ ယထာနုသိဋ္ဌံ။ ဆုံးမတော်
 မူတိုင်း။ ပဗ္ဗိပန္နမာနေ။ ကျင့်ကုန်သော။ အဓိဂတမဂ္ဂေ။ ရပြီးသောမဂ်တရား
 ရှိကုန်သော။ သန္တိကတနိရောဓေ။ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသော နိရောဓ
 သစ္စာရှိကုန်သော။ ဂုဂ္ဂလေ။ ဂုဂ္ဂုလ်တို့ကို။ စတုသုအပါယေသု။ အပါယ်
 လေးဘုံတို့၌။ အပတမာနေ။ မကျစေသည်တို့ကို။ ကတွားပြု၍။ ဓာရေတိ။
 ဆောင်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဓမ္မော။ ဓမ္မမည်၏။ အရိယမဂ္ဂေါ
 စေဝ။ အရိယမဂ်ကို လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနဉ္စ။ နိဗ္ဗာန်ကို လည်းကောင်း။
 လေတ္တတိ။ ရအပ်၏။ ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ယာဝတဘိက္ခဝေဓမ္မာ
 သင်္ခတာ(လ)တေသံအဂ္ဂမက္ခာယတိတိ။ ယာဝတဘိက္ခဝေဓမ္မာသင်္ခ
 တာ(လ)တေသံအဂ္ဂမက္ခာယတိဟူသော။ ဧတံစနံ။ ဤစကားကို။ ဂုတ္တံ။
 ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ယာဝတဘိ ယတ္ထကား။
 အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ သင်္ခတာ။ သင်္ခတဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မော။ တရား
 တို့သည်။ သန္တိ။ ရှိကုန်၏။ တေသံဓမ္မာနံ။ ထိုသင်္ခတတရားအပေါင်းတို့တွင်။
 အရိယော။ မြတ်သော။ အဋ္ဌကိကော။ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ မဂ္ဂေါ။ မဂ်ကို။ အဂ္ဂံ
 အဂ္ဂေါ။ မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခာယတိ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်း
 တို့။ ယာဝတဘိယတ္ထကား။ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ သင်္ခတာဝါ။ သင်္ခတ
 လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အသင်္ခတာဝါ။ အသင်္ခတလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မော။
 တရားတို့သည်။ သန္တိ။ ရှိကုန်၏။ တေသံဓမ္မာနံ။ ထိုသင်္ခတအသင်္ခတတရား
 အပေါင်းတို့တွင်။ ဝိရာဂေါ။ တပ်ခြင်းကင်းသော။ နိဗ္ဗာန်ကို။ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါတိ။
 မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခာယတိ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကေဝလဉ္စကေဝလံပန။
 စင်စစ်သဖြင့်ကား။ အရိယမဂ္ဂေါစေဝ။ အရိယမဂ်သည်သာလျှင်လည်း
 ကောင်း။ နိဗ္ဗာနဉ္စ။ နိဗ္ဗာန်သည်သာလျှင်လည်းကောင်း။ နဓမ္မော။ ဓမ္မမည်
 သည်မဟုတ်သေး။ အဝိစခေါ။ စင်စစ်သဖြင့်ကား။ အရိယဗလေဟိ။ အရိ
 ယာဖိုလ်လေးပါးတို့၌။ သန္တိ။ တကွ။ ပရိယတ္တိဓမ္မောဝိ။ ပရိယတ္တိဓမ္မသည်

လည်းကောင်း၊ ဓမ္မော၊ ဓမ္မမည်၏။ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ရာဂဝိရာဂမနေဓမ္မသောကံဓမ္မ မသင်္ခတပ္ပဒိုကူလံ၊ မရရမိမံပရုဏံသုဝိဘတ္တံဓမ္မမိမံ သရဏတ္တမုပေဟိတိ၊ ရာဂဝိရာဂမနေဓမ္မသောကံဓမ္မမသင်္ခတပ္ပဒိုကူလံ မရရမိမံပရုဏံသုဝိဘတ္တံဓမ္မမိမံ သရဏတ္တမုပေဟိဟူသော၊ ဧတံဂါထံ၊ ဤဂါထာကိုးဘဂဝတားမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဆတ္တမာဏဝဿ၊ ဆတ္တမာဏဝလုလင်အား၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ရာဂဝိရာဂံ၊ တပ်ခြင်းရာဂကိုအကြွင်းမဲ့ ကင်းစေတတ်သော၊ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤမဂ်လေးတန် တရားကိုလည်းကောင်း၊ အနေဓမ္မံ၊ ဧမည်သော တဏှာ ကင်းရာဖြစ်သော၊ အသောကံ၊ မိုးရိပ်ခြင်းမရှိသော၊ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤဗိုလ်လေးပါးတရားကို လည်းကောင်း၊ အသင်္ခတံ၊ အသင်္ခတဖြစ်သော၊ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားတော်ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပဒိုကူလံ၊ အနှောက်အရှက်မရှိသော၊ မရရံ၊ မြန်မြတ်စွာထသော၊ ပရုဏံ၊ လေ့လာအပ်ပြီးသော၊ သုဝိဘတ္တံ၊ ကောင်းစွာဝေသာန်အပ်သော၊ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤပရိယတ္တိတရားတော်ကို လည်းကောင်း၊ သရဏတ္တံ၊ ကိုးကွယ်ရာရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ မနသိကတွာ၊ နှလုံးပိုက်၍၊ ဥပေတိ၊ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်လေလော၊ ဟိဝိတ္ထာ၊ ရေမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထဧတိသံဂါထာယံ၊ ဤရာဂဝိရာဂမနေဓမ္မသောကံဟူသောဂါထာ၌၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်လေးပါးတရားကို၊ ရာဂဝိရာဂန္တိ၊ ရာဂဝိရာဂံဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဗလံ၊ ဗိုလ်ကို၊ အနေဓမ္မသောကန္တိ၊ အနေဓမ္မသောကံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အသင်္ခတန္တိ၊ အသင်္ခတံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပရိယတ္တိဓမ္မော၊ ပရိယတ်တရားကို၊ အပ္ပဒိုကူလံ၊ မရရမိမံပရုဏံသုဝိဘတ္တံ၊ အပ္ပဒိုကူလံ မရရမိမံပရုဏံသုဝိဘတ္တံဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဘိက္ခုသံဃန္တိ၊ ဘိက္ခုသံဃံဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌိသီလသာမညေန၊ အယူသီလတူသဖြင့်၊ သံဟတံ၊ တကွပေါင်းအပ်သော၊ အဋ္ဌအရိယပုဂ္ဂလသမူဟံ၊ ရှစ်ယောက်သောအရိယပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းကို၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓေါ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓသည်၊ တိဏိသရဏဂမနာနိ၊ သရဏဂုံသုံးပါးတို့ကို၊ ပဒိုဝေဒေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ဥပါသကံမံဘဂဝါဓာရေတု အဇ္ဈတဂ္ဂေပါဏုပေတံ သရဏံဂတန္တိ၊ ဥပါသကံမံဘဂဝါဓာရေတု အဇ္ဈတဂ္ဂေပါဏုပေတံ သရဏံဂတံ ဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈတံ၊ ယနေ့၏အဖြစ်ကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ အဇ္ဈဒဂ္ဂေဟိ၊ အဇ္ဈဒဂ္ဂေဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအဇ္ဈဒဂ္ဂေ

ဟူသောပါဌ်၌၊ ဒကာရော၊ ဒဏ္ဍိရာသည်၊ ပဒသန္ဓိကရော၊ ပုဒ်၏စပ်ခြင်း
 ကိုပြုသောသဒ္ဓါတည်း။ အဝေဋ္ဌကတွာ၊ အစပြု၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ယာဝယတ္တကံကာလံ၊ အကြင်မျှလောက်
 သောကာလပတ်လုံး၊ ပါဏေဟိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်တို့နှင့်၊ ဥပေတံ၊
 ပြည့်စုံ၏။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ ပဝတ္တဟိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပေတံ၊ အသက်
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ တာဝတတ္တကံကာလံ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်
 လုံး၊ အနုညသတ္တကံ၊ ဘုရားမှတစ်ပါးဆရာမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ တိဟိ၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ သရဏဂမနေဟိ၊ သရဏဂုံတို့ဖြင့်၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်
 ခြင်းသို့၊ ဂတံ၊ ရောက်သော၊ ရတနတ္ထယသ၊ ရတနာသုံးပါးအား၊ ဥပါ
 သနုတော၊ ဆည်းကပ်တတ်သောကြောင့်၊ ဥပါသကံ၊ ရတနာသုံးပါးသို့
 ဆည်းကပ်တတ်သော၊ ကပ္ပိယကာရကံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏အမှုကြီးငယ်
 ကိုရွက်ဆောင်သောကပ္ပိယကာရကဟူ၍၊ မံ၊ တပည့်တော်ကို၊ တဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ခာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော၊ ဇာနာတု၊ သိတော်မူ
 ပါလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမသဝ၊ ဤ
 သုပ္ပဗုဒ္ဓအားလည်း၊ သရဏဂမနံ၊ သရဏဂုံယူခြင်းသည်၊ အရိယမဂ္ဂါမိ
 ဂမေနေဝ၊ အရိယမဂ်ကိုရသဖြင့်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗန္တံ၊ ပြီး၏၊ အဇ္ဈာသယံပန၊
 အဇ္ဈာသယကိုလျှင်၊ အာဝိကရာဇန္တော၊ ထင်စွာပြုလို၍၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဧလျှောက်ဆိုလေ၏။ ဘဂဝတောဘာသိတံအဘိနန္ဒိတွာ၊ အနုမောဒိတွာဟိ၊
 ဘဂဝတောဘာသိတံအဘိနန္ဒိတွာ၊ အနုမောဒိတွာဟူသည်ကား၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ဗိက္ခနံ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အဘိ
 နန္ဒိတွာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍၊ တမေဝအဘိနန္ဒိတာဘာဝံ၊ ထိုအလွန်နှစ်သက်
 သည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ပကာသေန္တော၊ ထင်စွာပြုလို၍၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တသဘဂဝတော၊ ထို
 မြတ်စွာ ဘုရားအား၊ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်၍၊ အာဝိဝါဒေတွာ၊
 အလွန်ရှိသစွာရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ပက္ကာမိ၊ ဖဲလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤပါဠိတော်၌၊ တံဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊
 ပဉ္စပတိဗ္ဗိတေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံး
 ကြိမ်၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သတ္ထုဂုဏနိန္ဒ
 ဗိက္ခော၊ မြတ်စွာဘုရားဂုဏ်တော်၌ နိဗ္ဗိရှိင်းသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သောအရပ်သည်၊ ဒဿနပိသယံ၊ စက္ခု
 မိညာဉ်၏အာရုံတည်း၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သောအရပ်ကို၊ သမတိက္ကမ္မံ၊

ကောင်းစွာလွန်စေ၍၊ ဘဂဝန္တိယေဝ။ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်၊ ပေက္ခ
မာနော၊ ရှုကြည့်လျက်၊ အဇ္ဈိလကတော၊ လက်အုပ်ချီလျက်၊ နမဿမာနော၊
ရှိခိုးလျက်၊ ပက္ကမိ၊ နောက်ဆုတ်ဖဲ့၏၊ ပက္ကန္တဉ္စ၊ နောက်ဆုတ်ဖဲ့ပြီးသည်
လည်းဖြစ်သော၊ နံသုပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓကို၊ ကုဠရောဂါဘိဘဝေန၊ နှံနာ
အလွန်နှိပ်စက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဆိန္ဒဟတ္ထပါဒဂုံလိဥပက္ကာရ ဂတ္တော၊
ပြတ်သောလက်ချောင်း၊ ခြေချောင်းရှိသဖြင့်ပေါက်ကွဲအက်သော အလွန်
ကျင်နာသောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမန္တတော၊ လက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဝိဿန္တ
မာနဿဝေါ၊ ယိုစီးသော သွေးပြည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုဏ္ဍပဝိဋ္ဌိတော၊ ပိုး
လောက်ယင်ရဲခဲအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အသုဗိဒုဂ္ဂန္တဇေရုန္တ တမော၊ မစင်ပြည်
ပုပ်အနံ့တို့ဖြင့် အလွန်စက်ဆုပ်ဘွယ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရမ ကာရုညတံ၊
အလွန်သနားဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သော၊ ဣမဿ၊
ဤသုပ္ပဗုဒ္ဓ၏၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ အစ္စန္တသန္တဿ၊ စင်စစ်
ချင်းအေးငြိမ်သက်ခြင်းရှိသော၊ ပဏီတတမဿ၊ အလွန်မြတ်စွာသော၊
အရိယဓမ္မဿ၊ အရိယတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သောတရား၏၊ အာဓာရော၊ တည်ရာ
သည်၊ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နယုတ္တော၊ မလျောက်ပတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နာ
ဘိသန္တိနာရိယ၊ ဖြစ်သောအလွန်စေ့စပ်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသကဲ့သို့၊ သပ္ပ
သံဝတ္တနိယေန၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်စေတတ်သော၊ ပုညကဓမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံ
သည်၊ ဩကာသေ၊ အခွင့်ကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော၊ အပ္ပါယက
သံဝတ္တနိယေန၊ အသက်တို့ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ဥပဇ္ဈေဒကေန၊
ကပ်၍ဖြစ်တတ်သော၊ ကတူပပိတေန၊ ရှေးကဆည်းဘူးသဖြင့်ပြုခဲ့သော၊
ပါပကဓမ္မေန၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ စောဒိယမာနာ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်
သည်ဖြစ်၍၊ တရုဏဝန္တော၊ နွားငယ်ရှိသော၊ ဇေန၊ နွားမသည်၊ အဓိပတိတွာ
လျှင်စွာပြေးလာ၍၊ မာရေထိ၊ ငွေ့၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါ(လ)ဝေါ
ရောပေသိတိ၊ အထခေါ(လ)ဝေါရောပေသိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဓိရပက္ကန္တံ၊ ဖဲသွား၍
မကြာသေးသော၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓအမည်ရှိသော၊ ကုဋ္ဌိံ၊ လူနုကို၊ တရုဏ
ဝန္တော၊ နွားငယ်ရှိသော၊ ဂါဝိ၊ နွားမသည်၊ အဓိပတိတွာ၊ လျှင်စွာပြေးလာ
၍၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေသိ၊ ချ၏။ ။

ကိရိဝိတ္ထာရေမိ၊ အဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကိုချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ သော
သုပ္ပဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်၊ အဘိတေ၊ လွန်လေပြီးသောဘဝ၌၊ ဧကော၊
တယောက်သော၊ သေဋ္ဌိဝုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္တ

နော၊မိမိန္ဒါ၊ သဟာယေပဟိ။ အပေါင်းအဘော်ဖြစ်ကုန်သော၊ တိဟိ၊သုံး
ယောက်ကုန်သော၊ သေဗ္ဗိယုတ္တေဟိ၊ သူဌေးသားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊
ကိဋ္ဌန္တော၊ကစားလျက်၊ ဧကံ၊တယောက်သော၊ နဂရေသောသိဏိ၊ပြည်
ကိုတင့်တယ်စေတတ်သော၊ဂဏိကံ၊ပြည့်တန်ဆာမကို၊ဥယျာနံ၊ဥယျာဉ်
သို့၊ နေတွာ၊ဆောင်၍၊ ဒိဝသံ၊နေ့ပတ်လုံး၊ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ကို၊ အနု
ဘမိတွာ၊အစဉ်အတိုင်းခံစား၍၊သူရိယေ၊နေသည်၊အတ္တင်္ဂတေ၊ဝင်သည်
ရှိသော်၊သဟာယေ၊ အပေါင်းအဘော်တို့ကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊
အဝေါစ၊ဆို၏။ ဣမိဿာ၊ဤပြည့်တန်ဆာမ၏၊ ဟတ္ထေ၊လက်၌၊ ကဟာ
ပဏသဟဿန္တ၊ အသပြာတထောင်သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟုကံ၊များ
စွာသော၊သုဝဏ္ဏံ၊ရွှေသည်လည်းကောင်း၊မဟန္တာနိ၊အတိုးများထိုက်ကုန်
သော၊ ပသာနောနိစ၊ တန်းဆာတို့သည်လည်းကောင်း၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၏၊
ဣမသ္မိံဝနေ၊ဤတောအရပ်၌၊အညော၊ငါတို့ငှတပါးသော၊ ကောစိ၊တစုံ
တယောက်သောသူသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ရတ္ထိစ၊ ညဉ့်သည်လည်း၊ ဇာတာ၊
ဖြစ်ခဲ့၏၊ဟန္တ၊ယခု၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ဣမံ၊ဤပြည့်တန်ဆာမကို၊မာရေတွာ
သတ်၍၊သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ဂန္ထာမ၊သွားကြကုန်အံ့၊ဣတိ၊
ဤသို့၊မန္တေတွာ၊တိုင်ပင်ကုန်၍၊တေစတ္တာရောပိဇနာ၊ထိုလေးယောက်တို့
သည်လည်း၊ ဧကန္တာသယာ၊အလိုတူကြကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊
တံဂဏိကံ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမကို၊ မာရေတုံ၊သတ်ခြင်းငှါ၊ ဥပက္ကမိ၊သု၊
လုံ့လပြုကုန်၏။ ။

သာဂဏိကာ၊ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်၊ တေဟိ၊ထိုသူဌေးသားလေး
ယောက်တို့သည်၊မာရိယမာနာ၊သတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဣမေ၊ဤသူဌေး
သားတို့သည်၊ နိလန္တာ၊အရှက်မရှိကုန်၊ နိက္ကရဏာ၊ သနားခြင်းမရှိကုန်၊
မယာ၊ငါနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊တကွ၊ ကိလေသသန္တာံ၊ကိလေသာဖြင့်ပေါင်းဘက်
စပ်ရှက်ခြင်းကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊အနုပရာမံ၊အပြစ်အနာကင်းသော၊မံ၊ငါ့ကို၊
ကေဝလံ၊သက်သက်၊ မနုလောဘေန၊ ဥစ္စာကိုလိုချင်သဖြင့်၊ မာရေန္တိ၊
သတ်ကြကုန်၏၊ဧကဝါရံ၊တကြိမ်၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ မံ၊ငါ့ကို၊ဣမေ၊ဤ
သူတို့သည်၊ မာရေန္တု၊သတ်နှင့်စေဦး၊ အတံပန၊ငါသည်ကား၊ ယက္ခိနိ၊
ဘီလူးမသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ အနေကဝါရံ၊အကြိမ်များစွာ၊ ဣမေ၊ဤ
သူဌေးသားတို့ကို၊ မာရေတုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သည်၊
ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရလျှင်၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ကာလမကာသိ၊ သေခဲ့၏၊တေသု၊ ထိုသူဌေးသား လေးယောက်၊

တို့တွင်၊ ဧကော၊ တယောကံကား၊ ပတ္တုသမိ ကုလသုတ္တော၊ ပတ္တုသမိ
 တိအမည်ရှိသောအမျိုးသားသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ဧကော၊
 တယောကံကား၊ ဗဟိယောဒါရုစိရိယော၊ ဗဟိယဒါရုစိ ရိယသည်၊
 အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ဧကော၊ တယောကံကား၊ တမ္မဒါမိကော၊
 တမ္မဒါမိက မည်သော၊ စောရဗ္ဗသုကော၊ ခိုးသတ် ယောက်ျားသည်၊
 အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ဧကော၊ တယောကံကား၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓေါကုဋ္ဌိ၊
 သုပ္ပဗုဒ္ဓလူနုသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေသံစ
 တုန္တံနာနံ၊ ဤသူလေးယောက်တို့အား၊ အနေကသတေ၊ အရာမကသော၊
 အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘောဋ္ဌိ၊ သာဂဏိကော၊ ထိုပြည့် တန်ဆာမသည်၊
 ယက္ခယောနိယံ၊ ဘီလူးအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၍၊ ဂါဝိ၊ နွားမသည်၊
 ဟုတွား၊ အယောင်ဆောင်၍၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိဘိန္ဒြေ၊ ဝေါရောပေသိ၊ ချနိုင်
 လေ၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ တသကမ္မဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏၊ နိဿန္တေ
 န၊ အကျိုးဆက်အားဖြင့်၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့၊ ပါပုဏိ
 သု၊ ရောက်ကြလေကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နာ ကာရဏေန၊ ဤသို့၌ပြီး သောအ
 ကြောင်းဖြင့်၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓဿကုဋ္ဌိဿ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓလူနုအား၊ သဟဿ၊ အဆော
 တလျှင်၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဓိရ
 ပတ္တန္တံ၊ ပ၊ ဝေါရောပေသိတိ၊ အဓိရပတ္တန္တံ၊ ပ၊ ဝေါရောပေသိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊
 ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၂

အထတတိ ကာလေ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသေသောအခါ၌၊ သမ္ပဟုဿ၊ များစွာ
 ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တဿ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓလူနု၏၊ ကာလကိရိ
 ယံ၊ သေခြင်းကို ပြုခြင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရော
 စေတွာ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၍၊ အဘိသမ္ပရာယံ၊ အသစ်ဘဝ၌ ဖြစ်လေ
 သည်ကို၊ ပုန္တိ သု၊ မေးလျှောက်ကြလေကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါသမ္ပဟုဿ
 ဘိက္ခု၊ ဘိအေဒိ၊ အထခေါသမ္ပဟုဿဘိက္ခု၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊
 ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊
 တိဏ္ဍိသံယောဇနာနံပရိက္ခယာတိ၊ တိဏ္ဍိသံယောဇနာနံပရိက္ခယာဟူသည်
 ကား၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဝိစိန္တ၊ သဘိလဗ္ဗတပရာမာသောတိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
 ဝိစိန္တ၊ သဘိလဗ္ဗတပရာမာသ ဟူကုန်သော၊ တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 ဣမေသံဘဝဗန္ဓနာနံ၊ ဤဘဝအနှောင်အဖွဲ့တို့ကို၊ သမုဇ္ဈေဒဝသေန၊
 ကောင်းစွာဖြစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းတည်း၊ သေ

ဇာတိပဋ္ဌေသတိ၊ သောတာပဋ္ဌေသ ဟူသည်ကား၊ သောတာသင်္ခါတံ၊ သောတာ
ဟုဆိုအပ်သော၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊ အာဒိတောပဋ္ဌေသ၊ ရောက်
သည့်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အာရုဿေသရိယုတ္တံ၊ ငါ့ရှင်
သာရိယုတ္တရာ၊ ဣဒံ၊ ဤပဌမမဂ်ကို၊ သောတောတိ၊ သောတာဟူ၍၊ ဂုဏ်၊
ဆိုအပ်၏၊ အာရုဿေသ၊ ငါ့ရှင်သာရိယုတ္တရာ သောတော၊ သောတာသည်၊
ကတမောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိတွာ၊ မေးတော်မူ၍၊ အရိ
ယော၊ ဖြတ်သော၊ အဋ္ဌဇီကာ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ အယမေဝမဂ္ဂေါ၊ ဤ
မဂ္ဂင်္ဂတရားရှစ်ပါးသာတည်း၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဧတံပစနံ၊
ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံဟိ ဂုတ္တံဧဝံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည် သာသျှင်
တည်း၊ အဝိနိပါတဓမ္မောတိ၊ အဝိနိပါတဓမ္မောဟူသောပုဒ်၌၊ ဝစနတ္ထော၊
ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဝိနိပတနံ၊ ပျက်စီးခြင်း၊ ဝိနိပါ
တော၊ ပျက်စီးခြင်း၊ အယံ၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိနိပါတော၊
ပျက်စီးစေတတ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အဝိနိပါတဓမ္မမည်၏၊ စတုသုအပါယေသု၊
အပါယ်လေးပါးတို့၌၊ ဥပပစ္ဆန္နဝေသန၊ ဖြစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အပ
တနသဘာဝေါ၊ မကျစေတတ်သောသဘောတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နိယတောတိ၊ နိယတောဟူသည်ကား၊ ဓမ္မနိ
ယာမေန၊ ဓမ္မနိယာမဖြင့်၊ သမ္ပတ္တနိယာမေန၊ မှန်သောသဘောမတောက်
မပြန်သောသဘောဖြင့်၊ နိယတော၊ ဖြစ်၏၊ သမ္မောဓိပရာယနောတိ၊ သမ္မောဓိ
ပရာယနောဟူသောပါဌ်၌၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ အယံ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓအား၊ အဝသံ၊ မချွတ်၊ ပတ္တဗ္ဗာ၊ ရောက်အပ်
သော၊ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယသင်္ခါတာ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးဟု ဆိုအပ်သော၊
သမ္မောဓိ၊ မဂ်ဥာဏ်ဖိုလ်ဥာဏ်သည်၊ ပရံအယနံ၊ ဖြစ်ရာသည်၊ ဂတိပနိသ
ရဏံ၊ သည်းလျောင်းဖို့ရှိရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
သမ္မောဓိပရာယနော၊ သမ္မောဓိပရာယနမည်၏၊ ဧတေန၊ ဤသမ္မောဓိပရာ
ယနောဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ တယံ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓ၏၊ ကာဂတိကောအဘိသမ္ပရာ
ယောတိပုစ္ဆာယ၊ ကာဂတိကောအဘိသမ္ပရာယောဟူသော ဤပုစ္ဆာ၌၊
သုပ္ပဗုဒ္ဓဿ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓ၏၊ ဂတိ၊ အလားသည်၊ ဘဒ္ဒကာဧဝံ၊ ကောင်းသည်
သာတည်း၊ ပါဝိကာ၊ ယုတ်မာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအယံအတ္ထော၊
ဤအနက်ကို၊ ဒသိတော၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား၊ တေန၊
ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်၊ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်အပ်သော၊ ဂတိ၊ ဂတိကို၊ နဒသိတော၊

မပြုအပ်၊ တံပန၊ ထိုသို့မပြုခြင်းသည်ကား၊ ပုစ္ဆာနုသန္တိဝသေန၊ ပုစ္ဆာနုသန္တေ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပကာသေတုကာမော၊ ပြုလို၍၊ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းသည်၊ ဧတ္တကမေဝ၊ ဤမျှကိုသာလျှင်၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဧတ္တကေ၊ ဤမျှသောတရားကို၊ ကထိတေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဣမိသံယေဝပရိသတိ၊ ဤပရိသတ်၌လျှင်၊ အနုသန္တိကုသလော၊ အနုသန္တေ၌လိမ္မာသော၊ ဧကော၊ တဦးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓဿ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓ၏၊ ကုဋ္ဌိတာဝေလိဒ္ဓကပဏာတာဝါနံ၊ နှုသည်၏အဖြစ်ဆင်းရဲသည်၏အဖြစ် အထီးကျန်သည်၏ အဖြစ်တို့၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆိဿတိ၊ မေးလတ္တံ့၊ အထ၊ ထိုမေးသောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ တေနပုစ္ဆာနုသန္တိနာ၊ ထိုပုစ္ဆာအနုသန္တေဖြင့်၊ ပကာသေတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဋ္ဌာပေဿာမိ၊ ပြီးဆုံးစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဧဝံရတ္တေ အညတရော ဘိက္ခုတိအာဒိ၊ ဧဝံရတ္တေအည တရော ဘိက္ခု ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ဟေတူတိ၊ ဟေတုဟူသည်ကား၊ အသာဓာရဏံ၊ ပစ္စည်းတပါးနှင့် မဆက်ဆံသော၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း၊ သာဓာရဏံပန၊ ဆက်ဆံသော အကြောင်းသည်ကား၊ ပစ္စယော၊ ပစ္စယမည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဧတေသံ၊ ထိုဟေတုပစ္စယပုဒ်တို့၏၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ ယေနာတိ၊ ယေနဟူသည်ကား၊ ယေနဟေတုနာဝါ၊ အကြင်ပစ္စည်းတပါးနှင့် မဆက်ဆံသောအကြောင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယေနပစ္စယေနာဝါ၊ အကြင်ဆက်ဆံသောအကြောင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဘူတပုဗ္ဗန္တိ၊ ဘူတပုဗ္ဗဟူသည်ကား၊ ဇာတပုဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ အဘိတေကာလေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ တံအတိတနိဗ္ဗတ္တံ၊ ထိုအတိတ်၌ဖြစ်ဘူးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓေါတိအာဒိ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓေါ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကဒါပနဘူတန္တိ၊ ကဒါပနဘူတံဟူသည်ကား၊ ကိရိတ္တာဓရေမိ၊ ကြားဘူးသည်ကို

အကျယ်ရှုဦးအံ့၊ အဘိတေ၊ လွန်လေပြီးသောဘဝ၌၊ တထာဂတေ၊ ငါဘုရားသည်၊ အနုပ္ပန္နေ၊ မပွင့်မီး၊ ဗာရာဏသိသာမန္တာ၊ ဗာရာဏသိပြည်၏အနီး၌၊ ဧကေသိ၊ တခုသော၊ ဝါမေ၊ ရွာ၌၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ကုလ

မိတာ၊ အမျိုးသမီးသည်၊ ခေတ္တံ၊ လာပ်ကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ သာ၊ ထိုလယ်
စောင့်အမျိုးသမီးသည်၊ ဧကံ၊ တဆူသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဒိသွာ၊
မြင်၍၊ ပသန္တိမိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုရှင်ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါအား၊ ပဗ္ဗဟိသာဇာသတေဟိ၊ ပေါက်ပေါက်ပွင့်ငါးရာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
တကွ၊ ဧကံ၊ တပွင့်သော၊ ပဒုမသုပ္ပံ၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းကို၊ ဒတွာ၊ လှူ၍၊ ပဉ္စပုတ္တ
သတာနိ၊ ငါးရာသောသတို့သားတို့ကို၊ ပတ္တေသိ၊ ရပါလို၏ဟူ၍ ဆုတောင်း
၏။ တသ္မိံ၊ ယေဝခဏ၊ ထိုခဏ၌လျှင်၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ မိဂလုဒ္ဒ
ကာ၊ သားမူဆိုးတို့သည်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား၊ မရေမံသံ၊
ကောင်းနိုးရာသောအသားကို၊ ဒတွာ၊ လှူ၍၊ ဧတိဿာ၊ ထိုအမျိုးသမီး၏၊ ပုတ္တ
သားတို့သည်၊ ဘဝေယျာမ၊ ဖြစ်ရပါလိုကုန်၏၊ တုဗ္ဗေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ ပတ္တ
ဝိသေသံ၊ ရောက်အပ်သောတရားအထူးကို၊ လတေယျာမ၊ ရလိုပါကုန်၏။
ဇ္ဇတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တယိံ၊ သု၊ ဆုတောင်းကြကုန်၏။ သာဇ္ဇတ္တိံ၊ ထိုမိန်းမသည်၊
ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး၊ ဋ္ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဒေဝ
လောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လေ၏။ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စုတော၊
စုတေခဲ့တော်၊ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော၊ ဇာတဿရေ၊ ဇာတဿရအိုင်၌၊ ပဒုမ
ဂဗ္ဘေ၊ ပဒုမ္မာကြာတိုက်၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ တံကုမာရိံ၊ ထိုသတို့သမီးကို၊ ဧကော
တဦးသော၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပဒုစက္ခိ၊ မွေးကျွေးသုတ်
သင်၏။ ဝိစရန္တိယာ၊ ထိုမှဤမှ သွားလာသော၊ တဿာဝိကုမာရိယာ၊ ထို
သတို့သမီး၏၊ ပဒုန္နိရေ၊ ပဒုန္နိရေ၊ ခြေတွင်းတိုင်ခြေတွင်းတိုင်း၌၊ ဘူမိတော၊
မြေမှ၊ ပဒုမာနိ၊ ပဒုမ္မာကြာတို့သည်၊ ဥဠဟန္တိ၊ ပေါက်လာကုန်၏။ ဧကော၊
တယောဂ်သော၊ ဝနစရကော၊ တောမူဆိုးသည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဗာရာဏ
သီရဉ္စော၊ ဗာရာဏသီမင်းအား၊ အာရာစေသိ၊ သံတော်ဦးတင်လေ၏။
ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ တံကုမာရိံ၊ ထိုသတို့သမီးကို၊ အာနေတွာ၊
ဆောင်၍၊ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မိဖုရားကြီးကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ တဿာ၊ ထိုပဒုမ
ဝတိမိဘုရား၏၊ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်း၌၊ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်၊ သဗ္ဗာတိ၊
တည်၏။ မဟာပဒုမကုမာရော၊ မဟာပဒုမမင်းသားသည်၊ တဿာ၊ ထိုမိ
ဖုရား၏၊ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်း၌၊ ဝသိ၊ နေ၏။ သေသ၊ ကြွင်းသောလေးရာကိုး
ဆယ်ကိုးယောက်တို့သည်၊ ဂတ္တမလံ၊ ကိုယ်ဝန်အညစ်အကြေးကို၊ နိဿာ
ယ၊ မှီ၍၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကြလေကုန်၏။ တေ၊ ထိုငါးရာသော မင်းသားတို့
သည်၊ ဝယပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ရောက်ကြကုန် သည်ရှိသော်၊ ဥယျာနေ၊
ဥယျာဉ်၌၊ ပဒုမဿရေ၊ ပဒုမ္မာကြာအိုင်၌၊ ကိဇ္ဇန္တာ၊ ရေကစားကြကုန်သည်

ရှိသော်၊ ဧကေကသ္မိံ၊ တရတရသော၊ ပဒုမေ၊ ပဒုမ္မာတြာပုဉ်၌၊ နိသိဒ္ဓိတွာ၊
ထိုင်နေကြ၍၊ ပရိပက္ခဉာဏာ၊ ရင့်မာသောဉာဏ်ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊
သင်္ခါရော၊ သင်္ခါရတို့၌၊ ခယဝယံ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊
ဖြစ်စေကြကုန်၍၊ ပစ္စေကဗောဓိံ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်သို့၊ ပါပုဏိံသု၊
ရောက်ကြလေကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊ ဗျာကရဏဂါထာ၊
ကြားသောဂါထာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ။

သရောရဟံ၊ ရေ၌ရောက်သော၊ ပဒ္မပလာသံ၊ များစွာသော ပွင့်ချင်ရှိ
သော၊ အတြဇံ၊ ညွှန်၌ဖြစ်သော၊ ဘမရဂဏာနုဗိဏ္ဏံ၊ ပန်းအပေါင်းတို့၏အ
စဉ်မှီရာဖြစ်သော၊ သုပုပ္ဖိတံ၊ ကောင်းစွာပွင့်သောပဒုမ္မာတြာကို၊ ဒိသွာ၊
မြင်၍၊ အနိစ္စတာ၊ အမြဲမရှိသည်အဖြစ်ဖြင့်၊ ခယဝယတံ၊ ကုန်ခြင်းပျက်
ခြင်းကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ဧကော၊ တယောက်တည်း၊ ခေဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့
ချိနှင့်တူစွာ၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပစ္စေကဗောဓိံ၊ ပစ္စေကဗောဓိ
ဉာဏ်ကို၊ အသိသမ္ပုဋ္ဌေသု၊ ထိုးထွင်း၍ သိကြကုန်သော၊ တေသုပဉ္စသု
ပစ္စေကဗုဒ္ဓသတေသု၊ ထိုငါးရာသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့တွင်၊ အတ္တန္တရော၊
အတွင်းဝင်သော၊ တဂ္ဂရသိခိနာမ၊ တဂ္ဂရသိခိ အမည်ရှိသော၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဂန္ဓမာဒနပဗ္ဗတေ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်၌၊ နန္ဒမူလ
ပဗ္ဗာရေ၊ နန္ဒမူလတောင်၌၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ နိရောဓသမာပတ္တိံ၊ နိ
ရောဓသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ သတ္တာဟံ၊ သမာပတ်၏၊
အတ္တယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ နိရောဓ၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်
မူ၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်၊ အာဂတံ၊ ကြွလာ၍၊ ဣသိဂိလိ
ပဗ္ဗတေ၊ ဣသိဂိလိတောင်၌၊ ဩတရိတွာ၊ သက်တော်မူ၍၊ ဝုဋ္ဌန္တသမယံ၊
နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်တော်မူ၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊
သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူတော်မူ၍၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့၊
ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလှူငှါ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ တသ္မိံ၊ စသမယေ၊ ထိုအခါ
၌လည်း၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ သေဋ္ဌိ
ပုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်၊
ဥယျာနုဗိဇ္ဇနတ္ထံ၊ ဥယျာဉ်ကမ်းအံ့သောငှါ၊ နဂရတော၊ မြို့မှ၊ နိက္ခမန္တော၊
ထွက်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ တဂ္ဂရသိခိံ၊ တဂ္ဂရသိခိမည်တော်မူသော၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ပဏ္ဍုကာသာဝဝသ
နော၊ ဖြေတော့သော ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ကိုပတ်ရုံ၏၊ ကုဗ္ဗိန္နနာ
ရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သတည်း၊ တယာဟိတတောဝေ၊ ထို

ကြောင့်သာလျှင်၊ ကုဗ္ဗိဝိဝရေန၊ နှသောသင်္ကန်းဖြင့်၊ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို၊
ပါရပိတွာ၊ ရုံ၏၊ ဝန္တတိ၊ သွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုဠဟိတွာ၊ တံထွေးထွေး၍၊
အပသဗျကတွာ၊ လက်ျာဘက်ကိုကွင်းရှောင်၍၊ ပက္ကာမိ၊ ဗဲခဲလေ၏၊ တံ
ပက္ကမနံ၊ ထိုသို့ပြု၍ ဗဲခဲသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓေါကုဗ္ဗိဣမသ္မိံ
ယေဝရာဇဂဟေ (ပ) ပက္ကာမိတိ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓေါကုဗ္ဗိဣမသ္မိံ ယေဝရာဇဂဟေ
(ပ) ပက္ကာမိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

တတ္ထံ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ကောနာယန္တိ၊ ကောနာယံဟူသည်ကား၊ အယံ၊
ဤသူကား၊ ကောနု၊ အဘယ်သူနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခံသနဝသေန၊ ဆဲရေး
ချုတ်ချယ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ကောဝါယန္တိဝိ၊ ကော
ဝါယံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ကုဗ္ဗိတိ၊ ကုဗ္ဗိဟူသည်
ကား၊ ကုဗ္ဗိယေဝ၊ အနူဟူ၍သာလျှင်၊ တံမဟေသိ၊ ထိုတဂ္ဂရသိဒ္ဓိမည်
တော်မူသောရှင်ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါကို၊ ကုဗ္ဗိရောဂံကုဗ္ဗိရောဂေန၊ နူနာဖြင့်၊ အက္ကော
သဝတ္ထု၊ အက္ကောသဝတ္ထုသို့၊ ပါပေဇ္ဇော၊ ရောက်စေလျက်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊
ကုဗ္ဗိဝိဝရေနာတိ၊ ကုဗ္ဗိဝိဝရေနဟူသည်ကား၊ ကုဗ္ဗိနံ၊ နူနာတို့ကို၊ ဝိဝရေ
န၊ သင်္ကန်းဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယေသုယေန၊ များသော
အားဖြင့်၊ ကုဗ္ဗိနာ၊ နူနာအား၊ ခုံသမကသသရိသပ္ပဗုဗဟနတ္ထန္တံ၊ ခြင်္သေ့က
ကင်းသန်းတို့၏ ကိုက်ခဲခြင်းအတွေတို့ကိုတားမြစ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
ရောဂပဗ္ဗိန္ဒာဒနတ္ထန္တံ၊ အနာကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပံဝါတံဝါ၊
ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော၊ ပိလေဝါတိကက္ခဏံ၊ ပုဆိုးနွမ်းပိုင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ ပါရပတိ၊ ရုံ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အသပဒသ၊ ထိုကုဗ္ဗိဝိဝရပုန်၏၊ အယန္တိ
အတ္ထံ၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
ပံသုကုလဝိဝရေရတ္တာ၊ ပံသုကုသင်္ကန်းကိုဆောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
အဂ္ဂဠာနံ၊ အဟေတို့၏၊ အနေကဝဏ္ဏဘာဝေန၊ များသောအဆင်းရှိသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ ကုဗ္ဗိသရီရသဒိသော၊ အနူ၏ကိုယ်နှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟိဇ္ဇေန္တော၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာသည်ဖြစ်၍၊ ကုဗ္ဗိ
ဝိဝရေနာတိ၊ ကုဗ္ဗိဝိဝရေနဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ နုဠဟိတွာတိ၊ နုဠဟိတွာ
ဟူသည်ကား၊ ခေဋ္ဌံ၊ တံထွေးကို၊ ပါတေတွာ၊ ထွေး၍၊ အပသဗျတော
ကရိတွာတိ၊ အပသဗျတောကရိတွာဟူသည်ကား၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့
သည်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓံ၊ ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်သည်ရှိသော်၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို၊
ကရာန္တိ၊ ပြကုန်၏၊ အယံပန၊ ဤသုပ္ပဗုဒ္ဓသုဋ္ဌေးသားသည်ကား၊ အဝိညူ

တာယ။ မလိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိဘဝေန၊ နှိပ်စက်သောအဖြစ်
 ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အပဿဗျံ၊ လက်ျာဘက်ဖြင့် ရှောင်ကွင်း
 သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အပဿဗျံ၊ လက်ျာဘက်ကို၊
 ပက္ခေကတွာ၊ အဘို့ပြု၍၊ ဂတော၊ သွား၏၊ အသဗျတော၊ အသဗျတော
 ဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿကမ္မဿာတိ၊ တဿ
 ကမ္မဿဟူသည်ကား၊ တဂ္ဂရုယိခိန္တိ၊ တဂ္ဂရုယိခိမည်တော်မူသော၊ ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌၊ ကောနာယံကုဋ္ဌိတိ၊ ကောနာယံကုဋ္ဌိဟူ၍၊ ဟိန္ဒိတွာ၊
 ရှုပ်ချနှိပ်စက်၍၊ နုဋ္ဌ၊ ဘနအပဿဗျကရဏ ဝသေန၊ တံဇွေး ဇွေးခြင်း
 လက်ျာကို ပေး၍ ရှောင်ကွင်းခြင်းကို ပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တ
 ပါပကမ္မဿ၊ ဖြစ်စေသောအကုသိုလ်ကံ၏၊ နိရယေပစိတ္တာတိ၊ နိရယေပ
 စိတ္တဟူသည်ကား၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိရယဂ္ဂိနာ၊ ငရဲမီးဖြင့်၊ ခုယိတ္ထ၊ လောင်
 လှလေပြီ၊ ပဗ္ဗိတ္ထနိရယဂ္ဂိနာတိ၊ ပဗ္ဗိတ္ထနိရယဂ္ဂိနာဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရှုတ်
 ကြကုန်၏၊ တဿေဝကမ္မဿ ဝိပါကဝသေနာတိ၊ တဿေဝ ကမ္မဿ
 ဝိပါကဝသေနဟူသည်ကား၊ ယေနကမ္မေန၊ အကြင်ကံကြောင့်၊ သော၊ ထို
 သုပ္ပဗုဒ္ဓသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ ယူလေ၏၊ တံ
 ကမ္မံ၊ ထိုကံသည်၊ မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ နဒေတိ၊
 မပေး၊ အဿ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓအား၊ တဒါ၊ ထိုသူဌေးသားဖြစ်သော ဘဝ၌၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌၊ ဝိပ္ပဋိပဇ္ဇနဝသေန၊ ဘောက်ပြန်သဖြင့်ကျင့်မိ
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တ၊ ဖြစ်သော၊ အပရာပရိယဝေဒနိယဘူတာ၊
 အပရာပရိယဝေဒနိယဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ယာနာနာစေတနာ၊ အကြင်အထူး
 ထူးသော စေတနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာစေတနာ၊ ထိုစေတနာသည်၊
 အပရာပရိယဝေဒနိယေနော၊ အပရာပရိယဝေဒနိယအဖြစ်ဖြင့်သာသျှင်၊
 ဂုဉာကမ္မေန၊ အားနည်းသော ကုသိုလ်ကံသည်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊
 တိဟေတုကပဋိသန္ဓိယာ၊ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေကို၊ ဒိန္နာယ၊ ပေးအပ်သည်
 ရှိသော်၊ ပဝတ္တိယံ၊ ပဝတ္တိအခါ၌၊ ကုဋ္ဌိဘာဝံ၊ နှုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒလိန္ဒိယ
 ပရမကာရုညတံ၊ ဆင်းရဲသည်၏အဖြစ် အလွန်သနားဖွယ် ရှိသည်၏
 အဖြစ်သို့၊ အာပါဒေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ တံအာပါဒနံ၊ ထိုသို့ရောက်စေသည်
 ကို၊ သန္နာယ၊ ရည်၍၊ ကမ္မဿာဂဝသေန(ပ)ဝိပါကဝသေနာတိ၊ ကမ္မ
 ဿာဂဝသေန(ပ)ဝိပါကဝသေနဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ လောကေ၊ လောက၌၊ သဒိသေဝိ၊ သဒိသ၌
 လည်း၊ တဗ္ဗောဟာရော၊ ထိုသဒိသကိုခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌော၊ ထင်၏၊

တံ၊ ထိုလင်ခြင်းသည်၊ ယထာ၊ အဘယ်ပြီဟုကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သာ
 ဇေတိတ္ထိရိတာနိယေဝဩဿဓာနိတိ၊ သာဇေတိတ္ထိရိတာနိယေဝဩဿ
 ဓာနိဟူသကဲ့သို့တည်း၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ကောနု
 ခေါဘန္တေဟေတုတိ၊ ကောနုခေါဘန္တေဟေတုဟူ၍၊ တေနဘိက္ခုနာ၊ ထို
 ရဟန်းသည်၊ ဗုဒ္ဓပဉ္စမေ၊ အပ်သောပြဿနာကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ ဖြေတော်
 မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယောတဿကာဂတိကော၊ အဘိသမ္ပရာယောတိ၊
 ယောတဿကာဂတိ ကောအဘိသမ္ပရာယောဟူ၍၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဘိက္ခု၊
 တိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓပဉ္စေ၊ မေးအပ်သောပြဿနာသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊
 တံပဉ္စ၊ ထိုပြဿနာကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတုံ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ၊ သောတထာဂတပဝေ
 ဒိတန္တိ အာဒိ၊ သောတထာဂတပဝေဒိတံ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊
 ဗုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုပါဌ၌၊ တထာဂတပဝေဒိတန္တိ၊ တထာဂတပဝေဒိတံဟူ
 သည်ကား၊ တထာဂတေန၊ လာခြင်းကောင်းတော်မူသော၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အက္ခာတံပကာဘိ
 တံ၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတပဝေဒိတံ၊ တ
 ထာဂတပဝေဒိတမည်၏၊ အာဂမ္မာတိ၊ အာဂမ္မဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂိဝဇ္ဇာ၊
 စွဲ၍၊ နိဿယယ၊ ဖြို၍၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တထာဂတပဝေဒိတ ဓမ္မဝိနယေတိဝိ၊
 တထာဂတပဝေဒိတဓမ္မဝိနယဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌအချို့ရှိ၏၊ သန္တံ
 သမာဒိပတိတိ၊ သန္တံသမာဒိပတိဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မတောက်မပြန်အလုံးစုံသော တရားတို့ကို ကိုယ်တော်
 တိုင်သိတော်မူ၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်
 ကို၊ သွာချာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏၊ သံဃော၊ သံဃာတော်
 သည်၊ သုပ္ပဒ္ဓိပန္နော၊ ကောင်းစွာကျင့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရတနတ္ထယ
 သန္တိသယံ၊ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကိုကောင်းစွာဖို့သော၊ ဗုဒ္ဓဘာဂသဒ္ဓုဓ္မေ၊
 ရှေးအတို့၌ဖြစ်သော သဒ္ဓါကို လည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရာသဒ္ဓုဓ္မေ၊ လော
 ကုတ္တရာသဒ္ဓါကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်
 လည်းဖြစ်သော၊ သန္တံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အာဒိပတိ၊ ယူငြိ၊
 ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့် ယူသည်ရှိသော်၊ ပုန၊ တဖန်၊ အာဒါ
 တဗ္ဗာ၊ ယူအပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဇေတထာအာကာရေန၊ ထိုအခြင်း
 အရာဖြင့်၊ ယာဝဘဝက္ခယာ၊ ဘဝကုန်သည်တိုင်အောင်၊ သန္တံ၊ ယုံကြည်
 ခြင်းကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိတ္တသန္တာနေ၊ ဖိတ်၏အစဉ်၌၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်

စေ၏။ ဣတိအယံ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သီလံသမာဓိ
 ယိတိအာဒိသုပိ၊ သီလံသမာဓိယိဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌လည်း။ ဇေသ
 ဝနယော၊ ဤနည်းသျှင်နည်းရှိ၏။ သီလန္တိ၊ သီလံဟူသည်ကား။ ပုဗ္ဗ
 တာဂသီလေန၊ မဂ်၏ရှေးအတို့၌ဖြစ်သော သီလနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မဂ္ဂ
 သီလဉ္စ၊ မဂ်သီလကို လည်းကောင်း။ ဗလသီလဉ္စ၊ ဖိုလ်သီလကိုလည်း
 ကောင်း။ အဓိပ္ပတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ သုတန္တိ၊ သုတံဟူသည်ကား။ ပရိယတ္တိ
 ဗဟုသစ္စဉ္စ၊ ပရိယတ္တိဗဟုသုတကိုလည်းကောင်း။ ပဋိဝေဓဗဟုသစ္စဉ္စ၊
 ပဋိဝေဓဗဟုသုတကို လည်းကောင်း။ ဣတိဤသို့၊ ဒုဝိဓမ္မိန္ဒြပ်ပါးအပြား
 ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သုတံ၊ သုတကို၊ အဓိပ္ပတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဟိ
 သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ပရိယတ္တိဓမ္မာပိ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မတို့သည်လည်း၊
 တေန၊ ထိုပရိယတ္တိဓမ္မဖြင့်၊ ဓမ္မသဝနကာလေ၊ တရားတော်ကိုကြားနာရ
 သောအခါ၌၊ သစ္စပဋိဝေဓသဘကော၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်း
 ကို ပြီးစေတတ်ကုန်သော၊ ယထာလဒ္ဓပ္ပကာရာ၊ အကြင်အကြင် ရအပ်
 သောအပြားရှိကုန်သော၊ သုတာ၊ အကြားအမြင်တို့ကို၊ ပရိစိတာ၊ လေ့လာ
 အပ်ကုန်၏။ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာ၊ အဖန်တလဲလဲရှုကြည့်အပ်
 ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပဒ္ဓိဝိဒ္ဓါစ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိအပ်
 ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်
 ကုန်၏။ ။

စာဂန္တိ၊ စာဂံဟူသည်ကား။ ပဌမမဂ္ဂဝဏ္ဏကိလေသာသင်္ခါရနံ၊
 ပဌမမဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်သတ်အပ်သော ကိလေသာမာရ်အာဝိသင်္ခါရမာရ်
 တို့ကို၊ ဝေါဿဂ္ဂသင်္ခါတံ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းဟူ၍ဆိုအပ်သော၊ စာဂံ၊ စွန့်ခြင်း
 ကို၊ ယေနပဌမမဂ္ဂေန၊ အကြင်ပဌမမဂ်ဖြင့်၊ အရိယာသာဝကာ၊ အရိယာ
 သာဝကတို့သည်၊ နေယျဓမ္မေသုလ္လာဘဝပ္ပတ္တိတို့၌၊ မုတ္တစာဂါစ၊ လွတ်
 လွတ်စွန့်ကြဲခြင်း ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပယတပါဏိ၊
 ဖြစ်သောလက်ရှိသဖြင့်၊ ဝေါဿဂ္ဂရတာ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်း၌ မြေလျော်ကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ပညန္တိ၊ ပညံဟူသည်ကား။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
 မဂ္ဂပညဉ္စေ၊ မဂ်ပညာကိုလည်းကောင်း။ ဗလပညဉ္စ၊ ဖိုလ်ပညာကိုလည်း
 ကောင်း။ အဓိပ္ပတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ကာယသသောဒါတိ၊ ကာယသသော
 ဒါဟူသည်ကား။ ဥပါဒိန္နက္ခန္ဓကပရိစာဂါ၊ ဥပါဒိန္နက္ခန္ဓာကိုစွန့်သည်မှ၊
 ပရံမရဏာတိ၊ ပရံမရဏာ ဟူသည်ကား။ တဒနန္တရံ၊ ထိုဥပါဒိန္နက္ခန္ဓာကို

စွန့်သည်၏ အခြားမဲ့၌၊ အဘိနိဗ္ဗတ္တက္ခန္ဓဂဟဏေ၊ အသစ်ဖြစ်သောခန္ဓာ
ကိုယ်ကိုယူခြင်း၌၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ကာယဿဘေဒါတိ၊ ကာ
ယဿဘေဒါဟူသည်ကား၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယ၊ ဥပဇ္ဈဒါ၊ ပြတ်
သည်မှ၊ ပရိမရဏာတိ၊ ပရိမရဏာဟူသည်ကား၊ ဂုတိတော၊ ဂုတိစိတ်မှ၊
ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ သုဂတိ၊ ကောင်းမှုရှိသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊
ရူပါရုံသည်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော၊ လောကံ၊ နတ်ပြည်ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပဒတ္တယေနာပိ၊ ပုဒ်သုံးခုတို့၏အပေါင်းဖြင့်သည်း၊ ဒေဝလောကမေဝ၊ နတ်
ပြည်ကိုသာလျှင်၊ ဝဒတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
သောသဂ္ဂလောကော၊ ထိုနတ်ပြည်သည်၊ သမ္ပတ္တိနံ၊ ဝည်းစိတ်တို့၏၊ သော
ဘဏတ္တာ၊ တင့်တယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဂ္ဂိသုန္ဓရာ၊ ကောင်းသော၊
ဂတိ၊ လားရာတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဂတိ၊ သုဂတိမည်၏၊ ရူပါ
ဒီဟိ၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ ဝိသေသေဟိ၊ ကာမဂုဏ်အထူးတို့ဖြင့်၊ သုဠု
အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဂ္ဂေါ၊ သဂ္ဂမည်၏၊
ဇေတ္ထံ၊ ဤနတ်ပြည်၌၊ သမ္ပကာလံ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ သုခမေဝ၊ ချမ်းသာသည်
သာလျှင်၊ လောကီယတိပကိဋ္ဌာယတိ၊ တည်တတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
သုခမေဝ၊ သုခသည်သာလျှင်၊ လောကီယတိလုဇ္ဈတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ လောကောတိ၊ လောကဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥပ
ပန္နောတိ၊ ဥပပန္နောဟူသည်ကား၊ ပဋိသန္ဓိဂဟဏာဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေကို
ယူသည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဥပဂတော၊ ကပ်လေ၏၊ သဟဗျတန္တံ၊ သဟ
ဗျတံဟူသည်ကား၊ သဟဘာဝံ၊ တကွအဖြစ်သို့၊ ဝစနတ္ထောပန၊ ဝိပြုတ်ကို
ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ သဟ၊ တကွ၊ ဗျတ်ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်
တတ်၏၊ ဝသတိ၊ နေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဟဗျော၊ သဟဗျ
မည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဟဋ္ဌာယိ၊ တကွတည်လေ့ရှိသည်၊ သဟဝါ
တိ၊ တကွနေလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုတကွတည်လေ့
တကွနေလေ့ရှိသောသူ၏၊ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း၊ သဟဗျတံ၊ တကွတည်
လေ့ဘကွ နေလေ့ရှိသောသူ၏အဖြစ်၊ အကိရောစတိတံ၊ အကိရောစတိ
ဟူသည်ကား၊ အဘိက္ခမ္မ၊ လွန်၍၊ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဝိရောစတိဝိရာ
စတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏၊ ဝဇ္ဈေနာတိ၊ ဝဇ္ဈေနဟူသည်ကား၊ ရူပ
သမ္ပတ္တိယာ၊ အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ယသဿာတိ၊ ယသဿာဟူသည်
ကား၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သောသုပ္ပ
ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်၊ အသုစိမက္ခိတံ၊ မစင်ယင် အပေါင်းတို့ဖြင့်

တလှောင်လှောင်ပုပ်နံသော။ ဇန္တရံ၊ ထိုမှဤမှကွဲအက်သော၊ မတ္တိကာဘ
 ဇနံ၊ မြေခိုးမြေခွက်ကို၊ ဆန္ဒေတွာ၊ စွန့်ပစ်၍၊ အနေကရတနာပိပိတ္တံ၊ အထူး
 ထူးအပြားပြားများသောရတနာတို့ဖြင့်အလွန်ဆန်းကြယ်သော၊ ပဘဿ
 ရရံသိဇာလ၊ ပိနန္ဒနသုဒ္ဓဇမ္ပ၊ ဒဘာဇနံ၊ ပြီးပြီးပြက်ပြက် ထွက်သော
 ရောင်ခြည် ကွန်ယက်တို့ဖြင့် အထူးထူး အပြားပြား နှစ်သက်ဘွယ်မှေး
 ရှက်လျက် တည်သော အလွန်စင်ကြယ်သော ဇမ္ပ၊ ရစ် ရွှေစင်ခွက်ကို၊
 ဂဗ္ဘန္တောပိယ၊ ယူသိသကဲ့သို့၊ ဂုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိ
 သော၊ ကဋ္ဌေဝရံ၊ အကောင်ပုပ်ကို၊ ဣမေဤအရပ်၌၊ နိက္ခိပိတံ၊ ချထား၍၊
 ဧကမိတ္တက္ခဏေန၊ တချက်သောမိတ္တက္ခဏဖြင့်၊ ယထာဝရတ္တံ၊ အကြင်
 အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ဒိဗ္ဗတ္တဘာဝံ၊ နတ်၏ အတ္တဘော
 ကို၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ပဗ္ဗိ
 လဘတိ၊ ရလေ၏၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာ ဟူသည်ကား၊
 ပါပါနံ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ အပရိဝဇ္ဇနေ၊ မကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌၊ ဧတံ
 အာဒိနံ၊ ဤအပြစ်ကို၊ ပရိဝဇ္ဇနေ၊ မကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌လည်း၊ ဧတံအာနိသံ
 သံ၊ ဤအကျိုးဆက်ကို၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တဒတ္ထဝိဘာဝနံ၊ ထိုအနက်ကိုထင်စွာပြ
 တတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။

တဿာဥဒါနဂါထာယ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်
 ကား၊ သင်္ခေပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခု
 ဝိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ပရုတ္တမေ၊ အားထုတ်
 အပ်သော၊ ကာယိကဝိရိယေ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောလုံ့လသည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်
 ရှားရှိလျက်၊ သရီရေ၊ ကိုယ်ကို၊ ဝဟန္တေ ၊ ရွက်ဆောင်သည်ရှိသော်၊ ဝိသ
 မာနိ၊ မညီမညွတ်ကုန်သော၊ ပပါတာဒိဋ္ဌာနာနိ၊ ချောက်ကမ်းအစရှိသော
 အရပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စဏ္ဍဘာဝေန၊ ကြမ်းတမ်း
 သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိသမာနိ၊ မညီမညွတ်ကုန်သော၊ ဟတ္ထိအဿအဟိ
 ကုတ္တုရဂေါရူပါဒိနိ၊ ဆင်မြင်းမြွေခွေးခွားအပေါင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ပရိ
 ဝဇ္ဇေတိယထာ၊ ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဇိဝ
 င်လာကေ၊ အသက်ရှင်သော၊ ဣမသ္မိံ သတ္တလောကေ၊ ဤသတ္တလောက၌၊
 ပဏ္ဍိတောသပ္ပညော၊ ပညာရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ တာယ
 သပ္ပညတာယ၊ ထိုမိမိ၏ပညာဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဟိတံ၊ အစီးအပွား
 ကို၊ ဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍၊ ပါပါနိလသမကာနိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ဒုစ္စရိ

၂၆

တာနိ၊ နုတ္တရိကံတို့ကို၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရှောင်ရာ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏။ ဇေဝံ၊ ဤသို့မရှောင်ကြဉ်သည်ရှိသော်၊ အပံသုပ္ပဗုဒ္ဓေါ၊ ဤသုပ္ပ
 ဗုဒ္ဓသည်၊ တဂ္ဂရသိဒ္ဓိ၊ တဂ္ဂရသိဒ္ဓိအမည်တော်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေး၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ အပရိဝဇ္ဇေတွာ၊ မရှောင်ကြဉ်မူ၍၊
 မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ အနုယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိ
 ယထာ၊ ရောက်လေသကဲ့သို့၊ ဇေဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်
 ရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓေါကုဋ္ဌိ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓလူနဲ့သည်၊ မမ၊ ငါတုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရား
 ဒေသနာတော်ကို၊ အာဂမ္မ၊ ခွဲ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သံဝေဂပတ္တော၊ ထိတ်
 လန့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို၊ ပရိဝဇ္ဇေန္တော၊
 ကြဉ်ရှောင်လျက်၊ ဥဇ္ဇာရေဝိသေသံ၊ ပြန်ပြောသော ကရားအထူးကို၊ အဓိ
 ဂန္တိယထာ၊ ရလေသကဲ့သို့၊ ဇေဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အညောဝိ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓ
 တပါးသောသူသည်လည်း၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ ပြန်ပြောသော၊ ဝိသေသာဓိဂမံ၊ တရား
 အထူးကိုရခြင်းကို၊ ဣန္ဒြေန္တော၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှု
 တို့ကို၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ဝေးစွာကြဉ်ရှောင်ရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း။ တတိယသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ တတိယသုတ်၏
 အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-သောဏတ္ထရဝဂ်-၄-ကုမာရကသုတ်။

စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ကုမာရကာတိ၊ ကုမာရကာဟူသည်ကား၊ တ
 ရုဏသုဂ္ဂလာ၊ နုနယ်ပျိုမြစ်သောသူတို့သည်၊ ယေ၊ အကြင်သူငယ်တို့သည်၊
 သုဘာသိတဒုန္တာသိတဿ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကား မကောင်း
 သဖြင့်ဆိုအပ်သောစကား၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်
 ၏၊ တေဇနာ၊ ထိုသူငယ်တို့ကို၊ ဣမေ၊ ဤသုတ်၌၊ ကုမာရကာတိ၊ ကုမာရကာ
 ဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဣမေ
 သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ဇာတဒိဝသတော၊ တွားသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာ
 ပာ၊ စ၍၊ ယာဝံ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ ပဋ္ဌဒသဝဿံ၊ တဆွဲငါးနှစ်ရောက်
 သောအခါသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝံ၊ ထိုရွှေလောက်သောအခါကို၊ ကုမာ
 ရကာဗာလာတိ၊ ကုမာရကာဗာလာဟူ၍၊ ဝုဗ္ဗန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေတာ၊

ထိုတခွဲငါးနှစ်မှ၊ ပရိနောက်၌၊ ဝိသတိဝဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်ဆပတ်ရှိသော
 သူတို့ကို၊ ယုဝါနောတိ၊ လုလင်ပျိုတို့ဟူ၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ မစ္ဆကော၊
 ဗာဓေန္တိတိ၊ မစ္ဆကောဗာဓေန္တိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂသင်္ခပေးခရီး၏အနီး၌၊
 ဧကသ္မိံ၊ တခုသော၊ တဋ္ဌာကော၊ တဘက်ဆည်ကန်၌၊ နိဒါဗာကာလေ၊
 နွေအခါ၌၊ ဥဒကော၊ ရေသည်၊ ပရိက္ခိဏော၊ ကုန်သည်ရှိသော်၊ နိန္ဒဌာနေ၊
 ချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ်၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဥဿန္တိတွာ၊ ပက်၍၊
 ခုဒ္ဒကမစ္ဆေ၊ ငါးငယ်တို့ကို၊ ဂဏှန္တိ စေဝ၊ ပမ်းလည်းပမ်းကုန်၏၊ ဟနန္တိ ဝ၊
 သတ်လည်းသတ်ကုန်၏၊ ပဓိတွာ၊ ချက်ပြုတ်ဖုတ်ကင်၍၊ ခါဒိဿာမ၊ ခဲကုန်
 အုံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ မစ္ဆေ၊ ငါးတို့ကို၊ ဗာဓေန္တိ၊ သတ်ညှစ်
 ကုန်၏၊ တေနုပသင်္ကမိတိ၊ တေနုပသင်္ကမိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂတော၊ ခရီးမှ၊
 ထောကံ၊ အတန်ငယ်၊ တဋ္ဌာကံ၊ တဘက်ဆည်ကန်သို့၊ အပက္ကမိတွာ၊
 ဖဲအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပသင်္ကမိတိ၊ ဥပ
 သင်္ကမိဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ကသ္မာပန၊ အတယ်ကြောင့်ကား၊ ဥပသင်္ကမိ၊
 ကပ်လေသနည်း၊ ဣတိ စေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ တေကုမာရကော၊ ထိုသူငယ်
 တို့ကို၊ အတ္တနိ၊ ကိုယ်တော်၌၊ ဝိဿာသံ၊ အကြွမ်းဝင်ခြင်းကို၊ ဇနေတုံ၊ ဖြစ်
 စေခြင်းငှါ၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်တော်မူ၏၊ ဘာယတေ ဝေါတိဇ္ဇေ၊ ဘာယ
 တေ ဝေါဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝေါတိ၊ ဝေါဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊
 နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ဒုက္ခဿာတိ၊ ဒုက္ခဿဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ နိဿဂ္ဂေ၊
 ပဉ္စမိအနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်တည်း၊ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း
 မှ၊ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အပ္ပိယံ ဝေါဒုက္ခန္တိ၊
 အပ္ပိယံ ဝေါဒုက္ခံဟူသည်ကား၊ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏၊ သရိဓေ၊ ကိုယ်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
 နကဒုက္ခံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သောဆင်းရဲကို၊ အပ္ပိယံ ကိံ၊ မချစ်အပ်သည်မဟုတ်
 လော၊ အနိဋ္ဌိကိံ၊ အလိုမရှိအပ်သည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ မေး
 တော်မူ၏၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ ဣမေသတ္ထိ၊
 ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အနိစ္ဆန္တော ဝေ၊
 အလိုမရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ ဒုက္ခဟေတု၊ ဆင်းရဲ
 ၏အကြောင်းကို၊ ပဋိပစ္စန္ဓာ၊ ကျင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တတော၊ အနက်
 အားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိကုန်၍၊ တံ၊ ထိုဆင်းရဲကို၊ ဣန္ဒြိယဇနာမ၊ အလိုရှိ
 သည်မည်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊
 ထိုအနက်ကို၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊
 ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ ပါပကြိယာ

ယ၊ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းကို၊ နိသေခန့်၊ တားမြစ်တတ်သည်လည်းဖြစ်
သော၊ အာဒိနဝရိဘဝနန္တ၊ အပြစ်ကိုထင်စွာ ဖြတ်တတ်သည်လည်းဖြစ်
သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ။

တဿ၊ ထိုဥဒါနံနှစ်ဂါထာ၏၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗော၊
မှတ်အပ်၏၊ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်သူငယ်တို့အား၊ သကသံ၊ အလုံးစုံသော၊ အပါ
ယိကံ၊ အပါပင်တုံ့ဖြစ်လတ္တံ့ သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ သုဂတိ
ယဉ္ဇ၊ သုဂတိတုံ့လည်း၊ အပ္ပါယုကတာမနုဿဒေါသသိပ္ပယာဒိဝေဒဒုက္ခံ၊
အသက်တိုသည်၏အဖြစ် မနုဿဒေါသသိပ္ပယအစရှိသည်အပြားရှိသော
ဆင်းရဲကို လည်းကောင်း၊ ယဒိအပ္ပိယံ၊ အကယ်၍မချစ်အံ့၊ ယဒိအနိဋ္ဌံ၊
အကယ်၍အလိုမရှိအံ့၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်သူငယ်တို့သည်၊ တတောဒုက္ခတော၊
ထိုဆင်းရဲမှ၊ ယဒိဘာယထ၊ အကယ်၍ကြောက်ကုန်အံ့၊ အာဝါ၊ ထင်စွာ
လည်းကောင်း၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ပါကဋ္ဌဘာဝဝသေန၊ ထင်စွာ
ပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အပ္ပဋိစ္ဆန္တံ၊ မဖုံးလွှမ်းသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ကဝေယနဝါ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယဝါ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
ပါဏာတိပါတာဒိပ္ပတေဒံ၊ သူ့ အသက်ကိုသတ်ခြင်းစသည်အပြားရှိသော၊
ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌၊ အပါကဋ္ဌ
ဘာဝဝသေန၊ မထင်ရှားသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ဖုံးကွယ်သည်
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မနောဒွါရေဧဝ၊ မနောဒွါရ၌သာလျှင်၊ အဘိဇ္ဈာဒိပ္ပတေဒံ၊
အဘိဇ္ဈာစသည်အပြားရှိသော၊ အနုမတ္တန္တိ၊ အနုမြူလည်းဖြစ်သော၊ ပါပ
ကံလာမကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ မာကတ္တမာ ကရိတ္တ၊ မပြု
ကြကုန်လင့်၊ တံပနပါပကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကိုလျှင်၊ တေရုပိ၊ ယခု
ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ အထကရောထ၊ အကယ်၍ပြုမူလည်းပြုအံ့၊ အာပာတိံ ဝါ၊
နောင်အခါ၌မူလည်း၊ ကရိဿထ၊ ပြုကြကုန်လတ္တံ့၊ နိရယာဒိသု၊ ငရဲအစ
ရှိကုန်သော၊ စတုသုအပါယေသု၊ အပါပင်လေးတုံတို့၌ လည်းကောင်း၊
မနုဿသုစ၊ လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏၊ ဖလ
ဘူတံ၊ အကျိုးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ ဣတောဝါ၊ ဤအရပ်မှ
လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထောဝါ၊ ထိုအရပ်မှလည်းကောင်း၊ ပဿာယန္တေ၊ ပြေး
သည်ရှိသော်၊ အမ္ဘေ၊ ငါတို့ကို၊ နာနုဗန္တိဿတိ၊ အစဉ်မလိုက်လတ္တံ့၊ ဣတိ
အဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ ဥပေစ္စအပစ္စ၊ နှလုံးပိုက်၍၊ ပဿာယတန္တိ၊
ပြေးပင်ပြေးသော်လည်း၊ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်သူငယ်တို့အား၊ တတောဒုက္ခ
တော၊ ထိုဆင်းရဲမှ၊ မုတ္တိမောက္ခော၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဂတိကာလာ

ဒိပစ္စယန္တရ သမဝါယေ၊ ဂတိကာလ အစရှိသော အကြောင်းတပါး၏ ညီညွတ်ခြင်းသည်။ သတိရှိသော်၊ ဒိပစ္စိသတိယေဝ၊ အကျိုးပေးလတ္တံ့ သည်သာတည်း။ ဣတိဣမံအဓိပ္ပါယ်၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဒေသသတိ၊ ပြကော်မူ၏၊ ပလ္လာယနေတိဝိ၊ ပလ္လာယနေဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ဖတ်ကုန် ၏၊ ဝုတ္တနယေန၊ ခိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ အမှတ်မရှိတခုခု သောအရပ်သို့၊ ဂမနေန၊ သွားသဖြင့်၊ ပတ္တမနေ၊ တိန်းရှောင်ခြင်းသည်၊ သတိရှိသော်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အယဉ္ဇ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ နအန္တလိက္ခေနသမုဒ္ဒမဇ္ဈေ(ပိ)ပါပကမ္ဘာတိ၊ နအန္တလိက္ခေနသမုဒ္ဒမဇ္ဈေ(ပ)ပါပကမ္ဘာဟူသော၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါ ထာဖြင့်၊ ဒိပေတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏၊ စတုတ္ထသုတ္တဝတ္ထနာ၊ စတုတ္ထသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၅-သောဏတ္ထရဝဂ်-၅-ဥပေါသထသုတ်၊

ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ တဒဟူတိ၊ တဒဟူဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ အဟာနိ တသ္မိံ ဒိဝသေ၊ ထိုနေ၌၊ ဥပေါသထေတိတ္ထေ၊ ဥပေါသထေဟူသောဤပါဌ ၌၊ စစနတ္ထော၊ ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဧတ္ထဒိဝသေ၊ ဤနေ၌၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဥပဝသန္တိ၊ ကျင့်သုံး၍နေ တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဧတ္ထာတိပဒေန၊ ဧတ္ထဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌံ၊ ညွှန်ပြအပ်သော၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေသည်၊ ဥပေါသထော၊ ဥပေါသထမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤနေ၌၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း တို့သည်၊ သီလေန၊ သီလဖြင့်၊ ဥပဝသန္တိ၊ ကျင့်သုံး၍နေတတ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အနုသနေန၊ ညစ်မဝားခြင်းဖြင့်၊ ဥပဝသန္တိ၊ ကျင့်သုံး၍နေ တတ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အယံဥပေါသထသဒ္ဓေါ၊ ဤဥပေါသထသဒ္ဓါသည်၊ အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသမိ၊ ကျင့်သုံးဆောက်တည်ပါ၏၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ သီလေ၊ သီလ၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဥပေါသထောဝါ၊ ဥပုသ် သည်လည်းကောင်း၊ ပဝါရုဏာဝါ၊ ပဝါရုဏာသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ပါတိမောက္ခ၊ နေသာဒိဝိနယကမ္မေ၊

ပါတိမောက္ခန္ဓသအစရှိသောပိနည်းကံ၌။ အာဂတော၊ လာဇ္ဈိ၊ ဂေါပါလ
 ကုပေါသထော၊ ဂေါပါလကဥပုသ်သည် လည်းကောင်း။ နိဂဏ္ဌပေါ
 သထော၊ နိဂဏ္ဌဥပုသ်သည် လည်းကောင်း။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိ
 သောပါဠိတို့၌၊ ဥပဝါသေ၊ ဥပဝါသအနက်၌။ အာဂတော၊ လာဇ္ဈိ၊ ဥပေါ
 သထောနာမ၊ ဥပေါသထအမည်ရှိသော၊ နာဂရာဇာ၊ ဆင်မင်းသည်၊ ဣတိ
 အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ပညတ္တိယံ၊ ပညတ်အနက်၌။ အာဂ
 တော၊ လာဇ္ဈိ၊ အဇ္ဈိယနေကာ၊ ပန္နရသော၊ တဆွဲငါးရက်မြောက်သော၊
 ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်နေ့တည်း။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊
 နိဝသေ၊ နေ၌။ အာဂတော၊ လာဇ္ဈိ၊ ဣဓာပိ၊ ဤအရာ၌လည်း။ နိဝသေယေဝ၊
 နေ၌သာလျှင်၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒဟုပေါသထေ
 တိတ္ထေ၊ တဒဟု ပေါသထေဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ဥပေါသထ နိဝသတူ
 တော၊ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တသ္မိံ အဟာနိ၊ ထိုရက်၌၊ ဣတိအတ္ထော၊
 ဤအနက်ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ နိသိန္နောဟောတိတိ၊ နိသိန္နောဟောတိ
 ဟူသည်ကား၊ မဟာဘိက္ခုသံဃာ ပရိဝုတော၊ များစွာသော ရဟန်း
 အပေါင်းခြံရံလျက်၊ ဩဝါဒပါတိမောက္ခံ၊ ဩဝါဒပါတိမောက်ကို၊ ဥဒ္ဓိသိ
 တံ၊ ပြခြင်းငှါ။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိသမ္ဘပန၊ နေ
 တော်မူပြီး၍ကား၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဗိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့ကို၊ ဩလော
 ကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဇေကံ၊ တယောက်သော၊ ဒုသိလ
 ပုဂ္ဂလံ၊ သိလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဣမသ္မိံ၊ ဝုဂ္ဂလေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဣမ၊ ဤအစည်းအဝေး၌၊ နိသိန္နယေဝ၊ နေချက်သာလျှင်၊ ပါတိ
 မောက္ခံ၊ ပါတိမောက်ကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ သစေဥဒ္ဓိသိသ္မာမိ၊
 အကယ်၍ပြအံ့၊ တသ္မာဘိက္ခုနေ၊ ထိုရဟန်း၏၊ မုဒ္ဓါ၊ ပြီးခေါင်းသည်၊
 သတ္တဝေ၊ ခုနစ်စိတ်၊ ဗလိသ္မာတိ၊ ကွဲလွဲစွာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တသ္မိံ၊ ထိုဒုသိလ
 ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏိယေဝ၊ ဘိတ်ခိတ်သာ
 လျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။

၉။ ဣစ္ဆေ၊ ဤပါဠိတော်၌လည်း၊ ဥဒ္ဓတံအရုဏန္တိ၊ ဥဒ္ဓတံအရုဏံဟူ၍၊
 အရုဏုဂ္ဂမနံ၊ အရုဏံတက်ခြင်းကို၊ ဝတ္တာပိ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍လည်း၊ ဥဒ္ဓိသ
 တုဘန္တောဘဂဝါဘိက္ခုနံ၊ ပါတိမောက္ခန္တိ၊ ဥဒ္ဓိသတုဘန္တောဘဂဝါဘိက္ခုနံ
 ပါတိမောက္ခံဟူ၍၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊ ဩဝဂန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပါတိမောက္ခန္ဓသံ၊ ပါတိမောက် ပြခြင်းကို၊ ယာမိ၊
 တောင်းပန်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုပါတိမောက်ပြခြင်းကို၊

ယာမိ၊ တောင်းပန်သနည်း။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ အနုပေါသထေ၊ ဥပုသ်နေ့မဟုတ်သောနေ့၌၊ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်
ကို၊ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိက္ခာပဒဿ၊ သိက္ခာဝုဒ်ကို၊
အပညတ္တတ္တာ၊ မပညတ်အပ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယာမိ၊ တောင်း
ပန်၏၊ အပရိသုဒ္ဓါ အာနန္ဒ ပရိသာတိ၊ အပရိသုဒ္ဓါ အာနန္ဒပရိသာဟူ
သည်ကား၊ တိက္ခတ္တု၊ သုံးကြိမ်၊ ထေရေန၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊
ပါတိမောက္ခုဋ္ဌေသံ၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းကို၊ ယာမိတတ္တာ၊ တောင်းပန်
အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုဋ္ဌေသဿ၊ ပါတိမောက်မပြသင့်ခြင်း
၏၊ ကာရထံ၊ အကြောင်းကို၊ ကထေန္တော၊ မိန့်တော်မူလျက်၊ အသုက
ပုဂ္ဂလော၊ ဤမည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပရိသုဒ္ဓေါ၊ မစင်ကြယ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူလို၍၊ အပရိသုဒ္ဓါ အာနန္ဒပရိသာတိ၊ အပရိသုဒ္ဓါ
အာနန္ဒပရိသာဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကလ္လပန၊ အဘယ်ကြောင့်
ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိယာမရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာဝတ်လုံး၊
တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေတော်မူသနည်း၊ တ
တော၊ ထိုနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဩဝါဒပါတိမောက္ခံ၊ ဩဝါဒပါတိမောက်ကို၊
အနုဒ္ဓိသိတု၊ ကာမော၊ မပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ တဿသိက္ခုနော၊ ထိုဒုသိလ
ရဟန်း၏၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို၊ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ တ
ထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေတော်မူ၏၊ အဒ္ဓသတိ၊ အဒ္ဓ
သဟူသည်ကား၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူသနည်း၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ စေတောပရိယဉာဏေန၊ စေတောပရိယဉာဏ်ဖြင့်၊ တဿပရိ
သတိ၊ ထိုပရိသတ်၌၊ သိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဝိတ္တာနံ၊ စိတ်တို့ကို၊ ပရိဇာ
နန္တော၊ ပိုင်းခြား၍ သိလျက်၊ တဿ မောစာ ပရိသဿ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်မှ
အချည်းနှီးဖြစ်သောယောကျ်ား၏၊ ဒုသိလျ၊ စိတ္တံ၊ သိလမရှိသောစိတ်ကို၊
ပဿိ မြင်တော်မူ၏၊ ဝိတ္တာ၊ စိတ်ကို၊ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တံ
သမ္ပိ၊ ပုဂ္ဂလော၊ ထိုဒုသိလျစိတ်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒိဋ္ဌေနာမ၊ မြင်
သည်မည်သည် ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊
ထို ကြောင့်၊ အဒ္ဓသခေ၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနောတံပုဂ္ဂလံဒုသိလန္တိ၊
အဒ္ဓသခေ၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနောတံပုဂ္ဂလံဒုသိလံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အနာဂတော၊ နောင်
သောအခါ၌၊ သတ္တသုဒ္ဓိဝသေသု၊ ခုနစ်ရက်တို့၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ပရေသံ၊
သူတပါးတို့၏၊ ဝိတ္တာ၊ စိတ်ကို၊ စေတောပရိယဉာဏလာတိ၊ စေတောပရိယ

ဥာဏ်ကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဇာနာတိယထေဝ၊ အပြားအားဖြင့်သိ
သကဲ့သို့ပင်လျှင်၊ ဇေတကသံ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ အတိ တိ အတိတ်၌
လည်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဒုသိလန္တိ၊ ဒုသိလံဟူသည်
ကား၊ နိသိလံ၊ သိလမရှိသော၊ သိလဝိရ ဗိတံ၊ သိလမှကင်းသော၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ ပါပေန္တိ၊ ပါပဓမ္မံဟူသည်
ကား၊ ဒုသိလတ္တာဝေ၊ သိလမရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်သာလျှင်၊ ဟိနန္တော
သယတယ၊ ယုတ်သောအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ လာမကဘာဝံ ယုတ်
မသောအဖြစ်ကို၊ အသုစိန္တိ၊ အသုစိဟူသည်ကား၊ အပရိသုဒ္ဓေဟိ၊
မစင်ကြယ်ကုန်သော၊ ကာယကမ္မာဒိဟိ၊ ကာယကံအစရှိသည်တို့၌၊
သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုစိ၊ စင်ကြယ်သည်၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့သမာစာရန္တိ၊ သကံသာရသမာစာရံဟူသည်
ကား၊ ကိပ္ပိဒေဝ၊ တရံတရသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အသာရုပ္ပံ၊ မလျောက်ပတ်
သောအရာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို၊ ဣမိနာ၊ ဤသူသည်၊ ကတံ၊
ပြုအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့
၏၊ အာသကံ၊ နိယတာယ၊ ယုံမှားရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သကံ၊ ယ၊ ယုံမှား
ခြင်း၌တကွ၊ သရိတဗ္ဗသမာစာရံ၊ အောက်မေ့အပ်သော အကျင့်ရှိသော၊
အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ကေနမိဒေဝကရဏီယေန၊ တရံတရသောပြုဘွယ်
ကိစ္စဖြင့်၊ မန္တယန္တေ၊ တိုင်ပင်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
၍၊ ကမ္မိနုခေါ၊ အသို့နည်း၊ ဣမေဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊
ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ မန္တန္တိ၊ တိုင်ပင်ကြလေ
ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနောယေဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ သကံ၊ ယ၊
ယုံမှားရသဖြင့်၊ သရိတဗ္ဗသမာစာရံ၊ အောက်မေ့အပ်သော အကျင့်ရှိ
သော၊ လဇ္ဇိတဗ္ဗတာယ၊ ရှက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိစ္ဆာဒေတဗ္ဗ
ကာရဏတော၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ဖုံး
လွှမ်းအပ်သော၊ ကမ္မံ၊ အမှုသည်၊ ဇေတဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋိစ္ဆန္တကမ္မန္တံ၊ ပဋိစ္ဆန္တကမ္မန္တံ မည် ၏၊
ကုန္တိတံ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ် ရှိသော၊ သမဏဝေသံ၊ ရဟန်း၏ အသွင်
ကို၊ ဓာရိတာယ၊ ဆောင်သောအားဖြင့်၊ သမဏံ၊ ရဟန်းသည်၊ န၊ မဟုတ်၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသမဏံ၊ အသမဏမည်၏၊ သလ္လကဂ္ဂဟဏာ
ဒိသု၊ စာရေးတံယူခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတော်တို့သည်၊
ကိတ္တကာ၊ အဘယ်မျှလောက်ရှိကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဏနာယ၊

ရဟန်းတို့ကိုရေတွက်သည်ရှိသော်၊ အဟတ္တိ၊ ငါသည်လည်း၊ သမဏော၊
 ရဟန်းသည်၊ အတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိစ္ဆာပဒိုညာယ၊ မှားသောဝန်ခံခြင်း
 ဖြင့်၊ သမဏပဒိုညံ၊ ရဟန်းဟု ဝန်ခံခြင်းရှိသော၊ အသေဋ္ဌစာရိတာယ၊
 မမြတ်သော အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဗြဟ္မစာရိ၊ မမြတ်သော
 အကျင့်ရှိသော၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဗြဟ္မစာရိနော၊ မြတ်သောအကျင့်
 ကိုကျင့်လေ့ရှိသောသူတို့သည်၊ သုနိဝတ္ထေ၊ ကောင်းစွာဝတ်ကုန်လျက်၊
 သုပါရတေ၊ ကောင်းစွာရုံကုန်လျက်၊ သုတ္တကပတ္တဓရေ၊ တင့်တယ်စွာ
 သဝိတ်စသောပရိက္ခရာကိုဆောင်ကြကုန်လျက်၊ ဂါမနိဂမ္ဘဒိသု၊ ရွာနိဂုံး
 စသည်တို့၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရိတွာ၊ ထူညံ့လည်၍၊ ဇိဝိတံ၊
 အသက်ကို၊ ကပ္ပေန္တေ၊ မွေးသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဗြဟ္မစာရိ၊ မမြတ်
 သောအကျင့်ရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ သယမ္ဗိ၊ မိမိသည်လည်း၊
 တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဋိ
 ပစ္ဆန္တော၊ ကျင့်လျက်၊ ဥပေါသယာဒိသု၊ ဥပုသ်ပြုခြင်း စသည်တို့၌၊
 သန္တိသန္တော၊ ကောင်းစွာထင်မြင်စေလျက်၊ အဟတ္တိ၊ ငါသည်လည်း၊
 ဗြဟ္မစာရိတိ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိကုန်၏ဟူ၍၊ ပဒိုညံ၊ ဝန်ခံ
 ခြင်းကို၊ ဒေန္တောဝိယ၊ ပေးသကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဗြဟ္မစာရိပဒိုညံ၊ ဗြဟ္မစာရိပဒိုညမည်၏၊ ပူတိနာ၊ ဝှုပ်သော၊ ကဓမ္မ
 န၊ အမှုဖြင့်၊ သီလဝိပတ္တိယာ၊ သီလ၏ပျက်ခြင်းဖြင့်၊ အန္တော၊ အတွင်းသို့၊
 အနုပဝိဋ္ဌတ္တာ၊ မဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္တောပူတိ၊ အတွင်း၌ပျုပ်
 သော၊ ဆဟိဒ္ဓါရေဟိ၊ ခြောက်ပါးသောဒွါရတို့မှ၊ ရာဂါဒိကိလေသဝဿ
 နေန၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာရိပ်စားရည်ဖြင့်၊ တိန္တတ္တာ၊ စွတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝဿုတံ၊ ခြောက်ပါးသော ဒွါရတို့မှရာဂစသောကိလေ
 သာရိပ်စားရည်ဖြင့်စွတ်စိုသော၊ သဗ္ဗာတရာဂါဒိကစဝရတ္တာစ၊ ကောင်းစွာ
 ဖြစ်သောရာဂအစရှိသောအမှိုက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 သီလဝန္တေဟိ၊ သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဆန္ဒေတဗ္ဗတ္တာစ၊ စွန့်အပ်
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကသမ္ပူဇာတံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်
 သောရာဂ အစရှိသောအမှိုက်ရှိသော၊ မဇ္ဈေဘိက္ခု၊ သံဃာသာနိယိန္ဒြိယံ၊
 မဇ္ဈေဘိက္ခုသံဃာသာနိယိန္ဒြိယဟူသည်ကား၊ သံဃာပရိယာစန္ဒောဝိယ၊ သံဃာ
 ၌အတွင်းဝင်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုသံဃာယ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏၊ အန္တော၊
 အတွင်း၌၊ နိယိန္ဒြိယံ၊ ထိုင်နေသော၊ ဒိဋ္ဌောသီတိ၊ ဒိဋ္ဌောသီဟူသည်ကား၊ အယံ
 ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ နပကတတ္ထော၊ ဗကတတ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်တော်မူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ တေတဝ၊ သင်အား၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊
 ဧကကမ္မာဒိသံဝါသော၊ ဧကကမ္မစသည်တို့ဖြင့်ပေါင်းသော်ရခြင်းသည်၊
 နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်၊ သောသံဝါသော၊ ထိုသံဝါသ
 သည်၊ တဝ၊ သင်အား၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်၊
 ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထလော၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပဒယောဇနာ၊ ပုဒ်ကို
 ယှဉ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တဟိယန္တိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊
 သောဂုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနေကဝါရံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ဝတွာပိ၊ ဆို၍လည်း၊
 ဝေရော၊ မထေရ်သည်၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်၊ နိဗ္ဗိန္ဒော၊ ငြီးငွေ့
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဩရမိဿာမိ၊ ရှောင်လတ္တံ့၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ ဣမေသံ၊ ဤရဟန်းတို့၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို၊ ဇာနိဿာမိ၊
 သိရလတ္တံ့၊ ဣတိအဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗာဟာယံဂဟေတွာတိ၊ ဗာဟာယံဂဟေတွာ
 ဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတာစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ ယောစ၊
 ငါသည်လည်းကောင်း၊ ယောထာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်
 အပ်ပြီ၊ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်၊ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ နဥဋ္ဌာတိ၊ မထ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဿ
 ဒုသိလဿ၊ ထိုဒုသိလအား၊ နိက္ခမနကာလော၊ ငင်ထုတ်အပ်သောအခါ
 တံပြီ၊ သံဃဿ၊ သံဃာ၏၊ ဥပေါသထန္တရာယော၊ ဥပုသ်အန္တရာယ်
 သည်၊ မအဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဗာဟာယံ၊
 လက်ရုံး၌၊ အဂ္ဂဟောသိ၊ ဆွဲကိုင်၏၊ ဣရကောဠကာ နိက္ခမေတွာတိ၊ ဣရ
 ကောဠကာနိက္ခမေတွာ ဟူသည်ကား၊ ဣရသာလတော၊ တံခါးထားရာ
 တန်ဆောင်းပြာသာဒ်မှ၊ နိက္ခမေတွာ၊ ထွက်စေ၍၊ ဗဟိတိပန၊ ဗဟိဟု
 သောပုဒ်သည်ကား၊ နိက္ခာမိတဋ္ဌာနဒဿနံ၊ ထွက်စေသော အရပ်ကိုပြု
 သောသဒ္ဓါတည်း၊ အယဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗဟိဣရကောဠကာတိ၊ ဗဟိ
 ဣရကောဠကာ ဟူသည်ကား၊ ဗဟိဣရကောဠကာတောပိ၊ အပဖြစ်သော
 တံခါးထားရာအရပ်မှလည်း၊ နိက္ခာမေတွာ၊ ထွက်စေ၍၊ အန္တောဣရကောဠ
 ကတောဧဝ၊ အတွင်းတံခါးမှတ်မှသာလျှင်၊ နနိက္ခာမေတွာ၊ မထွက်စေမူ၍၊
 ဥတယထာပိ၊ ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်လည်း၊ ဝိဟာရတော၊ ကျောင်းတော်

မှ၊ ဗဟိကတွာ၊ အပဋ္ဌိ၍၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်
 ၏၊ သူဝိဇ္ဇာနိကံဒတွာတိ၊ သူဝိဇ္ဇာနိကံဒတွာ ဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂလသုဝိဇ္ဇာ၊
 တံခါးရွက်၌ လျှိုသောကျဉ်ငယ်ကို လည်းကောင်း၊ ဥပရိဗ္ဗာနိကဉ္စ၊ အ
 ထက်၌လျှိုသော မင်းတုံးကျည်မကြီးကို လည်းကောင်း၊ အာဒယိတွာ၊
 လျှိုထိုး၍၊ သုဗ္ဗု၊ ကောင်းစွာ၊ ကဝါဠံ၊ တံခါးရွက်ကို၊ ထကေတွာ၊ မိတ်၍၊
 ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ယာဝဗာဟာဂဟ
 ဏာဝိနာမာတိ၊ ယာဝဗာဟာ ဂဟဏာဝိ နာမဟူသည်ကား၊ အာနန္ဒ၊
 အာနန္ဒာ၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်၊ အပရိသုဒ္ဓါ၊ မစင်ကြယ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝစနံ၊ မိန့်တော်မူသောစကားကို၊ သုတွာဝေ၊ ကြားကတည်းကလျှင်၊ တေ
 နုဘိက္ခုနာ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ဖဲအပ်သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အပက္ကမိတွာ၊ မဖဲမူ၍၊ ယာဝဗာဟာ
 ဂဟဏာဝိနာမ၊ အကြင်လက်ရုံး၌ကိုင်ဆွဲငင်ထုတ်သည်အခါတိုင်အောင်
 လျှင်၊ သောမောဗာပုရိသော၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးဖြစ်သောယောကျ်ား
 သည်၊ အာဂမေသတိ၊ ငန့်ခိုင်းထိုင်နေတိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့နေခြင်းသည်၊
 အတ္တရိယံ၊ အံတွယ်ရှိစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ ဣဒဗ္ဗိအတ္တရိယံ၊ ဤ
 အတ္တရိယသည်လည်း၊ ဂရဟနအတ္တရိယမေဝ၊ ကဲ့ရဲ့သောအရာ၌အံ့ခြင်း
 သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ၊

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံတော်မူ၏၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်း၌၊ အဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အမြှုပ်
 သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်ခဲ့၏၊ အပရိသုဒ္ဓါ၊ မစင်ကြယ်ကုန်သော၊ ဂုဂ္ဂလာ၊
 ဂုဂ္ဂုလ်တို့သည်၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ပြုရာသို့၊ အာဂန္တန္တိ၊ လာကုန်၏၊
 တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အပရိသုဒ္ဓါယ၊ မစင်ကြယ်သော၊
 ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ နစကရောန္တိ၊ ပြုတော်မူ
 ကုန်၊ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက်ကို၊ နစဥန္တိသန္တိ၊ ပြုတော်မူကုန်၊ အနုန္တ
 သန္တေ၊ ပါတိမောက်မပြုသည် ရှိသော်ကား၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်း
 အပေါင်းအား၊ ဥပေါသထေ၊ ဥပုသ်သည်၊ ပန္နိန္ဒတိ၊ ပြတ်လတ္တံ့၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ဣတော၊ ဤအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဘိက္ခုနံယေဝ၊ ရဟန်းတို့
 အားသာလျှင်၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသံ၊ ပါတိမောက် ပြခြင်းကို၊ အနုဇာ
 နေယျံ၊ ခွင့်ပြုရမူကား၊ ယံနုနဿာရ၊ ကောင်းလေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေ
 သိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ ဧဝံပန၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝိန္ဒေတွာ၊ ကြံတော်မူပြီး၍၊ ဘိက္ခု
 နံယေဝ၊ ရဟန်းတို့အား သာလျှင်၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသံ၊ ပါတိမောက်ပြ

ခြင်းကို။ အနုစာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အထခေါဘဂဝါ
 (ပ)ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသေယျထာတိ။ အထခေါဘဂဝါ (ပ)ပါတိမောက္ခံ
 ဥဒ္ဓိသေယျထာယူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ နဒါနာဟန္တိ၊ နဒါနာဟံဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ နကရိဿာမိ၊ မပြု
 လတ္တံ၊ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက်ကို၊ နဥဒ္ဓိသိဿာမိ၊ မပြုလတ္တံ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး၊ နကာရေန၊ နအက္ခရာ၌၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်း
 ကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက်သည်။ အာဏာပါတိ
 မောက္ခံ၊ အာဏာပါတိမောက်လည်းကောင်း၊ ဩဝါဒပါတိမောက္ခံ၊ ဩဝါ
 ဒပါတိမောက်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါး၊ အပြားရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ သုဏာတုမောန္တေတိအာဒိ
 ကံ၊ သုဏာတုမောန္တေဤသို့အစရှိသော ပါတိမောက်သည်။ အာဏာ
 ပါတိမောက္ခံ၊ အာဏာပါတိမောက်မည်၏။ တံအာဏာပါတိမောက္ခံ၊ ထို
 အာဏာပါတိမောက်ကို၊ သာဝကာဝ၊ တပည့်သားတော်တို့သည်သာ
 ယျင်၊ ဥဒ္ဓိသန္တိ၊ ပြကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ နဥဒ္ဓိသန္တိ၊ ပြတော်မူ
 ကုန်၊ ယံအာဏာပါတိမောက္ခံ၊ အကြင်အာဏာပါတိမောက်သည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ တံအာဏာပါတိမောက္ခံ၊ ထိုအာဏာပါတိမောက်ကို။ အနုဒ္ဓမာသံ၊
 လခွဲတကြိမ်၊ ဥဒ္ဓိသိယတိ၊ ပြအပ်၏။ ခန္တိပရမံ (လ) အနုပဝါဒေါ၊ အနုပဿာ
 တော (ပ) ဧတံဗုဒ္ဓါနုသာသနန္တိ၊ ခန္တိပရမံ (ပ) အနုပဝါဒေါ၊ အနုပဿာတော
 (ပ) ဧတံဗုဒ္ဓါနုသာသနံဟူသော၊ ဣမာပနတိသောဂါထာ၊ ဤသုံးပါးသော
 ဂါထာတို့သည်။ ဩဝါဒပါတိမောက္ခံနာမ၊ ဩဝါဒ ပါတိမောက်မည်၏။
 တံဩဝါဒပါတိမောက္ခံ၊ ထိုဩဝါဒပါတိမောက်ကို၊ ဗုဒ္ဓါဝ၊ ဘုရားရှင်တို့
 သည်သာယျင်၊ ဥဒ္ဓိသန္တိ၊ ပြတော်မူကုန်၏။ သာဝကာ၊ တပည့်သားတော်
 တို့သည်။ နဥဒ္ဓိသန္တိ၊ ပြတော်မူကုန်၊ ဆန္ဒပိဝဿာနံ၊ ခြောက်နှစ်တို့၏၊
 အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ ဥဒ္ဓိသန္တိ၊ ပြကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။
 ဒိဗ္ဗာယုကဗုဒ္ဓါနံ၊ အသက်ရှည်သောဘုရားရှင်တို့အား၊ ဓရမာနကာလေ၊
 သက်တော်ထင်ရှား ရှိသောအခါ၌၊ အယမေဝ ပါတိမောက္ခံ၊ နွေသော၊
 ဤဩဝါဒပါတိမောက်ကို ပြခြင်းသည်သာယျင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပါ
 ယုကဗုဒ္ဓါနံပန၊ အသက်တိုသော ဘုရားရှင်တို့အားကား၊ ပဌမဗောဓိယံ
 လေဝ၊ ပဌမဗောဓိ၌သာယျင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုပဌမဗောဓိမှ၊
 ပရံ၊ နောက်၌၊ ဣတရော၊ အာဏာပါတိမောက်ပြခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်

၏၊ တဉ္စခေါ၊ ထိုအာဏာပါတိမောက်ကိုလည်း၊ ဘိက္ခုဇေ၊ ရဟန်းတို့သည်
 သာလျှင်၊ ဥဒ္ဓိသန္တိ၊ ပြကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ နုဥဒ္ဓိသန္တိ၊ ပြတော်
 မမူကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဓာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝါဝိ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်လည်း၊ ဝိသတိဝဿမတ္တံ၊ အနှစ်နှစ်သတ်ကာလပတ်လုံး၊ ဩဝါဒ
 ပါတိမောက္ခံ၊ ဩဝါဒပါတိမောက်ကို၊ ဥဒ္ဓိသိတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣမံ
 အန္တရာယံ၊ ဤအန္တရာယ်ကို၊ နိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တတောပရံ၊ ထိုအခါမှနောက်
 ၌၊ နုဥဒ္ဓိသိ၊ ပြတော်မမူ၊ အဋ္ဌာနန္တိ၊ အဋ္ဌာနံဟူသည်ကား၊ အကာရဏံ၊
 အကြောင်းမဟုတ်၊ အနဝကာသောတိ၊ အနဝကာသော ဟူသောသဒ္ဓါ
 သည်၊ တသေဝ၊ ထိုအဋ္ဌာနပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစတည်း၊
 တိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတ္ထကာရဏေ၊ ဤအကြောင်း၌၊ ဗလံ၊
 အကျိုးသည်၊ တဒါယတ္တဝုတ္တိတာယ၊ ထိုအကြောင်းစကားနှင့်စပ်၍ဖြစ်
 မြင်းရှိသဖြင့်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာရဏံ၊
 အကြောင်းကို၊ ဌာနန္တိ၊ ဌာနံဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဇေ၊ ဤအတူ၊ အနဝ
 ကာသောတိဝိ၊ အနဝကာသောဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယန္တိ၊ ယံ
 ဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ ကြိယာပရာမသနံ၊ ကြိယာကို သုံးသပ်သောသဒ္ဓါ
 တည်း၊ တံဝစနံ၊ ထိုကြိယာပရာမသနယံသဒ္ဓါကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တ
 နယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ ။

အဋ္ဌိမေတိက္ခဝေ မဟာသမုဒ္ဒေတိ၊ အဋ္ဌိမေတိက္ခဝေ မဟာသမုဒ္ဒေ
 ဟူသောပါဠိတော်၌၊ အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေသည်၊ ကော၊ အတယ်နည်း၊
 အပရိသုဒ္ဓါယ၊ မစင်ကြယ်သော၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌၊ ပါတိမောက္ခဿ၊
 ပါတိမောက်ကို၊ ယွာယံယောအယံအနုဒ္ဓေသော၊ အကြင်အကျဉ်းမပြမြင်း
 ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ သောအနုဒ္ဓေသော၊ ထိုမစင်ကြယ်သောပရိသတ်
 ၌ပါတိမောက်မပြမြင်းသည်၊ ဣမတ္ထိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း
 ဟုဆိုအပ်သောသာသနာတော်၌၊ အန္တရိယောအန္တုတောဓမ္မော၊ အန္တ
 ရိယအန္တုတဓမ္မမည်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံအန္တရိယအန္တုတ
 ဓမ္မံ၊ ထိုအန္တရိယအန္တုတဓမ္မကို၊ အပရေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ သတ္တဟိ
 အန္တရိယအန္တုတဓမ္မဟိ၊ ခုနစ်ပါးသောအန္တရိယအန္တုတဓမ္မတို့နှင့်၊
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဘန်၍၊ ဒေသတုကာမော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ ဥပမာဘာဝေန၊ ဥပမာ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မဟာသုဒ္ဓေ၊
 မဟာသမုဒ္ဒေရာ၌၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အန္တရိယအန္တုတဓမ္မ၊ အန္တရိ
 ယအန္တုတဓမ္မတို့ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလို၍၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ

ဓမ္မရာဇာသည်။ အဋ္ဌိမေတိက္ခဝေမဟာသမုဒ္ဒေတိအာဒိ၊ အဋ္ဌိမေတိက္ခဝေ
မဟာသမုဒ္ဒေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အသုရာ
တိ၊ အသုရာဟူသည်ကား၊ ခေဝါဝိယ၊ နတ်တို့ကဲ့သို့၊ နသုရန္တိ၊ မတောက်ပ
ကုန်၊ နဝိရောစန္တိ၊ မတင့်တယ်ကုန်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသုရာ၊
အသုရမည်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ခေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သုရာနာမ၊ သုရ
မည်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုနတ်တို့၏၊ ပဋိပက္ခာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တို့တည်း၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသုရာ၊ အသုရာမည်ကုန်၏။ ဝေပပိတ္တိပဟာ
ရာဒါဒယော၊ ဝေပပိတ္တိပဟာရာဒအစရှိသော အသုရာတို့ကို၊ လန္တန္တိ၊
ရအပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုအသုရာတို့၏၊ ဘဝနံ၊ ဘုံကား၊ သိနေရဿ၊ မြင့်
မိုရ်တောင်၏၊ ဟေဋ္ဌာဘာဝေ၊ အောက်အဖို့၌၊ ဌိတော၊ တည်ကုန်၏၊ တာ၊
ထိုအသုရာတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုမိမိတို့ဘုံသို့၊ ပဝိသန္တော၊ ဝင်ကုန်သည်
ရှိသော်၊ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သိနေရပါဒေ၊ မြင့်မိုရ်တောင်
ခြေရင်း၌၊ မဏ္ဍုပါဒိနိ၊ မဏ္ဍပ်စသည်တို့ကို၊ နိဗ္ဗိနိတွာ၊ ဘန်ဆင်း၍၊ ကိဇ္ဇန္တော
ဝ၊ ကစားကုန်၍သာလျှင်၊ အဘိရမန္တိ၊ အလွန်မွေ့လျော်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို
မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ တေသံအသုရာနံ၊ ထိုအသုရာတို့အား၊ သာအဘိရတိ၊
ထိုမွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣမေဂုဏော၊ ဤဂုဏ်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊ ယေဒိသ္မာဒိသ္မာ အသုရာမဟာသမုဒ္ဒေအဘိရမန္တိတိ၊ ယေဒိသ္မာ
ဒိသ္မာအသုရာမဟာသမုဒ္ဒေအဘိရမန္တိ ဟူ၍၊ ပါဠိပံ၊ ပါဠိတော်၌၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ အဘိရမန္တိတိ၊ အဘိရမန္တိဟူ
သည်ကား၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဝိန္ဒန္တိ၊ ရကုန်၏။ အနုက္ကဏ္ဍမာနာ၊
မဆန့်ကျင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝသန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အနုပုဗ္ဗနိန္ဒောတိအာဒိနိ၊ အနုပုဗ္ဗနိန္ဒောဤသို့
အစရှိသောပုဒ်တို့သည်၊ အနုပဋိပါဠိယာ၊ အဓဉ်အပိုင်း၊ နိန္ဒာဘာဝဿ
ဝ၊ နှိမ့်ရှိုင်းသည်အဖြစ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနာနိ၊ ဝေဝစ်တို့တည်း၊ နာယတ
ကောနေဝပပါတောတိ၊ နာယတကောနေဝ ပပါတောဟူသည်ကား၊ ဆိန္ဒု
တဋ္ဌမဟာသောဓမ္မာဝိယ၊ ဖြတ်သော ခြောက်ကမ်းစောင်းရှိသော ထုံး
အိုင်ကဲ့သို့၊ အာဒိတောဇေ၊ အစမှသာလျှင်၊ ပပါတော၊ ကမ်းပါးစောက်ရှိ
သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိသတ္ထံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သောမဟာ
သမုဒ္ဒေ၊ ထိုမဟာသမုဒ္ဒရာသည်၊ ဘိရုဒေသတော၊ ကမ်းစအရပ်မှ၊ ပဋ္ဌာ
ယ၊ စ၍၊ ကေဂုံလန္တုဂုံလဝိဒတ္ထိရတနယဋ္ဌိ ဥဿာပနဂါဝုတန္တယောဇနာဒိ
ဝသေန၊ လက်တသစ်လက်နှစ်သစ် တထွာတလောင်တတာတဥဿာ

တဂါဝုတ်ခွဲ တဂါဝုတ်တယူဇနာအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂန္တိ
 ရော၊ အစောက်နက်သည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ဂန္တိန္ဒော၊ အစဉ်အတိုင်းသွား
 သည်ရှိသော်၊ သိနေရပါဒမူလေ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ခြေရင်း၌၊ စတုရသီတိ
 ယောဇနသဟဿဂန္တိရော၊ ယူဇနာရှစ်သောင်းလေးထောင်နက်သည်၊
 ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဌိတဓမ္မောတိ၊
 ဌိတဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ဌိတသဘာဝေါ၊ တည်သော သဘောတည်း၊
 အဝဋ္ဌိတသဘာဝေါ၊ မယုတ်မလွန်သောသဘောတည်း၊ ကုဏပေနာတိ၊
 ကုဏပေနဟူသည်ကား၊ ယေနကေနစိ၊ အမှတ်မရှိ တချို့သော၊ ဟတ္ထိ
 အဿာဒိနံ၊ ဆင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏၊ ကဋ္ဌေဝရေန၊ အကောင်ဝပ်နှံ
 သဋ္ဌိံ၊ တကွ၊ နသဏ္ဌာတိ၊ မတည်၊ ဂါဟေတိတိ၊ ဂါဟေတိဟူသည်ကား၊
 အပနေတိ၊ ပယ်၏၊ ထလံဥဿာရေတိတိ၊ ထလံဥဿာရေတိဟူသည်ကား၊
 ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာဝိယ၊ ကိုင်၍ပစ်သကဲ့သို့၊ ဝိစိပ္ပဟာရေနေဝ၊
 လှိုင်းတံပိုးခတ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ထလေ၊ ကြည်းကုန်းအရပ်၌၊ ခိပတိ၊ ပစ်တင်
 လိုက်၏၊ ဂင်္ဂါယမုနာတိ၊ ဂင်္ဂါယမုနာဟူသည်ကား၊ အနောတတ္တဒဟဿ
 အနဝတတ်အိုင်၏၊ ဒက္ခိဏမုခတေါ၊ တောင်မျက်နှာ၌တည်သောနွားခံတွင်း
 မှ၊ နိက္ခန္တနဒီ၊ ထွက်သောမြစ်သည်၊ ပဉ္စဓာရာ၊ ငါးပါးသောအယဉ်ရှိသည်၊
 ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ပတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်ရာအရပ်၌၊ ဂင်္ဂါတိအာဒိနာ၊ ဂင်္ဂါဤသို့
 အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပဉ္စဓာ၊ ငါးပါးသောအပြားဖြင့်၊ သင်္ခံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊
 ဂတော၊ ရောက်၏၊ တတြိဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်
 ကား၊ ဣမာသံနဒီနံ၊ ဤမြစ်တို့၏၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဥပ္ပတ္တိ
 ကထာ၊ ဖြစ်သောအခြင်းအရာကိုဆိုလတ္တံ့ သောစကားတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာ
 ရေမိ၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့၊ အယံဓမ္မုဒိပေါ၊ ဤဓမ္မုဒိပါ
 လကျောကျွန်းမြတ်သည်၊ ဒသသဟဿ ယောဇန ပရိမာဏော၊ ယူဇ
 နာတသောင်း ပမာဏရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုယူဇနာ
 တသောင်း ပမာဏရှိသောဓမ္မုဒိပါကျွန်း၌၊ စတုသဟဿ ယောဇနပ္ပမာ
 ဏော၊ ယူဇနာလေးထောင်ပမာဏရှိသော၊ ပဒေသော၊ အရပ်သည်၊ ဥဒကော
 န၊ ရေဖြင့်၊ အဇ္ဈောတ္ထတော၊ လွှမ်းမိုးသော၊ သမုဒ္ဒေါတိ၊ သမုဒ္ဒရာဟူ၍၊
 သင်္ခံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ တိသဟဿ ယောဇနပ္ပမာ
 ဏော၊ ယူဇနာသုံးထောင်ပမာဏရှိသော အရပ်၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊
 ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တိသဟဿယောဇနပ္ပမာဏော၊ ယူဇနာသုံးထောင်ပမာ
 ဏရှိသောအရပ်၌၊ ဟိမဝါ၊ ဟိမဝန္တာတောင်မင်းသည်၊ ပတိဋ္ဌိတော၊

တည်၏။ ဥဗ္ဗေနေ၊ အစောက်အားဖြင့်။ ပဉ္စယောဇနသတိကော၊ ယူဇနာ
ငါးရာရှိ၏။ စတုရာသီတိကုဋသဟဿပဋိမဏ္ဍိတော၊ ရှစ်သောင်းလေး
ထောင်သော အထွဋ်တို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်၏။ သန္ဓမာနပဉ္စသတနဒီပိ
စိတ္တော၊ မပြတ်စီးသောငါးရာသောမြစ်ငယ်တို့ဖြင့်ဆန်းကျယ်၏။ ယတ္ထ၊
အကြင်ဟိမဝန္တာတောင်မင်း၏ ထက်ဝန်းကျင်သော ဟိမဝန္တာတော
၌၊ အာယာမေန၊ အလျားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တာရေန၊ အနံအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဂန္ထိရတာယစ၊ အနက်အစောက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊
ပဏ္ဏာသယောဇနပ္ပမာဏာ၊ ယူဇနာငါးဆယ်ပမာဏရှိသော၊ ဒိယာမုယော
ဇနသတပရိမဏ္ဍလာ၊ ယူဇနာတရာငါးဆယ်လုံးပတ်ရှိသော၊ အနောတတ္တ
ဒဟော၊ အနဝတတ်အိုင်လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍဒဟော၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍ
အိုင်လည်းကောင်း၊ ရထကာရဒဟော၊ ရထကာရ အိုင်လည်းကောင်း၊
ဆဒ္ဓန္တဒဟော၊ ဆဒ္ဓန်အိုင်လည်းကောင်း၊ ကုဏာလဒဟော၊ ကုဏာလအိုင်
လည်းကောင်း၊ မန္ဓာကိနိဒဟော၊ မန္ဓာကိနိအိုင်လည်းကောင်း၊ သီဟပပါ
တဒဟော၊ သီဟပပါတအိုင်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ခုကုန်
သော၊ မဟာသရာ၊ အိုင်ကြီးတို့သည်၊ ပကိဗ္ဗိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကုန်၏၊
တေသု၊ ထိုအိုင်ကြီးတို့တွင်၊ အနောတတ္တဒဟော၊ အနဝတတ်အိုင်ကို၊
သုဒဿနကုဋံ၊ သုဒဿနတောင်ထွဋ်လည်းကောင်း၊ စိတ္တကုဋံ၊ စိတြ
တောင်ထွဋ်လည်းကောင်း၊ ကာဠကုဋံ၊ ကာဠတောင်ထွဋ် လည်းကောင်း၊
ဂန္ဓမာဒနကုဋံ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်ထွဋ်လည်းကောင်း၊ ကေလာသကုဋံ၊
ကေလာသတောင်ထွဋ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိပဉ္စပဗ္ဗတကု
ဋေဟိ၊ ဤငါးခုသောတောင်ထွဋ်တို့ဖြင့်၊ ပရိက္ခိတ္တော၊ ခြံရံအပ်၏၊ တတ္ထ၊
ထိုငါးခုသော တောင်တို့တွင်၊ သုဒဿနကုဋံ၊ သုဒဿနတောင်ထွဋ်
သည်၊ သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီး၏၊ တိယောဇနသတုဗ္ဗေဓံ၊ ယူဇနာသုံး
ရာအစောက်ဖြင့်၏၊ အန္တောဝဂံ၊ အတွင်းသို့ကောက်၏၊ ကာကမုခ
သတ္တာနံ၊ ကျီး၏နှုတ်သီးသဏ္ဌာန်ရှိ၏၊ တမေဝသရံ၊ ထိုအနဝတတ်အိုင်
ကိုသာလျှင်၊ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးအုပ်၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ စိတ္တကုဋံ၊ စိတြ
တောင်ထွဋ်သည်၊ သတ္တရတနမယံ၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီး၏၊ ကာဠကုဋံ၊
ကာဠတောင်ထွဋ်သည်၊ အဉ္ဇနမယံ၊ မျက်စဉ်းနှင့်တူသော ကျောက်ဖြင့်
ပြီး၏၊ ဂန္ဓမာဒနကုဋံ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်ထွဋ်သည်၊ သာရမယံ၊ ဆေးတည်း
ဟူသောအနှစ်ဖြင့်ပြီး၏၊ အပ္ပန္နရေ၊ အတွင်း၌၊ မုပ္ပဝဏ္ဏံ၊ ပဲနောက်အဆင်း
ရှိ၏၊ မူလဂန္ဓော၊ အမြစ်အနံ၊ သာရဂန္ဓော၊ အနှစ်အနံ၊ ဗေဂ္ဂဂန္ဓော၊ အပွေး

အနံ၊ တစဂန္ဓော၊ အခေါက်အနံ၊ ပပဒိကဂန္ဓော၊ အကာအပတ်အနံ၊ ခန္ဓ
ဂန္ဓော၊ ပင်စည်အနံ၊ ရေသဂန္ဓော၊ အရသာဋ္ဌိဖြစ်သောအနံ၊ ဗုပ္ပဂန္ဓော၊ အပွင့်
အနံ၊ ဗလဂန္ဓော၊ အသီးအနံ၊ ပတ္တဂန္ဓော၊ အရွက်အနံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိ
ဒသဟိဂန္ဓေဟိ၊ ဤမထပ်ပါးသောအနံ၊ တို့ဖြင့်၊ ဥဿန္တံ၊ ပြန့်ပြော၏၊ နာနပ္ပ
ကာရံ၊ ဩသဓသဉ္စန္တံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော ဆေးပင်တို့ဖြင့်
ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းအပ်၏၊ ကာလပက္ခ၊ ပေါသထဒိဋ္ဌသေ၊ လဆုတ်ပက္ခ
ဥပုဿန္တံ၊ အာဒိတ္တံ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်ပသော၊ အင်္ဂါရံ၊ ဝိဇယံ၊
မီးကျိုးကဲ့သို့၊ ပစ္စလန္တံ၊ တောက်ပလျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ကေလာသ
ကုဋံ၊ ကေလာသတောင်ထွဋ်သည်၊ ရေတမယံ၊ ငွေဖြင့်ပြီး၏၊ သဗ္ဗာနံ၊ အလုံး
စုံကုန်သော၊ တောနိ၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ သုဒဿနေန၊ သုဒဿနတောင်
နှင်း၊ သမာနုဗ္ဗေသဗ္ဗာနာနိ၊ တူသောအစောက်သဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ တမေ
ဝသရံ၊ ထိုအနဝတတ်အိုင်ကိုသာလျှင်၊ ပဒိန္နာဒေတွာ၊ ဖုံးအုပ်၍၊ ဥတာနိ၊
တည်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအနဝတတ်အိုင်၌၊ ဒေဝါနုဘာဝေနစ၊ နတ်၏အာနု
ဘော်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာဂါနုဘာဝေနစ၊ နဂါးတို့၏အာနုဘော်အား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေဝါရိဗန်းသည်၊ ဝဿတိ၊ ရွာ၏၊ နဒိယော၊ မြစ်တို့
သည်၊ သန္တန္တိ၊ စီးကုန်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော၊ ဥဒကမ္ပိ၊ ရေသည်လည်း၊
အနောတတ္ထမေဝ၊ အနဝတတ်အိုင်သို့သာလျှင်၊ ပဝိသတိ၊ စီးဝင်၏၊ စန္ဒ
သုရိယာ၊ လနေတို့သည်၊ ဒက္ခိဏေနဝါ၊ ဒက္ခိဏယဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဥတ္တရေနဝါ၊ ဥတ္တရယဉ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သည်ရှိ
သော်၊ ပဗ္ဗတန္တရေန၊ တောင်ကြားဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုအနဝတတ်အိုင်၌၊
ဩဘာသံ၊ အရောင်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်စွာ၊ ဂစ္ဆန္တော၊
သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုအနဝတတ်အိုင်၌၊ ဩဘာသံ၊ အရောင်
ကို၊ နကရောန္တိ၊ မပြုနိုင်ကုန်၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဿသရဿ
ထိုအနဝတတ်အိုင်ကို၊ အနောတတ္ထန္တိ၊ အနောတတ္ထဟူ၍၊ သင်္ခံ၊ ခေါ်ဝေါ်
ခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအနဝတတ်အိုင်၌၊ မနေဟာရ
ဘိလာတလာနိ၊ သတ္တဝါတို့၏နှလုံးကို ဆောင်တတ်သောချမ်းအေးသော
မြန်မြတ်သော၊ အရသာသဘောရှိကုန်သော၊ နိဗ္ဗန္တကန္တပါနိ၊ ငါးလိပ်စသော
ရေဝိုးကင်းကုန်သော၊ နိဗ္ဗလုဒကာနိ၊ အညစ်အကြေးကင်းကုန်သောရေတို့
သည်၊ ဖလိကသဒိသာနိ၊ ဖန်ရည်၏အဆင်းနှင့်တူကုန်၏၊ တဒုပဘောဂ
သတ္တာနံ၊ ထိုရေကိုသုံးဆောင်ခြင်း၌ထိုက်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၏၊ ကမ္မ
နိဗ္ဗတ္တာနေဝ၊ ကံကြောင့်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ နဟာနတိတ္တာနိ၊ ရေချိုး

ဆိပ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သတ္တ၊ အကြင်အနဝတတ်အိုင်၌၊ ဗုဒ္ဓ
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ။ သုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓိမန္တာ၊ တန်
 ခိုးကြီးကုန်သော၊ သာဝကာစ။ သုရားတပည့်သားတော်တို့သည် လည်း
 ကောင်း။ ဣသယောစ၊ အဘိညာဉ်ရသောရသေ့တို့သည် လည်းကောင်း။
 နဟာနာဒီနိ၊ ရေချိုးခြင်းအစသည်တို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဒေဝါဒယော
 စ၊ နတ်အစရှိသည်တို့သည်လည်း။ ဥဒကကိဠံ၊ ရေ၌ကစားခြင်းကို၊ ကိဠန္တိ၊
 ကစားကုန်၏။ တဿသရသ၊ ထိုအနဝတတ်အိုင်၏။ စတုသုပသေသု၊
 နံပါးလေးဘက်တို့၌၊ သိဟမုခဟတ္ထိမုခအဿမုခဥသဘမုခန္တိ၊ ခြင်္သေ့
 ခံတွင်းဆင်ခံတွင်းခြင်းခံတွင်း နွားဥသဘခံတွင်းဟူ၍ဆိုအပ်ကုန်သော။
 စတ္တာရိ၊ လေးခုကုန်သော၊ ဥဒကနိက္ခန္တမုခါနိ၊ ရေထွက်ရာခံတွင်းတို့သည်
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေဟိ၊ အကြင်ခံတွင်းလေးခုတို့မှ၊ စတသေသ၊ လေး
 စင်းကုန်သော။ နဒိယော၊ မြစ်တို့သည်။ သန္တန္တိ၊ စီးကုန်၏။ သိဟမုခန၊
 ခြင်္သေ့ခံတွင်းဝဖြင့်၊ နိက္ခန္တနဒိတိ၊ ရေ၊ ထွက်သွားသော မြစ်ကမ်းနား၌၊
 ကေသရသိဟ၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းတို့သည်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များ
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟတ္ထိမုခါဒိဟိ၊ ဆင်ခံတွင်းစသည်တို့မှ၊
 နိက္ခန္တနဒိတိ၊ ရေထွက်သောမြစ်ကမ်းနား၌၊ ကထာ၊ ထိုအတူ၊ ဟတ္ထိအဿ
 ဥသဘ၊ ဆင်ခြင်းနွားဥသဘတို့သည်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗုရတ္ထိမဒိသတော၊ အရှေ့အရပ်မှ၊ နိက္ခန္တနဒိ၊ ထွက်
 သောမြစ်ရေသည်၊ အနောတတ္ထံ၊ အနဝတတ်အိုင်ကို၊ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်
 ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ်လည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတရာ၊ ဤမှတပါးကုန်
 သော၊ သေသနဒိယော၊ ကြွင်းသောမြစ်တို့သို့၊ အနုပဂမ္မ၊ မသက်ဆင်းမူ၍၊
 ပါစိနဟိမဝန္တေနဝ၊ အရှေ့မျက်နှာ ဟိမဝန္တာသို့သာလျှင်၊ အမနုဿ
 ပထံ၊ လူတို့နေရာမဟုတ်သောခရီးသို့၊ ဂတ္တံ၊ သွား၍၊ မဟာသမုဒ္ဓံ၊ မဟာ
 သမုဒ္ဒရာသို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ ပန္နိမဒိသတောစ၊ အနောက်အရပ်မှလည်း
 ကောင်း။ ဥတ္တရဒိသတောစ၊ မြောက်အရပ်မှလည်းကောင်း၊ နိက္ခန္တနဒိ
 ယောပိ၊ ထွက်သောမြစ်တို့သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊
 ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ်လည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပန္နိမဟိမဝန္တေနဝစ၊
 အနောက်ဟိမဝန္တာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရဟိမဝန္တေနဝစ၊ မြောက်
 ဟိမဝန္တာဖြင့် လည်းကောင်း၊ အမနုဿပထံ၊ လူတို့နေရာမဟုတ်သော
 ခရီးသို့၊ ဂတ္တံ၊ သွား၍၊ မဟာသမုဒ္ဓံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့၊ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။
 ဒက္ခိဏမုခတော၊ တောင်မျက်နှာခံတွင်းမှ၊ နိက္ခန္တနဒိပန၊ ထွက်သောမြစ်

လည်ကား၊ တံသရံ၊ ထိုဒိုင်ကို၊ တိက္ခတ္ထု၊ သုံးကြိမ်၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်
 လည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥဇုကံ၊ ပြောငွ်ပြောငွ်၊ ပါသာဏပိဋ္ဌေနဝ၊
 ကျောက်ပျာအပြင်ဖြင့် သာလျှင်၊ သဗ္ဗိယောဇနံ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်
 တိုင်တိုင်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို၊ ပဟရိတွာ၊ တိုက်ခိုက်၍၊ ဥဋ္ဌာ
 ယ၊ အထက်သို့တက်လတ်၍၊ ပရိက္ခေပေန၊ အဝန်းသုံးပတ်အားဖြင့်၊ တိဂါ
 ဝုတပမာဏ ဥဒကဓာရာ၊ သုံးဂါဝုတ်ပမာဏရှိသော ရေအယဉ်သည်။
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ သဗ္ဗိယောဇနံ၊ ယူဇနာ
 ခြောက်ဆယ်တိုင်တိုင်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ တိယဂ္ဂလေနာမ၊ တိယဂ္ဂလအမည်
 ရှိသော၊ ပါသာဏေ၊ ကျောက်ပျာ၌၊ ပတိတာ၊ ကျလေ၏၊ ပါသာဏံ၊ တိယဂ္ဂ
 လကျောက်ပျာသည်။ ဥဒကဓာရာဝေဂေန၊ ရေအလျဉ်အဟုန်ဖြင့်၊ ဘိန္နံ၊
 တွဲ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရေကျရာအရပ်၌၊ ပညာသယောဇနပ္ပမာဏာ၊ ယူဇနာ
 ငါးဆယ်ပမာဏ ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣလံ၊ ကမ်းကို၊ ဘိန္ဒုတွာ၊
 ဘောက်ခွဲ၍၊ ပါသာဏံ၊ ကျောက်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သဗ္ဗိယောဇနာနိ၊
 ယူဇနာခြောက်ဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ တတော၊ ထိုအရပ်မှ၊
 စာနပထဝီ၊ တခဲနက်သောမြေကို၊ ဘိန္ဒုတွာ၊ ခွဲ၍၊ ဥမဂေန်၊ ဥမင်ဖြင့်၊ သဗ္ဗိ
 ယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်ရှိသောအရပ်တို့သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဝိတ္တိနာ
 မ၊ ဝိတ္တိမည်သော၊ တိရစ္ဆာန်ပဗ္ဗတံ၊ ဖိလိခံလင့်သောတောင်ကို၊ ပဟရိတွာ၊
 တိုက်ခိုက်၍၊ ဟတ္ထတလေ၊ လက်ဝါးအပြင်၌၊ ပဉ္စဂုံလိသဒိသာ၊ လက်ငါး
 ချောင်းနှင့် တူကုန်သော၊ ပဉ္စဓာရာ၊ ငါးပါးသော ရေအယဉ်တို့သည်။
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပဝတ္တန္တိ၊ စီးကုန်၏၊ တိက္ခတ္ထု၊ သုံးကြိမ်၊ အနောတတ္ထံ၊
 အနဝတတ်ဒိုင်ကို၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ဂတဋ္ဌာနေ၊ သွားရာအရပ်၌၊ ယာနဒီ၊ အကြင်မြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာန
 ဒီ၊ ထိုမြစ်ကို၊ အာဝဇ္ဇဂင်္ဂါတိ၊ အာဝဇ္ဇဂင်္ဂါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဥဇုကံ၊ ပြောငွ်ပြောငွ်၊ ပါသာဏပိဋ္ဌေ၊ ကြောက်ပျာအပြင်၌၊ သဗ္ဗိယောဇ
 နာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်တိုင်တိုင်၊ ဂတဋ္ဌာနေ၊ သွားရာအရပ်၌၊ ယာနဒီ၊
 အကြင်မြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာနဒီ၊ ထိုမြစ်ကို၊ ကဏ္ဍဂင်္ဂါတိ၊ ကဏ္ဍဂင်္ဂါ
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ သဗ္ဗိယောဇနာနိ၊
 ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်တိုင်တိုင်၊ ဂတဋ္ဌာနေ၊ သွားရာအရပ်၌၊ ယာနဒီ၊
 အကြင်မြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာနဒီ၊ ထိုမြစ်ကို၊ အာကာသဂင်္ဂါတိ၊ အာ
 ကာသဂင်္ဂါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တိယဂ္ဂလပါသာဏေ၊ တိယဂ္ဂလ
 ကျောက်ပျာ၌၊ ပညာသယောဇနော ကာသေ၊ ယူဇနာငါးဆယ်ရှိသော

အရပ်၌၊ ငြိတ၊ တည်သော၊ ယာနဒီ၊ အကြင်မြစ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သာနဒီ၊ ထိုမြစ်ကို၊ တိယဂ္ဂလပေါက္ခရဏိတိ၊ တိယဂ္ဂလရေကန်ဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကူလံ၊ ကမ်းကို၊ သိန္ဒိတွာ၊ သောက်ထွင်း၍၊ ပါသသံ၊ ကျောက်ဖျာသို့၊ ပဗိသိတွာ၊ ပင်၍၊ သဗ္ဗိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်တိုင်တိုင်၊ ဂတဋ္ဌာနေ၊ သွားရာအရပ်၌၊ ယာနဒီ၊ အကြင်မြစ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သာနဒီ၊ ထိုမြစ်ကို၊ ဗဟလဝဂ်၊ ၂၀၊ ဗဟလဝဂ်၊ ၂၀၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥမင်န၊ ဥမင်ဖြင့်၊ သဗ္ဗိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်တိုင်တိုင်၊ ဂတဋ္ဌာနေ၊ သွားရာအရပ်၌၊ ယာနဒီ၊ အကြင်မြစ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သာနဒီ၊ ထိုမြစ်ကို၊ ဥမင်ဝဂ်၊ ၂၀၊ ဥမင်ဝဂ်၊ ၂၀၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိဇ္ဇာနာမ၊ ဝိဇ္ဇာမည်သော၊ တိရစ္ဆာန်ပဗ္ဗတံ၊ ဖိလသကန်လန်ခံသောတောင်ကို၊ ပဟရိတွာ၊ တိုက်ခိုက်၏၊ ပဉ္စဓာရာ၊ ငါးခုသောရေအယဉ်တို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဝတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်ရာအရပ်၌၊ ဂင်္ဂါယမုနာအဓိရဝတိ၊ သရတူမဟိတိ၊ ဂင်္ဂါယမုနာအဓိရဝတိ၊ သရတူမဟိဟူ၍၊ ပဉ္စဓာ၊ ငါးပါးအပြားအားဖြင့်၊ သင်္ချံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တောပဉ္စမဟာနဒီယော၊ ဤမြစ်ကြီးငါးစင်းတို့သည်၊ ဟိမဝန္တာတော၊ ဟိမဝန္တာတောင်မှ၊ ပဝတ္တန္တိ၊ စီးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

တတ္ထတသ္မိံ ဝစနေ၊ ထိုမြစ်ကြီးငါးစင်းတို့၏အမွန်ကို ပြောစကား၌၊ နဒီနိန္နဂါတိအာဒိကံ၊ နဒီနိန္နဂါဤသို့အစရှိသောစကားသည်၊ တေသံနဒီနံ၊ ထိုမြစ်တို့၏၊ ဂေါတ္တံဂေါတ္တဝစနံ၊ အနွယ်ကိုပြသော စကားတည်း၊ ဂင်္ဂါယမုနာတိအာဒိကံ၊ ဂင်္ဂါယမုနာဤသို့အစရှိသောစကားသည်၊ တေသံနဒီနံ၊ ထိုမြစ်တို့၏၊ နာမဝစနံ၊ အမည်ကိုပြသောစကားတည်း၊ သဝန္တိယောတိ၊ သဝန္တိယောဟူသည်ကား၊ ယသကာမိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သဝမာနာ၊ စီးကုန်လျက်၊ သန္ဓမာနာ၊ အယဉ်မပြတ် စီးကုန်လျက်၊ ဂန္တန္တိယော၊ သွားကြကုန်သော၊ မဟာ နဒီယောဝါ၊ မြစ်ကြီးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကုန္တဒီယောဝါ၊ မြစ်ငယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သဝန္တိယောတိသဝန္တိယောနာမ၊ သဝန္တိယမည်ကုန်၏၊ အပ္ပေန္တိတိ၊ အပ္ပေန္တိဟူသည်ကား၊ အလ္လိယန္တိ၊ ပြီကုန်၏၊ ဩသရန္တိ၊ သက်ဆင်းကုန်၏၊ ဓာရာတိ၊ ဓာရာဟူသည်ကား၊ ဂုတ္တတဓာရာ၊ မိုဗ်းရေအယဉ်တို့သည်၊ ပူရတ္တန္တိ၊ ပူရတ္တဟူသည်ကား၊ ဗုဏ္ဏတာဝေါ၊ ပြည့်သောအဖြစ်သည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်းဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အယံ၊ ဤမြစ်ကြီးငါးသွယ် မြစ်ငယ်ငါးရာတို့မှမပြတ်စီးဝင်သောရေ ကောင်းကင်မှ ကျရောက်သော မိုဗ်းရေတို့

ဖြင့်မပြည့်နိုင်သော သဘောသည်။ မဟာသမုဒ္ဒယ၊ မဟာသမုဒ္ဒရေ၏၊
ဓမ္မတာ၊ သဘောဓမ္မတာပင်တည်း။ ဣမသ္မိံ ကာလေ ဤအခါ၌၊ ဒေဝေါ၊
ရဲစားသည်။ မဇ္ဇော၊ ညံ့သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဇာလဝိပါဒိနိ၊ ပိုက်ကွန်ပစ်
ခြင်းစသည်တို့ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ မစ္ဆကမ္မ ပေ၊ ငါးလိပ်တို့ကို၊ ကဏ္ဍိဿာ
မိ၊ ဖမ်းယူအံ့။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဣမသ္မိံ ကာလေ၊ ဤအခါ၌၊
ဝုပ္ပိ၊ ရဲစားသည်။ အတိမဟန္တာ၊ အလွန်ရွာ၏။ ဝိဋ္ဌိပါသာဏဋ္ဌာနံ၊ ကျောက်
ဖျာတည်ရာအရပ်ကို၊ လဘိဿာမနုခေါ၊ ရပါလတ္တံ့လော၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့
လည်း။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကား
သည်မှန်၏။ ပဌမကပ္ပိကကာလသေဝေ၊ ကမ္ဘာဦးကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊
ယံဥဒကံ၊ အကြင်ကမ္ဘာပြည့်ရဲစားရေသည်။ တသိတွာ၊ ဒုတိယချာန်
ဘုံမှလျောကျ၍၊ သိနေရမေခလံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်း၏ခါးကို၊ အာဟတ္ထံ၊
ထိခိုက်၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏။ တံဥဒကံ၊ ထိုရေသည်။ တတောကာလသေဝေ၊
ထိုကမ္ဘာတည်စ ပိဝဋ္ဌဋ္ဌာယိ ကပ်ဦးကာလမှ၊ ဧကင်္ဂလမတ္တဋ္ဌိ၊ လက်
တသစ်မှုလည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့၊ နေဝဩတရေတိ၊ မဆုတ်မလျော့၊
ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့၊ နဥတ္တရေတိ၊ မတိုးမတက်၊ ဧကရသေဝေတိ၊ ဧကရသေဝေ
ဟူသည်ကား။ အသန္တိန္နရသေဝေ၊ အချို့အဖန်အခါးအစပ်စသောတပါး
သောအရသာနှင့်မစပ်မရှက်အင်သက်သက်အရသာရှိသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ၊

မုတ္တာတိ၊ မုတ္တာဟူသည်ကား၊ ချွေကမဟန္တ ဝဋ္ဌဒီဃာဒိဘေဒါ၊ အလယ်
အကြီးအလုံးအလျား အစရှိသည်အပြားရှိသော၊ အနေကရိဓေ၊ တပါး
မကများသော အပြားရှိသော၊ မုတ္တာ၊ ပုလဲမျိုးတည်း။ မဏိတိ၊ မဏိဟူ
သည်ကား၊ ရတ္တနိလာဒိဘေဒေါ၊ ပတ္တမြားနီပတ္တမြားညှို့အစရှိသော၊ အနေ
ကရိဓေ၊ တပါးမကများသောအပြားရှိသော၊ မဏိ၊ ပတ္တမြားတည်း။ ဝေ
ဠုရိယောတိ၊ ဝေဠုရိယောဟူသည်ကား၊ ဝံသဝဏ္ဏသရိသပုပ္ဖဝဏ္ဏာဒိ၊ ဝါး
မှည့်အဆင်းကုက္ကိုပွင့် အဆင်းအစရှိသော။ သဏ္ဌာနတော၊ သဏ္ဌာန်
အားဖြင့်၊ အနေကရိဓေ၊ တပါးမကများသော အပြားရှိ၏။ သင်္ခါတိ၊
သင်္ခါဟူသည်ကား၊ ဒက္ခိတာဝဋ္ဌတဗ္ဗကုန္တိတမေနသင်္ခါဒိ၊ လက်ျာရစ်
လည်လျက်လုံးသောနီသောဝမ်းရှိသော မှတ်သောခရုသင်းအစရှိသော။
အနေကရိဓေ၊ တပါးမကများသော အပြားရှိ၏။ သိလာတိ၊ သိလာဟူ
သည်ကား၊ သေတကာလမုပ္ဖဝဏ္ဏာဒိဘေဒေါ၊ ပြုသောအဆင်းမည်းသော
အဆင်းပဲနောက်အဆင်းအစရှိသည်အပြားရှိသော၊ အနေကရိဓေ၊ တပါး

မကများသောအပြားရှိကုန်၏။ ပဝါဠိဓိသန္တာသည်လည်း။ ခုဒ္ဒကမဟန္တ
 မန္တရတ္တဃနရတ္တာဒိအနေကဝိဓံ၊ ပမာဏအားဖြင့် အငယ်အကြီးအဆင်း
 အားဖြင့်စဉ်းငယ်နိဿာတခဲနက်နိဿာအဆင်းစသည်များသောအပြား
 ရှိ၏။ လောဟိတာင်္ဂံ။ ပတ္တမြားနိကျောက်မျိုးသည်။ ပဒုမရာဂါဒိသောဒံ၊ ပဒုမ
 ရာဂအစရှိသောအပြားအားဖြင့်၊ အနေကဝိဓံ၊ တပါးမကများသောအပြား
 ရှိသော။ မဿရေဝလ္လံ၊ ပတ္တမြားပြောက်ကျောက်မျိုးသည်။ ကဗရေမဏိ၊
 ပြောက်ကျားသောအဆင်းရှိသောပတ္တမြားတည်း။ ဝိတ္တဖလိကန္တိဝိ၊ ဆန်း
 ကြယ်သော အဆင်းရှိသော ဖန်ကျောက်ဟူ၍လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။
 မဟတံဘူတာနန္တိ၊ မဟတံဘူတာနံဟူသည်ကား။ မဟန္တာနံ၊ ကြီးသော
 ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ တိမိတိမိဂ်လသဒိကာ၊ တိမိ
 တိမိဂ်လအစရှိကုန်သော။ မစ္ဆဇာတိယော၊ ငါးမျိုးတို့သည်။ တိမိ၊ တိမိ
 မည်သောငါးမျိုးကို၊ ဂိလနသမတ္ထော၊ မျှခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော ငါးမျိုး
 သည်။ တိမိဂ်လော၊ တိမိဂ်လမည်၏။ တိမိဉ္စ၊ တိမိမည်သောငါးမျိုးကိုလည်း
 ကောင်း။ တိမိဂ်လဉ္စ၊ တိမိဂ်လမည်သောငါးမျိုးကိုလည်းကောင်း။ ဂိလန
 သမတ္ထော၊ မျှခြင်း၌စွမ်းနိုင်သော ငါးမျိုးတို့သည်။ တိမိတိမိဂ်လော၊ တိမိ
 တိမိဂ်လမည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။

နာဂါတိ၊ နာဂါဟူသည်ကား။ ဦးမိပိဋ္ဌိဝါထိနောပိ၊ လှိုင်းတဝိုင်းအပြင်၌
 နေကုန်သော နဂါးတို့သည် လည်းကောင်း။ ဝိမာနဋ္ဌကနာဂါပိ၊ ဝိမာန၌
 တည်ကုန်သောနတ်နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း။ နာဂါ၊ နာဂမည်ကုန်၏။
 ဧဝမေဝခေါတိ၊ ဧဝမေဝခေါဟူသည်ကား။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသုတ်အတိဓမ္မာဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော သာသနာ
 တော်၌။ သောဋ္ဌသပိ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗောဇ္ဈိံ သပိ၊
 သုံးဆဲ့နှစ်ပါးအားဖြင့် လည်းကောင်း။ တတော၊ ထိုသုံးဆဲ့နှစ်ပါးထက်၊
 ဘိယျောပိ၊ အလွန်လည်းကောင်း။ အတ္ထုရိယဗ္ဗ၊ တဓမ္မေ၊ အတ္ထုရိယဓမ္မ
 အတ္ထုတဓမ္မတို့ကို။ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဘန်၍။ ဒေသေတံ၊ ပြတော်မူခြင်း၌။
 ကိဉ္စာပိသက္ကောတိ၊ အကယ်၍ကားစွမ်းနိုင်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်စွမ်းနိုင်သော်
 လည်း။ ဥပမာတာဝေန၊ ဥပမာ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂဟိတာနံ၊ ယူအပ်ကုန်
 သော။ အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သောဥပမာတို့အား။ အနုရူပဝသေန၊ လျော်သည်
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဋ္ဌေဝ၊ ရှစ်ပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ငတဥပမေ
 တဗ္ဗဓမ္မေ၊ ထိုဥပမေတဗ္ဗ တရားတို့ကို၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဘန်တော်မူ၍၊
 ဒေသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဧဝမေဝခေါဘိက္ခဝေဣမံသ္မိံ ဓမ္မ

၂၁၀ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

ဝိနယောအဋ္ဌအဋ္ဌရိယတ္တ၊ တဓမ္မာတိအာဒိ၊ ဇေမေဝခေါတိက္ခဝေဇ္ဇမသ္မိံ
 ဓမ္မဝိနယောအဋ္ဌအဋ္ဌရိယတ္တ၊ တဓမ္မာဤသ္မိံအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ ထတ္ထတသ္မိံ ဝစနေ၊ ထိုဇေမေဝခေါအစရှိသောပါဠိတော်၌၊
 အနုပုဗ္ဗသိက္ခာယ၊ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာဖြင့်၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာ၊
 သိက္ခာတို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ အနုပုဗ္ဗကြိယာယ၊ အနုပုဗ္ဗကြိယာ
 ဖြင့်၊ တေရသရတဓမ္မာ၊ တဆဲ့သုံးပါးသောရတင်တရားတို့ကို၊ ဂဟိတာ၊
 ယူအပ်ကုန်၏၊ အနုပုဗ္ဗပဋိပဒါယ၊ အနုပုဗ္ဗပဋိပဒါဖြင့်၊ သတ္တအနုပဿနာ
 စ၊ ခုနစ်ပါးသောအနုပဿနာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌာရသမဟာဝိပဿ
 နာစ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးသော မဟာဝိပဿနာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌတိံ သ
 အာရမ္မဏဝိဘတ္တိယောစ၊ သုံးဆဲ့ရှစ်ပါးအပြားရှိသောအာရုံကိုဝေစာန်ခြင်း
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တတိံ သဗောဓိပက္ခိယဓမ္မာစ၊ သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးအ
 ပြားရှိသောဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်
 ကုန်၏၊ အာယတကောနေဝအညာပဋိဝေဓေတိ၊ အာယတကောနေဝအညာ
 ပဋိဝေဓေ ဟူသည်ကား၊ မဏ္ဍုကဿ၊ ဘားသူငယ်၏၊ ဥပ္ပတိတွာ၊ ခုံ၍၊
 ဂမနံဝိယ၊ သွားခြင်းကဲ့သို့၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ သီလပရိပူရဏာဒိနိ၊ သီလ
 ကိုဖြည့်ခြင်းစသည်တို့ကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ အရဟတ္တပဋိဝေဓေနာမ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကိုထိုးထွင်း၍သိသောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပဋိပါနိယာ
 ပန၊ အစဉ်အားဖြင့်ကား၊ သီလသမာဓိပညာယော၊ သီလသမာဓိပညာတို့
 ကို၊ ပူရေတွာဝ၊ ဖြည့်၍သာလျှင်၊ အရဟတ္တပတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ မမသာဝကာတိ၊ မမသာဝကာဟူသည်ကား၊ သောတာပန္နာဒိကော၊
 သောတာပန် အစရှိကုန်သော၊ အရိယပုဂ္ဂလေ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
 သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ နသံဝသတိတိ၊ နသံဝသတိ ဟူသည်ကား၊
 ဥပေါသထကမ္မာဒိဝသေန၊ ဥပုသ်ကံစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သံဝါ
 သံ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို၊ နစကရောတိ၊ မပြု၊ ဥက္ခိပတိတိ၊ ဥက္ခိပတိဟူသည်
 ကား၊ အပနေတိ၊ ပယ်ပစ်၏၊ အာရုကာဝါတိ၊ အာရုကာဝ ဟူသည်ကား၊
 ဒုရေယေဝ၊ ဝေးသည်သာလျှင်တည်း၊ နတေနနိဗ္ဗာနဓာတုယာဉိနတ္တံဝါ
 ပူရဏတ္တံဝါတိ၊ နတေနနိဗ္ဗာနဓာတုယာဉိနတ္တံဝါ ပူရဏတ္တံဝါ ဟူသည်
 ကား၊ အသင်္ချေယျောပိမဟာကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာအသင်္ချေကြာ ကာလပတ်လုံး
 လည် ၊ ဗုဒ္ဓေသု၊ တရားရှင်တို့သည်၊ နုပ္ပဇ္ဇန္တေသု၊ မပွင့်ကုန်သည်ရှိသော်၊
 ဧကသတ္တောပိ၊ တယောက်သောသတ္တဝါသည်မူလည်း၊ ပရိနိဗ္ဗာတုံ၊ ပရိ

နိဗ္ဗာန်စံယူခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊
 နိဗ္ဗာနဓာတု၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်သည်၊ တုတ္ထာ၊ အချည်းနှီး၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ကော၊ မတတ်ကောင်း၊ ဗုဒ္ဓကာလေပန၊ တုရား
 ဖြစ်တော်မူသောအခါ၌ကား၊ ဧကေကတ္ထိ၊ တခုတခုသော၊ သမာဂမေ၊
 အစည်းအဝေး၌၊ အသင်္ချေယျာပိ၊ မရေတွက်နိုင် သည်လည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အမတံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရာဓေန္တိ၊
 ပြီးစေနိုင်ကုန်၏၊ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ နိဗ္ဗာနဓာတု၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်သည်၊
 ပူရားပြည့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ကော၊
 မတတ်ကောင်း၊ ဝိမုတ္တိရသောတိ၊ ဝိမုတ္တိရသော ဟူသည်ကား၊ ကိလေ
 သေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ ဝိမုတ္တနရသော၊ လွတ်သောကိစ္စရှိ၏၊ ယာဝဒေဝ
 ယတ္တကံကာလံ၊ အကြင်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ သဗ္ဗာဟိသဗ္ဗာ
 ဝေ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော၊ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏၊ သမ္ပတ္တိ၊
 ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အနုပါဒါယ၊ တစုံတခုသောအာရုံ၌တဏှာဒိဋ္ဌိခနအား
 ဖြင့်မစွဲလမ်းမှု၍၊ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတရားတို့မှ၊ ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်၏၊
 ဝိမုတ္တိ၊ လွတ်ခြင်းတည်း၊ ရတနာနီတိ၊ ရတနာနိဟူသည်ကား၊ ရတိဇနန
 ဋေဓန၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ရတနာနိ၊ ရတ
 နာမည်ကုန်၏၊ ဟိတဒေဝယုတ္တံ၊ ထိုစကားသင့်၏၊ သတိပဋ္ဌာနာဒယော၊
 သတိပဋ္ဌာန်အစရှိကုန်သောတရားတို့သည်၊ ဘာဝိယမာနာ၊ ပွားစေအပ်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပုဗ္ဗဘာဂေဝိ၊ ရှေးအတို့၌လည်း၊ အနုပ္ပကံ၊ အတိုင်းမသိ
 သော၊ ဝီတိပါမောဇ္ဇံ၊ နှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ နိဗ္ဗတ္တေန္တိ၊ ဖြစ်စေ
 တတ်ကုန်၏၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အတို့၌သော်ကား၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆို
 ဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယတောယတောသမ္ပ
 သတိခန္ဓာနံဥဒယဗ္ဗယံ လတတိ ဝီတိပါမောဇ္ဇံ အမတန္တံ ဝိစာနတန္တံ၊
 ယတောယတောသမ္ပသတိ ခန္ဓာနံ ဥဒယဗ္ဗယံလတတိ ဝီတိပါမောဇ္ဇံအမ
 တန္တံဝိစာနတံဟူသော၊ ကေဝါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ပေါရာဏာ၊ ရှေးဆရာ
 တို့သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ယောဝုပ္ပလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ဖြစ်
 ခြင်းပျက်ခြင်းကို၊ ယတောယတော၊ အကြင်အကြင်သို့သဘောရှိသောအ
 ဝိဇ္ဇာသမုဒယာရူပသမုဒယော၊ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာရူပနိရောဓောအစရှိသော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်၏၊ တဿပုပ္ဖလဿ၊
 ထိုသုံးသပ်ဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝီတိပါမောဇ္ဇံ၊ နှစ်သက်ခြင်းဝမ်း

မြောက်ခြင်းကို။ လတတိ၊ရ၏။ တံပီတိပါမောဇ္ဇံ။ ထိုနှစ်သက်ခြင်း ဝမ်း
မြောက်ခြင်းကို ရခြင်းသည်။ ပိဇာနတံပိဇာနန္တရံ။ ပညာရှိသူတော်
ကောင်းတို့၏။ အမတံ။ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တည်း။ ။

လောကီယရတနနိမိတ္တံ။ လောကီရတနာလျှင်အကြောင်းရှိသော။ ပီတိ
ပါမောဇ္ဇံပန၊ နှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်ကား။ တဿ၊ ထိုဗော
ဓိပက္ခိယဓမ္မ၌ဖြစ်သောပီတိပါမောဇ္ဇ၏။ ကဋ္ဌဘာဂဓိ၊ တဆွဲမြောက်ပိတ်
ပိတ်၍ တပိတ်ကိုမူလည်း။ နအပ္ပတိ၊ မထိုက်။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤအ
နက်ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဒဿိတောဇေ၊ ပြအပ်ပြီးသည် သာလျှင်
တည်း။ အပိစ၊ တနည်းသော်ကား။ စိတ္တိကတဉ္စ၊ အရိအသေပြုအပ်သော
အနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ မဟပ္ပဉ္စ၊ အဘိုးများထိုက်သောအနက်
အားဖြင့်လည်းကောင်း။ အတုလံ၊ အတုမရှိ။ ဒုလ္လဘဒဿနံ ဒုလ္လဘဒဿ
နတ္ထု၊ အလွန်မြင်ရဲသော အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ အနောမသတ္တ
ပရိဘောဂဉ္စ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သောတုန်းရှိသောသတ္တဝါတို့၏သာ အသုံး
အဆောင်ဖြစ်သောအနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ရတနန္တိ၊ ရတနာဟူ
၍။ ပရုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

စိတ္တိကတာဒိဘာဝေန၊ အရိအသေပြုအပ်သည်အဖြစ်အစရှိသော အ
ဖြစ်အားဖြင့်၊ ရတနံနာမ၊ ရတနာမည်သည်။ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊
ဝေံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သတိပဋ္ဌာနာဒိနံယေဝ၊ သတိပဋ္ဌာန်အစရှိ
သောဗောဓိပက္ခိယတရားတို့အားသာလျှင်၊ ဘူတတော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သော
အားဖြင့်၊ ရတနတာဝေါ၊ ရတနာမည်သော အဖြစ်သည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီး၏။
သာဝကာ၊ တပည့်သားတော်တို့သည်။ ယံသာဝကပါရမီဉာဏံ၊ အကြင်
သာဝက ပါရမီဉာဏ်ကို။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ယံပစ္စေက
ဗောဓိဉာဏံ၊ အကြင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓဉာဏ်ကို။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား
တို့သည်။ ယံသမ္မာသမ္ဗောဓိ၊ အကြင်သမ္မညတညာဏ်တော်ကို။ အဓိ
ဂစ္ဆန္တိ၊ ရတုန်၏။ သောအာနုဘာဝေါ၊ ထိုသာဝကဗောဓိ ပစ္စေကဗောဓိ
သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်သို့ရောက်စေတတ်သောအာနုဘော်တို့သည်။ ဗောဓိ
ပက္ခိယဓမ္မာနံယေဝ၊ ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့အားသာလျှင်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အာသန္နကာရဏတ္ထာ၊ နီးသော
အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။
ပရံပရကာရဏံ၊ ပရံပရအကြောင်းသည်။ ဒါနာဒိဥပနိဿယော၊ ဒါနအစ
ရှိသောအားကြီးသောအကြောင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေံဣဒိနာပ

ကာနေ။ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ ရတနာနဋ္ဌေနစ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော အနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ စိတ္တက.တာဒိ အတ္ထေနစ၊ အရှိအသေပြုအပ်သောအနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရတနာဘာဝေါ၊ ရတနာ၏အဖြစ်သည်၊ ဗောဓိပက္ခိယ ဓမ္မာနံ၊ ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့အား၊ သာတိဿယော၊ အလွန်အကဲနှင့်တကွ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တတြိမာနိရတနာနိသေယျထိဒံ စတ္တာရောသထိ ပဋ္ဌာနာတိ အာဒိ၊ တတြိမာနိရတနာနိသေယျထိဒံစတ္တာရောသထိပဋ္ဌာနာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစတ္တာရောသထိပဋ္ဌာနာစသောပါဠိတော်၌၊ စစနတ္ထော၊ ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ အာရမ္မဏော၊ အာရုံ၌၊ ဩက္ကန္တိတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ ဥပဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ ရှေးရှုထင်တတ်သောအနက်အားဖြင့်၊ ပဋ္ဌာနံ၊ ပဋ္ဌာနမည်၏၊ သထိယော၊ သထိသည်သာလျှင်၊ ပဋ္ဌာနံ၊ အာရုံသို့ရှေးရှုထင်တတ်သည်တည်း၊ သထိပဋ္ဌာနံ၊ သထိပဋ္ဌာနသည်ပင်လျှင်အာရုံသို့ရှေးရှုထင်တတ်သည်၊ အာရမ္မဏသထပန အာရမ္မဏသထဝေ၊ အာရုံ၏သာလျှင်၊ ကာယာဒိဝသေန၊ ကာယစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတုဗ္ဗိတ္တော၊ လေးပါး အပြားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ စတ္တာရောသထိပဋ္ဌာနာတိ၊ လေးပါးသော သထိပဋ္ဌာနတို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကာယဝေဒနာစိတ္တဓမ္မေသု၊ ကာယဝေဒနာစိတ္တဓမ္မတို့၌၊ သုဘသုခနိစ္စအတ္တသညာနံ၊ သုဘသညာ သုခသညာ နိစ္စသညာအတ္တသညာတို့ကို၊ ပဟာနတော၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ အသုဘဒုက္ခာနိစ္စာနတ္တတာဂဟဏတောစ၊ အသုဘဒုက္ခအနိစ္စအနတ္တအဖြစ်ကိုယူသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နေသံ၊ ထိုသထိပဋ္ဌာနတရားတို့၏၊ ကာယာနုပဿနာဒိဘာဝေါ၊ ကာယာနုပဿနာအစရှိသောအဖြစ်ကို၊ ဝိဘတ္တော၊ ဝေဘန်အပ်၏၊ ဧတေန၊ ဤဝိရိယတရားဖြင့်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဒဟန္တိ၊ အားထုတ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတနာတိပဒေန၊ ဧတေနဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ညွှန်းပြအပ်သော၊ သာဝိရိယာ၊ ထိုဝိရိယတရားသည်၊ သမ္မပ္ပဓာနံ၊ သမ္မပ္ပဓာန်မည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယာဓမ္မဇာတိ၊ အကြင်တရားသဘောသည်၊ သယံ၊ ခံသိသည်၊ ပဒဟတိ၊ အားထုတ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓမ္မဇာတိ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ သမ္မပ္ပဓာနံ၊ သမ္မပ္ပဓာန်မည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဿတ္ထံ၊ ပြီးပွမ်းအပ်သော၊ သုန္နရုံ၊ ကောင်းသော၊ ပဒဟနံ၊ အားထုတ်ခြင်းတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္မပ္ပဓာနံ၊ သမ္မပ္ပဓာန်မည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊

ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ပဝေနဘာဝကရ
 ကတော၊ ပြဋ္ဌာန်းသော အဖြစ်ကို ပြုတတ်သောကြောင့်၊ သမ္ပပ္ပဓာနံ၊
 သမ္ပပ္ပဓာန်မည်၏၊ ဧတံ၊ ဤသမ္ပပ္ပဓာန်ဟူသော အမည်သည်၊ ဝီရိယဿ၊
 ဝီရိယ၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ တမ္ပိဓမ္မံ၊ ထိုဝီရိယသဘာဝဓမ္မသည်
 လည်း၊ အနုပ္ပန္နုပ္ပန္နာနံ၊ အကုသလာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော အကုသိုလ်တရား
 ဖြစ်ကုန်ပြီးသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ အနုပ္ပါဒပဟာနဝသေန၊ တာဝန်
 မဖြစ်စေခြင်းပယ်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနုပ္ပန္နုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေး
 သော ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရား
 တို့ကို၊ ဥပ္ပါဒနဌပနဝသေနစ၊ ဖြစ်စေခြင်းကောင်းစွာထားခြင်း၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်လည်း၊ စတုက္ကိစ္စသာဝကတ္တာ၊ လေးပါးသော ကိစ္စကိုပြီးစေတတ်
 သောကြောင့်၊ စတ္တာရောသမ္ပပ္ပဓာနာတိ၊ လေးပါးသော သမ္ပပ္ပဓာန်တို့ဟူ၍၊
 ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူ အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 ဣဇ္ဈာတိနိပ္ပဇ္ဇတိ၊ အလိုအတိုင်းပြည့်စုံစေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဣဒ္ဓိ၊ ဣဒ္ဓိမည်၏၊ သမိဇ္ဈာတိနိပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံစေတတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တာယဓမ္မဇာတိယာ၊
 ထိုတရားသဘောဖြင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဣဒ္ဓါဝုဇာ၊ ကြီးကုန်
 သည်၊ ဥက္ကံသဂတာ၊ လွန်ကဲသော အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်၊ ဣဇ္ဈာန္တိ
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာယာတိပဒေန၊ တာယဟူ
 သောဝုဒ်ဖြင့်၊ နိဒ္ဓိဌံ၊ ညွှန်းပြအပ်သော၊ သာဓမ္မဇာတိ၊ ထိုတရားသဘော
 သည်၊ ဣဒ္ဓိ၊ ဣဒ္ဓိမည်၏၊ ပဌမေန၊ ဧေးဦးစွာသော၊ အတ္ထေန၊ ကတ္တုသေန
 အနက်ဖြင့်၊ ဣဒ္ဓိဝေ၊ ဣဒ္ဓိဝေအဘိညာဉ်သည်သာလျှင်၊ ပါဒေါ၊ အခြေမည်
 ၏၊ ဣဒ္ဓိကောဌာသော၊ အဘို့အရ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဒုတိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အတ္ထေန၊ ကရုဏသတ်
 ဝဂနတ်အနက်အားဖြင့်၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ ဣဒ္ဓိဝေအဘိညာဉ်၏၊ ပါဒေါပတိဌာ၊
 တည်ရာတည်း၊ အဓိဂရပါယော၊ ရကြောင်းတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေန၊ ထို
 ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးဖြင့်၊ ဥပရုပရိ၊ အထက်ထက်ဖြစ်သော၊ ဝိသေသသင်္ခါတံ၊
 တရားအထူးဟူ၍ဆိုအပ်သော၊ ဣဒ္ဓိံ၊ တန်ခိုးအထူးသို့၊ ပဇ္ဇန္တိ၊ ပါပုဏန္တိ၊
 ရောက်တတ်ကုန်၏၊ သွာယံသော အယံဣဒ္ဓိပ္ပါဒေါ၊ ထိုဣဒ္ဓိပါဒ်ကို၊ ဆန္ဒာဒိ
 ကေ၊ ဆန္ဒအစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အဓိပတိဓမ္မေ၊
 အဓိပတိတရားတို့ကို၊ ဝုရေဓမ္မကေ၊ အကြီးအမှူးတို့ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊

ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိယတိ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စတ္တာရော ဣဒ္ဓိပါဒါတိ၊ စတ္တာရော ဣဒ္ဓိပါဒါဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊

ပဉ္စိန္ဒြိယာနိတိ၊ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါဒိနိ၊ သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသောဣန္ဒြိယတရားတို့တွင်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်၊ အသဒ္ဓိယံ၊ မသဒ္ဓါခြင်းကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်နင်းလွှမ်းမိုး၍၊ အဓိမောက္ခလက္ခဏေ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းလက္ခဏာ၌၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အစိုးရခြင်းကို၊ ကာရေတိ၊ ပြုစေတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြိယမည်၏။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယသည်၊ ကောသန္တံ၊ ပျင်းရိခြင်းကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍၊ ပဂ္ဂဟလက္ခဏေ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်း လက္ခဏာ၌၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ပမာဒံ၊ ဓေလျော့ခြင်းကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏေ၊ ထင်ခြင်းလက္ခဏာ၌၊ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်၊ ဝိက္ခေပံ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ အဝိက္ခေပလက္ခဏေ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်း လက္ခဏာ၌၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ အညာဏံ၊ မသိခြင်းကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဒဿနလက္ခဏေ၊ မြင်ခြင်းလက္ခဏာ၌၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အစိုးရခြင်းကို၊ ကာရေတိ၊ ပြုစေတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြိယမည်၏။ ၊

တာနိယေဝ၊ ထိုငါးပါးသော တရားတို့သည်သာလျှင်၊ အသဒ္ဓိယာဒိတိ၊ မသဒ္ဓါခြင်းအစရှိသည်တို့သည်၊ အနဘိဘဝနိယတော၊ မနှိပ်နင်းနိုင်သောအားဖြင့်၊ အကမ္ပနိယဗ္ဗေနစ၊ မတုန်လှုပ် နိုင်သော အနက်သဘောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေသု၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၌၊ တိရုဘာဝေနစ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သော အနက်သဘောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဗလ္လာနိ၊ မိုလ်မည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ၊

သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါဟူသည်ကား၊ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တော်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တော်၏၊ အင်္ဂါ၊ အစိတ်တို့တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်မည်ကုန်၏။ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ယသ္မာ၊ သောဓမ္မသာမဂ္ဂိ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသောသတိအစရှိသော တရားအပေါင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ လောကုတ္တရမဂ္ဂလက္ခဏေ၊ လောကုတ္တရာမဂ်လက္ခဏာ၌၊ ကာယဓမ္မသာမဂ္ဂိယာ၊ ထိုသတိအစရှိသောတရားအပေါင်း၏ ကောင်းစွာညီညွတ်ခြင်းဖြင့်၊ ဥပ္ပမ္ဘမာနာယ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်လတ္တံ့သော၊ လိနုန္ဒပတိ၊

ဌာနာယူဟန် ကာမသုခတ္တ ကိလ မထာနုယောဂ ဥစ္ဆေဒသဿတာ
 ဘိနိဝေသာဒိန်၊ တွန့်လိပ်ခြင်း ဖျံလွင့်ခြင်းတို့၏တည်ရာအားဖြင့် အား
 မထုတ်မူ၍ ကာမသုခညှိကာနုယောဂ အတ္တကိလမထာနုယောဂဥစ္ဆေ
 ဒသဿတာအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းအစရှိကုန်သော၊ အနေကေသံ၊ များ
 စွာကုန်သော၊ ဥပဒ္ဒဝါနံ၊ ဘေးရန်တို့၏၊ ပဋိပက္ခဘူတာယ၊ ဆန့်ကျင်တက်
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သတိဓမ္မဝိစယဝိရိယဝီတိပဿဒ္ဓိသမာဓိဥပေက္ခာသင်္ခါ
 တာယ၊ သတိဓမ္မဝိစယဝိရိယ ဝီတိပဿဒ္ဓိသမာဓိဥပေက္ခာဟု ဆိုအပ်
 သော၊ ဓမ္မသာမဂ္ဂိယာ၊ တရားအပေါင်း၏ ကောင်းစွာညီညွတ်ခြင်းဖြင့်၊
 အရိယသာဝကော၊ အရိယာသာဝကသည်၊ ကိလေသနိဒ္ဒါယ၊ ကိလေသ
 ဟူသောအိမ်ပျော်ခြင်းမှ၊ ဗုဒ္ဓတ္တိဝုဋ္ဌဟတိ၊ နိုးတတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတ္တိ
 ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိတတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်
 ကိုသာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓတ္တိသန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဗောဓိတိ၊ ဗောဓိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿဓမ္မသာမဂ္ဂိ
 သင်္ခါတာယ၊ ထိုသတိအစရှိသောတရားအပေါင်း၏ကောင်းစွာညီညွတ်
 ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တော်၏၊ အင်္ဂါ၊
 အစိတ်တို့တည်း၊ ဣတိပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်မည်ကုန်
 ၏၊ ဈာနင်္ဂမဂ္ဂင်္ဂါဒယောဝိယ၊ ဈာန်အင်္ဂါမဂ်အင်္ဂါအစရှိသည် တို့ကဲ့သို့
 တည်း၊ ဝုတ္တပ္ပကာရာယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ဓမ္မသာမဂ္ဂိယာ၊
 သတိအစရှိသော တရားအပေါင်း၏ ကောင်းစွာညီညွတ်ခြင်းဖြင့်၊ အရိ
 ယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သားသည်၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
 သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတ္တိ၊ သိတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အရိယ
 သာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သားကို၊ ဗောဓိတိ၊ ဗောဓိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ တဿဗောဓိဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကဖြစ်သော ဗောဓိ၏၊ အင်္ဂါ၊
 အစိတ်တို့တည်း၊ ဣတိပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်မည်ကုန်
 ၏၊ ကာဝိယ၊ အဘယ်သဒ္ဓါတို့ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သေနင်္ဂရေထင်္ဂါဒယော
 ဝိယ၊ သေနင်္ဂရေထင်္ဂါသောသဒ္ဓါတို့ကဲ့သို့တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပေါ
 ရာဏာ၊ ရှေးဆရာတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓနုကာဿ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိလတ္တံ့သော
 ဝုဂ္ဂလဿ၊ ဝုဂ္ဂုလ်၏၊ အင်္ဂါ၊ အစိတ်တို့တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်မည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဗောဓာယ၊
 သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို

ကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂမည်ကုန်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊
နယေနိ၊ နည်းဖြင့်လည်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတ္ထော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂသဒ္ဓါ၏အနက်ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

အရိယောအဋ္ဌင်္ဂိကောမဂ္ဂေါတိ၊ အရိယောအဋ္ဌင်္ဂိကောမဂ္ဂေါဟူသည်
ကား၊ တံတံမဂ္ဂဝဏ္ဏ ကိလေသေဟိ၊ ထိုထိုမဂ်ဖြင့် သတ်အပ်ကုန်သော
ကိလေသာတို့မှ၊ အာရုက္ခတ္ထော၊ ဝေသည၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယဘာဝ
ကရတ္တာစ၊ အရိယာ၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ အရိယဖလပဒိုလဘာကရတ္တာစ၊ အရိယဖိုလ်ကိုရခြင်းကိုပြုတတ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အရိယော၊ အရိယမည်၏။ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိ
အာဒိနိ၊ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိအစရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌင်္ဂါနိ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့သည်၊
အဿအရိယမဂ္ဂဿ၊ ထိုအရိယမဂ်အား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်
သော၊ အင်္ဂါနိပေဝ၊ အင်္ဂါတို့သည်သာလျှင်၊ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကမည်
၏၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ မာရေန္တော၊ သတ်လျက်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားတတ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နိဗ္ဗာနတ္ထိကောဟိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို
အလိုရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ မဂ္ဂိယတိ၊ ရှာဖွေအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊
သယံ၊ မိမိသည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ္ဂတိဂဂေသတိ၊ ရှာဖွေတတ်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂမည်၏။ ဧဝံဣဒိနာဝုတ္တနယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့
ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဧတေသံသတိပဋ္ဌာနာဒိနိ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်စသည်တို့၏၊
အတ္ထဝိဘာဝေါ၊ အနက်ကိုဝေဘန်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

သောတာပနောတိ၊ သောတာပနောဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂသင်္ခါတံ၊ မဂ်ဟု
ဆိုအပ်သော၊ သောတံ၊ အယဉ်သို့၊ အာပဇ္ဇိတွာပါပုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊
ဌိတော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌တည်သောဖလဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ သောတာ
ပတ္တိဖလဋ္ဌော၊ သောတာပတ္တိဖလဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သောတာပတ္တိဖလ သန္တိကိရိယာယပဒို
ပနောတိ၊ သောတာပတ္တိဖလ သန္တိကိရိယာယပဒိုပနော ဟူသည်ကား၊
သောတာပတ္တိဖလဿ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို၊ အတ္တပဗ္ဗက္ခကရဏာယ၊
မိမိမျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ပဒိုပဇ္ဇမာနော၊ ကျင့်သော၊ ပဌမမဂ္ဂဋ္ဌော၊ သော
တာပတ္တိမဂ်၌တည်သောပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ယော၊ အကြင်ပဌမမဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်
ကို၊ အဋ္ဌမကောဟိ၊ အဋ္ဌမကပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သကဒါဂါမိ
တိ၊ သကဒါဂါမိဟူသည်ကား၊ သက် ဒေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ ဣမံလော

ကံ၊ ဤကမလောကဓာတ်သို့၊ ပဋိသန္ဓိဂဟဏဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေယူသည်
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကမလောကံ၊ ကမလောကဓာတ်သို့၊ အာဂမနသီ
 လော၊ လာတတ်သောအလေ့ရှိသော၊ ဒုတိယဖလဋ္ဌေ၊ ဒုတိယဖလဋ္ဌာန်
 ပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ အနာဂါပီတိ၊ အနာဂါမိဟူသည်ကား၊ ပဋိသန္ဓိဂဟဏ
 ဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေယူသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကမလောကံ၊ ကမလော
 ကဓာတ်သို့၊ အနာဂမနသီလော၊ မလာတတ်သောအလေ့ရှိသော၊ တတိယ
 ဖလဋ္ဌေ၊ တတိယဖလဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ သဒ္ဓါနုသာရိဓမ္မာနုသာရိဇော
 ဖိဇိတိ၊ သဒ္ဓါနုသာရိဓမ္မာနုသာရိဇောဖိဇိဟူ၍၊ ဝေမာဒိကော၊ ဤသို့အစရှိ
 သော၊ ယောပနအရိယပုဂ္ဂလဝိဘာဂေါ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကိုဝေ
 ဘန်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောအရိယပုဂ္ဂလဝိဘာဂေါ၊ ထိုအရိယာ
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဝေဘန်ခြင်းသည်၊ ဧတေသံယေဝ၊ ထိုအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
 သာလျှင်၊ ဘေဒေါ၊ အထူးပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
 သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာဟူ
 သည်ကား၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာ
 ဝိနည်းဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ မတကုဏပသမိသေန၊ အသေ
 ကောင်ပုပ်နှင့်တူသော၊ ဒုသီလပုဂ္ဂလေန၊ ဒုသီလပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊
 သံဝါသာဘာဝသင်္ခါတံ၊ ပေါင်းတော်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ဟူ၍ဆိုအပ်
 သော၊ ဧတံအတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံ
 ဟူသည်ကား၊ အသံဝါသာရဟသံဝါသာ ရဟဘာဝါနံ၊ မပေါင်းတော်
 ခြင်းငှါထိုက်သောအဖြစ်၊ ပေါင်းတော်ခြင်းငှါ ထိုက်သော အဖြစ်တို့၏၊
 ကာရုဏပရိဒီပနံ၊ အကြောင်းကိုပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါ
 နေထိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထတိသံဥဒါနဂါထာယံ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ ဆန္ဒမတိဝဿတိတိ၊
 ဆန္ဒမတိဝဿတိဟူသည်ကား၊ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်
 ၍၊ ပဋိစ္စာဒေဇ္ဇော၊ ဖုံးလွှမ်းသောရဟန်းသည်၊ အညံ၊ ဖုံးလွှမ်းသောအာ
 ပတ်မှတပါးသော၊ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော၊ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊
 ရောက်၏၊ တတောပရံတတောပရန္တိ၊ တတောပရံတတောပရံဟူသည်
 ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖုံးလွှမ်းသည်ရှိသော်၊ အာပတ္တိဝဿံ၊ အာပတ်တည်းဟူ
 သောရိဗန်းသည်၊ ကိလေသဝဿံ၊ ကိလေသ တည်းဟူသော ရိဗန်း
 သည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝဿတိ၊ ရှာ၏၊ ဝိဝဋ်နာတိဝဿတိတိ၊ ဝိဝ

ဗိုလ်တို့ဝံသတိဟူသည်ကား၊ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သို့၊ အာပန္နော၊ ရောက်
သောရဟန်းသည်၊ တံအာပတ္တိ၊ ထိုအာပတ်ကို၊ အပနိန္ဒာ၊ အေတွာ၊ မယံးလွှမ်း
မူ၍၊ ဝိဝရန္တော၊ ဖွင့်ပြလျက်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့အား၊ ပ
ကါသန္တော၊ ထင်စွဲပြလျက်၊ ယထာဓမ္မံ၊ အကြင်အကြင်တရားအားလျော်
စွာ၊ ယထာဝီနယံ၊ အကြင်အကြင်ဝိနည်းအားလျော်စွာ၊ ပနိကရာဇန္တော၊
ကုစားသည်ရှိသော်၊ ဝုဠဟန္တော၊ အာပတ်မှထမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ အညံ၊
တပါးသော၊ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော၊ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သို့၊ နအာပန္နကံ၊
မရောက်၊ ဟေနံ၊ ထိုကြောင့်၊ အသတိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ တံဝိဝေ
ဏံ၊ ထိုသင့်သောအာပတ်ကို ဖွင့်ပြခြင်းသည်၊ ပုန၊ တတနံ၊ အာပတ္တိဝံသံ၊
အာပတ်တည်းဟူသောရိပ်စားသည်၊ ကိလေသဝံသံ၊ ကိလေသာတည်း
ဟူသောရိပ်စားသည်၊ နဝံသတိ၊ မစွတ်၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊
တေဒေဝ၊ ထိုအာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အတိဝံသတိ၊ အာပတ်တည်းဟူသောရိပ်စားစွတ်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဓန္တိသာဒိတံ၊ အရိုးအကာကဲ့သို့ ဖုံးဝှက်၍ ထားအပ်သော၊
အာပတ္တိ၊ အာပတ်ကို၊ ဝိဝရေထပကာသေထ၊ ဖွင့်လှစ်၍ ထင်ရှားစွာပြ
လော၊ ဧဝံတံနာတိဝံသတိတိ၊ ဧဝံတံနာတိဝံသတိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ
သန္တော၊ ဤသို့သင့်သောအာပတ်ကို ဖွင့်ပြသည်ရှိသော်၊ အာပတ္တိ၊ အာ
ပတ်သို့၊ အာပန္နံ၊ အာပန္နနဿ၊ ရောက်သော၊ အာပန္နပုဂ္ဂလံ၊ အာပန္နပုဂ္ဂလဿ
အာပတ်သင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ တံအတ္တဘာဝံ၊ ထိုအတ္တဘောကို၊ အတိ
ဝတ္တိတွာ၊ အလွန်ရှောင်လွှဲ၍၊ ကိလေသဝံသန္တေန၊ ကိလေသာတည်းဟူ
သောရိပ်စားဖြင့်၊ နဝံသတိ၊ မစွတ်၊ နတေမေတိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
ရိပ်စားရေမစွတ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော
ရိပ်စားရေတို့သည်၊ အနဝဿုတော၊ မစွတ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ပရိသုဒ္ဓဘိလော၊ စင်ကြယ်သော သီလရှိသည်၊ သမာပိတော၊ တည်
ကြည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဉ္စပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
သမ္မသန္တော၊ တေဘုမ္မကတရားတို့ကို အနိစ္စဒုက္ခအနတ္တဟုသုံးသပ်လျက်၊
အနုတ္တမေန၊ အဓဉ်အားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပဘာဝိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ပဉ္စမသုတ္တဝဏ္ဏ
နာ၊ ပဉ္စမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-သောဏတ္ထေရဝဂ်-၆-သောဏသုတ်။

ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ အဝဇ္ဇိယုတိ၊ အဝဇ္ဇိယုဟူသည်ကား၊ အဝဇ္ဇိ
 ရဋ္ဌေ၊ အဝဇ္ဇိတိုင်း၌၊ ကုလဗာရေတိ၊ ကုလဗာရေဟူသည်ကား၊ ဇေနာမ
 ကေ၊ ဤသို့ကုလဗာရေမည်သော၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ ပဝတ္ထေပဗ္ဗတေတိ၊ ပဝတ္ထေပဗ္ဗ
 တေဟူသည်ကား၊ ပဝတ္ထနာမကေ၊ ပဝတ္ထအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်
 ၌၊ ပပါတေပဗ္ဗတေတိ၊ ပပါတေပဗ္ဗတေဟူ၍လည်း၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရုတ်ဖတ်ကုန်
 ၏၊ သောဏောဥပါသကောကုမ္ပိကဇ္ဈောတိ၊ သောဏောဥပါသကောကုမ္ပိ
 ကဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ နာမေန၊ မိဘပေးသောအမည်အားဖြင့်၊ သောဏော
 နာမ၊ သောဏမည်၏၊ ဟိဟိသရဏဂမနေဟိ၊ သုံးပါးသောသရဏဂုံတို့
 ဖြင့်၊ ဥပါသကတာဝပဋိဝေဒနေ၊ ဆည်းကပ်တတ်သော ခါယကာ၏
 အဖြစ်ကို ကြားလျှောက်တတ်သဖြင့်၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာမည်၏၊
 ကောမ္ပိအတ္တနကဿ၊ တကုဋေထိုက်သော၊ ကဇ္ဈဝိလန္ဓနဿ၊ နား၌ပန်ဆင်
 သောနားရောင်းတန်ဆာကို၊ သရဏေန၊ ဆောင်သဖြင့်၊ ကောမ္ပိကဇ္ဈော
 တိ၊ ကောမ္ပိကဇ္ဈဟူ၍၊ ပတ္တပဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်၊ ကုမ္ပိကဇ္ဈောတိ၊ ကုမ္ပိကဇ္ဈ
 ဟူ၍၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ အဘိညာတော၊ ကျော်စောထင်ရှားသော၊ ခါယကာတည်း၊
 သုခုမာလသောဏောတိ၊ ခြေဝင်းလက်ဝင်း၌အပွေးပါသောသောဏ
 သတို့သားဟူ၍၊ နအဓိပ္ပါယော၊ အလိုမရှိအပ်၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကို
 အကျယ်ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ အယံဥပါသကော၊ ဤသောဏဥပါသကာသည်၊
 ခါယသ္မတေါမဟာကစ္စနဿ၊ အရှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊
 အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ နာ၍၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ အဘိပ္ပ
 သန္ဓေ၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ သရဏသုစ၊ သရဏဂုံတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ သီလေသုစ၊ သီလတို့၌လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သော
 ခါယကာတည်း၊ ပဝတ္ထေပဗ္ဗတေ၊ ပဝတ္ထတေစင်၌၊ သာယုဒကသမ္ပန္နေ၊
 အရိပ်ရေနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ ကာရေတွာ၊
 ဆောက်လုပ်၍၊ ထေရံ၊ ကစ္စည်းမဟာထေရ်ကို၊ တတ္ထအာဝါသေ၊ ထို
 ကျောင်း၌၊ ဝဿာပေတွာ၊ နေစေ၍၊ စတူဟိပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့
 ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ တေန၊ ယိုကြောင့်၊ အာယသ္မတောမဟာကစ္စာ
 နဿ၊ ဥပဋ္ဌာကောဟောတိတိ၊ အာယသ္မတောမဟာကစ္စာနဿ၊ ဥပဋ္ဌာ
 ကောဟောတိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သော
 ဥပါသကော၊ ထိုသောဏဥပါသကာသည်၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊

ထေရဿ၊ ကမ္မည်းမဟာထေရ်အား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စတုရ်းခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား
ရောက်၏။ ထေရော၊ ကမ္မည်းမဟာထေရ်သည်၊ တဿဥပါသကဿ၊ ထို
ဥပါသကာအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသတိ၊ ဟော၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
သံဝေဂဗဟုလော၊ သံဝေဂများသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မစရိယာယ၊ တရားကိုကျင့်
ခြင်းငှါ၊ ဥဿာဟဇာတော၊ ဖြစ်သောအားထုတ်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သောဥပါသကော၊ ထိုသောဏဥပါသကာသည်၊
ဧကဒါ၊ တရံရောအခါ၌၊ သတ္ထေန၊ အဘော်တွင်းသားငါးရာနှင့်၊ သဗ္ဗိ၊
တကွ၊ ဝါဏိဇ္ဇတ္ထာယ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းငှါ၊ ဥဇ္ဇေနိ၊ ဥဇ္ဇေနိမြို့သို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊
သွားသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ အဗ္ဘုရိယံ၊ တောအုပ်၌၊
သတ္ထေသု၊ တွင်းတို့သည်၊ နိဝိဇ္ဇေသု၊ ချွတ်၍နေကုန်သည်ရှိသော်၊ ရတ္တိယံ၊
ညဉ့်၌၊ ဇနသမ္ဘာဒာယေန၊ လူတို့ဖြင့်ကျဉ်းမြောင်းခြင်းကိုကြောက်သော
ကြောင့်၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်ရာအရပ်သို့၊ အပတ္တမ၊ ဖဲခဲ့၍၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓိပျော်
ခြင်းသို့၊ ဥပဂစ္ဆိ၊ ရောက်လေ၏။ သတ္ထော၊ အဘော်တွင်းသား အပေါင်း
သည်၊ ပစ္စု၊ သပေလာယ၊ ရှိစားသောက်ထသောအခါ၌၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထလတ်
၍၊ ဂတော၊ သွားကြသည်ရှိသော်၊ ဧကောဝိ၊ တယောက်မျှလည်း၊ သောဏံ၊
သောဏကို၊ နပဗောဓေ၊ မနှိုးခဲ့ကြ၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောတွင်းသားတို့
သည်၊ ဝိဿရိတွာ၊ မေးခဲ့ကြ၍၊ အဂဓံသု၊ သွားကြလေကုန်၏။ သော၊
ထိုသောဏသည်၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်သည်၊ ပတာဒတာယ၊ လင်းခဲ့သည်
ရှိသော်၊ ပဗုတ္တိတွာ၊ နိုး၍၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထလတ်၍၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတယောက်ကို၊
အပဿန္တော၊ မမြင်ရကား၊ သတ္ထေန၊ အဘော်တွင်းအပေါင်းသည်၊ ဂတ
မဂ္ဂံ၊ သွားသောလမ်းခရီးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သီစံသီစံ၊ လျင်စွာလျင်
စွာ၊ ဂစ္ဆန္တော၊ လိုက်သည်ရှိသော်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဝဋ္ဋရက္ခံ၊ ပညောင်
ပင်သို့၊ ဥပဂစ္ဆိ၊ ကပ်မိလေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပညောင်ပင်၌၊ ဧကံ၊ တယောက်
သော၊ မဟာကာယံ၊ ကြီးသောကိုယ်ရှိသော၊ ဝိဗ္ဗုဒ္ဓဿနံ၊ ဘောက်ပြန်
သောအမြင်ရှိသော၊ ဝိဂစ္ဆိ၊ ဘောက်ပြန်သောသွားခြင်းရှိသော၊ အဋ္ဌိတော၊
အရိုးမှ၊ မုတ္တာနိ၊ လွှတ်ကုန်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မံဿာနိ၊ အသားတို့ကို၊
သယမေဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်၊ ခါဒန္တံ၊ ခဲသော၊ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားပြိတ္တာ
ကို၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်လေ၏။ ဒိသွာပန၊ မြင်ပြီး၍၊ တွံ၊ သင်ကား၊ ဧကော၊ အဘယ်သို့
သောသတ္တဝါသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေးလေ၏။
တန္တော၊ အရှင်သူတော်ကောင်းပေတော၊ ပြိတ္တာမည်သောသတ္တဝါသည်၊
အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ခိုသည်ရှိသော်၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊

ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ကရောတိ၊ ပြုသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ပုဗ္ဗကမ္မေန၊ ရှေးမကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ကရောမိ၊ ပြု၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုသင်ပြခဲ့
 တူးသောကံကား၊ ကိံ၊ ပန၊ အဘယ်ကံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဘာရုကန္တနဂရဝါသိ၊ ဘာရုကန္တမြို့၌နေထေ့ရှိ
 သော၊ ကုဋ္ဌဝါဏီဇ္ဇော၊ ကုန်သည်စဉ်းလဲသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရေသံ၊ သူ
 တပါးတို့၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဝဗ္ဗေတွာ၊ ဟုညွှတ်ပတ်၍၊ ခါဒိံ၊ စားဘူးပြီ၊
 ဘိက္ခယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ဥပဂတော၊ ကပ်လာကုန်သော၊ သမဏော၊
 ရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဖံသံ၊ အသားကို၊ ခါဒုထ၊ စားကြ
 ပါကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အက္ကောသိ၊ ဆဲရေးဘူး၏၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုကံ
 ကြောင့်၊ တေရဟိ၊ ယခုအတ္တဘော၌၊ ဣမံဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝါမိ၊
 ငါခံစားရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။

တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သောဏော၊ သောဏသည်၊
 အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သံဝိဂ္ဂံ၊ တိတ်လန့်ခြင်းကို၊ ပဋိလတိ၊ ရလေ၏၊
 တတောပရံ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားပြန်သည်ရှိသော်၊ မုခတော၊
 ခံတွင်းမှ၊ ပဉ္စရိတကာဠုလောဟိတေ၊ ယိုထွက်သော သွေးနက်ရှိသော၊
 ဇွေနှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ပေတဒါရကော၊ ပြိတ္တာသူငယ်တို့ကို၊ ပသယိတွာ၊
 မြင်၍၊ တထေဝံ၊ ထိုရှေးပြိတ္တာအတူသာလျှင်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ တေဝိ၊ ထိုပြိတ္တာ
 ငယ်နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊ ကမ္မံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသော
 မကောင်းမှုကံကို၊ အသသောဏသ၊ ထိုသောဏအား၊ ကထေသံ၊ ပြော
 ကြားကြလေကုန်၏၊ ကိရ၊ အဆင့်စကား၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ တေ၊ ထို
 ပြိတ္တာငယ်နှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဘာရုကန္တနဂရ၊ ဘာရုကန္တမြို့၌၊ ဒါရ
 ကကာလေ၊ သူငယ်ဖြစ်သောအခါ၌၊ ဂန္ဓဝါဏီဇ္ဇာယ၊ နံသာကုန်သွယ်
 သဖြင့်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေန္တော၊ ပွေးသည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ မာတရိ၊ မိခင်သည်၊ ဝိဏာသဝေ၊ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့ကို၊
 နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဘိတ်၍၊ ဘောဇေန္တိယ၊ ဆွမ်းကျွေးသည်ရှိသော်၊ ဂေ
 ဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဂန္တော၊ သွား၍၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို၊ ကဿ၊
 အတယ်ကြောင့်၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဒေတိ၊ ပေးဘိသနည်း၊ တယ၊
 သင်မိခင်သည်၊ ဗိန္နံ၊ ပေးအပ်သော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဉ္ဇနကသမ
 ဏာနံ၊ စားသောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ၊ ကာဠု
 လောဟိတံ၊ သွေးနက်သည်၊ ပဉ္စရတု၊ အံထွက်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အက္ကောသိ၊ သု၊ ဆဲရေးကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်၊ တေနကမ္မေန၊ ထို

ကံကြောင့်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စိတွာ၊ ကျက်၍၊ တဿဝိပါကာဝသေသေန၊
 ထိုအကုသိုလ်ကံ၏ ဝိပါက်အကြွင်းဖြင့်၊ ပေတယောနိယံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌၊
 နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်လေ၍၊ ဣမံဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝန္တိ၊ အစဉ်ခံစားရ
 ကုန်၏၊ တစ္ဆိဝစနံ၊ ထိုစကားကိုလည်း၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သောဏော၊ သော
 ဏသည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သောတိတ်လန့်
 ခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သောသောဏော၊ ထိုသောဏသည်၊
 ဥဇ္ဇေနိ၊ ဥဇ္ဇေနိပြည်သို့၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ ကရဏိယံ၊ ပြုစုပတ်ကိစ္စကို၊ တိ
 ရိတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ကုလဗာရံ၊ ကုလဗာရမြို့သို့၊ ပစ္စာဂတေ၊ ကာဘန်ပြန်လါခဲ့၍၊
 ထေရံ၊ ကစ္စည်းမဟာထေရ်ကို၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေ၍၊ ကတပဋိသန္ဓာ
 ရော၊ ပြုအပ်ပြီးသောအစွေအစပ်စကားပြောခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထေရသ၊
 ကစ္စည်းမဟာထေရ်အား၊ တမတ္ထံ၊ ထိုပြိတ္တာဘုံယောက်ျား၏အကြောင်း
 ကို၊ အါရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ထေရောပိ၊ မထေရ်သည်လည်း၊ အဿ
 သောဏဿ၊ ထိုသောဏအား၊ ပဝတ္တိနိဝတ္တိသု၊ သံသရာ၌ဖြစ်ခြင်းနှစ်ခြင်း
 တို့၌၊ အာဒိန ဝါနိသံသေ၊ အပြစ်အကျိုးတို့ကို၊ ဝိဘာဝေဇ္ဇော၊ ထင်စွာပြ
 လျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟော၏၊ သောသောဏော၊ ထိုသောဏ
 သည်၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဂတော၊ သွားလေ
 ၍၊ သာယမာသံ၊ ညစာစာမင်းကို၊ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ စား၍၊ အာသနံ၊ အိပ်ရာသို့၊
 ဥပဂတော၊ ကပ်လေ၍၊ ထောကံယေဝ၊ အတံငယ်သာလျှင်၊ နိဒ္ဒါယိတွာ၊
 အိပ်ပျော်၍၊ ပဗုဒ္ဓါတွာ၊ နိုး၍၊ သယနတလေ၊ အိပ်ရာအပြင်၌၊ နိသန္ဓ၊ ထိုင်
 နေ၍၊ ယထာသုတံ၊ ကြားနာခဲ့တိုင်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတံ၊ ဆင်ခြင်
 ခြင်းငှါ၊ အာရုဇ္ဈေ၊ အားထုတ်၏၊ တဿသောဏဿ၊ ထိုသောဏအား၊
 တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ တေစပေ
 တတ္တတာဝေ၊ ထိုပြိတ္တာဘုံ၏အတ္တဘောတို့ကို၊ အနုဿရေတော၊ အစဉ်
 အတိုင်းအောက်မေ့မိသည်ရှိသော်၊ သံသရာဒုက္ခံ၊ သံသရာဆင်းရဲသည်၊
 အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ တာယာနကံ၊ ကြောက်လန့်ဘွယ်သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းပြုခြင်း၌၊ ဗိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ နမိ၊
 ဉွတ်လေ၏၊ သော၊ ထိုသောဏသည်၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်သည်၊ ဝိဘာတာယ၊
 လင်းခဲ့သည်ရှိသော်၊ သရီရပဋိဇ္ဇနံ၊ ကိုယ်လက် သုတ်ဆင်ခြင်းကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဆည်းကပ်လေ၍၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ အဏ္ဍာယယံ၊ အလိုကို၊ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်း
 အဖြစ်ကို၊ ယာမိ၊ တောင်း၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါသောဏဿဥပါ

သကသရဟောဂတဿ (ပ) ပဗ္ဗာဇေတုမံတန္တေ အယျာမဟာကစ္စာ
 နောတိ၊ အထခေါသောဏဿဥပါသကသရဟောဂတဿ (ပ) ပဗ္ဗာဇေ
 တုမံတန္တေ အယျာမဟာကစ္စာနောဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ယထာတိအာဒိနံ၊ ယထာ
 ဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၏။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ သင်္ခပတ္တော၊
 အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ယေနယေန အာကာရေန၊ အကြင်အကြင်
 သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အယျာမဟာကစ္စာနော၊ အရှင်ကစ္စည်းမထေရ်
 သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အာရိက္ခတိ၊ ကြား
 တော်မူ၏။ ပညာပေတိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ပဋ္ဌပေတိ၊ ဖြစ်စေတော်မူ၏။
 ဝိဝရတိ၊ ဝှင့်ပြတော်မူ၏။ ဝိဘဇတိ၊ ဝေတန်တော်မူ၏။ ဥတ္တံ၊ နိကာရောတိ၊
 ထင်စွာပြတော်မူ၏။ ပကာသေတိ၊ ထင်စွာပြတော်မူ၏။ တေနတေန အာ
 ကာရေန၊ ထိုထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥပပရိက္ခတော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သော၊
 မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဇေံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယဒေတံ
 ယံဇေတံသိက္ခတ္တယ ဗြဟ္မစရိယံ၊ အကြင်သိက္ခာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းဖြစ်
 သောမြတ်သောသာသနာတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံဗြဟ္မစရိယံ၊ ထိုသာ
 သနာတော်ကို၊ ဇေတိဒိဝသံ၊ တရက်မျှလည်း၊ အဇဏ္ဏံ၊ မကျိုးသည်ကို၊
 ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ စရိမကမိတ္တံ၊ အဆုံးစိတ်သို့၊ ပါပေတဗ္ဗတာယ၊ ရောက်စေအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေန္တုပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ်ပြည့်စုံစွာ၊ ဇေဒိဝသံ၊ တ
 ရက်မျှလည်း၊ ကိလေသမလေန၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအညစ်အကြေး
 ဖြင့်၊ အမတိနံ၊ မလိမ်းမကျံသည်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ စရိမကမိတ္တံ၊ အဆုံးစိတ်
 သို့၊ ပါပေတဗ္ဗတာယ၊ ရောက်စေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေန္တုပရိပုဏ္ဏံ
 စင်စစ်ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်စွာ၊ သင်္ခလိနိတံလိခိတသင်္ခသဒိသခေ
 တသင်္ခသပ္ပဒိုဘာဂံ၊ ပွတ်သစ်စခရုသင်းနှင့်တူစွာ၊ ခေဟသင်္ခသပ္ပဒိုဘာ
 ဂံ၊ သုတ်သင်ဆေးကြောပြီးသောအသို့ရှိသောခရုသင်းနှင့်တူစွာ၊ စရိတဗ္ဗံ၊
 ကျင့်အပ်၏။ ဣဒံသိက္ခတ္တယ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤသိက္ခာသုံးပါးတည်းဟူသော
 သာသနာတော်ကို၊ အဂါရံအဂါရမေန္တေ၊ လူတို့၏အလယ်၌၊ အဇ္ဈာဝသ
 တာအဇ္ဈာဝသန္တေန၊ နေသောအကျွန်ုပ်သည်၊ ဇေန္တုပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ်သ
 ဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံစွာ၊ (ပ)၊ စရိတံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ၊ နသုကရံ၊ မလွယ်၊
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကေသစေဝ၊ ဆံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မသုနိစ၊ မုတ်
 ဆိတ်ကြင်စွယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဩဟာရေတွာဝေါရာပေတွာ၊ ချ၍၊
 ဣာသာယရသဝိတတာယ၊ ဗန်ရည်ကိုသောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊

ကံသာယာနိ၊ ဗန်ရည်ကိုသောက်ကုန်သော၊ ပြဟ္မစရိယံ၊ သာသနာတော်
တည်းဟူသော၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရန္တာနံ၊ ကျင့်ကုန်သောသူတို့
အား၊ အနုစ္ဆရိကာနိ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထုနိ၊ အဝတ်သင်္ကန်း
တို့ကို၊ အန္တဒဗေတွာနိဝါသေတွာစေ၊ ဝတ်၍လည်းကောင်း၊ ပါရမိတွာ
စ၊ ရုံ၍လည်းကောင်း၊ အဂါရသ္မာ၊ လူတို့တောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ယွက်၍၊
အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌၊ ယံပဗ္ဗဇေယျံ၊ အကြင်ရှင်ရဟန်းပြုအံ့၊ တံ
ပဗ္ဗန္တံ၊ ထိုသို့ရှင်ရဟန်းပြုရခြင်းသည်၊ နန္ဒသာဓု၊ ဩော်ကောင်းလေရာ၏၊
အဂါရိယံ၊ အိမ်၏၊ ဟိတံ၊ အစီးအပွားဖြစ်သော၊ ကသိဏဝါဏိန္ဒာဒိကမ္ဘံ၊
လယ်လုပ်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်းအစရှိသောအမှုကို၊ အဂါရိယန္တိ၊ အဂါရိယံ
ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တဉ္စကမ္ဘံ၊ ထိုလယ်လုပ်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်းအ
စရှိသောအမှုသည်လည်း၊ ပဗ္ဗန္တာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဗ္ဗန္တာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ အနဂါ
ရိယံနာမ၊ အနဂါရိယမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထအနဂါရိယံ၊ ထို
ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ပဗ္ဗဇေယျံ၊ ရဟန်းပြုပါအံ့၊ ဥပဂစ္ဆေယျံ၊ ကပ်ပါအံ့၊ ပဋိပဇ္ဇေ
ယျံ၊ ကောင်းစွာကျင့်ပါအံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ရဟော၊ ဆိတ်ကွပ်ရာ၌၊ ဝိတတ္ထိတံ၊
အကြံဖြစ်သည်ကို၊ သောဓဏာဥပါသကော၊ သောဏဥပါသကာသည်၊
ထေရုယ၊ အရှင်ကဏ္ဍည်းမထေရ်အား၊ အာရောစေတွာ၊ ကြားလျှောက်၍၊
တံပြဟ္မစရိယံ၊ ထိုမြတ်သောအကျင့်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇိတုကာမော၊ ကျင့်ခြင်းငှါ
အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗာဇေတုမံဘဇ္ဇန္တအယျာမဟာကစ္စာနောတိ၊ ပဗ္ဗာ
ဇေတုမံဘဇ္ဇန္တအယျာမဟာကစ္စာနောဟူ၍၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ။

ထေရောပန။ မဟာကစ္ဆည်းထေရ်သည်ကား။ အသေသောဏသားထို
သောဏ၏။ ဥာဏံ။ ပညိန္ဒြေသည်။ ပရိပါကဂတံ။ ရှင့်ခြင်းသို့ရောက်ပြီ
လော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဥပဓာရေတွာ။ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဥာဏပရိပါကံ။
ပညိန္ဒြေ၏ရှင့်ခြင်းကို။ အာဂမယမာနော။ ငွ်လင့်တော်မူလျက်။ ဒုက္ကရံခေါ
တိအာဒိနာ။ ဒုက္ကရံခေါဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဆန္တံ။ ရဟန်းပြုလိုသော
ဆန္ဒကို။ တာဝ။ ရှေးဦးစွာ။ နိဝါဇေတိ။ မြစ်၏။ တတ္ထတသ္မိံစစနေ။ ထိုဒုက္ကရံ
ခေါအစရှိသောပါဠိတော်၌။ ဧကဘတ္တန္တိ။ ဧကဘတ္တံဟူသည်ကား။ ဧက
ဘတ္တိကော။ တထပ်သာစားရသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ရတ္တုပရတောပိရ
တောပိကာလတောဇနာတိ။ ရတ္တုပရတောပိရတောပိကာလဘောဇနာ
ဟူ၍။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဂတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်သော။ ပိကာလဘောဇနာ။ နေလွှဲ

ညစာစားခြင်းမှ၊ ဝိရတိ၊ ကြည်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။
 ကေသေယန္တိ၊ ကေသေယံဟူသည်ကား၊ အဒုတိယကေသေယံ၊ အတော်မရှိ
 တယောက်ထည်းကိန်းစက်ရခြင်းသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ သေယျာဝိသေ
 န၊ အိပ်ခြင်းကိုအပြီးပြုသဖြင့်၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ တိဋ္ဌတိ၊
 ရပ်ရ၏။ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားရ၏။ ဧကော၊
 တယောက်အထည်းတည်း၊ နိဝိဒတိ၊ ထိုင်ရ၏။ ဣတိအာမိနာ၊ ဤသို့အစ
 ရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ စတုသုဇ္ဈဂါယာ
 ပထေသု၊ လေးပါးသောဇ္ဈဂါယာပုထ်တို့၌၊ ကာယဝိဝေကံ၊ ကာယဝိဝေက
 ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။ ဧကော၊ ဧကိဟုတွင်၊ တယောက်ထည်းသာဖြစ်၍၊ သယန
 မတ္တံ၊ အိပ်ခြင်းမျှကို၊ နဒိပေတိ၊ မပြ၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူသည်
 ကား၊ မေထုနဝိရတိဗြဟ္မစရိယံ၊ မေထုနံရှေ့ရှောင်ကြဉ်သော မြတ်သော
 အကျင့်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သိက္ခတ္တယာနုယောဂသင်္ခါတံ၊ သိက္ခာ
 သုံးပါးဖြင့်ကောင်းစွာရေတွက်အပ်သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ သာသနဗြဟ္မ
 စရိယံ၊ သာသနာတော်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်တည်း၊ ဣဗ္ဗာ
 တိ၊ ဣဗ္ဗဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ စောဒနဧတ္ထ၊ တိုက်တွန်းခြင်းအနက်၌၊ နိပါ
 တော၊ နိပါတ်ဝုန်တည်း၊ တတ္ထေဝါတိ၊ တတ္ထေဝဟူသည်ကား၊ ဂေဟဝ၊
 အိမ်၌သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓသာသနံအနုယုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓသာသနံအနုယုတ္တဟူသည်
 ကား၊ နိစ္စသီလဥပေါသထသီလနိယမာဒိတေဒံ၊ နိစ္စသီလဥပေါသထသီလ
 နိယမအစရှိသည်အပြားရှိသော၊ ပဉ္စင်္ဂ်အဋ္ဌင်္ဂဒသင်္ဂ်ဉ္စသီလံ၊ ပဉ္စင်္ဂ်သီလ
 အဋ္ဌင်္ဂသီလ ဒသင်္ဂ်သီလကို လည်းကောင်း၊ တဒနုရူပဉ္စ၊ ထိုပဉ္စင်္ဂ်အဋ္ဌင်္ဂ
 ဒသင်္ဂ်သီလအားလျော်သော၊ သမာဓိပညာတာဝနံ၊ သမာဓိပညာတာဝ
 နာကိုလည်းကောင်း၊ အနုယုတ္တံ၊ အားထုတ်လော၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
 မှန်၏။ ဧတံဗုဒ္ဓသာသနံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော မြတ်စွာတုရားအဆုံးအမ
 တော်သည်၊ ဥပါသကေန၊ ရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်သောဒါယကာ
 သည်၊ ပုပ္ဖတာဂေ၊ ရှေ့အတို့၌၊ အနုယုတ္တိတဗ္ဗံ၊ အဖန်တလဲလဲအားထုတ်
 အပ်သော၊ ဗုဒ္ဓသာသနံနာမ၊ တုရားအဆုံးအမတော်မည်၏။ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ ကာလယုတ္တံ၊ ကောတတ္ထံ၊ ကေသေယံ၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ကာလယုတ္တံ
 ကောတတ္ထံ၊ ကေသေယံ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုကာလယုတ္တံအစရှိသောပါဠိတော်၌၊ ကာလယုတ္တန္တိ၊ ကာလ
 ယုတ္တံဟူသည်ကား၊ စတုဒ္ဓသီပဉ္စဒသီအဋ္ဌင်္ဂပါဠိဟာရိယ သင်္ခါဂေဟန၊
 စတုဒ္ဓသီပဉ္စဒသီအဋ္ဌင်္ဂပါဠိဟာရိယဟုဆိုအပ်သော၊ ကာလေန၊ အခါ၌၊

ယုတ္တံ၊ ယုဉ်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယထာဝုတ္တကာလေ၊ အကြင်အကြင်
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအခါ၌၊ ဘုရား၊ သင်သည်၊ အနုယုတ္တန္တံ၊ အားထုတ်
ခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံပတိရူပံ၊ လျောက်ပတ်စွာ၊ သက္ကုဏေယျံ၊ တတ်ကောင်းရာ
၏၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ နသက္ကုဏေယျံ၊ မတတ်ကောင်းရာ၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း၊ ဥာဏဿ၊ ဥာဏ်၏၊ အပရိ
ပက္ကတ္တာ၊ မရင့်သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုသောဏ၏၊ ကာမာ
နံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဒုပ္ပဟာနတာယ၊ ပယ်နှင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
သမ္မာပဋိပတ္တိယံ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သောသာသနာတော်၌၊ ယောဂျတံ၊
အလွန်အားထုတ်ခြင်းကို၊ ပကာသေတုံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းငှါ၊ ဝဒတိ၊ မိန့်တော်
မူ၏၊ ပဗ္ဗန္ဓာသန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌အလိုသန္တံကို၊ နိဝါရေတုံ၊ မြစ်ခြင်းငှါ၊ နဝဒ
တိ၊ မိန့်တော်မမူ၊ ပဗ္ဗန္ဓာဘိသင်္ခါရောတိ၊ ပဗ္ဗန္ဓာဘိသင်္ခါရောဟူသည်
ကား၊ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ၊ အာရေက္ခာဥဿာဟော၊ လွန်စွာအား
ထုတ်ခြင်းတည်း၊ ပဋိပ္ပဿန္တိတိ၊ ပဋိပ္ပဿန္တိဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ပ
ညိန္ဒြေတို့၏၊ အပရိပက္ကတ္တာ၊ မရင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သံဝေဂဿ၊ ထိတ်
လန့်ခြင်း၏၊ နာတိတိက္ခာဘဝတော၊ မထက်လွန်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ဥပသမိ၊ ငြိမ်းလေ၏၊ ကိဉ္ဇာပိပဋိဿန္တိ၊ အကယ်၍ကားငြိမ်း၏နှင့်၊ ပန၊
ထိုသို့ရဟန်းပြုလိုသောစိတ် ငြိမ်းသော်လည်း၊ ထေရေန၊ ကစွည်းမဟာ
ထေရ်သည်၊ ဝုတ္တဝိမိ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအစီအရင်ကို၊ အနုတိဋ္ဌန္တော၊
အစဉ်အတိုင်းတည်သည်ဖြစ်၍၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ထေရံ၊ ကစွည်း
မထေရ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပယိရုပါသန္တော၊ စတားလျက်၊ ဓမ္မံ၊
တရားကို၊ သုဏာတိ၊ နာ၏၊ တဿ၊ ထိုသောဏအား၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆို
အပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သိလျှင်၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်၊ ပဗ္ဗန္ဓာယ၊ ရဟန်း
ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဖိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်၏၊ ထေရဿစ၊ မထေရ်အားလည်း၊
အါရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ထေရော၊
ထေရ်သည်၊ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်၏၊ တတိယဝါရေပန၊ သုံးကြိမ်မြောက်သောအ
တည်၌ကား၊ ဥာဏဿ၊ ဥာဏ်၏၊ ပရိပက္ကတာ၊ ကောင်းစွာရင့်သည်၏အ
ဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နံသောဏံ၊ ထိုသောဏကို၊ ပဗ္ဗာစေ
တုံ၊ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်းငှါ၊ ကာလော၊ အခါတံပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိတော်မူ၍၊ ထေ
ရော၊ ကစွည်းမဟာထေရ်သည်၊ ပဗ္ဗာစေသိ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၏၊ ပဗ္ဗဇိတဉ္စ၊
ရှင်ပြုပြီးသည် ရှိသော်လည်း၊ တံ၊ ထိုသောဏကို၊ တိဏိ သံဝန္တရာနိ၊
သုံးနှစ်တို့ကို၊ အတိက္ကမိဟွာ၊ လွန်၍၊ ဂဏံ၊ ဂိုဏ်းကို၊ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာ၍၊

ဥပသမ္ဘာဒေသိ၊ ပဉ္စင်းခံ၏။ တံဥပသမ္ဘဒံ၊ ထိုပဉ္စင်းခံခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်
 ၍၊ ဒုတိယဗ္ဗိခေါသောဏ (ပ)ဥပသမ္ဘာဒေသိတိ၊ ဒုတိယဗ္ဗိခေါသောဏ(ပ)
 ဥပသမ္ဘာဒေသိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ အပ္ပဘိက္ခုကောတိ၊ အပ္ပဘိက္ခုကော ဟူသည်
 ကား၊ ကတိပယဘိက္ခုကော၊ နှစ်ကျိပ်သုံးကျိပ်သောရဟန်းရှိသည်၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ယေတုဇယေန၊ ချားသောအားဖြင့်၊ မဇ္ဈိ
 မဒေသေဝေ၊ မဇ္ဈိမဒေသအရပ်၌သာလျှင်၊ ဝသိံသုကိရေ၊ နေကြကုန်သ
 တတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာတိုင်း၌၊ ကတိပယာဝေ၊ နှစ်
 ကျိပ်သုံးကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏၊
 တေစ၊ ထိုနှစ်ကျိပ်သုံးကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဧကေသ္မိံ၊ တခု
 သော၊ နိဂမေ၊ နိဂုံး၌၊ ဧကော၊ တယောက်သောရဟန်းသည်၊ ဧကေသ္မိံ၊ တခု
 သော၊ နိဂမေ၊ နိဂုံး၌၊ ဧဒေ၊ နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝိသုံဝိသုံ၊ အဘိုးအဘိုး၊ ဝသိံသု၊ နေကြကုန်၏၊ ကိစ္ဆေနာတိ၊ ကိစ္ဆေန
 ဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသဖြင့်၊ ကသိရေနာတိ၊ ကသိရေနဟူသည်
 ကား၊ အာယာသေန၊ ကာလရှည်ကြာသဖြင့်၊ တတော တတောတိ၊
 တတောတတောဟူသည်ကား၊ တသ္မာတသ္မာဂါမနိဂမာဒိတော၊ ထိုထို
 ရွာနိဂုံးအစရှိသည်မှ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ထေရေန၊ ကစ္စည်း
 မဟာထေရ်သည်၊ ကတိပယေ၊ နှစ်ပါးသုံးပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
 ကို၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ အညေသု၊ တပါးသောရဟန်းတို့ကို၊ အာနိယ
 မာနေသု၊ ပင့်ဆောင်ပြန်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပုဗ္ဗအာနိတာ၊ ရှေးဦးစွာပင့်
 ဆောင်အပ်သောရဟန်းတို့သည်၊ ကေနစိဒေဝကရဏီယေန၊ တရံတခု
 သောပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့်၊ ပက္ကမိံသု၊ ဖဲ့နှင့်ကြလေကုန်၏၊ ကိဗ္ဗိကာလံ၊ စိုး
 စဉ်းနှစ်ရက် သုံးရက်အခါကို၊ အာဂမေတွာ၊ ဆိုင်းဝံ့ဦး၍၊ ပုန၊ တဖန်၊
 တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အာနိယမာနေသု၊ ပင့်ဆောင်ပြန်သည်ရှိသော်၊
 ဣတရေ၊ ဤမှတပါးရှေးပင့်ကားနှင့်သောရဟန်းတို့သည်၊ ပက္ကမိံသု၊ ဖဲ့နှင့်
 ကြပြန်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ အာနယ
 နေန၊ ပင့်ဆောင်ရသဖြင့်၊ သန္နိပါတော၊ အစည်းအဝေးသည်၊ စိရေန၊ ကြာ
 မြင့်သဖြင့်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ထေရောစ၊ ကစ္စည်းမဟာထေရ်သည်လည်း
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကပိဟာရိ၊ တယောက်ထည်းသာ နေလေ့ရှိသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒသဝဂ္ဂံ၊ တကျိပ်အရရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်း
 အပေါင်းကို၊ သန္နိပါတေတွာ၊ စည်းဝေး၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊

တကတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပစ္စန္ဓဒေသဝိ၊ ပစ္စန္ဓရာဇ်အရပ်၌လည်း။
 ဒသဝဂ္ဂေန၊ တကျိပ်အရရှိသော၊ သံဃေန၊ သံဃာဖြင့်၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်း
 ခံခြင်းကို၊ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ဟိသတ္ထံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
 ဣတောနိဒါနံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ယေရေန၊ ကစွည်းမထေရ်သည်၊ ယာပိ
 တော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စဝဂ္ဂေန၊ ငါးယောက် အရရှိသော၊
 သံဃေန၊ သံဃာဖြင့်၊ ပစ္စန္ဓဒေသ၊ ပစ္စန္ဓရာဇ်အရပ်၌၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်း
 ခံခြင်းကို၊ အနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တိဏ္ဍိဝဿာနံ(ပ)
 သန္နိပါတေတွာတိ၊ တိဏ္ဍိဝဿာနံ(ပ)သန္နိပါတေတွာဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိ
 တော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝဿံဂုတ္တဿာတိ၊ ဝဿံဂုတ္တဿ
 ဟူသည်ကား၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ပဉ္စင်းခံ၍၊ ဂုဿိတဝဿော၊ သုံးအပ်ပြီး
 သောဝါရှိသော၊ ဇေဒိသောစဇေဒိသောစာတိ၊ ဇေဒိသောစဇေဒိသောစဟူသည်
 ကား၊ ဇေဝရူပေါစဇေဝရူပေါစ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဇေဝရူပါယစနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်
 သော၊ ရူပကာယသမ္ပတ္တိယာ၊ ရူပကာယ၏ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံ၏၊ ဇေဝရူပါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဓမ္မကာယသမ္ပတ္တိယာ၊ ဓမ္မကာ
 ယ၏ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောတဂေါ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ သုတောယေဝ၊ ကြားသာကြားဘူး၏၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 မေ၊ ငါသည်၊ သောတဂေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ သမ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်၊
 နဒိဋ္ဌော၊ မမြင်ရစဘူး၊ ဣတိဇေတန၊ ဤစကားရပ်ဖြင့်၊ ပုထုဇ္ဇနသန္ဒါယဇေဝ၊
 ပုထုဇဉ်၏သန္ဒါခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာယသ္မာသောဏော၊ အရှင်သောဏ
 သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဠုကာမော၊ မူးမြင်ခြင်းငှါအလိုရှိ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အပရဘာဂေပန၊ နောက်အပို၌ကား၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊
 သမ္ဘိ၊ တကွ၊ ဧကဝန္ဓကုဋိဟံ၊ တခုတည်းသော ဝန္ဓကုဋိတိုက်တော်၌၊
 ဝဿိတွာ၊ နေ၍၊ ပစ္စုသဿမဟံ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌၊ အဇ္ဈိဋ္ဌော၊ ဘုရား
 မြတ်စွာတိုက်တွန်းတော်မူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သောဠသအဠကဝဂ္ဂိယာနိ၊
 သောဠသဝဂ် အဠကဝဂ်တို့ကို၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဗုခါ၊ မျက်
 မှောက်တော်၌၊ အဗ္ဗိကတွာ၊ အရိအသေပြု၍၊ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊
 သဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံကို၊ စေတသော စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သမန္နာဟရိတွာ၊
 ကောင်းစွာဆောင်၍၊ အတ္ထဓမ္မပဋိသံဝေဒိ၊ အနက်သဘောကိုကောင်းစွာ
 ထိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘဏန္တော၊ သမန္တောယ်သည်ရှိသော်၊ ဓမ္မုပသ

ညိတ ပါမုန္ဒာဒိရဓနံ၊ တရားနှင့် စပ်လျဉ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းအစရှိ
သည့်ကို အကြောင်းပြုသဖြင့်၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သည်ဖြစ်၍၊
သရဏည ပရိယောသာနော၊ ပါဠိသရဏ္ဍာယ်သည်၏ အဆုံး၌၊ ဝိပဿနံ၊
ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္ပသန္တော၊
သုံးသပ်သည်ရှိသော်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတဒတ္ထမေ
ဝ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်၏အကျိုးငှါသာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုသောဏအား၊ ဘဂ
ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဧက
ဂန္ဓကုဋိယံ၊ တခုတည်းသောဂန္ဓကုဋိတို့က်တော်၌၊ ဝါသော၊ နေခြင်းကို၊
အာဏတ္တော၊ စေခိုင်းတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကေဝိပန၊
အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိံအာဟု၊ အဘယ်
သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
ဘို့၊ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ နဒိဋ္ဌော၊ မမြင်စဘူးသေး၊ ဣတိ၊ ဣဒံ
ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ရူပကာယဒဿနမေဝ၊ ရူပကာယကိုမြင်ခြင်းကိုသာ
လျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
မှန်၏၊ အာယသ္မာသောဏော၊ အရှင်သောဏသည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ရဟန်း
ပြု၍၊ ထေရဿ၊ ကမ္ဘည်းမထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ စာဓဇေန္တော၊ စေ့ဆော်လျက်၊ ဝါယမန္တော၊ အား
ထုတ်၍၊ အနုပသမ္ပန္နောဝ၊ သာမဏေလက်ထက်ကပင်လျှင်၊ သောတာ
ပန္နော၊ သောတာပန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပသမ္ပန္နိတွာ၊ ပဉ္စင်းခံပြီး၍၊
ဥပါသကာပိ၊ ဒါယကာတို့သည်လည်း၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်တို့
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဟတ္တိ၊ ငါသည်လည်း၊ သောတာပန္နော၊
သောတာပန်သာတည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအထက်မဂ်အလို
ငှါအားထုတ်ရာ၌၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဗိန္တောတွာ၊ ကြံ၍၊ ဥပရိမက္ခတ္ထာယ၊ အထက်မဂ်အလို ငှါ၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿ
နာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွား၍၊ အန္တောဝသေယေဝ၊ ပဋ္ဌမဝါ၏အတွင်း၌သာ
လျှင်၊ ဆဋ္ဌတိညော၊ အဘိညာဉ်မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
၍၊ ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏာယ၊ စင်ကြယ်သောပဝါရဏာပြုခြင်းဖြင့်၊ ပဝါရေသိ၊
ပဝါရဏာပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အရိယသစ္စ ဒဿနေန၊
အရိယသစ္စာကိုမြင်သဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မကာယော၊
ဓမ္မကာယကို၊ ဒိဋ္ဌောနာမ၊ မြင်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊

☰

ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဝက္ကလိ၊ဝက္ကလိ၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ ဓမ္မံ၊လောကုတ္တရာတရားကို၊ ပဿတိ၊မြင်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ထို
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မံ၊ငါတုရားကို၊ပဿတိ၊မြင်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဧတံ၊ဤစကား
ကို၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊အဿထေရဿ၊ထိုမထေရ်အား။ ဓမ္မကာယဒဿနံ၊ဓမ္မကာ
ယကိုမြင်ခြင်းသည်။ ပဂေဝ၊ရှေးမဆွကသာလျှင်၊သိန္နံ၊ပြီး၏။ ပဝါရေတွာပ
န၊ပဝါရဏာပြုပြီး၍ကား၊ရူပကာယံ၊ရူပကာယတော်ကို၊ဒဠ္ဋကမော၊မြင်
ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်။ အဘာသိ၊မြင်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟု၊ဆိုကုန်၏။
သစေမံဥပဏ္ဍာယောအနုဇာနာတိတိပိ၊ သစေမံဥပဏ္ဍာယောအနုဇာနာတိ
ဟူ၍လည်း၊ပါဠော၊ပါဌအချို့ရှိ၏။ ဘန္တေတိပန၊ဘန္တေဟူ၍ကား၊လိခန္တိ၊
ရေးကြကုန်၏။ တထာ၊ထိုလျှောက်ထားသောအခြင်းအရာဖြင့်၊သောဏ၊
ချစ်သားသောဏ၊သာဓုသာဓု၊ကောင်းစွကောင်းစွ၊ထွံ၊သင်သည်။ ဝတ္ထံ၊
မြတ်စွာဘုရား အထံတော်သို့ သွားပါလေလော။ အာရသောသောဏာ
တိပိ၊အာရသောသောဏဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ပါဌအချို့ရှိ၏။ အာရသော
တိပန၊အာရသောဟူသောဤသဒ္ဒါသည်ကား၊ကေသုစိ၊အချို့ကုန်သော၊
ပေါဋ္ဌကေသု၊ ပေတို့၌၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဧဝမာရသောတိခေါ အာယသ္မာသော
ဏောတိပိ၊ ဧဝမာရသောတိခေါ အာယသ္မာသော ဏောဟူ၍လည်း၊ ပါ
ဠော၊ပါဌသည်၊တထာ၊ထိုအထူးကေသုစိ၊အချို့ကုန်သော၊ပေါဋ္ဌကေသု၊
ပေတို့၌၊နတ္ထိ၊ မရှိ၊ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား
၏။ ဓရမာနေ၊သက်တော်ထင်ရှားရှိတော်မူစဉ်၊အညမညံ၊ အချင်းချင်း။
ဘိက္ခုနံယေဝ၊ ရဟန်းတို့၏ သာလျှင်၊ အာရသောဝါဒေါ၊ အာရသော
ဟူသောအခေါ်သည်။ အာစိဇ္ဈော၊ အလေ့အကျက်သဒ္ဒါတည်း။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ သောပါဠော၊ထိုပါဌသည်။ နုသာဓု၊မကောင်း။ ဘဂဝန္တံ၊ပါ
သာဒိကန္တိ အာဒိနံပဒါနံ၊ ဘဂဝန္တံ၊ပါသာဒိကံဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၏။
အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဟေဠာ၊အောက်၌၊ ဝုတ္တောယေဝ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်
သာလျှင်တည်း။ ကစ္စိဘိက္ခု၊မမနိယန္တိ၊ကစ္စိဘိက္ခု၊မမနိယံဟူသည်ကား၊
ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ တုယံ၊သင်၏။ စတုစက္ကံ၊လေးပါးသောစက်ရှိသော၊နဝ
စ္စါရံ၊ကိုးပါးသော အပေါက်ရှိသော၊ ဣဒံသရိယန္တံ၊ဤကိုယ်တည်းဟူ
သောယန္တရားသည်။ ကစ္စိ၊အသို့နည်း။ မမနိယံ၊ခန့်ကျန်းပါ၏လော၊ကိံ၊
အသို့နည်း။ ခမိတုံသဟိတုံ၊သည်းခံခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊စွမ်းနိုင်ပါ၏လော၊
ပရိဟရိတုံ၊ ရှုက်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏လော။ ဒုက္ခာဘူ

ရော၊ ဆင်းရဲတည်းဟူသောဝန်သည်၊ နာဘိဘဝတိကိ၊ မနှိပ်စက်လေ
သလော၊ ကမ္မိယာပနိယန္တိ၊ ကမ္မိယာပနိယံဟူသည်ကား၊ ကိ၊ အသို့နည်း၊
တံတံကိစ္စသု၊ ထိုထိုကိစ္စတို့၌၊ ယာပေတုံဂမေတုံ၊ မျှတခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊
စွမ်းနိုင်ပါ၏လော၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစ်တစ်ခုသော၊ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို၊
နဒဿေတိ၊ မပြပါလော၊ ကမ္မိသိအပ္ပကိလမထေနာတိ၊ ကမ္မိသိအပ္ပကိလ
မထေနဟူသည်ကား၊ ကမ္မိ၊ အသို့နည်း၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော၊ ဣမံ
အဋ္ဌါနံ၊ ဤအဋ္ဌန်ရှည်သောခရီးကို၊ အနာယာသေန၊ မနှောင့်မရှက်သဖြင့်၊
အာဂတော၊ လာခဲ့ရသည်၊ အဝိ၊ ဖြစ်ပါ၏လော၊ ဧတဒဟောသ္မိတိ၊ ဧတဒ
ဟောသိဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါဗိဏ္ဏံ၊ ဘုရားတို့၏အလေ့အကျက်ကို၊ အနုဿ
ရန္တဿ၊ အစဉ်အောက်မေ့သော၊ အာယသ္မတော၊ အာနန္တဿ၊ အရှင်အာ
နန္ဒာအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယဿခေါမံဘဂဝါတိ၊ အာဒိနာ၊ ယဿခေါမံဘဂဝါ
ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊
ဝိတ္တေ၊ ဝိတ်၌၊ အာဝိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧက
ဝိဟာရေတိ၊ ဧကဝိဟာရေဟူသည်ကား၊ ဧကဝန္တကုဋိယံ၊ ဝန္တကုဋိတခု
တည်း၌၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ ဝန္တကုဋိ၊ ဝန္တကုဋိ
တိုက်တော်ကို၊ ဝိဟာရေတိ၊ ဝိဟာရဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊
ဝတ္ထုန္တိ၊ ဝတ္ထုဟူသည်ကား၊ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ နိသဇ္ဇာယဝိတိနာမေတွာ
တိဧတ္ထ၊ နိသဇ္ဇာယဝိတိနာမေတွာဟူသောဤပါဌ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အာယသ္မတော သောဏဿ၊ အရှင်သောဏအား၊ သမာပတ္တိ
သမာပစ္စနေန၊ သမာပတ်ကိုဝင်စားခြင်းဖြင့်၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ ဓမ္မပဋိသန္ဓာရ
ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလို၍၊ ဗဟုဒေဝရတ္တိံ၊ များစွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး၊
သာဝကသာဓာရဏာ၊ သာဝကတို့နှင့်ဆက်ဆံကုန်သော၊ သဗ္ဗာသမာ
ပတ္တိယော၊ အလုံးစုံသောသမာပတ်တို့ကို၊ အနုလောမပဋိလောမံ၊ အနုလုံ
ပဋိလုံ၊ သမာပစ္စန္တော၊ ဝင်စားတော်မူလိုရကား၊ ဗဟုဒေဝရတ္တိံ၊ များစွာ
သောညဉ့်ပတ်လုံး၊ (ပ)၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာယသ္မာပိသောဏော၊ အရှင်
သောဏသည်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အလို
တော်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တဒနုရူပံ၊ ထိုဘုရားဝင်စားတော်မူသောသမာပတ်
အားလျော်စွာ၊ သဗ္ဗထာဝေဝသိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သမာပတ္တိ
ယော၊ သမာပတ်တို့ကို၊ ဗဟုဒေဝရတ္တိံ၊ များစွာသောညဉ့်ပတ်လုံး၊ သမာ
ပစ္စန္တော၊ ဝင်စားလိုရကား၊ (ပ)၊ ဝိဟာရံ၊ ဝန္တကုဋိတိုက်တော်သို့၊ ပါဝိသိ၊

ဝင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေဝိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ပရိ
 သိက္ခာစ၊ ဝင်ပြီး၍လည်း၊ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုညာတော၊
 ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ထိရောကရဏီယံ၊ မြဲမြံ
 ကြပ်တည်းစွာ၊ ကတွာပိ၊ ပြု၍လည်း၊ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒပ
 သော၊ ခြေတော်နံ ပါး၌၊ နိသန္ဓါပသ၊ ထိုင်၍၊ ဝိဘိနာမေသိ၊ လွန်စေတော်မူ၏။

အဇ္ဈေသိတိ၊ အဇ္ဈေသိဟူသည်ကား၊ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်းတော်မူ
 ၏။ ပဋိဘာတုတံ သိက္ခ၊ ဓမ္မောဘာသိတုန္တိ၊ ပဋိဘာတုတံ သိက္ခ၊ ဓမ္မော
 တံသိတုံဟူသည်ကား၊ သိက္ခ၊ ချစ်သားရဟန်း၊ တုယံ၊ သင်အား၊ ဓမ္မော၊
 တရားကို၊ ဘာသိတုံ၊ ဟောခြင်းငှါ၊ ဥပဇ္ဈာတု၊ ထင်စေလော၊ ဥာဏမုခေ၊
 ဥာဏ်၏အဝဋ်။ အာဂစ္ဆတု၊ လာစေလော၊ ယထာသုတံ၊ ကြားဘူးသော
 အတိုင်း၊ ယထာပရိယတ္တံ၊ အကြင်အကြင် သင့်ဆရာသင်တိုင်း၊ ဓမ္မံ၊
 တရားကို၊ ဘာဏာဟိ၊ သရဏ္ဍာယံလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဈေသ၊
 အနက်တည်း။ သောဇ္ဇသအဋ္ဌကဝဂ္ဂိကာနိတိ၊ သောဇ္ဇသအဋ္ဌကဝဂ္ဂိကာ
 နိဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌကဝဂ္ဂဘူတာနိ၊ အဋ္ဌကဝဂ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာ
 မသုတ္တာဒိနိ၊ ကာမသုတ် အစရှိကုန်သော၊ သောဇ္ဇသ သုတ္တာနိ၊ တဆဲ့
 ခြောက်ပါးသော သုတ်တို့သည်၊ သရေနအာဏီတိ၊ သရေနအာဏီ
 ဟူသည်ကား၊ သုတ္တု၊ သာသနာသရေန၊ သုတ်ကို သရဏ္ဍာယံသောအသံဖြင့်၊
 အဘာသိ၊ ဟော၏၊ သရတညဝသေန၊ ပါဠိကို သရဏ္ဍာယံသည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ကထေသိ၊ ဟောပေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဈေသ၊ အနက်
 တည်း။ သရတညပရိယောသနေတိ၊ သရတညပရိယောသာနေဟူသည်
 ကား၊ ဥဿာရဏာဝသာနေ၊ အဋ္ဌကဝဂ်ကို သရဏ္ဍာယံသည်၏အဆုံး၌၊
 သုဂ္ဂဟိတာနိတိ၊ သုဂ္ဂဟိတာနိဟူသည်ကား၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥဂ္ဂဟိ
 တာနိ၊ သင်ပေကုန်၏၊ သုမနသိကတာနိတိ၊ သုမနသိကတာနိဟူသည်
 ကား၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ မနသိ၊ စိတ်၌၊ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဧကစ္စော၊
 အချို့သောသူသည်၊ ဥဂ္ဂဟိတကာလေ၊ သင်ယူသောအခါ၌၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်း
 စွာ၊ ဥဂ္ဂဟေတွာပိ၊ သင်၍လည်း၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ သရဏ္ဍာယာဒိဝသေန၊
 သရဏ္ဍာယံဖြင့်စသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မနသိကဓာနကာလေ၊ နှလုံး
 သွင်းခြင်းကိုပြုသောကာလ၌၊ ဗျဉ္ဇနာနိဝါ၊ ဗျည်းတို့ကိုလည်း၊ မိစ္ဆာရော
 ပေသိ၊ ချွတ်ယွင်းဘောက်ပြန်စေ၏၊ ပဒပစ္စာသဋ္ဌိဝါ၊ ပုန်ရွေ့လျောသည်ကို
 မူလည်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အယံ၊ ဤသောဏမထေရ်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နက
 ရောတိ၊ မပြု၊ ဣမိနာပန၊ ဤသောဏသည်ကား၊ သမ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာ

လျှင်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥပ္ပဟိတံ၊ သင်၏၊ တထာ၊ ထိုသို့
သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ မနုဿိ၊ စိတ်၌၊ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ သုမနုဿိ ကတာနိ သုဋ္ဌ၊ မနုဿိကတာနိတိ၊ သုမနုဿိကတာနိ
သုဋ္ဌ၊ မနုဿိကတာနိဟူ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သုပခာရိတာ
နိတိ၊ သုပခာရိတာနိဟူသည်ကား၊ အတ္တတောဝိ၊ အနက်အားဖြင့်လည်း၊
သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥပခာရိတာနိ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
သည်မှန်၏၊ အတ္ထေ၊ အနက်ကို၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥပခာရိတေ၊ ဆောင်
အပ်သည်ရှိသော်၊ ပါဠိ၊ ပါဠိကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥဿာဇေတုံ၊ ရွတ်ခြင်း
၎င်း၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ ကလျာဏိယာဝါစာယသမန္နာဂတောတိ၊
ကလျာဏိယာဝါစာယသမန္နာဂတောဟူသည်ကား၊ သိဝိလခနိတာဒိ
နံ၊ သိဝိလခနိတအစရှိသည်တို့၏၊ ယထာဝိခာနဝစနေန၊ အကြင်အကြင်
ပြုပြင်စီရင်အပ်သော သဒ္ဓါရှိသော၊ ပရိမဏ္ဍလပဒဗျဉ္ဇနာယ၊ ထက်ဝန်း
ကျင်ညီညွတ်သောပုဒ်ဗျည်းရှိသော၊ ပေါရိယာနံ၊ ပြည်ကြီးသူတို့၏၊ ဝါစာ
ယ၊ စကားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဿဋ္ဌာယာ
တိ၊ ဝိဿဋ္ဌာယဟူသည်ကား၊ ဝိမုတ္တာယ၊ လွတ်သော၊ ဇေတန၊ ဤဝိဿ
ဋ္ဌာယဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ အဿသောဏတ္ထေရဿ၊ ထိုသောဏမထေရ်၏၊
ပါဠိဘာဏဿ၊ ပါဠိရွတ်ခြင်း၏၊ မုတ္တဝါဒိတံ၊ လွတ်လွတ်ရွတ်ခြင်းရှိသည်
၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ အနေလဂဋ္ဌာယာတိ၊ အနေလဂဋ္ဌာယဟူသည်
ကား၊ ဧေါသော၊ အပြစ်ကို၊ ဇေလံ၊ ဇေလဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဇေလံ၊ ထိုချွဲ
သလိပ်စသောအပြစ်သည်၊ နပဉ္စရတိ၊ မယိုစီး၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
အနေလဂဋ္ဌာ၊ အနေလဂဋ္ဌမည်၏၊ တာယနိဒ္ဓေါသာယ၊ ထိုချွဲသလိပ်စ
သော အပြစ်ကင်းသဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အနေလဂဋ္ဌာယာတိ၊ အနေလဂဋ္ဌာ
ယဟူသည်ကား၊ အနေလာယစ၊ ချွဲသလိပ်စသောအပြစ်မရှိသဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ အဂဋ္ဌာယစ၊ ချွတ်ချော်သော အပြစ်မရှိသဖြင့် လည်းကောင်း၊
နိဒ္ဓေါသာယ၊ အပြစ်မရှိသော၊ အဂဋ္ဌိတပဒဗျဉ္ဇနာယ၊ မချွတ်ချော်သော
ပုဒ်ဗျည်းရှိသော၊ အပရိဟိနပဒဗျဉ္ဇနာယ၊ မယုတ်သော ပုဒ်ဗျည်းရှိသော၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တထာတံဝစနံ၊
ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ နံထေရံ၊ ထိုအရှင်သောဏ မထေရ်ကို၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝ
ကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကလျာဏဝတ္ထရုဏာနံ၊ ကောင်းသောစကား

ကိုဆိုတတ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယောအယံ သော
 ဏောကုဋိကဇ္ဈော၊ အကြင်သောဏကုဋိကဇ္ဈာသည်၊ အတ္တိ၊ ဤ၊ ဧတံ
 ဧသောသောဏောကုဋိကဇ္ဈော၊ ထိုသောဏကုဋိကဇ္ဈာသည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊
 မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒဂ်အရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏၊
 အတ္ထဿဝိညာပနိယာတိ၊ အတ္ထဿဝိညာပနိယာဟူသည်ကား၊ ယထာ
 ဓိပ္ပေတံ၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိအပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဉာပေတု၊
 သိစေခြင်းငှါ၊ သမတ္တာယ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ ကတိဝဿောတိ၊ ကတိဝဿော
 ဟူသည်ကား၊ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်၊ မဇ္ဈိမဝယဿ၊ မဇ္ဈိမ
 အရွယ်၏၊ တတိယကောဌာသေ၊ သုံးခုမြောက်သောအရပ်၌ဌတော၊ တည်
 ၏၊ အာကပ္ပသမ္ပန္နောစ၊ ရဟန်းကြီးတို့၏အသွင်အပြင်နှင့်လည်းပြည့်စုံ၏၊
 ပဓေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဗိရတရပဗ္ဗဇိတောဝိယ၊ ရဟန်းပြု၍ ကြာမြင့်
 လေသောမထေရ်ကြီးကဲ့သို့၊ ခါယတိကိရ၊ ထင်သတတ်၊ တံကိရိယံ၊ ထို
 မထေရ်ကြီးတို့၏ အမူအရာကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပုစ္ဆိတိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေမိ၊ အချို့သော ဆရာတို့
 သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုကေမိတို့၏စကားသည်၊ အကာရဏံ၊
 အကြောင်းမဟုတ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော၊ သမာဓိသုခံ၊ သမာ
 ဓိချမ်းသာကို၊ အနုဘဝိတုံ၊ အစဉ်ခံစားခြင်းငှါ၊ ယုတ္တော၊ လျောက်ပတ်
 ၏၊ ဧတ္တကံကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ ကဿ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့၊ အာပန္နော၊ ရောက်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တံပနကါရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အနုယုတ္တိတု၊ မေးမြန်းစိစစ်ခြင်းငှါ၊ သတ္တာ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကတိဝဿောသီတိ၊ ကတိဝဿောသီဟူ၍၊ တံထေ
 ရံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဧတနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ကိဿ
 ပနတွံဘိက္ခုဇေံစိရံအကါသီတိ၊ ကိဿပနတွံဘိက္ခုဇေံစိရံအကာသီဟူ၍၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထတသ္မိံ ဝစနေ၊
 ထိုစကား၌၊ ကိဿာတိ၊ ကိဿ ဟူသည်ကား၊ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်
 အကြောင်းကြောင့်၊ ဇေံစိရံအကာသီတိ၊ ဇေံစိရံအကာသီဟူသည်ကား၊
 ဧဝံ၊ ဤမျှလောက်၊ စိရာယ၊ ကာလကြာမြင့်မှ၊ အကာသိ၊ ပြုဘိသနည်း၊
 ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗိရကာလံ၊ ကြာမြင့်
 စွာကာလပတ်လုံး၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့၊ အနုပဂတိံ၊ မကပ်မူ၍၊ အဂါရ
 မဇ္ဈေ၊ လူတို့၏အလယ်၌၊ ဝသိ၊ နေဘိသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

မိရ်ဒိဋ္ဌာမေတိ၊ မိရ်ဒိဋ္ဌာမေဟူသည်ကား။ မိရ်ဒနမိရ်ကောလေန။ ကာ
လကြာမြင့်မှ။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်တော်မူ၏။
ကာမေသုတိ၊ ကာမေသုဟူသည်ကား။ ကိလေသကာမေသု၊ ကိလေသာ
တိမတို့၌လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထု၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထု၊ ကာမတို့၌လည်းကောင်း၊
အာဒိနုဝေါတိ၊ အာဒိနုဝေါဟူသည်ကား။ ဒေါသော၊ အပြစ်တည်း။ အဝိစာ
တိ၊ အဝိစဟူသည်ကား။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အာဒိနုဝေါ၊ အပြစ်
ကို၊ ကေနမိပကာရေန၊ တရံတရသော အပြားဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိပိ၊ မြင်ပင်မြင်သော်
လည်း၊ တာဝ၊ သောသောလျှင်လျှင်။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည့်။ စာရာဝါ
သတော၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ။ နိက္ခမိတုံ၊ ထွက်ခြင်းငှါ။
နအသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်ပါ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ စာရာ
ဝါသော၊ လူတို့၏ဘောင်မှာနေရခြင်းသည်။ သမ္မာစော၊ ကျဉ်းမြောင်းလှပါ
၏။ သောအဂါရိယဘာဝေါ၊ ထိုသားမယားမွေးမြူခြင်းရှိသောလူ၏အဖြစ်
သည်။ ဥစ္စာဝစေတိ၊ အမြတ်အယုတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ကိစ္စကရဏီယောဟိ၊
ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့ဖြင့်။ သမုပ္ပဗြူဠော၊ လက်ဝန်းကျင်မှရောပြွမ်းနှောရှက်၏။
တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဗဟုကိစ္စောဗဟုကရဏီယောဟိ၊ ဗဟု
ကိစ္စောဗဟုကရဏီယောဟူ၍။ အာဟ၊ သောဏထေရ်လျှောက်လေ၏။
တေမတ္ထိဒိတိတွာတိ၊ တေမတ္ထိဒိတိတွာဟူသည်ကား။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်
တို့၌။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း။ အာဒိနုဝဒသိနေ၊ အပြစ်ကိုမြင်လေ့
ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်။ မိရောဟိတွာ၊ ကြာပင်ကြာမြင့်သော်
လည်း။ စာရာဝါသော၊ အိမ်ရာထောင်သောအမှု၌။ နပက္ခန္ဓတိ၊ မပြေးဝင်။
အညဒတ္ထ၊ ခင်စစ်သဖြင့်။ ပဒုမပယာသေ၊ ပဒုမ္မာကြာဘက်၌။ ဥဒကဗိန္ဒု၊
ဝိယ၊ ရေပေါက်ကဲ့သို့။ နိဝတ္တတိယေဝ၊ ပြန်နစ်လေသည်သာတည်း။ ဣတိ
တေံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ သမ္မာကာရတော၊ ခင်သိမ်းသော အခြင်းအရာ
ဖြင့်၊ ဒိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား။ ပဝတ္ထိဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်း
ကိုလည်းကောင်း။ နိဝတ္ထိဉ္စ၊ နစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်း
စွာသာလျှင်။ ဇာနဇ္ဇော၊ သိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ပဝတ္ထိယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်း၌
လည်းကောင်း။ တံနိမိတ္တေဝ၊ ထိုဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၌ လည်းကောင်း။
ကဒမိဝိ၊ တရံတဆစ်မျှလည်း။ နရမတိ၊ မမွေ့လျော်။ ဣတိဣဒံအတ္ထဒီပကံ၊
ဤအနက်ကို ပြတတ်သော။ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနိးကို၊ ဥဒါနေတိ၊ ကျူးရင့်
တော်မူ၏။ ၊

တတ္ထတိသံဥဒါနဂါယာယံ၊ ထိုဥဒါနိးဂါယာ၌၊ ဒိသ္မာအာဒိ နဝံလော

ကေတိ၊ ဒိသ္မာအာဒိနဝံသောကောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသ္မိံ၊ အလုံးစုံသော၊
သင်္ခါရသောကော၊ သင်္ခါရသောကန္တ၊ အနိစ္စော၊ မဇ္ဈိ၊ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏၊
ဝိပရိကာမဓမ္မော၊ တောက်ပြန့်တတ်သော သဘောရှိ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊
ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အာဒိနဝံဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊
ပသိတွာ၊ မြင်၍၊ ဧတေန၊ ဤဒိသ္မာအာဒိနဝံသောကော ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊
ဝိပဿနာဝါရော၊ ဝိပဿနာဝါရကို၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
ဥတွာဓမ္မနိရူပမိန္တိ၊ ဥတွာဓမ္မနိရူပမိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗပမိံ၊ အလုံးစုံ
သောတာပတ္တိဟူသောဥပမိကို၊ ပဋိနိဿဂ္ဂတ္တာ၊ စွန့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
နိရူပမိံ၊ တဏှာတည်းဟူသော ဥပမိမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်တရား
ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ နိဿရဏာဝိဝေကာသင်္ခါတာ၊
မတသဘာဝတော၊ နိဿရဏာဝိဝေကာ အဘိသင်္ခါတာ အမတသဘော
အားဖြင့်၊ မဂ္ဂဉာဏေန၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊
ဒိသ္မာဥတွာတိ၊ ဒိသ္မာဥတွာ ဟုကုန်သော၊ ဣမေသံပဒါနံ၊ ဤဝုဒ္ဓိတို့၏၊
သပ္ပိ၊ သောပတ်ကို၊ ဝိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ ဗလံ၊ အားသည်၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သိဟံ၊ ခြင်္သေ့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဘလံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒိသ္မာ၊ သင်္ခါရ၏
အဖြစ်အပျက်ကိုသိမြင်၍၊ အသဝါ၊ အသဝေါတရားတို့သည်၊ ပရိက္ခိ
ကာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှကုန်ကုန်သည်၊ ပောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအာဒိသုဝိ
ယ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌ကဲ့သို့၊ ဟေတုအတ္တတာ၊ ဟိတ်အနက်ရှိသည်
၏အဖြစ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ အရိယော၊ နရမတိပါပေတိ၊ အရိ
ယောနရမတိပါပေဟူသည်ကား၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ အာ
ရကတ္တာ၊ ဝေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယော၊ ဖြတ်သော၊ သပ္ပုရိ
သော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ အနုမတ္တေဝိ၊ အနုမြူခုံမျှလည်းဖြစ်သော၊
ပါပေ၊ မကောင်းမှု၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နရမတိ၊ မရွေ့လျော်၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ပါပေ၊ နရမတိသုစိတိ၊ ပါပေနရမတိသုစိဟူ၍၊ သုဝိသုဒ္ဓကာယ
သမာစာရာဒိတာယ၊ အလွန်စင်ကြယ်သော ကာယသမာစာရ စသည်
ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသုဒ္ဓပုဂ္ဂလော၊ အထူးသဖြင့်ကိလေသာစင်ကြယ်
သောသူတော်ကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုမတ္တေဝိ၊ အနုမြူခုံမျှလည်းဖြစ်
သော၊ ပါပေ၊ မကောင်းမှု၌၊ နရမတိ၊ မရွေ့လျော်၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့
နည်းဟူမူကား၊ ရာဇတံသော၊ ရွှေဟင်းသာမင်းသည်၊ ဥက္ကာရဋ္ဌာနေ၊
အညွှတ်အကြီး ဝန်ရာအရပ်၌၊ နာဘိနန္ဒတိဝိယ၊ မရွေ့လျော်သကဲ့သို့၊

တထာ၊ထိုအတူ၊ သုဝိသုဒ္ဓပုဂ္ဂလော၊ အထူးသဖြင့် ကိလေသာတို့မှစင်
 ကြယ်သောသူတော်ကောင်းပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပါပဝသံကိလိဋ္ဌဓမ္မေ၊ ပုတ်
 သောညစ်ညူးကြောင်း ကိလေသာတရား၌၊ နရမတိနာဘိနန္ဒတိ၊ မမွေ့
 လျော်၊ ပါပေါနရမတိသုဝိန္တိပိပါဠော၊ ပါပေါနရမတိသုဝိ' ဟူသောပါဌ
 သည်လည်း၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တဿပါဠဿ၊ ထိုပါဌ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကား၊ပါပပုဂ္ဂလော၊ပုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုဝိ'အနုဝန္တံ၊အပြစ်မရှိ
 စင်ကြယ်စွာသော၊ ဝေါဒါနဓမ္မံ၊စင်ကြယ်သောတရားကို၊ နရမတိ၊မမွေ့
 လျော်၊အညဒတ္ထု၊စင်စစ်သော်ကား၊ ဂါမသုကရာဒယော၊ ရှာသူတို့မွေး
 သောဝက်အစရှိသောတိရစ္ဆာန်ရိုက်တို့သည်၊ ဥစ္စာရေဋ္ဌာနံ၊ကျင်ကြီးစွန့်
 ရာကို၊ အသုဝိ'၊မစင်ကြယ်သောအရာကို၊ အဘိနန္ဒတိဝိယ၊ အလွန်နှစ်
 သက်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ ပါပပုဂ္ဂလော၊ ပုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊အသုဝိ'၊မစင်ကြယ်သော၊သံကိလေသဓမ္မေယေဝ၊ညစ်ညူးကြောင်း
 ဖြစ်သောအကုသိုလ်တရားကိုသာလျှင်၊ရမတိ၊မွေ့လျော်၏၊ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ပဋိပက္ခတော၊ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ဒေသနာကို၊
 ပရိဝတ္တေတိ၊ပြန်နစ်စေ၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဥဒါနေ၊ဥဒါန်းကို၊ဥဒါနေန္တေ၊ကျူးတော်မူသည်ရှိသော်၊အာယသ္မာသော
 တော၊အရှင်သောတာသည်၊ အာသနာ၊နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ထ၍၊ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ရှိခိုး၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပဇ္ဈာယဿ၊
 ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သောကစွည်းမဟာထေရ်၏၊ ဝစနေန၊စကားဖြင့်၊ ပစ္စန္တဗေ
 သေ၊ ပစ္စန္တရာဇ်အရပ်၌၊ ပဉ္စဝဂ္ဂေန၊ပဉ္စဝဂ်သံဃာဖြင့်၊ ဥပသမ္ပဒါဒိပဉ္စ
 ဝတ္ထုနိ၊ ပဉ္စင်းခံခြင်းအစရှိသောငါးပါးသောဝတ္ထုတို့ကို၊ ယာမိ၊တောင်း
 ပန်၏၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တာနိပဉ္စဝတ္ထုနိ၊ထိုငါးပါးသောဝတ္ထု
 တို့ကို၊အနုဇာနိ၊ ခွင့်ပေးတော်မူ၏၊ ဣတိဣဒံသဗ္ဗံ၊ဤအလုံးစုံကို၊ခန္ဓကေ၊
 ဝိနည်းမဟာဝါခန္ဓက၌၊ အာဂတနယေန၊လာသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏၊ ဆဋ္ဌသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၅-သောဏတ္ထေရဝဂ်၊-၇-ကင်္ခါရေဝတသုတ်၊

သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ကင်္ခါရေဝတောတိ၊ ကင်္ခါရေဝတောဟူ
 သည်ကား၊တဿထေရေဿ၊ထိုမထေရ်၏၊နာမံ၊အမည်တည်း၊ဟိဝိတ္ထာ

ရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ပြီးအံ့။ သောအာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သည်။ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍၊ လန္ဈ၊ ပဿမ္ပဒေါ၊ ရအပ်သော ပစ္စင်းခံခြင်းရှိသည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်။ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောသဘောရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာကပ္ပိယာ၊ မအပ်ကုန်သော၊ မုတ္တိ၊ ပဲနောက်တို့သည်။ နကပ္ပန္တိ၊ မအပ်ကုန်၊ မုတ္တေ၊ ပဲနောက်ထမင်းဟင်းတို့ကို၊ ပရိတုပ္ပိတံ၊ ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ နကပ္ပန္တိ၊ မအပ်ကုန်၊ ဂုဠော၊ တင်လဲခဲသည်။ အာကပ္ပိယော၊ မအပ်၊ နကပ္ပန္တိ၊ မအပ်ကုန်၊ ဣတိစအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်လည်း။ ဝိနယကုက္ကုစ္စသင်္ခါတာ၊ ကင်္ခါဗဟုလော၊ ဝိနယကုက္ကုစ္စဟု ဆိုအပ်သော ယုံမှားခြင်းများသည်။ ဟောတိပန၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ကင်္ခါရဝတောတိ၊ ကင်္ခါရဝတဟူ၍၊ ပညာဟိတ္ထ၊ ထင်ရှား၏။ သောအာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဘို့၌၊ သတ္ထု၊ ဘုရားသခင်၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ စာဓူန္တော၊ စေ့ဆော်လျက်၊ ဝါယမန္တော၊ အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ ဆအာဟိညာ၊ ခြောက်ပါးသောအာဟိညာဉ်တို့ကို၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဈာနသုခေန၊ ဈာန်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အမိဂတံ၊ ရအပ်သော၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊ ဂရုံကတွာ၊ အလေးပြု၍၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တနောကင်္ခါဝိတရုဏာဝိသုဒ္ဓိံ၊ ပစ္စဝေက္ခမာနောတိ၊ အတ္တနောကင်္ခါဝိတရုဏာဝိသုဒ္ဓိံ၊ ပစ္စဝေက္ခမာနောဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဆိုပြီးအံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ အတိတမဇ္ဈိနံ၊ လွန်လေပြီးသောအခွန်၌၊ နေဝအဟောသိန္နခေါ၊ မဖြစ်ဘူးလေပြီးလော၊ ဣတိအာဒိနယပ္ပဝတ္ထာယ၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ သောဠသဝတ္ထု၊ ကာယ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသောဝတ္ထုဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ ကင်္ခါတိ၊ ယုံမှား၏။ (ပ)၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နေသုဓမ္မေသု၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါန်တရားတို့၌၊ ကင်္ခါတိ၊ ယုံမှား၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ယ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ အဠဝတ္ထု၊ ကာယ၊ ရှစ်ပါးသောဝတ္ထုဖြင့်၊ ဣတရာသံ၊ ဤမှတပါးသောယုံမှားခြင်းတို့အား၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်မှာ မလွန်မြောက်ဘဲရှိတော့အံ့နည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗကင်္ခါနံ၊ အလုံးစုံသောယုံမှားခြင်းတို့ကို၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းအကျန် မရှိသောအားဖြင့်၊ ဝိတရုဏတော၊ သမတိက္ကမနတော၊ လွန်မြောက်တတ်သောကြောင့်၊ အညဟိစ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊

အတ္တနာမိမိသည်။ ပဟာတဗ္ဗကိလေသေဟိ၊ ပဟံအင်္ဂကုန်သောကိလေသတို့မှ။ အစ္စန္ဒသုဇ္ဈနတော၊ စင်စစ်စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကင်္ခါဝိတရုဏဝိသုဒ္ဓိတိ၊ ကင်္ခါဝိတရုဏဝိသုဒ္ဓိဟူ၍၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ဗိဇာရတ္ထံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ကင်္ခါပကတိကတ္တာ၊ ယုံမှားခြင်းများသောကြောင့်၊ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤတရားကို၊ အဓိဂဗ္ဗ၊ ခွဲ၍၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဣမာကင်္ခါ၊ ဤယုံမှားခြင်းတို့ကို၊ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ပဟိန္နာ၊ ပဟံအင်္ဂကုန်ပြီ၊ ဣတိမနုဘိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ ဂရုံကတွာ၊ အလေးပြု၍၊ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ ဆင်ခြင်တော်မူလျက်၊ နိဝဓိဒိ၊ နေ၏၊ သပစ္စယနာမရူပဒဿနံ၊ ပစ္စည်းနှင့်တကွနာမ်ရုပ်ကိုရှုခြင်းသည်၊ တဿကင်္ခါ ဝိတရုဏဿ၊ ထိုယုံမှားခြင်းကို လွန်မြောက်ခြင်း၏၊ အနိစ္စန္တိကတ္တာ၊ အနိစ္စန္တိကဖြစ်လေသောကြောင့်၊ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ ဆင်ခြင်လျက်၊ နိဝဓိဒိ၊ မနေ၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂဿ၊ အရိယမဂ်၏၊ အနဝသေသာကင်္ခါ ဝိတရုဏသင်္ခါတံ၊ အကြွင်းမရှိယုံမှားခြင်းကို လွန်မြောက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဧတံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ တဒတ္ထဒီပနံ၊ ထိုအနက်ကိုပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။

တတ္ထတိသံဥဒါနဂါထာယံ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ ယာကာစိကင်္ခါ၊ ဣဓဝါဟုရံဝါတိ၊ ယာကာစိကင်္ခါ၊ ဣဓဝါဟုရံဝါ ဟူသည်ကား၊ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ဣဓဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘော၌၊ အဟံ၊ ငါသည် အတ္ထိနုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေပြီလော၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဟုရံဝါအတိတာနာဂတေသု၊ အတိတ်အနာဂတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ အတ္တဘာဝေသု၊ အတ္တဘောတို့၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ဖြစ်သောကာလ၌၊ အဟောသိနုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေပြီးလော၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နကင်္ခါ၊ ဖြစ်သောယုံမှားခြင်းတည်း၊ သကဝေဒိယာဝါပရဝေဒိယာဝါတိ၊ သကဝေဒိယာဝါပရဝေဒိယာဝါဟူသည်ကား၊ ဧံ၊ ဤသို့၊

၁။ ဂုတ္တနုယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သကအတ္တဘာဝေ၊ မိမိအတ္တဘော၌၊ အာရမ္မဏဝသေန၊ အာရုံ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဒိုလဘိတဗ္ဗာယ၊ ရအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သကဝေဒိယာ၊ မိမိ၏အတ္တဘော၌၊ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်သော၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘော၌၊ ပဒိုလဘိတဗ္ဗာယ၊ ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါနုခေါ၊

သုရားဖြစ်ဘူးလေသလော၊ နန္ဒခေါ၊ မဖြစ်ဘူးလေသလော၊ ဣတိအာဒိနာ
 ဝါ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြစ်လည်း၊ ပရသိဉ္စာနေတပါးသောအရာဖြစ်သော၊
 ဥတ္တမေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ပဋိလက္ခိတဗ္ဗာယ၊ ရအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ပရဝေဒိယာဝါ၊ သူတပါးအတ္တဘော၌ခံစားအပ်သည်လည်းဖြစ်
 သော၊ ယာကာဝိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကင်္ခါရိကိန္နာ၊ ယုံမှားခြင်းတို့
 သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာကင်္ခါရိကိန္နာ၊ ထိုယုံမှားခြင်းတို့ကို၊
 ယေဈာယိနောတာပဗဟန္တိသဗ္ဗာအာတာဝိနော၊ ဗြဟ္မစရိယံစရန္တောတိ၊
 ယေဈာယိနောတာပဗဟန္တိသဗ္ဗာအာတာဝိနော၊ ဗြဟ္မစရိယံစရန္တောဟု
 သည်ကား၊ သဒ္ဓါနုသာရိအာဒိပ္ပဝေဒါ၊ သဒ္ဓါနုသာရိစသည်အပြားရှိကုန်
 သော၊ ယေပဌမမဂ္ဂဋ္ဌာပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပဌမမဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အာ
 ရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနေန၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာန်ဖြင့်၊ ဈာယိနော၊ ကသိုဏ်းကိုရှုလေ့ရှိ
 ကုန်၏၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ လုံ့လထုတ်၍၊ စတုဗ္ဗိစ
 သဗ္ဗပ္ပဓာန ပါရိပူရိယာ၊ လေးပါးအပြားရှိသော သဗ္ဗပ္ပဓာန်ကို ပြည့်စေ
 သဖြင့်၊ အာတာဝိနော၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေလျက်၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်
 တည်းဟူသောမြတ်သောသီတင်းကို၊ စရန္တော၊ ကျင့်သုံးကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 အဓိကန္တန္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းရအပ်ကုန်သောမဂ်ရှိကုန်၏၊ တေဝပဌမမဂ္ဂဌ
 ပုဂ္ဂလာ၊ ထိုပဌမ မဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်
 သော၊ တာကင်္ခါ၊ ထိုယုံမှားခြင်းတို့ကို၊ ပဗဟန္တိ၊ ပယ်စွန့်ကုန်၏၊ မဂ္ဂက္ခ
 ဇော၊ မဂ်ခဏ၌၊ သမုပန္တိန္နန္တိ၊ ကောင်းစွာအကြွင်းမဲ့ဖြစ်ကုန်၏၊ တေတာ
 ပရိပန၊ ထိုမဂ်စိတ္တက္ခဏနောင်မှကား၊ တာ၊ ထိုယုံမှားခြင်းတို့ကို၊ ပဟိနာ
 နာမ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့
 ကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤမဂ်ခဏမှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ တာသံကင်္ခါနံ၊ ထိုယုံမှား
 ခြင်းတို့ကို၊ အတ္တန္တံ၊ စင်စစ်၊ အပ္ပဟာနိနာမ၊ မပယ်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဈာနရုဓေ၊ ဈာန်ကိုအပြီးပြုသဖြင့်၊ အာယသ္မ
 တောကင်္ခါရေဝတဿ၊ အရှင်ကင်္ခါရေဝတ၏၊ ဈာနဝိသေန၊ ဈာန်ကို
 အပြီးပြုသဖြင့်၊ အရိယမဂ္ဂါမိဂမံ၊ အရိယမဂ်ကိုရခြင်းကို၊ ထောမေန္တော၊
 မြီးမွင်းတော်မူလို၍၊ ထောမနာဝသေန၊ မြီးမွင်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေယိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တေနေဝစ၊ ထိုကြောင့်
 သာလျှင်၊ နံထေရံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊
 သာဝကာနံ၊ တမည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဈာယိနံ၊ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိကုန်သော၊

ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယောအယံကင်္ခါရေဝတော၊ အကြွင်ကင်္ခါရေဝတသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဇေတံဇေသောကင်္ခါရေဝတော၊ ထိုကင်္ခါရေဝတသည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဈာယနဘာဝေန၊ ဈာန်ဝင်စားတတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဇေတဒဂ္ဂ၊ ဇေတဒဂ်အရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏၊ သတ္တမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သတ္တမသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

၅-သောဏတ္ထေရဝဂ်-ဂ-အာနန္ဒသုတ်။

အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒဇေတဒဝေါစာတိ၊ အာယသ္မန္တံအာနန္ဒဇေတဒဝေါစဟူသည်ကား၊ အဘိမာဓရ၊ လေးသမားတို့ကို၊ ပယောဇေတွာ၊ စေလွှတ်၍၊ နာဠာဂိရိ၊ နာဠာဂိရိဆင်ကို၊ ဝိဿန္တာပေတွာ၊ လွှတ်စေ၍၊ သိလံ၊ ကျောက်ကြီးကို၊ ပဝတ္တေတွာ၊ လှိမ့်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အနတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ရကား၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ သင်းခွဲ၍၊ စက္ကဘေဒံ၊ အာဏာတော်စက်ယျက်ခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုပေအံ့၊ ဣတိ၊ အဓိပ္ပါယ်နု၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ ဇေတံအဇ္ဈတဂ္ဂေတိအာဒိဝစနံ၊ ဇေတံအဇ္ဈတဂ္ဂေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆိုလေ၏၊ အညတြေဝဘဂဝတောတိ၊ အညတြေဝဘဂဝတော ဟူသည်ကား၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝိနာဇေ၊ ကြဉ်၍သာလျှင်၊ တံဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ သက္ကာရံ၊ ဆရာကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အညတြဘိက္ခုသံဃန္တံ၊ အညတြဘိက္ခုသံဃံ ဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုသံဃာ၊ ရဟန်းသံဃာမှ၊ ဝိနာဇေ၊ ကြဉ်၍သာလျှင်၊ ဥပေါသထံ၊ ကရိဿာမိ သံဃာကမ္မာနိစာတိ၊ ဥပေါသထံကရိဿာမိ သံဃာကမ္မာနိစဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဝါဒကာရကံ၊ ဆုံးမစကားကို လိုက်နာကုန်သော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊ မံမမ၊ ငါ၏၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမသို့၊ အနုဝတ္တန္တေဟိ၊ လိုက်နာကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ အာဝေဏိကံ၊ အသီးခြစ်သော၊ ဥပေါသထဉ္စ၊ ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊ သံဃာကမ္မာနိစ၊ သံဃကံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကရိဿာမိ၊ ငါပြုတော့အံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒေဝဒတ္တော သံဃံဘိဒ္ဓိဿ တိတိ၊ ဒေဝ

ဒတ္တောသံဃံဘိန္ဒူဿတိ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
 ဘေဒကရဏာနံ၊ ကွဲပြားခြင်း၏အကြောင်းတို့ကို၊ ဒေဝဒတ္တေန၊ ဒေဝဒတ်
 သည်၊ သမ္ဘိတတ္တာ၊ စိရင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေသေနေဝ၊ စင်
 စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ သံဃံ၊ သံ
 ဃာကို၊ ဘိန္ဒူဿတိ၊ ခွဲလတ္တံ့၊ နိဓာ၊ နှစ်ပြာ၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ဟိသစ္စံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဓမ္မောတိအာဒိသု၊ ဓမ္မောဤသို့အစရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌာ
 ရသသု၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဘေဒကရဝတ္ထု၊ သု၊ ကွဲပြားခြင်းကိုပြု
 တတ်ကုန်သော ဝတ္ထုတို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိတခုခုသော၊ ကေန္တိ
 ဝတ္ထု၊ တပါးသောဝတ္ထုကိုလည်း၊ ဒိပေတွာ၊ ပြ၍၊ တေနတေနကာရဏေန၊
 ထိုထိုအကြောင်းဖြင့်၊ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤငါ၏တရားကို၊ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော၊
 ဣမံဓမ္မံ၊ ဤငါ၏တရားကို၊ ရောစေထ၊ နှစ်သက်ကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သညာပေတွာ၊ သိစေ၍၊ သလာကံ၊ စာရေးတံကို၊ ဂါဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိသုံ၊
 ထိုသီး၊ သံဃာကမ္မေ၊ သံဃာကံကို၊ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ သံဃော၊ သံဃာ
 သည်၊ ဘိန္ဒော၊ ကွဲပြားသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိတဒေဝယုတ္တံ၊
 အစကားသင့်၏၊ ဥပါယိ၊ ဥပါယိ၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အာကာရေ
 ဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သံဃော၊ သံဃာသည်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲ၏၊ ကမ္မေန၊
 အပလောကနစသော လေးပါးသော ကံဖြင့်၊ ဥဒ္ဓေသေန၊ ငါးပါးသော
 ပါတိမောက်ပြုခြင်းတို့တွင် တပါးပါးသော ပါတိမောက်ပြုခြင်းဖြင့်၊ ဝေါ
 ဟရုန္တော၊ ထိုထိုအာပတ်ဖြင့် အဓမ္မံဓမ္မောဤသို့အစရှိသော တဆဲ့ရှစ်ပါး
 သောဝတ္ထုကိုဆောင်သဖြင့်၊ အနုသာဝနေန၊ နားရင်း၌ နှုတ်မြှောက်ခြင်းကို
 ပြု၍ကမ္မဝါစာရှုတ်သဖြင့်၊ သလာကဂ္ဂါဟေန၊ စာရေးတံကိုယူစေသဖြင့်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိပဉ္စဟိအာကာရေဟိ၊ ဤငါးပါးသော အကြောင်းတို့
 ဖြင့်၊ သံဃော၊ သံဃာသည်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲ၏၊ ဣတိဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထတေသု
 ပဉ္စသု၊ ထိုငါးပါးတို့တွင်၊ ကမ္မေနာတိ၊ ကမ္မေနဟူသည်ကား၊ အပလောက
 နကမ္မာဒိသု၊ အပလောကနကံအစရှိကုန်သော၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ကမ္မေသု၊ ကံတို့တွင်၊ အညတရေန၊ တပါးပါးသော၊ ကမ္မေန၊ ကံဖြင့်၊ ဥဒ္ဓေ
 သေနာတိ၊ ဥဒ္ဓေသေနဟူသည်ကား၊ ပဉ္စသုပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသေသု၊ ငါးပါး
 သောပါတိမောက်ပြုခြင်းတို့တွင်၊ အညတရေန၊ တပါးပါးသော၊ ဥဒ္ဓေသေ
 န၊ ပါတိမောက်ပြုခြင်းဖြင့်၊ ဝေါဟရုန္တောတိ၊ ဝေါဟရုန္တောဟူသည်ကား၊
 တာဟိတာဟိအာပတ္တိဟိ၊ ထိုထိုအာပတ်တို့ဖြင့်၊ အဓမ္မံဓမ္မောတိအာဒိနိ၊

အဓမ္မဓမ္မော ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌာရသဘောဒကရဝတ္ထုနိ၊ တဆွဲ
ရှစ်ပါးကုန်သောကွဲပြားခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော ဝတ္ထုတို့ကို၊ ဒိပေန္တော၊
ပြုလျက်၊ အနုသာဝနေနာတိ၊ အနုသာဝနေနဟူသည်ကား၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်
တို့သည်၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဥစ္စာကုလော၊ မြတ်သောသင်္ကဏ်ဝင်မင်းမျိုးမှ၊ ပဗ္ဗဇိတ
ဘာဝံ၊ ရဟန်းပြုသောအဖြစ်ကို၊ ဇာနာထနနု၊ သိကြ၏မဟုတ်တုံလော၊
မဟုတ်သုတဘာဝံ၊ အကြားအမြင်များသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနာထနနု၊ သိကြ
၏မဟုတ်တုံလော၊ မာဒိသောနာမ၊ ငါကဲ့သို့သော သူမည်သည်၊ ဥဒ္ဓမ္မဓမ္မမ
ဟုတ်သည်ကို၊ ဥဒ္ဓိနယံ၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို၊ ဂါဟေယျ၊ ယူသာ မည်
လော၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေ
တုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံကိ၊ သင့်ပါအံ့လော၊ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ အပါယတော၊ အပါယ်လေးပါးဘေးမှ၊ နဘာယာမိ၊ မကြောက်
ဘဲရှိပါအံ့နည်း၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ကဏ္ဍ
မူလေ၊ နားရင်း၌၊ ပစိဘောဒံ၊ နှုတ်မြွက်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အနုသာဝနေန၊
ကမ္မဝါစာရှုတ်သဖြင့်၊ သလ္လာကဂ္ဂါဟေနာတိ၊ သလ္လာကဂ္ဂါဟေနဟူသည်
ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ အနုသာဝိတွာ၊ ကမ္မဝါစာ
ရှုတ်၍၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပထမ္မေတွာ၊ ထောက်ပံ့
ခိုင်ခံ့စေ၍၊ အနာပတ္တိဓမ္မေ၊ အနာပတ္တိဓမ္မတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣမံသလ္လာ
ကံ၊ ဤစာရေးတံကို၊ ဂဗ္ဘ၊ ယူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သလ္လာကဂ္ဂါဟေနန၊ စာ
ရေးတံကို ယူစေခြင်းဖြင့်၊ ဧတ္ထစ၊ ဤငါးပါးတို့တွင်လည်း၊ ကမ္မမေဝဝါ၊
အပလောကနစသော လေးပါးသော ကံတို့တွင်တပါးပါးသော ကံသည်
လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓေသောဝါ၊ ငါးပါးသော ပါတိမောက် ပြခြင်းတို့တွင်
တပါးပါးသောပါတိမောက်ပြခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပမာဏံ၊ ပမာဏာ
တည်း၊ ဝေါသာရာနုသာဝန သလ္လာကဂ္ဂါဟာပန၊ ဝေါသာရာနုသာဝန
သလ္လာကဂ္ဂါဟာပနတို့သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဘာဝါ၊ ရှေးအတို့တို့တည်း၊ ဟိသန္တံ၊
ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အဋ္ဌာရသဝတ္ထုဒိပနဝသေန၊ တဆွဲရှစ်ပါးသော
ဝတ္ထုကိုပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေါဟရုန္တော၊ မိမိအပင်းအသင်းသို့
ခေါ်ခြင်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ဘော၏အစည်းအဝေး၌၊ ခုမိဇနနတ္ထံ၊ နှစ်သက်
ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အနုသာဝေတွာ၊ ကမ္မဝါစာရှုတ်၍၊ သလ္လာကာယ၊
စာရေးတံကို၊ ဂဟိတာယဝိ၊ ယူစေသည်တိုင်အောင်လည်း၊ သံဃော၊
သံဃာသည်၊ အဘိန္နောဝ၊ မကွဲသေးသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊
ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ စတ္တာရော

ဝါးလေးပါးသော ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ အတိရေကာဝါးလေး
 ပါးထက်လွန်သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဿကံ၊ စာရေးတံ
 ကို၊ ဂါဟေတွာ၊ ယူစေ၍၊ အာဝေဏိကံ၊ အသီးသော၊ ဥဒ္ဓေသံဝါ၊ ပါတိ
 မောက်ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သံဃာကမ္ဘံဝါ၊ သံဃကံကိုလည်းကောင်း၊
 ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သံဃော၊ သံဃာသည်၊ ဘိန္ဒောနာမ၊
 ကွဲသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်လည်း၊
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ သံဃာဝေဒဿ၊ သံဃာဝေဒကကံ၏၊ ပုဗ္ဗဘာဝံ၊ ရှေး
 အပိုကို၊ နိဗ္ဗာဒေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ဧကံသေနေဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်လျှင်၊ အဇ္ဇ၊
 ယနေ့၊ အာဝေဏိကံ၊ အသီးသော၊ ဥပေါသထဇ္ဇ၊ ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊
 သံဃာကမ္ဘံ၊ သံဃကံကိုလည်းကောင်း၊ ကရိဿာမိ၊ ငါပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိန္ဒေတွာ၊ ကြံ၍၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေတိအာဒိဝစနံ၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေဤသို့ အစရှိသော
 စကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆိုလေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဇ္ဇဘန္တေ ဒေဝဒတ္တော
 သံဃံသိန္နိဿတိတိ၊ အဇ္ဇဘန္တေ ဒေဝဒတ္တော သံဃံသိန္နိဿတိဟူ၍၊ အာ
 ဟ၊ ဆို၏၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဒေဝတ္တေန၊ ဒေဝဒတ်
 သည်၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းလုံးလုံးသော၊ ဘေဒကာရဏာနံ၊ ကွဲပြားခြင်း၏
 အကြောင်းတို့ကို၊ သဇ္ဇိတတ္တာ၊ စီရင်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘဝ
 ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အဝေါရမှ၊ လျှောက်ဝန်ပါကုန်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ နားတော်လျှောက်၏၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံ
 ဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ အဝိစိမဟာနိရယုပ္ပတ္တိသံဝတ္တနိယံ၊ အဝိစိငရဲကြီး၌
 ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ကပ္ပဋ္ဌိယံ၊ ကမ္ဘာပတ်လုံးတည်လတ္တံ့သော၊ အဝေ
 ကိန္တံ၊ ဘုရားရှင်တို့သည် မကုစားကောင်းသော၊ ဒေဝဒတ္တေန၊ ဒေဝဒတ်
 သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိယမာနံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဧတံသံဃာဘေဒကမ္ဘံ၊ ဤသံဃာ
 ကိုသင်းခွဲသောအမှုကို၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ ကုသာကုသလေ
 သု၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့၌၊ ယထာဏ္ဏမံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ သပ္ပ၊ ရိသာသပ္ပ၊
 ရိသာနံ၊ သူတော်မသူတော်တို့၏၊ အဘာဝပဋိပတ္တိနံ၊ မဖြစ်သောအကျင့်
 ရှိကုန်သော၊ နေသံပန၊ ထိုသူတော်မသူတော်တို့၏သံလျှင်၊ အကုသလ
 ကုသလေသု၊ အကုသိုလ်ကုသိုလ်တို့၌၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်
 ကို၊ ဝိဘာဝနံ၊ ထင်စွာပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေတိ၊
 ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထတိသံဥဒါနဂါယာယံ၊ ထိုဥဒါနံဂါယာ၌၊ သုကရံသာဓုနာသာ

ရန္တိ၊ သုကရံသဒ္ဓါသုကရံ ဟူသည်ကား၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရေသဉ္စ၊ သူတပါးတို့၏လည်းကောင်း၊ ဟိတံ၊ အစီးအပွားကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာရ၊ သာရမည်၏၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော၊ သာရိယုတ္တာဒိနာ၊ သာရိယုတ္တရာ အစရှိသော၊ သာဝကေနဝါ၊ သာဝကသည်လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေနဝါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေနဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ အညေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော လောကုတ္တရာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှတပါးသော၊ လောကီယသာရနာ၊ လောကီယူတော်ကောင်းဖြစ်သော၊ တေနသာရနာ၊ ထိုယူတော်ကောင်းအပေါင်းသည်၊ သာဓုံသုန္ဓရံ၊ ကောင်းစွာ၊ လဒ္ဓကံ၊ ရအပ်သော၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရေသဉ္စ၊ သူတပါးတို့၏လည်းကောင်း၊ ဟိတသုခါဝဟံ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ရွက်ဆောင်တတ်သောကောင်းမှုကို၊ သုကရံ၊ ပြုလွယ်၏၊ သုခေန၊ လွယ်သဖြင့်၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ သာဓုံပါပေန ဒုက္ကရန္တိ၊ သာဓုံပါပေန ဒုက္ကရံဟူသည်ကား၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဒုက္ကလက္ခဏံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာရှိသော၊ တဒေဝသာဓုံ၊ ထိုဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရိယာတို့သည်ပြုအပ်သောကောင်းမှုကို၊ ပါပေန၊ ယုတ်မာသော၊ ဒေဝဒတ္တာဒိနာ၊ ဒေဝဒတ်အစရှိသော၊ ပါပဝုဂ္ဂလေန၊ ယုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့၏၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ သောပါပဝုဂ္ဂလော၊ ထိုဒေဝဒတ်စသော ယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံကမ္မံ၊ ထိုဘုရားအစရှိသော ယူတော်ကောင်းတို့ပြုအပ်သောအမှုကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပါပံပါပေန သုကရန္တိ၊ ပါပံပါပေန သုကရံဟူသည်ကား၊ ပါပံအသုန္ဓရံ၊ မကောင်းသော၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရေသဉ္စ၊ သူတပါးတို့၏လည်းကောင်း၊ အနတ္တာဝဟံ၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့ကို ရွက်ဆောင် တတ်သော အကုသိုလ်တရားကို၊ ပါပေနယထာဝုတ္တပါပဝုဂ္ဂလေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောယုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုကရံ၊ ပြုလွယ်၏၊ သုခေန၊ လွယ်သဖြင့်၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းရာ၏၊ ပါပမရိယေဟိ ဒုက္ကရန္တိ၊ ပါပမရိယေဟိဒုက္ကရံဟူသည်ကား၊ အရိယေဟိ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါဒိဟိပန၊ ဘုရားအစရှိသော ယူတော်ကောင်းတို့သည်ကား၊ တံပါပံ၊ ထိုဒေဝဒတ်စသော မယူတော်တို့ပြုကျင့်သော မကောင်းမှု တရားကို၊ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့၏၊ ဒုရဘိသမ္ဘဝံ၊ အလွန်ပင်ပြုနိုင်ခဲ့ပြုနိုင်ခက်သောသဘော

ရှိ၏။ ဟိသတ္ထံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တေသံ၊ ထိုဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါနာရိယာ
သုတေသိ ကောင်းတို့အား။ တတ္ထံ၊ ထိုအကုသိုလ်တရား၌၊ သေတုဃာ
တောယေဝ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း။
ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဧပေတိ၊ ပြု၏။ အဋ္ဌမသုတ္တဝတ္ထနာ၊ အဋ္ဌမ
သုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၅-သောဏတ္ထရဝဂ်-၉-ပဟာယသုတ်၊

နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ မာဏဝကောတိ၊ မာဏဝကာဟူသည်ကား၊ တရု
ဏာ၊ ပျိုနုကုန်သော၊ ပဌမေ၊ ပဌမဖြစ်သော၊ ယောဗ္ဗနေ၊ အရွယ်၌၊ ဌိတာ၊
တည်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဃာကုမာရေကာ၊ ဗုဒ္ဓားလူလင်ပျိုတို့ကို၊ ဣမေ၊ ဤ
သုတ်၌၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ ပထာယမာနရူပါတိ၊ ပထာယ
မာနရူပါ ဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပဏ္ဍနဇာတိကာ၊ ပြက်ရယ် ကြည်ဆယ်ခြင်း
သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယံဝစနပထံ၊ အကြင်စကားကောင်းကို၊ ဂုတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ အညေသံ၊ တပါးသော သူတို့အား၊
ဥပ္ပဏ္ဍနံ၊ ပြက်ရယ် ကြည်ဆယ် လိုသဖြင့်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တဿ
ပထဿ၊ ထိုပြက်ရယ်ပြုခြင်းအကြောင်းစကားကို၊ ဝစနဝီလော၊ ဆိုတတ်
သောအလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ တကြိတသ္မိံ၊ ပါဌေ၊ ထိုပထာယမာနရူပါဟူသောပါဌ၌၊ အယံ၊
ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝိပြိုဟ်တည်း၊ ပထနံ၊ ရယ်ကြောင်းဖြစ်
သော၊ ဝစနံ၊ စကားတည်း၊ ပထော၊ ရယ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော
စကား၊ တံဝစနံ၊ ထိုသူတပါးရယ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောစကားကို၊
အာစိက္ခန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပထယမာနာတိ၊ ပထ
ယမာနာဟူ၍၊ ဝတ္ထုဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်၊ ဧဃံ၊ ဧဃာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပထာယ
မာနာတိ၊ ပထာယမာနာဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
ဗိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ပထောဝီယ၊ အပြန်အဖျင်းပြောဆိုတတ်
သောလူညံ့လူထူတို့ကဲ့သို့၊ အတ္တာနံ၊ သိမိကိုယ်ကို၊ အာစရန္တိ၊ ကျင့်တတ်
ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပထာယမာနော၊ ပထာယမာနမည်၏၊
တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တံသဘာဝတာယ၊ ထိုသဘောရှိသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပထာယမာနရူပါတိ၊ ပထာယမာန ရူပါဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊

ဟောတော်မူအပ်၏။ သဒ္ဓါယမာနဉ္စပါတိဝိ၊ သဒ္ဓါယမာနဉ္စပါတု၍လည်း၊
 ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏။ ဥစ္စာသဒ္ဓမဟာသန္တံ၊ မြင့်သောအသံ ကျယ်သောအသံ
 ကိုးကရာဇ္ဇာ၊ ပြုကုန်လျက်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်
 တည်း။ ဘဂဝတော အဝိဒ္ဓုရေ အတိက္ကမန္တိတိ၊ ဘဂဝတော အဝိဒ္ဓုရေ
 အတိက္ကမန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဝနဝိသ
 ယေ၊ နားကြားကောင်းသော အရပ်၌၊ တံတံမုခါရုဠာ၊ ထိုထိုပြက်ပတ်
 ကြည်ဆယ်နှုတ်လွယ်သော စကားကို၊ ဝဒန္တာ၊ ဆိုကုန်လျက်၊ အတိသ
 ယန္တိ၊ လွန်စေကုန်၏။ ဇေတမတ္တဝိဒိတွာတိ၊ ဇေတမတ္တဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊
 တေသံဝ၊ ထိုပုဏ္ဏား လုလင်ပျိုတို့၏လည်း၊ ပထာယတဘာဝံ၊ ရှေ့
 ကြောင်းဖြစ်သောစကားကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တဒတ္ထဒိပနံ၊ ထိုစကား
 ၏အနက်ကိုပြတတ်သော၊ ဓမ္မသံဝေဂဝသေန၊ ဓမ္မသံဝေဂ၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။

ဘတ္တတိသံဃဥဒါနဂါထာယံ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ ပရိမုဠောတိ၊ ပရိမုဠော
 ဟူသည်ကား၊ ဒန္ဓာ၊ နို့နှေးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မုဠသတိနော၊ လွတ်သောသ
 တိရှိကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတဘာသာတိ၊ ပဏ္ဍိတဘာသာ ဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိ
 တပတိရူပကာယေ၊ ပညာရှိယောင်ကို၊ ဆောင်တတ်ကုန်သော၊ အညေ၊ ငါမှ
 တပါးကုန်သော၊ ကေ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဇာနန္တိ၊ သိပါကုန်အံ့နည်း၊
 ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ မယမေဝ၊ ငါတယောက်တည်းသာလျှင်၊ ဇာနာမ၊ သိပါ
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တသ္မိံ၊ တသ္မိံ၊ အတ္တေ၊ ထိုထိုအနက်၌၊ အတ္တာနမေဝ၊ မိမိ
 ကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ဇာနန္တိ၊ သိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမုဒါစရေတော၊
 ပြောသောအားဖြင့်၊ ပဏ္ဍိတပတိရူပကာ၊ ပညာရှိယောင်ဆောင်တတ်ကုန်
 ၏၊ ဝါစာဂေါစရတာာဏိနောတိ၊ ဝါစာဂေါစရတာာဏိနောဟူသည်ကား၊
 ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ ဝါစာဇေ၊ စကားသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဂေါစရော
 ဝိသယော၊ အာရုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘာဏိ၊ ဆိုတတ်၏၊ တေပုဂ္ဂလော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝါစာဂေါစရတာာဏိနော၊ ဝါစာဂေါစရတာာဏိနော
 မည်ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဝါစာဝတ္ထု၊ မတ္တသေ
 ဝ၊ စကား အကြောင်းမျှကိုသာလျှင်၊ ဘာဏိနော၊ ပြောဆိုတတ်ကုန်၏၊
 အတ္ထဿ၊ အနက်ကို၊ အပရိညေယျတ္တာ၊ ပိုင်းခြား၍မသိကောင်းသော
 ကြောင့်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝါစာယ၊ အရိယာတို့၏စကား၏၊
 အဂေါစရံ၊ အရာမဟုတ်သော၊ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ကထာ
 ယ၊ စကား၏၊ အဝိသယံ၊ အရာမဟုတ်သော၊ မုဿဝါဒံ၊ မဟုတ်မမှန်သော

မကားကို၊ တံဏန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝါစာဂေါစရံ၊
ဘာဏိနော၊ ဝါစာဂေါစရတာဏိနောမည်ကုန်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
ဝါစာဂေါစရတာဏိနောတိတ္ထေ။ ဝါစာဂေါစရတာဏိနော ဟူသောဤ
ပါဌ်၌၊ အာကာရံ၊ နေ့ဦးသောအာအက္ခရု၏။ သာတာဝါ၊ ရေသံ၏
အဖြစ်ကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဝါစာဂေါစရ၊ ကောင်းသလျှင် ကျက်စား
ရာရှိသောစကားတို့ကို၊ ဘာဏိနော၊ ပြောဆိုတတ်သော အလေ့ရှိကုန်၏။
သတိပဋ္ဌာနာဒိ၊ ဂါစရ၊ သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသည်လျှင်ကျက်စားရာရှိသော
စကားတို့ကို၊ နာသာဏိနော၊ မပြောမဆိုတတ်ကုန်၊ ကထံဘာဏိနော၊
အဘယ်သို့ ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သနည်း ဟူမူကား၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ
လောက်၊ မုခါယာမံ၊ ခံတွင်းဟခြင်းကို၊ ဣန္ဒန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ယာဝ၊
အကြင်ရွှေလောက်၊ မုခပယာရဏံ၊ ခံတွင်းသံ၊ ခြင်းကို၊ ဣန္ဒန္တိ၊ အလိုရှိ
ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ ပယာရေတွာ၊ ခံတွင်းကိုသွင့်၍၊ ဘာဏိ
နော၊ ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ ပရေသု၊ သူတပါးတို့၌၊ ဂါရေဝန၊ ရှိသေသဖြင့်၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဝိသယတာယ၊ အရာမဟုတ်သည်အဖြစ်ဖြင့်၊ မု
သကောစနံ၊ ခံတွင်းရှုံ့သည်ကို၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝါစာဂေါစရံ၊ စ
ကားသလျှင်ကျက်စားရာရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘာဏိနော၊ ပြောဆို
တတ်ကုန်၏။ သယံ၊ မိမိသည်၊ အဇာနိတွာ၊ မသိဘဲလျက်၊ မပတ္တိယာ
သူတပါးအမေးပြဿနာ ကိုယ်သို့ရောက်လာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ငတ္တာ
ရော၊ ယုတ္တိရှိအောင်ကြံဆောင်၍ ပြောဆိုတတ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တထောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ယာဝ၊
အကြင် ရွှေလောက်၊ မုခယာမံ၊ ခံတွင်းဟသည်ကို၊ ဣန္ဒန္တိ၊ အလိုရှိ
ကုန်၏။ တေနဝစနေန၊ ထိုစကားဖြင့်၊ သာဓေတဗ္ဗံ၊ ငြီးစေအပ်၏။ အဝိန္နန္တိ
တွာ၊ မကြံစည်မူ၍၊ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
မုခပယာရဏမတ္တံ၊ ခံတွင်းနှင့်လျောက်ပတ်သောစကားကို၊ ဣန္ဒန္တိ၊ အလို
ရှိကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယေနနိ
တာနံတံဝိနုတိ၊ ယေနနိတာနံတံဝိ ဟူသည်ကား၊ ယေနော၊ အကြင်လူတို့
သည်၊ ယေနမုဋ္ဌသစ္စာဒိနော၊ အကြင်သတိလွတ်ခြင်း စသည်ဖြင့်လည်း၊
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဏာမ၊ ဆိုပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိလန္တော
ဝဉ္စ၊ အရှက်ခရှိသောအဖြစ် ခိုလည်းကောင်း၊ ဝဉ္စိတ၊ အနိဘာဝဉ္စ၊ ယုညာ
ရှိယောင်ဆောင်သောအဖြစ် ခိုလည်းကောင်း၊ နိတာ၊ ခံသင်အပ်ကုန်၏။

တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘဏနဿ၊ ဆိုအပ်သော
စကား၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ နုပိနု၊ သူတို့မသိလေကုန်၊ အဝိဒ္ဓသုနော
မလိမ္မာသောသူတို့သည်၊ နဇာနန္တိ၊ မသိလေကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နဝမသုတ္တဝဏ္ဏနံ၊ နဝမသုတ်၏အဖွင့်
သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-သောဏတ္ထေရဝဂ်-၁၀-ပန္နကသုတ်၊

ဗသမေ၊ ဗသမသုတ်၌၊ စူဠပန္နကောတိ၊ စူဠပန္နကောဟူသည်ကား၊
မဟာပန္နကတ္ထေရဿ၊ မဟာပန္နကမထေရ်၏၊ ကနိဋ္ဌဘာတိ၊ ကတ္တာစ၊
ညီဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပန္န၊ ခရီးလမ်း၌၊ ဇတတ္တာစ၊ မွေး
ဘွားသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒဟရကာလေ၊ ငယ်ရွယ်စဉ်ကာလ၌၊
လန္တဝေါဟာရေန၊ ရအပ်သောခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊ အပရဘာဂေပိ၊ ကြီးရင့်
သောအခါ၌လည်း၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ စူဠပန္နကောတွေပ၊
စူဠပန္နကဟူ၍သာလျှင်၊ ပညာယိတ္တံ၊ ထင်ရှားလေ၏၊ ဂုဏာဝိသေသေဟိ
ပန၊ ဂုဏ်အထူးတို့ဖြင့်ကား၊ ဆဇ္ဇတိညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်
နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပတိန္နပဒိုသန္တိဒေါ၊ ပဒိုသန္တိဒါအပြားသို့ရောက်သော၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊
မနောမယံ၊ စိတ်ဖြင့်ပြီးစေအပ်ကုန်သော၊ အဘိနိဗ္ဗိနန္တနံ၊ တန်ခိုးဘန်ဆင်း
နိုင်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒယောအယံ စူဠပန္နကော၊
အကြင်စူဠပန္နကသည်၊ စေတောဝိဝနုကုသလာနံ၊ စိတ်၏ဝင်္ဂိုဋ်လွတ်ခြင်း
၌လိမ္မာကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒယောအယံ စူဠပန္နကော၊
အကြင်စူဠပန္နကသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧဝံသောစူဠပန္နကော၊ ထိုစူဠပန္န
ကသည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဿုဋ္ဌာနေသု၊ နှစ်ပါးသောအရာ
တို့၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒဂ်အရာ၌၊ ဌပိ
တော၊ ထားအပ်သော၊ အသိတိယာမဟာသာဝကောသု၊ ရှစ်ကျိပ်သော
မဟာထေရ်ကြီးတို့တွင်၊ အဗ္ဘန္တရော၊ အတွင်းဝင်သော မဟာထေရ်
တည်း၊ သောမဟာထေရော၊ ထိုမထေရ်ကြီးသည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့
သ၌၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌၊ ပိဏ္ဍုပါတပ္ပဒိုက္ကန္တော၊
ဆွမ်းခံရာမှဖဲခဲ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒိဝါဌာနေ၊ နေနေရာ၌၊ ဒိဝါပိဟာရံ၊ နေ့

နေခြင်းကို၊ နိဝိဇ္ဇော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သမာပတ္တိယာ၊ သမာပတ်
 ဖြင့်၊ ဒိဝသဘာဝံ၊ နေအတို့ကို၊ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ သာယန္တသမယံ၊
 ညချမ်းအခါ၌၊ ဥပါသကေသု၊ သီတင်းသည်တို့သည်၊ ဓမ္မသဝနတ္ထံ၊
 တရားနာခြင်းငှါ၊ အနာဂတေသုဇေ၊ မလာမီလျှင်၊ ဝိဟာရမန္တံ၊ ကျောင်း၏
 အလယ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂန္ဓကုဋိယံ၊
 ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်၌၊ နိဝိဇ္ဇော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ယာဝ၊ အကြင်
 ရွှေလောက်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စကားခြင်းငှါ၊
 ဥပသကံမိတုံဥပသကံမနံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်၊ အကာလော၊ အခါ
 မဟုတ်သေး၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ ဂန္ဓကုဋိပရခေ၊ ဂန္ဓကုဋိအပြီးကြမ်း
 ပြင်၌၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ပလ္လက္ကံ၊ ထက်ဝယ်
 ကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ နိဝိဒိ၊ နေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေနခေါပန
 သမယေန (ပ)ဥပဋ္ဌပေတွာတိ၊ တေနခေါပနသမယေန (ပ)ဥပဋ္ဌပေတွာ
 ဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တေနခေါပနသမ
 ယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာရူဠပန္နကော၊ အရှင်ရူဠပန္နကသည်၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဝိဒ္ဓရေ၊ မနိုးမဝေးသောအရပ်၌၊ ပလ္လက္ကံ၊ ထက်
 ဝယ်ကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ ဥဇ္ဇံ၊ ပြောငွေတွာ၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပဏိဓာယ၊
 ထား၍၊ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ
 ၍၊ နိဝိဇ္ဇော၊ နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သော
 အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကာလပရိစ္ဆေဒံ၊ ကာလ
 အပိုင်းအခြားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊
 ဝင်စား၍၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံ ဝိဒိတွာဟူ
 သည်ကား၊ အာယသ္မတောရူဠပန္နကဿ၊ အရှင်ရူဠပန္နက၏၊ ကာယ
 ဝိတ္တာနံ၊ ကိုယ်စိတ်တို့ကို၊ ဧတံသဗ္ဗာပဏိဟိတာဘာဝံ၊ ထိုကောင်းစွာသမာ
 ပတ်၌ထားသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါ
 နံဟူသည်ကား၊ အညောပိ၊ အရှင်ရူဠပနံမှတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော၊ ယော
 ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပဿန္နကာယော၊ ပူပန်ခြင်းငြင်းသောကိုယ်
 ရှိ၏၊ သဗ္ဗဣရိယာပထေသု၊ အလုံးစုံသောဣရိယာပုထ်တို့၌၊ ဥပဋ္ဌိတဿတိ
 ထင်သောသတိရှိ၏၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်ငြိမ်သက်၏၊ တဿ
 ဘိက္ခု၊ နော၊ ထိုရဟန်းအား၊ အနုပါဒါ၊ တစုံတခုသောအာရုံကိုမစွဲလမ်းမူ
 ၍၊ ပရိနိဗ္ဗာန ပရိယောသာနဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်အဆုံးရှိသော၊ ဝိသေသာမိ
 ဂမဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော တရားအထူးကိုရခြင်း၏၊ တတ္ထံ၊ ထို

အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောတရားအစူး၌ ပါတုသာဝရိသာဝနံ၊ ထင်ရှားစွာ
ဖြစ်ခြင်းကို ထင်စွာပြတတ်သော၊ ဣဝံဥဒါန်း၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေတိ၊
ကျူးရင့်တော်မူ၏။

တတ္ထတာသုဥဒါနဂါထာသု၊ ဟိဥဒါန်းဝါထာတိတွင်၊ ပဌမဂါထာယံ၊
ပဌမဂါထာ၌၊ ဌိတေနကာယေနာတိ၊ ဌိတေနကာယေနဟူသည်ကား၊ ကာ
ယာနွါရိကဿ၊ ကာယာနွါရန္တဖြစ်သော၊ အသံဝရဿ၊ မစောင့်စည်းခြင်းကို၊
ပဟာနေန၊ ပပဟံသဖြင့်၊ အကရဏေန၊ မပြုသဖြင့်၊ သဗ္ဗာဋ္ဌပိတေန၊ ကောင်း
စွာ ထားအပ်သော၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ တထာ၊ ထိုအထူး၊ စက္ခာဒိ
နံ၊ စက္ခုအစရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယါနံ၊ ဣန္ဒြေတို့၏၊ နိဗ္ဗိဓသဝနတာဝကရဏေန၊
လျှပ်ပေါ်လေင်စီခြင်းမရှိသောအဖြစ်ကိုပြုသဖြင့်၊ သုဗ္ဗုဋ္ဌပိတေန၊ ကောင်း
စွာထားအပ်သော၊ ပဉ္စနွါရိကကာယေနဝါ၊ ပဉ္စနွါရိကကာယဖြင့်၎င်း၊ သံယ
တဟတ္ထပါဒတာယ၊ စောင့်စည်းသောလက်ခြေရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ဟတ္ထကုက္ကုစ္ဆာဒိနံ၊ လက်ခြေတောက်ပြန်ခြင်း စသည်တို့၏၊ အတာဝ
တော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အပရိဗန္ဓနေန၊ မတုန်မလှုပ်သဖြင့်၊ ဌိတေန၊ တည်
သော၊ ကရဏကာယေနဝါ၊ ကရဏကာယဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ သဗ္ဗေနပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊
ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိကာရတာ သင်္ခါတေန၊ တောက်ပြန်ခြင်းမရှိ
သည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ နိစ္စလတာဝေန၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော
အဖြစ်ဖြင့်၊ ဌိတေန၊ တည်သော၊ တေန၊ ထိုဌိတေနကာယေနဟူသောပုဒ်
ဖြင့်၊ အသဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ သီလပရိသုဒ္ဓိ၊ သီလစင်ကြယ်ခြင်း
ကို၊ ဒာသိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံကရဏဝစနံ၊ ဤကရိုဏ်း
ဝိဘတ်သည်၊ ဣတ္ထန္တု၊ တလက္ခဏောစ၊ ဣတ္ထန္တု၊ တလက္ခဏာ၌ သာလျှင်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဌိတေနစေတသာတိ၊ ဌိတေနစေတသာ ဟူသည်ကား၊
စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဌိတိပရိဒီပနေန၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကို ကောင်းစွာ
ပြသဖြင့်၊ သမာဓိသမ္ပဒံ၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊
ပြ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဌိတိ၊ တည်ကြည်
ခြင်းကို၊ သမာဓိ၊ သမာဓိဟူ၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမထဝသေနဝါ၊ သမထ၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ ဝိပဿနာဝသေနဝါ၊ ဝိပဿနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဧကဂ္ဂတာယ၊ တည်ကြည်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အာရမ္မ
ဏေ၊ အာရုံ၌၊ ဧကောဒိတာဝူပဂမနေန၊ ဧကောဒိ အဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်၊

ဦးတံနာမ၊ တည်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညထာ၊ တပါးသော
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဦးတံနာမ၊ တည်သည်မည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယထာ
 ဝုတ္တာနံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ဣမေသံကာယ ဗိတ္တာနံ၊
 ဤကိုယ်စိတ်တို့ကို၊ ဌပနံ၊ ထားခြင်းကို၊ သမာဒဟနံ၊ ကောင်းစွာထားခြင်း
 ကို၊ သဗ္ဗတ္ထိံ ကာလေ၊ ခပ်သိပ်သောကာလ၌၊ သဗ္ဗေသုစ ဣရိယာပထေ
 သု၊ ခပ်သိမ်းသော ဣရိယာပုထ်တို့၌၊ ဣန္ဒြိယတဗ္ဗန္တိ၊ အလိုရှိအပ်၏ဟူ၍၊
 ဧသေန္တော၊ ပြုလိုရကား၊ တိဋ္ဌိနိသိန္နောဥဒဝါသယာနောတိ၊ တိဋ္ဌိနိသိန္နော
 ဥဒဝါသယာနောဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်
 မူ၏။ ထတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ဝါသဒ္ဓေါ၊ ဝါသဒ္ဓါသည်၊ အနိသမတ္တော၊
 မမြဲသောအနက်ရှိ၏။ တေန၊ ထိုမမြဲသောအနက်ရှိသောဝါသဒ္ဓါဖြင့်၊ တိဋ္ဌ
 န္တောဝါ၊ ရပ်သော်လည်းကောင်း၊ နိသိန္နောဝါ၊ ထိုင်သော်လည်းကောင်း၊
 သယာနောဝါ၊ အိပ်သော်လည်းကောင်း၊ တဒညိရိယာပထောဝါ၊ တပါး
 ပါးသောဣရိယာပုထ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊
 ဒိပိတော၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စက်မ
 နသမိ၊ စကြိုသွားခြင်းကိုလည်း၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ သင်္ဂဟော၊ ရေတွက်ခြင်း
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧဝံသတိံ ဘိက္ခု၊ အဓိဋ္ဌဟာနောတိ၊ ဧဝံသတိံ
 ဘိက္ခု၊ အဓိဋ္ဌဟာနောဟူသည်ကား၊ ယာယသတိယာ၊ အကြင်သတိဖြင့်၊
 ပဂေဝ၊ ရှေးဦးစွာကလျှင်၊ ပရိသုဒ္ဓသမာစာရော၊ စင်ကြယ်သောသမာ
 စာရရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယဗိတ္တဒုဋ္ဌုလ္လဂူပသမေန၊ ကိုယ်၌ရုန့်ရင်း
 ကြမ်းတန်းသော ကိလေသာစိတ်၌ ဖြစ်သောရုန့်ရင်း ကြမ်းတန်းသော
 ကိလေသာငြိမ်းသဖြင့်၊ ကာယဉ္စ၊ ကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗိတ္တဉ္စ၊ စိတ်ကို
 လည်းကောင်း၊ အသာရန္တံ၊ မပူပန်စေသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဒိုလန္ဒါယ၊
 ရအပ်သော၊ အနုပစ္စသုခါဓိဋ္ဌာနာယ၊ အပြစ်မရှိချမ်းသာစွာဓိဋ္ဌာန်ဆောက်
 တည်ခြင်းဖြင့်၊ ကာယဗိတ္တပဿဒ္ဓိဝသေန၊ ကာယပဿဒ္ဓိဗိတ္တပဿဒ္ဓိ၏
 အတွင်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ လဟုရုရုကမ္မဉ္စ၊ ပေါ့ပါးနူးညံ့ကမ္မဋ္ဌာန်း
 စီးဖြန်းသော အမှု၌ခန့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ထန္တေန္တော၊ ခိုင်ခန့်စေ
 လျက်၊ သမာဒဟန္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာအာရုံ၌ ကောင်းစွာထားလျက်၊
 ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ပရိဖြူဟောတိ၊ ပွားစေ၏။ မတ္တကဉ္စ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့
 လည်း၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကမ္မဋ္ဌာနာနု ယောဂဿ၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာဒိမဇ္ဈပရိယောသာနေသု၊ အစ
 အလယ်အဆုံးတို့၌၊ ဗဟူပကာရံ၊ များသောကျေးဇူးရှိသော၊ တံသတိံ၊

ထိုသတိကို၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ အဓိဋ္ဌဟာနော၊ ဆောက်တည်သူ၊ သိ
လိသောနော၊ သိလကိုသုတ်သင်သည်ကို၊ အာဒိကတွာ၊ အပြု၍၊ ယာဝ
ဝိသေသာမိဂမာ၊ အကြင်ရွှေလောက်အရဟတ္တဖိုလ်သည်တိုင်အောင်၊
တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရာ၌၊ အဓိဋ္ဌဟန္တော၊ ဆောက်တည်အပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ လက္ခ
ထပုဗ္ဗာပရိယံဝိသေသန္တိ၊ လက္ခထပုဗ္ဗာပရိယံဝိသေသံ ဟူသည်ကား၊
သောသိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သတိအာရက္ခန၊ သတိအ
စောင့် အရှောက်ရှိသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
ဥပဇ္ဈပရိ၊ အဆင့်ဆင့်၊ ဝနေန္တောဋ္ဌိ ဟန္တော၊ ပွားစေသည် ရှိသော်၊
ဖာကိကရာန္တော၊ ပွားများလေ့လာခြင်းကို ပြုသည်ရှိသော်၊ ပုဗ္ဗပရိယ
ဝန္တပုဗ္ဗာပရတာဂေန၊ ရှေ့နောက်အသို့ဖြင့်၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊
ဥဇ္ဇာရုဇ္ဇာယံ၊ ပြန့်ပြောသောအလွန်ပြန့်ပြောသော၊ သမထာစာရေဒိတောဒံ၊
သမထာစာရစသည်အပြားရှိသော၊ ဝိသေသံ၊ တရားအထူးကို၊ လဘော
ယ၊ ရရာ၏၊ တတ္ထတသ္မိပစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ပုဗ္ဗာပရိယ ဝိသေသော၊
ပုဗ္ဗာပရိယ အထူးသည်၊ သမထဝသေနစ၊ သမထ၏ အစွမ်းအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာဝသေနစ၊ ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ ဒုဝိသေ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါး
တို့တွင်၊ သမထဝသေန၊ သမထ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊
နိမိတ္တပဝတ္တိတော၊ နိမိတ်ဖြစ်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ
လောက်၊ နေဝသညာ နာသညာ ယတနဝသိတာဂေါ၊ နေဝသညာနာ
သညာယတန ဝသိတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊
ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ ဘာဝနာဝိသေသော၊ ဘာဝနာအထူးသည်၊ ပုဗ္ဗာ
ပရိယဝိသေသော၊ ပုဗ္ဗာပရိယ ဝိသေသမည်၏၊ ဝိပဿနာ ဝသေနပန၊
ဝိပဿနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်ကား၊ ဂူပရခေန၊ ရုပ်ကိုအပြီးပြုသဖြင့်၊ အသိ
နိဝိသန္တဿ၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဂူပဓမ္မပရိဂ္ဂဟတော၊ ရုပ်တရား
ကိုသိမ်းဆည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣတရဿ၊ ဤရုပ်မှတစ်ပါးသော နာမ်
တရားကိုအပြီးပြုသဖြင့်သိမ်းဆည်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာ
ဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ အရဟတ္တာဓိဂမော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်း
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ ဘာဝနာဝိ
သေသော၊ ဘာဝနာအထူးသည်၊ ပုဗ္ဗာပရိယဝိသေသော၊ ပုဗ္ဗာပရိယဝိ
သေသမည်၏၊ အယမေဝစ၊ ဤပုဗ္ဗာပရိယဝိသေသကိုသာလျှင်၊ ဣဝံ၊ ဤ

အရာ၌၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ လန္ဒါနုပုဗ္ဗာပရိယသိသေသန္တိ၊ လန္ဒါနုပုဗ္ဗာပရိယသိသေသံဟူသည်ကား၊ ဥက္ကံသပါရမိပတ္တံ၊ အထွဋ်ဖြစ်သော ပါရမီသို့ရောက်သဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်သော၊ ပုဗ္ဗာပရိယသိသေသံ၊ ပုဗ္ဗာပရိယအထူးကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ အဒဿနံ မစ္စုရာဇဿဂစ္ဆေတိ၊ အဒဿနံ မစ္စုရာဇဿဂစ္ဆေဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဇိဝိတုပစ္ဆေဒဝသေန၊ ဇိဝိတိန္ဒြေကို ဖြတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဘိဘဝနတော၊ နှိပ်စက်သောအားဖြင့်၊ မစ္စုရာဇသင်္ခါတဿ၊ မစ္စုရာဇဟုဆိုအပ်သော၊ မရဏဿ၊ သေမင်း၏၊ ဝိသယာဘူတံ၊ အရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တဝတ္တယံ၊ တဝသုံးပါး၏အပေါင်းကို၊ သမတိက္ကန္တတ္တာ၊ ကောင်းစွာလွန်မြောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဒဿနံ၊ မမြင်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ အဂေါစရံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်၏ ကျက်စားရာ အာရုံမဟုတ်သောအဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ ဣမသ္မိ'ဝဂ္ဂေ၊ ဤပဉ္စမဝဂ်၌၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ အဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ တံဝစနံ၊ ထိုသင့်လျက်မဆိုအပ်သောစကားသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဝဂ်၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ်အပြီးသတ်တည်း၊ ဒသမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဒသမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ မဟာဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ မဟာဝဂ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၆-ဇစ္စန္ဒဝဂ်-၁-ဩသဇ္ဇသုတ်၊

ဇစ္စန္ဒဝဂ္ဂဿ၊ ဇစ္စန္ဒဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်၌၊ ဝေသာလိယန္တိ အာဒိ၊ ဝေသာလိယံဤသို့အစရှိသောစကားသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဝေသာလိ'ဝိဏ္ဏာယပါဝိသိတိ၊ ဝေသာလိ'ဝိဏ္ဏာယပါဝိသိဟူသည်ကား၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ပါဝိသိ၊ ပင်တော်မူသနည်း၊ ဥက္ကာစေလတော၊ ဥက္ကာစေလမြို့၌၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဝေသာလိ'၊ ဝေသာလိပြည်သို့၊ ဂတကာလေ၊ ကြွတော်မူသောအခါ၌၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ ဟိဝိတ္တာဇေမိ၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗေဇ္ဇုဝဂါမကေ၊ ဗေဇ္ဇုဝဂ္ဂာလေ၌၊ ဝဿံဝသိတွာ၊ ဝါဆိုတော်မူခဲ့၍၊ တတော၊ ထိုဗေဇ္ဇုဝ

ရွာမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သာဝဏ္ဏီ၊ သာဝဏ္ဏီပြည်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။ တတ္ထိ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်မှားဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာယုသင်္ခါ၊ ရေ၊ အာယုသင်္ခါရတို့ကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ သတ္တာဟမေဝ၊ ခုနစ်ရက်သည်သာလျှင်၊ ပဝတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အနုဇာနာပေတွာ၊ ခွင့်လွှတ်စေ၍၊ နာဠကဂါမိ၊ နာဠကရွာသို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနာဠကရွာ၌၊ မင်္ဂတရံ၊ မင်္ဂတော်ကို၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူတော်မူ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စုဇ္ဈေန၊ စုဇ္ဈ မထေရ်သည်၊ အာတာတာ၊ ဆောင်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ တဿဓမ္မသေနာပတိဿ၊ ထိုတရားစစ်မှားကြီးရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဓာတုစေတိယံ၊ ဓာတ်တော်စေတီကို၊ ကာရာပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ မဟာဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ များစွာသော ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဂတကာလေ၊ ကြွတော်မူသောအခါ၌၊ အာယသ္မာ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနေ၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿဝိ၊ ထိုရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၏လည်း၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ စေတိယံ၊ စေတီတော်ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ ရာဇဂဟာတော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဥက္ကာစေလံ၊ ဥက္ကာစေလမြို့သို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥက္ကာစေလမြို့၌၊ ဂင်္ဂါတိရေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း၌၊ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်၊ နိဗ္ဗိဒိတွာ၊ ထိုင်တော်မူ၍၊ အဂ္ဂသာဓကောနံ၊ အဂ္ဂသာဓကတို့၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနပဒ္မိသံယုတ္တံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းနှင့်စပ်သော၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ ဒေသတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ဥက္ကာစေလတော၊ ဥက္ကာစေလမြို့မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ ဝေသာလီ၊ ဝေသာလီပြည်သို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ဝေသာလီသို့၊ ဂတော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇာဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မနုဿမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတ္တာ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်တော်မူ၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူတော်မူ၍၊ ဝေသာလီ၊ ဝေသာလီပြည်သို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၌၊ ပါဝိသိ၊ ဝဋ်

တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ခိုအပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဥက္ကာစေလ
 တောနိက္ခမိတွာဝေသာလိ၊ ဂတကာလေတိ၊ ဥက္ကာစေလတောနိက္ခမိတွာ
 ဝေသာလိ၊ ဂတကာလေဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ ဣမ၊ ဤပဌမသုတ်၌၊ စမ္ပက္ခဏံ၊ သားရေပိုင်းကို၊ နိဝီဒနန္တိ၊ နိဝီဒင်
 ဟူ၍၊ အဓိပ္ပေကံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ စာပါလစေတိယန္တိ၊ စာပါလစေတိယံ
 ဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဧှေး၌၊ စာပါလနာမဿ၊ စာပါလအမည်ရှိသော၊
 ယက္ခဿ၊ ဘီလူး၏၊ ဝသိတဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သည်၊ စာပါလစေတိယန္တိ၊
 စာပါလစေတိယံဟူ၍၊ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်ရှား၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ကတဝိဟာရောဝိ၊ ဆောက်လုပ်အပ်သော ကျောင်းတော်ကို
 လည်း၊ တာယ၊ ထိုစေတီ၏၊ ရုဋ္ဌိယာ၊ တင်စားသဖြင့်၊ စာပါလစေတိယန္တိ၊
 စာပါလစေတိယံဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ခိုအပ်၏။ ဥဒေနစေတိယန္တိ ဝေမာဒိသုဝိ၊
 ဥဒေနစေတိယံ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်
 နည်းရှိ၏၊ သတ္တမ္ပန္တိ၊ သတ္တမ္ပဟူသည်ကား၊ ကိကိဿ၊ ကိကိမည်သော၊
 ရုညော၊ မင်းအား၊ ဖိတရော၊ သွီးဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တကုမာရိယော၊ ခုနစ်
 ယောက်သောသတို့သွီးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာ၊ ထိုခုနစ်ယောက်
 သောမင်းသွီးတို့သည်၊ ချာဇဂေဟာတော၊ မင်း၏နန်းတော်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊
 ထွက်၍၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ပခါနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကို၊ ပဒဟိ၊ သု၊
 အားထုတ်ကုန်၏၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို၊ သတ္တမ္ပစေတိယန္တိ၊ သတ္တမ္ပစေတိယ
 ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ခိုကုန်၏၊ ဗဟုဂုတ္တန္တိ၊ ဗဟုဂုတ္တဟူသည်ကား၊ ဗဟုပါရော
 ဟော၊ များသော မြစ်ပျဉ်းရှိသော၊ ဧကော၊ တခုသော၊ နိဂြောဓရက္ခော၊
 ပညောင်ပင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မိံ၊ နိဂြောဓရက္ခေ၊ ထိုပညောင်ပင်၌၊ အဓိ
 ဝတ္ထိ၊ စောင့်နေသော၊ ဒေဝတံ၊ နတ်ကို၊ ဗဟုမနုဿာ၊ များစွာသော လူတို့
 သည်၊ ပုတ္တေ၊ သားတို့ကို၊ ပဗ္ဗေန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏၊ တံပတ္တနံ၊ ထိုများစွာ
 သောလူတို့သား ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအရပ်
 သည်၊ ဗဟုဂုတ္တစေတိယန္တိ၊ ဗဟုဂုတ္တစေတိယံဟူ၍၊ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်ရှား
 ၍၊ အာနန္တန္တိ၊ အာနန္တဟူသည်ကား၊ အာနန္တဿနာမ၊ အာနန္တအမည်ရှိ
 သော၊ ယက္ခဿ၊ ဘီလူး၏၊ ဝသိတဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်တည်း၊ ဣတိဣမိနာ
 ကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ တာနိ၊ ထိုစေတီတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒတော၊ ဘုရားဖြစ်သောအခါ
 မှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဧှေး၌၊ ဒေဝတော၊ နတ်တို့သည်၊ ပရိဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ သိမ်းဆည်းအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စေတိယဝေါဟာရေန၊ စေတီဟူသော ခေါ်ဝေါ်

ခြင်းဖြင့်၊ ဝေါဟာရိတာနိ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်ကုန်၏၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာတရား
၏၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းကို၊ ကကော၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ တထေဝ၊ ထိုရှေး
အမည်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပညာယန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်၏၊ ရမဏိယာတိဇ္ဈေ၊ ရမဏိ
ယာဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊
ဘူမိဘာဝသမ္ပတ္တိယာစ၊ မြေအစို့နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓလ
သမ္ပတ္တိယာစ၊ ဗုဒ္ဓါလံအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုလသာ
ပစ္စယတာယစ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုရလွယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ရမဏိယတာဝေါ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝိဟာရေနံပန၊ ကျောင်းတို့၏ကား၊ နဂရတော၊ မြို့မှ၊
နာတိဒူရတာယစ၊ မဝေးလွန်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နစ္စာ
သန္တတာယစ၊ မနီးလွန်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂမနာဂမန
သမ္ပတ္တိယာစ၊ အသွားအလာနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ အနာကိဏ္ဍိဝိဟာရေဤနတိယစ၊ လူတို့နှင့်မရောနှောသောကျောင်း
တည်ရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သာယူဒကသမ္ပတ္တိယာစ၊
အရိပ်ရှေ့နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပတိရူပတာယစ၊
သင့်တင့် လျောက်ပတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရမဏိယ
တာ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ စတ္တာရော
ဣဒ္ဓိပါဒါတိဇ္ဈေ၊ စတ္တာရောဣဒ္ဓိပါဒါဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဣဒ္ဓိပါဒဿ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်
၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တောယေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်
သတည်း၊ ဘာဝိတာတိ၊ ဘာဝိတာဟူသည်ကား၊ ဝဇီတာ၊ ပွားစေအပ်ပြီး
ဗဟုလိကတာတိ၊ ဗဟုလိကတာဟူသည်ကား၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊
ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီး၊ ယာနိကတာတိ၊ ယာနိကတာဟူသည်ကား၊ ယုတ္တယာနံ
ဝိယ၊ ကအပ်ပြီးသောယာဉ်တို့ကဲ့သို့၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်ပြီး၊ ဝတ္ထုကတာ
တိ၊ ဝတ္ထုကတာဟူသည်ကား၊ ပတိဋ္ဌဋ္ဌေန၊ တည်ရာဖြစ်သော အနက်သ
ဘောကြောင့်၊ ဝတ္ထုဝိယ၊ မျိုးစေ့ပိုက်မျိုးရာလယ် မြေကဲ့သို့၊ ကတာ၊ ပြု
အပ်ပြီး၊ အနုဋ္ဌိတာတိ၊ အနုဋ္ဌိတာဟူသည်ကား၊ အဓိဋ္ဌိတာ၊ ဆောက်တည်
အပ်ပြီး၊ ပရိစိတာတိ၊ ပရိစိတာ ဟူသည်ကား၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်း
ကျင်မှ၊ စိတာ၊ ဆည်းဘူးလေ့လာအပ်ပြီး၊ သုဝဇီတာ၊ ကောင်းစွာပွား
စေအပ်ကုန်ပြီး၊ သုသမာရဇ္ဈိတိ၊ သုသမာရဇ္ဈိ ဟူသည်ကား၊ သုဠ၊
ကောင်းစွာ၊ သမာရဇ္ဈိ၊ အလွန်အားထုတ် အပ်ပြီး၊ အတိဝိယ၊ အလွန်
လျှင်၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိပ္ပုဗ္ဗိတာ၊ ပြီးစေအပ်ပြီး၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ အနိယ

မေန၊ မမှတ်သောအားဖြင့်၊ ကထေတွာ၊ ဟော၍၊ ဝုန၊ တပန၊ နိယမေတွာ၊
မှတ်၍၊ ဒသေတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ တထာဂတဿ ခေါ်တိအာဒိ၊ တထာဂတဿ
ခေါ်၍ သို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧတ္ထစ၊ ဤပါဠိ၌
လည်း၊ ကပ္ပန္တိ၊ ကပ္ပံဟူသည်ကား၊ အာယုကပ္ပံ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌေ
ယျာတိ၊ တိဋ္ဌေယျဟူသည်ကား၊ တတ္ထိံ တတ္ထိံ ကာလေ၊ ထိုထိုကာလ၌၊
မန္တဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ယံအာယုပ္ပမာဏံ၊ အကြင် အသက်အတိုင်းအရှည်
ကာလသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံအာယုပ္ပမာဏံ၊ ထိုအသက်အတိုင်းအရှည်
ကာလပတ်လုံး၊ ပရိပုဏ္ဏံကတွာ၊ အပြည့်အစုံပြု၍၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏၊
ဓာရေယျ၊ ဆောင်ရာ၏၊ ကပ္ပါဝသေသံဝါတိ၊ ကပ္ပါဝသေသံဝါဟူသည်
ကား၊ အပ္ပံဝါ၊ အာယုကပ်အောက်အနည်းငယ်လည်းကောင်း၊ တိယျာငါး
အာယုကပ်ထက်အနည်းငယ်အလွန် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တ
ဝဿသတတော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအနှစ်တရာထက်၊ အတိရေကံဝါ၊
အလွန်လည်းကောင်း၊ မဟာသိဝတ္ထေရောပန၊ မဟာသိဝထေရ်သည်ကား၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့အား၊
အဠာနေ၊ အရာမဟုတ်သည်၌၊ ဂစ္ဆိတံနာမ၊ ကြိမ်းဝါးသော မည်သည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိ၊ အသင့်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဗေဠုဝဂါမကေ၊ ဗေဠုဝဂ္ဂာငယ်၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊
ဖြစ်တော်မူသော၊ မရဏန္တိ၊ ကဝေဒနံ၊ သေဝပါးနီးသောဝေဒနာတော်ကို၊
ဒသမာသေ၊ ဆယ်လတို့ပတ်လုံး၊ ဝိက္ခမ္ဘေ တိယထာဇေ၊ သမာပတ်ဖြင့်
ခွါတော်မူသကဲ့သို့ပင်လျှင်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊
တံသမာပတ္တိံ၊ ထိုသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဝိက္ခမ္ဘေ ဇ္ဇေ၊
ခွါတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဣဓံဘဒ္ဒကပ္ပမေဝ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ပတ်လုံးလည်း၊
တိဋ္ဌေယျ၊ တည်တော်မူနိုင်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပန၊ စောဒနာ
သောဓနာဦးအံ့၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နဗ္ဗိတော၊ မတည်သနည်း၊ ဣတိ
စေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ ဥပါဒိန္နကသရိရံနာမ၊ ဥပါဒိန္နကခန္ဓာကိုယ်မည်သည်
ကား၊ ခဏ္ဍိစ္စာဒိတိ၊ သွားကျိုးခြင်း ဆံဖြူခြင်းစသည်တို့ဖြင့်၊ အဘိတုယျ
တိ၊ အလွန်နှိပ်စက်တတ်၏၊ ဗုဒ္ဓါစ၊ ဘုရားတို့မည်သည်လည်း၊ ခဏ္ဍိစ္စာဒိ
ဘာဝံ၊ သွားကျိုးခြင်းဆံဖြူခြင်းစသည်၏အဖြစ်သို့၊ အပဘ္ဘာ၊ မရောက်မူ၍၊
ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ အာယုကောဠာသေ၊ အသက်အတိုင်း၊ ဗဟု
ဇနဿ၊ များစွာသောသတ္တဝါအပေါင်း၏၊ ဝိယမနာပကာလမေဝ၊ ချစ်ခင်
နှစ်သက်စုံမက်အပ်သောကာလ၌သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
တော်မူကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေသု၊ ဘုရားရှင်တို့ကိုအဖို့ပြု၍ သစ္စာလေးပါးကို

သိကုန်သော၊ အဂ္ဂသာဝကမဟာသာဝကောသု၊ အဂ္ဂသာဝကမဟာသာဝကတို့သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်တေသု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကုန်သည်ရှိသော်၊ အပရိဝါရေန၊ အခြံအရံမရှိသဖြင့်၊ ဇေကာနေဝ၊ ကိုယ်တော်ထည်း သာလျှင်၊ ဌာတဗ္ဗံ၊ တည်တော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒဟရသာမဏေရပရိဝါရေနဝါ၊ ပဉ္စင်းငယ် သာမဏေငယ်တို့သည် ခြံရံအပ်သဖြင့် လည်း၊ ဌာတဗ္ဗံ၊ တည်တော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုသာမဏေငယ်ပဉ္စင်းငယ်တို့ ခြံရံခြင်းကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ထုရားရှင်တို့၏၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့သည်၊ အဟော၊ ဩဝါဒအံ့ခွယ်ရှိပေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟိန္ဒူတဗ္ဗတံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဋ္ဌိတော၊ ဘဒ္ဒကမ္ဘာပတ်လုံး မတည်လေသတည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တောပိ၊ ဆိုသော်လည်း၊ သောကပ္ပေါ၊ ထိုဘဒ္ဒကပ်သည်၊ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်၊ အာယု ကပ္ပေါတိဣဒမေဝ၊ အာယု ကပ္ပေါဟူသောဤကားကိုသာလျှင်၊ အဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ နိယမိတံ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ။

≡ ဩဠာရိကေနိမိတ္တတိ၊ ဩဠာရိကေနိမိတ္တ ဟူသည်ကား၊ ထူလေ၊ ရုန့်ရင်းသော၊ သညုပ္ပါဒနေ၊ သညာကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယသ္မာကသသိအာနန္ဒစက္ကာရောဣဒ္ဓိပါဒါတိအာဒိနာ၊ ယသ္မာကသသိအာနန္ဒစက္ကာရောဣဒ္ဓိပါဒါဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အညာပဒေသေန၊ သူတပါးကို မညွှန်းသဖြင့်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ စတုဣဒ္ဓိပါဒဘာဝနာ အာနုဘာဝေန၊ လေးပါးသောဣဒ္ဓိပါဒဘာဝနာ၏ အာနုဘော်ဖြင့်၊ ကပ္ပံ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး၊ ယဒိဒံယံဣဒံအဝဋ္ဌာန သမတ္ထတာဝိဘာဝနံ၊ အကြင် အမြဲတည်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော အဖြစ်ကို ထင်စွာ ပြခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံအဝဋ္ဌာ နသမတ္ထတာဝိဘာဝနံ၊ ဤအမြဲတည်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော အဖြစ်ကို ထင်စွာ ပြခြင်းသည်၊ ဟိဋ္ဌတုဘဝဝါကပ္ပန္တိ၊ ဟိဋ္ဌတုဘဝဝါကပ္ပံဟူ၍၊ သကလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသောအာယုကပ်ပတ်လုံး၊ အဝဋ္ဌာန ယာစနာယ၊ အမြဲတည်တော် မူပါလောဟု တောင်းပန်စေခြင်း၏၊ သညုပ္ပါဒနံ၊ သညာကိုဖြစ်စေခြင်းတည်း၊ ဩဘာသေတိ၊ ဩဘာသေဟူသည်ကား၊ ပါကဓူဝစနေ၊ ထင်ရှားသောစကားတို့ကို၊ ပါကဓူပ၊ ထင်ရှားသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဧတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ပရိယာယံ၊ ပရိယာယံစကားကို၊ မုဉ္ဇိတွာ၊ လွှတ်၍၊ ဥဇုကမေဝ၊ ဖြောင့်ဖြောင့် သာလျှင်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ အဓိပ္ပါယာဝိဘာဝနံ၊

အလိုကိုထင်စွာပြခြင်းတည်း။ ဗဟုဇနဟိတာယာတိ၊ ဗဟုဇနဟိတာယံ
 ဟူသည်ကား။ မဟာဇနဿ၊ လူများ၏။ ဟိတတ္ထာယ၊ အစီးအပွားအထို့
 ဌ၊ ဗဟုဇနသုခါယာတိ၊ ဗဟုဇနသုခါယဟူသည်ကား။ မဟာဇနဿ၊ လူ
 များ၏၊ သုခတ္ထာယ၊ ချမ်းသာစေခြင်းငှါ။ လောကနုကမ္မာယာတိ၊ လော
 ကနုကမ္မာယဟူသည်ကား။ သတ္တလောကဿ၊ သတ္တလောကအား၊ အနု
 ကမ္မံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ ဖွဲ့၍၊ ကတရံဿသတ္တလောကဿ၊
 အဘယ်မည်သော သတ္တလောကအား၊ အနုကမ္မံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊
 ပဋိစ္စ၊ ဖွဲ့၍၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာသနည်း။ ယောသတ္တလောကော၊ အကြင်
 သတ္တလောကသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရား
 ဒေသနာတော်ကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားရ၍၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏၊ အမတ
 ပါနံ၊ အမြိုက်တည်းဟူသောအပျော်ကို၊ ဝိဝတိ၊ သောက်ရ၏၊ တဿသတ္တ
 လောကဿ၊ ထိုသတ္တလောကအား၊ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ်သနားခြင်းငှါ၊
 တိဋ္ဌတု၊ တည်တော်မူပါလော၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ္တဒေသနာယ၊ ဓမ္မစက္ကပဒေ
 သနာကို ဖြစ်စေသော သုတ္တန် ဒေသနာတော်ဖြင့်၊ အညာတကောဏှည
 ပရခါ၊ အညာတ ကောဏှညအမှူးရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌာရာသ ဗြဟ္မကောဋီ
 ယော၊ တဆွဲရှစ်ကုဋေသောဗြဟ္မာပရိသတ်တို့သည်၊ ဓမ္မံ၊ မင်္ဂလိနိဗ္ဗာန်
 တရားကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိသု၊ ထိုးထွင်း၍သိကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယာဝသုဘဒ္ဒပရိဗ္ဗာ
 ဇကဝိနယနာ၊ သုဘဒ္ဒပရိဗ္ဗာကိုဆုံးမတော်မူသည်တိုင်အောင်၊ ဓမ္မံ၊ မင်္ဂလိနိ
 ဗ္ဗာန်တရားကို၊ ပဋိဝိဇ္ဇသတ္တာနံ၊ ထိုးထွင်း၍သိကုန်သောသတ္တဝါတို့၏၊ ဂ
 ဏနာ၊ အရေအတွက်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မဟာသမယသုတ္တံ၊ မဟာသမယ
 သုတ်လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလသုတ္တံ၊ မင်္ဂလသုတ် လည်းကောင်း၊ ဂူဇရာဟု
 လောဝါဒသုတ္တံ၊ ဂူဇရာဟုလောဝါဒသုတ်လည်းကောင်း၊ သမဝိတ္တသုတ္တံ၊
 သမဝိတ္တသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေသံစတုနံသုတ္တာနံ၊ ဤလေး
 သုတ်တို့ကို၊ ဒေသနာကာလေ၊ ဟောတော်မူသောအခါ၌၊ အဘိသမယ
 ပတ္တသတ္တာနံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့
 ၏၊ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အပိုင်းအခြားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အပရိမာဏဿ၊ အပိုင်း
 အခြားမရှိသော၊ ဇေတဿသတ္တလောကဿ၊ ထိုသတ္တလောကအား၊ အနု
 ကမ္မာယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဌာနံ၊ တည်
 ခြင်းသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အနာဂတော၊ အနာဂတ်ကာလ၌၊
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဣမိနာအဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊

ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဒေဝမနုဿာနန္တိ၊ ဒေဝမနုဿာနံဟူသည်ကား၊ ကေဝလံ၊
သက်သက်၊ ဒေဝမနုဿာနံယေဝ၊ နတ်လူတို့၏သာလျှင်၊ အတ္ထာယ၊ အ
ကျိုးငှါ၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဌာနံ၊ တည်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဟုတ်၊ အဝသေ
သာနံ၊ နတ်လူတို့မှကြွင်းကုန်သော၊ နာဂသုပဏ္ဏာဒိနံပိ၊ နဂါးဂဠုန်အစရှိ
သောသတ္တဝါတို့၏လည်း၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်း
ငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဌာနံ၊ တည်
ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဂ္ဂဗလသန္တိကိရိယာယ၊ မဂ်ဗျလ်ကိုမျက်
မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗေ၊ ကျွတ်ထိုက်ကုန်သော၊ သဟေတုကပမ္ဘိသန္တိ
ကေ၊ သဟိတံပမ္ဘိသန္ဓေနကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေပန၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုသာလျှင်၊
ဒေသတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အညေသမ္ဘိ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်း၊ အတ္ထာ
ယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွား အလိုငှါ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဝိဇ္ဇတု၊ တည်တော်မူပါလော့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္ထာယာတိ၊ အတ္ထာယဟူသည်ကား၊ ဣဝေသော
ကသမ္ပတ္တိအတ္ထာယ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌ ပြည့်စုံစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဟိ
တာယာတိ၊ ဟိတာယဟူသည်ကား၊ ပရလောကသမ္ပတ္တိယာ၊ တမလွန်
လောက၌ပြည့်စုံစေခြင်း၏၊ ဟေတုတုတဟိတာတ္ထာယ၊ အကြောင်းဖြစ်၍
ဖြစ်သောအစီးအပွား အလိုငှါ၊ သုခါယာတိ၊ သုခါယဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာ
နသုခတ္ထာယ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာအလိုငှါ၊ ပုရိမံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဟိတသုခ
ဂ္ဂဟဏံပန၊ ဟိတသဒ္ဓါသုခသဒ္ဓါကိုကား၊ သဗ္ဗသဘာဝဇာတဝသေန၊ အလုံး
စုံတို့နှင့်ဆက်ဆံသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ယထာ
တံမာရေနပရိယုဋ္ဌိတမိတ္တောတိတ္ထေ၊ ယထာတံမာရေနပရိယုဋ္ဌိတမိတ္တော
ဟူသောဤပါဌ၌၊ တန္တိ၊ တံဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှ
သာတည်း၊ မာရေန၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ ပရိယုဋ္ဌိတမိတ္တော၊ ထက်ဝန်း
ကျင်မှနှောင့်ရှက်လျက်တည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈောတ္တဗုဒ္ဓိတ္တော၊
တ္တမ်းမိုးသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အညောဝိ၊ တပါးသောသူသည်လည်း၊
ကောပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုကို၊ ပမ္ဘိဝိဇ္ဇိတုံ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ၊ နသတ္တု၊ ထောယျ
ယထာ၊ မတတ်နိုင်ရာသကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပမ္ဘိဝိဇ္ဇိတုံ၊
ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ မာရော၊ မာရ်နတ်

သညံ၊ ယသကသမိဝိ၊ ကရံတယောကံသော သူအားလည်း၊ ဝိပလ္လာ
သား၊ တောက်ပြန်ခြင်းကို၊ အပ္ပဟိနာ၊ မပယ်နိုင်ကုန်၊ တဿ၊ ထိုအရှင်အာ
နန္ဒာ၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ပရိယုဋ္ဌာတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှနှောင့်ရှက်၍တည်၏၊
ယဿပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အားကား၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အချင်းဝပ်သိမ်း၊ နှိဒ
သဝိပလ္လာသော၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသောဝိပလ္လာသတို့ကို၊ အပ္ပဟိနာ၊ မပယ်အပ်
ကုန်၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုဘွယ်သည်သာ
လျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ထေရဿစ၊ အရှင်အာနန္ဒာအားကား၊ စတ္တာရော၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ ဝိပလ္လာသော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းတို့ကို၊ အပ္ပဟိနာ၊ မပယ်အပ်ကုန်
သေး၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿထေရဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏၊
ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ပရိယုဋ္ဌာတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှနှောင့်ရှက်၍တည်၏၊ သော
ပန၊ ထိုမာရ်နတ်သားသည်ကား၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ပရိယုဋ္ဌာနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်
မှနှောင့်ရှက်၍တည်သည်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ကိံကရော
တံ၊ အဘယ်သို့ပြုသနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ ဘေရဝံ၊ ကြောက်
မက်ဘွယ်ရှိသော၊ ရူပါရမ္မဏံဝါ၊ ရူပါရုံကိုလည်း၊ ဒေသေတိ၊ ပြု၏၊ ဘေရ
ဝံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသော၊ သဒ္ဓါရမ္မဏံဝါ၊ သဒ္ဓါရုံကိုလည်း၊ သာဝေ
တိ၊ ကြားစေ၏၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တာ၊ တို့သည်၊ တံရူပါ
ရမ္မဏံ၊ ထိုရူပါရုံကို၊ ဗိသ္ဗာဝါ၊ မြင်၍လည်းကောင်း၊ တံသဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ထို
သဒ္ဓါရုံကို၊ သုတ္တာဝါ၊ ကြား၍လည်းကောင်း၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ
စွန့်၍၊ ဝိဝေသုခါ၊ ဖွင့်သောခံတွင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ
သံ၊ ထိုသတ္တာတို့၏၊ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ ပဝေသေတွာ၊
သွင်း၍၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသားကို၊ မဒ္ဒတိ၊ ဆုပ်နယ်၏၊ တတော၊ ထိုသို့ဆုပ်
နယ်သောကြောင့်၊ ဝိသညိနော၊ မိန်းမောတွေဝေကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
ကုန်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ထေရဿပန၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား
ကား၊ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ သေသော၊ ဤမာရ်နတ်သည်၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊
ပဝေသေတုံ၊ သွင်းခြင်းငှါ၊ ကိံသက္ခိဿတိ၊ အဘယ်မှာ တတ်နိုင်လေ
အံ့နည်း၊ ဘေရဝါရမ္မဏံပန၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအာရုံကိုသာလျှင်၊
ဒေသေတိ၊ ပြနိုင်၏၊ ထေရော၊ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ တံဘေရဝါရမ္မ
ဏံ၊ ထိုကြောက်မက်ဘွယ်သောအာရုံကို၊ ဗိသ္ဗာ၊ မြင်၍၊ နိမိတ္တောတာသံ၊
နိမိတ်ဩဘာကို၊ နပဗ္ဗိမိတ္တိ၊ ထိုးထွင်း၍မသိလေ၊ ဇာနန္တောယေဝ၊ သိတော်
မူလျက်နှင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုး
ငှါ၊ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူလေ

သနည်း။ ပရတော၊ နောက်၌၊ ဘန္တေ၊ ရှင်ပင်တုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ကပ္ပံ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး။ တိဋ္ဌတု၊ တည်တော်မူပါသော၊ ဣတိ၊
ဤသို့။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ရှိသော်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဇေတံ၊
ဤသို့ယခုမှတောင်းပန်ခြင်းသည်။ ဘုယံ၊ သင်အား၊ အပရေန္တံ၊ ချွတ်ယွင်း
ခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေါသာရောပနေန၊ အပြစ်ကိုတင်သဖြင့်၊ သော
ကတနူကရဏတ္ထံ၊ သောကငြိမ်းလွယ်စေခြင်းငှါ၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်
မူနှင့်လေ၏။ ။

ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အယံအာနန္ဒော၊ ဤအရှင်အာနန္ဒာသည်၊
မယိ၊ ငါဘုရား၌၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သိနိဒ္ဓဟဒယော၊ နူးညံ့သောနှလုံး
ရှိပေ၏။ သောအာနန္ဒော၊ ထိုအာနန္ဒာသည်၊ ပရတော၊ နောက်၌၊ ဘူမိစာ
လကာရဏံ၊ မြေလွှတ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အာယုသင်္ခါရောသာဇ္ဇနံ၊
အာယုသင်္ခါရလွှတ်တော်မူသည်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ မမ၊ ငါဘုရားအား၊
စိရေဋ္ဌာနံ၊ မြင့်ရှည်စွာတည်ခြင်းကို၊ ယာစိသတိ၊ တောင်းပန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဿိ၊ မြင်တော်မူ၏။ အထံ၊ ထိုသို့
တောင်းပန်သောအခါ၌၊ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝုရေ
တရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ နယာစသိ၊ မတောင်းပန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တသေဝ၊
ထိုအရှင်အာနန္ဒာ၏သာလျှင်၊ ဝီသေ၊ ပြီးခေါင်း၌၊ ဒေါသံ၊ မေ့လျော့သော
အပြစ်ကို၊ ပါတိဿာမိ၊ ချတော်မူအံ့။ သောအာနန္ဒော၊ ထိုအာနန္ဒာသည်၊
သတ္ထာစ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အပရာဓေန၊
မတောင်းပန်မိသောအပြစ်ကြောင့်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိဟညန္တိ
ပင်ပန်းကုန်၏။ တေန၊ ထိုမိမိမတောင်းပန်သောအပြစ်ကြောင့်၊ အဿထေ
ရဿ၊ ထိုမထေရ်အား၊ သောကော၊ မိုးရိမ်ခြင်းသည်၊ တနူကော၊ ပါးသည်။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿိ၊ မြင်တော်မူ၏။ ဂစ္ဆတံအာနန္ဒာ
တိ၊ ဂစ္ဆတံအာနန္ဒဟူသည်ကား၊ ဒိဝါဝိဟာရတ္ထာယ၊ နေနေတော်မူခြင်း
ငှါ၊ ဣဓ၊ ဤနေရာသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာဂတာ၊ လာခဲ့ကြ၏။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယထာရူပိတဋ္ဌာနံ၊
အကြင်အလိုရှိရာအရပ်သို့၊ ဒိဝါဝိဟာရဿ၊ နေနေခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆ၊ သွားပါ
လေလော၊ တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ယဿဒါနိကာလံမညသိတိ၊
ယဿဒါနိကာလံမညသိဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏။ မာရောပါဝိမာတိတ္ထေ၊ မာရောပါဝိမဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝစ
နုတ္တော၊ ဝိပြုဟ်ကို၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ယောပါဝိမော၊ အကြင်

မာရ်နတ်သည်။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ အနတ္တေ အကျိုးစီးပွားမရှိသည်။
 နိယောဇေန္တော၊ တိုက်တွန်းလျက်၊ မာရေတိ၊ သေစေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ သောပါပိမော၊ ထိုမာရ်နတ်သည်။ မာရော၊ မာရ်မည်၏။ ပါပိ
 မာတိ၊ ပါပိမဟူသောသဒ္ဒါသည်။ တသေဝ၊ ထိုမာရ်ပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝ
 စနံ၊ ဝေဝစံတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သောမာရော၊ ထိုမာရ်
 နတ်မိုက်ကို။ ပါပဓမ္မေန၊ ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားနှင့်။ သမန္ဓာဂ
 တတ္တာ၊ ပြည့်စုံသောကြောင့်။ ပါပိမာတိ၊ ပါပိမဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဘာသိတာခေါပနေသာတိ၊ ဘာသိတာခေါပနေသာ ဟူသည်ကား၊ ဟိ
 ပိတ္တာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ပြီးအံ့။ အယံမာရော၊ ဤမာရ်နတ်သည်။ တဂဝ
 တိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌။ သတ္တသတ္တာဟေ၊
 ခုနစ်ဌာန သတ္တာဟာတို့ကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ အဓပါလ နိဗြောဓေ၊
 အဓပါလပညောင်ပင်၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ မိတာသု၊ သွီးတို့သည်။ အာဂတိာ၊ လာကုန်၍။ ဣန္ဒာဝိဇာတံ၊ အလို
 မရှိသဖြင့်ဆင်းရဲခြင်းသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဂတာသု၊ သွားကြကုန်သည်
 ရှိသော်။ အယံ၊ ဤမာရ်နတ်သည်။ ဒေသာဥပါယော၊ ဤအကြောင်းသည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗိန္ဒေန္တော၊ ကြိုလျက်။ အာဂတိာ၊ တတန်ပြန်
 လာ၍။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝုဋ္ဌေဟိ၊ ကိုယ်တော်မြတ်တို့သည်။ ယ
 ဒတ္ထံ၊ အကြင်သဗ္ဗညုတညာဏ်အကျိုး၌။ ပါရမီယော၊ ပါရမီတို့ကို။ ပုရိ
 တာ၊ ဖြည့်တော်မူအပ်ကုန်၏။ ဝေါ၊ ကိုယ်တော်မြတ်တို့၏။ သောအတ္ထော၊
 ထိုအကျိုးသည်။ အနုပ္ပတ္တော၊ အလိုတော်အတိုင်းရောက်ပြီ။ သဗ္ဗညုတ
 ညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို။ ပဋိဝိဇ္ဇံ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီးတော့။ အ
 ရှင်ဘုရားအီး၊ လောကဝိစရဏေန၊ လောက၌တည်ပတ်သဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်
 အကျိုးရှိတော့အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ လျှောက်၍။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယယော၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။
 အဇ္ဇဝေမေဝ၊ ဤယခုနေ့ပင်လျှင်၊ ဒါနိ၊ ယခု၊ ပရိနိဗ္ဗာတု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်
 မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာမိ၊ တောင်းပန်ဘူး၏။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်လည်း။ အဿမာရဿ၊ ထိုမာရ်နတ်အား။ နတာဝါဟန္တိ အာဒိနိ၊
 နတာဝါဟံဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ပဋိက္ခိပိ၊
 ပယ်တော်မူ၏။ ။

တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ ဘာသိတာခေါပနာ
 တိအာဒိ၊ ဘာသိတာခေါပနဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ နားတော်

သျှောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ဝိယတ္တဘိ၊ ဝိယတ္တဘူသည်ကား၊
 အရိယမဂ္ဂါဝိဂမဝသေန၊ အရိယမဂ်ကိုရသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗျတ္တ၊
 လိမ္မာကြကုန်ပြီ၊ ဝိနိတာဘိ၊ ဝိနိတာဘူသည်ကား၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာ
 သျှင်၊ ကိလေသဝိနယေန၊ ကိလေသာကိုဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ ဝိနိတာ၊ ဆုံးမအပ်
 ကုန်ပြီ၊ ဝိသာရဒါဘိ၊ ဝိသာရဒါဟူသည်ကား၊ သာဓုဇ္ဇကာရာနံ၊ ရှိရှားခြင်း
 ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဝိပိကိန္ဒာဒိနံ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပိကိန္ဒာအစရှိသည်တို့ကို၊
 ပဟာနေန၊ ပယ်သဖြင့်၊ ဝိသာရဒဘာဝံ၊ ရှိရှားခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်သို့၊
 ပတ္တ၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ ဗဟုဿုတာဘိ၊ ဗဟုဿုတာဟူသည်ကား၊ တေ
 ဝိဇ္ဇကဝသေန၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ သုတံ၊
 အကြားအမြင်သည်၊ ဇေတသံ၊ ထိုဘုရားတပည့်သားတော် တို့အား၊
 အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုဘုရားတပည့်သား
 တော်တို့သည်၊ ဗဟုဿုတာ၊ ဗဟုဿုတမည်ကုန်၏၊ ယေအရိယသာဝ
 ကာ၊ အကြင်အရိယာဖြစ်သောဘုရားတပည့်သားတော်တို့သည်၊ တမေ
 ဝဓမ္မံ၊ ထိုဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံ တည်းဟူသော ဘုရားတရားကိုသာသျှင်၊ ဓာ
 ရေန္တိ၊ ဆောင်တော်မူကြကုန်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တေအရိယ
 သာဝကာ၊ ထိုဘုရားတပည့်သားတော်တို့သည်၊ ဓမ္မဓရာ၊ ဓမ္မဓရမည်
 ကုန်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗဟုဿုတာဘိ၊ ဗဟုဿုတာဟူသည်
 ကား၊ ပရိယတ္တိဗဟုဿုတာစေဝ၊ ပရိယတ္တိတရား၌ အကြားအမြင်များ
 ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ပဋိဝေဓဗဟုဿုတာစ၊ ပဋိဝေဓတရား၌အကြား
 အမြင်များကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဓမ္မဓရာတိ၊ ဓမ္မ
 ဓရာ ဟူသည်ကား၊ ပရိယတ္တိဓမ္မာနံစေဝ၊ ပရိယတ္တိတရားတို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ ပဋိဝေဓဓမ္မာနံစ၊ ပဋိဝေဓတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဓာရေဏ
 တော၊ ဆောင်ခြင်းကြောင့်၊ ဓမ္မဓရာ၊ ဓမ္မဓရမည်ကုန်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊
 ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိ
 ပန္နာဘိ၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နာဟူသည်ကား၊ အရိယဓမ္မဿ၊ အရိယဓမ္မ၏၊ အနု
 ဓမ္မဘူတံ၊ အနုဓမ္မဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝိပဿနာဓမ္မံ၊ ဝိပဿနာဓမ္မကို၊ ပဋိပန္နာ၊
 ကျင့်နိုင်ကြကုန်ပြီ၊ သာမိမိပ္ပဋိပန္နာဘိ၊ သာမိမိပ္ပဋိပန္နာဟူသည်ကား၊ ဥာဏာ
 ဒဿနဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိအား၊ အနုန္တ ဝိကာ၊ လျော်ကုန်သော၊
 ဝိသုဒ္ဓိပရံပရာယ၊ ဝိသုဒ္ဓိအဆင့်ဆင့်အားဖြင့်၊ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်နိုင်ကြကုန်ပြီ၊ အ
 နုဓမ္မစာရိနေဘိ၊ အနုဓမ္မစာရိနေဘဟူသည်ကား၊ အဘိသလ္လေခိတံ၊ အလွန်
 ကိလေသာခေါင်းပါးစေတတ်သောအကျင့်တည်း၊ တဿာပဋိပဒါယ၊ ထို

၀၀၀

ကိလေသာကို ခေါင်းပါးစေတတ်သောအကျင့်အား၊ အနံ့ရှုပ်၊ လျော်စွာ
သော၊ အပ္ပိစ္ဆတာဒိဓမ္မံ၊ အပ္ပိစ္ဆတာအစရှိသောတရားကို၊ စရဏသီလံ၊
ကျင့်လေ့ရှိကြကုန်ပြီ၊ သကံအာစရိယကန္တိ၊ သကံအာစရိယကံဟူသည်
ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာစရိယဝါဒံ၊ သရာဘုရား၏ အကျင့်ကို၊ အာစိက္ခိ
ဿန္တိတိ၊ အာစိက္ခိဿန္တိဟူသည်ကား၊ အာဒိတော၊ အဋ္ဌေ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊
ကလေဿန္တိ၊ ဟောပြောနိုင်ကြကုန်ပြီ၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဥဂ္ဂဟိတနိ
ယာမေန၊ သင်အပ်မှတ်အပ်သောနည်းဖြင့်၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ဥဂ္ဂဏှာ
ပေဿန္တိ၊ သင်ယူစေကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဒေသေဿန္တိတိ၊ ဒေသေဿန္တိဟူသည်ကား၊ ဝါစေဿန္တိ၊ ပို့ချ
ကုန်လတ္တံ့၊ ပါဠိ၊ ပါဠိကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဗောဓေဿန္တိ၊ သိစေကုန်
လတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပညာပေဿန္တိ
တိ၊ ပညာပေဿန္တိဟူသည်ကား၊ ပဇာနာပေဿန္တိ၊ အပြားအားဖြင့်သိစေ
ကုန်လတ္တံ့၊ ပကာသေဿန္တိ၊ ထင်စွာသူတပါးတို့အားပြကြကုန်လတ္တံ့၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပဋ္ဌပေဿန္တိတိ၊ ပဋ္ဌ
ပေဿန္တိဟူသည်ကား၊ ပကာရေဟိ၊ အပြားတို့ဖြင့်၊ ဋ္ဌပေဿန္တိ၊ ထားကြ
ကုန်လတ္တံ့၊ ဝိဝရိဿန္တိတိ၊ ဝိဝရိဿန္တိဟူသည်ကား၊ ဝိဝရံ၊ ဘွင့်ပြသည်
ကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြကြကုန်လတ္တံ့၊ ဝိဘဇိဿန္တိတိ၊ ဝိဘဇိဿန္တိဟူသည်
ကား၊ ဝိဘတ္တံ၊ ဝေဘန်ခွဲခြမ်းသည်ကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြကြကုန်လတ္တံ့၊ ဥတ္တာ
နိကရိဿန္တိတိ၊ ဥတ္တာနိကရိဿန္တိ ဟူသည်ကား၊ အနုတ္တာနံ၊ မပေါ်
သော၊ ဂန္တိရံ၊ နက်နဲစွာသောပါဠိကို၊ ဥတ္တာနံပါကရံ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊
ကရိဿန္တိ၊ ပြတော်မူကြကုန်လတ္တံ့၊ သဟဓဇ္ဈေနာကိ၊ သဟဓဇ္ဈေနဟူ
သည်ကား၊ သဟေတုကေနသကာရဏေန၊ အကြောင်းနှင့် တကွသော၊
ဝစနေန၊ သဒ္ဓါဖြင့်၊ သပ္ပါဒိဟာရိယန္တိ၊ သပ္ပါဒိဟာရိယံဟူသည်ကား၊ ယာ
ဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ နိယျာနိကံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဓမ္မံဒေသေဿန္တိတိ၊ ဓမ္မံဒေသေဿန္တိဟူသည်ကား၊ နဝရိဓ
လောကုတ္တရဓမ္မံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော လောကုတ္တရာတရားကို၊ ပဗော
ဓေဿန္တိ၊ အပြားအားဖြင့်သိစေကုန်လတ္တံ့၊ ပကာသေဿန္တိ၊ ထင်စွာပြ
ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတ္ထစ၊ ဤ
ပုဒ်အပေါင်းတို့တွင်လည်း၊ ပညာပေဿန္တိတိအာဒိဟိ၊ ပညာပေဿန္တိ
ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဆယိပဒေဟိ၊ ခြောက်ပါးသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဆအတ္ထ
ပဒါနိ၊ ခြောက်ပါးသောအနက်ပုဒ်တို့ကို၊ ဒုဿိတာနိ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ အာဒိ

တောပန၊ အစဉ်ကား၊ ခွိဟိပဒေဟိ၊ နှစ်ပါးသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဆဗျဉ္ဇနပဒါနိ၊
 ခြောက်ပါးသော ဗျဉ္ဇနပဒ်တို့ကို၊ ဒသိတာနိ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဧတ္ထာဝတာဧတ္ထကေနဝစနက္ခမေန၊ ဤမျှသောသဒ္ဓါအစဉ်ဖြင့်၊ တေပိဓူကံ
 ပိဓူကတ်သုံးပုံဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ သံဝဏ္ဏ
 နာနယေန၊ သံဝဏ္ဏနာနည်းဖြင့်၊ သင်္ဂဟေတွာ၊ ပေါင်း၍၊ ဒသိတံ၊ ပြအပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ နေတ္ထိယံ၊ နေတ္ထိ
 ကျမ်း၌၊ နှိဒသပဒါနိ၊ တဆဲ့နှစ်ပုဒ်တို့သည်၊ သုတ္တံ၊ သုတ်မည်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊
 ထိုအလုံးစုံသောတဆဲ့နှစ်ပုဒ်သည်၊ ဗျဉ္ဇနဉ္စ၊ သံဒ္ဓါလည်းမည်၏၊ အတ္ထောစ၊
 အနက်လည်းမည်၏၊ ဣတိဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗြဟ္မစ
 ရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူသည်ကား၊ သိက္ခတ္တယသင်္ဂဟိတံ၊ သိက္ခာသုံးပါး
 ဖြင့်ရေတွက်အပ်သော၊ သကလသာသနဗြဟ္မစရိယံ၊ အလုံးစုံသောသာ
 သနာတော်တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ဣဒ္ဓန္တိ၊ ဣဒ္ဓိဟူသည်
 ကား၊ သမိဒ္ဓံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဈာနသာသနဝသေန၊ ဈာန်၌သာယာသည်၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်၊ ဖိတန္တိ၊ ဖိတံဟူသည်ကား၊ ဝုဗ္ဗိပ္ပတ္တံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့ရောက်
 ပြီ၊ အဘိညာသမ္ပတ္တိဝသေန၊ အဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗမာလိဗုလ္လံ၊ အလုံးစုံစည်ပင်ပြန့်ပွားခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ဝိတ္ထာရိ
 ကန္တိ၊ ဝိတ္ထာရိကံဟူသည်ကား၊ တသ္မိတသ္မိတဒိသာဘာဝေ၊ ထိုထိုအရပ်
 မျက်နှာအဖို့၌၊ ပတိဋ္ဌာပနဝသေန၊ တည်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိတ္ထတံ၊
 မျှန့်အပ်ပြီ၊ ဗဟုဇညန္တိ၊ ဗဟုဇညံ ဟူသည်ကား၊ ဗဟုဟိ၊ များစွာကုန်
 သောနတ်လူတို့သည်၊ ဥာတံ၊ သိအပ်ပြီ၊ ဗဟုဇနာ၊ များစွာသော နတ်လူတို့
 သည်၊ အဘိသမယဝသေန၊ သတ္တလေးပါးကိုထိုးထွင်း၍သိသည်၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်၊ ပနိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီ၊ ဝုဇ္ဈဘူတန္တိ၊ ဝုဇ္ဈဘူတံ
 ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာကာရဝသေန၊ အလုံးစုံသောအခြင်းအရာ၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဝုဇ္ဈလတာဝပတ္တံ၊ ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်
 သည်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ယာဝဒေဝမနုဿေဟိသုပ္ပကာသိတန္တိ၊ ယာဝ
 ဒေဝမနုဿေဟိ သုပ္ပကာသိတံ ဟူသည်ကား၊ ယတ္ထကာ၊ အကြင်မျှ
 လောက်ကုန်သော၊ ဝိညူဇာတိကာ၊ လိမ္မာသောသဘောရှိကုန်သော၊ ဒေဝါ
 စ၊ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည် လည်းကောင်း၊
 အတ္ထိ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တေဟိ၊ ထိုနတ်
 လူတို့သည်၊ သုဗ္ဗု၊ ကောင်းစွာ၊ ပကာသိတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အပ္ပေါသုက္ကောတိ၊ အပ္ပေါသုက္ကော

ဟူသည့်ကား၊ နိရုဿုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမဲ့၊ ဖိနဝီရိယော၊ လျော့သောငါရိယရှိသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်လော၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ပါပိမ၊ ဟယ်မာရ်ယုတ်၊ တံ၊ သင်သည်။ သတ္တသတ္တာဟေ၊ ခုနစ်ဌာနသတ္တာဟတို့ကို၊ အတိတ္တမတော၊ လွန်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပရိနိဗ္ဗာတုဒါနိဘန္တေဘဂဝါပရိနိဗ္ဗာတုသုဂတောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာတုဒါနိဘန္တေဘဂဝါပရိနိဗ္ဗာတုသုဂတောဟူ၍၊ ဝိရုဇန္တော၊ ပြည်တမ်းလျက်၊ အာဟိဏ္ဏထ၊ ထိုမှဤမှလှည့်လည်၏။ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခု၊ အဇ္ဈ၊ ယနေ့ကို၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဝိဂတုဿာဟော၊ ကင်းသောလုံ့လရှိသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော၊ မဟံ၊ ငါဘုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနတ္ထာယ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းငှါ၊ ဝါယမံ၊ လုံ့လကို၊ မာကရောဟိ၊ သင်မပြုလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ သတောသမ္ပဇာနောအာယုသင်္ခါရံဩဿန္တိတိ၊ သတောသမ္ပဇာနောအာယုသင်္ခါရံဩဿန္တိဟူသည့်ကား၊ သတိ၊ သတိကို၊ သုပတိဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာတည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ ပရိန္တိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ အာယုသင်္ခါရံ၊ အာယုသင်္ခါရကို၊ ဝိဿန္တိပဇဟိ၊ စွန့်လွှတ်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ လေဒ္ဓံ၊ ခဲ့ကို၊ ဩဿန္တနိဝေ၊ စွန့်လွှတ်သကဲ့သို့၊ အာယုသင်္ခါရံ၊ အာယုသင်္ခါရကို၊ နဩဿန္တိ၊ စွန့်လွှတ်တော်မူသည်မဟုတ်၊ ပန၊ စင်စစ်ကား၊ တေမာသမတ္တမေဝ၊ သုံးလမျှကိုသာလျှင်၊ သမာပတ္တံ၊ သမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စားတော်မူ၍၊ တတောပရံ၊ ထိုသုံးလမှနောက်၌၊ နသမာပဇ္ဇိဿာမိ၊ ငါမဝင်စားတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေတော်မူ၏။ တံဝိတ္တဥပ္ပါဒနံ၊ ထိုစိတ်တော်ဖြစ်သည်ကို၊ သန္ဓါယ၊ ရည်၍၊ ဩဿန္တိတိ၊ ဩဿန္တိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝေါဿန္တိတိဝိ၊ ဝေါဿန္တိဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကဿာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကပ္ပံဝါ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ကပ္ပါဝသေသံဝါ၊ အာယုကပ်အောက်အနည်းငယ်ပုတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဌာတု၊ တည်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်တော်မူလျက်၊ တတ္ထကံကာလံ၊ ထိုကာလပတ်လုံး၊ အဋ္ဌတွာ၊ မတည်မူ၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိတု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းငှါ၊ မာရဿ၊ မာရ်နတ်၏၊ ယာစနာယ၊ တောင်းပန် သဖြင့်၊ အာယုသင်္ခါရံ၊ အာယုသင်္ခါရကို၊ ဩဿန္တိ၊ လွှတ်တော်မူသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာရဿ၊ မာရ်နတ်၏၊ ယာစနာယ၊ တောင်းပန်ခြင်းကြောင့်၊ အာယုသင်္ခါရံ၊ အာယုသင်္ခါရကို၊ နဩဿန္တိ၊ လွှတ်တော်

မူသည်မဟူတံ၊ ပုန၊ ဝေပနံ၊ ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏၊ အာယာဝနာယ၊
 တောင်းပန်သဖြင့်လည်း၊ နာပိဩဿန္တိယတိ၊ မလွှတ်လတ္တံ့၊ သည်လည်းမ
 ဟုတ်၊ ပန၊ စင်စစ်၊ တေမာသတော၊ သုံးလမှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဗုဒ္ဓဝေနေယျာနံ၊
 ဗုဒ္ဓဝေနေယျတို့၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်၊ အာယုသင်္ခါရံ၊ အာယု
 သင်္ခါရကို၊ ဩဿန္တိ၊ လွှတ်တော်မူ၏၊ ဟိသတ္ထံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂ
 ဝန္တောနံ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါး
 ကိုသိတော်မူကုန်သော ဘုရားတို့၏၊ ဌာနံနာမ၊ လောက၌ တည်ခြင်းမည်
 သည်၊ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်လျှင်၊ ဝေနေယျာနံ၊ ဝေနေယျတို့ကို၊
 ဝိနယနတ္ထံ၊ ဆုံးမတော်မူခြင်းငှါ၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်တော်မူ၏၊ တေဝိနေယျဇ
 နာ၊ ထိုဝေနေယျအပေါင်းတို့သည်၊ အသတိပန၊ မရှိသော်ကား၊ ကေနနာမ
 ကာရဏေန၊ အဘယ်မည်သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဌဿန္တိ၊ တည်တော်မူပေ
 ကုန်လတ္တံ့၊ နည်း၊ မါဝဿ၊ မါရ်နတ်၏၊ ယါစနာယ၊ တောင်းပန်ခြင်းကြောင့်၊
 ယဒိပရိနိဗ္ဗာယေယျ၊ အကယ်၍ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်ဖြစ်အံ့၊ ဝုရေယေဝ၊
 ငှေးဦးစွာတောင်းပန်စကလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယေယျ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပေ
 ရာ၏၊ ဟိသတ္ထံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဗောဓိမဏ္ဍဝိ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌လည်း၊
 မာရေန၊ မာရ်နတ်သည်၊ ယာပိတံ၊ တောင်းပန်ဘူး၏၊ နိမိတ္တောဘာသကရ
 ဏန္တိ၊ နိမိတ်ဩဘာကို ပြုခြင်းသည်လည်း၊ ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ
 မထေရ်၏၊ သောကာတနုကရဏတ္ထံ၊ သောကခေါင်းပါးစေခြင်းကိုပြုခြင်း
 ငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဝုရေယေဝ၊
 ငှေးဦးကပင်လျှင်၊ ဝုတ္တောဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း၊ အပိစအပရော၊
 တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုစ္စတေ၊
 မိန့်ဦးအံ့၊ နိမိတ္တောဘာသကရဏံ၊ နိမိတ်ဩဘာကိုပြုခြင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓဗလ
 ဒီပနတ္ထံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အားတော်ကိုပြုတော်မူခြင်းငှါ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဘဂဝန္တော၊ ဘုန်းတော်ကြီးကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ မဟာနု
 ဘာဝါ၊ ကြီးသောအာနုတော်ရှိကုန်၏၊ ယေဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့
 သည်၊ တိဋ္ဌန္တာပိ၊ တည်တော်မူသည်ရှိသော်လည်း၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်
 တော်မြတ်၏၊ ဂုဗိယာဝ၊ အလိုတော်ဖြင့်သာလျှင်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်တော်
 မူကုန်၏၊ ပရိနိဗ္ဗာယန္တာပိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံယူတော်မူသည် ရှိသော်လည်း၊
 အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ဂုဗိယာဝ၊ အလိုတော်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာ
 ယန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူတော်မူကြကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓဗလဒီပနတ္ထံ၊ ဘုရား
 တို့၏အားတော်ကိုပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာဘူမိစာလော

လိ၊ မဟာဘူမိစာသေသဟူသည်ကား၊ မဟန္တော၊ ကြီးစွာသော၊ ပထင်
 ကဗ္ဗော၊ မြေ၏တုန်လှုပ်ခြင်းသည်၊ အဟောသိဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဒသသဟသိ သောကဓာတု၊ တသောင်းသော သောကဓာတ်သည်၊
 အကမ္ဘိတ္တကိရ၊ တုန်လှုပ်သတဲ့၊ ဘိံသနကောတိ၊ ဘိံသနကောဟူသည်
 ကား၊ ဘယဇနကော၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ဒေဝဒုဒ္ဓိ
 ဘိယောဖလိံသုတိ၊ ဒေဝဒုဒ္ဓိဘိယောဖလိံသုဟူသည်ကား၊ ဒေဝဘေရိ
 ယော၊ နတ်တို့၏စည်ကြီးစည်ငယ်တို့သည်၊ နဒိံသု၊ အလိုလိုပြင်းစွာမည်
 ကုန်၏၊ ဒေဝေါ၊ ရဲဗင်းသည်၊ သုက္ခဂဇ္ဇိတံ၊ ရဲဗင်းမရွာဘဲပြင်းစွာထစ်ကြိုးခြင်း
 ကို၊ ဂဇ္ဇိ၊ ထစ်ကြိုး၏၊ အကာယဝိဇ္ဇုလတော၊ အခါမဲ့လျှင်စစ်နွယ်တို့သည်၊
 နိစ္ဆိရိံသု၊ ကောင်းကင်မှထွက်ကုန်၏၊ ခဏိကဝသံ၊ တခဏခြင်းဖြစ်သော
 ရဲဗင်း၏ရွာခြင်းကို၊ ဝသိ၊ ရွာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဇေတမတ္ထံဝိဒိတွာ ဟူသည်ကား၊
 သင်္ခါရဝိသင်္ခါရနံ၊ သင်္ခါရဖြစ်သောတရားသင်္ခါရမဟုတ်သော တရား
 တို့၏၊ ဝိသေသသင်္ခါရံ၊ အထူးဟုဆိုအပ်သော၊ ဇေတံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်
 ကို၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခေသိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ဣမံ
 ဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ အနဝသေသသင်္ခါရေ၊ အကြွင်းအကျန်
 မရှိသောသင်္ခါရတို့ကို၊ ဝိသသဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်လွှတ်တော်မူ၍၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်
 တော်၏၊ ဝိသင်္ခါရဂမနဒိပကံ၊ သင်္ခါရကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားခြင်းကို
 ပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊

ကဝ္ဗာအဘယံကြောင့်၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူသနည်း၊ ကောဝိ
 နာမ၊ တရံတယေသက်သောဘောကံပြန်သောအယူရှိသော ဝုတ္တုလ်မည်
 သည်၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကိံ ဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ မာရေန၊
 မာရ်နတ်သည်၊ ပစ္ဆဟောပစ္ဆတော၊ နောက်မှနောက်မှ၊ အနုပဋ္ဌိတွာ၊
 အစဉ်လိုက်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာတုဘန္တေတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာတုဘန္တေဟူ၍၊ ဥပဒ္ဓုတော၊
 နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘယေန၊ ကြောက်သောကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အာယုသင်္ခါရံ၊ အာယုသင်္ခါရကို၊ ဩသန္ဓိ၊ လွှတ်တော်မူ၏၊
 တဿ၊ ထိုမာရ်နတ်ယုတ်၏၊ ဩကာသော၊ အရာသည်၊ မာဟောတု၊ မဖြစ်
 စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှလုံးပိုက်တော်မူ၍၊ ဩသန္ဓိ၊ လွှတ်တော်မူ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဘိတဿ၊ ကြောက်တော်မူသောမြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ဥဒါနံနာမ၊ ဥဒါနံကျူးခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတဿ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဇေတဿ၊ ထိုမကြောက်သောအဖြစ်ကို၊ ဒိပနတ္ထံ၊ ပြခြင်း၌၊ ဝိတိဝေ

ပဝိဿန္တံ၊ ပီတိအဟုန်ကြောင့်လွှတ်တော်မူသော၊ ဥဒါန်း၊ ဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌကထာ၊ အဋ္ဌကထာတို့၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတော၊ ထိုအာယုသင်္ခါရလွှတ်တော်မူသော အခါမှ၊ တေမာသမတ္တေနဝ၊ သုံးလမျှဖြင့်သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓကိပ္ပဿ၊ ဘုရားကိစ္စ၏၊ နိပ္ပဇ္ဇနတော၊ ပြီးလတ္တံ့သောကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိဃာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပရိဟတော၊ ရွက်ဆောင် အပ်သော၊ အယံ ဒုက္ခဘာရော၊ ဤဆင်းရဲတည်းဟူသောလေးစွာသောဝန်ကို၊ နှစ်ရသောဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်၊ နိက္ခိပိဿတိ၊ ချရပေတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေယတော၊ မြင်တော်မူသော၊ အဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ပရိနိဗ္ဗာနဂုဏပစ္စင်္ကေသနနုပရိနိဗ္ဗာန၏ ဂုဏ်ကိုဆင်ခြင်တော်မူသဖြင့်၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ ပြန်ပြောသော၊ ပီတိသောမနဿံ၊ နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်တော်မူခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တေနပီတိဝေဂေန၊ ထိုနှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းအဟုန်ဖြင့်၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ ဝိယ၊ သင့်သကဲ့သို့၊ မယံ၊ ငါဓမ္မပါလဆရာတို့သည် ဒိဿန္တိ၊ ဉာဏ်၌ထင်ကုန်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဝိသင်္ခါရနိန္ဒော၊ ဝိသင်္ခါရ၌ညွတ်တော်မူသော၊ နိဗ္ဗာနဇ္ဈာသယော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအလိုရှိတော်မူသော၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာကရုဏာယ၊ မဟာကရုဏာသည်၊ ဗလက္ခာရေနဝိယ၊ နိုင်ထက်မူသကဲ့သို့၊ သတ္တဟိတတ္ထံ၊ သတ္တဝါတို့၏အစီးအပွားအလိုငှါ၊ လောကေ၊ လောက၌၊ သုစိရံ၊ မြင့်ရှည်စွာ၊ ဥပိတော၊ တည်တော်မူရ၏၊ တတာဟိတတောဧဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ နေ့တိုင်း၊ စတုရိသတိကောဋိသတသဟာဿ သင်္ခါသမာပတ္တိယော၊ ကုဋေနှစ်သန်း လေးသိန်းအရေအတွက်ရှိသော မဟာကရုဏာသမာပတ်တို့ကို၊ ဝဠုဇ္ဈေသိ၊ သုံးဆောင်တော်မူရ၏၊ သောဘဂဝ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မဟာကရုဏာမိကာရဿ၊ မဟာကရုဏာအရေ၏၊ နိဗ္ဗန္တတော၊ ပြီးပြီးသောကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနာဘိမုခေါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှေးရှုလျက်၊ အနုပ္ပကံ၊ အတိုင်းမသိသော၊ ပီတိသောမနဿံ၊ နှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဋိသံဝေဓေတိ၊ ခံစားတော်မူပြီး၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနဒိဝသေဝိယ၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောနေ့၌ ကဲ့သို့၊ ခန္ဓာပရိနိဗ္ဗာနဒိဝသေဝိ၊ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ကိုစံယူတော်မူသောနေ့၌လည်း၊ သရိရတာ၊ ကိုယ်တော်၏အရောင်

တော်ရှိသည်။ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဝိပ္ပသန္န၊ အလွန်ကြည်
လင်းသည်၊ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သည်၊ ပာသဿရာ၊ ပြီးပြီး
ပြန် အရောင်ထွက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
အပြီးတည်း။ ၊

ဝါထာယ၊ ဥဒါန်းဝါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သော
နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သောဏသိင်္ဂါလ၊ ဒီနန္တိ၊ ခွေးမြေခွေးအစ
ရှိသောသတ္တဝါတို့အားလည်း၊ ပစ္စက္ခဘာဝတော၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်
အားဖြင့်၊ တုလံတံပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
တုလံ၊ တုလမည်၏၊ ကာမာဝစရကမ္ဘံ၊ ကာမာဝစရကံတည်း၊ တုလံ၊ ပိုင်း
ခြားအပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အတုလံ၊ ပိုင်းခြားအပ်သည်မဟုတ်၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ အဿ၊ ထိုကံအား၊ တုလံသဒိသံ၊ တူသော၊ အညံ့၊ တပါးသော၊
လောကီယကမ္ဘံ၊ လောကီကံသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
အတုလံ၊ အတုလမည်၏၊ မဟဂ္ဂတကမ္ဘံ၊ မဟဂ္ဂုတ်ကံတည်း၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ ကာမာဝစရံဝါ၊ ကာမာဝစရကံသည်လည်းကောင်း၊ ရူပါဝစရံဝါ၊
ရူပါဝစရကံသည်လည်းကောင်း၊ တုလံ၊ တုလမည်၏၊ အရူပါဝစရံ၊ အရူပါ
ဝစရကံသည်၊ အတုလံ၊ အတုလမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အပ္ပဝိပါကံ၊
နည်းသောအကျိုးရှိသောကံသည်၊ တုလံ၊ တုလမည်၏၊ ဗဟုဝိပါကံ၊ များ
သောအကျိုးရှိသော ကံသည်၊ အတုလံ၊ အတုလမည်၏၊ သမ္ဘဝန္တိ၊
သမ္ဘဝံဟူသည်ကား၊ သမ္ဘဝဟေတုတုတံ၊ နောင်တာဝန် ဖြစ်ခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဥပပတ္တိဇနကံ၊ ခန္ဓာငါးပါးကို ဖြစ်စေတတ်
သောကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ဘဝသင်္ခါရန္တိ၊ ဘဝသင်္ခါရံဟူသည်ကား၊ ပုန၊ တာဝန်၊
ဘဝသင်္ခါရကံ၊ ဘဝကို ပြုပြင်တတ်သော ကံတရားကို၊ အဝဿန္တိတိ၊
အဝဿန္တိဟူသည်ကား၊ ဝိသေဇ္ဇေတိ၊ စွန့်ပစ်တော်မူ၏၊ မုနိတိ၊ မုနိဟူသည်
ကား၊ ဗုဒ္ဓမုနိ၊ ဗုဒ္ဓမုနိဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဈတ္တရတော
တိ၊ အဇ္ဈတ္တရတောဟူသည်ကား၊ နိယကဇ္ဈတ္တရတော၊ နိယကဇ္ဈတ္တတရား
၌မွေ့လျော်တော်မူသော၊ သမာဟိတောတိ၊ သမာဟိတောဟူသည်ကား၊
ဥပစာရပ္ပနာ သမာမိဝသေန၊ ဥပစာရသမာမိ အပ္ပနာသမာမိ၏ အစွမ်း
အားဖြင့်၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိတော်မူသောမြတ်
စွာဘုရားသည်၊ အဘိန္ဒိကဝစမိဝါတိ၊ အဘိန္ဒိကဝစမိဝ ဟူသည်ကား၊
မဟာပေသာဓော၊ သူရဲကြီးသည်၊ သင်္ဂါမသီသေ၊ စစ်မြေဦးအရပ်၌၊ ကဝင်၊

ချပ်ဝတ်မိန့်ညိုကို၊ အဘိန္ဒုရိယ၊ ဆုတ်ဖြတ်ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ အတ္တသမ္ဘဝ
 ဝန္တိ၊ အတ္တသမ္ဘဝဟူသည်ကား၊ အတ္တနိ၊ ကိုယ်တော်၌၊ သမ္ဘဝံ၊ ကောင်းစွာ
 ဖြစ်သော၊ ကိလေသံ၊ ကိလေသာကို၊ အဘိန္ဒု၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ချိုးဖျက်တော်
 မူ၏၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယ်၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝတ္တံဝတ္တော၊
 ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဝါပါကဋ္ဌေန၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော
 အနက်ကြောင့်၊ သမ္ဘဝန္တိ၊ သမ္ဘဝဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဘိသင်္ခါ၊ လော
 ဋ္ဌေန၊ ပြုပြင်တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ဘဝသင်္ခါ၊ ရန္တိ၊ ဘဝသင်္ခါရ်ဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ လဒ္ဓနာမံ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ တုလမတုလသင်္ခါ
 တံ၊ တုလမတုလဟုဆိုအပ်သော၊ လောကိယကမ္မဉ္စ၊ လောကီကုသိုလ်ကံ
 ကိုလည်းကောင်း၊ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဩဿန္တိ၊ စွန့်တော်မူပြီး
 သင်္ခါမသိသေ၊ စစ်မြေဦးအရပ်၌၊ ဝိဇိတသင်္ခါမော၊ အောင်အပ်ပြီးသော
 စစ်သည်ရှိသော၊ မဟာယောစော၊ သူရဲကြီးသည်၊ ကဝဓံ၊ ချပ်ဝတ်မိန့်
 ညိုကို၊ အဘိန္ဒုရိယ၊ ဖျက်ဆီးဆုတ်ဖြတ်သကဲ့သို့၊ အတ္တသမ္ဘဝံ၊ အတ္တဘော
 ၌ကောင်းစွာဖြစ်သော၊ ကိလေသဉ္စ၊ ကိလေသာကိုလည်း၊ အဇ္ဈတ္တရတော
 ဝိပဿနာဖြင့် အဇ္ဈတ္တတရား၌ မွေ့လျော်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သမာပတိ
 တော၊ တည်ကြည်သော အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ အဘိန္ဒု၊ ချိုးဖဲ့၊ ဖျက်ဆီးတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ
 ဝတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ တုလန္တိ၊ တု
 လ်ဟူသည်ကား၊ တုလန္တောတိရေန္တော၊ ကူးမြောက်တော်မူပြီး၍၊ အတု
 လဉ္စသမ္ဘဝန္တိ၊ အတုလဉ္စသမ္ဘဝံ ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနဉ္စေ၊ နိဗ္ဗာန်ကို
 လည်းကောင်း၊ သမ္ဘဝဉ္စ၊ ကိုယ်တော်၌ဖြစ်သော သမာပတ်ချမ်းသာကို
 လည်းကောင်း၊ ဘဝသင်္ခါ၊ ရန္တိ၊ ဘဝသင်္ခါရ်ဟူသည်ကား၊ ဘဝဂါမိကဋ္ဌံ၊
 ဘဝ၌ဖြစ်စေတတ်သောလောကီကံကို၊ အဝဿန္တိမုနိတိ၊ အဝဿန္တိမုနိ
 ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊
 ပဉ္စန္ဒိခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
 သည်၊ နိစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊
 တုလန္တော၊ နှိုင်းချိန်တော်မူလျက်၊ ဗုဒ္ဓမုနိ၊ ဗုဒ္ဓမုနိဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဘဝေ၊ ဘဝသုံးပါး၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ နိဗ္ဗာနေစ၊ နိဗ္ဗာန်၌
 လည်း၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးဆက်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့
 ၏၊ မူလဘူတံ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တံဘဝသင်္ခါ၊ ရကမ္မံ၊ ထိုဘဝ
 ကိုပြုပြင်တတ်သောကံကို၊ ကမ္မက္ခယာယ၊ ကံ၏ကုန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊

ကောင်းစွာအရဟတ္တမဂ်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေန၊ ဟောတော်
မူအပ်သော၊ ကမ္မက္ခယကရေန၊ ကံ၏ကုန်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ အရိယ
မဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ အဝဿန္တိ၊ စွန့်ပစ်တော်မူ၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့
လျှင်၊ အဝဿန္တိ၊ စွန့်ပစ်တော်မူသနည်း၊ အဇ္ဈတ္တရတော၊ ဝိပဿနာဉာဏ်
ဖြင့်အဇ္ဈတ္တတရား၌မွေ့လျော်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သမာဟိတော၊ ပုပ္ဖဘာ
ဂဋ္ဌဖြစ်သောသမထဘာဝနာ၌ရှည်သောတည်ကြည်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ မဟာယောဂော၊ သူရဲကြီးသည်၊ သင်္ဂါမသိသေ၊ စစ်မြေဦးအရပ်
၌၊ ကဝဓံ၊ ချပ်ဝတ်မိန့်ညှိကို၊ အဘိန္ဒိဇ္ဈဝ၊ ဆုတ်ဖြတ်ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊
အတ္တသမ္ဘဝံ၊ အတ္တဘောကိုဖြစ်တတ်သော အလုံးစုံသော လောကီကံ
ကို၊ အဘိန္ဒိ၊ ချိုးဖဲ့ ဖျက်ဆီးတော်မူပြီ၊ ဟိသမ္ဘံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သော
ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိပဿနာဝသေန၊ ဝိပဿနာ၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ အဇ္ဈတ္တရတော၊ အဇ္ဈတ္တတရား၌မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ သမထ
ဝသေန၊ သမထ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ ပုပ္ဖဘာဂတော၊ ရှေးအဘို့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊
သမထဝိပဿနာ ဗလေန၊ သမထဝိပဿနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကဝဓံ
ဝိယ၊ ချပ်ဝတ်မိန့်ညှိကဲ့သို့၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ ပရိယောနန္ဒိတွာ၊
မြှေးရှက်၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ အတ္တနိမိမိန္ဒိ၊ သမ္ဘဝတ္တာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တသမ္ဘဝန္တိ၊ အတ္တသမ္ဘဝဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမံ၊ ရအပ်
သောအမည်ရှိသော၊ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော၊ ကိလေသဘေဝံ၊ ကိလေသာ
အပေါင်းကို၊ အဘိန္ဒိ၊ ချိုးဖျက်တော်မူပြီ၊ ကိလေသာဘာဝနာ၊ ကိလေ
သာမရှိသဖြင့်လည်း၊ အပဒိုသန္တိကတ္တာ၊ ပဒိုသန္ဓေမနေသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ အဝဿန္တိနာမ၊ စွန့်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဇေံ၊
ဤသို့၊ ကိလေသပ္ပဟာနေန၊ ကိလေသာကိုပယ်သဖြင့်၊ ကမ္ဘံ၊ ကံကို၊ ဇဟိ၊
စွန့်ပစ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗောဓိမူလေယေဝ၊ ဗောဓိပင်အရင်း၌သာ
လျှင်၊ အဝဿန္တဘဝသင်္ခါရော၊ စွန့်ပစ်အပ်ပြီးသောဘဝသင်္ခါရရှိတော်
မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေယျကဋ္ဌံ၊ လှည်းအိုကို၊ ဝေခမိဿ
ကံဝိယ၊ ထောက်ကိုခံသကဲ့သို့၊ သမာပတ္တိဝေခမိဿကေန၊ သမာပတ်
တည်းဟူသော ထောက်ကိုခံသဖြင့်၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောတော်ကို
ယာပေန္တောပိ၊ ရွာတတော်မူသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဣတောတေမာသတော၊
ဤသုံးလမှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ သမာပတ္တိဝေခမိဿံ၊ သမာပတ်တည်းဟူ
သောထောက်ကို၊ နုဒဿာမိ၊ ငါထောက်တော်မူပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တု၊ ပြု

ဒနေန၊ ဝိတ်တော်ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ အာယုသင်္ခါရံ၊ အာယုသင်္ခါရကို၊ ဩ
 သာဇ္ဇိ၊ စွန့်လွှတ်တော်မူပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စကားတရပ် အပြီးသတ်
 တည်း။ ။ ပဌမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ပဌမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-ဇေဋ္ဌဝဂ်-၂-ဇေဋ္ဌိလသုတ်။

ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ဗဟိန္ဒါရကောဋ္ဌကေတိ၊ ဗဟိန္ဒါရကောဋ္ဌကေ
 ဟူသည်ကား၊ ပါသာဒန္ဒါရကောဋ္ဌကဿ၊ ပြာသာဒ်တံခါးမုတ်၏၊ ဗဟိ၊
 အပ၌၊ ဝိဟာရန္ဒါရ ကောဋ္ဌကေ၊ ကျောင်းတံခါးမုတ်၌၊ ကိရုမိတ္တာရေမိ၊
 အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ သောပါသာဒေါ၊ ထိုပြာသာဒ်သည်၊ လောဟပါသာဒေါ
 ဝိယ၊ ကြေးပြာသာဒ်ကဲ့သို့၊ သမန္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စတုန္ဒါရကောဋ္ဌ
 ကပရိဝုတော၊ လေးခုသောတံခါးမုတ်ဖြင့်ခြံရံအပ်၏၊ ပါကာရပရိက္ခိတ္တော၊
 တံတိုင်းအကာအရံဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်မှဝန်းရံအပ်၏၊ တေသု၊ ထိုလေးခု
 သောတံခါးတို့တွင်၊ ပါစိနန္ဒါရကောဋ္ဌကဿ၊ အရှေ့တံခါးမုတ်၏၊ ဗဟိ၊
 အပ၌၊ ပါသာဒန္တောယာယံ၊ ပြာသာဒ်ရှိပ်၌၊ ပါစိနလောကဓာတု၊ အရှေ့
 လောကဓာတ်ကို၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်၊ ဥညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊
 ခင်းထားအပ်သော ဖြတ်သောနေရာတော်၌၊ နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေဋ္ဌိလသတိ၊ ဇေဋ္ဌိလဟူသည်ကား၊ ဇေဋ္ဌဝန္တော၊ ဆံကျပ်
 ထုံးကုန်သော၊ တာပသဝေသ ဓာရိနေ၊ ရသေ့အသွင်ကို ဆောင်ကုန်
 သောသူတို့သည်၊ နိဂဏ္ဌာတိ၊ နိဂဏ္ဌဟူသည်ကား၊ သေတပဉ္စနိဂဏ္ဌရူပ
 ဓာရိနေ၊ ပြုသောပုဆိုးကို ဝတ်ရုံကုန်လျက်၊ နိဂဏ္ဌအသွင်ကိုဆောင်ကုန်
 သောသူတို့သည်၊ ဧကသာဓုတိ၊ ဧကသာဓုဟူသည်ကား၊ ဧကသာဓု
 ကနိဝဏ္ဏာဝိယ၊ တထည်သောပုဆိုးကိုဝတ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧကံဝိလောတိ
 ကက္ခဏံ၊ တခုသောပုဆိုးခွင်းပိုင်းကို၊ ဟဇ္ဇေ၊ လက်၌၊ ဗန္ဓိတွာ၊ မွှေစေ၍၊
 တေန၊ ထိုပုဆိုးပိုင်းဖြင့်၊ အဓောနာဘိပရိယန္တံ၊ ချက်မှအောက်အရပ်
 အပိုင်းအခြားရှိသော၊ ပုရိမတာဝံ၊ ရှေ့ဖြစ်သောအဖို့ကို၊ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊
 ဖုံးလွှမ်း၍၊ ဝိစရဏကာ၊ သွားလာတတ်သောသူတို့သည်၊ ပရုဇ္ဇကန္တနံ၊
 လောမာတိ၊ ပရုဇ္ဇကန္တနံလောမာဟူသည်ကား၊ ပရုဇ္ဇကန္တလောမာစ၊
 ဖရိုဖရဲတွဲရုံကဲ့သို့သော လက်ကတီးမွေးလည်း ရှိကုန်သော၊ ပရုဇ္ဇနခါဝ၊
 ဖရိုဖရဲရှည်သောလက်သည်းခြေသည်းလည်းရှိကုန်သော၊ ပရုဇ္ဇအဝသေ

သလောမာစ၊ ဖရိဖရဲတွဲရဲရဲကျသောကြွင်းသောအမွေးလည်းရှိကုန်သော၊
 ကန္တာဒီသု၊ လက်ကတီးကြားစသည်တို့၌၊ ဒီဇာလောမာစ၊ ရှည်သောအ
 မွေးလည်းရှိကုန်သော၊ ဒီဇာနခါစ၊ ရှည်သောခြေသည်လက်သည်လည်း
 ရှိကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ခုဂ္ဂဝိဓမာ
 ဒါယာတိ၊ ခုဂ္ဂဝိဓမာဒါယဟူသည်ကား၊ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးသော၊ ခါရာဒိနာ
 နပ္ပကာရံ၊ လင်းပိုးကောက် အစရှိသော အထူးထူးအပြားပြား ရှိသော၊
 ပဗ္ဗဇိတပရိက္ခံရသဗ္ဗဗန္ဓိကံ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့ ဘဏ္ဍာပရိက္ခရာအထုပ်
 အပိုးကို၊ ဝဘောတွာ၊ ယူ၍၊ အဝိဒ္ဓရေအတိက္ကမန္တိတိ၊ အဝိဒ္ဓရေအတိက္ကမန္တိ
 ဟူသည်ကား၊ ဝိဟာရသမ၊ ကျောင်းတော်၏၊ အဝိဒ္ဓရမဂ္ဂေန၊ မနီးမဝေး
 လွန်းသောခရီးဖြင့်၊ နဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့၊ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကြကုန်၏၊ ရာဇာပတိ
 ဘန္တေတိ၊ ရာဇာပတိဘန္တေဟူသည်ကား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ အပတံ၊
 တပည့်တော်သည်၊ ရာဇာပသေသနဒီကောသလော၊ ပသေသနဒီကောသလ
 မင်းတည်း၊ မယံ၊ တပည့်တော်၏၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ တုဌေ၊ အရှင်မြတ်တို့
 သည်၊ ဇာနာထ၊ သိတော်မူကြကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံး
 ကြိမ်၊ သာဝေတိ၊ ကြားသွှောက်၏၊ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊
 ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အဂ္ဂပုဂ္ဂလဿ၊ မြတ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ နိသိန္နော၊ နေလျက်၊ ဇေဝဇ္ဈပါနံ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိကုန်သော၊ နဂ္ဂဘောဂ္ဂနိသိရိကာနံ၊ အဝတ်မဝတ်ကုန်အသရေမရှိကုန်
 သောသူတို့အား၊ အဇ္ဈတိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယတိ၊ ချီသနည်း၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ သင်္ဂဏ္ဌနတ္ထာယ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းဖြောက်
 ခြင်း၌၊ ပဂ္ဂယတိ၊ ချီ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အသေ
 ရှေ့သော၊ ထိုမင်းအား၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သစေ၊
 အကယ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧတ္တကမ္ဘိ၊ ဤမျှကိုလည်း၊ ဧတသံ၊ ထိုသူတို့
 အား၊ နကရိဿာမိ၊ မပြုအံ့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပုတ္တဒါရံ၊ သားယေားကို၊ ပယာ
 ယ၊ စွန့်၍၊ ဧတသရေညော၊ ထိုမင်း၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ ဒုဓန္တာဇနုဒုက္ခ
 သေယျာဒိနိ၊ ဆင်းရဲစွာစားသောက်ရခြင်း၊ ဆင်းရဲစွာ အိပ်နေရခြင်းတို့
 ကို၊ အနုဘောမ၊ အစဉ်ခံစားရကုန်၏၊ အယံရာဇာ၊ ဤမင်းသည်၊ အဌာကံ၊
 ငါတို့အား၊ ဥပစာရမတ္တမ္ဘိ၊ ဥပစာရမျှကိုလည်း၊ နကရောတိ၊ မပြုဟိသစ္စံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တသ္မိံရေညော၊ ထိုမင်းသည်၊ ကတေ၊ အရိအသေပြု
 သည်ရှိသော်၊ အဓမ္မ၊ ငါတို့ကို၊ ဩစရကာတိ၊ သူလျှိုတို့ဟူ၍၊ မဟာဇနာ၊
 လူများသည်၊ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊ ပဗ္ဗဇိတဗ္ဗဗန္ဓိကံ၊ ရသေ့ရဟန်းဟူ၍

သံသယျင်၊ သဇ္ဇာနေယျ၊ သိမှတ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အရိအသေ မပြုသဖြင့်၊ အဿရညော၊ ထိုမင်းအား၊ ဘူတတ္ထကထေန၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသော အကျိုး စီးပွားစကားကို ကြားသဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးလိုက်၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိတို့သည်၊ ဗိဇ္ဇသတံ၊ မြင်ခဲ့တိုင်းကြားခဲ့တိုင်းကို၊ ပဋိစ္ဆာဒေတွာန၊ ဖုံးဝှက်၍၊ ကထေယျ၊ ပြောဆိုကုန်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကတေပန၊ အရိအသေပြုပါသည်ရှိသော်ကား၊ အနိဂုပ္ပိတွာ၊ မလွှဲပြောင်း မှု၍၊ ကထေယန္တိ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း ပြောဆိုကုန်ရာ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ အဇ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယတိ၊ ချီလေ၏။ အဝိစ၊ တနည်းသော် ကား၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဇ္ဈာသယဇာနနတ္ထမ္ပိ၊ အလိုတော်ကိုသိ ခြင်းငှါလည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ၏၊ ကိရိတ္ထာ၊ ရေမိ၊ ကြားဘူးသည်ကိုချဲ့၍ဆိုဦးအံ့၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသင်္ကမန္တောပိ၊ ဆည်းကပ်သော်လည်း၊ ကတိပယံကာလံ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်ပတ်လုံး၊ သမ္မာသမ္မောမိ၊ သဗ္ဗညုတ ညာဏ်တော်ကို၊ နံသဒ္ဓဟိ၊ မယုံကြည်လေ၊ တေန၊ ထိုသို့မယုံကြည်သော ကြောင့်၊ အဿရညော၊ ထိုမင်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အကြံရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ယဒိဇာနာသိ၊ အ ကယ်၍သိအံ့၊ မယါ၊ ငါသည်၊ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့အား၊ နိပစ္စကာရံ၊ ရှိသောသော အခြင်းအရာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကို၊ အရုပာန္တောတိ၊ ရဟန္တာ တို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ နာနုဇာနေယျ၊ ခွင့်မပေးရာ၊ အထ၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား၊ ဖံ၊ ငါသို့၊ အနုဝတ္တန္တော၊ အစဉ်လိုက်၍၊ တံဝစနံ၊ ထို ငါ၏စကားကို၊ အနုဇာနေယျ၊ ခွင့်ပေးတော်မူရာ၏၊ ကုတော၊ အဘယ်မှာ လျှင်၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ သဗ္ဗညုတာ၊ သဗ္ဗညုတ အဖြစ်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ သောရာဇာ၊ ထို မင်းသည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဇ္ဈာသယဇာနနတ္ထံ၊ အလိုတော်ကိုသိ ခြင်းငှါ၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဘဂဝါပန၊ မြတ် စွာဘုရားသည်ကား၊ ဥဇုကမေဝ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သာလျှင်၊ တဝ၊ သင်မင်း ကြီး၏၊ ဣမေဩစရကာ၊ ဤသူလျှို့ဝှက်သည်၊ နသမဏာ၊ ရဟန်းမဟုတ် ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ ယဒိဝိ သဒ္ဓဟတိ၊ အကယ်၍ယုံကြည်ရာ၏၊ မဟာဇနောပန၊ လူအပေါင်းသည် ကား၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းအရာကို၊ အဇာနန္တော၊ မသိရကား၊ နသဒ္ဓတေ ယျ၊ မယုံပေကုန်ရာ၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ရာဇာ၊

မင်းကြီးသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သုဏ္ဍတိ၊ လိုက်နာ၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိတခုခုကို၊ ရခါရဉ္စ၊ နှုတ်သို့
 တင်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကထေတိ၊ ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ
 ၏၊ တံတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဿမဟာဇနဿ၊ ထိုလူများအပေါင်းအား၊
 ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာကာလပတ်လုံး၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမဲ့ခြင်းငှါ၊
 ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ရညောစ၊ မင်း၏လည်း၊
 ဂုဠကမ္ဘံ၊ လျှို့ဝှက်သောအမှုရှိသော၊ ဝိဝဇ္ဇံ၊ အဝိတ်အပင်မရှိသော၊ ကထံ၊
 စကားသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုပင်လျှင်၊ ရာ
 ဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ဩစရကဘာဝံ၊ သူလျှို၏အဖြစ်
 ကို၊ ကထေသတိ၊ ဆိုလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဒုဇ္ဇာနံခေါ
 ဟေန္တိအာဒိ၊ ဒုဇ္ဇာနံခေါတံ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဒုဇ္ဇာနံခေါတံ အစရှိသောပါဌ်၌၊ ပုတ္တသမ္ဗာဓသယနန္တိ၊
 ပုတ္တသမ္ဗာဓသယနံဟူသည်ကား၊ ပုတ္တဟိ၊ သားမယားတို့ဖြင့်၊ သမ္ဗာဓ
 သယနံ၊ ကျဉ်းမြောင်းသောအိမ်ခြင်းသည်၊ ဧတေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုတ္တသမ္ဗာဓသယနံ၊ ပုတ္တသမ္ဗာဓသယန
 မည်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဌ်၌လည်း၊ ပုတ္တသိသေန၊ သားကိုအဦးပြုသဖြင့်၊ ဒါရ
 ပရိဂ္ဂဟံ၊ မယားကိုသိမ်းယူခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ပုတ္တဒါရေသု၊ သားမ
 ယားတို့၌၊ ဥပ္ပိလာဝိတေန၊ ပေါ်လွင်ထင်ရှားသောကြောင့် ကြဖြင့်၊ တေ
 သံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ဃာရာဝါသာဒိဟေတု၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းအစရှိသောအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ သောကာဘိဘဝေန၊ မိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်းနှိပ်စက်သ
 ဖြင့်၊ ဝိတ္တဿ၊ ဖိတ်၏၊ သံကိလိဋ္ဌကံ၊ ညစ်နွမ်းခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကို
 ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ။

ကာမဘောဂိနာတိ ဣမိနာပန၊ ကာမဘောဂိနာ ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်
 ကား၊ ရာဂါဘိဘဝနံ၊ ရာဂနှိပ်စက်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊
 ဥဘယေနပိ၊ ပုန်နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်လည်း၊ ဝိက္ခိတ္တဝိတ္တတံ၊ ပျံ့လွင့်သော
 ဖိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ကာသိကစန္ဒနန္တိ၊ ကာသိက
 စန္ဒနံဟူသည်ကား၊ သဏ္ဌစန္ဒနံ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော စန္ဒကူးသည်၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ကာသိကဝတ္ထု၊ ကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သောအဝတ်ပုဆိုးကို
 လည်းကောင်း၊ စန္ဒနုဉ္စ၊ သရက်ခံစစ် စန္ဒကူးနှစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မာဿာဂန္ဓဝိလေပနန္တိ၊ မာ

လောကန္တဝိဇ္ဇေပနံဟူသည်ကား၊ ဝဏ္ဏဝန္တတ္ထာယ၊ အဆင်းအနံ့နှင့်ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ မာလံ၊ ပန်းကို၊ သုဂန္ဓဘာဝတ္ထာယ၊ ကိုယ်၌ကောင်းသော အနံ့ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဝန္တံ၊ နံ့သာကို၊ ဆင်ရာဝကနုဏတ္ထာယ၊ အရှေ့တပ်စွန်းစေခြင်းငှါ၊ ဝိဇ္ဇေပနံ၊ နံ့သာပျောင်းကို၊ ဓာရေန္တေန၊ ဆောင်သောသင်မင်းကြီးသည်၊ ဒုန္ဓာနံခေါ၊ သိနိုင်ခဲသိနိုင်ခက်သည်သာတည်း၊ ဇာတဗုဒ္ဓဇာတိန္ဒြိယ၊ ဇာတဗုဒ္ဓဇာတိ ဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏဓမ္မေ၊ ရွှေကိုလည်းကောင်း၊ အဝသိဋ္ဌဓနဉ္စ၊ ကြွင်းသောဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ သာဒိယန္တေနာတိ၊ သာဒိယန္တေနဟူသည်ကား၊ ပရိဂ္ဂဏ္ဌန္တေန၊ သုံးဆောင်သူသာသင်မင်းကြီးကဲ့သို့သောသူသည်၊ ဒုန္ဓာနံခေါ၊ သိနိုင်ခဲသိနိုင်ခက်၏၊ သဗ္ဗေနပိ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်ဖြင့်လည်း၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အဘိဂိဇ္ဇဘာဝမေဝ၊ အလွန်တပ်မက်သောအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ သံဝါသေနာတိ၊ သံဝါသေနဟူသည်ကား၊ သဟဝါသေန၊ အတူတကွနေသဖြင့်၊ သီလံ၊ ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ၊ သီလံဝေဒိတဗ္ဗံဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤသူကား၊ ပေသလော၊ သီလကိုချစ်သောသူတည်း၊ အယံ၊ ဤသူကား၊ ဒုသိလော၊ ပထိလမရှိသောသူတည်း၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း၊ သံဝသန္တေန၊ တကွပေါင်းတော်၍နေသဖြင့်၊ ဧကသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ တခုသောအရာ၌၊ သဟဝသန္တေန၊ တကွအတူနေသဖြင့်၊ ဇာနိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏။ ။

တဉ္စခေါဒီဗောန အဇ္ဈနာ ဣတ္တရန္တိ၊ တဉ္စခေါဒီဗောန အဇ္ဈနာဣတ္တရံဟူသည်ကား၊ တဉ္စသီလံ၊ ထိုသီလကိုလည်း၊ ဒီဗောန၊ ကာလရှည်စွာသော၊ ကာလေန၊ ကာလဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣတ္တရေန၊ လေးရက်ငါးရက်ကာလမကြာရက်တို့စွာပေါင်းတက်ပါသဖြင့်၊ နဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်မသိနိုင်၊ ကတိပယဒိဝသေဟိ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်တို့ဖြင့်၊ သံယတာကာရော၊ စောင့်ရှောက်သော အခြင်းအရာသည် လည်းကောင်း၊ သံဝုတိန္ဒြိယာကာရော၊ စောင့်ရှောက်သောအနုန္တီနှင့်ပြည့်စုံသောအခြင်းအရာရှိသည်လည်း၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဒသေတံ၊ မိမိအမှုအရာကိုပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းရာ၏၊ မနသိကရော တာနောအ မနသိကရောတာတိ၊ မနသိကရောတာနောအမနသိကရောတာ ဟူသည်ကား၊ တမ္ပိသီလံ၊ ထိုသီလကိုလည်း၊ အယံ ပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပရိဂ္ဂဏ္ဌိယာမိ၊ သိမ်းဆည်းစောင့်ရှောက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနသိကရောန္တေန၊ နှလုံးသွင်းသဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခန္တေန၊ ဆင်ခြင်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဇာနိတံ၊ သိခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းရာ၏၊ ဣတရေန၊ နှလုံးမသွင်းမဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇာနိတံ၊ သိခြင်းငှါ၊

၂၈

နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းရာ၊ ပညဝတတိ၊ ပညဝတဟူသည်ကား၊
 တစ္ဆိ၊ ထိုဆင်ခြင်တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ သဗ္ဗညေဝ၊ အလုံးစုံကို
 သိတတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပဏ္ဍိတေန၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်၊
 မနာဝိကရောန္တောဝိ၊ နှလုံးသွင်းသော်လည်း၊ ဇာနိတံ၊ သိခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ
 တိ၊ မတတ်ကောင်း၊ သံဝေါဟာရေနာတိ၊ သံဝေါဟာရေနဟူသည်ကား၊
 ကထနေန၊ ဆိုသဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ မနံသေသု၊ လူတို့
 တွင်၊ ယောကောဝိ၊ အမှတ်မရှိတစုံတယောက်သောသူသည်၊ ဝေါဟာ
 ရံ၊ ကုန်သွယ်သဖြင့်၊ ဥပဇိဝတိ၊ အသက်မွေး၏၊ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဝါသေဋ္ဌဇေ၊
 ဤသို့၊ ဇာနာဟိ၊ သိလော၊ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သွယ်သော၊ သော၊ ထိုသူသည်၊
 ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်၊ နယောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
 မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ ဝါဏိဇံ၊ ကုန်သည်သည်၊ ဝေါဟာရေနာမ၊ ဝေါဟာ
 ရမည်၏၊ စတ္တာရောအရိယဝေါဟာရောတိတ္ထေ၊ စတ္တာရောအရိယ ဝေါ
 ဟာရောဟူသောဤပါဠိ၌၊ စေတနာ၊ စေတနာသည်၊ ဝေါဟာရော၊ ဝေါ
 ဟာရမည်၏၊ သင်္ခါသမညာပညတ္တိဝေါဟာရောတိတ္ထေ၊ သင်္ခါသမညာ
 ပညတ္တိဝေါဟာရောဟူသောဤပါဠိ၌၊ ပညတ္တိ၊ ပညတ်သည်၊ ဝေါဟာ
 ရော၊ ဝေါဟာရမည်၏၊ ဝေါဟာရမတ္ထေနသောဝေါဟာရေယျာတိတ္ထေ၊
 ဝေါဟာရမတ္ထေန သောဝေါဟာရေယျဟူသောဤပါဠိ၌၊ ကထာ၊ စကား
 သည်၊ ဝေါဟာရော၊ ဝေါဟာရမည်၏၊ ဣဓာဝိ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ သောဝေ
 ကထာဝေါဟာရော၊ ထိုကထာဝေါဟာရကိုသာလျှင်၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလို
 ရှိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧကစ္စာသ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ သမ္ဗုခါကထာ၊ မျက်မှောက်ပြောသော စကားသည်၊ ပရမ္ဗုခါယ၊
 မျက်ကွယ်စကားနှင့်၊ နသမေတိ၊ မညီညွတ်၊ ပရမ္ဗုခါ၊ မျက်ကွယ်ဖြစ်သော၊
 ကထာ၊ စကားသည်၊ သမ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော၊ ကထာယ၊ စကားနှင့်၊
 နသမေတိ၊ မညီညွတ်၊ တထာ၊ ထိုအထူးပုရိမကထာ၊ ရှေးဦးစွာပြောသော
 စကားသည်၊ ပစ္ဆိမကထာယ၊ နောက်စကားနှင့်၊ ပစ္ဆိမကထာစ၊ နောက်
 ဆိုသောစကားသည်လည်း၊ ပုရိမကထာယ၊ ရှေးဦးစွာဆိုသောစကားနှင့်၊
 နသမေတိ၊ မညီညွတ်၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကထေန္တော
 ယေဝ၊ ပြောဆိုစဉ်သာလျှင်၊ ဧသောပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အသုစိ၊
 မစင်ကြယ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနိတံ၊ သိခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ ပန၊
 ထိုမှတပါး၊ သုစိသီလဿ၊ စင်ကြယ်သောသီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပုရိ

မံ၊ ရှေ့စကားသည်၊ ပန္နိမေန၊ နောက်စကားနှင့်၊ ပန္နိမဉ္ဇ၊ နောက်စကား
သည်လည်း။ ပုရိမေန၊ ရှေ့စကားနှင့်၊ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက်၊ ကထိတဉ္ဇ၊
ဆိုအပ်သောစကားသည်လည်း။ ပရိမုခါ၊ မျက်ကွယ်၊ ကထိတေန၊ ဆို
သောစကားနှင့်၊ ပရိမုခါကထိတဉ္ဇ၊ မျက်ကွယ်ဆိုသောစကားသည်လည်း
သမ္ပုခါကထိတေန၊ မျက်မှောက်ပြောသောစကားနှင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ သမေတိ၊ ညီညွတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကထေန္တေန၊ ပြော
ဆိုသောစကားဖြင့်၊ သုစိဘာဝေါ၊ စင်ကြယ်သောအဖြစ်ကို၊ ဇာနိတုံ၊ သိ
ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှား
ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သံဝေါဟာရေနသော စေယျံဝေဒိတဗ္ဗန္တိ၊ သံ
ဝေါဟာရေနသော စေယျံဝေဒိတဗ္ဗဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊

ထာမောတိ၊ ထာမောဟူသည်ကား၊ ဥာဏထာမော၊ ဥာဏ်အစွမ်း
တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယသယုဂ္ဂလသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ ဥာဏထာမော၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောအားအစွမ်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊
သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပဒ္ဒဝေသု၊ ဘေးရန်တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊
ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂဟေတဗ္ဗဂဟဏံ၊ ယူအပ် ယူသင့်သည်ကို၊
ကတ္တဗ္ဗကရဏံ၊ ပြုအပ်ပြုတွယ်ကို၊ အပဿန္တော၊ မမြင်ရကား၊ အန္တိရိက
ဃရံ၊ တံခါးမရှိသောအိမ်သို့၊ ပဝိဋ္ဌာဝိယ၊ ဝင်သောအခါကဲ့သို့၊ စရတိ၊
သွားတတ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါသုခေါမဟာရာဇထာမောဝေဒိ
တဗ္ဗောတိ၊ အပဒါသုခေါမဟာရာဇထာမောဝေဒိတဗ္ဗောဟူ၍၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏၊ သာကန္တာယာတိ၊ သာကန္တာယဟူသည်ကား၊ သံက
ထာယ၊ ခွေးနွေး မေးမြန်းသဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ ဒုပ္ပ
ညသ၊ ပညာမဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ ဥဒကေ၊ ရေဦး
လေတ္ထုဝိယ၊ ကျင်ဖုကဲ့သို့၊ ဥပလဝတိ၊ ပေါ်လောပေါ်၏၊ ပညဝတော၊
ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကထေန္တဿ၊ ပြောဟောသော စကား၏၊ ပညာ
ပဋိတာနံ၊ ပညာပဋိတာနံသည်၊ အနန္တံ၊ အဆုံးမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဥဒကဝိပ္ပန္နနေနေဝ၊ ရေပြိုက်ကိုမြင်သဖြင့်သာလျှင်၊ မန္တော၊ ငါးသည်၊
ခုဒ္ဒကော၊ ငယ်၏၊ မဟန္တော၊ ကြီး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပညာယတိ၊ သိအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရညော၊ မင်းကြီးအား၊ ဥဇုက
မေဝ၊ ပြောင့်ပြောင့်သာလျှင်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဣမေနာမ၊ ဤမည်သော
သူတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝဟာ၊ မဆိုမူ၍၊ အရဟန္တာနုဉ္စ၊ ရဟန္တာတို့
၏လည်းကောင်း၊ အနုရဟန္တာနုဉ္စ၊ ရဟန္တာမဟုတ်သော သူတို့၏လည်း

ကောင်း၊ ဇာနည်ပါယံ၊ ထိခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ပကာသေတိ၊ ထင်စွာပြ
 တော်မူပေ၏၊ ရာဇာမင်းကြီးသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တံဝ
 စနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ သဗ္ဗညုတာယ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်
 ၏၊ ဒေသနာဝိလာသေ၊ ဒေသနာတော်၏တင့်တယ်စွယ်ခြင်း၌လည်း၊
 အတိပ္ပသန္ဓေ၊ အလွန်ကြည်ညိုရကား၊ အန္တရိယံဘန္ဓေတိ အာဒိနာ၊
 အန္တရိယံဘန္ဓေဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်
 ညိုခြင်းကို၊ ပကာသေတွာ၊ ပြ၍၊ ဣဒါနိယသုအခါ၌၊ တေ၊ ထိုသူတို့ကို၊
 ယသဝတော၊ ဟုတ်မှန်သောအလျောက်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 အား၊ အာရောစေန္ဒာ၊ ကြားလျှောက်လိုရကား၊ ဧတောဘန္ဓေမမပုရိသာ
 စောရာတိအာဒိ၊ ဧတောဘန္ဓေမမပုရိသာစောရာဤသို့အစရှိသောစကား
 ကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ စောရာတိ၊ စောရာဟူသည်
 ကား၊ အပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းမဟုတ်ဘဲလျက်၊ ပဗ္ဗဇိတရူပေန၊ ရဟန်း၏
 အသွင်ဖြင့်၊ ရုဠပိဏ္ဍိ၊ ပြည်သူတို့၏သွင်းကို၊ ဘုဉ္ဇနတော၊ သုံးဆောင်သော
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္ဆန္တကမ္မန္တတ္တာ၊ ဖုံးလွှမ်းသောအမှုရှိသော
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စောရာတိ၊ ခိုးသူဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဩစရကာ
 တိ၊ ဩစရကာဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌာစရကာ၊ အောက်အပိုအားဖြင့်သွား
 လာတတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ စောရာ၊
 ခိုးသူတို့သည်၊ ပဗ္ဗတမတ္ထကေန၊ တောင်ထိပ်ဖြင့်၊ စရန္တာဝိ၊ သွားကုန်
 သော်လည်း၊ နိဟိနကမ္မတ္တာ၊ ဖုံးဝှက်သောအမှုရှိသောကြောင့်၊ ဟေဋ္ဌာစရ
 ကာ၊ အောက်အရပ်အားဖြင့် သွားသည် မည်ကုန်သည် သာလျှင်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဩစရကာတိ၊ ဩစရကာဟူသည်
 ကား၊ စရပုရိသာ၊ အရပ်တပါးသို့သတင်းစကားနားလောင်အံ့သောဌာသွား
 ရှာရသောသူတို့တည်း၊ ဩစရိတွာတိ၊ ဩစရိတွာဟူသည်ကား၊ အဝ
 စရိတွာ၊ တပါးမင်းတို့အကြံအစည်ကိုသိလိုသဖြင့်တိုင်းတပါးသို့သွား၍၊
 ဝိမိသိတွာ၊ ရံစမ်း၍၊ တသ္မိံတသ္မိံဒေသေ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ တံတံပဝတ္တိံ၊
 ထိုထိုအကြောင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိအောင်ပြု၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဩဟာရမိသာဝိတိ၊ ဩဟာရမိသာဝိဟူသည်
 ကား၊ ပဋိပဋိသာဝိ၊ ကျင့်အံ့၊ ကရိသာဝိ၊ ပြုပါအံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ရဇောဇလ္လန္တိ၊ ရဇောဇလ္လံဟူသည်ကား၊
 ရဇဉ်၊ ရှုကိုလည်းကောင်း၊ မလဉ္ဇ၊ အညစ်အကြေးကိုလည်းကောင်း၊ ပဝါ
 ဟေတွာတိ၊ ပဝါဟေတွာဟူသည်ကား၊ သုဉ္ဇ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိက္ခာလနဝ

၂၀၄ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿယ-ရုတိယတွဲ။

သေန၊ ဆေးကြောသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အပနေတွင်၊ ပယ်၍၊ ကပ္ပိတကေသမသုတိ၊ ကပ္ပိတကေသမသုဟူသည်ကား။ အလင်္ကာရသတ္တေ၊ တန်းဆာဆင်သည်ကိုစီရင်သောကျင်း၌၊ ဝုတ္တေန၊ ဆိုအပ်သော၊ ဝိမိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်၊ ကပ္ပကေဟိ၊ ဆတ္တာသည်တို့သည်၊ ဆိန္ဒကေသမသု၊ ဖြတ်သောဆံ့မှတ်ဆိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ကာမဂုဏေဟိတိ၊ ကာမဂုဏေဟိဟူသည်ကား၊ ကာမကောဠာသေဟိ၊ ကာမဂုဏ်အရတို့ဖြင့်၊ ကာမဗန္ဓနေဟိ၊ ကာမဂုဏ်အနှောင်အဖွဲ့တို့ဖြင့်၊ သမပ္ပိတာတိ၊ သမပ္ပိတာဟူသည်ကား၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ အပ္ပိတာ၊ မရောင့်ရဲနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈိနာ၊ ငြိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမက္ခိဘူတာတိ၊ သမက္ခိဘူတာဟူသည်ကား၊ သဟဘူတာ၊ တကွဖြစ်ကုန်၍၊ ပရိစာရိဿန္တိတိ၊ ပရိစာရိဿန္တိဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့ကို၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စာရေဿန္တိ၊ လွှတ်ရှားစေကုန်လတ္တံ့၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကိဗ္ဗိဿန္တိ၊ ကစားကုန်လတ္တံ့၊ ဧတမတ္တံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္တံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ တေသံရာဇပုရိသာနံ၊ ထိုမင်းချင်းယောက်ျားတို့၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥဒရကာရုဏာ၊ ဝမ်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇိတဝေသေန၊ ရဟန်းအသွင်ဖြင့်၊ လောကဝဉ္ဇနသင်္ခါတံ၊ လောကကို လှည့်စားခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဧဝံအတ္ထံ၊ ထိုစဉ်းလဲသောအနက်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ ပရာမိနတာပရဝဉ္ဇနာပဋိက္ခေပဝိဘာဝနံ၊ သူတပါးတို့နှင့်စပ်လျက်သူတပါးတို့အား လှည့်စားခြင်းမှပယ်ခြင်းကိုထင်စွာပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။

တတ္ထတိသံဥဒါနဂါထာသံ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ နဝါယမေယျသဗ္ဗတ္ထတိ၊ နဝါယမေယျသဗ္ဗတ္ထ ဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူသည်၊ နုတေယျ ဩစရကာကမ္မာဒိကေ၊ တမန်တို့၏ အမှုသူယုတ်တို့၏အမှုအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပါပခဇ္ဈေယုတ်မာသောတရားတို့ကို၊ ဣမေရာဇပုရိသာဝိယ၊ ဤမင်းချင်းယောက်ျားတို့ကဲ့သို့၊ နဝါယမေယျ၊ လုံ့လမပြုရာ၊ ဝါယာမံဥဿာဟံ၊ လုံ့လကို၊ နကရေယျ၊ မပြုရာ၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောအမှု၌၊ ယတ္ထကတ္တမိ၊ အမှတ်မရှိတခုခု၌၊ ဝါယာမံ၊ လုံ့လကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ အပ္ပမတ္တကေဟိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော၊ ပုညတ္ထိံ၊ ယော၊ ကောင်းမွန်သောသျှင်၊ ဝါယမေယျ၊ လုံ့လမပြုရာ၏၊ ဣတိအလံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ နာညဿပုရိသောသိယာတိ၊ နာညဿပုရိသောသိယာဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇိတဂ္ဂပေန၊ ရဟန်း၏

အသွင်ဖြင့်၊ အညဿပုဂ္ဂလဿ၊ တပါးသောလူအစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
သေဝကပုရိသော၊ အမြတ်တနိုးကိုးကွယ်၍စံဆည်းကပ်သောယောကျ်ား
သည်၊ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ ကသ္မာ၊ အသတ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဇေ
ရူပဿဝိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ခမ်းဆည်းကပ်သောအမှုကိုပြုမိသဖြင့်
လည်း၊ ဩစရကောဒိပါပကမ္မဿ၊ သူလျှိုစသည်တို့၏အမှုကို၊ ကတ္တဗ္ဗတ္တော၊
ပြုမိရာသောကြောင့်တည်း၊ နာညံနိဿာယဇိဝေယျာတိ၊ နာညံနိဿာယ
ဇိဝေယျဟူသည်ကား၊ အညံ၊ မိမိကိုယ်မှတပါးသော၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊
ဣဿရိယံ၊ အစိုးရသူကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာ
ဆင်းရဲသည်၊ တပ္ပနိဗ္ဗံ၊ ထိုသူနှင့်စပ်၍၊ ဣတိဇေဝိတ္တော၊ ဤသို့သောစိတ်
ရှိသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ နပဝတ္တေယျ၊ မဖြစ်စေရာ၊
အတ္တဒိပေါ၊ မိမိကိုယ်သာဖြစ်ရာသည်၊ အတ္တသရဇကော၊ မိမိကိုယ်သာကိုး
ကွယ်ရာသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အနညသရဇကောဇေဝ၊ သူတပါးအားကိုး
ကွယ်ရာမရှိသည်သာလျှင်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
အနတ္တာဝဟတောပရန္တိ၊ အနတ္တာဝဟတောပရံဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမကတ္တော၊
ရအပ်သော အမည်ရှိသောကြောင့်၊ အညံ၊ အညဟုဆိုအပ်သော၊ အကု
သလကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ နဇိဝေယျ၊ အသက်မမွေးရာ၊
ဓမ္မနဝါဏိဇံစရေတိ၊ ဓမ္မနဝါဏိဇံစရဟူသည်ကား၊ နနာဒိအတ္ထာယ၊
ဥစ္စာအစရှိသည်တို့၏ အကျိုးငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နကထေယျ၊ မဟောပြော
ရာ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၍၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
နနာဒိဟေတု၊ ဥစ္စာအစရှိသည်တို့၏အကြောင်းကြောင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါး
တို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဇေသေတိ၊ ဟောပြော၍၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ဓမ္မန၊ တရားဖြင့်၊ ဝါဏိဇံ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းကို၊ ကရေတိနာမ၊ ပြု
သည်မည်၏၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မန၊ တရားဖြင့်၊ တံဝါဏိဇကမ္မံ၊ ထိုကုန်သွယ်
သောအမှုကို၊ နစရေယျ၊ မကျင့်ရာ၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ နနာဒိနံ၊ ဥစ္စာ
စသည်တို့၏အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ကောသလရေညော၊ ကောသလမင်း၏၊
ပုရိသဝိယံ၊ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့ကဲ့သို့၊ ဩစရကောဒိဓမ္မံ၊ သူလျှိုအစရှိ
သောသူတို့၏အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုချက်၊ ပရေတိ၊ သူတပါးတို့သည်၊
အနာသကံနိယတာယ၊ မရွံ့ရှာစေအပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဗ္ဗန္တလိင်္ဂသ
မာဒါနာဒိနိ၊ ရဟန်းအသွင်ကိုဆောက်တည်ခြင်း အစရှိကုန်သော၊ ပညာ
နိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ အနုတိဋ္ဌန္တော၊ အစဉ်တည်သည်ရှိသော်၊ ဓမ္မဝါဏိဇံ၊
တရားဖြင့် ကုန်သွယ်သည်ကို၊ ကရေတိနာမ၊ ပြုသည်မည်၏၊ ဣမေ၊ ဤ

သာသနာတော်၌၊ ယောဝိ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ပရိသုဒ္ဓိ၊ ထက်ဝန်းကျင်
မှစင်ကြယ်စွာသော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သာသနာတော်ကို၊ စရန္တောပိ၊ ကျင့်
သော်လည်း၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ ဒေဝနိကာယံ၊ နတ်တို့၏အပေါင်း
ကို၊ ပဏိခယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သာသနာတော်ကို၊ စရတိ၊
ကျင့်၏၊ သောပိ၊ ထိုသူသည်လည်း၊ ဓမ္မေန၊ တရားဖြင့်၊ ဝါဏိဇံ၊ ကုန်သွယ်
ခြင်းကို၊ ကရောတိနာမ၊ ပြုသည်မည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မေန၊ တရားဖြင့်၊ ဝါ
ဏိဇံ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းကို၊ နစရေ၊ မကျင့်ရာ၊ နကရေယျ၊ မပြုရာ၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ။ ဒုတိယသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဒုတိယ
သုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၆-ဓမ္မနွဝဂ်-၃-အာဟုသုတ်၊

တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ အတ္တနောအနေကောပါပကောအကုသလေ
ဓမ္မပဟိနောတိ၊ အတ္တနောအနေကောပါပကောအကုသလေဓမ္မပဟိနောဟူ
သည်ကား၊ လောဘာဒေါသမောဟ(လ)တဏှာဝိစရိတာဒိပ္ပဘောဒေ၊ လော
ဘဒေါသ မောဟ ဖောက်ပြန်သော မနာသိကာရ၊ အဟိရိက၊ အနောတ္တပ္ပ၊
ကောဓဥပနာဟ၊ မက္ခ၊ ပလာသ၊ ဣဿာ၊ မစ္ဆ၊ ရိယ၊ မာယာ၊ သာဓဋ္ဌယျ၊
တမ္ဘ၊ သာရုမ္ဘ၊ မာန၊ အတိမာန၊ မဒ၊ ပမာဒ၊ တဏှာ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးအပြားရှိ
သောအကုသလမူလ၊ သုံးပါးသောဒုစရိုက်သံကိလေသ၊ ဝိသမသညာဝိ
တက်၊ သုံးပါးသောပပဉ္စ၊ လေးပါးသောဝိပလ္လာသ၊ အာသဝ၊ ဩစာ၊ ယော
ဂ၊ ဂန္ဓ၊ တဏှာဥပါဒါနိ၊ ငါးပါးသောစေတောဝိလိနိဗန္ဓ၊ နိဝရုဏ၊ အဘိနန္ဒ
န ခြောက်ပါးသောဝိဝါဒမူလတဏှာကာယ၊ ခုနစ်ပါးသော အနုသယ၊
ရှစ်ပါးသောမိစ္ဆတ္တ၊ ကိုးပါးသောတဏှာမူလ၊ ဆယ်ပါးသောအကုသလ
ကမ္မပထတရားခြောက်ဆွဲနှစ်ပါးသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတရား၊ တရာရှစ်ပါးသော
တဏှာဝိစရိုက်သည်အပြားရှိသော၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ သန္တာ
နေ၊ သန္တာန်၌၊ အနာဒိကာလပ္ပဝတ္တေ၊ အစမထင်သံသရာကာလ၌ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဗိယဘုသဟဿကိလေသေဝါ၊ အစွဲနှင့်တကွနှစ်ထောင်သောကိ
လေသာတို့ကို လည်းကောင်း၊ တံသဟဂတေပါဝိ၊ ထိုတထောင်ငါးရာ
ကိလေသာနှင့် တကွလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အနေကော၊ တပါးမကများကုန်
သော၊ ပါပကောလောမကော၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကော သလ္လသမ္ဘူတ

ဇ္ဈေန၊ မဏိဗ္ဗာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော အနက်ကြောင့်၊ အကုသလေ၊
 အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေတရားတို့ကို၊ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊
 သဟဝါသနာယ၊ ဝါသနာနှင့်တကွ၊ ဗောဓိမူလေယေဝ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌
 သာသျှင်၊ ပဟိနေ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်တို့ကို၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊
 သမုတ္တိန္န၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသည်တို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခမာနေ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ
 လျက်၊ မေ၊ ငါသည်၊ အယတ္တိကိလေသော၊ ဤကိလေသာအပေါင်းကိုလည်း၊
 ပဟိနေ၊ ပယ်အပ်ပြီ၊ မေ၊ ငါသည်၊ အယတ္တိကိလေသော၊ ပါကိလေသာ
 အပေါင်းကိုလည်း၊ ပဟိနေ၊ ပယ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုပဒပစ္စဝေက္ခနာ
 ယ၊ အစဉ်ဖြစ်သော အကြောင်းကို ဆင်ခြင်သည်၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ ပစ္စ
 ဝေက္ခမာနေ၊ ဆင်ခြင်တော်မူလျက်၊ ဘဂဝံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိ
 သိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အနေကေစကုသလေ ဓမ္မေတိ၊ အနေကေစကုသလေ ဓမ္မေဟူသည်ကား၊
 သီလသမာဓိပညာဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနန္တ၊ သီလသမာဓိပညာဝိမုတ္တိ
 ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနတို့လည်းကောင်း၊ စတ္တာရောသတိပဋ္ဌာနာစ၊ လေးပါး
 သောသတိပဋ္ဌာနတို့လည်းကောင်း၊ စတ္တာရောသမ္ဗုဒ္ဓာနာစ၊ လေးပါးသော
 သမ္ဗုဒ္ဓာနတို့လည်းကောင်း၊ စတ္တာရောဣဒ္ဓိပါဒါစ၊ လေးပါးသောဣဒ္ဓိပါဒ်တို့
 လည်းကောင်း၊ စတ္တာရောအရိယမဂ္ဂါစ၊ လေးပါးသောအရိယမဂ်တို့လည်း
 ကောင်း၊ စတ္တာရိ အရိယဗလ္လာနိစ၊ လေးပါးသော အရိယဗိုလ်တို့ လည်း
 ကောင်း၊ စတသော ပဋိသန္တိဒါစ၊ လေးပါးသော ပဋိသန္တိဒါတို့ ၎င်း၊
 စတုယောနိပရိစ္ဆေဒကဉာဏာနိစ၊ လေးပါးသောယောနိကိုပိုင်းခြားတတ်
 သောဉာဏ်တော်တို့ လည်းကောင်း၊ စတ္တာရောအရိယဝံသာ၊ လေးပါး
 သောအရိယဝံသတရားတို့လည်းကောင်း၊ စတ္တာရိဝေသာရန္တဉာဏာနိစ
 လေးပါးသော ဝေသာရန္တဉာဏ်တို့လည်းကောင်း၊ ပဉ္စပဓာနိယင်္ဂံ၊ နိ၊ ငါး
 ပါးသောပဓာနိယင်္ဂ်တို့လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဝိကော၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါရှိ
 သော၊ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိလည်းကောင်း၊ ပဉ္စဉာဏ်ကော၊ ငါးပါး
 သောဉာဏ်ရှိသော၊ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိလည်းကောင်း၊ ပဉ္စုဇ္ဈိယာ
 နိ၊ ငါးပါးသော ဣန္ဒြေတို့လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဗလ္လာနိ၊ ငါးပါးသောဗိုလ်တို့
 လည်းကောင်း၊ ပဉ္စနိဿရုဏီယာ ဓာတုပော၊ ငါးပါးသော နိဿရုဏ
 ဓာတ်တို့လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဝိမုတ္တာယတနဉာဏာနိ၊ ငါးပါးသောဝိမုတ္တာ
 ယတနဉာဏ်တို့လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဝိမုတ္တိပရိပါစနိယာ၊ ငါးပါးသောဝိမုတ္တိ
 ပရိပါစနတရားတို့လည်းကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အနုဿတိ

ဌာနာနိ။ အနုဿတိဌာနတို့လည်းကောင်း။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဂါ၊ ဝါ၊ ဂါရုဓတရားတို့လည်းကောင်း။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ နိဿရဏိယာဓာတုယောစ။ နိဿရဏိယဓာတ်တို့လည်းကောင်း။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ သတိဟာရာ၊ သတိဟာရတရားတို့လည်းကောင်း။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အနုတ္တရိယာနိ၊ အနုတ္တရိယတို့လည်းကောင်း။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယာပညာ၊ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယ ပညာတို့လည်းကောင်း။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဘိညာ၊ အဘိညာဉ်တို့လည်းကောင်း။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အသဝဓာရဏဉာဏာနိ၊ အသဝဓာရဏဉာဏ်တို့လည်းကောင်း။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ အပရိဟာနိယဓမ္မာ၊ အပရိဟာနိယတရားတို့လည်းကောင်း။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ အရိယဇနာနိ၊ အရိယာတို့၏ ဥစ္စာတို့လည်းကောင်း။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့လည်းကောင်း။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ သပ္ပုရိသဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတရားတို့လည်းကောင်း။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ နိဇ္ဈရဝတ္ထုနိ၊ နိဇ္ဈရဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ သတ္တသညာ၊ ခုနစ်ပါးသောသညာတို့လည်းကောင်း။ သတ္တဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂလဒေသနာ၊ ခုနစ်ပါးသောဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂလဒေသနာတို့လည်းကောင်း။ သတ္တဝိဏာသဝဗလဒေသနာ၊ ခုနစ်ပါးသော ဝိဏာသဝဗလဒေသနာတို့လည်းကောင်း။ အဗ္ဗပညာပဋိလာတဟေတု ဒေသနာ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော ပညာပဋိလာတဟေတုဒေသနာတို့လည်းကောင်း။ အဗ္ဗ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ သမ္မတ္တာနိ၊ သမ္မတ္တတရားတို့လည်းကောင်း။ အဗ္ဗ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ လောကဓမ္မာတိတ္တမော၊ လောကဓံတရားတို့ကို လွန်ခြင်းလည်းကောင်း။ အဗ္ဗ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အာရတ္တဝတ္ထုနိ၊ အာရတ္တဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ အဗ္ဗ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အက္ခဏဒေသနာ၊ အက္ခဏဒေသနာတို့လည်းကောင်း။ အဗ္ဗ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ မဟာပုရိသဝိတက္ကာ၊ မဟာပုရိသ ဝိတက်တို့လည်းကောင်း။ အဗ္ဗ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အဘိဘာယတနဒေသနာ၊ အဘိဘာယတနဒေသနာတို့လည်းကောင်း။ အဗ္ဗ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိမောက္ခာ၊ ဝိမောက္ခတို့လည်းကောင်း။ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ယောနိသောမနသိကာရမူလကာဓမ္မာ၊ ယောနိသောမနသိကာရ မူလကာသရားတို့လည်းကောင်း။ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ပါရိသုဒ္ဓိပဓာနိယင်္ဂါနိ၊ ပါရိသုဒ္ဓိပဓာနိ ယင်္ဂ်တို့လည်းကောင်း။ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ သတ္တာဝါသဒေသနာ၊ သတ္တာဝါသဒေသနာတို့လည်းကောင်း။ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ အာသဝတပဋိဝိနယာ၊

အာစာတပဗ္ဗိရိနယတို့ လည်းကောင်း။ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ သညာ၊
သညာတို့လည်းကောင်း။ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ နာနတ္ထာနိ၊ နာနတ္ထတရား
တို့လည်းကောင်း၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ အနုပုဗ္ဗဝိဟာရာ၊ အနုပုဗ္ဗဝိဟာရ
တို့လည်းကောင်း။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ နာထကရဏဓမ္မာ၊ နာထကရ
ဏတရားတို့လည်းကောင်း။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ကထိဏာယတနာ
နိ၊ ကထိဏာယတနတို့လည်းကောင်း။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ကုသလ
ကမ္မပထာ၊ ကုသလကမ္မပထတရားတို့လည်းကောင်း။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်
သော၊ သမ္မတ္တာနိ၊ သမ္မတ္တတရားတို့ လည်းကောင်း။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်
သော၊ အရိယဝါသ၊ အရိယဝါသတရားတို့လည်းကောင်း။ ဒသ၊ ဆယ်
ပါးကုန်သော၊ အသေက္ခာဓမ္မာ၊ အသေက္ခဓမ္မတို့ လည်းကောင်း။ ဒသ၊
ဆယ်ပါး ကုန်သော၊ တထာဂတဗလ္လာနိ၊ တထာဂတ ဗလတို့ လည်း
ကောင်း။ ကောဒသ၊ တဆွဲတပါးကုန်သော၊ မေတ္တာနိသံသ၊ မေတ္တာနိ
သံသတရားတို့လည်းကောင်း။ ဧဒသ၊ တဆွဲနှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မစက္ကာ
ကာရာ၊ ဓမ္မစက္ကာကာရတရားတို့လည်းကောင်း။ တေရုသ၊ တဆွဲသုံးပါး
ကုန်သော၊ ဓုတင်္ဂဂုဏာ၊ ဓုတင်္ဂကျေးဇူးတရားတို့လည်းကောင်း။ ဓုဒ္ဓသ၊
တဆွဲလေးပါးကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဉာဏာနိ၊ ဗုဒ္ဓဉာဏ်တို့လည်းကောင်း။ ပန္နရုသ၊
တဆွဲငါးပါး ကုန်သော၊ ဝိမုတ္တိပရိ ပါစနိယဓမ္မာ၊ ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယ
တရားတို့လည်းကောင်း။ သောဠသဝိဓ၊ တဆွဲခြောက်ပါးအပြားရှိကုန်
သော၊ အာနာပါနသတိ၊ အာနာပါနသတိတို့ လည်းကောင်း။ သောဠသ၊
တဆွဲခြောက်ပါး ကုန်သော၊ အပရုန္တုပ္ပနိယာဓမ္မာ၊ အပရုန္တုပ္ပနိယတရား
တို့လည်းကောင်း။ အဠာရုသ၊ တဆွဲရှစ်ပါးကုန်သော၊ မဟာဝိပဿနာ၊
မဟာဝိပဿနာတို့ လည်းကောင်း။ အဠာရုသ၊ တဆွဲရှစ်ပါးကုန်သော၊
ဗုဒ္ဓဓမ္မာ၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မတို့လည်းကောင်း။ ကေုနဝိသတိ၊ တရုယုတ် နှစ်ဆယ်ကုန်
သော၊ ပစ္စဝေက္ခနဉာဏာနိ၊ ပစ္စဝေက္ခနဉာဏ်တို့ လည်းကောင်း။ စတု
စက္ကာလီသ၊ လေးဆွဲလေးပါးကုန်သော၊ သညာဏဝတ္ထုနိ၊ သညာဏဝတ္ထု
တို့လည်းကောင်း။ ပညာသ၊ ငါးဆယ်ကုန်သော၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏာနိ၊ ဥဒ
ယဗ္ဗယဉာဏ်တို့ လည်းကောင်း။ ပရောပညာသ၊ ငါးဆယ်အလွန်ရှိကုန်
သော၊ ကုသလာဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့လည်းကောင်း။ သတ္တသတ္တတိ၊
ခုနစ်ဆွဲခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဉာဏဝတ္ထုနိစ၊ ဉာဏဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။
စတုဝိသတိကောဋိသတသဟ သသမာပတ္တိသညာရိ၊ ကုဋေနှစ်သန်းလေး
သိန်းသောသမာပတ်ကိုမပြတ်ဝင်စားသုံး ဆောင်လေ့ရှိသော။ မဟာ

ဝဇီရဉာဏာနိ၊ မဟာဝဇီရဉာဏ်တို့ လည်းကောင်း၊ အနန္တနယသမန္တ
 ပဋ္ဌာနပစ္စဝေက္ခနဒေသနာဉာဏာနိ၊ အနန္တနယသမန္တပဋ္ဌာနပစ္စဝေက္ခနာ
 ဒေသနာဉာဏ်တို့လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အနန္တသုလောက
 ဓာတူသု၊ အဆုံးမရှိသောလောကဓာတ်တို့၌၊ အနန္တာနံ၊ အဆုံးမရှိကုန်
 သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အာသယာဒိဝိဘာဂဉာဏာနိ၊ အာသယ
 အစရှိသည်ကိုဝေဘန်တတ်သောဉာဏ်တော်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေ
 မာဒိကေ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ အနေကေ၊ တပါးမကများစွာကုန်သော၊
 အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ကုသလေ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ အနုဝဇ္ဇဓမ္မေ၊
 အပြစ်မရှိကုန်သောကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ အနန္တကာလံ၊ အဆုံးမရှိသော
 ကာလပတ်လုံး၊ ပါရမီပရိဘာဝနာယ၊ ပါရမီတရားကိုအလွန်ပွားစေသ
 ဖြင့်၊ မဂ္ဂဘာဝနာယစ၊ မဂ်ကိုအလွန်ပွားစေသဖြင့် လည်း၊ ပါရိပုရိဗုဒ္ဓိဂ
 တေ၊ ပြည့်စုံခြင်းပွားခြင်း အဆုံးသို့ရောက်ကုန်သော၊ ဣမေဝိအနုဝဇ္ဇဓမ္မာ၊
 ဤအပြစ်မရှိသောတရားတို့သည်လည်း၊ မယိ၊ ငါ၌၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ကောင်းစွာ
 ရှိကုန်၏၊ ဣမေဝိအနုဝဇ္ဇဓမ္မာ၊ ဤအပြစ်မရှိသော တရားတို့သည်လည်း၊
 မယိ၊ ငါ၌၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရုစိဝသေန၊ နှစ်သက်တော်မူ
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မနသိကာရာဘိမုခေ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသို့ရှေးရှုကုန်
 သော၊ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဘုရားဂုဏ်တော်တို့ကို၊ ဝဂ္ဂဝဂ္ဂေ၊ အရအရတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓ
 ဗုဒ္ဓေ၊ အပုံအပုံတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ ဆင်ခြင်တော်မူလျက်၊
 နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဉ္စခေါ၊ ထိုသို့ဆင်ခြင်တော်
 မူခြင်းသည်လည်း၊ ပဒေသတောဝေ၊ တစိတ်တဒေသ အားဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိပ္ပဒေသတော၊ အကြွင်းမရှိသော အားဖြင့်၊ နဟော
 တိ၊ မဖြစ်၊ သဗ္ဗေ၊ အဆုံးစုံကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဂုဏာ၊ ဘုရားဂေချးဇူးတို့ကို၊
 ဘဂဝတာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အနုပဒံ၊ ပုဒ်စဉ်၊ အနုဝသေသ
 တော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသောအားဖြင့်၊ မနသိကာတုံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း
 ဌ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ကဿော၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊
 အနန္တာအပရိမေယျဘာဝတော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓောဝိဗုဒ္ဓဿဘဏောယျ
 ဝဏ္ဏံ၊ ကပ္ပံပိစေ အညမဘာသမာနော၊ ဝိယေထကပ္ပေါပိရဒိ စာမန္တရေ၊
 ဝဏ္ဏောနဝိယေထတထာဂတာနန္တိ၊ ဗုဒ္ဓေါဝိဗုဒ္ဓဿဘဏောယျဝဏ္ဏံ၊ ကပ္ပံ
 ပိစေအညမဘာသမာနော၊ ဝိယေထကပ္ပေါပိရ ဒိစာမန္တရေ၊ ဝဏ္ဏောနဝိ
 ယေထ တထာဂတာနံဟူသော၊ ဇောံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဋ္ဌကထာစရိယာ၊

အဋ္ဌကထာ ဆရာတို့သည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဗုဒ္ဓေါဝံ၊ တဆူသော
ဘုရားသည်လည်း။ ဗုဒ္ဓဿ၊ တဆူသောဘုရား၏။ ဝဇ္ဇော၊ ကျေးဇူးကို၊ ကပ္ပံ
ပိ၊ တကမ္ဘာပတ်လုံးလည်း။ အညံ၊ တပါသောတရားစကားကို၊ အဘာသ
မာနေ၊ ပြောဆိုတော်မူတဲ့။ ဘဏေယျ၊ ခြီးမွမ်းပြောဆိုခြင်းအုံး၊ ဝိရံ
ဒီဃံ၊ အလွန်ရှည်မြင့်စွာသော၊ ကပ္ပေါ၊ ကမ္ဘာသည်။ အန္တရေ၊ ကျေးဇူးစ
ကားကိုခြီးမွမ်းပြောဆိုသည်၏ အတွင်း၌၊ ဝိယေထ၊ ကုန်ခဲရာ၏၊ တထာဂ
တာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဝဇ္ဇော၊ ကျေးဇူးစကားသည်၊ နိယေထ၊
မကုန်လေနိုင်ရာ။ ။

၉။ အပရိတ္တိ၊ တပါးသောဂါယာကိုလည်း၊ အဋ္ဌကထာစရိယာ၊ အဋ္ဌကထာ
ဆရာတို့သည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုတော်မူသေး၏။ ကိံ ဂုတ္တံ၊ အဘယ်သို့ဆိုတော်မူ
သနည်းဟူမူကား၊ အသင်္ခေယျာနိနာမာနိ၊ သဂုဏေနမဟေသိနေ၊ ဂုဏေန
နာမံဥဒ္ဓေယျ၊ အဝိနာမသဟဿတောတိ၊ အသင်္ခေယျာနိနာမာနိ၊ သဂုဏေန
မဟေသိနေ၊ ဂုဏေနနာမံဥဒ္ဓေယျ၊ အဝိနာမသဟဿတောဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊
ဆိုတော်မူသေး၏။ ။

မဟေသိနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဂုဏေန၊ ဂုဏ်တော်၌တကွ၊ နာမာ
နိ၊ အမည်တော်တို့သည်၊ အသင်္ခေယျာနိ၊ မရေတွက်နိုင်ကုန်၊ ဂုဏေန၊ ဂုဏ်
တော်အားဖြင့်၊ နာမံ၊ အမည်တော်ကို၊ နာမသဟဿတော၊ အမည်တ
ထောင်ဖြစ်သော်လည်း၊ အဝိဥဒ္ဓေယျ၊ အကယ်ထုတ်ဆိုရေတွက်ခြင်းအုံး၊
အသင်္ခေယျာနိ၊ မရေတွက်နိုင်ကုန်သည်သာတည်း။ ။

ဟိတဒေဝသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပစ္ဆိမာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌၊ ဝိဇ္ဇာပါ
တပ္ပုဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှတော်မူခဲ့၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊
ပရိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ ဂန္ဓကုဋိပမေ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်ပြီး၌၊ ဌတွာ၊
ရပ်တော်မူ၍၊ သိက္ခယ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝတ္တံ၊ ပြုအပ်သောဝတ်ကို၊
ဒဿတွာ၊ ပြု၍၊ ဂတေသု၊ သွားကြကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟာဂန္ဓကုဋိ၊
မဟာဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ ပညတ္တဝရေဗုဒ္ဓါ
သနေ၊ ခင်းထားအပ်သောမြတ်သောဘုရားနေရာတော်၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်
နေတော်မူလျက်၊ အတ္တနေ၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်တော်ကို၊
အတိတအတိဝိသယံ၊ လွန်လေပြီးသောဘဝ၌ များစွာသာလျှင် အာရုံရှိ
သည်ကို၊ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုသို့စေလွှတ်တော်မူ
သောအခါ၌၊ အဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ တာအတိတ

ဇာတိဒုက္ခာ၊ ထိုလွန်လေပြီးသောဘဝ၌ဆင်းရဲအပေါင်းတို့သည် နိရန္တရံ၊
မပြတ်၊ ပေါင်္ဂါနုပေါင်္ဂါ အဆင့်ဆင့်၊ အနန္တအပရိမာဏဘေဒ၊ အဆုံးအ
ပိုင်းအခြား မရှိများစွာသော အပြားတို့သည်။ ဥပဋ္ဌဟိ သု၊ ရှေးရှုထင်လာ
ကုန်၏။ ။

သောဘဝဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟန္တဿ၊ ကြီးစွာ
သော၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဆင်းရဲအရ၏၊ မူလဘူတာနာမ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်
၍ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့မည်သည်။ ဣမေကိလေသ၊ ဤကိလေသာ
တို့ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိလေသဝိသပံ၊ ကိလေသာဟူသောအာ
ရုံကို၊ ဥာဏာစာရံ၊ ဥာဏ်၏ကျက်စားစွယ်ခြင်းကို၊ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်
တော်မူ၍၊ တေကိလေသေ၊ ထိုကိလေသာတို့ကို၊ ပဟာနုမုခေန၊ ပယ်
တော်မူခြင်းကို အကြောင်းပြုသဖြင့်၊ အနုပဒံ၊ ပုဒ်စဉ်၊ ပစ္စ ဝေက္ခိတွာ၊
ဆင်ခြင်တော်မူ၍၊ ဣမေကိလေသ၊ ဤကိလေသာတို့ကို၊ အနဝသေ
သတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ဝတဇကံသေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊
မဟံ၊ ငါ့အား၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုန၊ တဖန်၊ တေသံကိလေသနံ၊ ထိုကိလေသာတို့၏၊ ပဟာနုမုရံ၊ ပယ်
သောအကြောင်းတရားကို၊ သာကာရံ၊ အခြင်းအရာနှင့်တကွ၊ သပရိဝါရံ၊
အခြံအရံနှင့်တကွ၊ သဥဒယံ၊ ဖြစ်ခြင်းနှင့် တကွ၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊
ပစ္စဝေက္ခန္ဓော၊ ဆင်ခြင်တော်မူလျက်၊ အနန္တပရိမာဏဘေဒေ၊ အဆုံး
အပိုင်းအခြားမရှိများပြားကုန်သော၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ သီလာဒိ
အနဝဇ္ဇမဓ္မေ၊ သီလအစရှိသော အနဝဇ္ဇမဓ္မတို့ကို၊ မနုဿကာသိ၊ နှလုံး
ပိုက်တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေနခေါပနသမယေန (လ)ပါရိပူရိ
ဂတေတိ၊ တေနခေါပနသမယေန (လ)ပါရိပူရိဂတေဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိ
တော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

တေနခေါပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်အား၊ ပဟိနေန၊ ပယ်ပြီးကုန်သော၊ အနေကေ၊ များစွာ
ကုန်သော၊ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊
ပစ္စဝေက္ခမာနေ၊ ဆင်ခြင်တော်မူလျက်၊ နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝ၊ ထိုမှတပါး၊ ဘာဝနာပါရိပူရိဂတေ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်း
သို့ရောက်ကုန်သော၊ အနေကေ၊ များစွာကုန်သော၊ ကုသလေ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်
ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခမာနေ၊ ဆင်ခြင်တော်မူလျက်၊
နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်

ခြင်တော်မူ၍၊ ဥပ္ပန္နနပီတိသောမနသုဒ္ဓေသဘူတံ၊ ဖြစ်သောပီတိသော
မနသအကျဉ်းပြသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေသိ၊
ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ၊

တတ္ထတိသံဥဒါနဂါသသယံ၊ ထိုဥဒါနံဂါထာ၌၊ အဟုပုဗ္ဗေတိ၊ အဟု
ပုဗ္ဗဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏုပ္ပတ္တိတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်
ဖြစ်သည်မှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ သဗ္ဗေဝါ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ရာဂါဒိတော၊
ရာဂအစရှိသော၊ အယံကိလေသဂဏော၊ ဤကိလေသအပေါင်းသည်၊
မဟံ၊ ငါတုရား၏၊ သန္တာနေ၊ ခန္ဓာအစဉ်၌၊ အဟုအသိ၊ ဖြစ်ဘူးလှလေပြီ၊
ဣမသ္မိံ၊ ကိလေသဂဏော၊ ဤကိလေသအပေါင်း၌၊ ကောမိပိကိလေသော၊
တစုံတခုသော ကိလေသသည်လည်း၊ နဟောသိ၊ မဖြစ်ဘူးလေသည်
ကား၊ န၊ မဟုတ်၊ တဒါနာဟူတိ၊ တဒါနာဟူသည်ကား၊ တဒါတသ္မိံ
ကလေအရိယမဂ္ဂက္ခဏေ၊ ထိုအရိယမဂ်ခဏ၌၊ သောကိလေသဂဏော၊
ထိုကိလေသအပေါင်းသည်၊ နအဟုနအသိ၊ ငါ၏သန္တာန၌မဖြစ်လာပြီ၊
တတ္ထအဂ္ဂမဂ္ဂက္ခဏေ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်ခဏ၌၊ အပ္ပဟိနေ၊ ပေယံအပ်သေး
သော၊ အနုမတ္တေဝါ၊ အနုဋ္ဌိမျှလည်းဖြစ်သော၊ ကိလေသောနာမ၊ ကိလေ
သာမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တတောနာဟူတိ၊ တတောနာဟူ၍လည်း
ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်တတ်ကုန်၏၊ တတောအရဟတ္တမဂ္ဂက္ခဏတော၊ ထိုအရဟတ္တ
မဂ်ခဏမှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ နာသိနအသိ၊ မဖြစ်ပြီ၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နာဟုပုဗ္ဗေတိ၊ နာဟုပုဗ္ဗဟူသည်ကား၊ ဇေတုဟိ၊
ယခုအရဟတ္တမဂ်ခဏ၌၊ တာဝနာပါရိပုရိဂတော၊ တာဝနာ၏ကောင်းစွာ
ပြည့်စုံသောအဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်၊ မမ၊ ငါတုရားအား၊ အပရိမာတော၊
အပိုင်းအခြားမရှိသော၊ ယောစာယံယောစအယံအနဝဇ္ဇမေဃော၊ အကြင်
အပြစ်မရှိသောတရားကို၊ ဥပလက္ခတိ၊ ရအပ်၏၊ သောဝိအနဝဇ္ဇမေဃော၊
ထိုအပြစ်မရှိသော တရားသည်လည်း၊ နအဟုနအသိ၊ မဖြစ်ပြီ၊ တဒါ
အဟူတိ၊ တဒါအဟုဟူသည်ကား၊ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ မေ၊ ငါ
အား၊ အဂ္ဂမဂ္ဂဉာဏံ၊ မြတ်သောမဂ်ဉာဏ်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်လာ၏၊ တဒါ၊
ထိုအရဟတ္တမဂ်ဖြစ်သောအခါ၌၊ သဗ္ဗေဝါ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ အန
ဝဇ္ဇမေဃော၊ အပြစ်မရှိသောတရားသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

ဟိတဒေဝသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အဂ္ဂမဂ္ဂါမိဂမေန၊ အရဟတ္တမဂ်
ကိုရသည်နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ သဗ္ဗေဝါ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗညု
ဂုဏာ၊ သဗ္ဗညုတရား၏ ကျေးဇူးတော်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရား

၂၆၄

တို့၏။ ဟတ္ထဂတာဝေ။ လက်တော်သို့ ရောက်ကုန်သည် သာယျင်း၊
 ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ နဝဟုနစဘဝိဿတိ နစေတရဟိဝိဇ္ဇတိတိ။ နဝ
 ဟုနစဘဝိဿတိ နစေတရဟိဝိဇ္ဇတိ ဟူသည်ကား။ အနဝဇ္ဇဓမ္မော။ ကိ
 လေသာ အပေါင်းကို ပယ်ကြောင်းဖြစ်၍ အနဝဇ္ဇဓမ္မ အစစ်ဖြစ်သော၊
 မဟံ၊ ငါဘုရား၏။ ယောပနသော အရိယမဂ္ဂေါ၊ အကြင်အရိယမဂ်သည်၊
 ဗောဓိမဂ္ဂော၊ ဗောဓိမဂ္ဂ၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ယေန အရိယ
 မဂ္ဂေန၊ အကြင်အရိယမဂ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ ကိလေသဂဏော၊
 ကိလေသာ တရားအပေါင်းကို၊ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ မေယော၊ ငါ
 ဘုရားသည်၊ ပဟိနော၊ ပယ်အပ်ပြီ၊ သောအရိယမဂ္ဂေါ၊ ထိုအရိယမဂ်
 သည်၊ မဟံ၊ ငါဘုရားအား၊ မဂ္ဂက္ခဏာတော၊ မဂ်ဇာတိ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဧကခါ၌၊
 နဝဟုနစအဟောသိယထာ၊ မဖြစ်ဘူးလေသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပဟာတဗ္ဗကိလေသဘာဝတော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော
 ကိလေသာ၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ ကိလေသာဝိယ၊ ကိလေသာတို့ကဲ့သို့၊
 အယဗ္ဗိ၊ ဤအနဝဇ္ဇဓမ္မဖြစ်သောအရိယမဂ်သည်လည်း၊ အနာဂတေ၊ နောင်
 အခါ၌၊ နဝဘဝိဿတိနုဥပ္ပန္နိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧတရဟိဝိဇ္ဇုပ္ပန္နကာလေ
 ပိ၊ ဤယခုပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌လည်း၊ နဝိဇ္ဇတိနုဥပလက္ခတိ၊ မရအပ်၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ နဝိဇ္ဇတိနုဥပလက္ခတိ၊ မရအပ်သနည်း၊ အတ္တနာ၊ မိမိ
 သည်၊ ကတ္တဗ္ဗကိစ္ဆာဘာဝတော၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စမရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ နဝိဇ္ဇတိနုဥပလက္ခတိ၊ မရအပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
 အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်သည်၊ အနေကဝါရံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ နပဝတ္တတိ၊
 မဖြစ်၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာယျင်း၊ ပါရံဒိဂုဏံယန္တိတိ၊ ပါရံဒိဂုဏံယန္တိ
 ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ကြိမ်၊ ပါရံ၊ သံသရာ၏ကမ်းဖြစ်
 သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ သန္တာ
 နေ၊ သန္တာန်၌၊ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ပဟိနော၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသော၊
 အကုသလေဓမ္မော၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝနာပါရိ
 မုရိဂတေန၊ ဘာဝနာ၏ ကောင်းစွာပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ အပရိမာ
 ဇော၊ မနှိုင်းဘွဲ့အပ်ကုန်သော၊ အနဝဇ္ဇဓမ္မော၊ အပြစ်မရှိသောတရားတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စင်္ဂေက္ခမာနော၊ ဆင်ခြင်တော်မူလျက်၊ အတ္တပနာယိ
 ကပီတိဝေဂဝိဿဉ္စံ၊ ကိုယ်တော်၌ ဖြစ်သော ဝိတိအဟုန်သည်စွန့်လွှတ်
 တော်မူသော၊ ဥဒါနံ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသောဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊

ပုရိမာယကထာယ။ ရှေးစကားဖြင့်၊ ပုရိမဝေသာရဇ္ဇနွယမေဝ။ ရှေးဝေသာရဇ္ဇနှစ်ပါးကိုသာလျှင်။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပန္တိမဒ္ဒယံ၊ နောက်စကားနှစ်ခုအပေါင်းသည်။ သမ္ဗာသဗ္ဗောဓိယာ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို။ ပကာသိတတ္တာ၊ ပြတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္ဗာသဗ္ဗောဓိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို။ ပကာသိတမေဝ၊ ပြတော်မူအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။ တတိယသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ တတိယသုတ်၏အဖွင့်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-ဇေယျဝဂ်-၄-ကိရသုတ်၊

စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ နာနာတိတ္ထိယာ သမဏဗြာဟ္မဏပရိဗ္ဗာဇကာတိဇ္ဈေ၊ နာနာတိတ္ထိယာသမဏဗြဟ္မဏပရိဗ္ဗာဇကာဟူသော ဤပါဠိ၌၊ စတုတ္ထော၊ ဝိဂြိုဟ်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဧတေန၊ ဤသမ္ဗာဒိဗ္ဗိဖြင့်။ သံသာရေစံ၊ သံသာရာ တည်းဟူသော ရေနာယဉ်ကို။ တရန္တိ၊ ကူးမြောက်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တိတ္ထံ၊ တိတ္ထမည်၏။ နိဗ္ဗာနမဂ္ဂေါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ သမ္ဗာဒိဗ္ဗိ၊ သမ္ဗာဒိဗ္ဗိတည်း။ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား။ ဝိပရိတဝိပလ္လာသဝသေန၊ ဝိပရိတဝိပလ္လာသ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒိဗ္ဗိဂတိကေဟိ၊ မိစ္ဆာအယူရှိကုန်သောသူတို့သည်။ တထာဂတိတဒိဗ္ဗိဒဿနံ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့် ယူအပ်ပြီးသောမိစ္ဆာဒိဗ္ဗိအယူကို။ တိတ္ထန္တိ၊ တိတ္ထံဟူ၍။ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တသ္မိ၊ တိတ္ထေ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဗ္ဗိအယူ၌။ သဿတာဒိနာနာကာရေန၊ သဿတအစရှိသော အထူးထူးသောအခြင်းအရာ၌။ နိယုတ္တာ၊ ယဉ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နာနာတိတ္ထိယာ၊ နာနာတိတ္ထိယမည်ကုန်၏။ နဂ္ဂနိဂဏ္ဌာဒိသမဏာစေဝ၊ နဂ္ဂနိဂဏ္ဌစသောရဟန်းတို့လည်း။ ကဝကပါဒိဗြာဟ္မဏာစ၊ ကဝကပစသောပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း။ ဧကန္တိဏာဒိပရိဗ္ဗာဇကာစ၊ ဧကန္တိဏစသောပရိဗိုဇ်တို့လည်း။ သမဏဗြာဟ္မဏပရိဗ္ဗာဇကာ၊ နဂ္ဂနိဂဏ္ဌစသောရဟန်းကဝကပစသောပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း။ ဧကန္တိဏအစရှိသောပရိဗိုဇ်တို့။ နာနာတိတ္ထိယာစ၊ အထူးထူးသော သဿတအစရှိသော အယူရှိသော တိတ္ထိတို့လည်းဟုတ်၏။ ဧတ၊ ထိုသဿတအစရှိသော အထူးထူးသော အယူရှိသော တိတ္ထိတို့ဟူသည်။ သမဏဗြာဟ္မဏပရိဗ္ဗာဇကာစ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း။

၂၉၆ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဝျ-ဒုတိယတွဲ၊

တို့လည်းဟုတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာနာတိတ္ထိယသမဏာဗြာဟ္မဏ
 ပရိဗ္ဗာဓကော၊ နာနာတိတ္ထိယသမဏာဗြာဟ္မဏပရိဗ္ဗာဓကမည်ကုန်၏။ ဧတော
 ယ၊ ဤမိစ္ဆာအယူဖြင့်၊ အတ္တာစ၊ ကိုယ်သည်လည်းကောင်း၊ လောကောစ၊
 လောကသည်လည်းကောင်း၊ သဿတော၊ ခြံ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစ
 ရှိသည်ဖြင့်၊ ပဿန္တိ၊ မြင်တတ်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သယံ၊ မိမိသည်၊
 ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တထာဒဿနမတ္တမေ၊ ထိုအခြင်း
 အရာဖြင့်မြင်ခြင်းမျှသည်သလျှင်၊ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိမည်၏။ ဧတံ၊ ဤဒိဋ္ဌိဟူသောအမည်သည်၊ မိစ္ဆာတိနိဝေသဿ၊
 မှားသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်
 တည်း၊ ဧတေသံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသောသူတို့အား၊ သဿတာဒိဝသေန၊
 သဿတ အစရှိသည်တို့၏အတွင်းအားဖြင့်၊ နာနာအနေကရိခာ၊ အထူး
 ထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိယော၊ အယူတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာနာဒိဋ္ဌိကာ၊ နာနာဒိဋ္ဌိကမည်ကုန်၏။ သဿတာဒိ
 ဝသေန၊ သဿတအစရှိသည်တို့၏အတွင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ခမနံ၊ နှစ်လို
 ခြင်း၊ ခန္တိ၊ နှစ်လိုခြင်း၊ ရောစနံ၊ နှစ်သက်ခြင်း၊ ရုစိ၊ နှစ်သက်ခြင်း၊ အတ္တ
 တော၊ တရားကိုယ်အားဖြင့်၊ အတ္တာစ၊ ကိုယ်သည်လည်းကောင်း၊ လော
 ကောစ၊ လောကသည်လည်းကောင်း၊ သဿတော၊ ခြံ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊
 ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ စိတ္တဝိပလ္လာသောစ၊ စိတ္တဝိ
 ပလ္လာသ သည်လည်းကောင်း၊ သညာဝိပလ္လာသောစ၊ သညာဝိပလ္လာသ
 သည်လည်းကောင်း၊ နာနာဒိဋ္ဌိကာ၊ နာနာဒိဋ္ဌိကမည်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊
 ဧတေသံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသောသူတို့အား၊ နာနာခန္တိယော၊ အထူးထူး
 သောနှစ်လိုခြင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာနာ
 ခန္တိကာ၊ နာနာခန္တိကမည်ကုန်၏။ ဧတေသံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသောသူတို့
 အား၊ နာနာရုစိယော၊ အထူးထူးသောနှစ်သက်ခြင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်
 ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာနာရုစိကာ၊ နာနာရုစိကမည်ကုန်၏။ ဟိတ
 ဒေဝသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဒိဋ္ဌိဂတိက၊ မိစ္ဆာအယူရှိသောသူတို့သည်၊
 ဝုပ္ပဘာဂေ၊ ရှေးအခါ၌၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသော အခြင်းအရာဖြင့်၊
 စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ရောစေတွာစ၊ နှစ်သက်စေ၍လည်းကောင်း၊ ခမာပေတွာ၊ နှစ်
 မြို့စေ၍လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ ဣဒမေဝ၊ ဤငါ၏အယူသည်သာ
 လျှင်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညံ၊ တပါးသောသူတို့၏အယူသည်၊ မောဗံ၊ အချည်း
 နှီးသာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိနိဝိသန္တိ၊ နှလုံးသွင်းကုန်၏။ အထဝါ၊

တနည်းကား၊ နိစ္စံအနိစ္စန္တိ အာဒိနာ၊ နိစ္စံအနိစ္စဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တထာ
 တထာ၊ ထိုထိုသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒဿနဝသေန၊ အမြင်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိမည်၏၊ ခမနဝသေန၊ ထိုအမြင်ကိုနှစ်လိုသည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ခန္တိ၊ ခန္တိမည်၏၊ ရုစနဝသေန၊ နှစ်သက်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ရုစိ၊ ရုစိမည်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ တိဟိဝိ၊ သုံးပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ဒိဋ္ဌိဇေ၊ ဒိဋ္ဌိကို
 သာလျှင်၊ ဂုတ္တဘ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 နာနာဒိဋ္ဌိနိဿယနိသိတာတိ၊ နာနာဒိဋ္ဌိနိဿယနိသိတာဟူသည်ကား၊
 သဿတာဒိပရိကပ္ပဝသေန၊ သဿတာအစရှိသည်ကိုကြံသည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ နာနာဝိမံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ မိစ္ဆာအယူ၏၊
 နိဿယာဝတ္ထု၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒိဋ္ဌိသင်္ခါတ
 မေဝ၊ ဒိဋ္ဌိဟုဆိုအပ်သော၊ နိဿယံ၊ မြို့ရာကို၊ နိသိတာ၊ မြို့သည်တည်း၊
 အလ္လိနာ၊ ကပ်ငြိသည်တည်း၊ ဥပဂတာ၊ ကပ်၍ရောက်သည်တည်း၊ တံဒိဋ္ဌိ၊
 ထိုအထူးထူးအပြားပြားသော မိစ္ဆာအယူကို၊ နိဿဇ္ဇိတ္တု၊ စွန့်၍၊ ဌတာ၊
 တည်၏၊ ဣတိအံယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏၊ ဒိဋ္ဌိယောဝိ၊ ဒိဋ္ဌိတို့သည်လည်း၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကာနံ၊ မိစ္ဆာအယူ
 ရှိကုန်သောသူတို့၏၊ အဘိနိဝေသဝေါဟာရာနံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ခေါ်ဝေါ်
 ခြင်းတို့ကို၊ နိဿယော၊ မြို့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ သန္တိတိ၊ သန္တိဟူသည်ကား၊ အတ္ထိသံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ကောင်းစွာရှိကုန်
 ၏၊ ဥပလတ္တန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ ဇကေတိ၊ ဇကေဟူသည်ကား၊ ဇကဇ္ဈေ၊ အချို့
 ကုန်သော၊ သမဏာဗြာဟ္မဏာတိ၊ သမဏာဗြာဟ္မဏာဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇ၊ ပ
 ဝမေန၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်ခါမျှဖြင့်၊ သမဏာ၊ သမဏမည်ကုန်သော၊
 ဇာတိယာ၊ မိမျိုးဘမျိုးအားဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဗြာဟ္မဏမည်ကုန်သော၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ လောကေန၊ လူအပေါင်းသည်၊ သမဏာတိစ၊ သမဏဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာတိစ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဇေ၊ ဤသို့၊
 ဂဟိတာ၊ ယူအပ်သောသူတို့တည်း၊ ဇေဝါဒိနောတိ၊ ဇေဝါဒိနောဟူသည်
 ကား၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်သောအခြင်းအရာဖြင့်၊
 ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေဝါဒိနော၊ ဇေဝါဒိနောမည်
 ကုန်၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝတ္တဗ္ဗာကာရေန၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့
 သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူသည်၊ ဇေတသံ၊
 ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တို့အား၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေဝါဒိဋ္ဌိ
 နော၊ ဇေဝါဒိဋ္ဌိနောမည်ကုန်၏၊ တတ္ထတေသုဒ္ဓိသု ပဒေသု၊ ထိုနှစ်ပါးသော

ဝုဒ္ဓိတို့တွင်၊ ဒုတိယေနန္တရသုခဗြောက်သောဝုဒ္ဓိဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကာနံ၊ မိစ္ဆာ
 အယူ ရှိကုန်သောသူတို့၏၊ မိစ္ဆာဘိနိဝေသော၊ မိစ္ဆာအယူကို နှလုံး
 သွင်းခြင်းကို၊ ဒဿိတော၊ ပြအပ်၏၊ ပဋ္ဌမေန၊ ပဋ္ဌမပုဒ်ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထို
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ယထာဘိနိဝေသံ၊ အကြင်ကြင်မိမိတို့၏နှလုံးသွင်း
 အတိုင်း၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ တတ္ထ၊ ထိုမိမိတို့၏အယူ၌၊ ပတိဋ္ဌာပန
 ဝသေန၊ ကောင်းစွာတည်စေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေါဟာရော၊ ခေါ်
 ဝေါ်ခြင်းသည်၊ သဿတောလောကောဇ္ဈဒမေဝသစ္စံမောဃမညန္တိဇ္ဈေ၊
 သဿတော လောကောဇ္ဈဒမေဝသစ္စံ မောဃမညံဟူသော ဤပါဌ၌၊
 လောကောတိ၊ လောကောဟူသည်ကား၊ အတ္တာ၊ ကိုယ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သောအတ္တာ၊ ထိုကိုယ်သည်၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကေဟိ၊ မိစ္ဆာ
 အယူရှိသောသူတို့သည်၊ ဇ္ဈေ၊ ဤကိုယ်၌၊ ပုညပါပတဗ္ဗိပါကာ၊ ကောင်း
 မှုမကောင်းမှုကောင်းကျိုးမကောင်းကျိုးတို့သည်၊ လောကိယန္တိ ပတိဋ္ဌန္တိ၊
 တည်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ လောကော၊ လောကမည်၏၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ သယံကာရကာဒိဘာဝေန၊ သယံကာရကအစရှိသော
 အဖြစ်နှင့်၊ အဘိယုတ္တေဟိ၊ ကောင်းစွာပျဉ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ လော
 ကိယတိပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ လောကော
 တိ၊ လောကဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ သွာယံသောအယံလော
 ကော၊ ထိုအတ္တဟုဆိုအပ်သောလောကသည်၊ သဿတော၊ သဿတ
 မည်၏၊ အမရော၊ မသေ၊ နိစ္စော၊ မြဲ၏၊ ခုဝါ၊ အမြဲတည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ ယဒိဒံယံဣဒံဒဿနံ၊ အကြင်အမြင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 ဣဒမေ၊ ဤငါတို့၏အမြင်သည်သာလျှင်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဝိပရိတံ၊ မတောက်
 ပြန့်၊ အညံ၊ ငါတို့၏အမြင်မှတစ်ပါးသော၊ အသဿတောတိအာဒိ၊ အသဿ
 တောဤသို့အစရှိသော၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဒဿနံ၊ အမြင်ကား၊
 မောဃံ၊ အချည်းနှီးတည်း၊ မိစ္ဆာ၊ အမှားတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတေန၊ သဿတောလောကောဟူသော ဤပါဌ
 ဖြင့်၊ စတ္တာရောဝိသဿတဝါဒါ၊ လေးပါးသောသဿတဝါဒတို့ကိုလည်း၊
 ဒဿိတာ၊ ပြအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အသဿတောတိ၊
 အသဿတောဟူသည်ကား၊ သဿတော၊ မြဲသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အနိစ္စော၊
 မမြဲ၊ ဝစနဓမ္မော၊ ရွှေ့လျော့တတ်သောသဘော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အသဿတောတိ၊ အသဿတောဟူသည်ကား၊
 သဿတောဝပဋိက္ခေပေန ဝ၊ သဿတအဖြစ်ကိုပယ်သဖြင့်သာလျှင်၊

ဥစ္ဆေဒေါ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဗ္ဗိကို၊ ဒိဝိတော၊ ပြအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
သတ္တဝိ၊ ခုနစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥစ္ဆေဒဝါဒေါ၊ ဥစ္ဆေဒဝါဒတို့ကို၊
ဒိဝိတာ၊ ပြအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အနန္တဝါတိ၊ အနန္တဝါဟူ
သည်ကား၊ သပရိယန္တော၊ အပိုင်းအခြားရှိ၏၊ ပရိဝုဋ္ဌမော၊ ထက်ဝန်း
ကျင်မှလုံး၏၊ ပရိန္ဒုပ္ပမာဏော၊ ပိုင်းခြားအပ်သောပမာဏရှိ၏၊ အသဗ္ဗ
ဂတော၊ အလုံးစုံသို့မရောက်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဇေတနံ၊ ဤအနန္တဝါလောကော ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ အတ္တာ၊ ကိုယ်
သည်၊ ပါဒပရိမာဏော၊ ခြေအတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ အင်္ဂုဋ္ဌပရိမာဏော၊ ခြေမ
အတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ ယဝပရိမာဏော၊ မယောအတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ ပရမာနု
ပရိမာဏော၊ ပရမာဏုအတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ ဣတိဇေမာဒိဝါဒေါ၊ ဤသို့အစရှိ
သောအယူတို့ကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အနန္တ
ဝါတိ၊ အနန္တဝါဟူသည်ကား၊ အပရိယန္တော၊ အပိုင်းအခြားမရှိ၊ သဗ္ဗဂ
တော၊ အလုံးစုံသို့ရောက်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဇေတနံ၊ ဤအနန္တဝါဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ကဝိလကာဏာဒိဝါဒေါ၊
ကဝိလကာဏာ အစရှိသော အယူတို့ကို၊ ဒိဝိတာ၊ ပြအပ်ကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

တံဇိဝံတံသရိရန္တိ၊ တံဇိဝံတံသရိရံဟူသည်ကား၊ ယံသရိရံ၊ အကြင်
ကိုယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဒေဝသရိရံ၊ ထိုကိုယ်သည်ပင်လျှင်၊ ဇိဝသင်္ခါ
တံ၊ ဇိဝဟုဆိုအပ်သော၊ ဝတ္ထု၊ တည်ရာတည်း၊ ဇိဝသင်္ခါတံ၊ ဇိဝဟုဆို
အပ်သော၊ ယဉ္ဇဝတ္ထု၊ အကြင်ဝတ္ထုသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဒေဝဇိဝံ၊
ထိုဇိဝသည်ပင်လျှင်၊ သရိရံ၊ သရိရမည်၏၊ ဇိဝဉ္ဇ၊ အသက်ကိုလည်း
ကောင်း၊ သရိရဉ္ဇ၊ ကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနွယ်၊ နှစ်ပါးမဟုတ်သည်ကို၊
သမနုပဿတိ၊ ကောင်းစွာအဖန်တလဲလဲရှု၏၊ ဇေတနံ၊ ဤတံဇိဝံတံသရိရံ
ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ အာဇိဝကာနိဝိယ၊ တက္ကတွန်းတို့ကဲ့သို့၊ ဂျဝီ၊ ရပ်သည်၊
အတ္တာ၊ အတ္တမည်၏၊ ဣတိအယံဝါဒေါ၊ ဤအယူကို၊ ဒသိတော၊ ပြအပ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အညံဇိဝံအညံသရိရန္တိ၊ ဣဒိနာပန၊ အညံဇိဝံအညံ
သရိရံဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်ကား၊ အတ္တာ၊ အတ္တသည်၊ အဂ္ဂဝိ၊ ရပ်မဟုတ်၊
ဣတိအယံဝါဒေါ၊ ဤအယူကို၊ ဒသိတော၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဟောတိတထာဂတောပရံမရဏာတိတ္ထေ၊ ဟောတိတထာဂတောပရံ
မရဏာဟူသောဤပါဌ်၌၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတောဟူသည်ကား၊
သတ္ထော၊ သတ္တဝါတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တံဒိဗ္ဗိဂတိကာ၊

ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသောသူတို့သည်၊ ကာရကဝေဒကာဒိသင်္ခါတံ၊ ကာရက
 ဝေဒကအစရှိသည်၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နိစ္စရဝါဒိ
 သင်္ခါတံ၊ နိစ္စရဝအစရှိသည်ဟု ဆိုအပ်သော၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ ဘာဝံ၊ ဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဝေါဟရန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏၊
 သောတထာဂတော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ မရုဏတော၊ သေသည်မှ၊ ဣဓ၊
 ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ကာယဿ၊ စတုသမုဋ္ဌာနိကကာယ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်
 သည်မှ၊ တတော၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာအစဉ်မှ၊ ပရံ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ ဥဒ္ဓံ၊
 အထက်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္ထိသံဝိဇ္ဇတိ၊ ထင်ရှားရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတေန၊ ဤဟောတိတထာဂတော
 ပရံမရုဏာဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ သဿတဂ္ဂါဟမုခေန၊ သဿတအယူကို
 အကြောင်းမူသဖြင့်၊ သောဋ္ဌသသညီဝါဒါ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသော သညီ
 ဝါဒတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌအသညီဝါဒါ၊ ရှစ်ပါးသောအသညီဝါဒတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌစ၊ ရှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ နေဝသညီနာသညီ
 ဝါဒါ၊ နေဝသညီနာသညီဝါဒတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒသိတော၊ ပြအပ်ကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နဟောတိတိ၊ နဟောတိဟူသည်ကား၊ နအတ္ထိ၊
 မရှိ၊ နဥပလက္ခတိ၊ မရအပ်၊ ဧတေန၊ ဤနဟောတိတထာဂတောဟူသော
 ပါဌ်ဖြင့်၊ ဥစ္ဆေဒဝါဒေါ၊ ဥစ္ဆေဒဝါဒကို၊ ဒသိတော၊ ပြအပ်၏၊ ဟောတိစန
 စဟောတိတိ၊ ဟောတိစနစဟောတိဟူသည်ကား၊ အတ္ထိစ၊ ရှိလည်းရှိ၏၊
 နတ္ထိစ၊ မရှိလည်းမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧတေန၊ ဤဟော
 တိစနစဟောတိတထာဂတော ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဧကစ္စသဿတဝါဒေါ
 စ၊ ဧကစ္စသဿတဝါဒကိုလည်းကောင်း၊ သဿတသညီဝါဒေါစ၊ သဿ
 တသညီဝါဒကို လည်းကောင်း၊ ဒသိတော၊ ပြအပ်၏၊ နေဝဟောတိနန
 ဟောတိတိဣဒိနာပန၊ နေဝဟောတိနနဟောတိဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်ကား၊
 အမရာဝိက္ခေပဝါဒေါ၊ အမရာဝိက္ခေပဝါဒကို၊ ဒသိတော၊ ပြအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဣမေဒိဋ္ဌိဂတိကာ၊ ဤငှားသောအယူရှိကုန်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊
 နာနာဒေသတော၊ အထူးထူးသောအရပ်မှ၊ အာဂတိံ၊ လာလတ်ကုန်၍၊ သာ
 ဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပဋိဝသန္တာ၊ နေကြကုန်လျက်၊ ဧကဒါ၊ တရံရောအ
 ခါ၌၊ သမယပ္ပဝါဒကော၊ အယူကိုပြောဆိုရာဖြစ်သောအရပ်၌၊ သန္နိပတိတွာ၊
 စည်းဝေးကုန်၍၊ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိတို့၏၊ ဝါဒံ၊ အယူကို၊ ပဂ္ဂဟု၊ ပြီး

မြောက်၍၊ အညဝါဒေ၊ တပါးသော အယူတို့ကို၊ ခုံသန္တာ၊ ငြင်းခုံကုန်လျက်
 ဝိဝါဒပန္နာ၊ အထူးထူးအပြားပြားငြင်းခုံခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်။ အဟေ
 သုံ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေဘဏ္ဍနဇာတာတိအာဒိ၊ တေ
 ဘဏ္ဍနဇာတာ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘဏ္ဍနံနာမ၊ ဘဏ္ဍနမည်သည်ကား၊ ကလဟဿ၊
 ငြင်းခုံခြင်း၏၊ ဂုဗ္ဗဘာဂမေဝ၊ ရှေးအခါ၌သာလျှင်၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သောငြင်း
 ခုံခြင်းတည်း။ ဘဏ္ဍနဇာတာတိ၊ ဘဏ္ဍနဇာတာဟူသည်ကား၊ ဇာတာ
 ဘဏ္ဍနာ၊ ဖြစ်သောငြင်းခုံခြင်းရှိ၏။ တတောကလဟောဇေ၊ ထိုငြင်းခုံ
 ခိုက်ရန်ငွေ့ခြင်းကိုပင်လျှင်။ ကလိဿဝါဟနနတော၊ ပျက်ရယ်လျက်နှင့်
 ထက်မူလျက် ညှဉ်းပန်းသတ်ညွှတ်တတ်သောကြောင့်၊ ကလဟော၊ ကလ
 ဟမည်၏ဟူ၍၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗေ၊ ဖွတ်အပ်၏။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်းအား၊ ဝိရုဒ္ဓ
 ဝါဒံ၊ ဆန့်ကျင်သဖြင့်ဆိုခြင်းသို့၊ အာပန္နာ၊ ရောက်သည်တည်း။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဝါဒါပန္နာ၊ ဝိဝါဒါပန္နမည်ကုန်၏။ မုခမေဝ၊ ခံတွင်း
 သည်ပင်လျှင်၊ တုဒနတော၊ ထိုးပစ်သောကြောင့်၊ မုခသတ္တိ၊ မုခသတ္တိမည်
 ၏၊ ဗရသဝါစာ၊ ဗရသဝါစာကို၊ ဗလူပစာရေန၊ ဗလူပစာရေအားဖြင့်၊ ကာ
 ရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဝေါဟရတိဝိယ၊ ခေါ်ဝေါ်သကဲ့သို့၊ ကာရဏူပစာရေန၊
 ကာရဏူပစာရအားဖြင့်၊ ဗလမ္ဘိ၊ အကျိုးဖြစ်သောဗရသဝါစာကိုလည်း၊
 မုခသတ္တိတိ၊ မုခသတ္တိဟူ၍၊ ဝေါဟရိယတိ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်၏။ ယထာ၊
 အဘယ်ဥဒါဟရဏကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ သုခေါဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါပါပကမ္မံပစ္စ
 နှဘောန္တိတိစ၊ သုခေါဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါပါပကမ္မံပစ္စနုဘောန္တိဟူသောဥဒါဟရဏ
 ကဲ့သို့တည်း။ တာဟိမုခသတ္တိဟိ၊ ထိုနှုတ်ထွံထိုးခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိတုဒန္တာ
 ဝိဇ္ဇန္တာ၊ ထိုးပစ်ကုန်လျက်၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ ဇေသောဓဇ္ဈောတိ၊
 ဇေသောဓဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ ဓဇ္ဈောအဝိပရိတဘာဝေါ၊ မသောကံမပြန်
 သောသဘောတရားကား၊ ဇေသောဇေဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏၊ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုတ္တသဿတောလောကောတိ၊
 သဿတောလောကောဟူ၍ ဆိုအပ်သော၊ လောကော၊ လောကတည်း။

☞ နေဒိသောဓဇ္ဈောတိ၊ နေဒိသောဓဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ ဓဇ္ဈော၊ အဝိပရိတ
 သဘာဝဓမ္မသည်။ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်၊
 တယာ၊ သင်သည်၊ ဂုတ္တအသဿတောလောကောတိ၊ အသဿတောလော
 ကောဟူ၍ဆိုအပ်သော၊ ဇေသော၊ ဤသို့သဘောရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ဇေံ၊ ဤအတူ၊ သေသပဗေတိဝိ၊ ကြွင်းသော မုန်တို့နှင့်လည်း၊ ယောဇေ

တဗ္ဗောယျဉ်အပ်၏။ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့၏။ သောစဝါဒေါ၊ ထိုငြင်းခုံ
ခြင်းသည်လည်း။ သကလနဂရေ၊ အလုံးစုံသော သာဝတ္ထိပြည်အလုံး၌၊
ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ။

အထတတ္ထိံ ကာလေ၊ ထိုသို့ငြင်းခုံကြသောအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
သည်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ၄၂၊ ပရိဋ္ဌာ၊ ဝင်
ကြကုန်စဉ်။ တံဝါဒံ၊ ထိုငြင်းခုံခြင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ နော၊ ငါတို့အား။
ဣဒံကထာပါတတံ၊ ဤစကားလက်ဆောင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မပသံ၊ ငါတို့
သည်။ ဣဓံပဝတ္ထိံ၊ ဤဖြစ်ခြင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ယံ
အာရောစေယျာမ၊ အကြင်ကြားလျှောက်ကုန်အံ့။ တံအာရောစနံ၊ ထိုကြား
လျှောက်ရခြင်းသည်။ နနုဿာရ၊ ဩော်ကောင်းလေရာ၏။ နံ၊ ထိုအကြောင်း
ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သုခမံ၊ သိမ်မွေ့သော၊ ဓမ္မဇေ
သနံ၊ တရားဓမ္မသနာကို၊ အပ္ပေဝနာမလဘိဿာမ၊ ရကုန်အံ့ဌားလည်းမသိ။
ဣတိ၊ ဤသို့ကြံစည်အောက်မေ့ကြကုန်၍၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌၊ ဓမ္မဇေသနကာလေ၊ တရား
ဟောသောအခါ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား။ တေမတ္ထံ၊ ဤ
အကြောင်းကို၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
အထခေါ သမ္ပဟုလဘိက္ခုတိအာဒိ၊ အထခေါ သမ္ပဟုလဘိက္ခု၊ ဤသို့
အစရှိသောစကားကို၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တံ
ဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အည
တိတ္ထိယာနံ၊ သာသနာတော်မှတစ်ပါးသော အယူရှိကုန်သော တိတ္ထိတို့၏။
ဓမ္မဿ၊ တရားကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ အဇာနနံ၊ မသိ
ခြင်းကို၊ ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြတော်မူလိုရကား။ အညတိတ္ထိယာ
ဘိက္ခဝေတိအာဒိ၊ အညတိတ္ထိယာဘိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထိ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ အနွာတိ၊ အနွဟူသည်ကား၊
ပညာစက္ခုရိယောန၊ ပညာစက္ခုကင်းသဖြင့်၊ အနွာ၊ ကန်းကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အစက္ခုကာတိ၊ အစက္ခုကာဟူ၍၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ပညာ၊ ပညာကို၊
ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊ စက္ခုကိ၊ စက္ခုဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တထာ
တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အတ္ထံနဇာနန္တိတိအာဒိ၊ အတ္ထံနဇာ
နန္တိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ
၌၊ အတ္ထံနဇာနန္တိတိ၊ အတ္ထံနဇာနန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဣဝလောကတ္ထံ၊ ဤပစ္စု

ပွန်လောက၏အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ပရလောကတ္ထံ၊ တမလွန်လောက
 ၏အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဣလောကပရလောကော
 သု၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကတမလွန်လောကတို့၌၊ ဗုဒ္ဓိ၊ ပညာကို၊ နာဝဗုဒ္ဓိန္တိ၊
 ထိုးထွင်း၍မသိကုန်၊ ပရမတ္ထေ၊ ပရမတ္ထဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနေပန၊ နိဗ္ဗာန်၌ကား၊
 ကာကထာဝ၊ အဘယ်မှာဆိုဘွယ်ရာရှိပါအံ့နည်း၊ ယေဟိနာမ၊ အကြင်
 တိတ္ထိတို့မည်သည်၊ ပဝတ္ထိမတ္တေဝိ၊ ပဝတ္ထိမျှတို့ကိုလည်း၊ သံမုဠော၊ တွေဝေ
 ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ကယံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ နိဝတ္ထိ၊ ဝဋ်
 တရားမှနှစ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဇာနိဿန္တိ၊ သိပါကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အနတ္တံနဇာနန္တိတိ၊ အနတ္တံနဇာနန္တိဟူသည်ကား၊
 ယေ၊ အကြင်မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ အဂ္ဂေန၊ မြတ်သောအားဖြင့်၊ ယံအတ္တံ၊
 အကြင်အကျိုးစီးပွားကို၊ နဇာနန္တိ၊ မသိနိုင်ကုန်၊ တေ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့
 သည်၊ အဂ္ဂေန၊ မြတ်သောအားဖြင့်၊ တံအနတ္တံပိ၊ ထိုအကျိုးစီးပွားမရှိသော
 တရားကိုလည်း၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်သည်သာတည်း၊ ယေ၊ အကြင်မိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဓမ္မဗ္ဗိ၊ သဘာဝဓမ္မကိုလည်း၊ နဇာနန္တိ၊
 မသိကြကုန်၊ အဓမ္မဗ္ဗိ၊ သဘာဝဓမ္မမဟုတ်သည်ကိုလည်း၊ နဇာနန္တိ၊ မသိ
 နိုင်ကြကုန်သည်သာတည်း၊ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊
 တေ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ဝိပရိယေသဂ္ဂါဟိတာယ၊ ဘောက်ပြန်စွာယူလေ့
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မံ၊ သဘာဝဓမ္မဖြစ်သော၊ ကုသလဗ္ဗိ၊ ကုသိုလ်
 တရားကိုလည်း၊ အဓမ္မံ၊ သဘာဝဓမ္မမဟုတ်သော၊ အကုသလဗ္ဗိ၊ အကုသိုလ်
 တရားကိုလည်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ကေဝလဗ္ဗု၊ သက်သက်သဖြင့်
 ကား၊ ဓမ္မာဓမ္မေသုဇေ၊ ဓမ္မအဓမ္မတို့၌သာလျှင်၊ နကရောန္တိ၊ ပြုကြသည်
 မဟုတ်သေး၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား၊ တဿ၊ ထိုဓမ္မအဓမ္မ၏၊ ဝိပါ
 ကေသုဝိ၊ အကျိုးတို့၌လည်း၊ သံမုဠော၊ ပြင်းစွာတွေဝေကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ထိုမိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ကမ္မဗ္ဗိ၊ ကံကိုလည်း၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝေါဟ
 ရန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏၊ ဝိပါကဗ္ဗိ၊ အကျိုးကိုလည်း၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ဝေါဟရန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဓမ္မံသဘာဝံ၊ သဘောကို၊
 နဇာနန္တိ၊ မသိကြကုန်၊ အဓမ္မံသဘာဝဗ္ဗိ၊ သဘောမဟုတ်သည်ကိုလည်း၊
 နဇာနန္တိ၊ မသိကြကုန်၊ ဇေဝံဘူတာဝ၊ ဤကဲ့သို့ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော၊ တေ၊ ထို
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ သဘာဝဓမ္မံ၊ သဘာဝဓမ္မကို၊ အသဘာဝဓမ္မံ၊ အသဘာ
 ဝဓမ္မကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အသဘာဝဓမ္မံ၊ အသဘာဝဓမ္မကို၊ သဘာဝဓမ္မံ၊ သ

တာဝံဝဓမ္မကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ပဝေဒန္တိ၊ဟောကြားကုန်၏။ ဣတိဣမိနာကာ
 ရေန၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 တိတ္ထိယာနံ၊တိတ္ထိတို့၏၊မောဟဒိဋ္ဌိပဋိလာဘိဘာဝေန၊ မောဟဒိဋ္ဌိကိုရသ
 ဖြင့်၊ပညာစက္ခုဝေကလ္လတော၊ပညာစက္ခု၍သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အနွ
 ဘာဝံ၊ကန်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ဒသေတော၊ပြတော်မူ၍၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊
 တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဇစ္စန္ဒုပမာယ၊သူကန်းဥပမာဖြင့်၊ ပကာသေတံ၊
 ထင်စွာပြခြင်းငှါ၊ဘူတပုဗ္ဗံဘိက္ခဝေတိအာဒိ၊ဘူတပုဗ္ဗံဘိက္ခဝေဤသို့အစ
 ရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုပါဠိတော်၌၊ ဘူတ
 ပုဗ္ဗန္တိ၊ ဘူတပုဗ္ဗံဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေအတိတကာလေ၊ ရှေးလွန်လေပြီး
 သောအခါ၌၊ ဘူတံနိဗ္ဗတ္တံ၊ဖြစ်ဘူးသည်ကား၊အညတရောရာဇာအဟော
 သိတိ၊အညတရောရာဇာအဟောသိဟူသည်ကား၊ပုရာတနော၊ပုရာတန
 ဟူသော၊ နာမဂေါတ္ထေဟိ၊ အမည်အနွယ်တို့ဖြင့်၊ လောကေ၊လောက၌၊
 အပါကဇော၊မထင်ရှားသော၊ဇေကာ၊တယောက်သော၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သောရာဇာအညတရံပုရိသံ အာမန္တေသိတိ၊ သော
 ရာဇာအညတရံပုရိသံအာမန္တေသိဟူသည်ကား၊ တဿရညော၊ထိုမင်း
 အား၊သောဘဂ္ဂပတ္တံ၊တင့်တယ်ခြင်းသို့ရောက်သော၊သဗ္ဗင်္ဂိသမ္ပန္နံ၊အလုံး
 စုံသောအင်္ဂါလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဩပဂုပ္ပံ၊ရွှေ
 ချည်ရွှေကဝန်ဆာဆင်သော မင်းစီးဆင်တော်သည်၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊စေးရာ
 သို့၊ အာဂတံ၊ လာသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ ဧတံ၊ဤသို့သောအကြံသည်၊
 အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ကိံအဟောသိ၊ အတတ်သို့ဖြစ်သနည်း၊
 တော၊ အိုအချင်းတို့၊ဟတ္ထိယာနံ၊ ငါ၏စီးတော်ဆင်ယာဉ်သည်၊ ဘဒ္ဒကံ
 ဝတ၊ ကောင်းစွတကား၊ ဒဿနိယံဝတ၊ရှုချင်ဘွယ်ရှိစွတကား၊ ဣတိ၊
 ဤသို့သောအကြံသည်၊အဟောသိကိရ၊ဖြစ်သတတ်၊ တေနစသမယေန၊
 ထိုအခါ၌လည်း၊ဇေကာ၊တယောက်သော၊ဇစ္စန္ဒော၊ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ကန်း
 သောသူသည်၊ရာဇင်္ဂဏေန၊ မင်းရင်ပြင်ဖြင့်၊ ဂန္ထတိ၊သွား၏၊ တံ၊ထိုသူ
 ကန်းကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊ ဣမေအနွ၊ဤ
 အကန်းတို့သည်၊ မဟာဇာနိယာခေါ၊ရှုံးပါးခြင်းကြီးရှုံးလေစွတကား၊ ဧဝ
 ခူပါနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဒဿနိယာနိ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိပါရုံတို့ကို၊
 ဒဋ္ဌံ၊မြင်ခြင်းငှါ၊နုလဘန္တိ၊မရလေကုန်၊အဟံ၊ငါသည်၊ဣမိဿာသာဝတ္ထိ
 ယာ၊ဤသာဝတ္ထိပြည်၌၊ ယတ္တကာ၊အကြင်သူလောက်ကုန်သော၊ ဇစ္စန္ဒာ၊
 ဝမ်းတွင်းကန်းတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊

တေဇေယျေ၊ ထိုဝမ်းတွင်းကန်းတို့ကို၊ သန္တိပါတာပေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍၊
 ဧတေသံ၊ ထိုဝမ်းတွင်းကန်းတို့၏၊ ဟတ္ထိန၊ လက်ဖြင့်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဟတ္ထိဿ၊
 စီးတော်ဆင်မြတ်၏၊ ဧကဒေသံ၊ တစ်တံသော၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဗုဿ၊
 ပေတွာ၊ စမ်းသပ်စေ၍၊ ဧတသံ၊ ထိုဝမ်းတွင်းကန်းတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊
 ယံသုဏေယျံ၊ အကြင်နားထောင်အံ့၊ တံသုဏံ၊ ထိုနားထောင်ရခြင်းသည်၊
 သာဓု၊ ကောင်းလေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကဋ္ဌိသီလော၊ ပျက်ရပ်ကြည်
 ဆယ်လေ့ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဧကေနဧကံ၊ တယောက်သော၊ ပုရိ၊
 သေနပုရိသံ၊ မင်းချင်းယောက်ျားကို၊ သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဇေယျေ၊ ဝမ်းတွင်းကန်းတို့ကို၊ သန္တိပါတာ
 ပေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍၊ တဿပုရိသဿ၊ ထိုမင်းချင်းယောက်ျားအား၊
 သညံ၊ အမှတ်သညာကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ကိံ အဒါသိ၊ အဘယ်သို့ပေးသ
 နည်း၊ ဘဏေ၊ အချင်းယောက်ျား၊ ဧကကော၊ တယောက်တယောက်
 သော၊ ဇေယျေ၊ ဝမ်းတွင်းကန်းကို၊ ဟတ္ထိဿ၊ ဆင်၏၊ သိသာဒိံ၊
 ဦးခေါင်းအစရှိသော၊ ဧကကံယေဝ၊ တခုတခုစီသာဖြစ်သော၊ အင်္ဂံ၊
 အင်္ဂါကို၊ ဗုဿတွာ၊ စမ်းသပ်၍၊ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌော၊
 မြင်ရပြီ၊ ဣတိသညံ၊ ဤသို့သောအမှတ်ကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တထားထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရောဟိ၊ ပြုလေ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သညံ၊ အမှတ်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ။

သောပုရိသော၊ ထိုမင်းချင်းယောက်ျားသည်၊ တထာ၊ ထိုမင်းစေတိုင်း၊
 အကာသိ၊ ပြု၏၊ အထပတ္တော၊ ထိုမှနောက်၌၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တေအန္ဓေ၊
 ထိုဝမ်းတွင်းကန်းတို့ကို၊ ပစ္စေကံ၊ တယောက်စီတယောက်စီ၊ ပုန္တိ၊ မေး
 ၏၊ ဘဏေ၊ အချင်းတို့၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်ကား၊ ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့သ
 ဘောရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေး၏၊ တေ၊ ထိုဝမ်းတွင်းကန်းတို့ကို၊
 အတ္တနာ၊ မိမိတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌာဝယဝမေဝ၊ မြင်တိုင်းမြင်တိုင်းသောကိုယ်
 အစိတ်ကိုသာလျှင်၊ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝဇ္ဇန္တော၊ ဆိုကြကုန်သည်
 ရှိသော်၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကား၊ ဒေသော၊ ဤသို့သဘောရှိ၏၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကား၊
 နေဒိသော၊ ဤသို့သဘောမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ကလဟံ၊
 ငြင်းခုံခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုကြကုန်လျက်၊ ဟတ္ထာဒိဟိ၊ လက်စသည်တို့
 ဖြင့်၊ ဥပက္ကမိတွာ၊ လုံ့လပြု၍၊ ရာဇင်္ဂဏေ၊ မင်းရင်ပြင်၌၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာ
 သော၊ ကောလဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊
 ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သပရိဇနော၊ အခြံအရံလူအပေါင်းနှင့်တကွ၊ ဧတသံ၊

ထိုသူကန်းတို့၏၊ ဟေသုလေဟိ၊ နံရိုးတို့သည်၊ ဘိဇ္ဇမာနေဟိ၊ ကျိုးကုန်သဖြင့်၊
 ဥတ္တတ္တေန၊ ပူလောင်သော၊ ဟဒယေန၊ နှလုံးရှိသဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုဝမ်းတွင်း
 ကန်းတို့၏၊ တံဝိပ္ပကာရံ၊ ထိုဘောက်ပြန်ခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မဟာဟသိ
 တံ၊ ပြင်းစွာရယ်ခြင်းကို၊ ဟသိ၊ ရယ်ရှူးလေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါ
 ဘိက္ခဝေသောရာဇာ၊ အတ္တမနောအဟောသိတိ၊ အထခေါဘိက္ခဝေသော
 ရာဇာအတ္တမနောအဟောသိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ အဗ္ဗေ၊ ဘိ၊ အဗ္ဗေဟူသောသဒ္ဒါသည်၊
 အာလပနံ၊ ခေါ်ဝေါ်သော သဒ္ဒါတည်း၊ ယာဝတိကာတိ၊ ယာဝတိကာဟူ
 သည်ကား၊ ယတ္ထက၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ ဇစ္စန္ဒာတိ၊ ဇစ္စန္ဒာဟူသည်
 ကား၊ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်၊ အန္ဓာ၊ ကန်းကုန်သော သူတို့သည်၊
 ဇာတိတော၊ ဝမ်းတွင်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အဝက္ခက၊ ဝက္ခပသာဒမရဘူး
 သောသူတို့တည်း၊ ဧကန္တန္တိ၊ ဧကန္တိဟူသည်ကား၊ ဧကတော၊ တပေါင်း
 တည်း၊ ဘဏေတိ၊ ဘဏေဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ဗဟုဇနလာပေါ၊ များစွာ
 သောလူကိုခေါ်ဝေါ်သောသဒ္ဒါတည်း၊ ဟတ္ထိ၊ ဒသေတိတိ၊ ဟတ္ထိ၊ ဒသေ
 တိဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ ဟတ္ထိ၊
 ဆင်ကို၊ သယာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ သောစဟတ္ထိ၊ ထိုဆင်
 သည်လည်း၊ သုသိက္ခိတတ္တာ၊ ကောင်းစွာသင်အပ် ပြီးသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အပရိဗန္ဓန္တော၊ မတုန်မလှုပ်၊ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏၊ ဒိဋ္ဌောနောဟတ္ထိတိ၊
 ဒိဋ္ဌောနောဟတ္ထိဟူသည်ကား၊ ဝါမဟတ္ထေန၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့်၊ ပရာမသ
 နံ၊ သုံးသပ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ တေနပုရိသေန၊
 ထိုယောက်ျားသည်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ပရာမသာပေတွာ၊ သုံးသပ်စေ
 ၍၊ ဒေသောဟတ္ထိတိ၊ ဒေသောဟတ္ထိဟူ၍၊ ပညာပိတတ္တာ၊ သိစေအပ်သည်
 ၍အဖြစ်ကြောင့်၊ တာဒိသံယေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊
 နံဟတ္ထိ၊ ထိုဆင်ကို၊ သဗ္ဗာနန္တော၊ သိကုန်သော၊ ဇစ္စန္ဒာ၊ ဝမ်းတွင်းကန်းတို့
 သည်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကား၊ ဒေသော၊ ဤသို့သဘောရှိ
 ၍၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ကုဗ္ဗောယထာ၊ အိုးကဲ့သို့တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒိ၊ သု၊ ဆိုကုန်၏၊ ကုဗ္ဗောတိစ၊ ကုဗ္ဗောဟူသည်လည်း၊
 စာဇော၊ အိုးတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 နိလောတိ၊ နိလောဟူသည်ကား၊ နာဂဒန္တနိလော၊ ဆယ်စွယ်ကောက်
 တည်း၊ သောဇ္ဈောတိ၊ သောဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထော၊ လက်တည်း၊
 နဂ်လသိသာတိ၊ နဂ်လသိသာဟူသည်ကား၊ နဂ်လသသိသာသံ၊ ထွန်တုံး

ဦး၏၊ ဤသကားရော၊ ထွန်သံကောက်တည်း။ ကောဇ္ဇောတိ၊ ကောဇ္ဇောဟူ
သည့်ကား၊ ကုသုလော၊ ကျီတည်း။ သတ္တိတိ၊ သတ္တိဟူသည့်ကား၊ ဦး၊
ပေါင်တည်း။ ပါဒေါတိ၊ ပါဒေါဟူသည့်ကား၊ ဗေဒိ၊ မြင်းခေါင်းတည်း။
ထုဏောတိ၊ ထုဏောဟူသည့်ကား၊ ထမ္ဘော၊ သည်တိုင်တည်း။ နဂုံဋ္ဌန္တိ၊
နဂုံဋ္ဌဟူသည့်ကား၊ ဝါလဿ၊ အမြီး၏၊ ဥပရိမပဒေသော၊ အထက်ဖြစ်
သောအရပ်တည်း။ ဝါလမိတိ၊ ဝါလမိဟူသည့်ကား၊ ဝါလဿ၊ အမြီး၏၊
အဂ္ဂပဒေသော၊ အပျား အရပ်တည်း။ မုဋ္ဌိဟိ ပယုဏ္ဏိသုတိ၊ မုဋ္ဌိဟိ
ပယုဏ္ဏိသုဟူသည့်ကား၊ မုဋ္ဌိယော၊ လက်ဆုပ်တို့ကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ပဟ
ရိသု၊ ထိုးသတ်ကုန်၏၊ မုဋ္ဌိဗာသတံ၊ လက်၄ လက်ပန်းသတ်ကြသည်ကို၊
အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ အတ္တမနောအဟောသိတိ၊ အတ္တမနောအဟောသိဟူ
သည့်ကား၊ ကေဋ္ဌိသိလတ္တော၊ ပျက်ပယ်ကြည်ဆယ်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ သောရာဇေ၊ ထိုမင်းသည်၊ ဇေယျဝဂ်၊ ဝမ်းတွင်းကန်းတို့၏၊ ကလ
ဟေန၊ ငြင်းခုံခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ အတ္တမနော ပဟာသေနဂဟိတမနော၊
ငြင်းစွာရယ်ခြင်းဖြင့်ယူအပ်သောစိတ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝမေ
ဝခေါတိ၊ ဧဝမေဝခေါဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဥပမာသံသန္ဓနံ၊ ဥပမာဥပ
မေယျန္တီးနှော၍ပြောသောသဒ္ဓါတည်း။ တဿ၊ ထိုဥပမာသံသန္ဓနံအနက်
ရှိသောဧဝသဒ္ဓါ၏၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧဝံဒိတဗ္ဗော၊ ထိုအပ်၏၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေယျဝဂ်၊ ဝမ်းတွင်းကန်းတို့သည်၊ အစက္ခကော၊ မျက်စိ
အမြင်မရှိကုန်၊ ဧကင်္ဂဿိနော၊ တစ်စိတ်ကိုသာမြင်ရကုန်၏၊ အနဝသေသ
တော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို၊ အပသိတွာ၊ မမြင်မူ၍၊
အတ္တနာ၊ မိမိတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌဝယဝမတ္တံ၊ မြင်ရသောအစိတ်မျှကိုသာလျှင်၊
ဟတ္ထိသညာယ၊ ဆင်ဟူသောအမှတ်ဖြင့်၊ ဣတရေဟိ၊ မိမိမှတစ်ပါးကုန်
သောသူတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သည်ကို၊ အနန္တဇာနန္တော၊ ခွင့်မပေးကုန်မူ၍၊
အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဝိဝါဒံ၊ ငြင်းခုံခြင်းသို့၊ အာပန္နော၊ ရောက်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ကလဟံ၊ ကိုယ်ထိလက်ရောက်သတ်ဝတ်ခြင်းကို၊ အတံသုယထာ၊
ပြုကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝဧဝံတထာ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဣမေအညတိတ္ထိ
ယာ၊ ဤသာသနာတော်မှတစ်ပါးသောအယူရှိသောတိတ္ထိတို့သည်၊ သက္ကာ
ယဿ၊ သက္ကာယ၏၊ ဧကဒေသံ၊ တစ်စိတ်ဖြစ်သော၊ ဂူပဝေဒနာဒိ၊ ရုပ်ဝေဒ
နာစသည်ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒိဋ္ဌိဒဿနေန၊ မိစ္ဆာအမြင်ဖြင့်၊ ယထာ
ဒိဋ္ဌိံ၊ အကြင်အကြင်မိမိတို့မြင်တိုင်း၊ အတ္တာတိ၊ ကိုယ်ဟူ၍၊ မညမာနာ
မှတ်ထင်ကုန်လျက်၊ တဿသဿတာဒိဘာဝံ၊ ထိုသဿတာအစရှိသော

အဖြစ်သို့၊ အရောမေတ္တာ၊ တင်၍၊ ဣဒမေဝ၊ ဤငါ၏အယူငါ၏အမြင်သည်
 သာလျှင်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ အညံ၊ တပါးသောသူ၏အယူအမြင်သည်၊ မောဃံ၊
 အချည်းနှီးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိနိဝိသိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အညမညံ၊
 အချင်းချင်း၊ ဝိဝေန္တိ၊ ပြင်းခုံကြကုန်၏၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
 တိုင်းသော၊ အတ္ထဉ္စ၊ အကျိုးတရားကိုလည်းကောင်း၊ အနတ္ထဉ္စ၊ အကျိုးမရှိ
 သောတရားကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဉ္စ၊ သဘာဝဓမ္မကိုလည်းကောင်း၊ အဓမ္မဉ္စ၊
 အသဘာဝဓမ္မကိုလည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နဇာနန္တိ၊ မသိ
 ကြကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အန္ဓာ၊ ကန်းကုန်၏၊ အစက္ခုကာ၊ ပညာစက္ခု
 မရှိကုန်၊ ဇစ္စန္ဒပဒိုဘာဂါ၊ ဝမ်းတွင်းကန်းအဖို့ရှိကြကုန်၏၊ ဇေတမတ္ထံဝိဒိတွာ
 တိ၊ ဇေတမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ ဓမ္မသဘာဝံ၊ ဓမ္မသဘောကို၊ ယထာ
 ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ အဇာနန္တနံ၊ မသိကြကုန်သော၊ အပဿန္တနံ၊ မမြင်
 ကြကုန်သော၊ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့၏၊ ဇစ္စန္ဒနံ၊ ဝမ်းတွင်းကန်းတို့အား၊
 ဟတ္ထိမ္ပိ၊ ဆင်၌၊ ယထာဒဿနံ၊ အကြင်အကြင်မိမိတို့မြင်သမျှကို၊ ဟတ္ထိတိ၊
 ဆင်ဟူ၍၊ မိစ္ဆာဘိနိဝိသန္တိဝိယ၊ ဖောက်ပြန်သော နှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်
 သကဲ့သို့၊ ယထာဒဿနံ၊ အကြင်အကြင်မိမိတို့မိစ္ဆာညာဏ်ဖြင့် မြင်သမျှ
 ဓမ္မအရကို၊ ဇေတမိစ္ဆာဘိနိဝေသဉ္စ၊ ထိုမှားသော နှလုံးသွင်းခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဟတ္ထစ၊ ထိုသို့နှလုံးသွင်းရာ၌လည်း၊ ဝိဝါဒါပတ္တိံ၊ ပြင်းခုံခြင်းသို့
 ရောက်ခြင်းကို၊ သဗ္ဗာကာရေတာ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တဒတ္ထဒိပနံ၊ ထိုအနက်ကိုပြတတ်လော၊ ဣမံဥဒါနံ၊
 ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထံ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ ဣမေသုကိရသဇ္ဇန္တိ၊ ဧကေသမဏာပြာဟု
 ဏာတိ၊ ဣမေသုကိရသဇ္ဇန္တိ၊ ဧကေသမဏာပြာဟုဏာဟူသည်ကား၊ ဣဝ၊
 ဤလောက၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇုပဂမေန၊ ရဟန်းပေါင်သို့ ကပ်ရောက်ခါမျှဖြင့်၊ သမ
 ဏာ၊ သမဏမည်ကုန်သော၊ ဧကေစ္စေဝ၊ အချို့သောရဟန်းတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဇာတိမက္ခေန၊ အမျိုးမျှဖြင့်၊ ပြာဟုဏာ၊ ပြာဟုဏမည်ကုန်သော၊
 ဧကေစ္စေဝ၊ အချို့သော ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဿတောလော
 ကောတိအာဒိနယပ္ပဝတ္တေသု၊ သဿတောလောကော ဤသို့အစရှိသော
 နည်းဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ အသာရေသု၊ အနှစ်မရှိကုန်သော၊ ဣမေသုဇေဒိဋ္ဌိ
 ဝတေသု၊ ဤမိစ္ဆာအယူတို့၌သာလျှင်၊ ဒိဋ္ဌာဘိနန္ဒနဝသေန၊ အယူကိုနှစ်
 သက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ရူပါဒိသု၊ ရုပ်အစရှိကုန်
 သော၊ ဒုက္ခေသု၊ ဆင်းရဲဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိပရိတာမဓမ္မေသု၊ ဖောက်ပြန်သော

တရားဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေသု ဥပါဒါ နက္ခန္ဓသံ၊ ဤဥပါဒါ နက္ခန္ဓာတို့၌၊
 တဏှာဘိနန္ဒနဒိဋ္ဌာဘိနန္ဒနာနံ၊ တဏှာအဘိနန္ဒနဒိဋ္ဌိအဘိနန္ဒနတို့၏၊ ဝသေန၊
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဇေတံမမာတိ အာဒိနာ၊ ဇေတံမမဉ္ဇါယိ အစရှိသည်ဖြင့်၊
 သဇ္ဇန္တိ ကိရ၊ စိရင်ကြလေကုန်သတတ်၊ နေသံ၊ ထိုထိတ္ထိတို့၏၊ သဗ္ဗောဟော
 ပြင်းစွာတော့ဝေခြင်းသည်၊ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား၊ ဣတိအတ္ထံ၊ ဤသို့
 သောအနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဇေတ္ထစ၊ ဤပါဠိတော်၌လည်း၊ ကိရသဒ္ဓေါ၊
 ကိရသဒ္ဓါသည်၊ အရုစိသုစနတ္ထော၊ မနှစ်သက်ခြင်းကို ပြခြင်းအနက်ရှိ
 ၏၊ တေန၊ ထိုကိရသဒ္ဓါဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုအယူ၌၊ သင်္ဂဟာကာရဏာဘာဝ
 မေဝ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းကိုပြုခြင်းမရှိသောအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏၊
 ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ သဇ္ဇန္တိ ဇေ၊ စိရင်ကာမျှသည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်
 သေး၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား၊ ဝိဂ္ဂဟနံ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းကိုယူ၍၊ ဝိဝ
 ဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကြကုန်သေး၏၊ ဣံ၊ သင်သည်၊ ဣမံဓမ္မဝိနယံ၊ ဤသုတ်အဘိ
 ဓမ္မာဝိနည်းကို၊ နအာဇာနာသိ၊ မသိ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမံဓမ္မဝိနယံ၊ ဤသုတ်
 အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို၊ အာဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်
 ဖြင့်၊ ဝိဂ္ဂဟိတကထာနုယောဂဝသေန၊ ငြင်းခုံခြင်းစကား၌ အဖန်တလဲလဲ
 လုံ့လပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိ ဂ္ဂဟစ၊ ဆန့်ကျင်သောစကားကိုယူ၍
 လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဝိဝါဒံ၊ ငြင်းခုံခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊
 ဣတ္ထစ၊ ဤဝါကျ၌လည်း၊ နန္တိ၊ နံဟူသောဝုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္ထံ၊ နိပါတ်
 မှသာတည်း။

အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိဂ္ဂဟနန္တိ၊ ဝိဂ္ဂဟနံဟူသည်ကား၊ နံဒိဋ္ဌိနိဿ
 ယံ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောအဖို့ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
 ယေဝ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် သာလျှင်၊ ဝိပရိတဒဿနတ္ထာ၊ တောက်ပြန်
 သဖြင့်မြင်တတ်သောကြောင့်၊ သဿတာဒိဝသေန၊ သဿတစသည်တို့
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဝိရုဋ္ဌိံ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းကို၊ ဂဟေ
 တွာ၊ ယူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆို
 ကြကုန်၏၊ အတ္တနောဇေ၊ မိမိ၏သာလျှင်၊ ဝါဒံ၊ အယူကို၊ ဝိသိဋ္ဌံ၊ အထူးအား
 ဖြင့်၊ အဝိပရိတံ၊ မတောက်မပြန်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဘိနိဝိဿ၊ အလွန်နှလုံး
 သွင်း၍၊ ဝေါဟရန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏၊ ယထာကိံ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်း
 ဟူမူကား၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ ဧကင်္ဂဒဿိနောယထေဝ၊ ဆင်၏တစ်ဖက်သော
 ကိုယ်ကိုမြင်ကြကုန်သကဲ့သို့၊ ဟတ္ထိဿ၊ ဆင်၏၊ ဧကေကအင်္ဂဒဿိနော၊
 တချခုသောကိုယ်အဖိတ်ကိုမြင်ကုန်သော၊ ဇေယျဇနာ၊ သူကန်းတို့သည်၊

ယံယံအင်္ဂါပဒေသံ၊ အကြင်အကြင်ကိုယ်အစိတ်ကို၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊
 ဗုဒ္ဓိတွာ၊ စမ်းသပ်၍၊ ဥာဘံ၊ သိအပ်၏၊ တံတဒေဝအင်္ဂါ ပဒေသံ၊ ထိုထို
 ကိုယ်အစိတ်ကိုသာလျှင်၊ ဟတ္ထိတိ၊ ဆင်ဟူ၍၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အညမည်၊
 အချင်းချင်း၊ ဝိပ္ပယ၊ ဆန့်ကျင်၍၊ ဝိဝေဒိ သု၊ ငြင်းခုံသတ်ဝုတ်ကြကုန်၏၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဣဒံသမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတ္ထစ၊ ဤဝါကျ၌လည်း၊ ဣသေဒ္ဓေါ
 ဣသေဒ္ဓါကို၊ သုတ္တနိဒ္ဓိဋ္ဌာတိ၊ ကြေခြင်းကိုညွှန်းပြု၍ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ စတုတ္ထသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ စတုတ္ထသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌတာ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-ဓမ္မန္တဝဂ်-၅-ဒုတိယကိရေသုတ်၊

ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ သဿတော အတ္တာစလောကောစာတိ၊ သဿ
 တောအတ္တာစလောကောစဟူသည်ကား၊ ရူဝါဒိသု၊ ရုပ်စသည်တို့တွင်၊
 အညတရံ၊ အမှတ်မရှိတပါးပါးကို၊ အတ္တာတိစ၊ အတ္တဟူ၍လည်းကောင်း၊
 လောကောတိစ၊ လောကဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တံရူပါဒိံ၊
 ထိုရုပ်စသည်ကို၊ သဿတော၊ ဖြစ်၏၊ နိစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညေဝိစ၊
 သူတပါးတို့ကိုလည်း၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂါဟေတွာ၊ ယူစေကုန်
 လျက်၊ ဝေါဟာရန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟော
 တော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ရူပံအတ္တာစေဝ(လ)ပညပေန္တိတိ၊ ရူပံအတ္တာ
 စေဝ(လ)ပညပေန္တိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊ အတ္တာ
 စေဝ၊ အတ္တလည်းမည်၏၊ လောကောစ၊ လောကလည်းမည်၏၊ သဿတော
 စ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနုဉ္စ၊ အတ္တကိုလည်းကောင်း၊ လောကဉ္စ၊
 လောကကိုလည်းကောင်း၊ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊
 သညံ၊ သညာကို၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်ကို၊ အတ္တာ
 စေဝ၊ အတ္တလည်းမည်၏၊ လောကောစ၊ လောကလည်းမည်၏၊ သဿတော
 စ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနုဉ္စ၊ အတ္တကိုလည်းကောင်း၊ လောကဉ္စ၊
 လောကကိုလည်းကောင်း၊ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏၊ အထဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ အတ္တာတိ၊ အတ္တဟူသည်ကား၊ အဟင်္ကာရဝတ္ထု၊ အဟင်္ကာရဝတ္ထု၊
 တည်း၊ လောကောတိ၊ လောကောဟူသည်ကား၊ မမင်္ကာရဝတ္ထု၊ မမင်္ကာရ
 ဝတ္ထုတည်း၊ ယံဝတ္ထု၊ အကြင်ဝတ္ထုကို၊ အတ္တနိယန္တိ၊ အတ္တနိယံဟူ၍၊

ရုက္ခတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံဝတ္ထု၊ ထိုဝတ္ထုသည်၊ အဟင်္ဂာရ မမင်္ဂာရဝတ္ထု၊
 အဟင်္ဂာရဝတ္ထု မမင်္ဂာရဝတ္ထုမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တဝတိ၊
 အတ္တဟူသည်ကား၊ သယံ၊ မိမိကိုယ်တည်း၊ လောကောတိ၊ လောကော
 ဟူသည်ကား၊ ပရော၊ သူတပါးတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တဝတိ၊ အတ္တဟူ
 သည်ကား၊ ပဉ္စသုဥပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့တွင်၊
 ဧကောခန္ဓော၊ တပါးသောခန္ဓာတည်း၊ ဣတရော၊ ဤတပါးသောခန္ဓာ
 သည်၊ လောကော၊ လောကမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တဝတိ၊ အတ္တဟူ
 သည်ကား၊ သဝိညာဏကော၊ ဝိညာဉ်နှင့်တကွသော၊ ခန္ဓသန္တာနော၊
 ခန္ဓာအစဉ်တည်း၊ အဝိညာဏကော၊ ဝိညာဉ်မရှိသောတောတောင်စသော
 အနုပါဒိဏ္ဏသဘာဝသည်၊ လောကော၊ လောကမည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တံတံ
 ဝတ္ထု၊ ထိုထိုဝတ္ထုကို၊ အတ္တဝတိစ၊ အတ္တဟူ၍လည်းကောင်း၊ လောကော
 တိစ၊ လောကဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယထာဒဿနံ၊ အကြင်အကြင်မိမိတို့
 အထင်အမြင်အတိုင်း၊ ဗုဒ္ဓော၊ နှစ်ပါးအပြားဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တဒု
 ဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့ကို၊ နိစ္စောရဝေါသဿတောတိ၊ နိစ္စောရဝေါသဿ
 တောဟူ၍၊ အာဝိနိဝိဿ၊ အလွန်နှလုံးသွင်း၍၊ ဝေါဟရန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏၊
 ဧတေန၊ သဿတောအတ္တာစ လောကောစဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ စတ္တာ
 ရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သဿတဝါဒါ၊ သဿတဝါဒတို့ကို၊ ဒသိတာ၊
 ပြအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဿတောတိ ဧတေန၊ သဿ
 တောဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ သတ္တဝိဥစ္ဆေဒဝါဒါ၊ ခုနစ်ပါးသောဥစ္ဆေဒ
 ဝါဒတို့ကိုလည်း၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဿ
 တောစ အသဿတောစတိဧတေန၊ သဿတောစ အသဿတောစ
 ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ အတ္တာစ၊ ကိုယ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ လောကောစ၊ လောကသည်လည်းကောင်း၊ သဿတော၊ ဖြစ်၏၊
 ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ အတ္တာစ၊ ကိုယ်သည်လည်းကောင်း၊ လောကောစ၊
 လောကသည်လည်းကောင်း၊ အသဿတော၊ မမြဲ၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဿ
 တောစ၊ မြဲသည်လည်းရှိ၏၊ အသဿတောစ၊ မမြဲသည်လည်းရှိ၏၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ အယဝါ၊ တနည်းကား၊ သော
 ဧဝအတ္တာစ၊ ထိုအတ္တသည်လည်းကောင်း၊ ယောဧဝလောကောစ၊ ထို
 လောကသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တဝင်္ဂိဒ္ဓိကာနိဝိယ၊ အတ္တဝင်္ဂိအယူရှိ
 သောဒိဋ္ဌိတို့ကဲ့သို့၊ သဿတောစ၊ မြဲသည်လည်းရှိ၏၊ အသဿတောစ၊
 မမြဲသည်လည်းရှိ၏၊ သိယာ၊ ရံခါ၊ သဿတော၊ မြစ်၏၊ သိယာ၊ ရံခါ၊

အသဿတော၊ မဋ္ဌိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သဗ္ဗထာဝိ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် လည်း၊ ဣမိနာ၊ ဤပါဠိပဒေသဖြင့်၊ ကေစ္စသဿတဝါဒေါ၊ ကေစ္စသဿတဝါဒကို၊ ဒသမိတော၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေဟိ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ သဿတဝါဒေ၊ သဿတဝါဒ၌လည်းကောင်း၊ အသဿတဝါဒေ၊ အသဿတဝါဒ၌လည်းကောင်း၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိဿ၊ မြင်၍၊ အတ္ထာ၊ ကိုယ်သည်လည်းကောင်း၊ လောကော၊ လောကသည်လည်းကောင်း၊ နေဝသဿတော၊ မြဲသည်လည်းမဟုတ်၊ နိသဿတော၊ မမြဲသည်လည်းမဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိက္ခေပံ၊ ပျံလွင့်ခြင်းကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကြကုန်လျက်၊ ဝိဝေဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကြကုန်၏၊ သယံကတောတိ၊ သယံကတောဟူသည်ကား၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေသံတေသံသတ္တာနံ၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့အား၊ အတ္တာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မာနုဓမ္မံ၊ ဓမ္မအနုဓမ္မကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုခဒုက္ခာနိ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲတို့ကို၊ ပဒိုသံဝေဒေတိယတာ၊ ခံစားသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်၊ အတ္တာနုဉ္စ၊ မိမိကိုလည်းကောင်း၊ တဿအတ္တသစ၊ ထိုအတ္တ၏လည်း၊ ဥပဘောဂတုတံ၊ အသုံးအဆောင်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကိဉ္စနပလိဗောဓေသင်္ခါတံ၊ တစ်ခုတခုသောပလိဗောဓဟုဆိုအပ်သောလောကဉ္စ၊ လောကကိုလည်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အဘိနိမ္မိနာတိ၊ အလွန်ပြုပြင်ဘန်ဆင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တလဒ္ဓိဝိယ၊ အတ္တလဒ္ဓိကဲ့သို့၊ တေသံ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏၊ အယဇ္ဈိလဒ္ဓိ၊ ဤအယူသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

ပရံကတောတိ၊ ပရံကတောဟူသည်ကား၊ ပရေန၊ တပါးသောသူသည်၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ အတ္တတော၊ လိုရင်းအနက်အားဖြင့်၊ ပရေန၊ တပါးသော၊ ဣသယရေနဝါ၊ အစိုးရသောသူသည်လည်းကောင်း၊ ပဇာပတိနာဝါ၊ သတ္တဝါတို့၏ အရှင်ဖြစ်သော ဗြဟ္မာစသော သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကာလေနဝါ၊ ကာလမည်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ ပကတိယာဝါ၊ ပကတိမည်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တာ၊ အတ္တဘောကိုလည်းကောင်း၊ လောကော၊ လောကကိုလည်းကောင်း၊ ကတော၊ ပြုပြင်၏၊ နိမ္မိနိတော၊ ဘန်ဆင်း၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သယံကတောပရံကတောတိ၊ သယံကတောပရံကတောဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ္တာနုဉ္စ၊ အတ္တဘောကိုလည်းကောင်း၊

လောကဉ္စ၊ လောကကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိနန္တော၊ ဘန်ဆင်းသော၊ ဣဿရာ
 ဒယော၊ ဣဿရအစရှိသောသုတ္တံသည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ သယမေ
 ဝ၊ မိမိတို့အလိုလိုသာလျှင်။ နနိဗ္ဗိနန္တိ၊ မဘန်ဆင်းကုန်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်
 သဖြင့်ကား၊ တေသံတေသံသတ္တာနံ၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏၊ ဓမ္မာဓမ္မံ၊ ဓမ္မ
 အဓမ္မကို၊ သဟကာရိကာရဏံ၊ တက္ခုပ္ပိဘက်အကြောင်းကို၊ လဘိတွာဝ၊
 ရ၍သာလျှင်၊ အဘိနိဗ္ဗိနန္တိ၊ ဘန်ဆင်းနှိုင်းကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 အတ္တာစ၊ အတ္တဘောကိုလည်းကောင်း၊ လောကောစ၊ လောကကိုလည်း
 ကောင်း၊ သယံကတောစ၊ မိမိလည်းပြုအပ်၏၊ ပရံကတောစ၊ သူတပါးတို့
 လည်းပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကတ္တာနံ၊ အချို့သောလူတို့၏၊ လဗ္ဗိ၊ အယူ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသယံကာရောအပရံကာရောတိ၊ အသယံကာ
 ရောအပရံကာရောဟူသည်ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူအား၊ သယံ
 ကာရော၊ မိမိပြုပြင်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသယံ
 ကာရော၊ အသယံကာရမည်၏၊ ဧတဿ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူအား၊ ပရံကာ
 ရော၊ တပါးသော ပြုပြင်တတ်သောသူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အပရံကာရော၊ အပရံကာရမည်၏၊ အနုနာသိကာဂမံ၊ နိဂ္ဂဟိတ်
 လာခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အသယံကာရောအပရံကာရောတိ၊ အသယံ
 ကာရောအပရံကာရောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အယံ၊ ဤအယူသည်၊ ဥတ
 ယတ္ထ၊ ငှေးနှစ်ပါဒ၌၊ ဧဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဥတယံ၊ ငှေးနှစ်ပါးကို၊
 ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏၊ အထ၊ ထိုသို့သယံကာရပရံကာရအားဖြင့်မဖြစ်သည်
 ရှိသော်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့စောဒနာ
 ရှိသောကြောင့်၊ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နောတိ၊ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ယဒိစ္ဆာသမုပ္ပန္နော၊ အကြင်အကြင်အလိုအလျောက်ကောင်း
 စွာဖြစ်၏၊ ဧကနိကာရဏေန၊ တစ်ခုတခုသောအကြောင်းနှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊
 ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နောတိဝါဒေါ၊ အဓိစ္စသမုပ္ပါဒ္ဓော
 ဟူသောဝါဒကို၊ ဒသိတော၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတေန၊ ထိုအ
 ဓိစ္စ သမုပ္ပန္နဝါဒဖြင့်လည်း၊ အဟေတုကဝါဒေါပိ၊ အဟေတုကဝါဒကို
 လည်း၊ သင်္ဂဟိတော၊ သဗ္ဗိဟံအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝ
 ဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေဒိဋ္ဌိဂတိကာ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌိဂတိက
 ဝုတ္တိလ်တို့သည်၊ အတ္တာနံဝိသ၊ အတ္တဘောကဲ့သို့၊ တဿ၊ အတ္တဿ၊ ထိုအတ္တ
 ဘော၏၊ ဂုဏဘူတံဝါ၊ ဂုဏ်ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော၊ ကိဉ္ဇနဘူတံဝါ၊ ကိဉ္ဇနသ
 ဘောဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော၊ သုခဒုက္ခဗ္ဗိ၊ သုခဒုက္ခကိုလည်း၊ သဿတာဒိဝ

သေန၊ သဿတဝသညတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဘိနိဿယ၊ နှလုံးသွင်း၍၊
 ဝေါဟရန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ပညတ်ကြကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏၊ တံဝါဒံ၊
 ထိုအယူကို၊ ဒသေတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ သန္တေကေသမဏ၊ ဗြဟ္မဏာတိအာဒိ၊
 သန္တေကေသမဏ၊ ဗြဟ္မဏာ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တံဝါဒံ၊ ထိုဝါဒသည်၊
 ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဧတမတ္ထံ
 ဝိဒိတွာတိဧတ္ထပန၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသော ဤပါဌ်၌ကား၊ ဣ၊ ဤစတုတ္ထ
 သုတ်၌၊ ဇစ္စန္ဒ၊ ပမာယ၊ သူကန်းဥပမာ၏၊ အနာဂတတ္တာ၊ မလာသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဟိတွာ၊ ပယ်စွန့်ခဲ့၍၊ ဟေဋ္ဌာ၊
 အောက်ဖြစ်သောစတုတ္ထသုတ်၌၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်း
 ဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ယှဉ်အပ်၏၊ တထာ၊
 ထိုအတူ၊ ဂါထာယဝိ၊ ဂါထာ၌လည်း၊ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ယှဉ်အပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အန္တရာဝဝိသီဒန္တိ၊ အပတွာဝတမောဂဓန္တိ၊ ဧတ္ထ၊
 အန္တရာဝဝိသီဒန္တိ၊ အပတွာဝတမောဂဓံ ဟူသော ဤပါဌ်၌၊ အယံ၊ ဤဆို
 လတ္တံ့သည်ကား၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ တဿဝိသေသပါဌဿ၊ ထို
 ဝိသေသပါဌ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဧဝံဒိဋ္ဌိဂတေသုစ၊ ဤသို့သောမိစ္ဆာ
 အယူတို့၌လည်းကောင်း၊ ဧဝံဒိဋ္ဌိနိဿယေသုစ၊ ဤသို့သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်း
 ဟူသောဌိရာတို့၌လည်းကောင်း၊ သဇ္ဇမာနာ၊ ကပ်ငြိကြကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဂတိ
 ကာ၊ မိစ္ဆာအယူရှိသောဂုတ္တုလ်တို့သည်၊ ကာမေဃာဒိနံ၊ ကာမေဃအစ
 ရှိကုန်သော၊ စတုန္တံ၊ ဩဇာနံ၊ လေးပါးသော ဩဇာတို့၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 သံသာရမဟောဇာသေဝ၊ သံသာရာတည်းဟူသောကြီးစွာသောဩဇာ၏
 သာလျှင်၊ အန္တရာဝမဇ္ဈေဝ၊ အလယ်၌သာလျှင်၊ တေသံ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 တို့အား၊ သံသာရတာဝေန၊ ကျင်လည်သည်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ပတိဋ္ဌတ္ထေန၊ တည်ထောက်ရာဖြစ်သောအနက်အားဖြင့်၊ ဩဂါဓ
 သင်္ခါတံ၊ တည်ထောက်ရာဟုဆိုအပ်သော၊ ယံနိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ဆိပ်
 ကမ်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံနိဗ္ဗာနံဝါ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဆိပ်ကမ်းသို့လည်း၊ အဓိဂရ
 ဝါယော၊ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ယောအရိယမဂ္ဂေါဝါ၊ အကြင်အရိယ
 မဂ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံအရိယမဂ္ဂံဝါ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း
 ဖြစ်သောအရိယမဂ်တရားသို့လည်း၊ အပတွာဝ၊ မရောက်မူ၍ သာလျှင်၊
 အနဓိဂတိတွာဝ၊ မရမူ၍သာလျှင်၊ ဝိသီဒန္တိ၊ နစ်မွန်းကုန်လတ္တံ့၊ သံသီဒန္တိ၊
 နစ်မြုပ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဧတေန၊ ဤအရိယမဂ်တရားဖြင့်၊ အရိယာ၊ အရိယာ

တို့သည်၊ ဩဂါဓန္တိပတိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ထောက်ရပ်တန့်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဇေတနာတိပဒေန၊ ဇေတနဟူသော ဘျီပုဒ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌော၊ ညွှန်းပြ
 အပ်သော၊ သောအရိယမဂ္ဂေါ၊ ထိုအရိယမဂ်သည်၊ ဩဂါဓော၊ ဩဂါဓ
 မည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတ္ထအရိယမဂ္ဂေ၊ ဤအရိယမဂ်တရား၌၊ အရိယာ၊
 အရိယာတို့သည်၊ ဩဂါဓန္တိပတိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ထောက်ရပ်တန့်ကုန်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထာတိပဒေန၊ ဧတ္ထဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌံ၊ ညွှန်းပြအပ်
 သော၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်သည်၊ ဩဂါဓော၊ ဩဂါဓမည်၏၊ အရိယ
 မဂ္ဂေါစ၊ အရိယမဂ်သည် လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည် လည်း
 ကောင်း၊ ဩဂါဓော၊ ဩဂါဓမည်၏၊ ဩဂါဓမေဝ၊ ဩဂါဓပုဒ်ကိုသာလျှင်၊
 ဧတ္ထ၊ ဤအရော၌၊ ရဿတ္တံ၊ ရဿအဖြစ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဩဂဓန္တိ၊ ဩဂဓံ
 ဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တံဩဂဓံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်အရိယမဂ်တည်း
 ဟူသော ဆိပ်ကမ်းကို၊ တမေဝဓံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်အရိယမဂ်တည်းဟူသော
 ဆိပ်ကမ်းကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဒဝိသာဂေါ၊ ပုဒ်ကိုဝေဘန်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊
 ပြုအပ်၏၊ ပဉ္စမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ပဉ္စမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-ဇေယျဝဂ်-၆-တတိယကိရသုတ်။

ခာဠေ၊ ခာဠသုတ်၌၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်၊ ဟေဠာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယ
 မေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဧတ္ထပန၊
 ဣမံဥဒါနံဟူသော ဘျီပါဌ်၌ကား၊ ဒိဋ္ဌိတဏှာမာနေသု၊ ဒိဋ္ဌိတဏှာမာနတို့
 ၌၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တေ၊ ထိုဒိဋ္ဌိတဏှာမာနတို့ကို၊ နုရ
 တော၊ အဝေးမှ၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်မှန်စွာ၊ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား၊ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ခါရတရား၌၊
 အနာဒိနဝဒယိတာယ၊ အပြစ်ကိုရှုလေ့မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖိစ္ဆာ
 တိနိဝိဋ္ဌဿ၊ မှားသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ယဘာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
 စွာ၊ အပဿတော၊ မမြင်သောသူအား၊ တတ္ထ၊ ထိုဖိစ္ဆာအယူ၌၊ အနာဒိန
 ဝတာယစ၊ အပြစ်ကိုမရှုသဖြင့်လည်း၊ ယထာက္ကမံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ သံသာ
 ရတော၊ သံသာရာမှ၊ အတိဝတ္တနနာတိဝတ္တနဒိပနံ၊ ကောင်းစွာလွန်မြောက်
 ခြင်းမလွန်မြောက်ခြင်းကို ပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေ

၃၁၆ ဥဒါန်းအတ္ထကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သိ။ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ယဉ်အပ်၏။ ၊

တတ္ထတာသုဥဒါနဂါထာသု၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာတို့တွင်း၊ ပဌမဂါထာယံ၊ ပဌမဂါထာ၌၊ အဟံကာရပသုတာယံပဇာပတိ၊ သဿတောအတ္တာစလောကောစာတိ၊ အဟံကာရပသုတာယံပဇာပတိသဿတောအတ္တာစလောကောစဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ သယံကာရသင်္ခါတံ၊ သယံကာရဟုဆိုအပ်သော၊ အဟံကာရံ၊ သတ္တလောကကိုငါပြုပြင်စီရင်အပ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗိ၊ မိစ္ဆာအယူကို၊ ပသုတာအနုယုတ္တာ၊ လုံ့လပြုကုန်သော၊ အယံပဇာမိစ္ဆာတိနိဝိဇ္ဇောသတ္တကာယော၊ ဌာသောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသော ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ ပရံကာရပသံဟိတာတိ၊ ပရံကာရပသံဟိတာဟူသည်ကား၊ အပရောအညော၊ တပါးသော၊ ဣဿရာဒိကော၊ ပိဿနိုးအစရှိသောသူသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တပရံကာရနိဗ္ဗိသန္တိသဟိတတာယ၊ ဖြစ်သော တပါးသောသူသည် ပြုပြင်၏ဟူသော မိစ္ဆာအယူကိုကောင်းစွာမှီအပ်သည်နှင့်၊ ဥပသံဟိတာ၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရံကာရပသံဟိတာ၊ ပရံကာရပသံဟိတာမည်၏။ ဧတဒေကေနာ၊ ဟူညံသုတိ၊ ဧတဒေကေနာ၊ ဟူညံသုဟူသည်ကား၊ ဧတံနိဗ္ဗိဒ္ဓယံ၊ ထိုမိစ္ဆာနိဗ္ဗိဒ္ဓနိပါးအပေါင်းကို၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏား တို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုသယံကာရပရံကာရအယူနှစ်ပါး၌၊ ဧဝံသဒသိနေ၊ အပြစ်ကိုမြင်လေ့ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နဇာနိံသု၊ ခွင့်မလွှတ်ကုန်၊ ကထံ၊ အတယ်သို့ ခွင့်မလွှတ်ကုန်သနည်း၊ ဟိဝိဇ္ဈာဓေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့၊ သတိ၊ သတိသည်၊ သယံကာရေ၊ သယံကာရနိဗ္ဗိဒ္ဓံ၊ ကာမံကာရေတော၊ အလိုသည် ပြုပြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဣဋ္ဌေနော၊ အလိုရှိသဖြင့်သာလျှင်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနိဋ္ဌေန၊ အလိုမရှိသဖြင့်၊ နဘဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ကောစိ၊ တစ်တယောက်သောသူသည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ အနိဋ္ဌံ၊ အနိဋ္ဌာရုံကို၊ နဣန္ဒြိယံ၊ အလိုမရှိ၊ အနိဋ္ဌံ၊ အနိဋ္ဌသဘောသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘဝတိစ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်ပြန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သယံကာရော၊ သယံကာရနိဗ္ဗိဒ္ဓကို၊ နာနဇာနိံသု၊ ခွင့်မလွှတ်ကုန်၊ ပရံကာရော၊ ပရံကာရ နိဗ္ဗိသညံလည်း၊ ဣဿရဟေတုကော၊ ပိဿနိုးအစရှိသော အစိုးရသောပုဂ္ဂိုလ်လျှင်အကြောင်းရှိသည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်

အံ့၊ သွာယံသော အယံ ဣဿရော၊ ထိဝိဿနိး အစရှိသော အစိုးရသော သူ
သည်။ အတ္တတ္ထံဝါ၊ မိမိတို့၏ အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ ကရေယျ၊ ပြုနိုင်ရာ၏။
ပရတ္တံဝါ၊ သူတပါး အကျိုးကိုလည်း၊ ကရေယျ၊ ပြုနိုင်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထို
အတ္တတ္ထပရတ္တ နှစ်ပါးတို့တွင်၊ အတ္တတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးကို၊ ယဒိကရေယျ၊
အကယ်၍ ပြုအံ့၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အကတကိစ္စော၊ မပြုအပ်သော ကိစ္စ
ရှိသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊
အသိဒ္ဓဿ၊ မပြီးသော အမှုကို၊ သာဓနတော၊ ပြီးစေခြင်းကြောင့်တည်း။
ပရတ္တံ၊ သူတပါးတို့၏ အကျိုးကို၊ အထကရေယျ၊ အကယ်၍ ပြုအံ့၊ သဗ္ဗေသံ၊
ခပ်သိမ်းသော သူတို့၏၊ ပတိတသုခမေဝ၊ စီးပွားချမ်းသာကိုသာလျှင်၊ နိပ္ပဇ္ဇေ
ယျ၊ ပြီးစေနိုင်ရာ၏။ အဟိတံဒုက္ခံ၊ အစီးအပွားမရှိသော သဘော ဆင်းရဲ
သော သဘောကို၊ နနိပ္ပဇ္ဇေယျ၊ မပြီးစေနိုင်ရာ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
နိပ္ပဇ္ဇတိစ၊ ပြီးလည်းပြီးစေဘိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဿရဝသေန၊ ပိဿ
နိး စသော အစိုးရ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိကာရော၊ ပရိကာရသည်၊ နသိဇ္ဈ
တိ၊ မပြီး၊ ဣဿရသင်္ခါတံ၊ အစိုးရဟုဆိုအပ်သော၊ အညံ့နိရပေက္ခံ၊ တပါး
ကိုမငဲ့သော၊ ဧတံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ယဒိစနိစ္စံ၊ အကယ်၍ မြဲတုံ
အံ့၊ ပဝတ္တိယာ၊ ပဝတ္တိအခါ၌၊ သိယာ၊ ရံခါ၊ ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဥပ္ပတ္တိ၊
ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊
သဗ္ဗေယေဝ၊ ခပ်သိမ်းသော အကြောင်းတို့နှင့်သာလျှင်၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်း
တည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗကာရဏဿ၊ ဖြစ်စေအပ်သော အကြောင်း၏၊ သန္တိဟိ
တတ္တာ၊ စည်းဝေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိ
သော်၊ အဿကာရဏဿ၊ ထိုအကြောင်းအား၊ အညမ္ဘိ၊ တပါးလည်းဖြစ်
သော၊ သဟကာရိကာရဏံ၊ တကွပြုတတ်သော အကြောင်းကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊
အလိုရှိအပ်၏။ ထံဟေတုကောဧဝ၊ ထိုသဟကာရိအကြောင်းရှိသည်ဖြစ်
၍သာလျှင်၊ ဣဿရေန၊ ပိဿနိး စသော အစိုးရသော သူသည်၊ ပရိကပ္ပိတေန၊
ကြံမာအပ်သော၊ သာမတ္ထိယေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အပရိနိဋ္ဌံ၊ မပြီးစေ
အပ်၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣဿရဟေတုကော၊ ပိဿနိး နတ်လျှင် အကြောင်း
ရှိသော၊ ပရိကာရော၊ ပရိကာရသည်၊ နသိဇ္ဈတိယထာ၊ မပြီးသကဲ့သို့၊
ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဇာပတိပုရိသပကတိဗြဟ္မာဒိဟေတုကောပိ၊ ပဇာ
ပတိနုတ်ယောကျ်ား ပကတိဗြဟ္မာ အစရှိသည်လျှင် အကြောင်းရှိသော
ပရိကာရ သည်လည်း၊ နသိဇ္ဈတိ၊ မပြီးစေနိုင်သည်သာတည်း။ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ တေသမ္ဘိ၊ ထိဝိဿနိး စသော သူတို့၏

လည်း၊ ဂုတ္တဒေါသာနာတိ ဂုတ္တနုတောစ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြစ်ကို မလွန်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အသိဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုထို
အကြောင်း၏ မပြီးခြင်းကြောင့်တည်း၊ ဧတဒေနောနာ ဟညံသုတိ၊ ဧတဒေ
ကောနာ ဟညံသုဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ယေပန၊ အကြင်အဓိစ္စသမုပ္ပန္န ဝါဒီ ဂုတ္တုလံတို့သည်ကား၊ ယထာဂုတ္တ
သယံကာရပရိကာရံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သယံကာရပရိ
ကာရအယူကို၊ အနုနုဇာနန္တာပိ၊ ခွင့်ပင်မပြုသော်လည်း၊ အတ္တာနုဉ္စ၊ မိမိ
ကိုယ်ကို လည်းကောင်း၊ လောကဉ္စ၊ လောကကို လည်းကောင်း၊ အဓိစ္စ
သမုပ္ပန္နန္တိ၊ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နဟူ၍၊ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏၊ တေဝိ၊ ထိုအဓိစ္စ
သမုပ္ပန္န ဝါဒီ ဂုတ္တုလံတို့သည်လည်း၊ နံသလ္လံ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော
ပြောငှ်ကို၊ နအဒ္ဓသံသု၊ မမြင်ကြကုန်၊ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နန္တိ ဝါဒီနောပိ၊ အဓိစ္စ
သမုပ္ပန္နဟူ၍ အယူရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေပန၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့
သည်လည်း၊ မိစ္ဆာဘိနိဝေသံ၊ မိစ္ဆာဘိနိဝေသကို၊ အနုတိက္ကမနတော၊
မလွန်စေနိုင်ခြင်းကြောင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ အဇာနန္တာ၊ မသိကြ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကို၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရာ၌၊
ဒုက္ခုပ္ပါဒနတော၊ ဒုက္ခကိုဖြစ်စေသောအားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈနဋ္ဌေန၊ စူးဝင်တတ်
သောအနက်အားဖြင့်၊ သလ္လန္တိ၊ ပြောငှ်ဟူ၍၊ နပသမိံသု၊ မမြင်ကြကုန်၊
တေဉ္စသလ္လံ ပဋိကစ္စပဿတောတိ၊ တေဉ္စသလ္လံ ပဋိကစ္စပဿတောဟူ
သည်ကား၊ ယေပနအာရဒ္ဓဝိပဿကော၊ အကြင်အားထုတ်အပ်သောဝိ
ပဿနာရှိသော ဂုတ္တုလံသည်ကား၊ ပဉ္စဝိဥပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသောဥပါဒါ
နက္ခန္ဓာတို့ကို၊ အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအားဖြင့်၊ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲအားဖြင့်၊
အနတ္တတော၊ ကိုသ်မဟုတ်သော အားဖြင့်၊ သမနုပဿတိ၊ ကောင်းစွာ
အဖန်တလဲလဲရှု၏၊ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ တေဉ္စဝိပရိတဒဿနံ၊
ဤဘောက်ပြန်သော မိစ္ဆာအမြင်ကိုလည်းကောင်း၊ အညဉ္စ၊ ဤသုံးပါးမှ
တပါးလည်းဖြစ်သော၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ မိစ္ဆာဘိနိဝေသဉ္စ၊ မိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိကိုနှုတ်လွှဲသွင်းခြင်းကို လည်းကောင်း၊ တေသံ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏ နိဿ
ယဘူတော၊ မှီရာဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓေစ၊ ငါးပါးသောဥပါဒါ
နက္ခန္ဓာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာဇနနတောစ၊ နှိပ်စက်တတ်သော
ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဒုရုဒ္ဓါရတောစ၊ နှုတ်နိုင်ခဲ့သောကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ သလ္လန္တိ၊ ပြောငှ်ဟူ၍၊ ပဋိကစ္စပုဗ္ဗေယေဝ၊ ရှေးမဆွကသာလျှင်၊
ဝိပဿနာပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဿ

၂၀

တော၊ မြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အရိယ မဂ္ဂက္ခဏေ။ အရိယမဂ်ခဏန္တံ။
 ကေန္တေနော။ စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ အဟံကရောမိ။ ငါသည်လောကကို
 ပြုပြင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား။ နဟောတိ။ အဟံ
 ကာရဒိဋ္ဌိမဖြစ်၊ အတ္တနောကာရကတာဝေါ၊ အတ္တနောကာရကအဖြစ်သည်။
 တဿ၊ ထိုအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ နဥပဋ္ဌာတိယထာစ။ မထင်သကဲ့သို့
 လည်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပရော၊ တပါးသောသူသည်။ ကရောတိ၊ ပြုပြင်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကေဝလံပန။
 သက်သက်သော်ကား။ အနိစ္စသင်္ခါတံ။ အနိစ္စဟုဆိုအပ်သော၊ ပဋိစ္စသ
 မုပ္ပန္နဓမ္မမတ္တမေဝ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နဓမ္မသည် သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဧတ္တာဝတာ။ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်း
 စွာ။ ပဋိပန္နဿ။ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဗ္ဗထာပိ။ ခပ်သိမ်းသောအပြား
 အားဖြင့်လည်း။ ဒိဋ္ဌိမာနာတာဝေါ။ ဒိဋ္ဌိမာနမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿိ
 တော၊ ပြအပ်၏။ တေနစ၊ ထိုသို့ပြသဖြင့်လည်း၊ အရဟတ္တပဏ္ဍိယာ။ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သံသာရသမတိက္ခမော။ သံသာရ
 ကိုကောင်းစွာလွန်မြောက်ခြင်းကို၊ ပကာသိတော။ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ။
 ဖြစ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဋ္ဌိဂတော၊
 မိစ္ဆာအယူ၌၊ အလ္လိနော၊ ကပ်ငြိ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 သံသာရတော၊ သံသာရမှ၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဥက္ခိပိတံ၊ ချီကြွခြင်းငှါ၊
 နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒေသေဝံ၊ ပြခြင်း
 ငှါ၊ မာနုပေတာတိဂါထံ၊ မာနုပေတာဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ
 ၏။ တတ္ထတိသံဃဒါနဂါထာယံ၊ ထိုဒုတိယဥဒါန်းဂါထာ၌၊ မာနုပေတာ၊
 မာနနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကသင်္ခါ
 တာ၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကဟုဆိုအပ်သော၊ အယံပဇာသတ္တကာယော၊ ဤသတ္တဝါ
 အပေါင်းသည်၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူသည်၊ သုန္ဓရာ၊ ကောင်း၏၊ မယှံ၊ ငါ၏၊
 အာဒါယော၊ စွဲလမ်းခြင်းသည်၊ သုန္ဓရော၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တ
 နောဂါဟဿ၊ မိမိ၏အယူကို၊ သံပဂ္ဂဟလက္ခဏေန၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းလက္ခ
 ဏာရှိသော၊ မာနေန၊ မာနနှင့်၊ ဥပေတာ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။
 မာနဂန္ထာမာနဝိနိဗန္ဓာတိ၊ မာနဂန္ထာမာနဝိနိဗန္ဓာဟူသည်ကား၊ အပရာ
 ပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ တေနဥပ္ပဇ္ဈမာနေန၊ ထိုသို့ဖြစ်စေတတ်သောမာနဖြင့်၊ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဟံဒိဋ္ဌိ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကို၊ နပဋိနိဿန္တတိ၊ မစွန်း
 တတောဇေ၊ ထိုသို့မစွန်းသောကြောင့်သာလျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ

၏။ သန္တာနဿ၊ ခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဂန္ထိတတ္တာစ၊ ထုံးစံတတ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ဝိနိဗန္ဓတ္တာစ၊ မြစ်စွန်းချည် ရပ်ပတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မာနဂန္ဓာမာနဝိနိဗန္ဓာ၊ မာနဂန္ဓာမာနဝိနိဗန္ဓမည်၏။
ဒိဋ္ဌိသုဿရမ္ဘကတာ သံသာရုံနာတိဝတ္တတိတိ၊ ဒိဋ္ဌိသုဿရမ္ဘကတာ
သံသာရုံနာတိဝတ္တတိဟူသည်ကား၊ ဣဒမေဝသစ္စံမောဃမညန္တိ၊ ဣဒမေ
ဝသစ္စံမောဃမညံဟူ၍၊ အတ္တုက္ကံသနပရဝ မ္ဘနဝသေန၊ မိမိကိုယ်ကိုပြီး
မြောက်ခြင်းသူတပါးတို့အား နှိမ့်ချခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ
၏၊ ဒိဋ္ဌာတိနိဝေသေန၊ အယူဟူသောနှလုံးသွင်းဖြင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့
၏၊ ဒိဋ္ဌိသု၊ အယူတို့၌၊ သာရမ္ဘကတာကတာသာရမ္ဘကတာဝိရောဓ၊ ချွတ်
ချယ်သောစကားကိုပြုတတ်ကုန်သောချွတ်ချယ်ခြင်းသည်ဆန့်ကျင်ခြင်းရှိ
ကုန်သော၊ သံသာရသန္တိသဟိတာနံ၊ သံသာရာကိုကောင်းစွာ မှီကုန်သော
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့အား၊ အဝိဇ္ဇာတဏှာနံ၊ အဝိဇ္ဇာတဏှာတို့ကို၊ အပ္ပဟာနတော၊
မပယ်နှိုင်းခြင်းကြောင့်၊ သံသာရံ၊ သံသာရာကို၊ နာတိဝတ္တတိနုအတိက္ကမတိ၊
မလွန်မြောက်နိုင်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ ဆဋ္ဌ
သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-စက္ခုဝဂ်-၇-သုဘူတိသုတ်။

သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ သုဘူတိတိ၊ သုဘူတိဟူသည်ကား၊ တဿ
ထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်းဟိဝိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီး
အံ့၊ သောအာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သည်၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်
တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊
ကတာသိနိဟာရော၊ ပြုအပ်သော ဆုတောင်းခြင်းရှိသော၊ ကပ္ပသတ
သဟာသံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး၊ ဥပစိတပုညသမ္ဘာရော၊ ဖြည့်
ဆည်းဘူးအပ်သော ကောင်းမှုအဆောက်အဦရှိသောသူတည်း၊ ဣမသ္မိ
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဥဇ္ဇာရ
ဝိဘဝေ၊ ပြန်ပြောသောစည်းစိမ်ရှိသော၊ ဂဟပတိကုလေ၊ သူကြွယ်အမျိုး
၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇော၊ ဖြစ်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေ
သနာတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ သံဝေဂဇာတော၊ လိတ်လန့်ခြင်းရှိ
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဃာရာ၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊

ကတာမိကာရတ္တာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ စာစေ့န္ဒော၊ စေ့ဆော်လျက်၊ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြုသည်ရှိသော်၊
 နမိရသေဝ။ မကြာမြင့် မိသားလျှင်၊ ဆဇ္ဇဘိညော၊ ခြောက်ပါးသော
 အဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတာဝနာယ၊
 ဗြဟ္မဝိဟာရတာဝနာ၏၊ ဥက္ကံသပါရဒိပတ္တိယာပန၊ အလွန်သောပါရဒိရှိ
 သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သောကြောင့်သာလျှင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမး
 ငါဘုရား၏၊ သံဝကာနံ၊ တပည့်သားဖြစ်ကုန်သော၊ အရုဏဝိဟာရိနံ၊
 ကိလေသာကင်းသဖြင့်နေလေ့ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်း၊ ယဒိဒံ
 ယောအယံသုဘူတိ၊ အကြင်သုဘူတိမထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဇေတံဇေသော
 သုဘူတိထေရော၊ ဤသုဘူတိမထေရ်သည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အရုဏဝိဟာရေ၊ အရုဏဝိဟာရအရာ၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဇေတဒဂ္ဂေ၊ ဇေတဒင်္ဂအရာ၌၊ ဌပိတော၊ ထားထော်မှုအပ်သောမဟာ
 ထေရ်တည်း၊ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊
 သာယန္တသမယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌၊ ဒိဝါဌာနတော၊ နေနေရာအရပ်မှ၊
 ဝိဟာရင်္ဂဏံ၊ ကျောင်းဦးသို့၊ ဩတိဇ္ဈော၊ သက်ဆင်း၍၊ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊
 ပရိသတ်လေးပါးအလယ်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧဒေသန္တံ၊ ဟောတော်မူသော၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဒေသနာပရိယေခသာနေ၊ ဒေ
 သနာတော်အဆုံး၌၊ ဝုဠဟိတွာ၊ ထ၍၊ ဝန္တိဿာမိ၊ ရှိခိုးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာ
 လပရိစ္ဆေဒံ၊ ကောလအပိုင်းအခြားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနိုးမဝေးသောအရပ်၌၊ အညတရေ၊ အမှတ်မရှိသော
 ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ နိဿိန္ဒော၊ နေလျက်၊ ဗလသမာပတ္တံ၊ ဗလသမာ
 ပတ်ချမ်းသာကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စား၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေနခေါပန
 သမယေနအာယသ္မာသုဘူတိ (ပ) သမာပဇ္ဇိတိ၊ တေနခေါပနသမယေန
 အာယသ္မာသုဘူတိ(ပ)သမာပဇ္ဇိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထတသ္မိံဝစနေ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ဒုတိယဇ္ဈာနတော၊
 ဒုတိယချာန်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ရူပါဝစရသမာမိ၊ ရူပါဝစရ သမာမိလည်း
 ကောင်း၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ အရူပါဝစရသမာမိ၊ အရူပါဝစရသမာမိ
 လည်းကောင်း၊ အဝိတက္ကသမာမိဇေ၊ အဝိတက္ကသမာမိသာလျှင်တည်း၊
 ဣပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနပါဒကော၊ စတုတ္ထချာန်အခြေရှိသော၊
 အရဟတ္တဖလသမာမိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာမိကို၊ အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိ
 အပ်၏၊ ဒုတိယဇ္ဈာနာဒိတိ၊ ဒုတိယချာန်စသည်တို့သည်၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်

ကုန်သော၊ မိစ္ဆာဝိတက္ကံ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တို့သည်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ န
သုပ္ပဟိနာ၊ ကောင်းစွာပယ်အပ်သည်မမည်ကုန်သေး၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အတ္တန္တပဟာနာဘာဝတော၊ စင်စစ်ပယ်ခြင်းမရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ အရိယမဂ္ဂေနပန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်ကား၊ ပဟိ
နာဝေ၊ ပယ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပုန၊ တာဝနံ၊ ပဟာနက်စွာဘာဝ
တော၊ ပယ်ခြင်းကိစ္စမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တန္တပဟာနံနာမ၊ စင်စစ်
ပယ်ခြင်းမည်သည့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ အတ္တမဂ္ဂပရိယောသနာဘူတော၊ အရဟတ္တမဂ်အဆုံးရှိသည်ဖြစ်၍
ဖြစ်သော၊ အရဟတ္တဖလသမာဓိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိသည်၊ သဗ္ဗေသံ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ မိစ္ဆာဝိတက္ကံ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တို့ကို၊ ပဟာနန္တေ၊
ပယ်သည်၏အဆုံး၌၊ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသေသတော၊
အထူးအားဖြင့်၊ အဝိတက္ကသမာဓိတိ၊ အဝိတက္ကသမာဓိဟူ၍၊ ဝတ္ထုဗ္ဗတံ၊
ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနပါဒကောပန၊
စတုတ္ထဈာန်လျှင် အခြေရှိသော အရဟတ္တမဂ် သမာဓိကိုကား၊ ပဝေဝ၊
အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဣပေနစတုတ္ထဇ္ဈာနပါ
ဒကော(ပ) အဓိပ္ပေတောတိ၊ ဣပေနစတုတ္ထဇ္ဈာနပါဒကော (ပ) အဓိပ္ပေ
တောဟူ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဇေတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဇေတမတ္ထံ
ဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ အာယသ္မတောသုဘူတိဿ၊ အရှင်သုဘူတိမထေရ်
၏၊ သဗ္ဗမိစ္ဆာဝိတက္ကသဗ္ဗကိလေသပဟာနသင်္ခါတံ၊ အလုံးစုံသောမိစ္ဆာ
ဝိတက်အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဇေတံ
အတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအား
ဖြင့်၊ ဇာနိတွာ၊ ထိ၍၊ တဒတ္ထဒီပနံ၊ ထိုအနက်ကိုပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊
ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ ယဿဝိတက္ကံပိဓူပိတာတိ၊ ယဿဝိတက္ကံ
ပိဓူပိတာဟူသည်ကား၊ ယေနပုဂ္ဂလေန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ ယဿအရိယဝုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာမ
ဝိတက္ကံ၊ ကာမဝိတက်အစရှိကုန်သောအလုံးစုံကုန်သောဝိတက်တို့ကို၊
ပိဓူပိတာ၊ ချိုးဖျက်အပ်ကုန်ပြီ၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏေန၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊
သန္တာဝိတာ၊ ပူပန်စေအပ်ကုန်၏၊ သမုန္တိန္ဒာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ကုန်၏၊
အဇ္ဈတ္တံသုပိကပ္ပိတာအသေသာတိ၊ အဇ္ဈတ္တံသုပိကပ္ပိတာအသေသာဟူ
သည်ကား၊ နိယကဇ္ဈတ္တသင်္ခါတေ၊ နိယကဇ္ဈတ္တဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထ

နေ၊ မိမိ၏၊ သန္တာနေး၊ သန္တာနိန္ဒ၊ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟာ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်ကုန်သော
 ကာမဝိတက်တို့ကို၊ သုဝိကပ္ပိတာသုဋ္ဌ၊ ဝိကပ္ပိတာ၊ ကောင်းစွာဖျက်ဆီးအပ်
 ကုန်၏၊ ဝိတက္ကာ၊ ဝိတက်တို့ကို၊ ကိပ္ပိဝိ၊ အနည်းငယ်စိုးစဉ်းမျှလည်း၊ အဝ
 သေသတောအသေသေတွာ၊ မကြွင်းမကျန်စေမူ၍၊ သုသမုန္တိန္ဒ၊ ကောင်း
 စွာဖြတ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 တံသင်္ဂမတိစ္စအရူပသညတိတိဇ္ဈေ၊ တံသင်္ဂမတိစ္စ အရူပသညတိဟူသော၏
 ပါဌိန္ဒ၊ တန္တိ၊ တံဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊
 အထဝါ၊ တနည်းကား၊ တံသဒ္ဓေါ၊ တံသဒ္ဓါသည်၊ ဟေတုအတ္ထော၊ ဟိတ်
 အနက်ရှိ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အနဝသေသေန၊ အကြွင်းမကျန်မရှိ
 သောအားဖြင့်၊ မိစ္ဆာ၊ ဝိတက္ကာ၊ မိစ္ဆာ၊ ဝိတက်တို့ကို၊ သမုန္တိန္ဒ၊ ကောင်း
 စွာဖြတ်အပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရာဂသင်္ဂါဒိကံ၊ ရာဂသင်္ဂါဒိတို့
 သော၊ ပဉ္စဝိသံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ သင်္ဂံ၊ သင်္ဂကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ကိလေသသင်္ဂံ၊ ကိလေသသင်္ဂကို၊
 အတိစ္စ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ အတိက္ကမနဟေတု၊ လွန်ခြင်းဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ ရူပါဘာဝတော၊ ရုပ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ရုပ္ပန
 သင်္ခါတဿ၊ ရုပ္ပနဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိကာရဿစ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်း၏
 လည်း၊ တတ္ထနိဗ္ဗာနေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ နိဗ္ဗိကာရဟေတုဘာဝတော၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းအကြောင်း
 မရှိခြင်းကြောင့်၊ အရူပန္တိ၊ နာမ်ဟူ၍၊ လဇ္ဇနာမံ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊
 နိဗ္ဗာနာရမ္ပဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအာရုံကို၊ ကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ပဝတ္ထာယိ၊
 ဖြစ်ကုန်သော၊ မဂ္ဂဗလသညာယိ၊ မဂ်သညာဗိုလ်သညာတို့ဖြင့်၊ အရူပ
 သညိ၊ နာမ်ဟူသောအမှတ်ရှိ၏၊ စတုယောဂါတိဂတောတိ၊ စတုယောဂါ
 တိဂတောဟူသည်ကား၊ ကာမယောဂေါ၊ ကာမယောဂလည်းကောင်း၊
 ဘဝယောဂေါ၊ ဘဝယောဂလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိယောဂေါ၊ ဒိဋ္ဌိယောဂလည်း
 ကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာယောဂေါ၊ အဝိဇ္ဇာယောဂလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယောဂေ၊ ယောဂတို့ကို၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်
 သည်အားလျော်စွာ၊ စတုဟိဝိမဂ္ဂေဟိ၊ လေးပါးသော မဂ်တို့ဖြင့်လည်း၊
 အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ နုဇာတုမေတိတိဇ္ဈေ၊ နုဇာတု
 မေဟူသောဤပါဌိန္ဒ၊ မကာရော၊ မအက္ခရာသည်၊ ပဒသန္တိကာရော၊ ပုဒ်စပ်
 ခြင်းကိုပြု၏၊ ဇာတုဧကံသေနဝ၊ စင်စစ်သဖြင့်သာသျှင်၊ ပုနုတ္တ ဝါယ၊ တ
 သန်ဘဝသင်္ဂဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နုဇေတိ၊ မလာ၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ပုနုတ္တ ဝါ

ဆိုနိဗ္ဗတ္တိ၊ တတနိဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်။ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နဇာတိ
 မေတိတိဝိ၊ နဇာတိမေတိဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏၊ သောဝေအတ္ထော၊
 ထိုရှေးအနက်ကိုသာလျှင်၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ အာယသ္မတော သုဘူတိဿ၊ အရှင်သုဘူတိမထေရ်၏၊
 အရဟတ္တဖလဿမာပတ္တိဝိဟာရဉ္စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်ဖြင့် နေခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဉ္စ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အာရတ္တ၊ အာရုံပြု၍၊ ပီတိဝေဂဝိဿဉ္စ၊ ပီတိအဟုန်သည်လွှတ်အပ်
 သော၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ သတ္တမသုတ္တ
 ဝဏ္ဏနာ၊ သတ္တမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-စက္ကန္တဝဂ်-ဂ-ဂဏိကာသုတ်။

အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ နွေပူဂါတိ၊ နွေပူဂါဟူသည်ကား၊ နွေဂဏာ၊ နှစ်ခု
 သောဂိုဏ်းအသင်းတို့သည်။ အညတရိဿာ ဂဏိကာယာတိ၊ အည
 တရိဿာဂဏိကာယဟူသည်ကား၊ အညတရာယ၊ တယောက်သော၊
 နဂရသောတိနိယာ၊ ပြည်တန်ဆာမ၌၊ သာရုတ္တာတိ၊ သာရုတ္တာဟူသည်
 ကား၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ရုတ္တာ၊ တပ်နှစ်သက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗိဗန္ဓ
 ဝိတ္တာတိ၊ ပဗ္ဗိဗန္ဓဝိတ္တာဟူသည်ကား၊ ကိလေသဝသေန၊ ကိလေသာ၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗန္ဓဝိတ္တာ၊ ဖွဲ့သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကိရိဝိတ္တာရေမိ၊
 အစာငွေစကားကြားဘူးသည်ကိုချဲ့ဆိုဦးအံ့၊ ရာဇဂဟော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊
 ဧကသ္မိံ၊ တခုသော၊ ဆဏဒိဝသေ၊ သဘင်နေ၌၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊
 ဓုတ္တဝရိဿ၊ သေသောက်ကြူးယောက်ျားတို့သည်၊ ဂဏဗန္ဓေန၊ အသင်း
 ဖွဲ့သဖြင့်၊ ဝိစရန္တော၊ ထည့်ပတ် သွားလာ ကုန်လျက်၊ ဧကမေကဿ၊ တ
 ယောက်တယောက်သောသေသေခံကြူးယောက်ျားအား၊ ဧကမေကဝေ
 သိံ၊ တယောက်တယောက်သောပြည်တန်ဆာမကို၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်
 ၍၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဆဏကိဋ္ဌံ၊ သဘင်ကစားခြင်း
 ကို၊ ကိဋ္ဌံ သု၊ ကစားကုန်၏၊ တတောပရိမ္ဘိ၊ ထိုမှနှောက်၌လည်း၊ နွေတယော
 ဆဏဒိဝသေ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်သောသဘင်နေ၌၊ တံယေဝဝေသိံ၊ ထို
 ပြည်တန်ဆာမကိုသာလျှင်၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဆဏကိဋ္ဌံ၊ သဘင်
 ကစားခြင်းကို၊ ကိဋ္ဌံ သု၊ ကစားကြကုန်၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနှောင်မှ၊ ပရသ္မိံ၊

တပါးသော၊ ဆဏဒိဝသေ၊ သဘင်နေ၌၊ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ ခုတ္တ၊ သေသောက်ကြူးတို့သည်၊ တထေဝ၊ ထိုသေသောက်ကြူး
တို့၏အတူသာလျှင်၊ ဆဏကိဉ္ဇ၊ သဘင်ကစားခြင်းကို၊ ကိဉ္ဇိတုကာမ၊
ကစားလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေသိယော၊ ပြည်တန်ဆာမတို့ကို၊ အာနေန္တ၊
ဆောင်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝုရိမရတ္တပိ၊ ရှေးသေသောက်ကြူးတို့
သည်၊ ဝုဇ္ဇေ၊ ရှေး၌၊ အာနိတံ၊ ဆောင်အပ်သော၊ ဧကဝေသိ၊ တယောက်
သောပြည်တန်ဆာမကို၊ အာနေန္တ၊ ဆောင်ကြကုန်၏၊ ဣတရေ၊ ဤနောက်
သေသောက်ကြူးတို့မှတပါးကုန်သောရှေးသေသောက်ကြူးတို့သည်၊ တံ
ဝေသိ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အယံဝေသိ၊ ဤပြည်တန်ဆာမ
သည်၊ အဗ္ဘကံ၊ ငါတို့၏၊ ပရိဂ္ဂဟော၊ သိမ်းဆည်းပြီးသော မိန်းမတည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ တေဝိ၊ ထိုနောက်သေသောက်ကြူးတို့
သည်လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးသေသောက်ကြူးတို့အတူသာလျှင်၊ အဟံ
သု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဗ္ဘကံ၊ ငါတို့၏၊ ပရိဂ္ဂဟော၊ သိမ်းဆည်းသော
မိန်းမ၊ အဗ္ဘကံ၊ ငါတို့၏၊ ပရိဂ္ဂဟော၊ သိမ်းဆည်းသောမိန်းမ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ကလဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ပါဏိပ္ပဟာရာဒိနိ၊ လက်ပန်း
သတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေန
ခေါပနသမယေနရာဇဂဟေဇ္ဇေပုဂါတိအာဒိ၊ တေနခေါပနသမယေနရာဇ
ဂဟေဇ္ဇေပုဂါဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထတသ္မိံ ဝစနေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ဥပက္ကမန္တိတိ၊ ဥပက္ကမန္တိ
ဟူသည်ကား၊ ပဟမန္တိ၊ သတ်ပုတ်ကြကုန်၏၊ မရဏမ္ပိနိဂစ္ဆန္တိတိ၊ မရဏမ္ပိ
နိဂစ္ဆန္တိဟူသည်ကား၊ ဗလဂူပက္ကမေန၊ အားရှိအားမဲ့ သတ်ပုတ်ကြသ
ဖြင့်၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့၊ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣတရေပိ၊ ဤမှတပါး
သောသူတို့သည်၊ မရဏမတ္တံမရဏပ္ပမာဏဒုက္ခံ၊ သေသောက်ရုံမျှသော
ဆင်းရဲသို့၊ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဧတမတ္တံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္တံဝိဒိတွာ
ဟူသည်ကား၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဂေမံ၊ တပ်မက်မောခြင်းကြောင့်၊
ဧကံဝိဝါဒမူလံ၊ ဤငြင်းခုံခိုက်ယှဉ်ဖြစ်ကြသောအကြောင်းကို၊ သဒ္ဓါကာရ
တော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါ
နံ ဟူသည်ကား၊ အန္တန္တိယ၊ အယုတ်ဘုရားနှစ်ပါး အပေါင်း၌ လည်း
ကောင်း၊ မဇ္ဈိမာယ ပဋိပတ္တိယာစ၊ မဇ္ဈိမပဋိပတ် အကျင့်ဖြတ်၌ လည်း
ကောင်း၊ အာဒိနဝါနိသံသဝိဘာဝနံ၊ အပြစ်အကျိုးကို ထင်စွာပြတတ်
သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။

၃၂၆

ဥဒါနိးအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တတ္ထတံသိဉ္စဥဒါနဝံစနေထိဥဒါနိးစကား၌၊ ယဉ္ဇပတ္တန္တိ၊ ပဉ္ဇပတ္တံဟူ
သညင်္ကား၊ ယံရူပါဒိပဉ္ဇကာမဂုဏာဇာတံ၊ အကြင်ရူပါရုံစသော ငါးပါး
သော ကာမဂုဏ်သဘောသို့လည်း၊ ပတ္တံ၊ ရောက်အပ်၏၊ ကာမေသု၊ ကာ
မဂုဏ်တို့၌၊ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်းနတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူကို၊
ပုရက္ခိတွာဝါ၊ ရှေ့သွားပြု၍လည်းကောင်း၊ အပုရက္ခိတွာဝါ၊ ရှေ့သွားမပြု
မူ၍လည်းကောင်း၊ တေရဟိ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ လန္တံ၊ ရအပ်ရဆဲဖြစ်
သော ကာမဂုဏ်ကို၊ အနုဘုယျမာနံ၊ အစဉ်သဖြင့်ခံစားသုံးဆောင်အပ်၏၊
ယဉ္ဇပတ္တန္တိ၊ ယဉ္ဇပတ္တံ ဟူသညင်္ကား၊ ယဉ္ဇကာမဂုဏာ ဇာတမေဝ၊
အကြင်ကာမဂုဏ်၏ဖြစ်ခြင်းမျှကိုသာသျှင်၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဘုဉ္ဇိ
တဗ္ဗာ၊ ခံစားအပ်ကုန်၏၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာ၊ အဘန်
တလဲလဲသုံးဆောင်အပ်ကုန်၏၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အာသေဝိတဗ္ဗာ၊
မှီဝဲအပ်ကုန်၏၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပဗ္ဗိသေဝိတဗ္ဗာ၊ အဘန်တလဲလဲ
မှီဝဲအပ်ကုန်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇ
တိ၊ အဘန်တလဲလဲသုံးဆောင်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ လောကံ၊ လောကကို၊
ဝဇေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လောကံ၊ လောကကို၊ ဝဇေ
တိ၊ ပွားစေ၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှု
ကို၊ ပသဝတိ၊ ဆည်းဘူး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ခိန္တု၊ အယူကို၊ ဥပနိဿယ၊
ငြိ၍၊ တံ၊ ထိုအယူကို၊ အနိဿဇ္ဇိတွာ၊ မစွန့်မူ၍၊ ကတေန၊ ပြုအပ်သော၊
ကမ္မုနာ၊ ကံကြောင့်၊ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌၊ ပတ္တန္တံ၊ ရောက်အပ်
လတ္တံ၊ သော ကာမဂုဏ်တည်း၊ အနုဘဝိတဗ္ဗံ၊ ခံစားအပ်လတ္တံ၊ သော ကာ
မဂုဏ်တည်း၊ ဥဘယမေတံရဇာနုကိဏ္ဍန္တိ၊ ဥဘယမေတံရဇာနုကိဏ္ဍန္တံဟူ
သညင်္ကား၊ ပတ္တန္တံ၊ ရောက်ဆဲခံစားဆဲလည်းဖြစ်သော၊ ပတ္တန္တံ၊ ရောက်
အပ်လတ္တံ၊ ခံစားအပ်လတ္တံ၊ သည်လည်းဖြစ်သော၊ တေဥဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါး
သော ကာမဂုဏ်အပေါင်းသည်၊ ရာဂရဇာဒိဟိ၊ ရာဂမြူစသည်တို့ဖြင့်၊ အနု
ကိဏ္ဍန္တံ၊ အစဉ်သဖြင့်ပြွင်း၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ပမတ္တော၊ မေ
လျော့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝတ္ထု၊ ကာမေ၊ ဝတ္ထု၊ ကာမတို့ကို၊ အနုဘဝန္တော၊
အစဉ်ခံစားသည်ရှိသော်၊ ရာဂရဇေန၊ ရာဂဟူသောမြူဖြင့်၊ ဝေါကိဏ္ဍော၊
ရောပြွင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿပနသံကိလိဋ္ဌမိတ္တဿ၊ ထိုညစ်နွမ်း
ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သောစိတ်၏၊ ပလေန၊ အကျိုးဖြင့်၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ
၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊ သော ကာမဂုဏ်သည်၊ ဒေါမနဿပုတ္တိယံ၊ ဒေါမနဿ
ဖြစ်သင့်သောအရာ၌၊ ဒေါသရဇေန၊ ဒေါသမြူဖြင့်၊ ဝေါကိဏ္ဍော၊ ပြွင်း

သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဥဘယတ္ထာပိ၊နှစ်ပါးစုံသည်လည်း၊မောဟမုဇေန၊
 မောဟမြို့ဖြင့်၊ ဝေါကိဇ္ဈော၊ ငြိမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကဿပန၊
 အဘယံပုဂ္ဂိုလ်အားကား၊ဇေတံရဇာနုကိဏ္ဍိ၊ထိုကိလေသာဟူသောမြို့ဖြင့်
 ငြိမ်းခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း။ ဣတိဣမံစောဒနံ၊ဤသို့သောစောဒ
 နာခြင်းကို။ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အာတုရဿာနုသိက္ခိတောတိ၊
 အာတုရဿာနုသိက္ခိတောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကာမပတ္တနာဝသေန၊
 ကာမကိုတောင့်တသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကိလေသာတုရဿစ၊ ကိလေ
 သာဖြင့်ကျင်နာသော ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်းကောင်း၊ တဿစ၊ ထိုကိလေသာ
 အနာ၏လည်း။ ဗလေန၊ အကျိုးကြောင့်၊ ဒုက္ခာတုရဿစ၊ ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်
 ကျင်နာခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏ လည်းကောင်း၊ ဥဘယတ္ထာပိ၊ ကိလေသာ
 တုရဒုက္ခာတုရနှစ်ပါး၌လည်း၊ ပဋိကာရာဒိလာဘာယ၊ အတုပြုခြင်းကိုရှေး
 ၌ရသဖြင့်၊ ကိလေသဗဟုလေ၊ ကိလေသာများခြင်း၌၊ အနုသိက္ခိတော၊
 အတုလိုက်၍ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရဇာကိဏ္ဍိ၊ ရာဂစသောမြို့ဖြင့်ငြိမ်း
 ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။

တထာ၊ထိုမှတပါး၊ယဉ္ဇပတ္တန္တိ၊ယဉ္ဇပတ္တံဟူသည်ကား၊ အစေလက
 ဝတာဒိဝသေန၊ အစေလက အကျင့်အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ပတ္တံ၊ရောက်အပ်သော၊ ယံအတ္တပရိတာပနံ၊ အကြင်မိမိကိုယ်ကိုပူပန်စေ
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယဉ္ဇပတ္တဗ္ဗန္တိ၊ယဉ္ဇပတ္တံဟူသည်ကား၊မိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနဟေတု၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ဆောက်တည်ခြင်း ဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ အပါယေသု၊ အပါယ်ဘုံတို့၌၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်
 လတ္တံ့သော၊ ယံဖလံ၊အကြင်အကျိုးသည်လည်းကောင်း၊ ဥဘယဇေတံ
 ရဇာနုကိဏ္ဍိ၊ ဥဘယဇေတံရဇာနုကိဏ္ဍိဟူသည်ကား၊ တဒုတယံ၊ထို
 နှစ်ပါးသောပတ္တပတ္တဗ္ဗဖြစ်သော အစေလကအကျင့်မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုဆောက်
 တည်ခြင်းကြောင့် အပါယ်ဘုံ၌ရလတ္တံ့သောဆင်းရဲအပေါင်းသည်၊ဒုက္ခ
 ရဇာနုကိဏ္ဍိ၊ဒုက္ခဟူသောမြို့ဖြင့်ငြိမ်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အာတုရဿာ
 တိ၊အာတုရဿဟူသည်ကား၊ ကာယကိလမတေန၊ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်း
 ဖြင့်၊ ဒုက္ခာတုရဿ၊ဆင်းရဲတည်းဟူသောကျင်နာခြင်းရှိသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊အနုသိက္ခိတောတိ၊အနုသိက္ခိတောဟူသည်ကား၊မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊
 မိစ္ဆာအယူရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အနုသိက္ခိတော၊ အတု
 လိုက်၍ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယေစသိက္ခာသာရာတိ၊ယေစသိက္ခာသာ
 ရာဟူသည်ကား၊ယေဝုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယထာသမာဒိန္နံ၊

အကြင်အခြင်းအရာဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော၊ သီလဝတာဒိသင်္ခါ
 တံ၊ သီလဝတာအစရှိသည်ဟုဆိုအပ်သော၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို၊ သာရတော၊
 အနှစ်အားဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဣမိနာ၊ ဤသိက္ခာဖြင့်၊ သံသာရသုဒ္ဓိ၊ သံသ
 ရာမှစင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သီလဝ
 တံဇိဝိတံ ဗြဟ္မစရိယံဥပဋ္ဌာနသမ္ပရာတိ၊ သီလဝတံဇိဝိတံဗြဟ္မစရိယံဥပ
 ဋ္ဌာနသမ္ပရာဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထတသ္မိ
 ဝစနေ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို၊ နကရေမိ၊ မပြုအံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဩရမတိ၊ ရှောင်ကြဉ်၏၊ တံ၊ ထိုသို့ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်၊ သီလံ၊
 သီလမည်၏၊ ဝေသဘောဇနကိန္တ စရဏာဒိ၊ ဝေသဘောဇနကိန္တ စရဏစ
 သည်တို့သည်၊ ဝတံ၊ ဝတမည်၏၊ သာကဘက္ခတာဒိဇိဝိကာ၊ ဟင်းရွက်
 ကျက်ကိုစားသော အဖြစ်အစရှိသောအသက်မွေးခြင်းသည်၊ ဇိဝိတံ၊ ဇိဝိ
 တမည်၏၊ မေထုနဝိရတိ၊ မေထုန်မှကြဉ်ရှောင်ခြင်းသည်၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဗြဟ္မ
 စရိယမည်၏၊ ဧတသံ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သီလစသည်တို့၏၊ အနုဋ္ဌိ
 တံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းသည်၊ ဥပဋ္ဌာနဘူတံ၊ ဥပဋ္ဌာနဖြစ်၍ဖြစ်၏၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိဋ္ဌကပရိဘဏ္ဍာဒိဝသေန၊ ဝိဋ္ဌကပရိဘဏ္ဍစသည်တို့၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ခန္ဓသိဝါဒိပရိစရဏံ၊ ခန္ဓနတ်သီဝနတ်စသည်တို့ကိုလုပ်
 ကျွေးခြင်းသည်၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဥပဋ္ဌာနမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယထာရတ္ထေတိ၊
 အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီးသော၊ ဧတဟိသီလာဒိဟိ၊ ဤသီလစ
 သည်တို့ဖြင့်၊ သံသာရသုဒ္ဓိ၊ သံသရာမှစင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာနိ၊ ထိုသီလစသည်တို့ကို၊ သာရတော၊ အနှစ်အား
 ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်း
 ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ သိက္ခာသာရာသီလဗ္ဗတဇိဝိတဗြဟ္မစရိယဥပဋ္ဌာနသမ္ပရာ
 တိ၊ သိက္ခာသာရာသီလဗ္ဗတဇိဝိတဗြဟ္မစရိယဥပဋ္ဌာနသမ္ပရာဟူ၍၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ အယမေကောအန္တောတိ၊ အယမေကောအန္တောဟူသည်
 ကား၊ သီလဝတပရာမာသဝသေန၊ သီလဝတပရာမာသ၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂသင်္ခါ၊ ကော၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂဟု
 ဆိုအပ်သော၊ မဇ္ဈိမာယပဋိပတ္တိယာ၊ မဇ္ဈိမပဋိပတ်တရားမြတ်၏၊ ဥပ္ပထ
 ဘူတော၊ ခရီးကောက်ခရီးတွေ့ ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အယံ၊ ဤအတ္တကိလမထာ
 နုယောဂဟုဆိုအပ်သောတရားသည်၊ လာမကဠေနစ၊ ယုတ်သောအနက်
 ဖြင့်လည်း၊ ဧကော၊ တခုသော၊ အန္တော၊ အယုတ်တရားမည်၏၊ အယံဒုတိ
 ယောအန္တောတိ၊ အယံဒုတိယောအန္တောဟူသည်ကား၊ ကာမေသု၊ ကာ

မဂုဏ်တို့၌၊ ပါတဗျတာပတ္တိ၊ ခံစားခြင်းသို့ရောက်သော၊ အပဿိကမသုခလ္လိ
 ကာနုယောဂေါ၊ ဤကာမဂုဏ်ချင်းသာကို အတန်တလဲလဲခံစားခြင်းငှါလုံ့
 လပြုခြင်းသည်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝတ္တနုယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းဖြင့်၊ အန္တော၊ အယုတ်တရားမည်၏၊ ဣစ္စတေဥဘောအန္တောတိ၊
 ဣစ္စတေဥဘောအန္တောဟူသည်ကား၊ ကာမသုခါနုယောဂေါစ၊ ကာမဂုဏ်
 ချင်းသာ၌ယှဉ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂေါစ၊ အတ္တ
 ကိလမထာနုယောဂလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေဥဘော၊ ဤတရား
 နှစ်ပါးတို့သည်၊ အန္တော၊ အယုတ်တရားတို့မည်ကုန်၏၊ တေစခေါ၊ ထိုနှစ်ပါး
 သောတရားတို့သည်လည်း၊ ဧတေတိ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်၌၊ ပတ္တေစ၊ ရောက်ဆဲ
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ပတ္တေဗ္ဗေစ၊ ရောက်အပ်လတ္တံ့
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသဒုက္ခ၊ ရစာနုကိဇ္ဈေ၊ ကိလေသာဒုက္ခမြို့
 တို့ဖြင့်ဖြိုမီးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေစ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို လည်းကောင်း၊
 အတ္တပရိတာပနာနိစ၊ ကိုယ်ကိုပူပန်စေတတ်သော တရားတို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ အလ္လိနေဟိ၊ ကပ်ကုန်သဖြင့်၊ ကိလေသဒုက္ခာတုရောနံ၊ ကိလေသာ
 ဆင်းရဲနာဂှိသုတို့သို့၊ အနုသိက္ခန္တေဟိ၊ အတုလိုက်၍ကျင့်ကုန်သောသူတို့
 သည်၊ သယညူမိမိသည်လည်း၊ ကိလေသဒုက္ခာတုရောဟိ၊ ကိလေသာနာ
 ဒုက္ခနာတို့ဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗတ္တာ၊ ကျင့်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ လာမ
 ကာစ၊ လာမကလည်းမည်ကုန်၏၊ ဥပ္ပထတုတာစ၊ မန္တိမပဋိပတ်တရား
 မြတ်၏ခရီးကောက် ခရီးတွေ့လည်းမည်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 အန္တော၊ အန္တမည်ကုန်၏၊ ကဋ္ဌသိဝဗုဒ္ဓာတိ၊ ကဋ္ဌသိဝဗုဒ္ဓဟူသည်ကား၊
 အနုပုဏ္ဏနေဟိ၊ အနုပုဏ္ဏဇဉ်တို့သည်၊ အဘိကင်္ခါတဗ္ဗဠေန၊ အလွန်
 တောင့်တအပ်သော အနက်ကြောင့်၊ ကဋ္ဌသိသင်္ခါတာနံ၊ ကဋ္ဌသိဟုဆို
 အပ်ကုန်သော၊ တဏှာအဝိဇ္ဇာနံ၊ တဏှာအဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အဘိဝဗုဒ္ဓာ၊
 အလွန်ပွားစေကုန်၏၊ ကဋ္ဌသိယော ဗိဇ္ဇိဝဗျေတိ၊ ကဋ္ဌသိယောဗိဇ္ဇိ
 ဝဗျေတိ ဟူသည်ကား၊ တာပနကဋ္ဌသိယော၊ ထိုကဋ္ဌသိ ဟုဆိုအပ်ကုန်
 သောတဏှာ အဝိဇ္ဇာတို့သည်၊ နာနပ္ပကာရဗိဇ္ဇိ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိ
 သောမိစ္ဆာအယူကို၊ ဝဗျေတိပွားစေကုန်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်
 ၏၊ ဝတ္ထုကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌၊ အဿာဒါနုပဿိနော၊ အဿာဒဟု
 ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပဇေယိဝံ၊ ပပတ်စွန့်
 ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တဿ၊ မတတ်နိုင်သောသူအား၊ တဏှာ၊ တဏှာ
 သည်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ သဟကာရီကာရေဟံ၊ တကွပြုတော်မူသောအ

ကြောင်းကိုလက်တွဲ၍၊ ရ၍၊ နတ္ထိဒိန္နန္တိ အာဒိနာ၊ နတ္ထိဒိန္နန္တိသို့အစရှိသည်
 ဖြင့်၊ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိံ စ၊ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိကိုလည်းကောင်း၊ အကြိယဒိဋ္ဌိံ စ၊ အကြိယ
 ဒိဋ္ဌိကိုလည်းကောင်း၊ အဟေတုကဒိဋ္ဌိံ စ၊ အဟေတုကဒိဋ္ဌိကိုလည်းကောင်း၊
 ဂဏှာပေတိ၊ ယူစေ၏၊ အတ္တပရိတာပနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုပူပန်စေခြင်းနှင့်၊ အနု
 ယုတ္တဿပန၊ ယဉ်သောသူအားကား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ တဏှာ၊
 တဏှာကို၊ သဟကာရိကာရဏံ၊ တထွပြဘော်ပြဘက် အကြောင်းကို၊
 လက်တွဲ၍၊ ရ၍၊ သီလေနသုဒ္ဓိဝတေနသုဒ္ဓိတိအာဒိနာ၊ သီလေနသုဒ္ဓိဝတေန
 သုဒ္ဓိသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ အတ္တသုဒ္ဓိအဘိဿာပေန၊ အတ္တသုဒ္ဓိကိုဆိုသ
 ဖြင့်၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသဒိဋ္ဌိံ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသဒိဋ္ဌိကို၊ ဂဏှာပေတိ၊
 ယူစေ၏၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာပန၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏ကား၊ တေသံ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာ
 တဏှာတို့၏၊ ပစ္စယဘာဝေါ၊ အကြောင်း၏အဖြစ်သည်၊ ပါကဇောယေဝ၊
 ထင်းရှားသည်သာလျှင်တည်း။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ အန္တန္တယူပနိဿယေန၊ အယုတ်တရားနှစ်ပါးကိုဥပနိဿ
 ယပြုသဖြင့်၊ တဏှာအဝိဇ္ဇာနံ၊ တဏှာအဝိဇ္ဇာတို့၏၊ ဒိဋ္ဌိဝစနာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 ကိုပွားစေသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ကေဝိပန၊ အချို့
 သောဆရာတို့ သည်ကား၊ ကဋသိတိ၊ ကဋသိဟူသော အမည်သည်၊
 ပဉ္စန္ဒနန္တနံ၊ နန္တငါးပါးတို့၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊
 ဆိုကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုကေဝိဆရာတို့၏၊ မတေ၊ အယူ၌၊ ယဒဂ္ဂေန၊ အကြင်
 အတို့ဖြင့်၊ တေတာအန္တန္တယတော၊ ထိုအယုတ်တရားနှစ်ပါးမှ၊ သံသာရေ
 သုဒ္ဓိ၊ သံသာရာ၏စင်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တဒဂ္ဂေန၊ ထိုအတို့ဖြင့်၊
 တံအန္တန္တယံ၊ ထိုအယုတ်တရားနှစ်ပါးအပေါင်းသည်၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ ဥပါ
 ဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို၊ အဘိဝဇေတိ၊ အလွန်ပွားစေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အမိပ္ပါယော၊ အမိပ္ပါယ်တည်း၊ အပရေပန၊ တပါးသောဆရာတို့သည်ကား၊
 ကဋသိဝစနာတိပဒဿ၊ ကဋသိဝစနာ ဟူသောဝုဒ်၏၊ အပရာပရံ၊ တ
 ကြောင်းပြန်ပြန်၊ ဇရာမရဏေတိ၊ ဇရာမရဏတို့ဖြင့်၊ သိဝဋ္ဌိကဝစိနာ၊ သင်း
 ချိုင်းကိုပွားစေခြင်းတည်း၊ ဣတိအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်
 ၏၊ တေဟိဝိ၊ ထိုအပရေဆရာတို့သည်လည်း၊ အန္တန္တယသ၊ အယုတ်တရား
 နှစ်ပါးအပေါင်း၏၊ သံသာရေသုဒ္ဓိဟေတုဘာဝေါ၊ ဘာဝေါယေဝ၊ သံသာရာမှ
 စင်ခြင်းအကြောင်းဟုတ်မဟုတ်သောအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဝတ္ထော၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ ကဋသိယာပန၊ ကဋသိဟုဆိုအပ်သောဇရာမရဏဖြင့်ကား၊ ဒိဋ္ဌိဝစန
 ကာရဏဘာဝေါ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပွားခြင်းအကြောင်းကို၊ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ဇေတဝေဉ္စောအန္တေအနဘိညာယာတိ၊ ဇေတဝေဉ္စောအန္တေ
 အနဘိညာယဟူသည်ကား၊ ယထာရတ္ထေ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ကုန်
 ပြီးသော၊ ဥဘောဝိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေဇေတအန္တေ၊ ထိုအ
 ယုတ်တရားနှစ်ပါးတို့ကို၊ အဇာနိတ္တော၊ မသိကြ၍၊ ဣမေ၊ ဤတရားတို့သည်၊
 အန္တော၊ အယုတ်တရားတို့တည်း၊ တေစ၊ ထိုအယုတ်တရားတို့ကိုလည်း၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂဟိတော၊ ယူသည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနုဋ္ဌိတာ၊ အယူ၌တည်
 စေသည်ရှိသော်၊ ဧဝံဂတိကာ၊ ဤသို့လားရာရှိကုန်၏၊ ဧဝံအဘိသမ္ပရာ
 ယာ၊ ဤသို့တမလွန်ဘဝရှိကုန်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဇာနနဟေတုအဇာ
 နနကာရဏာ၊ မသိခြင်းကြောင့်၊ အဿပဒဿ၊ ထိုအနဘိညာယဟူသော
 ဝုဒ္ဓိ၏၊ ပညာယစဒိသ္မာ အာသဝါပရိက္ခိကာတိအာဒိသုဝိယ၊ ပညာယစ
 ဒိသ္မာအာသဝါပရိက္ခိကာဤသို့ အစရှိသော ပါဌ်တို့၌ကဲ့သို့၊ ဟေတုအတ္တ
 တာ၊ ဟိတ်အနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ဩလိယန္တိတိ၊
 ဩလိယန္တိဟူသည်ကား၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သောလူတို့သည်၊ ကာမသု
 ခါနုယောဂဝသေန၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ၌လုံ့လပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 သံကောဝံ၊ တွန့်လိပ်ခြင်းသို့၊ အာပန္နန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ အတိဝေဝန္တိတိ၊
 အတိဝေဝန္တိဟူသည်ကား၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ အတ္တကိ
 လမထာနုယောဂဝသေန၊ မိမိကိုယ်ကိုပင်ပန်းစွာလုံ့လပြုခြင်း ၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ အတိက္ကမန္တိ၊ လွန်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ကာမသုခ
 မနုယုတ္တာ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ၌အားထုတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဝီရိယ
 သာ၊ အားထုတ်ခြင်းလုံ့လကို၊ အကရုဏယော၊ မပြုခြင်းကြောင့်၊ ကောသန္ဓ
 ဝသေန၊ ပျင်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမ္မာပဗ္ဗိပတ္တိတော၊ ကောင်းသော
 အကျင့်မှ၊ သံကောဝံ၊ တွန့်လိပ်ခြင်းသို့၊ အာပန္နတ္တာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဩလိယန္တိနာမ၊ တွန့်လိပ်သည်မည်ကုန်၏၊ အတ္တပရိတာပနမနု
 ယုတ္တာပန၊ အတ္တပရိတာနုပဋ္ဌိအားထုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ကော
 သန္ဓံ၊ ပျင်းခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အနုပါယေန၊ အကြောင်းမဟုတ်သ
 ဖြင့်၊ ဝီရိယာရမ္ဘံ၊ အားထုတ်ခြင်းဝီရိယကို၊ ကာရောန္တာ၊ ပြုကုန်ရကား၊ သမ္မာ
 ပဗ္ဗိပတ္တိယာ၊ ကောင်းသောအကျင့်မှ၊ အတိက္ကမနုတော၊ လွန်ခြင်းကြောင့်၊
 အတိဝေဝန္တိနာမ၊ လွန်၍ပြေးသည်မည်ကုန်၏၊ တဒုဘယံပန၊ ထိုနှစ်ပါး
 အပေါင်းသည်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုအယုတ်တရားနှစ်ပါးအပေါင်း၌၊ အာဒိနဝ
 ဒဿနတော၊ အပြစ်ကိုမြင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဥဘောအန္တေအနဘိညာယ၊ ဩလိယန္တိ ဧကေအတိဝေဝန္တိ ဧကေ

ထိ၊ ဥတောအန္တေအနဘိညာယ ဩဝီယန္တိ ဇေကအတိဝေဝန္တိ ဇေက
 ဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုဩဝီယန္တိ
 အတိဝေဝနနှစ်ပါးတို့တွင်၊ တဏှာအဘိနန္ဒနဝသေန၊ တဏှာအဘိနန္ဒန
 ပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဩဝီယန္တိ၊ ဩဝီယံဟူ၍၊ ဒိဋ္ဌာဘိနန္ဒနဝသေန၊
 ဒိဋ္ဌာဘိနန္ဒနပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတိဝေဝန္တိ၊ အတိဝေဝန္တိ
 ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏။ ။

၁။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဇေက၊ အချို့ကုန်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊
 သဿတာဘိ နိဝေသဝသေန၊ သဿတာဘိနှလုံးသွင်းသည်၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဩဝီယန္တိ၊ တွန့်လိပ်ကုန်၏။ ဇေက၊ အချို့ကုန်သော ဆရာတို့
 သည်၊ ဥန္တေဒါဘိနိဝေသဝသေန၊ ဥန္တေဒိဋ္ဌိကိုနှလုံးသွင်းသည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ အတိဝေဝန္တိ၊ လွန်၍ပြေးကုန်၏။ ဟိ၊ အလျော်ကိုဆိုလိုက်အံ့၊
 ဂေါသိလောဒိဝသေန၊ ဂေါသိလအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္တ
 ပရိတာပနမနုယုတ္တော၊ ကိုယ်ကိုပူပန်စေခြင်းငှါ လုံ့လပြုကုန်သော၊ ဇေကစွေ
 အချို့ကုန်သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ ဣမိနာသိလေနဝါ၊ ဤ
 သိလဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣမိနာဝတေနဝါ၊ ဤအလေ့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဣမိနာတပေနဝါ၊ ဤအကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣမိနာဗြဟ္မစရိယေနဝါ၊
 ဤမြတ်သောအကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေါ၊ နတ်သည်၊ ဘဝိဿာမိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဒေဝဉာတရော၊ မထင်ရှားသော နတ်သည် လည်းကောင်း၊
 ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တတ္ထံ၊ ထိုနတ်အဖြစ်၌၊ နိစ္စော၊ မြစ်၏၊ ခုဝေါ၊ အမြဲ
 တည်၏၊ သဿတော၊ မချွတ်မြဲ၏၊ အဝိပရိတာမဓမ္မော၊ မဘောက်ပြန်သော
 သဘောရှိ၏၊ သဿတိသမံ၊ မြဲသောသဘောရှိ၏၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုနတ်၏
 အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဌဿာမိ၊ တည်တော့အံ့၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လျှင်၊ သဿတ
 ဒဿနံ၊ သဿတအယူကို၊ အဘိနိဝိသန္တာနံ၊ နှလုံးသွင်းကုန်သောမိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိတို့အား၊ သံသာရေ၊ သံသာရေ၌၊ ဩဝီယန္တိ နာမ၊ တွန့်သည်မည်ကုန်၏၊
 ကာမသုခမနုယုတ္တော၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားခြင်းငှါ လုံ့လပြုကုန်
 သော၊ ဇေကစွေပန၊ အချို့သောသူတို့သည်ကား၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိတစုံ
 တခုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၊ သန္တပေတုကာမာ၊ ပြင်
 သက်စေလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ လောကယတိကာဝိယ၊ လောကယတကျမ်း
 ၌ ဟည်သော သူတို့ကဲ့သို့၊ တဒဂုဏံ၊ ထိုလောကယတကျမ်း၏ ဂုဏ်ဖြစ်
 သော၊ ဥန္တေဒဿနံ၊ ဥန္တေဒအယူကို၊ အဘိနိဝိသန္တာ၊ နှလုံးသွင်းကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ အနုပါယေန၊ အကြောင်းမဟုတ်သဖြင့်၊ ဝဇု၊ ပစ္စေဒဿ၊ ဝဋ်၏

ပြတ်ခြင်းကို၊ ပရိယေသနတော၊ ရှာလေ့ရှိသောကြောင့်၊ အတိဝေဝန္တိနာမ၊
 လွန်၍ ပြေးသွားသည်မည်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဿတုဇ္ဈေဒဝသေနပိ၊
 သဿတအယုဉ္ဇေဒအယု၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ ဩလိယနာတိဝေ
 ဝနာနိ၊ ဩလိယနာတိဝေဝနတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ထိအပ်ကုန်၏၊ ယေစခေါ
 တေအဘိညာယတိ၊ ယေစခေါတေအဘိညာယဟူသည်ကား၊ ယေစခေါ
 ပနအရိယပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယထာရတ္ထေ၊ အကြင်
 အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီးသော၊ ဥတော၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ တေအန္တေ၊ ထို
 အယုတ်တရားတို့ကို၊ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား၊ အန္တံ၊ အယုတ်တရားတို့
 တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနုဋ္ဌိ
 တာ၊ ကောင်းစွာတည်စေသည်ရှိသော်၊ ဧဝံဂတိကာ၊ ဤသို့အလားရှိကုန်
 ၏၊ ဧဝံအဘိသမ္ပရာယာ၊ ဤသို့လည်းလျောင်းရာရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိ
 ဝိသိဇ္ဇေန၊ ထူးသော၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ ဝိပဿနာသဟိတာယ၊ ဝိပဿ
 နာအစီးအပွားနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ဇာနိတွာ၊
 သိ၍၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒံ၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒ်ကို၊ သမ္မာပဋိပန္နံ၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်
 ကျက်၊ တာယသမ္မာပဋိပတ္တိယာ၊ ထိုကောင်းသောအကျင့်ဖြင့်၊ ပဇဟန္တိ၊
 ပယ်စွန့်ကုန်၏၊ တာတြစနဟေသုန္တိ၊ တာတြစနဟေသံဟူသည်ကား၊ တာတြ
 တထိံ၊ အန္တနွယေ၊ ထိုအယုတ်တရားနှစ်ပါးအပေါင်း၌၊ ပတိတာ၊ ကျကုန်
 သည်၊ နအဟေသံ၊ မဖြစ်ကုန်းတံအန္တနွယံ၊ ထိုအယုတ်တရားနှစ်ပါးကို၊
 ပဇဟိံသု၊ ပယ်စွန့်ကုန်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်
 တည်း၊ တေနစနအမညိံသုတိ၊ တေနစနအမညိံသုဟူသည်ကား၊ တေန
 အန္တနွယပ္ပဟာနေန၊ ထိုအယုတ်တရားနှစ်ပါးအပေါင်းကိုပယ်သဖြင့်၊ မမ၊
 ငါအား၊ ဣဒံအန္တနွယပ္ပဟာနံ၊ ဤအယုတ်တရားနှစ်ပါးအပေါင်းကိုပယ်
 ခြင်းသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အန္တနွယံ၊ အယုတ်တရားနှစ်ပါး အပေါင်း
 ကို၊ ပဟာသိံ၊ ပယ်စွန့်ပြီ၊ ဣမိနာအန္တနွယပ္ပဟာနေန၊ ဤအယုတ်တရား
 နှစ်ပါးအပေါင်းကို ပယ်သဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ဣတိ
 အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တဗျာဒိဋ္ဌိမာနမညနာဝသေန၊ တဗျာ
 ဖြင့်ထင်မှတ်ခြင်းဒိဋ္ဌိဖြင့် ထင်မှတ်ခြင်း မာနဖြင့်ထင်မှတ်ခြင်းတို့၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ နအမညိံသု၊ မထင်မှတ်ကုန်ပြီ၊ ကသ္မော၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
 မူကား၊ သဗ္ဗမညနာနံ၊ အလုံးစုံသောထင်မှတ်ခြင်းတို့ကို၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်း
 စွာသာလျှင်၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်စွန့်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊
 ဧတ္ထစ၊ ဤပါဠိ၌လည်း၊ အဂ္ဂပဇေ၊ မြတ်သောဖိုလ်၌၊ ဋ္ဌိတေ၊ တည်ကုန်ပြီး

၃၃၄ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သော၊ အရိယဝုဂ္ဂလေ။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုးသန္ဓာယ၊ ညေ၍၊ တတြစန
ဟေသုံတေနစနအမညိ' သူတိ၊ တတြစနဟေသုံတေနစနအမညိ' သုဟူ၍၊
အတိတကာလဝသေန၊ အတိတကာလ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အယံဒေသနာ၊
ဤဒေသနာသည်၊ ပဝတ္တာ။ ဖြစ်၏၊ မဂ္ဂက္ခဏေပန၊ မဂ်ခဏကိုကား၊ အဓိပ္ပေ
တေ၊ အလိုရှိအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝတ္တမာနကာလဝသေနဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ
၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဝဋ်
တေသံနတ္ထိပညာပနာယာတိ၊ ဝဋ်တေသံနတ္ထိပညာပနာယဟူသည်ကား၊
ယေဥတ္တမဝရိယာ၊ အကြင်ယောကျ်ားမြတ်တို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့
ပြီးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဟိနသဗ္ဗမညနာ၊ ပယ်အပ်ခဲ့ပြီးသောအလုံးစုံ
သောမညနတရားရှိကုန်၏၊ အနုပါဒါ၊ တစုံတခုသောအာရုံ၌မစွဲလမ်းကုန်
သော၊ ပရိနိဗ္ဗုတာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူကုန်ပြီးသော၊ တေသံဥတ္တမဝရိယာနံ၊
ထိုယောကျ်ား မြတ်တို့အား၊ ကမ္မကိလေသ ဝိပါက ဝသေန၊ ကမ္မဝဋ်
ကိလေသဝဋ်ဝိပါကဝဋ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တိဝိဓမ္မိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်
လည်းဖြစ်သော၊ ဝဋ်၊ ဝဋ်တရားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပညာပနာယ၊ ပညတ်ဆဲ
ဖြစ်သော၊ ဝတ္တမာနခန္ဓတေဒတော၊ ဖြစ်ဆဲသောခန္ဓာငါးပါးပျက်သည်မှ၊
ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ အနုပါဒါနော၊ စွဲလမ်းရာလောင်စာမရှိသော၊ ဇာတဝေဒေါ
ဝိယ၊ တောမီးကဲ့သို့၊ အပညတ္တိကာဘာဝမေဝ၊ မပညတ်အပ်သောသဘော
သို့သာလျှင်၊ ဝတ္တတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ အဋ္ဌမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ အဋ္ဌမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၆-ဇမ္ဗန္ဓဝဂ်-၆-ပါတိသုတ်။

နဝမေနဝမသုတ်၌၊ ရတ္တန္တကာရတိမိသာယန္တိ၊ ရတ္တန္တကာရတိမိသာ
ယံဟူသည်ကား၊ ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်၌၊ အန္တကာရေန၊ အမိုက်ရှောင်သည်၊ မဟာ
တိမိသာယံ၊ အလွန်မိုက်သောအခါ၌၊ ဟိတဒေဝသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
ယာပုဏ္ဏမာသိရတ္တိ၊ အကြင်လပြည့်နေ့ညဉ့်သည်၊ ဇုဏ္ဏာဘာဝိတာ၊
လရောင်ဖြင့်တောက်ပသောကြောင့်၊ တိမိအန္တကာရဝိရဟိတာ၊ အမိုက်
ရှောင်မှကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံပုဏ္ဏမာ
သိရတ္တိ၊ ထိုလပြည့်နေ့ညဉ့်ကို၊ အန္တကာရောဝိ၊ မိုက်တိမ်းတိမ်စသော စိုးစဉ်း
အမိုက်ရှောင်ရှိသော်လည်း၊ တိမိသာယံ၊ တိမိသာယူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်

သည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အတ္တမဟိကာဒိ
ဥပက္ခိလေသဝိရဟိတေ၊ ကိမ်တိုက်ဆီးနှင်းအစရှိသောအညစ်အကြေးမှ
ကင်းသော၊ ဒေဝေ၊ မိဗန်းကောင်းကင်၌၊ မဟန္တကာရောတိမိသာတိ၊ မဟန္တ
ကာရောတိမိသာဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အယံပနအာမာဝါသိ၊ ရွှေ့၍အာ
မာဝါသိညဉ့် သည်ကား၊ ဒေဝေါစ၊ မိဗန်းသည်လည်း၊ မေဃာပဇ္ဇလ
သန္တန္တော၊ မိဗန်းတိမ်တိုက်ဖြင့်လည်းအထပ်ထပ်ဖုံးလွှမ်းအပ်၏၊ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ ရတ္တန္တကာရတိမိသာယန္တိ၊ ရတ္တိယံအန္တကာရေနမဟာတိမိသာ
ယန္တိ၊ ရတ္တန္တကာရတိမိသာယန္တိ၊ ရတ္တိယံအန္တကာရေန မဟာတိမိသာယံ
ဟူ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ အတ္ထောကာသေတိ၊ အတ္ထောကာသေ ဟူသည်ကား၊
အပ္ပဋိန္တန္တော၊ အမိုးမရှိသော၊ ဩကာသေ၊ အရပ်၌၊ ဝိဟာရဂံဏေ၊ ကျောင်း
တော်ကြမ်းပြင်၌၊ တေလပဒီပေသုဈာယမာနေသုတိ၊ တေလပဒီပေသုဈာ
ယမာနေသုဟူသည်ကား၊ တေလပဇ္ဇောတေသု၊ ဆီးမီးလျှံတို့ကို၊ ဇေယမာ
နေသု၊ ညှိထွန်းကုန်သည်ရှိသော်၊ နန္တစစောဒေမိ၊ စောဒနာဦးအုံး၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဗျာမပ္ပတာဗျာမ
မတ္တပဒေသံ၊ တလံပမာဏရှိသောအရပ်ကို၊ အဘိဗျာပေတွာ၊ အလွန်နှံ့
စေ၍၊ စန္ဒိမသုရိယာလောကံ၊ လနေအရောင်ကို၊ အဘိတဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊
ဂဏဗဟလံ၊ တခဲနက်ထူထဲသော၊ ဗုဒ္ဓါလောကံ၊ ဘုရားအရောင်တော်ကို၊
ဝိဿန္တန္တိ၊ လွှတ်တော်မူလျက်၊ အန္တကာရံ၊ အမိုက်တိုက်ကို၊ ဝိဓမ္မိတွာ၊
နှိပ်နှင်း၍၊ ဟိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ကာယပ္ပတာဝိ၊ ကိုယ်တော်၏အရောင်သည်
လည်း၊ နိလဝီတာဒိဝသေန၊ အညှိအရွှေအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
ဆဗ္ဗဗ္ဗာနဗုဒ္ဓရသ္မိယော၊ ခြောက်ပါးသော အဆင်းရှိသော တခဲနက်
သောဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့ကို၊ ဝိဿန္တေတွာ၊ လွှတ်တော်မူ၍၊ ပကတိ
ယာဝ၊ ပကတိသဘောအားဖြင့်သာလျှင်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်၌၊
အဘိတိဟတ္ထပဒေသံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ် ပမာဏရှိသော အရပ်ကို၊
ဩဘာသန္တိ၊ ထွန်းတောက်ပလျက်၊ ဟိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓါ
လောကေနော၊ ဘုရားအရောင်တော်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဧကောဘာသသုတေ၊
တပြိုင်နက်အလင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိသိန္တော
ကာသေ၊ နေတော်မူရာအရပ်၌၊ ပဒီပကရုဏာကိစ္စံ၊ ဆီးမီးညှိထွန်းခြင်းကိစ္စ
သည်၊ နတ္ထိနန္တ၊ မရှိသည်မပုတ်တုံလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ စော
ဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ ပဒီပကရုဏာကိစ္စံ၊ ဆီးမီးညှိထွန်းခြင်းကိစ္စသည်၊

နတ္ထိ၊ မရှိသည်ကား၊ သစ္စံ၊ မှန်ပေ၏၊ တထာပိ၊ ထိုသို့ပင်မှန်သော်လည်း၊
 ဝုညတ္ထိကာ၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သော၊ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့
 သည်၊ ဘဂဝတောစ၊ မြတ်စွာဘုရားအားလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဿ
 စ၊ ရဟန်းအပေါင်းအားလည်းကောင်း၊ ပူဇာကရဏတ္ထံ၊ ပူဇော်ခြင်းကိုပြု
 ခြင်းငှါ၊ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း၊ တေလပ္ပဒီပံ၊ ဆီမီးကို၊ ဥပဋ္ဌပေန္တိ၊ ထွန်းညှိ
 ကုန်၏၊ တထာပိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သာမညဗလေပိ၊
 သာမညဗလသုတ်၌လည်း၊ ဧတေမဏ္ဍလမာလေဒီပါဈာယန္တိတိ၊ ဧတေ
 မဏ္ဍလမာလေဒီပါဈာယန္တိ ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ရတ္တန္တကာရ
 တိမိသာယန္တိ၊ ရတ္တန္တကာရတိမိသာယံဟူသော၊ ဣဒဓိ၊ ဤသဒ္ဓါကိုလည်း၊
 တဿာရတ္တိယာ၊ ထိုည၌၏၊ သဘာဝေက္ခန္တနတ္ထံ၊ သဘာဝကိုကြားခြင်း
 ငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 နိသိန္နောကာသဿ၊ နေတော်မူရာအရပ်၏၊ အန္တကာရဘာဝတော၊ အဓိက
 မှောင်ဖြစ်သောကြောင့်၊ နဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
 ပူဇာကရဏတ္ထမေဝ၊ ပူဇော်ခြင်းကို ပြုခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်၊ တဒါပိ၊
 ထိုအခါ၌လည်း၊ ဥပါသကေဟိ၊ သီတင်းသည်တို့သည်၊ ပဒီပါ၊ ဆီမီးတို့
 ကို၊ ကာရိတာ၊ ညှိထွန်းပူဇော်အပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
 တသ္မိံဒီဝသေ၊ ထိုနေ့၌ သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေကုန်သော၊
 ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ဥပါသကာ၊ သီတင်းသည်တို့သည်၊ ပါတောဝ၊
 စောစောကသာလျှင်၊ သရီရပဋိဇ္ဇနံ၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်းကိစ္စကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဥပါသထင်္ဂါနိ၊
 ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို၊ သမာဒိယိတွာ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဗုဒ္ဓပရမံ၊ ဘုရားအမှူး
 ရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်တိတ်ခဲ့၍၊ နဂရံ၊
 မြို့သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ မဟာဒါနာနိ၊ အလှူကြီးတို့ကို၊ ပဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ
 ၍၊ ဘဂဝန္တိစ္ဆ၊ မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်း
 အပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုဂစ္ဆာ၊ လိုက်ပို့ကြ၍၊ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နှစ်၍၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂေဟာနိ၊ အိမ်တို့သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ သယမ္ပိ၊ မိမိတို့သည်
 လည်း၊ ပရိတုဉ္ဇေတွာ၊ စားသောက်ကုန်၍၊ သုဗ္ဗဝတ္ထနိဝတ္ထာ၊ ဖြူစင်သောအ
 ဝတ်ကိုဝတ်ကုန်လျက်၊ သုဗ္ဗုတ္တရာသင်္ဂါ၊ ဖြူစင်သောအဝတ်ကိုတင်ကုန်
 လျက်၊ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထာ၊ နံ့သာပန်းအစရှိသည်လက်စွဲကုန်လျက်၊ ဝိဟာ
 ရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇိတွာ၊ ပူဇော်
 ၍၊ ကေမိ၊ အချိုသောသူတို့သည်၊ မနေဘာဝနိယေ၊ နှလုံးဖြင့် ပွားများကုန်

သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပယိရူပါသန္တာ၊ ဆည်းကပ်ကုန်လျက်၊ ကေမိ၊
 အချိုသောသူတို့သည်၊ ယောနိသော၊ အသင့်အတင့်၊ မနသိကရောန္တာ၊
 နှလုံးသွင်းကုန်လျက်၊ ဒိဝသတာဝံ၊ နေအတို့ကို၊ ဝိတိနာမေသုံးလွန်စေကုန်
 ၏၊ တေဥပါသကာ၊ ထိုသီတင်းသည်တို့သည်၊ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်း
 သောအခါ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊
 တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ နာကုန်၍၊ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မသဘာ
 မဏ္ဍပတော၊ တရားသဘင်မဏ္ဍပ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဂန္ဓကုဒိုသမိပေ၊ ဂန္ဓ
 ကုဒိုတိုက်တော်အနီး၌၊ အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌၊ ပညတ္တဝရေ၊ ခွါ
 သနေ၊ ခင်ထားအပ်သောမြတ်သောဘုရားနေရာတော်၌၊ နိသိန္နန္တေနတော်
 မူသည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခု၊ သံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့ကို၊ လည်းကောင်း၊
 ဘဂဝန္တဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊
 ပယိရူပါသန္တာ၊ ဆည်းကပ်ကုန်ပြီးသော်၊ ဥပါသထဝိသော၊ ခနတ္ထုဉ္ဇေဝ၊
 ဥပုသ်ကိုသုတ်သင်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ယောနိသော၊ မနသိကာပေရိယျ၊
 ဟနတ္ထုဉ္ဇေ၊ ယောနိသော၊ မနသိကာရကိုပွားစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ နဂရံ၊
 မြို့သို့၊ အဂတ္တာ၊ မသွားမူ၍၊ ဝိဟာရေယေဝ၊ ကျောင်း၌သာလျှင်၊ ဝသိတု
 ကာမာ၊ နေလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဩဟိယိံ သု၊ ချန်၍နေကုန်၏၊ အတတသ္မိ
 ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ တေဥပါသကာ၊ ထိုသီတင်းသည်တို့သည်၊ ဘဂဝ
 တောစ၊ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု၊ သံဃဿ၊ ရဟန်း
 အပေါင်းအား လည်းကောင်း၊ ပူဇောကရဏတ္ထံ၊ ပူဇော်ခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ၊
 ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ တေလပဒိပေ၊ ဆီမီးတို့ကို၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊
 သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘိက္ခု
 သံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအားလည်း၊ အဇ္ဈလိံ၊ လက်အုပ်ကိုးကတွာ၊
 ချီသည်ကိုပြု၍၊ ဘိက္ခု၊ နံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ပရိယန္တေ၊ အစွန်၌၊ နိသိန္နန္တေနကုန်
 လျက်၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ဣမေတိတ္ထိယာ၊ ဤတိတ္ထိတို့သည်၊ နာနာပိဓာနိ၊ အထူးထူးအပြား
 ပြားရှိကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ မိစ္ဆာအယူတို့ကို၊ အဘိနိဝိဿ၊ နှလုံးသွင်း
 ကုန်၍၊ ဝေါဟရန္တေ၊ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုကြကုန်၏၊ တယာစ၊ ထိုအခြင်းအရာ
 ဖြင့်လည်း၊ ဝေါဟရန္တေ၊ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုကုန်သည်ရှိသော်၊ ကဒါစိ၊ ရံခါ၊
 သဿတံ၊ သဿတအယူကို၊ ကဒါစိ၊ ရံခါ၊ ဥဇ္ဈေဒါဒိသု၊ ဥဇ္ဈေဒအစရှိ
 သည်တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေယျိံ၊ ယေဝ၊ တသု
 သောအယူ၌သာလျှင်၊ အဗ္ဗတွာ၊ မရပ်မတည်ကုန်မူ၍၊ နဝနဝါနိ၊ အသပ်

၃၃၀ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

အသစ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ မိစ္ဆာအယူတို့ကို၊ ဣဒမေဝသစ္စံမောစာ
မညန္တိ၊ ဣဒမေဝသစ္စံမောစာမညံဟူ၍၊ ပဂ္ဂယ၊ ခြီးမြှောက်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်
ကုန်၏၊ ဥဗ္ဗတ္တကသဒိဿ၊ သူရူးနှင့်တူကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊
အဘိနိဝိဋ္ဌာနံ၊ နှလုံးသွင်းကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏၊ ဂတိ၊ လား
ရာကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ အဘိသမ္ပရာယော၊ တမလွန်ဘဝကား၊ ကော
အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ လျှောက်ကြကုန်၏၊ တေနဝသမယေ
န၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ပဇူဂ်ပါဏကာ၊ ပဇူဂ်မည်သော
ပိုးပလံတို့သည်၊ ပတန္တာပတန္တာ၊ ကျကုန်ကျကုန်၍၊ တေသု၊ တေလပွဒီ
ပေသု၊ ထိုဆီမီးတို့၌၊ နိပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေနခေါပန
သမယေန(လ)၊ အဓိပါတကာတိအာဒိ၊ တေနခေါပနသမယေန(လ)၊ အဓိပါ
တကာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ အဓိပါတကာတိ၊ အဓိပါတကာဟူ
သည်ကား၊ ပဇူဂ်ပါဏကာ၊ ပဇူဂ်မည်သောပိုးတို့သည်၊ ယေ၊ အကြင်ပိုးတို့
ကို၊ သလဘာတိဝိ၊ သလဘာပိုးတို့ဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေ
ဟိ၊ ထိုပိုးတို့သည်၊ ဒိပသိခံ၊ ဆီမီးလျှံ၌၊ အဓိပတနတော၊ ကျတတ်သော
ကြောင့်၊ အဓိပါတကာတိ၊ အဓိပါတကတို့ဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်
ကုန်၏၊ အာပါတပရိပါတန္တိ၊ အာပါတပရိပါတံဟူသည်ကား၊ အာပါတံ၊
ရှေးရှုကျခြင်းကို၊ ပရိပါတံ၊ ကောင်းကင်မှပျံ့ဝဲသဖြင့်ကျခြင်းကို၊ အာပဒ္ဒိ
တွာ၊ ရှေးရှုကျ၍၊ ပရိပဒ္ဒိတွာ၊ ကောင်းကင်မှပျံ့ဝဲကျ၍၊ အဘိမုခပါတဉ္ဇေဝ၊
ရှေးရှုကျခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပရိန္ဒ မိတွာ၊ ပတ်ပတ်လည်ပျံ့ဝဲ၍၊ ပါတဉ္ဇ၊
ကျခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ အာပါတပဒိပန္တိ၊ အာပါတပဒိပံဟူ၍၊ ကေမိ၊ အချို့သော
ဆရာတို့သည်ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏၊ အာပါတေ၊ ရှေးရှုကျရာ၌၊ ပဒိပဿ၊ ဆီ
မီး၏၊ အတ္တနော၊ မိမိသို့၊ အာပါတဝမနေန၊ ရှေးရှုကျခြင်းဖြင့်၊ ပရိပတိတွာ၊
ပျံ့ဝဲကျ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

အနယန္တိ၊ အနယံဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ ဗျဿနန္တိ၊ ဗျဿ
နံဟူသည်ကား၊ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
ပုရိမပဒေန၊ အနယံဟူသောရှေးပုဒ်ဖြင့်၊ မရဏမတ္တံ၊ သေလောက်ရုံမျှသော
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ပန္တိမပဒေန၊ ဗျဿနံဟူသောနောက်ပုဒ်ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထို
ပိုးပလံတို့၏၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဆီမီး၌ဆင်း
သောပိုးတို့တွင်၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပါဏကာ၊ ပိုးတို့သည်၊ သဟပတ

နေန၊ ကျသညံနှင့်တကွ၊ မရိံ သု၊ သေကုန်၏။ ကေမိ၊ အချိုကုန်သော၊ ပါဏ
 ကာ၊ ပိုးတို့သည်။ မရဏမတ္တံ၊ သေလောက်ရုံမျှသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ အာ
 ပဇ္ဇိံ သု၊ ရောက်ကြကုန်၏။ တေမတ္တံဝိဒိတွာတိ၊ တေမတ္တံဝိဒိတွာဟူသည်
 ကား၊ အတ္တဟိတံ၊ မိမိစီးပွားကို၊ အဇာနန္တာနံ၊ မသိကုန်သော၊ အဓိပါတက
 ပါဏကာနံ၊ အဓိပါတကမည်သောပိုးဖလံတို့၏။ အတ္တပက္ကမဝသေန၊ မိမိ
 ကိုယ်ကိုလုံ့လပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဇေတံနိရုတ္တကဗျသနပတ္တိံ၊ ထိုအ
 ကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သည်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ တေသံယေဝ၊ ထိုပိုး
 ဖလံတို့၏ ပျက်စီးခြင်းကဲ့သို့၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကာနံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိကုန်သော
 ဂုတ္တိလံတို့၏၊ ဒိဋ္ဌာဘိနိဝေသေန၊ ဒိဋ္ဌိကိုနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ အနယဗျသန
 ပတ္တိဒိပနံ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သည်ကိုဖြတ်တတ်သော၊ ဣမံဥဒါ
 နံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ ဥပါတိဓာဝန္တိ၊ နုသာရမေန္တိတိ၊ ဥပါတိဓာဝန္တိ
 နုသာရမေန္တိဟူသည်ကား၊ သီလသမာဓိပညာဝိရုတ္တိအာဒိဝေဒံ၊ သီလ
 သမာဓိပညာဝိရုတ္တိစသည်အံ့ပြားရှိသော၊ သာရံ၊ အနှစ်သို့၊ နန္တိ၊ မရောက်
 ကုန်၊ စတုသစ္စတိသမယဝသေန၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်း၍သိသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ နုသမာဓိဂန္တန္တိ၊ ကောင်းစွာမရောက်ကုန်၊ သဥပါယေ၊
 အကြောင်းနှင့်တကွသော၊ တတ္ထိံသာရေ၊ ထိုသီလစသောအနှစ်သာရ၌၊
 တိဋ္ဌန္တယေဝ၊ တည်လျက်နှင့်သာလျှင်၊ ဝိရုတ္တဘိလာဘာယ၊ ဝိရုတ္တိ
 ကျေးဇူးကိုရခြင်းငှါ၊ တံသာရံ၊ ထိုသီလစသောကျေးဇူးဓမ္မနှစ်သာရကို၊
 ဥပေန္တာဝိယ၊ ကပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဟုတွာဝိ၊ ဖြစ်၍လည်း၊ ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသေန၊
 ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောဘောက်ပြန်ခြင်းဖြင့်၊ အတိဓာဝန္တိ၊ အတိဏ္ဏဝိတွာ၊ လှန်
 ၍၊ ဂန္တန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးကုန်သောဥပါဒါနက္ခန္ဓာ
 တို့ကို၊ နိစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ သုသံ၊ တင့်တယ်၏၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏၊ အတ္တံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဘိနိဝိသိတွာ၊ အလွန်နှလုံးသွင်း၍၊ ဂဏ္ဌန္တာ၊ ယူကုန်လျက်၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နဝနဝံဗန္ဓနံ၊ ဗြူဟယန္တိတိ၊
 နဝနဝံဗန္ဓနံ၊ ဗြူဟယန္တိဟူသည်ကား၊ တံဒိဋ္ဌိံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကို၊ ဂဏ္ဌန္တာ
 ဝ၊ ယူကုန်လျက်သာလျှင်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိသင်္ခါတံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟု ဆိုအပ်
 သော၊ နဝနဝံဗန္ဓနံ၊ အသစ်အသစ်သော အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဗြူဟယန္တိ ဝဒ္ဓ
 ယန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏၊ ပတန္တိ၊ ပစ္စေတမိဝါမိပါတကာဒိဋ္ဌေသု၊ တေဣတိ
 ဟေကေနိဝိဋ္ဌာတိ၊ ပတန္တိ၊ ပစ္စေတမိဝါမိပါတကာဒိဋ္ဌေသု၊ တေဣတိဟေ
 ကေနိဝိဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဗန္ဓနေ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်း

၁၁

ဟူသောအနှောင်အဖွဲ့တို့ကို။ အဘိဝဋ္ဌယန္တေ။ အလွန်ပွားစေကုန်သော၊
 ဧကော။ အချို့ကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ စက္ခု၊ ဝိညာဏေန၊ စက္ခု၊ ဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်သည်တို့ကို၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒိဋ္ဌိဒဿနေနေဝ၊ ဒိဋ္ဌိအမြင်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်
 သည်တို့ကို၊ အနုဿဂူပလ ဗ္ဗ မဏ္ဍေနေဝ၊ အဆင့်ကြားသဖြင့်ရအပ်ကာ
 မျှသာလျှင်ဖြစ်သော၊ သုတေစ၊ ကြားအပ်သည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဧတံ၊
 ဤသဘောတရားသည်၊ ဣတိဟဧကန္တတောဧဝ၊ ဤသို့မြင်တိုင်းကြား
 တိုင်းပင်လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဝိဋ္ဌာ၊ နှလုံးသွင်းကုန်လျက်၊ ဒိဋ္ဌာဘိနိဝေ
 သေန၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ သဿတန္တိ အာဒိနာ၊ သဿတံ
 ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အဘိနိဝိဋ္ဌာ၊ အလွန်နှလုံးသွင်းကုန်၍၊ ဧကန္တဟိတံ
 ဝါ၊ စင်စစ်အစီးအပွားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ နိဿရဏံ၊ သံသရာမှ
 ထွက်မြောက်ရာထွက်မြောက်ကြောင်းကို၊ အဇာနန္တ၊ မသိကြကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ရာဂါဒိဟိ၊ ရာဂအစရှိကုန်သော၊ ဧကောဒသဟိ၊ တဆွဲတပါးကုန်
 သော၊ အဂ္ဂိဟိ၊ မီးတို့ဖြင့်၊ အာဒိတ္တံ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ ဘဝတ္တယ
 သင်္ခါတံ၊ ဘဝသုံးပါးဟုဆိုအပ်သော၊ အင်္ဂါရကာသံယေဝ၊ မီးကျိုးတွင်း
 သို့သာလျှင်၊ ဣမေအဓိပါတကာ၊ ဤဝိုးဖလံတို့သည်၊ ဣမံပဇ္ဇေတံ၊ ဤ
 အလျှံတပြောင်ပြောင်တောက်သောဆီမီးလျှံသို့၊ ပတန္တိ ဝိယ၊ ဆင်းသက်
 ကုန်သကဲ့သို့၊ ပတန္တိ၊ ဆင်းသက်ကြကုန်၏၊ တတော၊ ထိုဘဝသုံးပါး
 တည်းဟူသောမီးကျိုးတွင်းမှ၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဥက္ခိဝိတံ၊ ချီကြွခြင်း၌၊
 နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ နဝမသုတ္တဝဋ္ဌာနာ၊ နဝမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-ဇစ္ဆန္တဝဂ်-၁၀-ဥပ္ပန္နန္တိသုတ်။

ဒဿမေ၊ ဒဿမသုတ်၌၊ ယာဝကီပန္တိ၊ ယာဝကီဝံဟူသည်ကား၊ ယတ္တ
 ကံကာလံ၊ အကြင်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ ယတောတိ၊ ယတော
 ဟူသည်ကား၊ ယဒါယတော၊ အကြင်ဘုရားဖြစ်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊
 စ၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယသ္မိံ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝမေတံအာနန္ဒာတိ၊ ဧဝမေတံအာနန္ဒဟူ

သညိကား၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တထာဂတော၊ ငါတုရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊
 ပွင့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တထာဂတဿစ၊ ငါတုရား၏ လည်းကောင်း၊
 တထာဂတဿာဂကာနံယေဝစ၊ ငါတုရား၏ တပည့်သားတော်တို့အား
 သာယျင်လည်းကောင်း၊ သာဘသက္ကာရော၊ သာဘပူဇော်သက္ကာသည်၊
 အဘိဝဒ္ဓတိ၊ အလွန်ပွားများ၏၊ တိတ္ထိယာပန၊ တိတ္ထိတို့သည်ကား၊ နိက္ခေ
 ဇာ၊ တန်ခိုးမရှိကုန်သည်၊ ဝိဟတဌာဘာ၊ ကင်းပျောက်သော အရောင်ရှိ
 ကုန်သည်၊ ပဟိနုသာဘသက္ကာရားပယ်အပ်သော သာဘပူဇော်သက္ကာ
 ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တပဿ၊ သင်သည်၊ ယံဝစနံ၊
 အကြင်စကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 သင်လျှောက်တိုင်းမှန်၏၊ ဧတဿ၊ ထိုသင်လျှောက်ဆိုသော စကား၏၊
 အညထာဘာဝေါ၊ သင်လျှောက်သည်မှတစ်ပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်
 ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ပြီးအံ့၊ စက္ကဝတ္တိ
 နော၊ စကြာဝတေးမင်းအား၊ စက္ကရတနဿ၊ စကြာရတနာ၏၊ ပါတုဘာ
 ဝေန၊ ထင်ရှားဖြစ်သဖြင့်၊ လောကေန၊ လူအပေါင်းသည်၊ စက္ကရတနံ၊
 စကြာရတနာကို၊ မုဉ္ဇိတွာ၊ လွှတ်၍၊ အညတ္ထ၊ တစ်ပါးသောအရပ်၌၊ ပူဇာ
 သက္ကာရသမ္ပာနော၊ ပူဇော်သကာမြတ်နိုးတနာပြုခြင်းသည်၊ နပဝတ္တတိ၊
 မဖြစ်၊ စက္ကရတနမေဝပန၊ စကြာရတနာကိုသာလျှင်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ
 သော၊ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ သဗ္ဗဘာဂေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော
 အတို့တို့ဖြင့်၊ သက္ကရေတိ၊ အရှိအသေပြု၏၊ ဂရုံကရေတိ၊ အလေးအမြတ်
 ပြု၏၊ မာနေတိ၊ မြတ်နိုး၏၊ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဇာနုသာရိဝုည
 မတ္တနိဿန္နဿဝိ၊ ဝဇ္ဇိတရားကိုမြှင့်သောကောင်းမှုမျှအကျိုးဆက်၏လည်း၊
 ဟာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ မဟန္တော၊ အားကြီးသော၊ အာနုဘာဝေါ၊ အာ
 နုဘော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဝဇ္ဇာနုသာရိဝုညဗလူပတ္တံ၊ သာ၊ ဝဇ္ဇိကင်း
 ရာနိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သော ကောင်းမှု၏ အကျိုးသည်လောက်ပုံအပ်
 သော၊ အနန္တာပရိမေယျဂုဏဂဏာဝရဿ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော
 ဂုဏ်အပေါင်း၏တည်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓရတနဿစ၊ တရားရတနာ
 အားလည်းကောင်း၊ ဓမ္မရတနဿစ၊ တရားရတနာအားလည်းကောင်း၊ သံ
 စာရတနဿစ၊ သံဃာရတနာအားလည်းကောင်း၊ ကိံမင်္ဂံပန၊ အဘယ်မှာ
 နှိုင်းယှဉ်ရာရှိပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်တော်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊ ပဝတ္တိတဝရဓမ္မစက္ကော၊ ဖြစ်စေအပ်သော

မြတ်သောဓမ္မစက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ကေသဗ္ဗိယာအရဟန္တေ၊ ခြောက်ကျိပ်တယောက်သော ရဟန္တာတို့သည်၊ ဇာတေ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗိအရဟန္တေ၊ ခြောက်ကျိပ်သောရဟန္တာတို့ကို၊ ဇနပဒစာရိကာယ၊ ဇနပုဒ်ဒေသစာရိ လှည့်လည်ခြင်းငှါ၊ ဝိဿန္တေတွာ၊ လေ့တတ်တော်မူ၍၊ ဥရုဝေဇ္ဇံ၊ ဥရုဝေဇ္ဇ တောသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်တော်မူ၍၊ ဥရုဝေဇ္ဇကဿပပမုခေ၊ ဥရုဝေဇ္ဇကဿ ပအမှူးရှိကုန်သော၊ သဟဿဇနိလေ၊ တထောင်သောရသေ့တို့ကို၊ အရ ဟန္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ တေဟိ၊ ထို့ရဟန်းတို့ ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်၊ လဗ္ဗိဝနုယျာနေ၊ ထန်းတောဥယျာဉ်၌၊ နိဝီ ဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ဗိမ္ဗိသာရပမုခါနံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအမှူးရှိကုန်သော၊ အင်္ဂ မဂဝေါသိနံ၊ အင်္ဂတိုင်းမဂဝေါသိနံနေလေ့ရှိကုန်သော၊ ဒွါဒသနဟုတာ နံ၊ တသိန်းနှစ်သောင်းကုန်သောသူတို့အား၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ဩတာရိတွာ၊ ချထားတော်မူ၍၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၍၊ တကော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဘဂဝတောစ၊ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃာဿစ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား လည်းကောင်း၊ ဥပရူပရိ၊ အဆင့်ဆင့်၊ ဥဇ္ဇာရလောတ သက္ကာရော၊ ပြန့်ပြောသော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာသည်၊ ယကာ၊ အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဘိဝဇာတိ၊ ပွားများ၍၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်း အရာဖြင့်၊ သဗ္ဗတိတ္ထိယာနံ၊ အလုံးစုံသောတိတ္ထိတို့အား၊ လောဘသက္ကာ ရော၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာသည်၊ ပရိဟာယိ၊ ဆုတ်ယုတ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆုတ် ယုတ်သည်ရှိသော်၊ အလတသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေသ ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဒိဝါဌာနေ၊ နေနေရာအရပ်၌၊ နိဝီဒန္တော၊ နေတော်မူလျက်၊ ဘဂဝတောစ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း၊ အရိယသံဃာဿစ၊ အရိယာအပေါင်း၏လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာပဋိပတ္တိံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဝီတိသောမနဿဇာ တော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့အား၊ ကထံနုခေါ၊ အတပင်သို့ကျင့်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့ ၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို၊ အာဝဇ္ဇေယိ၊ ဆင်ခြင်၍၊ အထ၊ ထိုသို့ဆင်ခြင်သော အခါ၌၊ အဿ၊ ထိုရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား၊ နေသံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့၏၊ သဗ္ဗထာ ဝိ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ဒုပ္ပနိပတ္တိမေဝ၊ မကောင်း သောအကျင့်ကိုသာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ရှေးရှုထင်လေ၏၊ သောအာနန္ဒတ္ထေ

ရော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ မဟာနုဘာဝေဝနာမ၊ အလွန်ကြီး
သောအာနန္ဒဘောင်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပုညပနိဿယသစ၊ လေးသင်္ချေ
နှင့်ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်သုံး ဖြည့်ဆည်းဘူးတော်မူအပ်သော ပါရမီ
တော်အထူးကောင်းမှုတော်၏လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာစ၊ ဓမ္မာ
နုဓမ္မပဋိပတ်၏လည်းကောင်း၊ ဥက္ကံသပါရမီပတ္တေ၊ လွန်ကဲသောအဆုံးသို့
ရောက်တော်မူသော၊ ဘဂဝတိစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း၊
အရိယသံဃောစ၊ အရိယာသံဃာသည်လည်းကောင်း၊ ခရန္တေ၊ ထင်ရှားရှိ
တော်မူလျက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နုပ္ပဋိပန္နာစ၊ မကောင်းသဖြင့် လည်းကုန်
သော၊ အကာတပုညာစ၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုလည်းရှိကုန်သော၊ ဣမေ
အညတိတ္ထိယာ၊ ဤသံသနာတော်မှတပါးသော အယူရှိကုန်သောတိတ္ထိ
တို့သည်၊ ကထံ၊ အဘယ်မှာလျှင်၊ လာဘိနော၊ လာဘ်ရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ
ကိံ၊ ဖြစ်ပါကုန်လတ္တံ့နည်း၊ သက္ကာတာ၊ ပူဇော်သက္ကာသည်၊ ဘဝိဿတိ
ကိံ၊ ဖြစ်ပါကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့၏၊ လောဘ
သက္ကာရဟာနိံ၊ လာဘ်သမုကာ၏ ဆုတ်ယုတ် ကြောင်းကို၊ နိဿာယ၊
မှီ၍၊ ကာရုဉံ၊ သနားခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ တံ
ဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံကို၊ ယာဝကီဝဉ္ဇဘန္တေ၊ တိအာဒိနာ၊ ယာဝကီဝဉ္ဇဘန္တေ
ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသိ၊
ကြားသျှောက်၏၊ ဘဂဝါစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တံဝဇနံ၊ ထိုစကား
ကို၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တယာ၊ သင်သည်၊ မိစ္ဆာပရိဝိတက္ကိတံ၊ တောက်ပြန်
မှားယွင်းသဖြင့်ကြံစည်အောက်မေ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍၊
သုဝဏ္ဏာလိင်္ဂသဒိသံ၊ ရွှေမရိုးစည်ငယ်နှင့်တူသော၊ ဂိဝံ၊ လည်တော်ကို၊
ဥန္နာမေတွာ၊ အထက်သို့ဆောင်တော်မူ၍၊ သုဝုဇ္ဈိတသတပတ္တသသိရိကံ
ကောင်းစွာပွင့်သော ပွင့်ချပ်တရာရှိသော ပဒုမ္မာရွှေကြာပန်းမြတ်သဘွယ်
အလွန်တင့်တယ်သော အသရေတော်ရှိသော၊ မဟာမုခံ၊ မြတ်သောခံ
တွင်းတော်ကို၊ အဘိဗ္ဗသန္ဓတရံ၊ အလွန်ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ဧဝမေတံအာနန္ဒာတိ၊ ဧဝမေတံအာနန္ဒဟူ၍၊ သံပဟံသိတွာ၊ အလွန်
ဝမ်းမြောက်တော်မူ၍၊ ယာဝကီဝဉ္ဇာတိအာဒိနာ၊ ယာဝကီဝဉ္ဇဤသို့အစ
ရှိသည်ဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ၏၊ ဝဇနံ၊ စကားကို၊ ပစ္စနုဘာသိ၊
တဘန်မိန့်တော်မူပြန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါအာယသ္မာအာနန္ဒော
(ပ)ဘိက္ခုသံဃောစာတိ၊ အထခေါအာယသ္မာအာနန္ဒော(ပ)ဘိက္ခုသံဃော
စဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

အထပစ္ဆိမံ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿံ
 အဋ္ဌပ္ပတ္တိယံ၊ ထိုအဋ္ဌပ္ပတ္တိ၌၊ အတိတေဝိ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌လည်း၊
 မယိ၊ ငါဘုရားသည်၊ အနုပ္ပန္နေ၊ မပွင့်မီ၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော၊ နိစဇနာ၊
 ယုတ်နိမ့်သောလူတို့သည်၊ သမ္ဗာနံ၊ မြတ်နိုးတနာကို၊ လဘိတု၊ ရေ၍၊ မမ၊
 ငါဘုရား၏၊ ဥပ္ပါဒတော၊ ပွင့်တော်မူသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဟတ
 လာတသက္ကာရော၊ သတ်အပ်သော လာဘ်ပူဇော်သကာ ဂှိကုန်သည်၊
 အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါဝေရုဇာတကံ၊ ပါဝေရုဇာတ်ကို၊
 ကထေထိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်
 ကား၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကာနံနာမ၊ မိစ္ဆာအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ မည်သည်ကား၊
 ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားတို့သည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပွင့်တော်မူကုန်၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်ဘုရား
 မပွင့်မီ၊ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ သက္ကာရသမ္ဗာနော၊ မြတ်နိုးတနာ
 ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသံပန၊ ထိုဘုရားသခင်တို့၏ကား၊ ဥပ္ပါ
 ဒတော၊ ပွင့်တော်မူသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ တေ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊
 ဟတလာတသက္ကာရော၊ သတ်အပ်ပြီးသော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာ ဂှိကုန်
 သည်၊ နိပ္ပသာ၊ အရောင်မရှိကုန်သည်၊ နိတ္တေဇာဝ၊ တန်ခိုးမရှိကုန်သည်
 သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒုပ္ပဋိပတ္တိယာ၊ မကောင်းသဖြင့်ကျင့်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ဒုက္ခတောစ၊ ဆင်းရဲမှလည်း၊ နမုစ္ဆန္တိ၊ မလွတ်ကုန်၊ ဣတိဧတမတ္ထံ၊
 ဤအနက်ကို၊ သမ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊
 သိတော်မူ၍၊ တဒတ္ထဒိပနံ၊ ထိုအနက်ကိုပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်း
 ကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထတာသုဥဒါနဂါထာသု၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာတို့တွင်၊ ပဌမဂါထာယံ၊
 ပဌမဂါထာ၌၊ ဩဘာသတိတာဝသောကိမိတိ၊ ဩဘာသတိတာဝသော
 ကိမိဟူသည်ကား၊ သောစန္ဒူပနကိမိ၊ ထိုပိုးမြေမြှေးသည်၊ ယာဝ၊ အကြင်
 မျှလောက်၊ ပဘင်္ဂရော၊ သုံးကျွန်းသုံး၌ တပြိုင်နက်အလင်းကို ပြတတ်
 သောနေမင်းသည်၊ နဥဂ္ဂမတိ၊ မတက်မထွန်းသေး၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုနေမင်း
 မတက်မထွန်းမီကာလပတ်လုံးသာလျှင်၊ ဩဘာသတိ၊ ထွန်းလင်း၏၊ ဇော
 တတိဒိဗ္ဗတိ၊ တောက်ပ၏၊ ယာဝနဥဂ္ဂမတိပဘင်္ဂရောတိတိ၊ ယာဝနဥဂ္ဂမတိ
 ပဘင်္ဂရောက်ဟူသည်ကား၊ တိသုပ္ပိမဟာဒိပေသု၊ ကျွန်းကြီးသုံးကျွန်းတို့၌၊
 ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သောခဏ၌၊ အာလောကကရဏေန၊ အရောင်
 အလင်းကိုပြသဖြင့်၊ ပဘင်္ဂရောတိ၊ ပဘင်္ဂရောဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမော၊ ရအပ်

သောအမည်ရှိသော၊ သူရိယော၊ နေမင်းသည်၊ ယောဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊
 နုဥဂ္ဂမတိနုဥဒေတိ၊ မတက်ထွန်းသေး၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သူရိ
 ယော၊ နေသည်၊ အနုဂ္ဂတေ၊ မတက်ထွန်းမီ၊ လဒ္ဓေါကာသာ၊ ရအပ်သော
 အခွင့်ရှိကုန်သော၊ ခန္ဓုပနကာ၊ ပိုးမြေမြှေးတို့သည်၊ ဝိပရိဝတ္တမာနာဝိ၊ ထိုမှ
 ဤမှပျံ့ကုန်သော်လည်း၊ ကဏ္ဍပလသဒိသာ၊ သရက်သီးနှင့်တူသော၊
 တမယိ၊ အရိက်တိုက်၌၊ ဝိဇ္ဇာတန္တိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပနိုင်ကုန်၏၊
 သဝိရောစနမ္ပိဥဂ္ဂတေ၊ ဟတပတောဟောတိနစာပိတာသတိတိ၊ သဝိရော
 စနမ္ပိဥဂ္ဂတေ၊ ဟတပတောဟောတိနစာပိတာသတိ ဟူသည်ကား၊ သမန္တ
 တော၊ သင်္ကန်းကျင်မှ၊ အန္ဓကာရံ၊ အရိက်တိုက်ကို၊ ဝိမေတ္တာ၊ နှိပ်နင်း၍၊
 ကိရုဏသဟာသေန၊ ရောင်ခြည်တထောင်ဖြင့်၊ ဝိရောစနသတာဝတာယ၊
 ထွန်းလင်း တောက်ပသောသဘောရှိသောကြောင့်၊ ဝေရောစနနာမကေ၊
 ဝေရောစနအမည်ရှိသော၊ အာဒိစ္စ၊ နေမင်းသည်၊ ဥဗ္ဗိတေ၊ တက်လတ်
 သည်ရှိသော်၊ သောခန္ဓုပနကော၊ ထိုပိုးမြေမြှေးသည်၊ ဟတပတော၊ ကင်း
 ပျောက်သောအရောင်ရှိသည်၊ နိတ္တေတေ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်အရှိန်အစော်
 မဲ့သည် ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ ကာဠကော၊ မြည်းနက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခုတ္တန္တ
 ကာရေဝိယ၊ ညဉ့်ရိက်သောအခါကဲ့သို့၊ နဘာသတိနဒိသတိ၊ မထွန်းလင်း
 မတောက်ပနိုင်၊ ဧဝံဩဘာသိတမေဝတက္ကိယာနန္တိ၊ ဧဝံဩဘာသိတမေ
 ဝတက္ကိယာနံဟူသည်ကား၊ တေနခန္ဓုပနကေန၊ ထိုပိုးမြေမြှေးသည်၊ သူရိ
 ယုဂ္ဂမနတော၊ နေမင်းတက်ထွန်းသည်မှ၊ ပုရေဇေ၊ ရှေးအဘို့၌သာလျှင်၊
 ဩဘာသိတာ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပနိုင်သည်၊ ဟောတိယတော၊ ဖြစ်သကဲ့
 သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တက္ကေတွာ၊ ကြံဆ၍၊ ပရိကပ္ပနမတ္တေန၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်မှကြံဆကာမျှဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗိဂဟာဏတော၊ မိစ္ဆာအယူကိုယူတတ်သော
 ကြောင့်၊ တက္ကိကာတိ၊ တက္ကိကာဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမေဟိ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိ
 ကုန်သော၊ တိတ္ထိပေဟိ၊ တိတ္ထိတို့သည်၊ ဩဘာသိတံ၊ ထွန်းတောက်ပခြင်း
 သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သမယတေဇေန၊ အယူ၏တန်ခိုးဖြင့်၊ ဒိပေတွာ၊
 ဖြစ်၊ ယောဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊
 လောကေ၊ လောက၌၊ နုပုဇ္ဈန္တိ၊ ပွင့်တော်မူကုန်၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊
 အဓိဗ္ဗိတံ၊ လောက်တည်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နတက္ကိယာသုဇ္ဈန္တိ
 နဝါပိသာဝကာတိ၊ နတက္ကိယာသုဇ္ဈန္တိ နဝါပိသာဝကာ ဟူသည်ကား၊
 ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ လော
 ကေ၊ လောက၌၊ ဥပဇ္ဈန္တိ၊ ပွင့်တော်မူကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုဘုရားပွင့်တော်မူ

သောအခါ၌၊ ဗိဗ္ဗိတဝိကာ၊ မိစ္ဆာဗိဗ္ဗိတို့သည်၊ နသုဇ္ဈန္တိ၊ နသောဘန္တိ၊ မတင့်
 တယ်မတောက်ပကုန်၊ တေသံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်၊
 နစာပိသောဘန္တိ၊ မတင့်တယ်ကုန်၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဝိဟတ
 သောဘော၊ ကင်းသောတင့်တယ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊
 နိတ္တာ၊ ပစ်အပ်ကုန်သော၊ သရာဝိယ၊ မြားတို့ကဲ့သို့၊ နပညာယန္တေ၊ ဝ၊ မထင်
 ရှားကုန်သလျှင်ကတည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊
 သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ နုပုဇ္ဈန္တိ၊ မပွင့်
 ကုန်သေး၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုဘုရားမပွင့်မီကာလ၌သာလျှင်၊ တက္ကိယာနံ၊
 ကြံသဖြင့်ယူလေ့ရှိကုန်သောတိတ္ထိတို့၏၊ ဩဘာသိတံ၊ ထွန်းလင်းတောက်
 ပခြင်းသည်၊ အတ္တနော၊ ခ်မိ၏၊ သမယေန၊ အယူဖြင့်၊ ဇောတနံ၊ တောက်ပ
 ခြင်းသည်၊ ဗာလာလပနံ၊ လူရိက်တို့အားပြောဟောဆုံးမခြင်းသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုဘုရားဖြစ်သောအခါမှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ တက္ကိယာ၊ ကြံ
 ဆခြင်းဖြင့် မိစ္ဆာအယူကို ယူလေ့ရှိကုန်သော တိတ္ထိတို့သည်၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ နသုဇ္ဈန္တိ၊ မစင်ကြယ်ကုန်၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နစာပိသုဇ္ဈန္တိ၊ မစင်ကြယ်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တေဟိ၊ ထိုမိစ္ဆာဗိဗ္ဗိတို့သည်၊ ဒုရက္ခာတဓမ္မဝိ
 နယာ၊ မကောင်းသဖြင့် ဟောအပ်ကုန်သောဓမ္မဝိနယတို့သည်၊ သမ္ဗာပဗ္ဗု
 ပတ္တိရဟိတာ၊ ကောင်းသောအကျင့်မှ ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သံသာရ
 တော၊ သံသရာမှ၊ နသုဇ္ဈန္တိ၊ မစင်ကြယ်ကုန်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ဟူမူကား၊ အနိယျာနိကသာသနက္ခာ၊ ဝရ်မှထွက်မြောက်ကြောင်းမဟုတ်
 သောအဆုံးအမဖြစ်လေသောကြောင့်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဒုဒ္ဓိဗ္ဗိန
 ဒုက္ခာပမုစ္စရေတိ၊ ဒုဒ္ဓိဗ္ဗိနဒုက္ခာ ပမုစ္စရေဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အယာထာဝလဒ္ဓိတာယ၊ သဘောမဟုတ်
 သည်ကိုယူလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုဒ္ဓိဗ္ဗိနော၊ မကောင်းသောအယူရှိ
 ကုန်သော၊ တက္ကိကာ၊ ကြံဆတတ်ကုန်သော၊ မိစ္ဆာသိနိဝိဗ္ဗုဒ္ဓိကာ၊ မှား
 သောနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်ယူတတ်ကုန်သော၊ ဝိပရိတဒဿနာ၊ သောက်ပြန်
 သဖြင့်မြင်တတ်ကုန်သောတိတ္ထိတို့သည်၊ တံဒိဗ္ဗိ၊ ထိုအယူကို၊ အနိသမ္ဘိ
 တွာ၊ မစွန့်မူ၍၊ သံသာရဒုက္ခတော၊ သံသရာဆင်းရဲမှ၊ ကဒါပိဝိ၊ တရံ
 တဆစ်မျှလည်း၊ နမုစ္စန္တိ၊ မလွတ်နိုင်ကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီး
 တည်း၊ ဒသမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဒသမသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊

ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ စုဇ္ဈဝဂ်ဥပ္ပဇ္ဈနိသုတ်၊ စုဇ္ဈဝဂ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၇-စုဇ္ဈဝဂ်-၁-ဘဒ္ဒိယသုတ်၊

စုဇ္ဈဝဂ်ဿ၊ စုဇ္ဈဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ လက္ခဏကဘဒ္ဒိယန္တိတ္ထေ၊
လက္ခဏကဘဒ္ဒိယံဟူသော ဤပါဌ၌၊ ဘဒ္ဒိယောဟိ၊ ဘဒ္ဒိယောဟူသည်ကား၊
တဿအာယသ္မတော၊ တို့အရှင်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ကာယဿပန၊
ကိုယ်၏ကား၊ ရာသတ္ထာ၊ တို့သောကြောင့်၊ လက္ခဏကဘဒ္ဒိယောဟိ၊ လ
က္ခဏကဘဒ္ဒိယဟူ၍၊ နံထေရံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ သဉ္ဇနန္တိ၊ ကောင်းစွာသိကုန်
၏၊ ကိရိပိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်ခွဲပြီးအံ့၊ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်၊
သာဝတ္ထိဝါသိ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေလေ့ရှိသော၊ ကုလဝုတ္တော၊ အမျိုးသား
တည်း၊ မဟဒ္ဒနော၊ များမြတ်သောရွှေငွေစသောဥစ္စာနှစ်ရှိ၏၊ မဟာဘောဝ
ဂေါ၊ များမြတ်သောအတွင်းအပ အသုံးအဆောင်ရှိ၏၊ ရူပေန၊ အဆင်းဖြင့်၊
အပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုတွယ်မရှိ၊ ဒုဗ္ဗတ္ထော၊ အဆင်းမထွ၊ ဒုဒ္ဓသိကော၊
အကြည့်ခက်၏၊ ဩကောဇိမကော၊ အလွန်ပူ၏၊ သောကုလဝုတ္တော၊ ထိုအ
မျိုးသားသည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတ
ဝေန၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူစဉ်၊ ဥပါသကော
ဟိ၊ သီတင်းသည်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ ဝဇ္ဇံ၊
သွား၍၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ နာ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊
ရအပ်သောသဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ လန္တုပသမ္ပဒေါ၊
ရအပ်သောပဉ္စင်းအဖြစ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တု၊ ဘုရားသခင်၏၊ သန္တိကော၊
အထံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိ
ပဿနာဖြင့်၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန့်ခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ သော
တာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏီ၊ ရောက်လေ၏၊ တဒါ၊ ထို
အခါ၌၊ သေက္ခာ၊ သေက္ခဝုတ္တိလ်တို့သည်၊ ယေဘုယျေန၊ များသောအား
ဖြင့်၊ အာယသ္မန္တံ၊ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်
ကုန်၍၊ ဥပရိမဂ္ဂတ္ထာယ၊ အထက်ခပ်အလို၊ ဌာ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ယာ
စန္တော၊ တောင်းပန်ကုန်လျက်၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောတော်မူခြင်းကို၊
ယာစန္တိ၊ တောင်းပန်ကုန်၏၊ ပဉ္စံ၊ အထက်ခပ်ဖိုလ်၏အကျိုး၌၊ ပြဿနာကို၊

ပုစ္ဆိန္ဒြိယ၊ မေးကုန်၏။ သော၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ တေသံ၊ ထိုသေက္ခ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အလိုကို၊ ပုရေန္တော၊ ဖြည့်လျက်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အာဝိက္ခတိ၊ ကြား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟော၏၊ ပဉ္စံ၊
 ပြဿနာကို၊ ဝိဿန္တေတိ၊ ဖြေတော်မူ၏၊ တေသေက္ခော၊ ထိုသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ ဗာဇေန္တော၊ ရေဆော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပေကဇ္ဈေ၊ အချို့ကုန်သော
 သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သကဒါဂါမိဖလံ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို၊ အပ္ပေ
 ကဇ္ဈေ၊ အချို့ကုန်သောသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိ
 ဖိုလ်ကို၊ အပ္ပေကဇ္ဈေ၊ အချို့ကုန်သောသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အပ္ပေကဇ္ဈေ၊ အချို့ကုန်သောသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 တိဿေဝရိန္ဒော၊ ရိန္ဒာသုံးပါးတို့ကို၊ အပ္ပေကဇ္ဈေ၊ အချို့ကုန်သောသေက္ခ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဆအဘိညာ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်တို့ကို၊ အပ္ပေ
 ကဇ္ဈေ၊ အချို့ကုန်သောသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စတေသောပဋိသန္တိဒါ၊ လေး
 ပါးသောပဋိသန္တိဒါတို့ကို၊ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရကုန်၏၊ တံအဓိဂမနံ၊ ထိုသို့ရကြ
 ခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယေဝပိ၊ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယသည်
 လည်း၊ သေက္ခော၊ သေက္ခသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်၍၊ ကာလံ၊ အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာအထံ၌သည်၊ ကင်္ခံသောအခါကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 စိတ္တကလ္လတဉ္စ၊ စိတ်၏နံသည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သလ္လေခဉ္စ၊ ခေါင်း
 ပါးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဓမ္မသေနာပတိံ၊
 တရားစစ်သူကြီးသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ကတပဋိ သန္ဓာရော၊
 ပြုအပ်ပြီးသောအစေ့အစပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မောဓမာနော၊ ဝမ်းမြောက်
 ဝမ်းသာစွာ၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောခြင်းကို၊ ယာဝိ၊ တောင်းပန်၏၊ သေဝိ
 ထေရော၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်လည်း၊ အဿလကုဏ္ဍက
 ဘဒ္ဒိယဿ၊ ထိုလကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယ၏၊ အဏ္ဍာသယဿ၊ အလိုအား၊ အနုရူပံ၊
 လျောက်ပတ်သော၊ ကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကထေသိ၊ ပြောဟော၏၊
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေနခေါပနသမယေန (လ) သန္ဓသေတိတိအာဒိ၊ တေ
 နခေါပနသမယေန (လ) သန္ဓသေတိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ပါဠိယံ၊
 ပါဠိတော်၌၊ ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊
 အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာသည်၊ အာယသ္မန္တံလ
 ကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယံ၊ အရှင်လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယကို၊ အနေကပရိယာယေန၊ များ
 စွာသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ သန္ဓသေ
 တိ၊ ကောင်းစွာပြု၏။ ။

တတ္ထံတသ္မိံ ဝစနေ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ အနေကပရိယာယေနာတိ၊ အနေက
 ပရိယာယေန ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့သည်၊ ဣတိပိဇ္ဇာ
 မိနာဝိကာရဏေန၊ ဤသို့မမြဲတတ်သောသဘောဖြစ်သောကြောင့်၊ အနိစ္စာ၊
 မမြဲတတ်သောသဘောမည်ကုန်၏၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့သည်၊
 ဣတိပိဇ္ဇာမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့ဆင်းရဲတတ်သောသဘောအရဖြစ်သော
 ကြောင့်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲတတ်သောသဘောမည်ကုန်၏၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာငါး
 ပါးတရားတို့သည်၊ ဣတိဇ္ဇမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့အစိုးမရတတ်သောသ
 ဘောကြောင့်၊ အနတ္တာ၊ အစိုးမရတတ်သောသဘောမည်ကုန်၏၊ ဣတိဇံ၊
 ဤသို့၊ အနေကေဟိ၊ ယျံးစွာကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊
 ဓမ္မိယာကထာယာတိ၊ ဓမ္မိယာကထာယဟူသည်ကား၊ ပဉ္စန္ဒုပါဒါနက္ခန္ဓာ
 နံ၊ ငါးပါးသေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏၊ ဥပယဗ္ဗယာဒိပကာသနိယာယ၊ ဖြစ်ခြင်း
 ပျက်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ သန္ဓသေတိ
 ကိ၊ သန္ဓသေတိဟူသည်ကား၊ တာနိယေဝအနိစ္စာဒိလက္ခဏာနိစ၊ ထိုအ
 နိစ္စအစရှိသောလက္ခဏာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပယဗ္ဗယာဒိကေစ၊ ဖြစ်ခြင်း
 ပျက်ခြင်းစသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒေသေတိ၊ ပြု၏၊
 ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာပိယ၊ ကိုင်ဘိသကဲ့သို့၊ ပစ္စက္ခတော၊ မှုက်
 မှောက်အားဖြင့်၊ ဒေသေတိ၊ ပြု၏၊ သမာဒပေတိတိ၊ သမာဒပေတိဟူသည်
 ကား၊ တတ္ထံ၊ ထိုအနိစ္စစသည်တို့၌၊ လက္ခဏာ၊ ရုဗ္ဗဏိကံ၊ လက္ခဏာရေးတရား
 လျှင်အာရုံရှိသော၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အာဒါပေ
 တိ၊ ယူစေ၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်ယူစေသည်ရှိသော်၊ ဝီရိယံ၊
 ဇောစိတ်အစဉ်သို့၊ ပဋိပန္နာ၊ ကောင်းစွာသွားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဝတ္ထ
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇံထထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂဏှာပေတိ၊ ယူစေ၏၊ သမုတ္တ
 ဇေတိတိ၊ သမုတ္တဇေတိဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာ
 ရန္တိယ၊ အားထုတ် အပ်သည်ရှိသော်၊ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏၊ ဥပ
 ယဗ္ဗယာဒိသု၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းစသည်တို့သည်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တေသု၊ ထင်ကုန်
 လတ်သည်ရှိသော်၊ ယထာကာလံ၊ ကာလအားလျော်စွာ၊ နိဂ္ဂဟပဂ္ဂဟသ
 မူပေက္ခနေဟိ၊ နှိပ်ခြင်းဦးမြှောက်ခြင်း အညီအညွတ်ရှုခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဗော
 ဇ္ဈင်္ဂါနံ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့၏၊ အနုပဝတ္ထနေန၊ အစဉ်ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝ
 နာကို၊ မဇ္ဈိမဝီရိယံ၊ အလယ်ဇောစိတ်အစဉ်သို့၊ ဩတာရေတွာ၊ သက်ဆင်း
 စေ၍၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်ပြုသည်ရှိသော်၊ ဝိရိယနာဉာဏံ၊
 ဝိပဿနာဉာဏ်သည်၊ သူရံ၊ ရဲရင့်သည်၊ ပသန္တံ၊ ကြည်လင်သည်၊ ဟုတွာ၊

ဖြစ်၍၊ ဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြိယတို့၏၊ ဝိသဒတာ
 ဝကရဏေန၊ သန်ရှင်းသောအဖြစ်ကိုပြုသဖြင့်၊ ဝိပဿနာဝိတ္တံ၊ ဝိပဿနာ
 ဝိတ်ကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥက္ခေပေတိ၊ ထက်စေ၏၊ နိဟရဏာသေန၊
 ထုတ်ဆောင်သည်၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ ဝေါဒါပေတိ၊ ပြုစင်စေ၏၊ သမ္ပဟံ
 သေဝီတိ၊ သမ္ပဟံသေဝီဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ပဝတ္တိယမာ
 နာယ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ သမပ္ပဝတ္တိဝသေနစေ
 ဝ၊ အမျှဖြစ်သည်၏ အတွင်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ လဒ္ဓဗ္ဗတာ
 ဝနာဗလေနစ၊ ရအပ်သော ဘာဝနာ၏ အတွင်းဖြင့်လည်း၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊
 သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဟံသေတိ၊ ရွှင်စေ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ လဒ္ဓဿာဒ
 ဝသေန၊ ရအပ်သောသာယာခြင်း၏အတွင်းအားဖြင့်၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊
 တောသေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏၊ အနုပါဒါယအာသဝေဟိဝိတ္တံဝိရုစ္စကီတိ၊
 အနုပါဒါယ အာသဝေဟိဝိတ္တံ ဝိရုစ္စတိဟူသည်ကား၊ ယထာယထာ၊
 အကြင်အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးအရှင်
 သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တထာ
 တထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာကို၊ ဝိပဿန္တဿ၊
 ဝိပဿနာရှုသော၊ ထေရုဿ၊ ထက္ကဏ္ဍကာဘဒ္ဒိယမထေရ်အား၊ ဒေသနာနု
 ဘာဝနစ၊ ဒေသနာတော်၏ အာနုဘော်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိယာစ၊ ဥပနိဿယ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဥာဏဿ၊ ဥာဏ်၏၊ ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့၊ ဝတတ္တာစ၊ ရောက်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒေသနာနုသာရေန၊ ဒေသနာတော်
 သို့အစဉ်လိုက်သော၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်သည်၊ အနုပဝတ္တန္တေ၊ အစဉ်ဖြစ်သည်
 ရှိသော်၊ ကာမာသဝါဒီယု၊ ကာမာသဝအစရှိသည်တို့တွင်၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံ
 တခုသော၊ အာသဝံ၊ အာသဝကို၊ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊ မဂ္ဂပဒ္ဓိပါဒ္ဓိယာ၊
 မဂ်အစဉ်ဖြင့်၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသောအားဖြင့်၊ ဝိတ္တံ၊
 ဝိတ်သည်၊ ဝိရုစ္စိ၊ ကိလေသာတို့ငှလွတ်၏၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 ကို၊ သမ္ဘာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ ။

တေမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ တေမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ အာယသ္မတော
 လက္ကဏ္ဍကာဘဒ္ဒိယဿ၊ အရှင်လက္ကဏ္ဍကာဘဒ္ဒိယမထေရ်၏၊ အညာရောစ
 နသင်္ခါတံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကြားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်
 ကို၊ သမ္ဘာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ

တော်မူ၍၊ တဒတ္ထဒီပနံ၊ ထိုအနက်ကိုပြတတ်သော၊ ဣဓံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဥဒါနံ၊ ဂါထာ၌၊ ဥဒ္ဓန္တိ၊ ဥဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ ရူပခမာတုယာစ၊ ရူပခမာတံ၌လည်းကောင်း၊ အရူပခမာတုယာစ၊ အရူပခမာတံ၌လည်းကောင်း၊ အခေတိ၊ အခေဟူသည်ကား၊ ကာမခမာတုယာစ၊ ကာမခမာတံ၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗမိတိ၊ သဗ္ဗမိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသိမ္ဘိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သင်္ခါရဂတေ၊ သင်္ခါရအပေါင်း၌လည်းကောင်း၊ ဝိပ္ပမုတ္တောတိ၊ ဝိပ္ပမုတ္တောဟူသည်ကား၊ ဝုပ္ပဘာဂေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဝိက္ခန္တ နှိမုတ္တိယာ၊ ဝိက္ခန္တ နှိမုတ္တိဖြင့်၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အခါ၌၊ သမုန္တေ၊ ပဋိပ္ပဿန္တိ ဝိမုတ္တိဟိ၊ သမုန္တေ ဝိမုတ္တိပဋိပ္ပဿန္တိ ဝိမုတ္တိတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗပကာရေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားတို့ဖြင့်၊ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤဝါကျ၌လည်း၊ ဥဒ္ဓံဝိပ္ပမုတ္တောတိ ဇေတနံ၊ ဥဒ္ဓံဝိပ္ပမုတ္တောဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ပဉ္စုဒ္ဓံဘာဂိယသံယောဇနပဟာနံ၊ ငါးပါးသောဥဒ္ဓံဘာဂိယ သံယောဇဉ်ကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ အခေဝိပ္ပမုတ္တောတိ ဇေတနံ၊ အခေဝိပ္ပမုတ္တောဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ပဉ္စေရန္တဘာဂိယသံယောဇနပဟာနံ၊ ငါးပါးသော ဩရန္တဘာဂိယသံယောဇဉ်ကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ သဗ္ဗမိဝိပ္ပမုတ္တောတိ ဇေတနံ၊ သဗ္ဗမိဝိပ္ပမုတ္တောဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အဝသိဋ္ဌသဗ္ဗ၊ ကုသလပ္ပဟာနံ၊ ကြွင်းသော အလုံးစုံသောအကုသိုလ်ကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥဒ္ဓန္တိ၊ ဥဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ အနာဂတကာလဂ္ဂဟဏံ၊ အနာဂတ်ကာလကိုယူခြင်းတည်း၊ အခေတိ၊ အခေဟူသည်ကား၊ အတိတကာလဂ္ဂဟဏံ၊ အတိတ်ကာလကိုယူခြင်းတည်း၊ ဥဘယဂ္ဂဟဏေနစ၊ အတိတ်အနာဂတ်နှစ်ရပ်ကာလကို ယူသဖြင့်လည်း၊ တဒုဘယပ္ပဋိသံယုတ္တတ္တာ၊ ထိုနှစ်ရပ်ကာလနှင့် ကောင်းစွာစပ်ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပစ္စုပ္ပန္နော အဋ္ဌါ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထတေသုတိသုကာလေသု၊ ထိုကာလသုံးပါးတို့တွင်၊ အနာဂတကာလဂ္ဂဟဏေန၊ အနာဂတ်ကာလကိုယူသဖြင့်၊ အနာဂတခန္ဓာယတနခမာတုယော၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော ခန္ဓာအာယတနခမာတိတို့ကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ သေသပဒေသုရိ၊ ကြွင်းသောဝုဒ်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ သဗ္ဗမိတိ၊ သဗ္ဗမိဟူသည်ကား၊ ကာမသောဒါဒိကေ၊ ကာမဘဝစသည်အပြားရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗသ္မိ၊ အလုံးစုံသော၊ ဘဝေ၊ ဘဝ၌၊ ဣဒံ အယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလို့

၁၁

သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနာဂတော၊ အနာဂတ်၊ အတိတော၊ အတိတ်၊
 ပစ္စုပ္ပန္နော၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘိယဒ္ဓသင်္ဂဟိတော၊ သုံးပါးသောကာလ
 ဖြင့်ရေတွက်အပ်သော၊ သဗ္ဗသ္မိ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ ဘဝေ၊ ဘဝမှ၊ လက္ခဏာ
 ကာဘဒ္ဓိယော၊ လက္ခဏာကာဘဒ္ဓိယသည်။ ဝိမုတ္တော၊ ကင်းလွတ်၏။ ဣတိ ဣဒံ
 အဓိပ္ပါယ်၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ အယမဟမသ္မိတိ အနာနုပဿတိတိ၊ အယမဟမသ္မိတိ အနာနုပဿတိ
 ဟူသည်ကား၊ ယောအရိယပုဂ္ဂလော၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဝိမုတ္တော၊ ဘဝသုံးပါးမှလွတ်၏။ သောအရိယပုဂ္ဂလော၊ ထိုအရိယာ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣပဝေဒနာဒိသု၊ ရုပ်ဝေဒနာအစရှိသည်တို့တွင်၊ အယံနာမ
 ဓမ္မော၊ ဤမည်သောရုပ်ဝေဒနာသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ မာနမညနာဝသေန၊ မာနဖြင့်မှတ်ထင်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့။ နာနုပဿတိ၊ မရှု၊ တဿအရိယ ပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒဿနေ၊ ရှုခြင်း၌၊ ကာရဏံ၊
 အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုကို၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊
 မှတ်အပ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ အယမဟမသ္မိအနာနုပဿတိတိ ဣဒံ၊
 အယမဟမသ္မိအနာနုပဿတိ ဟူသောဤသဒ္ဓါသည်။ ယထာဝုတ္တာယ၊
 အကြင်အကြင်ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဝိမုတ္တိယာ၊ ဝိမုတ္တိတရားကို၊ အဓိ
 ဂမ္မပါယဒီပနံ၊ အစဉ်အတိုင်းရသည်ကိုပြသောသဒ္ဓါတည်း။ ဘိယဒ္ဓသင်္ဂ
 ဟိတော၊ သုံးပါးသောကာလဖြင့်ရေတွက်အပ်သော၊ တေဘူမကေ၊ တံသုံး
 ပါး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ ဧတံသဘာဝဓမ္မံ၊ ဤရုပ်စ
 သော သဘာဝတရားသည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဧသောသဘာဝဓမ္မော၊ ဤရုပ်စ
 သောသဘောတရားသည်။ အဟမသ္မိ၊ ငါပင်ဖြစ်၏။ ဧသောသဘာဝဓမ္မေ၊
 ဤရုပ်စသောသဘောတရားသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ ကိုယ်တည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ပဝတ္တနသဘာဝါယ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော၊ မညနာယ၊ မှတ်ထင်
 ခြင်းဖြင့်၊ အနဓိဋ္ဌာနံ၊ မဆောက်တည်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧတံ၊ ဤသဘော
 တရားသည်။ မမ၊ ငါသည်။ န၊ မဟုတ်၊ ဧသော၊ ဤရုပ်စသောသဘောသည်။
 အဟံ၊ ငါသည်။ န အသ္မိ၊ မဖြစ်၊ ဧသော၊ ဤရုပ်စသောသဘောသည်။ မေ၊
 ငါ၏။ အတ္တာ၊ ကိုယ်သည်။ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥပ္ပန္နမာနာ၊ ဖြစ်သော၊
 သာပုဗ္ဗတာဝဂုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ၊ ထိုပုဗ္ဗတာဝဂုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ
 သည်။ တဿာဝိမုတ္တိယာ၊ ထိုဝိမုတ္တိ၏၊ ပဒဋ္ဌာနံ၊ နည်းစွာသောအကြောင်း
 တည်း။ ဧဝံဝိမုတ္တော ဥဒတာရိဩစံ အတိဏ္ဏပုဗ္ဗံအပုနုပ္ပ ဝါယာတိ၊

ဇဝံဝိမုက္ခော ဥဒတာရိ ဩစံအတိဏ္ဍပုဗ္ဗံအပုနန္တ ဝါယ ဟူသည်ကား၊
 ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ဒသဟိသံယောဇနဟိစ၊ ဆယ်ပါးသော သံယောဇဉ်တို့မှ
 လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာကုသလေဟိစ၊ အလုံးစုံသော အကုသိုလ်တို့မှလည်း
 ကောင်း၊ သဗ္ဗတာ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိပုမုက္ခော၊ ကင်းလွတ်
 သော၊ အရဟံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရိယမဂ္ဂါ၊ ဝိပဿနာတော၊ အရိယမဂ်
 ကိုရသည်မှ၊ ပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌၊ သုပိနန္တေ၊ အိပ်မက်တွင်မျှလည်း၊ အတိဏ္ဍပုဗ္ဗံ၊
 မကူးမြောက်စဘူးသော၊ ကာမောစော၊ ကာမောစာ၊ ဘဝေါစော၊ ဘဝေါ
 စာ၊ ဒိဇ္ဈာယော၊ ဒိဇ္ဈာယာ၊ အဝိဇ္ဇာစော၊ အဝိဇ္ဇာစာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဋ္ဌိ
 ခံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ ဣမံဩစံ၊ ဤဩစာ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သံသာ
 ရမဟာမောစာမေဝ၊ သံသာတည်းဟူသောကြီးစွာသော အယဉ်ကိုသာ
 လျှင်၊ အပုနန္တ ဝါယ၊ တာဝန်ဘဝသစ်၌မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အနုပါဒိသေသာ
 ယ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ၊
 ဥဒတာရိဥတ္တိဏ္ဏော၊ ကူးမြောက်ပြီ၊ ဥတ္တရိတွာ၊ ကူး၍ပါရေ၊ ကမ်း၌၊
 ပြိတော၊ တည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း
 ပဋ္ဌမာပုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ပဋ္ဌမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၇-ရူဠဝဂ်-၂-ဒုတိယဘဒ္ဒိယသုတ်၊

ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ သေက္ခံမညမာနောတိ၊ သေက္ခံမညမာနော
 ဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ သေက္ခော၊ သေက္ခတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မညမာနော၊ မှတ်တင်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
 သည်ကား၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝိဂြိုဟ်တည်း၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ သိက္ခာ၊ ကျင့်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောပုဂ္ဂလော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သေက္ခော၊ သေက္ခမည်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်တရားကို၊ သိက္ခ
 တံ၊ ကျင့်တတ်သနည်း၊ အမိသိလဉ္စ၊ အမိသိလသိက္ခာကို လည်းကောင်း၊
 အမိပိတ္တဉ္စ၊ အမိပိတ္တသိက္ခာကိုလည်းကောင်း၊ အမိပညဉ္စ၊ အမိပညာသိက္ခာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဇေတဿ
 ပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သိက္ခာ၊ ကျင့်တတ်သော၊ သီလံ၊ အလေ့သည်၊
 အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 သေက္ခော၊ သေက္ခမည်၏၊ ဟိသတ္ထံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊

အကြင်သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ချစ်ယောက်သည်။ အပရိယောသိတသိက္ခတ္တာစ။
 မပြီးသေးသောကျင့်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ တဒဓိ
 မုတ္တတ္တာစ။ ထိုသိက္ခာသုံးပါး၌ နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ဇေယျန္တေန စင်စစ်သဖြင့်၊ သိက္ခာနဝိယောကျေဝ်တတ်သော
 အလေ့ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသိက္ခာသုံးပါး၌၊ ပဋိပ္ပဿန္တယုတ္တော၊ ငြိမ်းခြင်းနှင့်
 ယှဉ်သော၊ အသေက္ခောပိယ။ အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့၊ ပရိနိဋ္ဌိတသိက္ခော၊
 ပြီးဆုံးပြီးသောကျင့်ခြင်းရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တတ္ထ၊ ထိုသိက္ခာသုံးပါး
 ၌။ အနဓိမုတ္တော၊ နှလုံးသွင်းမှလွတ်သော။ ပရုရဇနောပိယ၊ မျှော့စွာသောလူ
 အပေါင်းကဲ့သို့၊ ဝိဿဋ္ဌသိက္ခော၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော ကျင့်ခြင်းရှိသည်။
 နာပိဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အရိယာယ၊ အရိယာ
 ဖြစ်သော၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်၊ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာသု၊
 သိက္ခာတို့၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်တည်း၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သေက္ခော၊ သေက္ခမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တတ္ထ၊ ထိုသိက္ခာသုံးပါး၌၊
 ဘဝေါ၊ ဖြစ်သည်တည်း၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေက္ခော၊ သေက္ခမည်
 ၏။ ဘိယျောသောမတ္တာယာတိ၊ ဘိယျောသောမတ္တာယ ဟူသည်ကား။
 ပမာဏတော၊ ပမာဏအားဖြင့်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ပမာဏံ၊ ပမာဏကို၊ အတိတ္တ
 မိတ္တော၊ လွန်၍၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သော၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အာယသ္မာလကုဏ္ဍကာဘဒ္ဒိ
 ယော၊ အရှင်လကုဏ္ဍကာဘဒ္ဒိယသည်။ ပဌမသုတ္တေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ဝုတ္တေန၊ ဆို
 အပ်ပြီးသော၊ ဝိဓိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်၊ ပဌမောဝါဒေန၊ ရှေးဦးစွာသောအဆုံး
 အမဖြင့်၊ ယသ္မာနိသိန္နောဝ၊ အကြင်အကြင်ထိုင်မြဲထိုင်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာ
 သဝက္ခယပတ္တော၊ အာသဝေါကုန်ခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဓမ္မသေနာပတိပန၊ တရားစစ်သူကြီး အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်
 ကား။ တဿ၊ ထိုလကုဏ္ဍကာဘဒ္ဒိယမထေရ်၏။ အရဟတ္တပ္ပတ္တံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့ရောက်သည်ကို၊ အနာဝဇ္ဇန္တေန၊ မဆင်ခြင်သဖြင့်၊ အသဇ္ဇာနိက္ခာ၊
 မသိမူ၍၊ သေက္ခာယေဝါတိ၊ သေက္ခသာဟူ၍၊ မညမာနော၊ မှတ်ထင်၍၊
 အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်ကို၊ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုံ၊
 များစွာ၊ ဒဗ္ဗမာနော၊ ပေးသော၊ ဥဠာရုပုရိသောပိယ၊ ပြန့်ပြောသောစည်း
 စိတ်ချင်းသာရှိသောယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဘိယျောဘိယျော၊ လွန်စွာလွန်စွာ၊
 အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသောအကြောင်းဖြင့်၊ အာသဝက္ခယာယ၊
 အာသဝေါကုန်ခြင်း၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေတိယေဝ၊ ဟောတော်မူ

၃

သည့်သာသျှင်တည်း။ အာယသ္မာပိလကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယော၊ အရှင်သကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယ မထေရ်သည်လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကတ ကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိ၏။ ဣဒိနာဩဝါဒေန၊ ဤအခင်းအမပြင်း ကိစ္စအဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိန္ဒေတော၊ မကြံစည်မှု၍၊ သန္တုဂါရဝေန၊ သူတော်ကောင်းတရားကိုအရိုအသေပြုသဖြင့်၊ ပုဗ္ဗေဝိယ၊ အာသဝေါမကုန်မိရှေးအသို့၌ကဲ့သို့။ သက္ကန္တံ၊ ရှိသေ့စွာ၊ သုဏ္ဍာတိယေဝ၊ နာသည့်သာသျှင်တည်း။ တံ၊ ထိုတရားနာသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်၌၊ နိသိန္ဓေဝယေဝ၊ နေတော်မူချက်သာသျှင်။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ဘုရား၏ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ တဿသကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယဿ၊ ထိုသကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယအား။ ကတသိက္ခတံ၊ ပြုပြီးသော အကျင့်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေနခေါပနသမယေနာတိအာဒိ၊ တေနခေါပနသမယေနဤသို့အစရှိသောစကားကိုးပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ အနန္တရသုတ္တေ၊ အခြားမရှိသောသုတ်၌၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာသျှင်တည်း။ ဂါထာယံပန၊ ဂါထာ၌ကား။ အတ္ထိန္ဒြိဝဋ္ဌန္တိ၊ အတ္ထိန္ဒြိဝဋ္ဌဟူသည်ကား။ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမဲ့အားဖြင့်၊ ကိလေသဝဋ္ဌံ၊ ကိလေသဝဋ်ကို၊ သမုန္တိန္တိ၊ ကောင်းစွာဖြတ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ကိလေသဝဋ္ဌေ၊ ကိလေသဝဋ်သည်။ သမုန္တိန္တေ၊ ကောင်းစွာဖြတ်သည်ရှိသော်၊ ကမ္မဝဋ္ဌိန္တိ၊ ကမ္မဝဋ်သည်လည်း။ ဆိန္ဒမေဝ၊ ပြတ်သည်သာသျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗျာဂါနိရာသန္တိ၊ ဗျာဂါနိရာသံဟူသည်ကား၊ တဏှာ၊ တဏှာကို။ အာသာ၊ အာသာဟူ၍၊ ဝုဗ္ဗတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧတ္တနိဗ္ဗာနေ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ အာသာ၊ တောင့်တတတ်သောတဏှာသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိရာသံ၊ နိရာသမည်၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ လန္တတိ၊ မှအပ်၏။ တံနိရာသံ၊ ထိုတောင့်တတတ်သောတဏှာမရှိသောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ဝိသေသေန၊ အထူးသဖြင့်၊ အဂါအမိဂတော၊ ရသည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗျာဂါ၊ ဗျာဂမည်၏။ အဂ္ဂမဂ္ဂဿ၊ အနုပာတ္တမဂ်ကို၊ အမိဂတတ္ထာ၊ ရအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုန၊ တဖန်၊ အမိဂမကာရုဏေန၊ မြေခြင်း၏

၃၅၆ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿယ-ရတီယတံ။

အကြောင်းနှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ အဓိကတော၊ မူလသညာတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤ
သညာကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တဗျာဒုက္ခ
သမုဒယာဘူတာယ၊ တဗျာဒုက္ခသမုဒယဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တာယအာသာ
ယ၊ ထိုအာသာကို၊ ပဟိနာယ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ အပ္ပဟိနော၊
မပယ်အပ်သေးသော၊ ကိလေသောနာမ၊ ကိလေသာမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသေ၊ ထိုလက္ခဏာကောသလိယမထေရ်၏၊ တဗျာပဟာ
နံ၊ တဗျာကိုပယ်ခြင်းကို၊ သဝိသေသံ၊ အထူးနှင့်တကွ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ဒေသန္တော၊ ပြုလိုရကား၊ ဝိဿုက္ခာသရိတာနသန္ဓတိတိ၊ ဝိဿုက္ခာသရိ
တာနသန္ဓတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊ အ
နက်ကား၊ စတုတ္ထသုရိယပါတုတာဝေန၊ လေးကြိမ်မြောက်ကမ္ဘာပျက်နေ
ထင်ရှားဖြစ်သဖြင့်၊ မဟာနဒိယော၊ မြစ်ကြီးတို့သည်၊ ဝိဿုက္ခာဝိယ၊ အထူး
သဖြင့် ခမ်းခြောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ စတုတ္ထမဂ္ဂဉာဏုပ္ပါဒေန၊ လေးကြိမ်
မြောက်အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏ်ကိုဖြစ်စေသဖြင့်၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်း
မရှိသောအားဖြင့်၊ တဗျာ၊ တဗျာတည်းဟူသော၊ သရိတာ၊ စီးသွားတတ်
သော၊ နဒိ၊ မြစ်သည်၊ ဝိဿုက္ခာဝိသေသတိတာ၊ အထူးသဖြင့် ခမ်းခြောက်
သည်ဖြစ်၍၊ နသန္ဓတိ၊ မစီး၊ ဣတော၊ ဤအရဟတ္တမဂ္ဂဖြစ်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာ
ယ၊ စ၍၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တဗျာ၊ တဗျာ
ကို၊ သရိတာဘိ၊ သရိတဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်
ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ သရိတာနိသိနေဟိတာနိစသောမ
နဿာနိဟောန္တိ၊ ဇန္တုနောတိစ၊ သရိတာနိသိနေဟိတာနိစသောမနဿာနိ
ဟောန္တိ၊ ဇန္တုနောဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယံသရိတာဝိသတ္တိကာဟိစ၊ ယံသ
ရိတာဝိသတ္တိကာဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဇန္တုနော၊
သတ္တဝါအား၊ သရိတာနိစ၊ တဗျာဖြင့်စီးသွားသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊
သိနေဟိတာနိစ၊ ချစ်ခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သောမနဿာနိ၊
ဝမ်းမြောက်ခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယံဓမ္မဇာတံ၊ အကြင်တရား
သဘောသည်၊ သရိတာ၊ အာရုံသို့စီးသွားတတ်၏၊ ဝိသတ္တိကာ၊ အာရုံပြန့်နှံ့
တတ်၏၊ ဆိန္ဒုဝဋ္ဋံနဝဋ္ဋတိတိ၊ ဆိန္ဒုဝဋ္ဋံနဝဋ္ဋတိ ဟူသည်ကား၊ ဝေ၊ ဤသို့၊
ကိလေသဝဋ္ဋံ သမုဇ္ဈေဒေန၊ ကိလေသာဝဋ္ဋံ ကောင်းစွာ ပြတ်သဖြင့်၊
ဝဋ္ဋံ၊ ကမ္မဝဋ္ဋံသည်၊ ဆိန္ဒု၊ အကြွင်းမဲ့ပြတ်၏၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မတဉ္စ၊ တာဝန်မ
ဖြစ်ပြန်သောအဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ အဝိပါကဓမ္မတဉ္စ၊ အကျိုးမပေးသော
အဖြစ်သို့ရင်း၊ အာပါဒနေန၊ ရောက်သဖြင့်၊ ကမ္မဝဋ္ဋံ၊ ကမ္မဝဋ္ဋံသည်၊ ဥပတ္တိန္တံ၊

အကြွင်းမဲ့ပြတ်၏။ နဝဇ္ဇတိနပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဇေသဝန္တောဒုက္ခဿယတိ၊
 ဇေသဝန္တောဒုက္ခဿဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊
 ကိလေသဝဇ္ဇာဘာဝတော၊ ကိလေသဝဇ္ဇာမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကမ္မ
 ဝဇ္ဇဿ၊ ကမ္မဝဇ္ဇာ၏အပဝတ္တနံ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊
 ဝိပါကဝဇ္ဇဿ၊ ဝိပါကဝဇ္ဇာ၏၊ ဧကံသေနဝ၊ စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ယဒေ
 တံယောအယံအနုပ္ပါဒေါဝေ၊ အကြင်မဖြစ်ခြင်း သဘောသည်သာလျှင်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောဇေ၊ ထိုကိလေသဝဇ္ဇာမရှိသောကြောင့်ကမ္မဝဇ္ဇာမဖြစ်ခြင်း
 နောင်အခါ၌ဝိပါကဝဇ္ဇာ၏စင်စစ်မဖြစ်ခြင်းသဘောသည်သာလျှင်၊ သက
 လဿာဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သံသာဒုက္ခဿ၊ သံသာရာဆင်းရဲ၏၊
 အန္တောပရိစ္ဆေဒေါ၊ အပိုင်းအခြားတည်း၊ ပရိဝုဇ္ဈမဘာဝေါ၊ တဘန်လည်
 ၍မဖြစ်ပြန်သော သဘောတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း၊
 ဒုတိယသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဒုတိယသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

၇-စူဠဝဂ်-၃-အသကင်္ဂသုတ်။

၁၁

တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ကာမေသုတိ၊ ကာမေသုဟူသည်ကား၊
 ဝတ္ထုကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌၊ အတိဝေလန္တိ၊ အတိဝေလံဟူသည်
 ကား၊ ဝေလံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ သတ္တာတိ၊ သတ္တာ
 ဟူသည်ကား၊ အယောနိသောမနသိကာရဗဟုလတာယ၊ မသင့်မတင့်
 နှလုံးသွင်းခြင်းများသဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇမာနမ္ပိ၊ ထင်ရှားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အာ
 ဒိနံ၊ အပြစ်ကို၊ အနာယောကေတွာ၊ မကြည့်မူ၍၊ အဿာဒေမေ၊ အဿာ
 ဒကိုသာလျှင်၊ ပဿိတွာ၊ ကြည့်ရှု၍၊ သန္တနဝသေန၊ ကပ်ငြိသည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ သတ္တာအာသတ္တာ၊ ပြင်းစွာကပ်ငြိကုန်သည်၊ လဂ္ဂါ၊ တပ်မက်မော
 ကုန်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ရတ္တာတိ၊
 ရတ္တာဟူသည်ကား၊ ရက်စာတေန၊ ဆိုးရည်ဖြင့်တပ်စွန်းသော၊ ဝတ္ထံဝိယ၊
 အဝတ်ကဲ့သို့၊ ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်၏၊ ဝိပရိကာမကဿတေန၊ တောက်ပြန်ခြင်းကို
 ပြုတတ်သော၊ ဆန္ဒရာဂေန၊ ဆန္ဒရာဂဖြင့်၊ ရတ္တာ၊ တပ်စွန်းကုန်သည်၊
 သာရတ္တာ၊ ပြင်းစွာတပ်စွန်းကုန်သည်၊ ဂိဇ္ဈတိ၊ ဂိဇ္ဈာဟူသည်ကား၊ အဘိကင်္ခ
 နသဘာဝေန၊ အလွန်တောင့်တသော သဘောရှိသော၊ အဘိဇ္ဈာနေန၊
 အဘိဇ္ဈာဖြင့်၊ ဂိဇ္ဈ၊ မက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂေမံ၊ တပ်မက်ခြင်းသို့၊ အသု

ပန္နာ၊ ရောက်ကုန်သည်၊ ဂမိတာတိ၊ ဂမိတာဟူသည်ကား၊ ရာဂမုတ္တိတာ
 ဝိယ၊ ရာဂဖြင့်တွေဝေမိန်းမောသကဲ့သို့၊ ဒုဗ္ဗေဝနသဘာဝေန၊ လွတ်နိုင်
 ခဲသောသဘောဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုကာမဂုဏ်၌၊ ပဋိပန္နာ၊ ဖွဲ့ကုန်သည်၊ မုတ္တိတာ
 တိ၊ မုတ္တိတာဟူသည်ကား၊ ကိလေသဝသေန၊ ကိလေသာ၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ဝိသညိဘူတာဝိယ၊ မိန်းမောတွေဝေခြင်းဖြစ်၍ဖြစ်သကဲ့သို့၊ အနည
 ကိစ္စာ၊ သူတပါးမကုစားကောင်းသော၊ မုတ္တိမောဟံ၊ အလွန်တွေဝေခြင်း
 သို့၊ အာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈာပန္နာတိ၊ အဇ္ဈာပန္နာဟူသည်
 ကား၊ အနညသာ ဓာရဏာဝိယ၊ သူတပါးတို့နှင့် မဆက်စပ်သကဲ့သို့၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂိလိတွာ၊ မျို၍၊ ပရိနိဋ္ဌပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဥတာ၊ တည်ကုန်
 ၏၊ သမ္ပတ္တကဇာတာတိ၊ သမ္ပတ္တကဇာတာဟူသည်ကား၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထု၊
 ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ပါတဗျတံ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇန္တာ၊ ရောက်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပသုခဝေဒနာယ၊ နည်းသောသုခဝေဒနာ၏၊ သမ္ပတ္တ
 ကာ၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ မတ္တာ၊ အဆုံးသို့
 ရောက်ကုန်သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သမ္ဗောဒကဇာတာတိ၊ သမ္ဗော
 ဒကဇာတာဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌရှိ၏၊ ဇာတသမ္ဗောဒကာ၊ ဖြစ်သော
 ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိကုန်သည်၊ ဥပ္ပန္နပဟာသာ၊ ဖြစ်သောအပြားအားဖြင့်
 ရှင်လမ်းခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ တေ
 သံ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်သားတို့အား၊ တဏှာမိပန္နတံယေဝ၊ တဏှာနှင့်စပ်
 သည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ပဋ္ဌမံ၊
 ရှေးဦးစွာ၊ ကာမေသုတိ၊ ကာမေသုဟူ၍၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ပုနပိ၊ တစ်ကြိမ်
 လည်း၊ ကာမေသုတိ၊ ကာမေသုဟူ၍၊ ဝစနံ၊ ဆိုပြန်ခြင်းသည်၊ တေသံ
 သတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ တဒမိမုတ္တိဒိပနတ္ထံ၊ ထိုဝတ္ထုကာမဂုဏ်၌လုံး
 သွင်းသည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ဗိရိ
 ယာပထေသု၊ အလုံးစုံသော ဣရိယာပုတ်တို့၌၊ ကာမဂုဏ သမင်္ဂီနော၊
 ကာမဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိဟရိ'သု၊ နေ
 ကြကုန်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊
 အကျယ်ရှုံးဦးအံ့၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ အရိယာသာဝကော၊ အရိယာ
 သာဝကတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သာဝတ္ထိဝါ
 သိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်သူတို့သည်၊ ဥဿဒံ၊ ဝွဲလမ်းသတင်ကို၊ စောသေ
 တွာ၊ ကြွေးကြော်၍၊ ယထာဝိဘာဝံ၊ စည်းမိမိအလျောက်၊ ကိဋ္ဌနုဘူမိ'၊ ကစား

ရာမဏ္ဍပ်ကနားအပြင်ကို၊ သဇ္ဇေတုသးစိရင်၍၊ ဘုဉ္ဇန္တော၊ စားကုန်လျက်၊ ပိ
 ဝန္တော၊ သောကကုန်လျက်၊ အာဝိစေဝ၊ ထင်စွာလည်းကောင်း၊ ရဟောစ၊
 မျက်ကွယ်လည်းကောင်း၊ ကါမေ၊ ကါမဂုဏ်တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ သုံးဆောင်
 ကုန်လျက်၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၊ ပရိစာရေန္တော၊ စေလ်ကုန်လျက်၊ ကာမေ
 သု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ပါတဗျတံ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇိံသု၊
 ရောက်ကြကုန်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊
 ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၌၊ စရန္တော၊ လှည့်လည်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ
 တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ဂေဟေစ၊ အိမ်၌လည်းကောင်း၊ အာရာမယျာနာဒိသု
 စ၊ အရပ်ဥယျာဉ်စသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဥဿဝံ၊ ပွဲသဘင်ကို၊ စောသ
 သေတွာ၊ ငြွေးကြော်၍၊ ကာမနိန္ဒေ၊ ကာမဂုဏ်၌ညွတ်ကုန်သော၊ တထာ၊
 ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇေန္တေ၊ ကျင့်ကုန်သော၊ မနုဿေ၊ လူတို့
 ကို၊ ဒိတွာ၊ မြင်၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂန္တော၊ သွား၍၊ သဏ္ဌာသုဓမံ၊ အလွန်
 နူးညံ့သိမ်မွေ့သော၊ ဓမ္မဗေသနံ၊ တရားဟောခြင်းကို၊ လဘိဿာမေ၊ ရပါ
 ကုန်လတ္တံ့၊ ဣဘိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 သရားအား၊ ဇေတမတ္တံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ အာရောစေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်
 ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါသမ္ပဟုလသဘိက္ခူ၊ (ပ)ကာမေသုဝိဟေန္တိ
 တိ၊ အထခေါသမ္ပဟုလသဘိက္ခူ၊ (ပ)ကာမေသုဝိဟေန္တိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိ
 တော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဇေတမတ္တံဝိဒိတွာတိ၊ ဇေတမတ္တံဝိဒိတွာ
 ဟူသည်ကား၊ တေသံမနုဿာနံ၊ ထိုလူတို့၏၊ အာပါတမတ္တံ၊ ထင်ကာမျှ
 ဖြစ်သော၊ ရမ္မဏိယေသု၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဝွပ်ရှိကုန်သော၊ မဟာပရိဇ္ဇာဟေ
 သု၊ အလွန်နှလုံးပူအိုက်ကုန်သော၊ အနေကာနတ္ထာနုဗန္ဓနေသု၊ ချားစွာစီး
 ပွားမဲ့နှင့်အစဉ်စပ်ရှက်ကုန်သော၊ ဗောဓာရသယကဋ္ဌ၊ ကမလေသု၊ ကြွင်း
 တန်းသည်းမခံနိုင်သော စပ်သောအကျိုးရှိကုန်သော၊ ကာမေသု၊ ကာ
 မဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒသိတံ၊ ပြအပ်၏၊ ဇေတံအာဒိနဝံ၊ ထိုအပြစ်
 ကို၊ သဗ္ဗာကာရေတော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊
 ကာမာနုဇ္ဈေဝ၊ ဝတ္ထု၊ ကာမဂုဏ်တို့၏ လည်းကောင်း၊ ကိလေသာနုဇ္ဈေကိ
 လေသာကာမဂုဏ်တို့၏လည်းကောင်း၊ အာဒိနဝိဘာဝနံ၊ အပြစ်ကိုသင်
 စွာပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကာမေသုသတ္တာတိ၊ ကာမေသုသတ္တာ ဟူသည်
 ကား၊ ဝတ္ထု၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထု၊ ကာမဂုဏ် တို့၌၊ ကိလေသာ ကာမေန၊
 ကိလေသာကာမဂုဏ်ဖြင့်၊ သတ္တာဝိသတ္တာ၊ အထူးသဖြင့်တပ်နှစ်သက်

ကုန်၏။ လတ္တီလဂ္ဂိတာ၊ ကပ်ငြိတွယ်တာကုန်၏။ သံယုတ္တာ၊ နှောင်ဖွဲ့ကုန်
 ၏။ ကာမသင်္ဂံသတ္တာတိ၊ ကာမသင်္ဂံသတ္တာ ဟူသည်ကား၊ တာယော
 ဝကာမသတ္တိယာ။ ထိုဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့၌ ကိလေသာကာမဖြင့်နှောင်ဖွဲ့
 သဖြင့်။ ဝတ္ထုကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့၌။ ရာဂသင်္ဂံနဝေဝ၊ ရာဂ
 တည်းဟူသော ငြိတွယ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိမာနဒေါသ အဝိဇ္ဇာ
 သင်္ဂံဟိစ၊ ဒိဋ္ဌိမာနဒေါသအဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော ကပ်ငြိတွယ်တာခြင်း
 တို့ဖြင့်၎င်း၊ သတ္တာအာသတ္တာ၊ ပြင်းစွာကပ်ငြိတွယ်တာကုန်၏။ သံယောဇ
 နေဝဇ္ဇမပဿမာနာတိ၊ သံယောဇနေဝဇ္ဇမပဿမာနာဟူသည်ကား၊ ကမ္မ
 ဝဋ်၊ ကမ္မဝဋ်ကို၊ ဝိပါကဝဋ်နု၊ ဝိပါကဝဋ်ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တဝါဒိကေ၊
 တဝစသည်တို့ကို၊ တဝဇ္ဇရာဒိတိ၊ တဝတပါးစသည်တို့ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒုက္ခေတိ၊ ဆင်းရဲတို့ဖြင့်၊ သံယောဇနတော
 ဗန္ဓနတော၊ နှောင်ဖွဲ့တတ်သောကြောင့်၊ သံယောဇနနာမကေန၊ သံယောဇန
 အမည်ရှိသော၊ ကာမရာဂါဒိကိလေသဇာတေန၊ ကာမရာဂအစရှိသော
 ကိလေသာသတောဖြင့်၊ သံယောဇနိယေသု၊ သံယောဇဉ်၏အာရုံဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ အဿာဒါနုပသိတာယ၊ အဿာဒကိုရှုလေ့
 ရှိသဖြင့်၊ ဝဋ်ဒုက္ခမူလတာဝါဒိကံ၊ ဝဋ်ဒုက္ခ၏အကြောင်းအဖြစ်အစရှိသော၊
 ဝဇ္ဇဒေါသံအာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဟိစာ
 တုသံယောဇနသင်္ဂံ သတ္တာ၊ ဩဇာတရေယျုပိပုလံမဟန္တန္တိ၊ နဟိစာတု
 သံယောဇနသင်္ဂံသတ္တာ ဩဇာတရေယျုပိပုလံမဟန္တဟူ၍၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 အာဒိနဝံ အဿနတာဝေန၊ အပြစ်ကိုမြင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ သံယောဇနဘာဝေသု၊ သံယောဇဉ်အတို့ရှိကုန်သောဝတ္ထု
 ကာမဂုဏ်တို့၌၊ သံယောဇနသင်္ဂံတေဟိ၊ သံယောဇဉ်ဟုဆိုအပ်ကုန်
 သော၊ သင်္ဂံဟိ၊ သင်္ဂံတရားငါးပါးတို့ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေသံ၊ ထို
 သင်္ဂံတရားငါးပါးတို့၏၊ ဝိသယေသု၊ အာရုံဖြစ်ကုန်သော၊ တေတူမကဓမ္မ
 သု၊ တေတူမကတရားတို့၌၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ပိပုလဝိသယတာ
 ယစ၊ ပြန့်ပြောသောအာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနာဒိ
 ကာလတာယစ၊ အစမထင်သောကာလရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ ပိပုလံဝိတ္ထိန္တံ၊ ပြန့်ပြောသည်လည်းဖြစ်သော၊ မဟန္တန္တံ၊ ကြီးသည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ကာမာဒိဩဇာ၊ ကာမအစရှိသောဩဇာကို၊ သံသာရော
 ဗာမေဝ၊ သံသာရာတည်းဟူသော အယဉ်ကိုသာလျှင်၊ ကဒါမိ၊ တရံတဆင်
 ခွံ၊ နတရေယျု၊ မလွန်မြောက်ကုန်ဘူး၊ ကေသေနဝ၊ စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊

ဓာယသြဗဿ။ ထိုသံသရာဩဇာ၏၊ ပါရံ၊ ကမ်းသို့၊ နဂန္တေယျံ၊ မရောက်ကုန်ရာ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။ တတိယသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ တတိယသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၇-ပုဂ္ဂိုလ်-၄-သင်္ဂသုတ်၊

စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ အန္တိကတာတိ၊ အန္တိကတာဟူသည်ကား၊ ကာမာနာမ၊ ကိလေသာကာမဂုဏ်တို့ မည်သည်ကား၊ အနန္တံ၊ မကန်းသော်လည်း၊ အန္တံ၊ ကန်းသည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူ မူကား၊ လုဒ္ဓေါအတ္တံနဇာနာတိ၊ လုဒ္ဓေါဓမ္မနပဿတိ၊ အန္တတမံတဒါဟောတိ၊ ယံလောဘော သဟတေနန္တိ၊ လုဒ္ဓေါအတ္တံနဇာနာတိ(ပ)သဟတေနရံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ လုဒ္ဓေါမက်မောသောသူသည်၊ အတ္တံ၊ အကျိုးကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ လုဒ္ဓေါမက်မောသောသူသည်၊ ဓမ္မံ၊ အကြောင်းကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ လောဘော၊ လောဘသည်၊ နရံ၊ သတ္တဝါကို၊ ယံယေနကာရဏေန၊ အကြင် အကြောင်းဖြင့်၊ သဟတေနိဝရ်စက်၏၊ တဒါတသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ တံတေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်၊ သေနရော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ အန္တတမံ၊ အလွန်မိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာမေန၊ ကိလေသာကာမဂုဏ်သည်၊ အနန္တာပိ၊ မကန်းသော်လည်း၊ အန္တာ၊ ကန်းသည်ကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အန္တိကတာ၊ အန္တိကတာမည်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ အနန္တရသုတ္တေ၊ အခြားမရှိသောသုတ်၌၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တတ္ထေ၊ ထိုအခြားမရှိသောသုတ်၌၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ပဝတ္တံ၊ ကာမဂုဏ်ကြွေးသောအဖြစ်ကို၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောမိတာ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ ဣဓ၊ ဤစတုတ္ထသုတ်၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာမံယေဝ၊ နိဝိတ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်တော်မူအပ်၏၊ ဣတိအယမေဝ၊ ဤသည်သာလျှင်၊ ပိသေသော၊ အထူးတည်း၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိပြည်

မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ စေတဝနံ၊ စေတဝနံကျောင်းတော်သို့၊
ဝန္တန္တော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ အဓိရ၊
ဝတိယံ၊ အဓိရဝတိဖြစ်၌၊ မန္တပန္နေဟိ၊ တံငါသည်တို့သည်၊ ဩဋ္ဌိတံ၊
ထောင်အပ်သော၊ ကုမိနံ၊ မျိုးသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နိက္ခန္တံ၊ ထွက်ခြင်းငှါ၊
အသက္ကောန္တေ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သော၊ ဗဟုမန္တေ၊ များစွာသောငါးတို့ကို၊
ပသိ၊ မြင်တော်မူ၍၊ တတောပန္နော၊ ထိုနောက်မှ၊ အပရောဘဂေ၊ တပါး
သောအတို့၌၊ ဧကံ၊ တကောင်သော၊ ဝိရုပကံ၊ နို့၊ ပို့သဖြစ်သော၊ ဝန္တံ၊
နွားငယ်ကို၊ ဂေါစရံ၊ ကျက်စားသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အနုဗန္ဓိတွာ၊ အမိ
သို့အစဉ်လိုက်၍၊ ထည့်ပါသော၊ နို့၊ ဆာသဖြင့်၊ ဂိဝံ၊ လည်ကို၊ ပသာ
ရေတွာ၊ သန့်၍၊ မာတုအန္တရသတ္တိယံ၊ အမိပေါင်ကြား၌၊ မုခံ၊ ခံတွင်းကို၊
ဥပနေန္တံ၊ ဆောင်သည်ကို၊ ပသိ၊ မြင်တော်မူ၍၊ အထပန္နော၊ ထိုနောက်မှ၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်
၍၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ပက္ခာလေတွာ၊ ဆေးတော်မူ၍၊ ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါ
သနေ၊ ခင်းထားအပ်သောမြတ်သောဘုရားနေရာတော်၌၊ နိသိန္ဒေ၊ ထိုင်နေ
တော်မူလျက်၊ ပန္တိမံ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ ဝတ္ထုဒ္ဓယံ၊ ဝတ္ထုနှစ်ခုအပေါင်းကို၊
ပုရိမဿ၊ ရှေးဖြစ်သော ဝတ္ထု၏၊ ဥပမာနဘာဝေန၊ ဥပမာန၏ အဖြစ်ဖြင့်၊
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ချေရင့်တော်မူ၍၊
☐ တတ္ထ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ ကာမန္ဓာတိ၊ ကာမန္ဓာဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထု
ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့၌၊ ကိလေသကာမေန၊ ကိလေသာကာမဂုဏ်
ဖြင့်၊ အန္ဓာ၊ ကန်းသည်ကို၊ ဝိစက္ခုကာ၊ စက္ခုကင်းသည်ကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်
ကုန်သော၊ ဇာလသဉ္ဇန္နာတိ၊ ဇာလသဉ္ဇန္နာဟူသည်ကား၊ သကတ္တဘာဝ
ပရတ္တ ဘာဝေသုစ၊ မိမိအတ္တဘော သူတပါး အတ္တဘောတို့၌ လည်း
ကောင်း၊ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရာယတနေသုစ၊ အဇ္ဈတ္တိကဗာယတနဗာဟိရာ
ယတနတို့၌လည်းကောင်း၊ တန္ဒိသိတေသု၊ ထိုအဇ္ဈတ္တိကဗာယတနဗာဟိ
ရာယတနကိုမှီကုန်သော၊ ဓမ္မေသုစ၊ တရားတို့၌ လည်းကောင်း၊ အတိ
တာဒိဝသေန၊ အတိတ်စသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနေကတေဒတိန္ဒေသု၊
များစွာသော အပြားဖြင့်ပြားကုန်သောတရားတို့၌၊ ဟေဠုပရိယဝသေန၊
အောက်အထက်ပြန်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ ဥပ္ပတ္တိ
ယာစ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အန္တောဂဓာနံ၊ အတွင်းဝင်ကုန်သော
သတ္တဝါတို့အား၊ အနတ္တာဝဟတောစ၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့ကို ဆောင်တတ်
သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဇာလဘူတာယ၊ ကွန်ယက်သံဝွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်

သော၊တဏှာယ၊တဏှာသည၊ သုခမန္တိကေန၊ သိမ်မွေ နူးညံ့သောအ
ပေါက်ရှိသော၊စာလေ့န၊ကွန်ယက်ဖြင့်၊ ဥဒကရဟဒေါ၊ရေအိုင်ကို၊ပရိဝု
တောဝိယ၊လွှမ်းခြုံသကဲ့သို့၊ပစ္ဆိန္နာပလိဂုဏ္ဍိတာ၊ လွှမ်းခြုံအပ်ကုန်၏၊အ
ဇ္ဈောတ္တတာ၊လွှမ်းမိုးအပ်ကုန်၏၊တဏှာသဒနသောဒိတာတိ၊တဏှာသဒန
သောဒိတာဟူသည်ကား၊တဏှာသင်္ခါတေန၊တဏှာဟုဆိုအပ်သော၊သဒ
နေန၊အမိုးဖြင့်၊သေဝါလပဏကေန၊ရေမှော်ရေညှိဖြင့်၊ဥဒကံ၊ရေကို၊သော
ဒိတာဝိယ၊ဖုံးအုပ်သကဲ့သို့၊ပဋိန္နာပိဟိတာ၊ဖုံးပိတ်အပ်ကုန်၏၊ဣတိအ
ယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ပဒုတ္တယေနာဝိ၊ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်း
ဖြင့်လည်း၊ကာမန္တန္တိဝရဏနိဝါရိတကုသလဝိတ္တစာရတံ၊ကာမန္တန္တိဝ
ရဏသည်တားမြစ်အပ်သောကုသိုလ်စိတ်၏ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊
ဒေသတိ၊ပြု၏၊ပမတ္တဗန္ဓုနာဗန္ဓာတိ၊ပမတ္တဗန္ဓုနာဗန္ဓာဟူသည်ကား၊ကိ
လေသမာရေနစ၊ကိလေသမာရ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ဒေဝုတ္တမာရေနစ၊ဒေ
ဝုတ္တမာရ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓာ၊နှောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်
ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အဂ္ဂေန၊အမြတ်အားဖြင့်၊ယံအတ္ထံ၊
အကြင်အကျိုးကို၊ကိလေသမာရေန၊ကိလေသမာရ်ဖြင့်၊ဗန္ဓာ၊ဖွဲ့အပ်ကုန်
၏၊အဂ္ဂေန၊ အမြတ်အားဖြင့်၊ တံအတ္ထံ၊ထိုအကျိုးကို၊ဒေဝုတ္တမာရေနပိ၊
ဒေဝုတ္တမာရ်ဖြင့်လည်း၊ ဗန္ဓာနာမ၊ဖွဲ့အပ်သည်မည်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ အန္တလိက္ခစရောပါသောယွှာယံစရတိမာန
သောတေနတံ ဗာဓပိဿာမိ၊ နမေသမဏ မောက္ခသိတိ၊ အန္တလိက္ခစ
(ပ)မောက္ခသိဟူသော၊ ဂါထံ၊ဂါထာကို၊မာရော၊မာရ်နတ်သည်၊ဝုတ္တံဟိ
ဝုတ္တံဝေ၊ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အန္တလိက္ခစရော၊ကောင်းကင်သို့
လွှားသော၊မာနသော၊စိတ်ကို၊ ပါသော၊ဖွဲ့ချည်တတ်သော၊ ယွှာယံယော
အယံရာဂေါ၊အကြင်ရာဂသည့်၊ စရတိ၊သွား၏၊ တေနရာဂေန၊ ထိုရာဂ
ဖြင့်၊တံ၊ရှင်ရဟန်းကို၊ ဗာဓပိဿာမိ၊နှောင်ဖွဲ့အံ့၊သမဏ၊ရှင်ရဟန်း၊တွံ၊
သင်သည်၊မေ၊ငါ၏၊တတောပါသတော၊ထိုရာဂတည်းဟူသောအနှောင်
အဖွဲ့မှ၊မောက္ခော၊လွတ်သည်၊ နအသိ၊မဖြစ်လတ္တံ့၊ နမုစိကဏ္ဍောပမတ္တ
ဗန္ဓုတိ၊ နမုစိကဏ္ဍောပမတ္တဗန္ဓု ဟူကုန်သော၊ တိဏိ၊သုံးခုကုန်သော၊
နာမာနိ၊အမည်တို့သည်၊ မာရဿ၊မာရ်နတ်၏၊နာမာနိ၊အမည်တို့တည်း၊
ဒေဝုတ္တမာရေနပိ၊ ဒေဝုတ္တမာရ် သည်လည်း၊ ကိလေသမာရောဝိယ၊
ကိလေသမာရ်ကဲ့သို့၊ အနတ္တေန၊အကျိုးမဲ့ ကိုဖြစ်စေသဖြင့်၊ ပမတ္တေ၊မေ
လျော့ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဗန္ဓုတိ၊နှောင်ဖွဲ့တတ်၏၊ ဣတိ

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပမတ္တဗန္ဓု၊ ပမတ္တဗန္ဓု၊ မည်၏၊ ပမတ္တာဗန္ဓုနေဗန္ဓာတိပိ၊
 ပမတ္တာဗန္ဓုနေဗန္ဓာဟူ၍လည်း၊ ပဋိန္ဒ၊ ရုတ်ကြကုန်၏၊ တတ္ထတသ္မိံ ပါဠိ၊
 ထိုပါဌ၌၊ ဗန္ဓုနေတိ၊ ဗန္ဓုနေဟူသည်ကား၊ ကာမဂုဏဗန္ဓုနေ၊ ကာမဂုဏ်
 တည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဗန္ဓာတိ၊ ဗန္ဓာ ဟူသည်ကား၊ နိယမိတာ၊ ဖြေကုန်၏၊ ယထာ
 ကိ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ကုမိနာမုခေ၊ မြူးဝ၌၊ မစ္ဆာဝ၊
 ငါးတို့ကဲ့သို့တည်း၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ မစ္ဆဗန္ဓုနေ၊ ငါး
 ထောင်သောတံငါသည်၊ ဩဋ္ဌိတကုမိနဿ၊ ထောင်သောမြူး၏၊ မုခေ၊ အ
 ဝ၌၊ ပပိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်သော၊ မစ္ဆာ၊ ငါးတို့သည်၊ တေန၊ ထိုမြူးဖြင့်၊ ဗန္ဓာ၊ ဖွဲ့
 မိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့၊ အန္ဓေန္တိ ပါဝုဏန္တိ ယထာ၊
 ရောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေဝမေဝဇေဝံတထာ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ မာရေန၊ မာရ်
 နတ်သည်၊ ဩဋ္ဌိတေ၊ ထောင်အပ်သော၊ ကာမဂုဏဗန္ဓုနေ၊ ကာမဂုဏ်
 တည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့၌၊ ဗန္ဓာ၊ ဖွဲ့မိကုန်သော၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ ဧရာမရဏံ၊ အိုခြင်းသေခြင်းသို့၊ အန္ဓေန္တိ ပါဝုဏန္တိ၊ ရောက်
 ကုန်၏၊ ဝိဂ္ဂဟဂေါ၊ နို့၊ ရို့၊ သာဖြစ်သော၊ ဝစ္ဆော၊ နွားငယ်သည်၊ မာတရံ၊
 အမိသို့၊ အန္ဓေတိဣဝ၊ အစဉ် လိုက်သကဲ့သို့တည်း၊ ဝိရပါယိတရုဏ
 ဝစ္ဆော၊ နို့၊ ရို့၊ နွားငယ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မာတရံ၊ အမိသို့၊ အန္ဓေတိ
 အနုဂစ္ဆတိယထာ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့၊ အညံ၊ တပါးသော နွားမသို့၊
 နအန္ဓေတိယထာ၊ အစဉ်မလိုက်သကဲ့၊ ဇေဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ မာရဗန္ဓုနဗန္ဓာ
 မာရ်၏အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် ဖွဲ့မိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သံသာ
 ရေ၊ သံသာရာ၌၊ ပရိတ္တမန္တာ၊ ခြာခြာလည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မရဏမေဝ၊ သေ
 ခြင်းသို့သာလျှင်၊ အန္ဓေန္တိ အနုဂစ္ဆန္တိ၊ အစဉ်ရောက်ကုန်၏၊ အဇရံ၊ အို
 ခြင်းကင်းသော၊ အမရံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ နအန္ဓေန္တိ၊
 အစဉ်မရောက်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်
 တည်း၊ စတုတ္ထသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ စတုတ္ထသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇-စူဠဝဂ်-၅-လကုဏ္ဍကသုတ်။

ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ သမ္ပဟုလသနံ ဘိက္ခုနံ ပိဋ္ဌိတောတိ။ သမ္ပဟုလသနံ
 ဘိက္ခုနံ ပိဋ္ဌိတောဟူသည်ကား၊ အာယသ္မာလကုဏ္ဍကဘန္ဓိယော၊ အရှင်

လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယသည်၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေသန္တံ၊ သမ္ပဟုလေဟိ၊ များစွာ
ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ဂါမန္တရေန၊ ရွာတပါး
ဖြင့်၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရိတွာ၊ ထည့်လည်၍၊ ကတဘတ္တကိစ္ဆော၊
ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးပြီးသော်၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဝေါဒကံ၊ ရေမရှိသည်
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ထဝိကာယ၊ အိပ်၍၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ အံသေ၊ ပခုံး၌၊
လဂ္ဂေတွာ၊ လွှပ်၍၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ သဗ်ရိတွာ၊ ခေါက်၍၊ တမ္ပိစိဝရံ၊
ထိုသင်္ကန်းကိုလည်း၊ ဝါမံသေ၊ လက်ဝဲပခုံး၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ပါသာဒိ
ကေန၊ ကြည်ညိုဖွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ အဘိက္ကန္တေန၊ ရှေ့သို့တက်
ခြင်းဖြင့်၊ ပဋိက္ကန္တေန၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းဖြင့်၊ အာလောကိတေန၊ ရှေးတူ
ယူကြည့်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိလောကိတေန၊ တစောင်းကြည့်ခြင်းဖြင့်၊ သမဗ္ဗိတေန၊
ကွေးခြင်းဖြင့်၊ ပသာရိတေန၊ ဆန့်ခြင်းဖြင့်၊ ဩက္ခိတ္တစက္ခု၊ ချသောမျက်
လွှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣရိယာပထသမ္ပန္နော၊ ဣရိယာပုတ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်
၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သတိပညာဝေပုလ္လံ၊ သတိပညာ၏ ပြန့်ပြောသော
အဖြစ်ကို၊ ပကာသေန္တောဝိယ၊ ထင်ရှားပြသကဲ့သို့၊ သတိသမ္ပစညံ၊ သတိ
သမ္ပစည်ကို၊ သုပတိဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာထင်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမာဟိ
တေန၊ တည်ကြည်သော၊ ဝိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပဒေပဒံ၊ လှမ်းတိုင်းလှမ်းတိုင်း
သောခြေကို၊ နိက္ခိပန္တော၊ ချထားလျက်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဂစ္ဆန္တောစ၊
သွားသည်ရှိသော်လည်း၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ပစ္ဆတောပစ္ဆတော၊
နောက်မှနောက်မှ၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တေဟိဘိက္ခုဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့နှင့်၊
အသံသဋ္ဌော၊ မရောနှော၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အသံ
သဠဝိဟာရိတာယ၊ မရောမရှက်နေလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊
အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ တဿအာယသ္မတော၊ ထိုအရှင်လကုဏ္ဍက
ဘဒ္ဒိယမထေရ်၏၊ ရူပံ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်သည်၊ ပရိဘုတံပရိဘဝဋ္ဌာနိယံ၊
ကစားချင်ဘွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော လုံးဝပ်သဏ္ဌာန်ရှိသော အဖြစ်၌
တည်သည်ဖြစ်၍၊ ပုဏုဇ္ဇနာ၊ ပုဏုဇဉ်တို့သည်၊ ဩဟိဇ္ဇေန္တိ၊ ပျက်ရယ်
ကြည်ဆယ်ကြကုန်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တံဩဟိဇ္ဇနံ၊ ထိုသို့ပျက်
ရယ်ကြည်ဆယ်ကြသည်ကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဝိဗ္ဗိတောဝိဗ္ဗိတော၊ နောက်မှ
နောက်မှ၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဣမေ၊ ဤပုဏုဇဉ်ရဟန်းတို့သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊
နိဿာယ၊ မှီ၍၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ မာပသဝိံသု၊ မပွားစေကုန်
သတည်း၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ ဝိဗ္ဗိတောဝိဗ္ဗိတော၊ နောက်
မှနောက်မှ၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဧဝံဣမိနာအာကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်း

အရာဖြင့်၊ တေတိက္ခမံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ထေရောစ၊
 မထေရ်သည်လည်းကောင်း၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ပဟ္တာ၊ ရောက်
 ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ယေနယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေနတတ္ထ၊ ထိုဘုရား
 ရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေန
 ခေါပနသမယေန အာယသ္မာ လက္ခဏာဘဒ္ဒိယောတိအာဒိ၊ တေနခေါပန
 သမယေန (ပ) ဘဒ္ဒိယောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏန္တိ၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏံဟူသည်
 ကား၊ မိရူပံ၊ အဆင်းမလှသော၊ တေန၊ ထိုဒုဗ္ဗဏ္ဏံဟူသောပါဠိဖြင့်၊ အဿ
 ထေရဿ၊ ထိုမထေရ်အား၊ ဝဏ္ဏသမ္ပတ္တိယာစ၊ အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်း၏
 လည်းကောင်း၊ သဏ္ဌာနသမ္ပတ္တိယာစ၊ လုံးရပ်သဏ္ဌာန်၏ ပြည့်စုံခြင်း၏
 လည်းကောင်း၊ အဘာဝံ၊ မရှိခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဒုဒ္ဒသိကန္တိ၊ ဒုဒ္ဒသိ
 ကံဟူသည်ကား၊ အပါသာဒိကဒဿနံ၊ မြင်ကုန်သောသူတို့အားကြည်
 ညီဘွယ်ကိုမဖြစ်စေတတ်သောလုံးရပ်သဏ္ဌာန်ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုဒုဒ္ဒသိကံ
 ဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ အဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ အနုဗျဉ္ဇနသမ္ပတ္တိယာစ၊
 လက္ခဏာငယ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏လည်းကောင်း၊ အာကာရသမ္ပတ္တိယာစ၊
 ယောကျ်ားတို့၏အခြင်းအရာနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၏ လည်းကောင်း၊ အဘာဝံ၊
 မရှိခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဩကောဒိမကန္တိဣဒိနာ၊ ဩကောဒိမကံဟူ
 သောဤပါဠိဖြင့်၊ အာရောဟသမ္ပတ္တိယာစ၊ အလုံးအရပ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၏၊
 အဘာဝံ၊ မရှိခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ယေဘုယျေနတိက္ခန္တံ၊ ပရိဘူတဥပန္တိ၊
 ယေဘုယျေနတိက္ခန္တံ၊ ပရိဘူတဥပန္တံဟူသည်ကား၊ ပုထုဇ္ဇနတိက္ခန္တံ၊ ပုထု
 ဇဉ်ရဟန်းတို့သည်၊ ဟိဋ္ဌတဥပန္တံ၊ ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချဘွယ်သောအဆင်းရှိ၏၊ ပုထုဇ္ဇနာ
 ပုထုဇဉ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာဒယော၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိအစရှိကုန်သော၊ ဧကစ္စေ၊
 အချို့သောရဟန်းတို့သည်၊ တဿာယသ္မတော၊ ထိုအရှင် လက္ခဏာ
 ဘဒ္ဒိယ၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကို၊ အဇနန္တာ၊ မသိကြကုန်၍၊ ကဏ္ဍဝုဋ္ဌိကာဒိသု၊
 နားရှက်ဦးဘိပ်စသည်တို့၌၊ ဂဏ္ဍန္တာ၊ ကိုင်ဆွဲကုန်လျက်၊ ပရမသန္တာ၊
 သုံးသပ်ကုန်လျက်၊ ကိဋ္ဌန္တာ၊ ကစားကုန်လျက်၊ ပရိဘဝန္တိ၊ ပျက်ရယ်
 ကြည်ဆယ်ကုန်၏၊ အရိယာဝါ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 ကလျာဏ ပုထုဇ္ဇနာဝါ၊ ကလျာဏပုထုဇဉ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နပရိ
 ဘဝန္တိ၊ မပျက်ရယ်မကြည်ဆယ်ကုန်၊ တိက္ခန္တိ၊ အာမန္တေသိတိ၊ တိက္ခန္တိ၊ အာ
 မန္တေသိဟူသည်ကား၊ ကိသ္ဗိ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ အာမန္တေသိ၊

ခေါ်တော်မူသနည်း၊ ထေရေဿ၊ လက္ခဏ္ဍကဘဒ္ဒိယမထေရ်၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်
ကို၊ ပကာသေတုံ၊ ထင်စွာပြအံ့သောငှါ၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အကြံတော်သည်၊ အဟောသိကိရ၊
ဖြစ်တော်မူသတတ်၊ ဣမေသိက္ခူ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊
ဂုတ္တဿ၊ တပည့်သားဖြစ်သောဘဒ္ဒိယ၏၊ မဟာနုဘာဝဘာဝံ၊ အလွန်
ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကြကုန်၊ တေန၊
ထိုသို့ မသိကြလေသောကြောင့်၊ တံ၊ ထိုငါ၏သားတော်ဘဒ္ဒိယကို၊ ပရိ
ဘဝန္တိ၊ နှိပ်စက်၍ကြည်ဆယ်ကြကုန်၏၊ တံပရိဘဝနံ၊ ထိုနှိပ်စက်၍ကြည်
ဆယ်ခြင်းသည်၊ နေသံ၊ ထိုဂုဏ်ဇဉ်ရဟန်းတို့အား၊ ဒိဃာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာ
သောနေညဉ့်ပတ်လုံး၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်း
ရဲခြင်းငှါ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံတော်သည်၊
အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်တော်မူသတတ်၊ ဧဝံ၊ ဣမိနာအာကာရေန၊ ဤသို့သော
အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣမဿထေရဿ၊ ဤဘဒ္ဒိယမထေရ်၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်
ကျေးဇူးတို့ကို၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ပကာသေတုံပကာသနေန၊ ထင်
စွာပြသဖြင့်၊ နံထေရံ၊ ထိုဘဒ္ဒိယမထေရ်ကို၊ ပရိဘဝတော၊ နှိပ်စက်၍ကြည်
ဆယ်ခြင်းမှ၊ မောစေဿာမိ၊ လွတ်စေအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံး
သွင်း၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပဿထနောတိ၊
ပဿထနောဟူသည်ကား၊ ပဿထနူ၊ မြင်ကြ၏လော၊ နစဿသမာပတ္တိ
သုလဘဇ္ဈပါယာတေန ဘိက္ခုနာအသမာပန္နပုဗ္ဗာတိ၊ နစဿ သမာပတ္တိ
သုလဘဇ္ဈပါယာတေနဘိက္ခုနာအသမာပန္နပုဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ ရူပသမာ
ပတ္တိ၊ ရူပသမာပတ်လည်းကောင်း၊ အရူပသမာပတ္တိ၊ အရူပသမာပတ်
လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဝိဟာရသမာပတ္တိ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ သမာပတ်လည်း
ကောင်း၊ နိရောဓသမာပတ္တိ၊ နိရောဓသမာပတ်လည်းကောင်း၊ ဗလသမာ
ပတ္တိ၊ ဗလသမာပတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝံပဘောဒါ၊ ဤသို့အပြားရှိကုန်
သော၊ သာဝကသာဝနာရဏာ၊ သာဝကတို့နှင့်ဆက်ဆံကုန်သော၊ ယာ
ကာစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သမာပတ္တိယောနာမ၊ သမာပတ်တို့မည်သည်၊
အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာသု၊ ထိုသမာပတ်တို့တွင်၊ ကောဝိသမာပတ္တိ၊
တရုသောသမာပတ်သည်လည်း၊ နသုလဘဇ္ဈပါ၊ ရလွယ်သောသဘော
မရှိ၊ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲသည်သာတည်း၊ လက္ခဏ္ဍကဘဒ္ဒိယေန၊ လက္ခဏ္ဍကဘဒ္ဒိ
ယအမည်ရှိသော၊ တေနဘိက္ခုနာ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အသမာပန္နပုဗ္ဗာ၊ မဝင်
စားဘူးသော၊ သာသမာပတ္တိ၊ ထိုသမာပတ်သည်၊ နတ္ထိယေဝ၊ မရှိသည်

၈

သာယျင်တည်း။ ဇေတနပါဠိနု။ နတ္ထိယေဝသမာပန္နောဟူသော ဤပါဠိ
 ဖြင့်၊ မဟိဒ္ဓိကောမဟာနုဘာဝေါတိ၊ မဟိဒ္ဓိကောမဟာနုဘာဝေါဟူ၍၊ ယံ
 ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုတံ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထုတံ၊ ဝစနော၊ ထိုစကား၌၊
 မဟိဒ္ဓိကတံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသောအဖြစ်ကို၊ ပကာသေတွာ၊ ပြ၍၊ ဣဒါ
 နိ၊ ယခုအခါ၌၊ မဟာနုဘာဝတံ၊ အာနုဘော်ကြီးသောအဖြစ်ကို၊ ဒေသေကံ၊
 ပြခြင်းငှါ၊ ယသစတ္တာယာတိအာဒိ၊ ယသစတ္တာယ ဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊
 အောက်၌၊ ဝတ္ထုနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာယျင်တည်း။
 ဧတ္ထစ၊ ဤဝါကျ၌လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧသောဘိက္ခုတိ
 အာဒိနာ၊ ဧသောဘိက္ခု ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဗုဗ္ဗဏ္ဍော၊ အဆင်းမထွသော၊ ဗုဒ္ဓသိကော၊ အကြည့်ခက်သော၊ ဩကော
 နိမကော၊ အလွန်ပူသော၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့
 ၏၊ ပိဋ္ဌိတောပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှနောက်မှ၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လိုက်၏။ သော
 ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ယောဝါသောဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသောရဟန်း
 သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိစတ္ထေကေန၊ ဤသို့အဆင်းမထွအကြည့်ခက်
 ပုကာမ္မတည်းဖြင့်သာယျင်၊ ဧသောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ နဩညာတဗ္ဗော
 နအဝညာတဗ္ဗော၊ အယုတ်အားဖြင့်မသိအပ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနု
 ဘော်ရှိ၏။ သာဝကေန၊ တပည့်သားသည်၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရအပ်ရောက်အပ်သော
 ယံကိဉ္စ၊ အလုံးစုံသောတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊
 တေနဘိက္ခုနာ၊ ထိုလက္ခဏာကတန္တိယရဟန်းသည်၊ အနုပ္ပတ္တံ၊ အစဉ်ရောက်
 အပ်ပြီး၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုလက္ခဏာကတန္တိယရဟန်းကို၊ ပါ
 သာဏန္တတ္တိယ၊ ကျောက်ထီးကဲ့သို့၊ ဂရုံကတွာ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍၊
 ဩလောကေထ၊ ကြည့်ကြကုန်လော၊ တံဩလောကနံ၊ ထိုသို့ကြည့်ခြင်း
 သည်၊ ဝေါတုဌာကံ၊ သင်တို့အား၊ ဒီဃဝုတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေညဉ့်ပတ်
 လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံ
 ဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ အာယသ္မတောလက္ခဏာကတန္တိယသမ၊ အရှင်လ
 ကုဏ္ဍကတန္တိယ၏။ မဟိဒ္ဓိကတာ မဟာနုဘာဝတာဒိဘေဒံ၊ တန်ခိုးကြီး
 သောအဖြစ်အာနုဘော်ကြီးသောအဖြစ်အစရှိသည်အပြားရှိသော၊ ဧတံ
 ဂုဏရာသိ၊ ဤကျေးဇူးတရားအရကို၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသော

အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ တဒတ္တဒိပနံ၊ ထိုအနက်ကိုပြတတ်
သော၊ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ။

ဘဒ္ဒတ္တ၊ ထိုဥဒါနံ၊ ဂါထာ၌၊ နေလင်္ဂီ၊ နေလင်္ဂီဟူသည်ကား၊ ဒေါ
သော၊ အပြစ်ကို၊ ဇေလံ၊ ဇေလဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အသေ၊ ထိုအရဟတ္တ
ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောသီလအား၊ ဇေလံ၊ ကိလေသာဟူသောအပြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နေလံ၊ နေလမည်၏၊ တံ၊ ထိုကိလေသာဟူသော
အပြစ်ကင်းသောသီလသည်၊ ကိံ ပန၊ အဘယ်သီလနည်း၊ သုဝိသုဒ္ဓသီလံ၊
အလွန်ကိလေသာတို့မှစင်ကြယ်သောသီလတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
မှန်၏၊ တံသီလံ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော သီလကို၊
နိဇ္ဈေါသဋ္ဌေန၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအပြစ်ကင်းသောအနက်ကြောင့်
နေလန္တိ၊ နေလဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တံနေလံ၊ ထိုအပြစ်ကင်း
သော၊ ပဓာနတူတံ၊ ပြဋ္ဌာန်းသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အဂ္ဂမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်
သည်၊ ဧတဿာဓမ္မဇာတိယာ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သောသီလအား၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နေလင်္ဂီ၊ နေလင်္ဂီမည်၏၊ ယံပဒံ၊
အကြင်နေလင်္ဂီဟူသောပုဒ်ကို၊ ရေထောတိ၊ ရေထောဟူ၍၊ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ့၊
တေန၊ ထိုဆိုလတ္တံ့သောရေထောဟူသောပုဒ်နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်းကို၊
ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုပရိသုဒ္ဓသီလင်္ဂီ၊ အလွန်
စင်ကြယ်သောသီလဟူသောအင်္ဂါရှိသော၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊
ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဣမေ၊ ဤအရာ၌၊ အရဟတ္တ
ဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဧတဿ၊ ထိုရထား
အား၊ သေတော၊ ဖြူသော၊ ပစ္ဆာဒေါ၊ အခင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ သေတ ပစ္ဆာဒေါ၊ သေတပစ္ဆာဒ မည်၏၊ ပစ္ဆာဒေါတိ၊
ပစ္ဆာဒေါဟူသည်ကား၊ ရေထာ၊ ရေထာ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အတ္ထရိတဗ္ဗ
ကမ္မလာဒိ၊ ခင်းအပ်သောကမ္မလာအစရှိသည်တည်း၊ သောပန၊ ထိုကမ္မလာ
အစရှိသောအခင်းသည်ကား၊ သုဝိသုဒ္ဓဝဇ္ဇတာဝေန၊ အလွန်စင်ကြယ်သော
မြတ်သောအခင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သေတောဝါ၊ ဖြူသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ရတ္တိနိလာဒိသု၊ အနိအညှိအစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရောဝါ၊ တပါးပါး
သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ အရဟတ္တဖလဝိမုတ္တိ
ယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောဝိမုတ္တိတရားကို၊ အဓိပ္ပေတံတ္တာ၊ အလို
ရှိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုပရိသုဒ္ဓဘာဝံ၊ အလွန်စင်ကြယ်သည်၏
အဖြစ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ သေတပစ္ဆာဒေါတိ၊ သေတပစ္ဆာဒေါဟူ၍၊

ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ရထော၊ ရထားကို။ အညတြာပိ၊ ကြဉ်၍လည်း။ သေတ
 ပရိက္ခာရော၊ ဖြူသောပရိက္ခရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံယတာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့
 တည်း။ ဧတဿ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ရထားအား။ သတိ
 သင်္ခါတော၊ သတိဟုဆိုအပ်သော။ အရော၊ အကန့်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သောရထော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောရထား
 သည်။ ဧကောရော၊ ဧကောမေည်၏။ ဝတ္တတိတိ၊ ဝတ္တတိဟူသည်ကား။ ပဝတ္တ
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ထေရဿ၊ အရှင်လက္ခဏကဘဒ္ဒိယမထေရ်၏။ အတ္တဘာဝံ၊
 အတ္တဘောကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ရထောတိ၊ ရထောဟူ၍။ ဝုဒ္ဓတိ၊ ဆို၏။
 အနိဗ္ဗန္တိ၊ အနိဗ္ဗံဟူသည်ကား။ နိရုက္ခံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ ခေါဘဝိရဟိတ
 ယာနံဝိယ၊ ချောက်ချားခြင်းကင်းသောယာဉ်ကဲ့သို့။ ကိလေသပရိခေါဘဝိ
 ရဟိတံ၊ ကိလေသသာတည်းဟူသောချောက်ချားခြင်းမှကင်းသော။ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အာယန္တန္တိ၊ အာယန္တံဟူ
 သည်ကား။ သမ္ပဟုလသနံ၊ ချားစွာကုန်သော။ တိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ပိဋ္ဌိတော
 ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှနောက်မှ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လိုက်သော။ ဆိန္ဒသောတန္တိ၊
 ဆိန္ဒသောတံဟူသည်ကား။ ပစ္ဆိန္ဒသောတံ၊ ပြတ်သော တဏှာတည်းဟူ
 သောအယဉ်ရှိသော။ ဟိ၊ ဥပမာ ဥပမေယျ နှိုးနှော၍ပြဦးအံ့။ ပကကိရ
 ထဿ၊ ပြုကတော့သောရထားအား။ သုခပဝတ္တနတ္ထံ၊ ချမ်းမြေ့သာယာစွာ
 လည်သွားစေခြင်းငှါ။ အက္ခသီသေ၊ ဝင်ရိုးဦး၌။ နာဘိယံ၊ ထွင်းဘီးပုံး
 တောင်းချက်၌။ ဥပလိတ္တာယ၊ လိမ်းကျံအပ်သော။ သပ္ပိတေလသဒိနော၊ ထော
 ပတ်ဆီအစရှိသော။ သောတော၊ အယဉ်သည်။ သဝနံသန္ဓနံ၊ ပုဆိုးသည်။
 ဧဟာတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သောရထော၊ ပြုကတော့လူတို့၏အသုံး
 အဆောင်ရထားသည်။ အန္တိန္ဒသောတောနာမ၊ မပြတ်သောအယဉ်ရှိသည်
 မည်သည်။ ဧဟာတိ၊ ဖြစ်၏။ အယမ္ပန အတ္တဘာဝရထော၊ ဤအရှင်ဘဒ္ဒိယ၏
 အတ္တဘောတည်းဟူသော ရထားသည်ကား။ ခတ္တိ၊ သတိယာ။ သုံးဆွဲ
 ခြောက်ပါးအပြားရှိကုန်သော။ သောတာနံ၊ တဏှာတည်းဟူသောအယဉ်
 တို့ကို။ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်။ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်
 ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဆိန္ဒသောတောနာမ၊ ပြတ်သောအယဉ်ရှိသည်
 မည်သည်။ ဧဟာတိ၊ ဖြစ်၏။ တံဆိန္ဒသောတံ၊ ထိုတဏှာတည်းဟူသော
 ပြတ်သောအယဉ်ရှိသော အတ္တဘောတည်းဟူသော ရထားကို။ ဧတဿ၊
 ဤရဟန္တာဖြစ်သောအရှင်လက္ခဏကဘဒ္ဒိယ၏အတ္တဘောတည်းဟူသော
 ရထားအား။ ဗန္ဓနံ၊ သံယောဇဉ်တည်းဟူသောအဖွဲ့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ

ဓာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဗန္ဓနော၊ အဗန္ဓနမည်၏၊ ဟိ၊ ဥပမာဥပမေယျနီးနှော
 ချ်ပြဆိုဦးအံ၊ ရထူပဂတဿ၊ ရထာ၊ အဓေအတွက်သို့ရောက်သောဝတ္ထု
 အား၊ အက္ခေန၊ ဝင်ရိုးနှင့်သဒ္ဓိ၊ ကက္ခ၊ နိစ္စလသာဝကရဏတ္ထံ၊ မတုန်မလှုပ်
 မြဲမြံစွာပြုခြင်းငှါ၊ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝေဗန္ဓနာနိ၊ ကြိုးအရစ်အ
 နှောင်အဖွဲ့တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သောရထော၊
 ထိုပကတိရထားသည်၊ သဗန္ဓနော၊ သဗန္ဓနမည်၏၊ အယမ္ပနအတ္တဘာဝရ
 ထော၊ ဤအရှင်လကုဏ္ဍကာဘဒ္ဒိယမထေရ်၏ အတ္တဘောတည်းဟူသော
 ရထားသည်ကား၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ သံယောဇနဗန္ဓနာနံ၊
 သံယောဇဉ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့တို့၏၊ အနဝသေသတော၊ အ
 ကြွင်းအကျန်မရှိသောအားဖြင့်၊ ပရိက္ခိဏတ္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှကုန်သော
 ကြောင့်၊ အဗန္ဓနော၊ အဗန္ဓနမည်၏၊ တံအဗန္ဓနံ၊ ထိုသံယောဇဉ်တည်းဟူ
 သောအနှောင်အဖွဲ့ကင်းသော အတ္တဘော တည်းဟူသော ရထားကို၊
 ပဿာတိ၊ ပဿဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေရဿ၊ လကုဏ္ဍ
 ကာဘဒ္ဒိယမထေရ်၏၊ ဂုဏဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ သောမနဿပတ္တော၊
 ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်
 ကို၊ ဝဒတိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣတိဣမာယဒေသနာယ၊ ဤဒေသနာတော်ဖြင့်၊
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာယသ္မန္တံ လကုဏ္ဍကာ ဘဒ္ဒိယံ၊ အရှင်
 လကုဏ္ဍကာဘဒ္ဒိယကို၊ အရဟတ္တဖလသီလေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သီလဖြင့်၊
 သုစိတ္တံ၊ အလွန်စင်ကြယ်စွာသော၊ အရဟတ္တဖလဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်တည်းဟူသော ဝိမုတ္တိဖြင့်၊ သဥတ္တရစ္ဆေဒံ၊ အလွန်စင်ကြယ်ဖြူစင်
 သောအပေါ်လွှမ်းအင်းရှိသော၊ သုပတိဋ္ဌိတာယ၊ အလွန်ထင်သော၊ သတိ
 ယာ၊ သတိဖြင့်၊ သွာရံ၊ ကောင်းသောအကန့်ရှိသော၊ ကိလေသပရိခေါဘာ
 ဘာဝေန၊ ကိလေသတည်းဟူသော ချောက်ချားခြင်းမရှိသဖြင့်၊ အပရိ
 ခေါဘံ၊ ကိလေသတည်းဟူသောချောက်ချားခြင်းမရှိသော၊ တဏှုပလေ
 ပါဘာဝေန၊ တဏှာတည်းဟူသောလိမ်းကျံခြင်းမရှိသဖြင့်၊ အနူပလေဝံ၊
 တဏှာတည်းဟူသောလိမ်းကျံခြင်းမရှိသော၊ သံယောဇနာဒိနံ၊ သံယော
 ဇဉ်စသည်တို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်၊ အဗန္ဓနံ၊ သံယောဇဉ်ဟူသောအ
 ဖွဲ့မရှိသော၊ သုပရိကတံ သုယုတ္တအာဇဉာရထံ၊ ကောင်းစွာအာဇာနည်
 မြင်းတို့ဖြင့် ကယျဉ်အပ်သောရထားကို၊ ကတွားပြု၍၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်
 ၍၊ ပဉ္စမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ပဉ္စမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

၇-စူဠဝဂ်-၆-တဏှာက္ခယသုတ်၊

ဆဋ္ဌေ။ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ အညာတ ကောဏ္ဍညောတိတ္ထေ၊ အညာတ
 ကောဏ္ဍညောဟူသောဤပါဌ၌၊ ကောဏ္ဍညောတိ၊ ကောဏ္ဍညောဟူသော
 ဤသဒ္ဓါသည်၊ တဿ အာယသ္မတော၊ ထိုအရှင်၏၊ ဂေါတ္တကော၊
 အနွယ်မှ၊ အာဂတနာမံ၊ လာသောအမည်တည်း၊ သာဝကေသုပန၊ တပည့်
 သားတို့တွင်ကား၊ သဗ္ဗပဋ္ဌမံ၊ ခပ်ဆိမ်းသောသူတို့၏ရှေးဦးစွာ၊ အရိယ
 သစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးတွင်း၍သိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အညာသိဝတကောဏ္ဍညော
 တိ၊ အညာသိ ဝတကောဏ္ဍညောဟူ၍၊ ဝတ္ထုဥဒါနဝသေန၊ မိန့်တော်မူ
 အပ်သောဥဒါန်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ သာသနေး၊
 သာသနာတော်၌၊ အညာတ ကောဏ္ဍညော တေဝ၊ အညာတ
 ကောဏ္ဍညဟူ၍သိသျှင်၊ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်ရှား၏၊ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တိန္တိ
 ဧတ္ထ၊ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တိဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝိပြုတ်ကို၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဧတ္ထနိဗ္ဗာနေ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊
 သင်္ခယတိပဟိယတိ၊ ပျောက်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထို
 နိဗ္ဗာန်သည်၊ တဏှာသင်္ခယော၊ တဏှာသင်္ခယမည်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊
 လက္ခတိ၊ ရအပ်၏၊ တသ္မိံ တဏှာသင်္ခယော၊ ထိုတဏှာသင်္ခယဟူ၍ဆိုအပ်
 သောနိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတေနဓမ္မေန၊ ထို
 တရားဖြင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာကို၊ သင်္ခယတိပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်၊ တဏှာသင်္ခယော၊ တဏှာ
 သင်္ခယမည်၏၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တဿ၊
 ထိုအရိယမဂ်၏၊ ဗလဘူတာ၊ အကျိုးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိတည်း၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပရိယောသာနဘူတာ၊ အဆုံးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝိမုတ္တိ၊
 ဝိမုတ္တိတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တိ၊ တဏှာသင်္ခ
 ယဝိမုတ္တိမည်၏၊ နိပ္ပရိယာယေန၊ မကျ အားဖြင့်၊ အရဟတ္တဗလသမာပတ္တိ၊
 အရဟတ္တဗလသမာပတ်တည်း၊ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဗလသမာပတ်ကို၊ ပစ္စ
 ဝေက္ခမာနေ၊ ဆင်ခြင်လျက်၊ နိသိန္ဓော၊ နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိယသ္မာ
 အကြင်ကြောင့်၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအညာတကောဏ္ဍညမထေရ်သည်၊
 ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဝာ

မိ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ တေမတ္ထံဝိဒိတွာ
 တိ၊ တေမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤအရိယဗလ သမာပတ်ကို၊
 အညာတကောဏှညထေရေဿ၊ အညာတကောဏှညမထေရ်၏၊ ပစ္စဝေက္ခ
 မာနံ၊ ဆင်ခြင်သည်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ တဒတ္ထဒီပနံ၊ ထိုအနက်ကိုပြတတ်
 သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ ယဿမူလဆမာနုတ္တိတိ၊ ယဿမူလဆမာ
 နုတ္တိဟူသည်ကား၊ ယဿအရိယဂုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်အရိယာဂုဂ္ဂိုလ်၏၊
 အတ္ထဘောဂရက္ခမူလဘူတာ၊ အတ္ထဘောတည်းဟူသောသစ်ပင်အမြစ်ဖြစ်
 ၍ဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်လည်းကောင်း၊ တဿာစ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာ
 တည်းဟူသောအတ္ထဘော၏အမြစ်တရား၏လည်း၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာဖြစ်၍
 ဖြစ်သော၊ ဟေတုဘူတာ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အာသဝနိဝရဏ
 အယောနိသောမနသိကာရသင်္ခါတာ၊ အာသဝနိဝရဏ အယောနိသော
 မနသိကာရဟု ဆိုအပ်သော၊ ဆမာပထဝိစ၊ မြေသည်လည်း၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊
 သမုပ္ပါဒ္ဓိတတ္တာ၊ အကြွင်းမဲ့ ချွါနုတ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊
 ပဏ္ဏာနုတ္တိကုတောလတာတိ၊ ပဏ္ဏာနုတ္တိကုတောလတာ ဟူသည်ကား၊
 လတာ၊ ခက်ကြီးခက်သေးတည်းဟူသော အနွယ်တို့သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိတုံ
 သေး၏ရှင်၊ ပဏ္ဏာ၊ အရှက်တို့ကား၊ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိတုံတော့
 အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဒသမ္ပန္နော၊ ပုဒ်၏စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊
 မာနာတိမာနာဒိပ္ပဘေဒါ၊ မာနအတိမာနစသည်အပြားရှိသော၊ သာခါသာ
 ခါဒိသင်္ခါတာ၊ ခက်ကြီးခက်သေး စသည်ဟု ဆိုအပ်သော၊ လတာပိ၊
 နွယ်တို့သည်လည်း၊ နုတ္တိ၊ မရှိတုံသေး၏ရှင်၊ မဒပမာဒမာယာသာဓဋ္ဌယျာဒိ
 ပဏ္ဏာနိ၊ မဒပမာဒမာယာသာဓဋ္ဌယျာ အစရှိတုန်သော အရှက်တို့သည်
 ကား၊ ကုတောဝေ၊ အဘယ်မှာသာလျှင်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပေတော့အံ့နည်း၊ နုတ္တိ၊
 မရှိသည်သာတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဏ္ဏာနုတ္တိကုတောလတာတိ၊ ပဏ္ဏာနုတ္တိကုတော
 လတာ ဟူသည်ကား၊ ရက္ခကံရဿ၊ သစ်ပင်ညွန့်၏၊ ဝနုမာနဿ၊
 ကြီးပွားစည်ပင်လိုလတ်သော်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပဏ္ဏာနိ၊ အရှက်တို့သည်၊
 နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တုန်၏၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ သာခါသင်္ခါတာ၊ အခက်ဟုဆိုအပ်
 တုန်သော၊ လတာ၊ နွယ်တို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တုန်၏၊ ဣတိကတွာဣတိ
 မနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ပဏ္ဏာနုတ္တိကုတောလတာတိ၊ ပဏ္ဏာနုတ္တိ

ကုတောလတာဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏။

တတ္ထတသ္မိံ ဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ယဿ
ဗုဒ္ဓလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အရိယမဂ္ဂဘာဝနာယ၊ အရိယမဂ်ကိုပွား
စေခြင်းသည်၊ အသတိ၊ မရှိခဲ့အံ့၊ ဥပ္ပန္နနာရဟဿ၊ နောင်သံသရာ၌ဖြစ်ခြင်း
ငှါထိုက်သော၊ အတ္တဘာဝရက္ခဿ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသော သစ်ပင်
၏၊ အရိယမဂ္ဂဿ၊ အရိယမဂ်ကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါတံ၊ အဝိဇ္ဇာဟု ဆိုအပ်သော၊ မူလဉ္စ၊ အမြစ်သည်
လည်းကောင်း၊ တဿမူလဿ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောအမြစ်၏၊ ပတိ
ဋ္ဌာနဘူတံ၊ တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အာသဝါဒိစ၊ အာသဝေါအစရှိသည်
တို့သည်၎င်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ မူလဂ္ဂဟဏေနေဝ၊ မူလသဒ္ဓါ
ဖြင့်သာလျှင်၊ မူလကာဏေတ္တာ၊ အမြစ်၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ ဗိဇ္ဇ
ဋ္ဌာနိယံ၊ မျိုးစေ့အရာ၌တည်သော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ တဒဘာဝေါဝိ၊
ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံ၏မရှိခြင်းကိုလည်း၊ ဂဟိတောယေဝ၊ ယူအပ်
သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကမ္မဗိဇေ၊ ကံ
တည်းဟူသောမျိုးစေ့သည်၊ အသတိစ၊ မရှိခဲ့သော်လည်း၊ တံနိမိတ္တော၊ ထို
ကံတည်းဟူသော မျိုးစေ့ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝိညာဏာဂ္ဂိုရောစ၊ ပဋိသန္ဓေ
ဝိညာဉ်တည်းဟူသောအညွန့်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိညာဏကရနိမိတ္တာ၊
ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်တည်းဟူသောအညွန့်လျှင်အကြောင်းရှိကုန်သော၊ နာမ
ရူပသဋ္ဌာယတနာဒိပတ္တပဿခါဒယော၊ နာမ်ရုပ်သဋ္ဌာယတနအစရှိသော
အရွက်အခက်တို့သည်၊ နနိဗ္ဗတ္တိဿန္တိယေဝ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ သည်သာ
တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယဿမူလံဆမာနတ္ထိပဏ္ဏာနတ္ထိကုတောလတာ
တိ၊ ယဿမူလံ ဆမာနတ္ထိပဏ္ဏာနတ္ထိ ကုတောလတာဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ တံဗိရံဗန္ဓနာမုတ္တန္တိ၊ တံဗိရံဗန္ဓနာမုတ္တံ ဟူသည်ကား၊
စတုဗ္ဗိဓသဗ္ဗပ္ပဓာနဝိရိယယောဂေန၊ လေးပါးအပြားရှိသော သဗ္ဗပ္ပဓာန
ကိစ္စတပ်သောဝိရိယနှင့်ယှဉ်သော၊ ဝိဇိတမာရတ္တာ၊ အောင်အပ်ပြီးသော
မာရ်ငါးပါးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗိရံ၊ ဖြိုဖြိုတည်ကြည်ခြင်းရှိသော၊
တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗကိလေသာဘိသင်္ခါရဗန္ဓနတော၊
အလုံးစုံသော ကိလေသာမာရ်အဘိသင်္ခါရမာရ်အနှောင်အဖွဲ့မှ၊ မုတ္တံ၊
လွတ်သော၊ ကောတံနိဗ္ဗိတုမရဟတိတိဧတ္ထ၊ ကောတံနိဗ္ဗိတုမရဟတိဟူ
သောဤပါဌ၌၊ တန္တိ၊ တံဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာ

တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗကိလေသဝိပ္ပရတ္တံ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာမှ
 လွတ်သော၊ သီလဒါအနုတ္တရဂုဏသမန္နာဂတံ၊ သီလအစရှိသောအတု
 မရှိမြတ်သောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တံအရိယပုဂ္ဂလအတ္တဘာဝရက္ခံ၊
 ထိုအရိယပုဂ္ဂိုလ်၏အတ္တဘောတည်းဟူသောသစ်ပင်ကြီးကို၊ ဝိညာဇော
 တိကော၊ ပညာရှိသော သဘောရှိသော၊ ကောနာမ၊ အဘယ်မည်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိန္ဒတုံဂရဘိတု၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုက်အံ့နည်း။
 နိန္ဒာနိမိတ္တသေဝ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းအကြောင်း၏သာလျှင်၊ အဘာဝတော၊ မရှိ
 သောကြောင့်တည်း၊ ဒေဝါဝိနံပသံသန္တိတိ၊ ဒေဝါဝိနံပသံသန္တိဟူသည်
 ကား၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သက္ကာဒယော၊ သိကြားအစရှိကုန်သော၊
 ဂုဏာဝိသေသဝိနု၊ ဂုဏ်အထူးကိုသိတတ်သောသဘောရှိကုန်သော၊ ဒေဝါ
 ဝိနုတံတို့သည်လည်း၊ အဝိသဒ္ဓေန၊ အဝိသဒ္ဓါဖြင့်၊ ခတ္တိယပလ္လိတာဒယော၊
 မင်းပညာရှိအစရှိကုန်သော၊ မနုဿာဝိ၊ လူတို့သည်လည်း၊ ပသံသန္တိ၊
 ခြီးမွမ်းကုန်၏၊ ကိဉ္ဇာဝိယျော၊ စဉ်းငယ်ဆိုဘွယ်ရှိသေး၏၊ ဗြဟ္မနာဝိ၊ ဗြဟ္မာ
 မင်းသည်လည်း၊ ပသံသိတော၊ ခြီးမွမ်းအပ်ခြီးမွမ်းထိုက်၏၊ မဟာဗြဟ္မာ
 နာဝိ၊ မဟာဗြဟ္မာကြီးသည်လည်းကောင်း၊ အညေဟိဝိ၊ မဟာဗြဟ္မာကြီး
 တို့မှတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြဟ္မနာဂယက္ခဂန္ဓဗ္ဗဒိဟိ၊ ဗြဟ္မာနဂါး
 ဘီလူးဂန္ဓဗ္ဗအစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ ပသံသိတောထောမိတောယေဝ၊
 ထောမနာအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊
 သဗ္ဗသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သဗ္ဗသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၇-စူဠဝဂ်-၇-ဒုတိယတဏှာက္ခယသုတ်၊

သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ပပဉ္စသညာသင်္ခါပဟာနန္တိတ္ထေ၊ ပပဉ္စသ
 ညာသင်္ခါပဟာနံဟူသောဤပါဌ၌၊ ပပဉ္စန္တိပဒေသ၊ ပပဉ္စဟူသောဝုဒ်၏၊ စ
 စနတ္ထော၊ ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ယေဓမ္မော၊ အကြင်
 တရားတို့သည်၊ ယတ္ထသန္တာနေ၊ အကြင်သန္တာန်၌၊ သယံ၊ မိမိသည်၊
 ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ တံသန္တာနံ၊ ထိုထိုမိမိဖြစ်ရာခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဝိတ္ထာရေန္တိ၊
 ချဲ့ထွင်တတ်ကုန်၏၊ ဗိရာယန္တိ၊ ကြာမြင့်စွာဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတဿော၊
 ထိုကြောင့်၊ ပပဉ္စာ၊ ပပဉ္စမည်ကုန်၏၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့တည်း၊
 ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ရာဂဒေါသမောဟတဏှာဒိဋ္ဌိမာနာ၊ ရာဂ

ဒေါသမောဟတဏှာဒိဋ္ဌိမာနတရားတို့တည်း။ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကား
 သည်၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖန်၏။ ရာဂေါပပဇ္ဇော(ပ)မာနောပပဇ္ဇောတိ၊ ရာဂေါပပဇ္ဇော
 (ပ)မာနော ပပဇ္ဇောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်
 ပပဇ္ဇော၊ သံသရာကိုချွဲတတ်၏။ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်၊ ပပဇ္ဇော၊ သံသရာကို
 ချွဲတတ်၏။ မောဟော၊ မောဟသည်၊ ပပဇ္ဇော၊ သံသရာကိုချွဲတတ်၏။ တ
 ဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ပပဇ္ဇော၊ သံသရာကိုချွဲတတ်၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိသည်၊ ပပဇ္ဇော
 သံသရာကိုချွဲတတ်၏။ မာနော၊ မာနသည်၊ ပပဇ္ဇော၊ သံသရာကိုချွဲတတ်၏။
 အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ပပဇ္ဇဋ္ဌော၊ ပပဇ္ဇသဒ္ဓါ၏အနက်ကား၊ သံကိလေ
 သဋ္ဌော၊ နှိပ်စက်ခြင်းအနက်ရှိ၏။ ပပဇ္ဇဋ္ဌော၊ ပပဇ္ဇသဒ္ဓါ၏အနက်သည်၊ ဝိရာ၊
 ယဋ္ဌော၊ ကြာမြင့်စွာဖြစ်ခြင်းအနက်ရှိ၏။ ပပဇ္ဇဋ္ဌော၊ ပပဇ္ဇသဒ္ဓါ၏အနက်
 သည်၊ ကစဝရဋ္ဌော၊ အမှိုက်အနက်ရှိ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုပပဇ္ဇတရားငါးပါးတို့
 တွင်၊ ရာဂပပဇ္ဇဿ၊ ရာဂပပဇ္ဇ၏။ နိမိတ္တံ၊ အကြောင်းကား၊ သုဘသညာ၊
 သုဘသညာတည်း။ ဒေါသပပဇ္ဇဿ၊ ဒေါသပပဇ္ဇ၏။ နိမိတ္တံ၊ အကြောင်း
 ကား၊ အာဇာတဝတ္ထု၊ အာဇာတဝတ္ထုတည်း။ မောဟပပဇ္ဇဿ၊ မောဟ
 ပပဇ္ဇ၏။ နိမိတ္တံ၊ အကြောင်းကား၊ အာသဝါ၊ အာသဝတို့တည်း။ တဏှာ
 ပပဇ္ဇဿ၊ တဏှာပပဇ္ဇ၏။ နိမိတ္တံ၊ အကြောင်းကား၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း။
 ဒိဋ္ဌိပပဇ္ဇဿ၊ ဒိဋ္ဌိပပဇ္ဇ၏။ နိမိတ္တံ၊ အကြောင်းကား၊ သညာ၊ သညာတည်း။
 မာနပပဇ္ဇဿ၊ မာနပပဇ္ဇ၏။ နိမိတ္တံ၊ အကြောင်းကား၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်
 တည်း။ ဧတိပပဇ္ဇေတိ၊ ထိုပပဇ္ဇတို့နှင့်၊ သဟဂတာ၊ တကွဖြစ်သော၊
 သညာ၊ သညာသည်၊ ပပဇ္ဇသညာ၊ ပပဇ္ဇသညာမည်၏။ ပပဇ္ဇသညာသင်္ခါ၊
 ပပဇ္ဇသညာဟု ဆိုအပ်သော၊ ဘာဝါကောဋ္ဌာဿ၊ အဘို့အရဖြစ်သော
 တရားတို့သည်၊ ပပဇ္ဇသညာသင်္ခါ၊ ပပဇ္ဇသညာသင်္ခါမည်ကုန်၏။ အတ္ထ
 တော၊ အနက်အားဖြင့်၊ နိမိတ္တေဟိ၊ နိမိတ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တံတံပပဇ္ဇ
 ပက္ခိယော၊ ထိုထိုပပဇ္ဇအဘို့ရှိသော၊ ကိလေသဂဏော၊ ကိလေသာတရား
 အပေါင်းတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ သညာဂဟဏဉ္စ၊ သညာသဒ္ဓါကိုလည်း၊
 တဿ၊ ထိုသညာ၏။ နေသံ၊ ထိုပပဇ္ဇတရားငါးပါးတို့အား၊ သာဓာရဏ
 ဟေတုဘာဝေန၊ ဆက်ဆံသောအကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂယတိ၊ ယူအပ်
 ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်ဖန်၏။ ပပဇ္ဇသင်္ခါ၊ သံသရာကို ချွဲတွင်တတ်
 သော တရားအရတို့သည်၊ သညာနိဒါနာဟိသညာနိဒါနာဝေ၊ သညာ
 သျှင်အကြောင်းရှိသည်သာတည်း။ ဣတိဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တေသံ၊ ထိုပပဇ္ဇ

တရားငါးပါးတို့ကို၊ ပဟာနံ၊ ပယံခြင်းကို၊ တေနတေနမဂ္ဂေန၊ ထိုထိုမဂ်
 ဖြင့်၊ ရာဂါဒိကိလေသာနံ၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာတို့ကို၊ သမုဇ္ဈေ
 ဒန္တိ၊ အကြွင်းမဲ့ကောင်းစွာဖြတ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ပြီးအံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတိတာသု၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ အနေက
 ဇာတိသဟဿသင်္ခါ၊ ကုဇ္ဇေအထောင်မကကုန်သော ဘဝတို့ဖြင့်
 တွက်အပ်ကုန်သော၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ဇာတိသု၊ ဘဝတို့၌၊
 အနတ္တဿ၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့၏၊ နိမိတ္တဘူတော၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဣမသ္မိံ ဝရိမသော၊ ဤအဆုံးဖြစ်သော
 ဘဝ၌၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ ဗောဓိမဏ္ဍော၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌၊ သဝါ
 သနေ၊ ဝါသနာနှင့်တကွ၊ ပဟိနေ၊ ပယံအပ်သည်တို့ကို၊ ပစ္စင်္ကေတွာ၊
 ဆင်ခြင်တော်မူ၍၊ ရာဂါဒိကိလေသသံကိလိဋ္ဌံ၊ ရာဂအစရှိသောကိလေ
 သာတို့ဖြင့် ပူပန်ခြင်းရှိသော၊ သတ္တသန္တာနဉ္စ၊ သတ္တဝါတို့၏သန္တာန်ခန္ဓာ
 အစဉ်ကိုလည်း၊ ကမ္ဘိကပုဏ္ဏလာဗုဒ္ဓိယစ၊ ပဒုန်းရည်ဖြင့် ပြည့်သောဘူး
 ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တက္ကဘရိတစာဒိုဝိယစ၊ ရက်တက်ရည်ဖြင့်ပြည့်
 သောအိုးပရည်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝသဘိတဝိလောဘိကဝိယစ၊ ဆီ
 စွမ်းသောပုခိုးနွမ်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဗိနိမောစယံ၊ လွတ်နိုင်ခဲ့သည်
 ကိုးဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂဟဏံ၊ ပြင်းစွာစွဲယူ
 တတ်သော၊ အနာဒိကာလတာပိတံ၊ အစမထင်သော သံသရာကာလပတ်
 လုံးဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ဣဒံနာမကိလေသဝဇ္ဇံ၊ ဤမည်သောသဘောရှိသော
 ကိလေသဝဇ္ဇီကို၊ မယှံ၊ ငါဘုရားအား၊ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ပဟိနံ၊
 ပယံခြင်းကား၊ အဟောသုပ္ပဟိနံ၊ ဩဝကောင်းစွာပယံခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နပီတိပါမောဇ္ဇော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက် ရှင်လမ်းခြင်းဝမ်းမြောက်
 ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထ
 ခေါဘဂဝါ(ပ)ဣမံဥဒါနံဥဒါနေသိတိ၊ အထခေါဘဂဝါ(ပ)ဣမံဥဒါနံဥဒါ
 နေသိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်
 တော်မြတ်၏၊ ပပဉ္စသညာသင်္ခါ၊ ပပဉ္စ သညာသင်္ခါဟုဆို အပ်သော၊
 ပဟာနံ၊ ပယံတော်မူခြင်းကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ကာယဝေလ္လာယံ၊
 ထိုသိတော်မူသောအခါ၌၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်
 တော်မူ၏။

၂

တတ္ထ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ ယဿ ပပဉ္စာဌိတိစနတ္ထိတိဇ္ဈေ၊ ယဿ ပပဉ္စာဌိတိစနတ္ထိဟူသောဤပါဌ၌၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထာန မေဝ၊ မိမိကိုယ်တော်ကိုသာလျှင်၊ ပရိယ၊ သူတပါးကဲ့သို့၊ ကတာ၊ ပြု၍၊ ယဿာတိ၊ ယဿဟူ၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိဒ္ဒိသကိ၊ ညွှန်းပြတော် မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယဿအဂ္ဂပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ် အား၊ ဂုတ္တလက္ခဏာ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော လက္ခဏာရှိသော၊ ပပဉ္စာ၊ ပပဉ္စ တရားငါးပါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ တေဟိ၊ ထိုပပဉ္စတရား ငါးပါးတို့ သည်၊ ကတာ၊ ပြုပြင်အပ်သော၊ သံသာဓရ၊ သံသရာ၌၊ ဌိတိ၊ တည်ခြင်း သည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ နေတ္ထိယံပန၊ နေတ္ထိ၌ကား၊ ဌိတိနာမ၊ ဌိတိမည်သည်၊ အနုသယော၊ အနုသယပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အနုသယော၊ အနုသယသည်၊ ဘဝပဝတ္တိယာ၊ ဘဝ ၌ဖြစ်ခြင်း၏၊ မူလံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ သံသာဓရ၊ သံသရာ၌၊ ဌပတိ၊ ထားတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပပဉ္စဌိတိ၊ ပပဉ္စဌိတိဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌရှိ၏၊ တဿ ပါဠဿ၊ ထိုပါဌ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ပပဉ္စာနံ၊ ပပဉ္စတရားတို့၏၊ ဌိတိ၊ တည်ခြင်းကို၊ ဝိဇ္ဇမာနတာ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ မဂ္ဂေန၊ မင်ဖြင့်၊ အသမုဇ္ဈဒေါ၊ အကြွင်းမဲ့မဖြစ်ခြင်းသည်၊ ပပဉ္စဌိတိ၊ ပပဉ္စဌိတိမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပပဉ္စာဝေ၊ ပပဉ္စတရားငါးပါးသည် သာလျှင်၊ အဝ သိဋ္ဌကုသလသကုသလဝိပါကာနံ၊ မိမိတို့မှကြွင်းကုန်သောကုသိုလ်အကု သိုလ်ဝိပါက်တို့၏၊ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ ဟေတုဘာဝတော၊ အကြောင်း ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝနုဿ၊ ဝနုတရား၏၊ ဌိတိ၊ တည်ခြင်းသည်၊ ပပဉ္စဌိတိ၊ ပပဉ္စဌိတိ မည်၏၊ သာပပဉ္စဌိတိ၊ ထိုသံသရာ၌တည်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သောကုသိုလ် အကုသိုလ်ဝိပါက်တို့၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍ဝနု၌တည် ခြင်းပပဉ္စဌိတိသည်၊ ယဿအဂ္ဂပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သန္ဓာနံပလိဗာဉ္ဇဝိတိဝတ္ထောတိ၊ သန္ဓာနံပလိဗာဉ္ဇဝိတိဝတ္ထောဟူ သည်ကား၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗန္ဓနဋ္ဌေန၊ နှောင်ဖွဲ့တတ် သောအနက်ကြောင့်၊ သန္ဓာနသဒိသတ္တာ၊ နှောင်ချိုင့်နှင့်တူသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ သန္ဓာနန္တိ၊ သန္ဓာနံဟူ၍၊ လဗ္ဗနာမာ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော တဗျာဒိဋ္ဌိယောစ၊ တဗျာဒိဋ္ဌိတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနနဂရပဝေသနိ သေနေတော၊ နိဗ္ဗာန်ရွှေမြို့သို့သက်ဝင်ခြင်းကိုတားမြစ်တတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပလိဗာသဒိသတ္တာ၊ တံခါးရှက်၌လျှိုထိုးသော မင်းတုံး

ကျည်မနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပလိဗာသင်္ခါတံ၊ ပလိဗာဟုဆိုအပ်သော၊ အဝိဇ္ဇန္တ၊ အဝိဇ္ဇာကိုလည်း၊ ဝိတိဝတ္တော၊ လွန်မြောက်တော်မူ၏။ သဝါသနပဟာဒေန၊ ဝါသနာနှင့်တကွပတ်သဖြင့်၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ အတိတ္တန္တော၊ လွန်မြောက်တော်မူပြီ၊ အပရေပန၊ တပါးသောဆရာတို့သည်ကား၊ ကောဓံ၊ အမျက်ကို၊ သန္ဓာနန္တိ၊ သန္ဓာနံဟူ၍၊ ပဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တံဝစနံ၊ ထိုအပရေဆရာတို့၏စကားကို၊ နဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်၏။ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သော၊ ထိုကောဓကို၊ ပရာဘိသန္ဓနီတိ၊ ပရာဘိသန္ဓနီဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ တံနိတ္တဏှံမုနိစရန္တန္တိ၊ တံနိတ္တဏှံမုနိစရန္တံ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဿပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ တဏှာဘာဝေန၊ တဏှာမရှိသဖြင့်၊ နိတ္တဏှံ၊ တဏှာမရှိသော၊ ဥဘယလောကမုနနတောစ၊ နှစ်ပါးသောလောကကိုသိသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တဟိတပရဟိတမုနနတောစ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားသူတပါးအကျိုးစီးပွားကို သိတတ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ မုနိ၊ လောကနှစ်ပါးအစီးအပွားကိုသိတော်မူသော၊ ဧကန္တေနဝ၊ စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗသတ္တဟိတတ္ထံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကို၊ စတုဟိဇ္ဈရိယာပထေဟိ၊ လေးပါးသောဇ္ဈရိယာပုတ်တို့ဖြင့်၊ နာနာသမာပတ္တိစာရေဟိစ၊ အထူးထူးသောသမာပတ်အကျင့်တို့ဖြင့်၎င်း၊ အနညသခေရဏေန၊ သူတပါးနှင့်မဆက်ဆံသော၊ ဥာဏစာရေနစ၊ ဥာဏ်တော်တည်းဟူသော အကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စရန္တံ၊ ကျင့်သော၊ တံအဂ္ဂပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကို၊ နာဝဇာနိသဒေဝကောပိလောကောတိ၊ နာဝဇာနိသဒေဝကောပိ လောကောဟူသည်ကား၊ သပညဇာတိကော၊ ပညာရှိသောသဘောရှိသော၊ သဒေဝကောပိသဗြဟ္မကောပိ၊ ဗြဟ္မာနှင့်လည်းတကွဖြစ်သော၊ သတ္တလောကော၊ သတ္တလောကသည်၊ ကဒါမိပိ၊ တရံတဆစ်မျှလည်း၊ နအဝဇာနိ၊ အယုတ်အားဖြင့်မသိ၊ နပရိဘောတိ၊ မနှိပ်စက်၊ အတခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အယမေဝပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်၊ လောကော၊ လောက၌၊ အဂ္ဂေါသေဇ္ဈောဥတ္တမော၊ မြတ်ထွင်၏၊ ပဝရော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝရံကရောန္တော၊ အလေးပြုလျက်၊ သတ္တန္တံ၊ အရိအသော၊ ပူဇာသက္ကာရနိရတော၊ ပူဇော်သက္ကာရ၌အမြဲမွေ့လျော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တမသုတ္တံဝဏ္ဏနာ၊ သတ္တမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇-စူဠဝဂ်-၈-ကမ္မာနုသုတ်။

အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ အဇ္ဈတ္တန္တိ၊ ဧတ္ထ၊ အဇ္ဈတ္တံဟူသောဤပါဠိ၌၊ အယံ
 အဇ္ဈတ္တသဒ္ဓေါ၊ ဤအဇ္ဈတ္တသဒ္ဓါသည်။ ဆအဇ္ဈတ္တိကာနိအာယတနာနိတိ
 အာဒိသု၊ ဆအဇ္ဈတ္တိကာနိအာယတနာနိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အဇ္ဈတ္တ
 ဤတ္ထေ၊ အဇ္ဈတ္တဇ္ဈတ္တအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာဇ္ဈိ၊ အဇ္ဈတ္တာဓမ္မာအဇ္ဈတ္တံ
 ဝါကာယေကာယာနုပဿိတိအာဒိသု၊ အဇ္ဈတ္တာဓမ္မာအဇ္ဈတ္တံဝါကာယေ
 ကာယာနုပဿိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ နိယကဇ္ဈတ္ထေ၊ နိယကဇ္ဈတ္တသ
 န္တာန်၌၊ အာဂတော၊ လာဇ္ဈိ၊ အဇ္ဈတ္တာ၊ အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊
 စိတ်တရပ်တို့ကိုးဆယ် စေတသိက်နွေပညာသ ရုပ်အဋ္ဌဝိသတရားတို့
 သည်၊ အဇ္ဈတ္တံဝါ၊ မိမိသန္တာန်၌လည်းဖြစ်သော၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ ကာယာ
 နုပဿိ၊ စိတ်သည်ကိုအဘိဘိဇ္ဈေ၊ ဝိဟရတိ၊ နေဇ္ဈိ၊ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊
 အလုံးစုံသော သင်္ခါရနိမိတ်တို့ကို၊ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်း မူ၍၊
 အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ သုညတံ၊ သင်္ခါရတရားတို့မှဆိတ်
 သောအရဟတ္တဖလသမာပတ်ကို၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇဥပဂတိန္ဒာ၊ ကင်၍၊ ဝိဟရတိ၊
 နေဇ္ဈိ၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ဝိသယဇ္ဈတ္ထေ၊ ဝိသယဇ္ဈတ္တ
 ၌၊ အာဂတော၊ လာဇ္ဈိ၊ ဣဿရိယဋ္ဌာနေ၊ အစိုးရသောအရာ၌၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုကားသည်မှန်၏၊ ဖလ
 သမာပတ္တိ၊ ဖလသမာပတ်သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဣဿရိယဋ္ဌာ
 နံနာမ၊ အစိုးရခြင်းအရာမည်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တေနဘိက္ခုနာ၊ ထို
 ရဟန်းသည်၊ ပုရိမတ္ထိ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ တသ္မိယောဝသမာဓိနိမိတ္တေ၊ ထို
 သမာဓိနိမိတ်၌၊ အဇ္ဈတ္တမေဝ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌သာလျှင်၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊
 သဗ္ဗာပေတဗ္ဗံ၊ ထားအပ်၏၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ဂေါ
 စရဇ္ဈတ္ထေ၊ ဂေါစရဇ္ဈတ္တ၌၊ အာဂတော၊ လာဇ္ဈိ၊ ဣဝေါ၊ ဤအရာ၌လည်း၊
 ဂေါစရဇ္ဈတ္ထေယေဝ၊ ဂေါစရဇ္ဈတ္တ၌သာလျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ အဇ္ဈတ္တန္တိ၊ အဇ္ဈတ္တံဟူသည်ကား၊ ဂေါစရဇ္ဈတ္တဘူတေ၊ ဂေါ
 စရဇ္ဈတ္တဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနာရမ္မတော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသော အာရုံ၌၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိရေန္တိ၊ ပရိရေ
 ဟူသည်ကား၊ အဘိရေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု၊ သုပတိဗ္ဗိတာယာတိ၊ သုပတိဗ္ဗိ
 တာယဟူသည်ကား၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥပဗ္ဗိတာယ၊ ရှေးရှုထင်သော၊
 ကာယဂတာယသတိယာ၊ ကာယဂတာသတိ၌၊ ဧတ္ထစ၊ ဤအရာ၌လည်း။

သတိသိသေန၊ သတိကိုအဦးပြုသဖြင့်၊ ဈာန်၊ ဈာန်ကို၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝတ္တံဝတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာနာဝသေန၊ ကာယာနုပဿနာ
 သတိပဋ္ဌာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဋိလဒ္ဓိရေအပ်သော၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း
 သန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ဈာန်၊ ဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏၊ အယံဝေဝရော၊ ဤအရှင်ကစ္စည်းမထေရ်သည်၊ ဘဂဝ
 တိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟာရန္တေ၊ နေတော်
 မူသည်ရှိသော်၊ ဇေတိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဇ္ဇာ
 ယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရိတွားလှည့်လည်၍၊ ပစ္ဆိမာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်
 မှနောက်၌၊ ဝိဇ္ဇာပါတပ္ပဋိက္ခန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲ့ခဲ့၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊
 ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို၊
 ဒေသေတွာ၊ ပြ၍၊ ဒိဝါဌာနေ၊ နေ့နေရာအရပ်၌၊ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့နေခြင်းကို၊
 နိသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်၊ နာနာသမာပတ္တိဟိ၊ အထူးထူးသောသမာပတ်
 တို့ဖြင့်၊ ဒိဝသဘာဝံ၊ နေ့အတိုကို၊ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ သာယန္တသမ
 ယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌၊ ဝိဟာရမန္တံ၊ ကျောင်းတော်အလယ်သို့၊ ဩတ
 မိတွာ၊ သက်၍၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်
 တော်၌၊ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ကပ်ခြင်းငှါ၊ အကာလောခေါ၊
 အခါမဟုတ်သေး၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ ဂန္ဓကုဋိယာ၊ ဂန္ဓကုဋိ၏၊ အဓိဒ္ဓ
 ရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်
 ရင်း၌၊ ကာလပရိစ္ဆေဒံ၊ ကာလအပိုင်းအခြားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ယထာဝတ္တံ၊
 အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ
 ဝင်စား၍၊ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ
 တိုက်တော်၌၊ နိသိန္နောယေဝ၊ နေတော်မူလျက်သာလျှင်၊ တယာ၊ ထို
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ နိသိန္နံ၊ နေသော၊ တံထေရံ၊ ထိုကစ္စည်းမထေရ်ကို၊ ပဿိ၊
 မြင်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေနခေါပနသမယေန အာယသ္မာမဟာ
 ကစ္စာနော (ပ)သုပတိဗြိတာယာတိ၊ တေနခေါပနသမယေန အာယသ္မာ
 မဟာကစ္စာနော (ပ)သုပတိဗြိတာယဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဇေတမတ္ထံ ဝိဒိတွာတိ၊ ဇေတမတ္ထံ ဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊
 အာယသ္မတောမဟာကစ္စာနက္ခေရဿ၊ အရှင်မဟာကစ္စည်း မထေရ်၏၊
 သတိပဋ္ဌာနာဘာဝနာဝသေန၊ သတိပဋ္ဌာန်ကိုပွားစေသည်၏အစွမ်းအား

၃၀၂

ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဖြင့်၊ အမိဂတံ၊ မုအင်္ဂသော၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ဇေတံသမာပဇ္ဇနံ၊ ထိုသမာပတ် ဝင်စားခြင်းကို၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်
သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ တဒတ္ထဒီပနံ၊ ထိုအနက်ကို
ပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ ယသသိယာသဗ္ဗဒါသတိသတတံကာယာ
ဂတာဥပဋ္ဌိတာတိ၊ ယသသိယာသဗ္ဗဒါသတိသတတံကာယာဂတာဥပ
ဋ္ဌိတာဟူသည့်ကား၊ အာရုဋ္ဌဝိပဿကာယ၊ အားထုတ်အပ်သောဝိပဿနာ
ရှိသော၊ ယသပုဂ္ဂလသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧကဒိဝသံ၊ တရက်ကို၊
ဆကောဋ္ဌာသေ၊ ခြောက်ရက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သဗ္ဗတ္ထိကာလေ၊ ခပ်သိမ်း
သောကာလ၌၊ နာမရူပသေဒေန၊ နာမ်ရုပ်အပြားအားဖြင့်၊ ဒုဝိခေ၊ နှစ်ပါး
အပြားရှိသော၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ ဂတာ၊ ဖြစ်သော၊ ကာယာမုပ္ပဏာနံ၊ နာမ်
ရုပ်ဟူသောကာယလျှင်အာရုံရှိကုန်သော၊ ပဇ္ဇနံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဥပါဒါ
နက္ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို၊ အနိစ္စာဒိသဗ္ဗသနဝသေန၊ အနိစ္စအစရှိသည်
ကိုသုံးသပ်အပ်သည်၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ သတတံနိဓန္တရံ၊ အခြားမရှိ၊
သာတစ္ဆာဘိယောဂဝသေန၊ အလွန်ရှိသောအားထုတ်သည်၏အတွင်းအား
ဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ရှေးရှုထင်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။

ကိုရဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့၊ အကံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်မဟာ
ကစ္ဆည်းမထေရ်သည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာနဝသေန၊
ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်း၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တ
တွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တံဈာနံ၊ ထိုဈာန်ကို၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကာယာ
နူပဿနာသတိပဋ္ဌာနမုခေန၊ ကာယာနူပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကိုအဦးပြုသ
ဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ သောအာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သည်၊ အပရဘာဂဝေါ၊
နောက်အပို၌လည်း၊ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ တမေဝဈာနံ၊ ထို
ဈာန်ကိုသာလျှင်၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ တထေဝ၊ ထိုရှေး
အတူသာလျှင်၊ ဝိပသိတွာ၊ ဝိပဿနာရှု၍၊ ဗလသမာပတ္တိံ၊ ဗလသမာပတ်
ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စား၏၊ သွာယံသောအယံအာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သည်၊
ယေနဝိမိနာ၊ အကြင်အစီအရင်ဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊
ရောက်၏၊ တံဝိမိံ၊ ထိုအစီအရင်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလို၍၊ သတ္တာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယသသိယာသဗ္ဗဒါသတိ၊ သတတံကာယာဂတာဥပ
ဋ္ဌိတာတိ၊ ယသသိယာသဗ္ဗဒါသတိ၊ သတတံကာယာဂတာဥပဋ္ဌိတာဟူ၍၊

ပဟ္တာ၊ဟောတောသ်မူ၍၊ တဿ၊သတိယာ၊ထိုသတိ၏၊ ဥပဋ္ဌာနာကာရံ၊
ထင်သောအခြင်းအရာကို၊ဝိဘာဝေတံ၊ထင်စွာပြုခြင်းငှါ၊နောစဿနောစ
မေသိယာနာတဝိဿနစမေဘဝိဿတိတိ၊ နောစဿ(ပ)နစမေဘဝိဿ
တိဟူ၍၊အာဟ၊ဟောတောသ်မူ၍၊ တဿ၊ထိုပါဌ်၏၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊
သဗ္ဗသနတော၊သုံးသပ်သည်မှ၊ ပုဗ္ဗဘာဝဝသေနစ၊ရှေးအဘို့၏၊အစွမ်း
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသနကာလဝသေနစ၊ သုံးသပ်ရာကာလ၏
အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဗျိဓာ၊နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ တေသု၊ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ပုဗ္ဗဘာဝဝသေန၊ရှေး
အဘို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊နောစဿနောစမေသိယာတိ၊
နောစဿနောစမေသိယာဟူ၍၊ အတိတကာလေ၊ အတိတ်ကာလ၌၊မမ၊
ငါ့အား၊ကိလေသကမ္မံ၊ ကိလေသကံသည်၊ နောစဿနာတဝေယျ၊ မဖြစ်
ငြားအံ့၊ ဣမသ္မိံ၊ပစ္စုပ္ပန်ကာလေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ အယံအတ္တဘာဝေါ၊
ဤအတ္တဘောသည်၊ မေ၊ငါ့အား၊ နောစသိယာနဥပ္ပဇ္ဇေယျစေ၊မဖြစ်ငြား
အံ့၊ယသ္မာပန၊အကြင်ကြောင့်ကား၊ မေ၊ငါ့အား၊အတိတေ၊အတိတ်ဘဝ
၌၊ကမ္မကိလေသာ၊ကံကိလေသာတို့သည်၊အဟောသံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ တံနိမိတ္တော၊ထိုအတိတ်ဘဝကံကိလေသာလျှင် အကြောင်း
ရှိသော၊ ဧတရဟိ၊ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ မေ၊ငါ့အား၊ အယံအတ္တဘာဝေါ၊
ဤအတ္တဘောသည်၊ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊နာတဝိဿနစမေဘဝိဿတိတိ၊နာ
တဝိဿနစမေဘဝိဿတိဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ၊အတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တ
ဘော၌၊ ပဋိပက္ခာမိဂမေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုရသဖြင့်၊ ကိလေသကမ္မံ၊
ကိလေသကံသည်၊ နအဘဝိဿနဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယတိံ
ဝိပါကဝဋ်နမေဘဝိဿတိနပဝတ္တိဿ တိတိ၊ အာယတိံဝိပါကဝဋ် နမေ
ဘဝိဿတိနပဝတ္တိဿတိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ကာလတ္တယေ၊ကာလ
သုံးပါး၌၊ ဟေ၊ငါ၏၊ အတ္တဘာဝသင်္ခါတံ၊ အတ္တဘောဟုဆိုအပ်သော၊
ဣဒမ္ပပဉ္စကံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းသည်၊ ကမ္မကိလေသဟေတုကံ၊
ကံကိလေသာလျှင် အကြောင်းရှိ၏၊ဣဿရာဒိဟေတုကံ၊ ဝိဿနိုးအစရှိ
သည်လျှင်အကြောင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ မသ္မံ၊ငါ့အား၊ ဟောတိ
ယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့ပင်လျှင်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်
သိမ်းသောသတ္တဝါတို့အား၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊သပစ္စယနာမရူပ
ဒဿနံ၊အကြောင်းနှင့်တကွနာမ်ရုပ်ကိုရှုခြင်းကို၊ ပကာသိတံ၊ပြတော်မူ
အပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သဗ္ဗသနကာလဝသေနပန၊ သုံးသပ်ရာကာလ

၏အစွမ်းအားဖြင့်ကား၊ နောစသသနောစသေသိယာတိ၊ နောစသသနောစသေ
 သိယာဟူ၍၊ သဗ္ဗသနံ၊ သုံးသပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဣဒံခန္ဓပစ္စကံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဘာ
 ဝဋ္ဌေန၊ မရှိသောအနက်ကြောင့်၊ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စမည်၏၊ အဘိဏ္ဍပမ္ဘိဝိဇ္ဇေန၊
 န၊ မပြတ်နှိပ်စက်တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမည်၏၊ အဝသဝတ္တ
 နဋ္ဌေန၊ အလိုသို့မလိုက်တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ အနတ္တာ၊ အနတ္တမည်၏၊
 ဝေဇ္ဇ၊ ဤသို့လည်း၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ အတ္တာနာမ၊ အတ္တမည်သည်၊ ခန္ဓပစ္စ
 ကာမိနိမုတ္တော၊ ခန္ဓာငါးပါးမှလွတ်သော၊ ကောစိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသည်၊ နောစသသ
 နောစသိယာနဘဝေယျ၊ အကယ်၍မဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့မဖြစ်
 သည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နောစသိယာ၊ မဖြစ်ရားမမ၊ ငါ၏၊ သန္တကံနာမ၊
 ဥစ္စာဟူ၍၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ကိဉ္စနံ၊ ကြောင့်ကြခြင်းသည်၊ နဘဝေယျ၊
 မဖြစ်ရားဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အတ္တနိ၊ အတ္တနိယေန၊ အတ္တနိ၊ အတ္တ
 နိယသဘောသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣဒံနာမရူပံ၊ ဤနာမ်
 ရုပ်သည်၊ ဧတရဟိစ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ အတိတေစ၊ အတိတ်ဘ
 ဝ၌လည်းကောင်း၊ အတ္တအတ္တနိယသုညယထာစ၊ အတ္တအတ္တနိယမှ ဆိတ်
 သကဲ့သို့လျှင်၊ ဧဝံတုထာ၊ ထိုအထူး၊ နာဘဝိဿနစမေဘဝိဿတီတိ၊ နာ
 ဘဝိဿနစမေဘဝိဿတိဟူ၍၊ အနာဂတေဝိ၊ အနာဂတ်ကာလ၌လည်း၊
 ခန္ဓမိမုတ္တော၊ ခန္ဓာငါးပါးမှလွတ်သော၊ ကောစိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ အတ္တာနာမ၊
 အတ္တဘောမည်သည်၊ နအဘဝိဿနပဝတ္တိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ တတော
 ဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ကိဉ္စနပလိဗောဓေနိယံ၊ ကိဉ္စ
 နပလိဗောဓေနိယသဘော၌၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယ
 တိဋ္ဌိ၊ နောင်အခါ၌လည်း၊ အတ္တနိယံနာမ၊ အတ္တနှင့်စပ်ယှဉ်သည်မည်သော၊
 ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣမိနာဝစနေန၊ ဤစကားဖြင့်၊ ဝိသုကာလေသု၊
 သုံးပါးသောကာလတို့၌၊ အဟန္တိ၊ အဟံဟူ၍၊ ဂဟေတဗ္ဗဿ၊ ယူအပ်သော
 သဘော၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ မမန္တိ၊ မမံဟူ၍၊ ဂဟေ
 တဗ္ဗဿစ၊ ယူအပ်သောသဘော၏လည်း၊ အဘာဝံ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်
 ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ တေနစဒဿနေန၊ ထိုသို့ပြသဖြင့်လည်း၊ စတုကောမ္ဘိ
 ကားလေးပါးသောအစွန်းရှိသော၊ သုညတာ၊ သုညတတရားကို၊ ပကာသိ
 တာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုပုဗ္ဗဝိဟာရိတတ္ထသေတိ၊ အနု
 ပုဗ္ဗဝိဟာရိတတ္ထသောဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိသုကာလေသု၊ သုံးပါး

သောကာလတို့၌လည်း။ အတ္တအတ္တနိယသုညတံ၊ အတ္တအတ္တနိယမှစိတ်
သည့်၏အဖြစ်ကို။ တတ္ထသင်္ခါရဝတေ၊ ထိုသင်္ခါရတရားအပေါင်း၌။ အနု
ပဿန္တော၊ အစဉ်ရှုသောယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်
အားဖြင့်။ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏာဒိဝိပဿနာဉာဏေသု၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်အစရှိ
သောဝိပဿနာဉာဏ်တို့သည်။ ဥပ္ပန္နမာနေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အနု
ပုဗ္ဗဝိပဿနာ ဝိဟာရဝသေန၊ အနုပုဗ္ဗဝိပဿနာ ဝိဟာရ၏ အစွမ်းအား
ဖြင့်။ အနုပုဗ္ဗဝိဟာရိသမာနော၊ အစဉ်အတိုင်း ရှုလေ့ရှိသဖြင့်နေလေ့ရှိ
သော၊ ကာလေနေဝတရေဝိသတ္တိကန္တိ၊ ကာလေနေဝတရေဝိသတ္တိကံဟူ
သည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ မတ္တကံ၊ အဆုံးသို့။ ပါပေတွာ၊
ရောက်စေ၍။ ဌိတော၊ တည်သော။ သောယောဂါဝစရော၊ ထိုယောဂါဝစ
ရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ သဒ္ဓါစသောဣန္ဒြေတို့၏။ ပရိပါကဝတကာလေ
န၊ ရင့်ခြင်းသို့ရောက်သောအခါ၌။ ဝုဠာနဂါမိနိယာဝိပဿနာယ၊ ဝုဠာနဂါမိ
နိဝိပဿနာ၏။ မဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်နှင့်။ စာဓိတကာလေန၊ ထိကြသောအခါ၌။
☞ အရိယမဂ္ဂဿ၊ အရိယမဂ်၏။ ဥပ္ပတ္တိကာလေ၊ ဖြစ်သောအခါ၌။ သက
လဿ၊ အလုံးစုံသော။ ဘဝတ္တယဿ၊ ဘဝသုံးပါး၏။ တတော၊ ထိုဘဝ
သုံးပါးမှ။ ဝိသတ္တိကာသင်္ခါဝတံ၊ ဝိသတ္တိကဟုဆိုအပ်သော။ တဏှံ၊ တဏှာ
ကို။ ဝိတနေယျံ၊ လွန်မြောက်နိုင်ရာ၏။ ဝိတရိက္ခာ၊ လွန်မြောက်၍။ တဿာ
တဏှာယ၊ ထိုတဏှာဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာ၏။ ပရေတိဓေ၊ ထိုမှတက်
ကင်း၌။ တိဋ္ဌယျ၊ တည်ရာ၏။ ဣတိအပိ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊
အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်။ အညာမဒေ
သေန၊ သူတပါးကိုရည်ညွှန်းသဖြင့်။ အာယသ္မတောမဟာကဏ္ဍယနဿ၊
အရှင်မဟာကဏ္ဍည်း မထေရ်၏။ အရဟတ္တပတ္တိဥဒါနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
ရောက်သောဥဒါန်းကို။ ဥဒါနသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ အဋ္ဌမသုတ္တဝဏ္ဏ
နာ၊ အဋ္ဌမသုတ်၏အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇-ပုဇ္ဇဝင်-၉-တုဏသုတ်။

နာမေနေဝမသုတ်၌။ မလ္လသုတံ၊ မလ္လသုဟူသည်ကား။ မလ္လာနာမစာ
နပဒိနော၊ မလ္လာအမည်ရှိသော ဇနပုဒ်၌နေကုန်သော။ ရာဇာကုမာရာ၊ မင်း
သားတို့တည်း။ တေသံ၊ ထိုမင်းသားတို့၏။ နိဝါသော၊ နေရာဖြစ်သော။

ကောဝိဇနပဒေါ၊ တရသောဇနဝုဒ္ဓိကိယသု၊ ရုဋ္ဌိဝသေန၊ ဟင်စားသည်
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မလ္လာတိ၊ မလ္လာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ လောကော၊ လော
 ကန္တု၊ ယံဇနပဒံ၊ အကြင်ဇနဝုဒ္ဓိကို၊ မလ္လာတိ၊ မလ္လာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 တသ္မိ၊ မလ္လေသုဇနပဒေ၊ ထိုမလ္လာတိုင်းဇနဝုဒ္ဓိ၊ ကောဝိပန၊ အချို့သော
 ဆရာတို့သည်ကား၊ မာလေသုတိ၊ မာလေသုဟူ၍၊ ပဋိန္ဒ၊ ရွတ်ဖတ်ကုန်၏၊
 စာရိကံစရမာနောတိ၊ စာရိကံစရမာနော ဟူသည်ကား၊ အတုရိတစာရိ
 ကာဝသေန၊ မလ္လင်လွန်းသောဒေသစာရိသုညံလည်ခြင်း၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ မဟာမဏ္ဍလေ၊ ကျယ်သောအဝန်း၌၊ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနဝုဒ္ဓိဒေသစာ
 ရိကို၊ စရမာနော၊ သုညံလည်တော်မူသည်ရှိသော်၊ မဟတာဘိက္ခုသံစော
 နာတိ၊ မဟတာဘိက္ခုသံစောနဟူသည်ကား၊ အပရိစ္ဆေဒဂဏေန၊ အရေ
 အတွက်အားဖြင့် အပိုင်းအခြားမရှိသော၊ မဟန္တေန၊ များစွာသော၊ သမ
 ဏဂဏေန၊ ရဟန်းအပေါင်း၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ထူးရှားအား၊ မဟာဘိက္ခုပရိဝါရော၊ များစွာသောရဟန်းအပေါင်း အမြဲ
 အရံရှိသည်၊ အဟောသိကိရု၊ ဖြစ်သတတ်၊ ထုဏံနာမမလ္လာနံ၊ ပြာဟ္မဏဂါ
 မောတိ၊ ထုဏံနာမမလ္လာနံ၊ ပြာဟ္မဏဂါမောဟူသည်ကား၊ မဏ္ဍိမဒေသဿ၊
 မဏ္ဍိမဒေသအရပ်၏၊ ပုရတ္ထိမဒက္ခိဏာယ၊ အရှေ့တောင်တောင့်ဖြစ်သော၊
 ဗိသာယ၊ အရပ်၌၊ အဝသေသဋ္ဌာနေ၊ ကြွင်းသောအရပ်၌၊ မလ္လဇေသေ၊
 မလ္လာမင်းတို့၏နေရာအရပ်၌၊ ထုဏံနာမကော၊ ထုဏအမည်ရှိသော၊ ပြာဟ္မ
 ဏဗဟုလတာယ၊ ပုဏ္ဏားများသောကြောင့်၊ ပြာဟ္မဏဂါမော၊ ပြာဟ္မဏ
 မည်သောရွာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဒဝသရိတိပဒဿ၊ တဒဝသရိဟူသော
 ဝုဒ္ဓိကို၊ တံအဝသရိတိပဒေန္တဒေါ၊ တံအဝသရိဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာ
 တဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ထုဏဂါမိမဂ္ဂံ၊ ထုဏမည်သောပုဏ္ဏားရွာခရီးသို့၊ ပါပု
 တိ၊ ရောက်တော်မူလေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ အသောသုန္တိ၊ အသောသုံဟူသည်ကား၊ သုဏိံသု၊ ကြားကြ
 လေကုန်၏၊ သောတန္ဒါရသဗ္ဗတ္ထဝစနဗောဿာနုဿာနေ၊ သောတန္ဒါရသို့
 ကောင်းစွာရောက်သောစကား၏အသံကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ဇာနိံသု၊
 သိကြလေကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ခေါ
 တိ၊ ခေါဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ပဒပူရော၊ ပုဒ်ပြည့်ကာမျှ၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်
 တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဝဓာရဏတ္ထေ၊ အဝဓာရဏအနက်၌၊ နိပါ
 တော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ အဝဓာရဏတ္ထေန၊ အဝဓာရဏ
 အနက်ရှိသောခေါသဒ္ဒါဖြင့်၊ အသောသုံယော၊ ကြားကုန်သည်သာလျှင်

ဟည်း။ တေသံ။ ထိုသူတို့၏ သံနန္တရာယော၊ ကြာခြင်း၏ အန္တရာယ်သည်၊
 နအဟောသိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟေ၊ တိ၊ ဖြစ်၏၊ ပ
 ဓပူရဏေနပန၊ ပဓပူရဏအနက်ရှိသောခေါ်သဒ္ဓါဖြင့်ကား၊ ဗျဉ္ဇနသိလိဋ္ဌတာ
 မတ္တမေဝ၊ ပုန်ဗျည်းပြေပြစ်ချောမြေ့သည်၏ အဖြစ်မျှသည်သာလျှင်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ထုဏေယျကာတိ၊ ထုဏေယျကာဟူသည်ကား၊ ထုဏဂါမဝါ
 သိနော၊ ထုဏမည်သောရွာ၌ နေလေ့ရှိကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ
 တိတ္ထေ၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝိဂြိုဟ်ကို၊
 ဇေံ၊ ဤသို့၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဖြိဟ္ဗံ၊ ပေဒင်ကို၊ အဏန္တိ၊ သန္တာယန္တိ၊
 သရဏ္ဍာပတ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဗြာဟ္မဏ
 မည်ကုန်၏၊ မန္တေ၊ ပေဒင်တို့ကို၊ သန္တာယန္တိ၊ သရဏ္ဍာပတ်တတ်ကုန်၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
 မှန်၏၊ ဣဒမေဝ၊ ဤဝိဂြိုဟ်သည်သာလျှင်၊ ဇာတိဗြာဟ္မဏာနံ၊ ဗြာဟ္မဏ
 ဇာတိသို့ကပ်ကုန်သောသူတို့၏၊ နိဗ္ဗစနံ၊ ဝိဂြိုဟ်တည်း၊ အရိယာပန၊ အရိ
 ယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဟောသော ဗြာဟ္မဏသဒ္ဓါကိုကား၊ ဗာဟိတပါပတ္တော၊
 အပာဋိပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏာ
 တိ၊ ဗြာဟ္မဏတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဂဟပတိကာတိ၊ ဂဟပတိကာ
 ဟူသည်ကား၊ ခတ္တိယဗြာဟ္မဏေ၊ မင်းမျိုးပုဏ္ဏားမျိုးတို့ကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊
 ကြည်၍၊ ယေကေမိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်၏ အလယ်၌၊
 အဏ္ဍာဝသန္တာ၊ နေလေ့ရှိကုန်သောသူတို့ကို၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဝိသေ
 သတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဝေဿာ၊ ကုန်သည်မျိုးတို့တည်း၊ ဗြာဟ္မဏာစ၊
 ပုဏ္ဏားတို့လည်း၊ ဂဟပတိကာစ၊ သူကြွယ်တို့လည်း၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိ
 ကာ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယံအတ္ထံ၊ အကြင်အနက်ကို၊
 တေ၊ ထိုထုဏရွာသားပုဏ္ဏားကုန်သည်တို့သည်၊ အသောသုံခေါ်၊ ကြား
 ကုန်သလျှင်ကတည်း၊ တံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဒေသေဝံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သမ
 ဏော၊ ခလုဘောဂေါတမောတိအာဒိ၊ သမဏော၊ ခလုဘောဂေါတမောဤသို့
 အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုသမဏော
 ခလုဘောဂေါတမောအစရှိသောပါဌ၌၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊
 ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ သမိတပါပတ္တော၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိ
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမဏော၊ သမဏမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သမိတဿဟောန္တိ၊ ပါပ
 ကာအကုသလာဓမ္မာတိအာဒိ၊ သမိတဿ ဟောန္တိ၊ ပါပကာအကုသလာ

၉

ဓမ္မာဤသို့အစရှိသည်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ပေါတေတံမူအပ်၏။ အဿ၊ ထိုရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာဗ္ဗာ၊ အကုသိုလ်
 တရားတို့ကို၊ သမိတာ၊ ငြိမ်းစေအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘဂ
 ဝါစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ အနုတ္တရေန၊ အတုမရှိသော၊ အရိယမဂ္ဂေ
 န၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ သမိတပါပေါ၊ ငြိမ်း
 စေအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 အဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ယဒိဒံယောအယံသမဏော
 ကိနာမံ၊ အကြင်သမဏဟူသောအမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသမဏ
 ဟူသောအမည်သည်။ ယထာဘူတဂုဏာမိဂတံ၊ အကြင်အကြင်ဟုတ်မှန်
 တိုင်းသောဂုဏ်တော်ကြောင့်ရအပ်သောအမည်တော်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ခလူတိ၊ ခလုဟူသောသဒ္ဒါသည်။ အနုဿဝတ္ထေ၊ အ
 ဆင့်ကြားခြင်းအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ဝုဒ်တည်း။ ဘောတိ၊ ဘောဟူသော
 သဒ္ဒါသည်။ ဗြာဟ္မဏဇာတိကာနံ၊ ဗြဟ္မဏဇာတ်သို့ကပ်ကုန်သောသူတို့၏
 ဇာတိသမုဒါဂတံ၊ ဇာတ်အားဖြင့်ကောင်းစွာရောက်လာသော၊ အာလပနံ၊
 အာလုပ်ဝုဒ်တည်း။ စသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဘောဝါဒိနာမသောဟော
 တိသစေဟောတိသကိဉ္ဇနောတိ၊ ဘောဝါဒိနာမသောဟောတိ၊ သစေဟော
 တိသကိဉ္ဇနောဟူ၍၊ ဧတံ၊ စနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ပေါတေတံမူအပ်၏။ သေ၊
 ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုတ္တားသည်။ သကိဉ္ဇနော၊ ကြောင့်ကြွရှိသည်။ သစေဟော
 တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဘောဝါဒိနာမ၊ ဘောဝါဒိအမည်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ ဂေါတမောတိ၊ ဂေါတမောဟူသည်ကား။ ဂေါတ္ထဝသေန၊ အနွယ်၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပရိကိတ္တနံ၊ တတန်ကြား
 ခြင်းတည်း။ တသ္မာ၊ လိုကြောင့်၊ သမဏောခလုဘောဂေါတမောတိတ္ထေ၊ သ
 မဏောခလုဘောဂေါတမောဟူသောဤပါဌ၌။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ သမ
 ဏော၊ ရဟန်းသည်။ ဂေါတမဂေါတ္ထောကိရ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သတတ်။
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤပုဒ်၌။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သကျ
 ပုတ္တောတိဣဒံပန၊ သကျပုတ္တာဟူသောဤစကားသည်ကား။ ဘဂဝတော
 မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥစ္စာကုလပရိဒီပနံ၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုးကို ပြသော
 စကားတည်း။ သကျကုလပဗ္ဗဇိတောတိ၊ သကျကုလပဗ္ဗဇိတောဟူ
 သောဤစကားသည်။ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတဘဝပရိဒီပနံ၊ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတအဖြစ်
 ကိုပြတတ်သောစကားတည်း။ ဧကေနမိ၊ တစ်ခုတခုသော၊ ပါရိဇုညေန၊ စည်း
 မိပ်၏ကုန်ခြင်းသည်။ အနတ္တိဘူတော၊ မနှိုက်စက်အပ်ဘဲ၊ အပရိက္ခိဏံယေ

ဝ၊မကုန်သည်သာသျှင်ဖြစ်သော၊ တံကုလံ၊ထိုအမျိုးကို၊ ပဟာယ၊ပယ်
၍၊နေက္ခမာဓိဂမသန္တယ၊ နေက္ခမကိုရကြောင်းဖြစ်သောသန္တဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိ
တော၊ရဟန်းပြု၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

ဥဒပါနံတိဏဿစ ဘုဿဿစ ယာဝမုခတောပူရေသုန္တိ၊ ဥဒပါနံ
တိဏဿစဘုဿဿစယာဝမုခတောပူရေသံဟူသည်ကား၊ ပါနိယကူ
ပံ၊သောက်ရေတွင်းကို၊ တိဏေနစ၊ မြက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘုဿေနစ၊
ဖွဲဖြင့်လည်းကောင်း၊ မုခပမာဏေန၊တွင်းဝပမာဏဖြင့်၊ ဝဇေသံ၊ပျံစေကုန်
၏၊တိဏာဒိနိ၊မြက်စသည်တို့ကို၊ ပက္ခိပိတွာ၊ထည့်၍၊ကူပံ၊တွင်းကို၊ ပိဒေ
ဟိံ၊သု၊ပိတ်ဆို၊ကုန်၏၊ဣတိ၊အယံ၊ဤသည်ကား၊ အဗ္ဘော၊အနက်တည်း၊
ကိရိတ္တောရေမိ၊ အဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကိုချဲ့၍ဆိုဦးအံ့၊ တဿဂါ
မဿ၊ထိုထုဏမည်သောပုဏ္ဏားရှာ၏၊ဗဟိ၊အပ၌၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ အာဂမနမဂ္ဂေန၊လာသောခရီးဖြင့်၊ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊
ပရိဘောဂဘူတော၊ အသုံးအဆောင်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဧကော၊တခုသော၊
ဥဒပါနော၊ရေတွင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ တံပရိဘောဂကူပံ၊ထိုမိမိ
တို့သုံးဆောင်သောရေတွင်းကို၊ဌပေတွာ၊ချန်ထား၍၊ တတ္ထတသ္မိံ၊ဂါမေ၊
ထိုရွာ၌၊သဗ္ဗာနိ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ကူပတလာကာဒိနိ၊ရေတွင်းတဘက်
ဆည်ကန်အစရှိကုန်သော၊ဥဒကဗ္ဗာနာနိ၊ရေရှိရာအရပ်တို့သည်၊တဒါ၊ထို
ဘုရားကြွတော်မူသောသောအခါ၌၊ သုက္ခာနိ၊ အထူးသဖြင့်ခြောက်တပ်
ကုန်သည်၊နိရုဒကာနိ၊ရေမရှိကုန်သည်၊အဟောသံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊အထတသ္မိံ
ကာလေ၊ထိုအခါ၌၊ထုဏယျကာ၊ထုဏရွာသားတို့သည်၊ ရတနတ္ထယေ၊
ရတနာတို့၏ သုံးပါးတို့၏အပေါင်း၌၊ အပ္ပသန္နာ၊မကြည်ညိုကုန်၊ မစ္ဆေရ
ပကာတာ၊မစ္ဆေရဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊
အာဂမနံ၊ကြွလာတော်မူခြင်းကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ သမဏောဂေါတမော၊
ရဟန်းဂေါတမသည်၊ သဿာဝကော၊ တပည့်သားအပေါင်းနှင့်တကွ၊
ဣမံနာမဂါမံ၊ဤထုဏမည်သောရွာသို့၊ သစေပဝိသေယျ၊အကယ်၍ပင်
ခဲ့အံ့၊ဒွိဟတိဟံ၊နှစ်ရက်သုံးရက်၊ သစေပဝိသေယျ၊ အကယ်၍နေငြားအံ့၊
သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော၊ ဣမံဇနံ၊ဤလူအပေါင်းကို၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဝစနေ၊
အဆုံးအမစကား၌၊ဌပေယျ၊ထားရာ၏၊တတော၊ထိုသို့ထားသောကြောင့်၊
ပြာဟ္မဏဓမ္မော၊ပုဏ္ဏားတို့၏တရားသည်၊ ပတိဋ္ဌံ၊တည်ရာကို၊ နလဘေ
ယျ၊မရနိုင်၊ရာ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ မစ္ဆေရပကာတာ၊ဝန်ထိုခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ထိုရွာ၌၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား

၏။ အဝါသာယာမနေစေခြင်းငှါ၊ ပရိသက္ကန္တာ၊ လုံ့လပြုကုန်လျက်၊ ဣမသ္မိ' ဂါမေ၊ ဤရွာ၌၊ အညတ္တ၊ တပါးသော အရပ်၌၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အမုဉ္ဇဥဒပါနံ၊ ဤရေတွင်းကို၊ အပရိသေသံ၊ မသုံးဆောင်ကောင်းသည်ကို၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ သသာဝကော၊ တပည့်သားအပေါင်းနှင့် တကွ၊ ဣမံ၊ ဤငါတို့ရွာသို့၊ နပဝိသိဿတိ၊ မဝင်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ပန္တယိတွာ တိုင်ပင်ကြ၍၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဂါမဝါသိနော၊ ရွာသားတို့သည်၊ သတ္တာဟာယ၊ ခုနစ်ရက်အလို့ငှါ၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဂဟေတွားယူ၍၊ စာဋိ အာဒိနိ၊ အိုးစရည်းကြီးအစရှိသည်တို့ကို၊ ပူရေတွားပြည့်စေ၍၊ ဥဒပါနံ၊ ရေတွင်းကို၊ တိဏေနစ၊ မြက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘုသေနစ၊ ဖွဲဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပိဒဟိ' သု၊ ပိတ်နှင့်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဒပါနံတိဏသစ ဘုသဿစယာဝံ၊ မရတောပူရေသုံမာတေ၊ မုဏ္ဍကာသမဏကာပါနိယံအံပံ သူတိ၊ ဥဒပါနံတိဏသစ၊ ပ၊ ပါနိယံအံပံသုဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

တတ္ထတသ္မိ' ဝစနေ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ မုဏ္ဍကာသမဏကာတိ၊ မုဏ္ဍကာ သမဏကာဟူသည်ကား၊ မုဏ္ဍေ၊ ဦးပြည်းတို့ကို၊ မုဏ္ဍာတိ၊ ဦးပြည်းတို့ ဟူ၍၊ သမဏေ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ သမဏာတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်း ငှါ၊ ဝဇ္ဇေယျ၊ သင့်ရာ၏၊ ပန၊ ထိုသို့ဆိုသင့်သော်လည်း၊ တေ၊ ထိုထုဏ္ဏာ သားပုဏ္ဏားမိက်တို့သည်၊ ခံသနာမိပ္ပါယေန၊ ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချလိုသဖြင့်၊ ဟိန္ဒန္တာ၊ အလွန်ရှုံ့ချသတတ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ မာတိ၊ မာဟူ သောသဒ္ဓါသည်၊ ပဗ္ဗိသေဓေ၊ ပဗ္ဗိသေဓအနက်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မာပံသု မာပိဝိ' သု၊ မသောက်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ ပဗ္ဗိသေဓ၏အနက်တည်း၊ မဂ္ဂါတြိက္ကမ္မာတိ၊ မဂ္ဂါတြိက္ကမ္မ ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂတော၊ ခရီးမှ၊ ဥပသက္ကိတွာ၊ ဖဲခွဲ၍၊ ယောဥဒပါနော၊ အကြင်ရေတွင်းကို၊ တေဟိ၊ ထိုထုဏ္ဏာသားပုဏ္ဏားမိက်တို့သည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာ ဖြင့်၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ တမေဝ၊ ထိုရေတွင်းကိုသာလျှင်၊ နိဗ္ဗိသန္တော၊ ညွှန်းပြလို၍၊ ဧတမ္ဘာတိ၊ ဧတမ္ဘာဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိ' ပန၊ အသို့ နည်း၊ တဂ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသံ၊ ဖြောဟ္မဏာနံ၊ ထိုထုဏ္ဏာသား ပုဏ္ဏားမိက်တို့၏၊ တံဝိပ္ပကာရံ၊ ထိုဘောက်ပြန်စွာပြုနှင့်သည်ကို၊ အနာဝဇ္ဇိ တွာ၊ မဆင်ခြင်မိ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတမ္ဘာဥဒပါနာပါနိယံအာဟရာတိ၊ ဧတ မ္ဘာဥဒပါ နာပါနိယံအာဟရဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူလေသလော၊ ဥဒါ

ဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၍။ ဇာနန္ဒော၊ သိတော်မူ
 လျက်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူလေသလော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ စောဒ
 နာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း။ ဇာနန္ဒော၊ သိတော်မူလျက်နှင့်သာလျှင်၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ဘုရားတို့
 ၏အာနုဘော်ကို။ ပကာသေတွာ၊ ပြ၍၊ တေဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားမိက်တို့
 ကို။ ခမေတွာ၊ ဆုံးမတော်မူ၍။ နိဗ္ဗိသေပနေ၊ မာနတည်းဟူသောအဆိပ်
 အတောက်မရှိ သည်တို့ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။ ပါနိပဿိ၊ ရေကို။ ပါတုကာမော၊ သောက်တော်မူလို၍။ နအာဟ၊
 မိန့်တော်မူသည်မဟုတ်။ တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်
 ၌။ မဟာပရိနိဗ္ဗာန သုတ္တဝိယ။ မဟာပရိ နိဗ္ဗာနသုတ်၌ ကဲ့သို့။ ဝိပါသိ
 တောဗ္ဗိတိ၊ ဝိပါသိတောသို့ဟူ၍။ နဝတ္ထံ၊ မဆိုလေသတည်း။ ဓမ္မာဏ္ဏာ
 ဂါရိကောပန၊ တရားရွှေတိုက်ဝိုး အရှင်အာနန္ဒာ သည်ကား။ သတ္ထု၊
 ဘုရားသခင်၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုတော်ကို။ အဇာနန္ဒော၊ မသိသည်
 ဖြစ်၍။ ထုဏယျကေဟိ၊ ထုဏရွာသားပုဏ္ဏားမိက်တို့သည်၊ ဝိပ္ပကာရံ၊
 ပြုအပ်သောဘောက်ပြန်ခြင်းကို။ အာဝိက္ခန္တော၊ ကြားလို၍၊ ဣဒါနိသော
 ဘန္တေတိအာဒိ၊ ဣဒါနိသောဘန္တေဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊
 လျှောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌။ ဣဒါနိတိ၊ ဣဒါနိဟူသည်ကား။ အရ
 နာ၊ ဤအခါ၌။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ အာဂမနဝေလာယမေဝ၊
 လာသော အခါ၌ပင်လျှင်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ဧသောဘန္တေဥပပါနောတိ၊ ဧသောဘန္တေဥပပါနောဟူ၍။ ပဋ္ဌန္တိ၊
 ရွတ်ကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဗိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်
 ၍၊ တတိယဝါရေ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သောအခါ၌။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားတို့ကို။ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ပစ္စနိယာ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းကို။ နကာတဗ္ဗာ၊
 မပြုအပ်၊ ဒိဃဒသိနာ၊ အရှည်ကိုမြင်လေ့ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်တော်မူအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ
 ခေါဘဝိဿတိဝေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့
 နှလုံးပိုက်၍။ မဟာရာဇဒတ္တိယံ၊ စတုမဟာရာဇနတ်မင်းလေးယောက်တို့
 သည်လှူအပ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်ကို။
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဥပပါနံ၊ ရေတွင်းသို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ဝေရေ၊
 မထေရ်သည်။ ဂစ္ဆန္တေ၊ ကြွတော်မူလာသည်ရှိသော်။ ဥပပါနေ၊ ရေတွင်း
 ၌။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ အနားရေတိုင်အောင်ပြည့်နှင့်သည်။ ဟုတွာ၊

ဖြစ်၍၊ ဥတ္တရိတွာ၊ လွန်တက်၍၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ သန္တတိ၊
စီး၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တိဏံ၊ မြက်သစ်ရွက်သည်၊ လည်းကောင်း၊ တု
သံ၊ ဖွဲအဖျင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပုလဝိတွာ၊ ပေါလောပေါ်၍၊ သယမေ
ဝ၊ မိမိတို့အလိုလိုသာလျှင်၊ အပဂန္တိ၊ ဖွဲကြလေ၏၊ သန္တဟနေန၊ စီးသွား
သော၊ တေနဝသလိလေန၊ ထိုမျိုးမြန်အေးမြသောနေ့အယဉ်သည်၊ ဥပရူပရိ၊
ထပ်ခါထပ်ခါ၊ ဝဗ္ဗန္တေန၊ ပွားသဖြင့်၊ တသ္မိံ၊ ဂါမေ၊ ထိုထုဏရွာ၌၊ သဗ္ဗေ၊ အ
လုံးစုံကုန်သော၊ ဝိသုက္ခာ၊ ရေခြောက်တပ်ကုန်သော၊ ဇလသယာ၊ ရှေးက
ရေတည်ရာဖြစ်ကုန်သော၊ ပေါက္ခရဏိ၊ အာဒယောစ၊ လေးထောင့်ကန်အစရှိ
သည်တို့သည်လည်း၊ ပရိပူရိ၊ သု၊ ရှေးထက်မကပြည့်ကြကုန်၏၊ ပရိက္ခာဝ၊
ကြီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုသုန္တ နိန္ဒာနိဝ၊ ထုံးအိုင်ချောင်းတွင်းအိုင်
နှိမ့်ရှင်းချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တဝဝ၊ ထိုအတူးပရိပူရိ
သု၊ ရေဖြင့်ပြည့်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော၊ ဂါမပဒေသော၊ ထုဏရွာ
အရပ်မျက်နှာသည်၊ မဟာစောန၊ ကြီးစွာသောနေ့အယဉ်ဖြင့်၊ အဇ္ဈောတ္တ
တော၊ လွှမ်းမိုးလျက်၊ မဟာဝဿနိဝိယ၊ မိုဗ်းကြီးရှာသောအခါကဲ့သို့၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုမုဒုပ္ပလပဒုမပုဏ္ဏရိကာဒိနိ၊ ကုမုဒုရာကြာဥပ္ပလကြာ
ကြာ ပဒုမ္မာကြာပုဏ္ဏရိကအစရှိကုန်သော၊ ဇလဗုပ္ပသနိ၊ ရေ၌ဖြစ်ကုန်
သောကြာမျိုးငါးပါးတို့သည်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ပေါ်
ပေါက်လာ၍၊ ဝိကသမာနာနိ၊ ပွင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ သဗ္ဗောဒိ
သု၊ ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းကုန်၏၊ သရေသု၊ အိုင်တို့၌၊ ဟံသ၊ ဟင်္သာ၊ ကောဇ္ဈ၊
ကြီးကြာ၊ စက္ကဝက္က၊ စက္ကဝက်၊ ကာဒမ္ပက၊ ဝမ်းဘဲနက်၊ ဗကာဒယော၊ မျိုင်း
အစရှိကုန်သော၊ ဥဒကသကုဏိကာ၊ ရေ၌ကျက်စားသောဌက်တို့သည်၊
ဝသမာနာ၊ နေကုန်လျက်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ဝိစရိ၊ သု၊ သွားလာ
ကြကုန်၏၊ ထုဏေယျကာ၊ ထုဏရွာသားတို့သည်၊ သမန္တတော၊ ထက်
ဝန်းကျင်မှ၊ ဝိစိတရက်သမာကုလံ၊ ယိုင်းတံပိုးတို့ဖြင့်ကောင်းစွာနှောင့်ယှက်
လျက်၊ ပရိယန္တတော၊ အစွန်းမှ၊ ဝိစိ၊ ယိုင်းတံပိုးကို၊ သမုဋ္ဌဟမာနံ၊ ကောင်း
စွာထစေလျက်၊ ချစ်ရုံ၊ နှစ်သက်သွပ်သော၊ ပုပ္ဖုဇ္ဇကံ၊ ရေပြွန်ကို၊ ပဝတ္တမာ
နံ၊ ဖြစ်စေလျက်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥတ္တရန္တံ၊ လျှံတက်သော၊
တံမဟောစံ၊ ထိုကြီးစွာသော ရေအယဉ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အန္တရိယဘူတ
ဝိတ္တဇာတာ၊ အံ့သွယ်သရဲမဖြစ်ဘူးမြဲသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေံ၊
ဤသို့၊ သမပိန္တေသံ၊ အညီအညွတ်တိုင်ပင်ကြံစည်ကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့
သည်၊ သမဏာသာဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ ဥဒကပစ္ဆေဒံ၊ ရေ

ပြတ်ခြင်းကိုကောသလံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ ဝါယမိဗ္ဗာ၊ အားထုတ်ကြကုန်၏။ အယံ
 ပနမဟောစော၊ ဤကြီးစွာသောရေအယဉ်သည်ကား၊ တဿသမဏဿ
 ဂေါတမဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ အာဂမနတော၊ လာသောအခါမှ၊
 ပဗ္ဗာယ၊ စ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဘိဝဇ္ဇတိ၊ အလွန်ပွားတက်၏။ နိသံသယံခေါနိ
 သံသယံဧဝ၊ ယုံမှားမရှိလျှင်၊ အယံမဟောစော၊ ဤရေအယဉ်သည်၊
 တဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏၊ ဣန္ဒါနုဘာဂေါ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ပင်တည်း။
 သောသမဏောဂေါတမော၊ ထိုရဟန်းဂေါတမသည်၊ မဟိဒ္ဓိကောမဟိဒ္ဓိ
 ကောဧဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည်သာလျှင်တည်း။ မဟာနုဘာဂေါဟိ
 မဟာနုဘာဂေါဧဝ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ခေါ
 ဧကံသေန၊ အကယ်စင်စစ်သဖြင့်၊ ဧတံဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ
 ပနဝိဇ္ဇတိဧဝ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ယတ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊
 အယံမဟောစော၊ ဤကြီးစွာသောရေအယဉ်သည်၊ ဥဠဟိတွာ၊ ထလတ်
 ၍၊ အမှတ်၊ ငါတို့၏၊ ဂါမစ္စိ၊ ရွာကိုလည်း။ ဩတ္တရေယျ၊ လွှမ်းမိုးရာ၏၊ ဟန္တ
 ဒါနိ၊ ယခုပင်လျှင်၊ မသံ၊ ငါတို့သည်။ သမဏံဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမသို့၊
 ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပယိရူပါသိတွာ၊ ဆည်းကပ်၍၊ အစွပံ၊ ပြုမိသော
 အပြစ်ကို၊ ဒေသန္တ၊ ကြားလျှောက်ကုန်လျက်၊ ခမာပေယျာမ၊ ကန်တော
 ဩ၊ ကြချေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေသံ၊ ကြံကြကုန်၏။ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော
 ပုဏ္ဏားရိုက်တို့သည်၊ ဧကန္တာသယာ၊ အလိုတူကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ကုန်၍၊ သမံသမံ၊ အရအရ၊ ဂဏီတူတာ၊ ဂိုဏ်းဖွဲ့စည်းကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဂါမတော၊ ရွာမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ယေနယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်
 မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမံ၊ သု၊ ကပ်ကြလေကုန်၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ကြ
 ကုန်ပြီး၍၊ အပ္ပေကဓ္မေ၊ အချို့ကုန်သောပုဏ္ဏားကြီးတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ သိရသားဦးဖြင့်၊ ဝန္တိ၊ သု၊ ရှိခိုးကြ
 ကုန်၏။ အပ္ပေကဓ္မေ၊ အချို့ကုန်သောပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အဇ္ဈလိ၊ လက်အုပ်
 ကို၊ ပဏာမေသံ၊ ညွတ်စေကုန်၏။ အပ္ပေကဓ္မေ၊ အချို့ကုန်သောပုဏ္ဏားတို့
 သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သဗ္ဗောဒိ၊ သု၊ ဝမ်းမြောက်
 ဝမ်းသာပြောဟောကုန်၏။ အပ္ပေကဓ္မေ၊ အချို့ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်၊
 တုဏှိတူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိလိဒိ၊ သု၊ ထိုင်နေကြကုန်၏။
 အပ္ပေကဓ္မေ၊ အချို့ကုန်သောပုဏ္ဏားတို့သည်၊ နာမဂေါတ္တံ၊ အမည်အနွယ်
 ကို၊ သာဝေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဧဝံပန၊ ဤသို့လျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သဗ္ဗေ

ဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်
 လျောက်ပတ်စွာ၊ နိဝိဒိတွာ၊ ထိုင်နေကုန်၍၊ ဘောဂေါတမ၊ အိုအရှင်ဂေါ
 တမ၊ ဣမ၊ ဤထုဏ္ဏာ၌၊ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်၊ ဘောတောစေဝ
 ဂေါတမဿစ၊ အရှင်ဂေါတမအားလည်းကောင်း၊ ဘောတောစေဝဂေါ
 တမဿဝကာနဉ္စ၊ အရှင်ဂေါတမ၏ တပည့်သားတော်တို့အားလည်း
 ကောင်း၊ ဥဒကပဋိသေဓံ၊ ရေဖြင့်တားမြစ်ခြင်းကို၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကြကုန်
 အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မန္တယိတွာ၊ တိုင်ပင်ကြ၍၊ အမုကသ္မိံ၊ ဤမည်သောအရပ်
 ၌၊ ဥဒပါနေ၊ ရေတွင်း၌၊ တိဏှိ၊ မြက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘုသဉ္စ၊ ဖွဲ့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပက္ခိပိဌာ၊ ထည့်နှံကြပါကုန်၏၊ သောပနဥဒပါနော၊ ထိုရေတွင်း
 သည်၊ အစေတနာ၊ စိတ်မရှိသည်၊ သမာနောဝိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ သစေ
 တနောဝိယ၊ စိတ်ရှိသကဲ့သို့၊ ဘောတောဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏၊
 ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဇာနန္တောဝိယ၊ သိသကဲ့သို့၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာ
 လျှင်၊ သဗ္ဗတိဏဉ္စ၊ အလုံးစုံသောမြက်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဘုသဉ္စ၊ အလုံး
 စုံသောဖွဲ့ကိုလည်းကောင်း၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ သုဝိသုဒ္ဓေါ၊ အလွန်စင်
 ကြယ်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤထုဏ္ဏာ၌၊ သဗ္ဗောဝိ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်သော၊ နိန္ဒပဒေသော၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ်သည်၊ မဟတာ၊ ကြီးစွာ
 သော၊ ဥဒကောစောန၊ ရေအယဉ်ဖြင့်၊ ပရိပုဏ္ဏော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရမဏိယောဝ၊ နှလုံးမွေ့လျော်စွယ်ရှိသည်သာလျှင်၊
 ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒကူပဇိဝိနော၊ ရေကိုမှီ၍အသက်ရှင်ကုန်သော၊ သတ္တဝ၊
 သတ္တဝါတို့သည်၊ ပရိတုဋ္ဌာ၊ အလွန်နှစ်သက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ မယမ္ပန၊ တပည့်တော်တို့သည်ကား၊ မနူဿာ၊ လူတို့သည်၊ သမာနာပိ၊
 ဖြစ်ပါကုန်လျက်လည်း၊ ဘောတောဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏၊ ဂုဏေ၊
 ကျေးဇူးတို့ကို၊ နဇာနိဌာ၊ မသိကြကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ယေမယံ၊
 အကြင်တပည့်တော်တို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အကမ္ဘာ၊ ပြုမိပါကုန်၏၊ သာဓု
 အာယာစာမိ၊ တပည့်တော်တို့တောင်းပန်ဝန်ချပါကုန်၏၊ ဘဝံဂေါတမော၊
 အရှင်ဂေါတမသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရိယမာနေ၊ ပြု
 သည်ရှိသော်၊ အယံမဟောစော၊ ဤကြီးစွာသောနေအယဉ်သည်၊ နော၊
 တပည့်တော်တို့၏၊ ဣဓံဂါမံ၊ ဤထုဏ္ဏာကို၊ နုဩတ္ထရေယျ၊ မလွှမ်းမိုးနိုင်
 ရာ၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရာထု၊ ပြုတော်မူပါလော၊
 နော၊ တပည့်တော်တို့ကို၊ အစွယောဒေါသော၊ အပြစ်သည်၊ အစွာဂမာ
 အတိအာဂမာ၊ အလွန်ပင်လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်လာပါ၏၊ ဗာလေ၊ မလိမ္မာသော

ရှေးအခါ၌၊ ယထာဗာဿ၊ အကြင်မလိမ္မာသည် အလျောက်၊ ကတံ၊ ပြုမိနှင့်
 သော၊ နော၊ တပည့်တော်တို့၏၊ တံအစွယံတံဒေါသံ၊ ထိုအပြစ်ကို၊ သာဝံ
 ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ အမှန်ကံ၊ တပည့်တော်တို့အား၊ အနံ
 ကမ္ဘံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ သည်းခံတော်မူ
 ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အစွယံဒေါသံ၊ ပြုမိကြသောအပြစ်ကို၊ ဒေသေသု၊ ကြား
 လျှောက်ကြကုန်၏၊ ဘဂဝါမိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အာရသော၊ ခါ
 ယကာတို့၊ တဋ္ဌသာဓု၊ ကောင်း၏၊ ကုမ္ပေ၊ သင်တို့သည်၊ အစွယေဒေါသော
 အပြစ်သည်၊ အစွာဂမာအတိအာဂမာ၊ အလွန်လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်လာသည်၊
 ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗာဿ၊ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကိုမသိသောအခါ၌၊ ယထာဗာ
 လာ၊ အကြင်မလိမ္မာသည်အလျောက်၊ တံကမ္ဘံ၊ ထိုအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုနှင့်ကြ
 ၏၊ ဂေါ၊ သင်၏ယကာတို့၏၊ တံကမ္ဘံ၊ ထိုအမှုကို၊ မသံ၊ တပည့်သားတို့နှင့်
 တကွသောငါဘုရားတို့သည်၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ သံဝရာယ၊ စောင့်
 ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊ သည်းခံကြပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ ထို
 ပုဏ္ဏားတို့၏၊ အစွယံ၊ အပြစ်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတ္တာ၊ သည်းခံတော်မူ၍၊ ပသန္တ
 မိတ္တတံ၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်၏အပြစ်ကို၊ ဥတ္တာ၊ သိ၍၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊
 အဇ္ဈာသယာနုရူပံ၊ အလိုအားလျော်စွာ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ ။

တေ၊ ထိုထုဏရွာသားပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာ၍၊ ပသန္တမိတ္တာ၊
 ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သရဏာဒိသု၊ သရဏဂုံစသည်တို့၌၊
 ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဒက္ခိဏံ၊
 လကျာချစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပက္ကမံ၊ သု၊ ဖဲကြကုန်၏၊ တေသံ၊
 ထိုထုဏရွာသားပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အာဂမနတော၊ လာသောအခါမှ၊ ပုရေ
 တရံယေဝ၊ ရှေးဦးစွာကသာလျှင်၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ
 သည်၊ တံပါဠိဟာရိယံ၊ ထိုတန်ခိုးပြာဋိဟာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အန္တရိယတ္တ၊
 တမိတ္တဇာတော၊ မဖြစ်ဘူးမြဲအံ့ဘွယ်သရဲဖြစ်သော မိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ပတ္တေန၊ သမိတ်ဖြင့်၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပနာမေတ္တာ၊ ကပ်၍၊ ဟံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊
 အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံဘန္တေတိခေါ
 အာယသ္မာအာနန္ဒောတိအာမိ၊ ဧဝံဘန္တေတိခေါအာယသ္မာအာနန္ဒောဤသို့
 အစရှိသောစကားကို၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ မုခတောဥဗ္ဗမိတွာတိ၊ မုခတောဥဗ္ဗမိတွာဟုသည်
 ကား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံတိ၊ ဘာ၊ ဘိ၊ ထိုမြက်စသည်ကို၊ မုခေန၊ ခံတွင်း
 ဖြင့်၊ ဆဋ္ဌေတွာ၊ စွန့်၍၊ ဝိဿန္ဓောမညေတိ၊ ဝိဿန္ဓောမညေဟုသည်ကား၊
 ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဒိဗ္ဗာ၊ ရှေးကနေ၊ ကြိုးရှည်ဖြင့်၊ ဥဿိဗ္ဗိတွာ၊ လောင်း၍၊ ဂဟေ
 တဗ္ဗဥဒကော၊ ယူအပ်သောရေသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပတ္တံ၊
 သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏၊ ဂတကာ
 လေ၊ အနီးသို့ရောက်လာသောအခါ၌၊ မုခေန၊ တွင်းဝဲဖြင့်၊ ဝိဿန္ဓန္တောဝိ
 ယ၊ လျှိုစီးသကဲ့သို့၊ သမတိတ္ထိကော၊ တွင်းဝဲနှင့်အမျှ၊ ကာကဓေယျာ၊ ကျိုး
 သောက်၍သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌသမိ၊ တည်၏၊ ဣဒ္ဓန္တု၊ ဤသို့တည်ခြင်း
 သည်လည်း၊ ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏၊ ဂတကာလဥဒကပဝတ္တိ၊ လာ
 သောအခါ၌ရေ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတော၊
 ထိုအခါမှ၊ ပရိပန၊ နောက်၌ကား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တသ္မိ၊ ဂါမေ၊ ထိုရွာ၌၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ နိန္နဋ္ဌာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်သောအရပ်သည်၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်သည်၊ အဟော
 ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အယမ္ဗနုဣန္ဒြိယံ၊ ဤတန်ခိုးတော်
 သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ အဓိဋ္ဌာနေန၊ အဓိဋ္ဌာန်တော်ကြောင့်၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဒေဝါနုဘာဝေန၊ နတ်တို့၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝုညာ
 နုဘာဝေန၊ ကောင်းမှု၏အာနုဘော်ကြောင့်၊ ပရိတ္တဒေသနတ္ထံ၊ ရတနသုတ်
 ပရိတ်ဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူအံ့သောငှါ၊ ရာဇဂဟတော၊ ရာဇ
 ဂြိုဟ်ပြည်မှ၊ ဝေသာလီ၊ ဝေသာလီပြည်သို့၊ ဂမနေဝိယ၊ ကြွသွားတော်မူ
 သောအခါ၌ကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကေဝိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်
 ကား၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်သေး၏၊ ထုဏေယျကာနံ၊ ထုဏရွာသားပုဏ္ဏားတို့
 အား၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ပဿာဒဇနနတ္ထံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုဖြစ်စေ
 ခြင်းငှါ၊ တေသံ၊ ထိုထုဏရွာသားတို့၏၊ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးစီးပွားကို
 အလိုရှိကြကုန်သော၊ ဒေဝတာဟိဒေဝတာဝေ၊ နတ်တို့သည်သာလျှင်၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကတံ၊ ပြုကြပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ အပရေ၊ တ
 ပါးသောဆရာတို့သည်၊ ဥဒပါနဿ၊ ရေတွင်း၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊
 ဝဿနကနာဂရာဇာ၊ နေသောနဂါးမင်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောစကားသည်၊
 အကာရဏံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။

၁၀

ဂါထာယဝိ၊ ဂါထာ၌လည်း၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝုညာနုဘာ
 ဝေန၊ ကောင်းမှု၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥဒ
 ကုပ္ပတ္တိယာ၊ ရေ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ပရိဒီပိတတ္ထာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 တည်း၊ ဇေတမတ္တံပိဒိတွာတိ၊ ဇေတမတ္တံပိဒိတွာဟူသည်ကား၊ အဓိဋ္ဌာနေန၊
 အဓိဋ္ဌာန်ခြင်းနှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ဣန္ဒြိယနိဗ္ဗတ္တိ
 သင်္ခါဝံ၊ အလိုတော်အတိုင်းပြီးသည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဇေတံအတ္တံ၊ ထို
 အနက်ကို၊ သဗ္ဗကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ
 သိ၍၊ တဒတ္တဒိပနံ၊ ထိုအနက်ကိုပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊
 ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ ကိံကယိရာဥဒပါနေနအာပါစေ သဗ္ဗဒါသိ
 ယုန္တိ၊ ကိံကယိရာဥဒပါနေနအာပါစေသဗ္ဗဒါသိယံဟူသည်ကား၊ ယသ
 ဝုဂ္ဂလသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗတ္တတ၊
 ခပ်သိမ်းသောအရပ်၌ လည်းကောင်း၊ အာပါ၊ ရေတို့သည်၊ ယဒိသိယံ၊
 အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ယဒိဥပလေတ္တ ယျ၊ အကယ်၍မကုန်အံ့၊ အာကင်္ခါ
 ပနိဗ္ဗန္တိ၊ အလိုနှင့်စပ်သော၊ အာပေါ၊ ရေကို၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့
 အား၊ လာဘော၊ ရခြင်းသည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တေနဥဒပါ
 နေန၊ ထိုရေတွင်းဖြင့်၊ ကိံကယိရာကိံကရေယျ၊ အဘယ်ပြုတော့အံ့နည်း၊
 ကိံပယောဇနံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိတော့အံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တဏှာယမူလတောဆေတွာကိသပရိယေသနံ
 စရေတိ၊ တဏှာယမူလတောဆေတွာကိသပရိယေသနံ စရေဟူသည်
 ကား၊ ယသတဏှာယ၊ အကြင်တဏှာသည်၊ ပိနိဗ္ဗန္တိ၊ ဖြေးရှက်အပ်ကုန်
 သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အကတဝုညာ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှု
 မရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိယာလာဘဒုက္ခေန၊ အလိုရှိအပ်သော
 ဝတ္တုကိုမရခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲဖြင့်၊ ဝိဟညန္တိ၊ ပင်ပန်းကြကုန်
 ၍၊ တသတဏှာယ၊ ထိုတဏှာ၏၊ မူလံ၊ အရင်းကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 မူလေ၊ အရင်း၌၊ ခပ်၌တွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဥတော၊ တည်တော်မူသော၊ မာဒိသော၊
 ငါကဲ့သို့သော၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံသောတရားကိုသိသောဘုရားသည်၊
 ကိသကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ ပါနိယပရိယေသနံ ဝါ၊
 သောက်ရေကိုရှာအံ့သောငှါလည်းကောင်း၊ အညံ့၊ ရေမှတပါးသော၊ ပစ္စယ
 ပရိယေသနံ ဝါ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုရှာအံ့သောငှါလည်းကောင်း၊ စရေယျ၊
 ကျင်လည်ဝံ့အံ့နည်း၊ မူလတောဆေတ္တာတိဝိ၊ မူလတောဆေတ္တာဟူ၍

လည်း၊ ပဋိန္ဒ၊ ရှုတ်ကုန်၏။ တဏှာယ၊ တဏှာ၏။ မူလံမူလေ၊ အရင်းမူလ
ကိုသာလျှင်၊ ဆေဒကော၊ ဖြတ်တတ်သောငါတရားသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ မူလတော
ဆေတ္တာတိ၊ မူလတောဆေတ္တာဟူသည်ကား၊ မူလတော၊ အရင်းမှ၊ ပဋ္ဌာ
ယ၊ စ၍၊ တဏှာယ၊ တဏှာကို၊ ဆေဒကော၊ ဖြတ်တတ်သောငါတရား
သည်၊ ပါနိယပရိယေသနာ၊ ရေကိုရှာအံ့သောငှါ၊ စရေယျ၊ သွားလာတုံအံ့
နည်း၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝတ္တံဝတ္တော၊ ခိုလို
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောသဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်သဗ္ဗညုတရားသည်၊
ဗောဓိယာ၊ အရောတ္တမဂ်ဉာဏ်သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၏၊ မူလဘူတမဟာ
ပဏိဝေနတော၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော ဖြတ်သောတရားဆုကို
တောင်းတော်မူသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အပရိမိတသကလပုညသန္တသရံ၊
မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော အလုံးစုံသောကောင်းမှုအဆောက်အဦကို၊ အတ္တ
နော၊ ကိုယ်တော်သို့၊ အဓိန္ဒေတွာ၊ မကြံစည်မူ၍၊ လောကဟိတတ္ထမေဝ၊
သတ္တလောက၏အစီးအပွားကိုသာလျှင်၊ ပရိဏာမနဝသေန၊ ညွတ်တော်
မူသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိပူရေန္တော၊ ဖြည့်တော်မူလျက်၊ မူလတော၊
အရင်းမှ၊ ပာတုတိ၊ စ၍၊ တဏှာ၊ တဏှာကို၊ ဆေတ္တာ၊ ဖြတ်တော်မူအပ်၏၊
သော သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုသဗ္ဗညုတရားသည်၊ တဏှာ ဟောတုကဿ၊
တဏှာလျှင်အကြောင်းရှိသော၊ ဣန္ဒြိယာလာဘဿ၊ လိုအပ်သောဝတ္ထု
ကိုမရခြင်း၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ ကိဿကေနကောရုဏေန၊
အဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ ဥဒကပရိယေသနံ၊ ရေကိုရှာအံ့သောငှါ၊ စရေယျ၊
သွားရှာပေအံ့နည်း၊ ဣမပနထုဏေယျကာ၊ ဤထုဏရွာသား ပုဏ္ဏားတို့
သည်ကား၊ အန္တဗာလာ၊ အလွန်မိုက်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဣဓံ
ကာရုဏံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ အဇာနန္တော၊ မသိကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤ
သို့၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်
တည်း၊ နဝမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ နဝမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။

၇-စူဠဝဂ်-၁၀-ဥတေနသုတ်၊

ဒဿမေ၊ ဒဿမသုတ်၌၊ ရညောဥတေနဿာတိ၊ ရညောဥတေနဿ
ဟူသည်ကား၊ ဥတေနဿနာမ၊ ဥတေနအမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊

ယောရာဇာ၊ အကြင်မင်းကို၊ ဝန္တရာဇာဟိဝိ၊ ဝန္တမင်းဟူ၍လည်း၊ ဂုဏ်၊
ဆိုအပ်၏။ ဥယျာနဂတဿာတိ၊ ဥယျာနဂတဿဟူသည်ကား၊ ဥယျာန
(၉) ကိဋ္ဌနတ္ထံ၊ ဥယျာဉ်ကစားအံ့သောဌ၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ ဂတဿ၊ သွား
စဉ်၊ သတော၊ ဖြစ်လျက်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဣဒံ၊ ဤဂတဿ
ဟူသောပုဒ်သည်၊ အနာဒရေ၊ မရှိသေခြင်းအနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ ဆဋ္ဌိ
ဝိဘတ်သက်သောပုဒ်တည်း။ အန္တေပုရန္တိပနပဒံ၊ အန္တပုရ်ဟူသောပုဒ်
ကိုကား၊ အပေက္ခိတွာ၊ ငဲ့၍၊ သမ္ပန္နေဝိ၊ သမ္ပာန်အနက်၌လည်း၊ ဧတံသာမိ
ဝစနံ၊ ဤသာမိဝိဘတ်သည်၊ ဟောတိဧဝံ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင် တည်း၊
ကာလင်္ကတာနိတိ၊ ကာလင်္ကတာနိဟူသည်ကား၊ အပ္ပိဒုဗ္ဘနိ၊ မီးလောင်
ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ မတာနိ၊ သေကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ သာမာဝတိပရုခါနိတိဧတ္ထံ၊ သာမာဝတိပရုခါနိဟူသောဤပါဌ၌၊ အယံ
သာမာဝတိ၊ ဤသာမာဝတိမည်သောမိန်းမသည်၊ ကာပန၊ အဘယ်သူ၏
သွီးနည်း၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ဒုဗ္ဘ၊ မီးလောင်လေသနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင်၊ ဂုဏ္ဌာ၊ အမေးတည်း၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်
ဂုဏ္ဌတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဘဒ္ဒဝတိယံ၊ ဘဒ္ဒဝတိပြည်၌၊ သေဋ္ဌိနော၊ ဘဒ္ဒဝတိ
သူဌေး၏၊ ဇိတာ၊ သွီးတည်း၊ ဗောသိတသေဋ္ဌိနာ၊ ဗောသိတသူဌေးသည်၊
ဇိတုဋ္ဌာနေ၊ သွီးအရာ၌၊ ဌပိတာ၊ ထားအပ်သောမိန်းမသည်၊ ပဉ္စသတဣတ္ထိ
ပရိဝါရာ၊ ငါးရာသောမိန်းမအပေါင်းအခြံအရံရှိသော၊ ရညောဥတေနဿ၊
ဥတေနမင်းကြီး၏။ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မိဖုရားမြတ်ဖြစ်သော၊ မေတ္တာပိဟာရိ
ဗဟုလော၊ မေတ္တာဖြင့်နေခြင်းများသော၊ အရိယသාරိကော၊ သောတာပန်
တည်သောအရိယသාරိကာမသည်၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ သာမာ
ဝတိနာမ၊ သာမာဝတိအမည်ရှိ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထံ၊
ဤဥဒါန်း၊ အဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ဝိတ္ထာရတောပန၊
အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ အာဒိတော၊ အစဉ်၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သာမာဝတိယာ၊
သာမာဝတိ၏၊ ဥပ္ပတ္တိကထာ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုဆိုရာစကားကို၊ ဓမ္မပဒဝတ္ထု၊ မြို့၊ ဓမ္မ
ပဒဝတ္ထု၌၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊
မာဂဏ္ဍိယဿနာမ၊ မာဂဏ္ဍိယအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊
ဇိတာ၊ သွီးဖြစ်သောမာဂဏ္ဍိသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မာတာပိတုနံ၊ မိတ
တို့အား၊ ဒိသ္မာနတဏှံ၊ အရုတိဉ္စရက် နဟောသိ၊ ဆန္ဒာအပိမေထနသို့၊ ကိ
မေဝိဒံ၊ မုတ္တကရိသုဉ္စပိ၊ ပါဒါဝိနံ၊ သံဃသီတုံနုဣတ္ထေတိ၊ ဒိသ္မာနတဏှံ၊ အရ
တိဉ္စရက်(လ) သံဃသီတုံနုဣတ္ထေဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊

ဒေသိတံ၊ ဟောတေသီမူအပ်သော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ
 ရ၍၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဗန္ဓာစာတာ၊ ဖွဲ့အပ်သောရန်ငြိုးရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိသည်၊ အပရတာဂေ၊ နောက်အပို၌၊ ရညာဥတေ
 နေန၊ ဥတေနမင်းသည်၊ မဟေသိဌာနေ၊ မိဖုရားကြီးအရာ၌၊ ဌပိတာ၊ ထား
 အပ်၏။ တဏှာစ၊ တဏှာမည်သောမာရ်မင်း၏သွေးကိုလည်းကောင်း၊
 အရတိစ၊ အရတိမည်သောမာရ်မင်း၏ သွေးကိုလည်းကောင်း၊ ရာဂဉ္စ၊
 ရာဂမည်သောမာရ်မင်း၏သွေးကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ မေထုနသ္မိံ၊
 မေထုန၌၊ ဆန္ဒောအဝိ၊ ဆန္ဒမျှသည်လည်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နာဟောသိ၊ မဖြစ်၊
 မုတ္တကရီသပုဏ္ဏံ၊ ကျင်ငယ်ကျင်ကြီးဖြင့်ပြည့်သော၊ ဣဒံကလေဝရံ၊ ဤ
 အကောင်ပုပ်သည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ပါဒါပိ၊
 ခြေဖြင့်သော်လည်း၊ နံကလေဝရံ၊ ထိုအကောင်ပုပ်ကို၊ သံဗုသိတံ၊ ထိခြင်း
 ဌ၊ နန္တေ၊ ငါအလိုမရှိတော့ပြီ။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ကောသမ္ဘိ၊ ကောသမ္ဘိပြည်သို့၊ ဥပဂတဘာဝဉ္စ၊ ကပ်တော်မူလာသော
 အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သာမာဝတိပမုခါနိ၊ သာမာဝတိ အမှူးရှိကုန်
 သော၊ ပဉ္စန္ဒိဣတ္ထိသတာနံ၊ ငါးရာကုန်သောမိန်းမတို့၏၊ ဥပါသိကတ္တဘာ
 ဝဉ္စ၊ ဆည်းကပ်တတ်သောဒါယိကာမ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥတွာ၊
 သိ၍၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဣမံနဂရံ၊ ဤကောသမ္ဘိ
 မြို့သို့၊ အာဂတောနာမ၊ ရောက်လာပြီးတဲ့ဒါနိ၊ ယခုအသေ၊ ထိုရဟန်းဂေါ
 တမအား၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်ပြုသင့်သမျှကို၊ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့၊ ဣမာပိ၊ ဤသာ
 မာဝတိအမှူးရှိကုန်သော မိန်းမငါးရာတို့သည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း
 ဂေါတမ၏၊ ဥပဋ္ဌာယိကာ၊ အလုပ်အကျွေးခိုင်းမတို့တည်း၊ သာမာဝတိ
 ပမုခါနံ၊ သာမာဝတိအမှူးရှိကုန်သော၊ ဣမာသမ္ဘိ၊ ဤမိန်းမတို့အားလည်း၊
 ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်ပြုသင့်သမျှကို၊ ဇာနိဿာမိ၊ သိစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလိုက်
 ၍၊ အနေကပရိယာယေဟိ၊ တပါးမကများစွာသော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊
 တတာဂတဿစ၊ မြတ်စွာဘုရားအားလည်းကောင်း၊ တာသဉ္စ၊ ထိုသာ
 မာဝတိအမှူးရှိကုန်သောမိန်းမတို့အားလည်းကောင်း၊ အနတ္တံ၊ အကျိုးမဲ့ကို၊
 ကာတု၊ ပြုအံ့သောဌ၊ ဝါယမိတွာပိ၊ အားထုတ်ပါသော်လည်း၊ အသက္ကော
 န္တိ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဧကမိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ရညာ၊ ဥတေ
 နမင်းနှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ ဥယျာနကိဋ္ဌံ၊ ဥယျာဉ်ကစားအံ့သောဌ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊
 သွားစဉ်၊ ခုဇွပ်ထု၊ ဘထွေးမာဂဏ္ဍိအား၊ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို၊ ပဟိ
 ကိတွာ၊ စေလိုက်၍၊ သာမာဝတိယာ၊ သာမာဝတိ၏၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့၊

ဝဏ္ဏံ၊ သွား၍၊ ဒုဿကောဠာဂါရ ဇောလကောဠာဂါရာနိ၊ ပုဆိုးထား
သောတိုက် ဆီထားသောတိုက်တို့ကို၊ ဝိဝရာပေတွာ၊ ဖွင့်စေ၍၊ ဒုဿာနိ၊
ပုဆိုးတို့ကို၊ တေလစာဗိုသု၊ ဆီဒိုးစရည်းကြီးတို့၌၊ တေမေတွာ၊ ဆွတ်၍၊
ထမ္ဘေ၊ သည်တိုင်တို့ကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ချစ်၍၊ တာသဗ္ဗာ၊ ထိုသာမဝတီအမှူးရှိ
သောအလုံးစုံငါးရာသောမိန်းမတို့ကို၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ကတွာ၊
ပြဲ၍၊ ခွါရံ၊ တံခါးကို၊ ဝိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍၊ ဗဟိ၊ အပ၌၊ ယန္တိ၊ တံခါးကျည်ကို၊
ဒတွာ၊ လျှိုထိုး၍၊ ဒဏ္ဍဒိဝိကာဟိ၊ ဆီမီးတိုင်တို့ဖြင့်၊ ဂေဟေ၊ အိမ်တော်၌၊
အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ ဒဒမာနော၊ တိုက်လျက်၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ ဂစ္ဆတု၊ သွား
ပါလလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို၊ ပေသေသိ၊ စေလိုက်
၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သော၊ ထိုဘထွေးမာဂဏ္ဍိသည်၊
ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့၊ အဘိရုပ္ပ၊ တာင်လေ၍၊ ကောဠာဂါရာနိ၊ ပုဆိုး
တိုက်ဆီတိုက်တို့ကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ ဝတ္ထာနိ၊ ပုဆိုးတို့ကို၊ တေလစာဗိုသု
ဆီဒိုးစရည်းကြီးတို့၌၊ တေမေတွာ၊ ဆွတ်၍၊ ထမ္ဘေ၊ သည်တိုင်တို့ကို၊ ဂေ
ဠေတု၊ ချစ်ပတ်အံ့သောဌ၊ အာရေတိ၊ အားထုတ်၏၊ အလတသ္မိံ၊ ကာလေး
ထိုအခါ၌နံ၊ ထိုဘထွေးမာဂဏ္ဍိကို၊ သာမဝတီပရုခါ၊ သာမဝတီအမှူးရှိ
ကုန်သော၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ ရူဠပိတ၊ ဘထွေးတော်၊ ကိ၊ အဘယ်
ကြောင့်၊ ဧတံ၊ ဤအမှုကို၊ ကရောသိ၊ ပြုဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝန္တိ
ယော၊ ဆိုကုန်လျက်၊ ဥပသကံမိံ၊ သု၊ အနီးသို့ကပ်ကြလေကုန်၏၊ အဗ္ဗ၊ ချစ်
သွီးတို့၊ ရာဇော၊ မင်းသည်၊ ဗလိကဗ္ဗတ္တာယ၊ မြို့မြို့စွာပြုခြင်းဌ၊ ထမ္ဘေ၊ သည်
တိုင်တို့ကို၊ တေလပိလောဟိကာဟိ၊ ဆီစွတ်သောပုဆိုးနွမ်းတို့ဖြင့်၊ ဗန္ဓာ
ပေဟိ၊ ဖွဲ့စေ၏၊ ရာဇဂေဟေနာမ၊ မင်းအိမ်တို့မည်သည်ကား၊ သုယုတ္တ
ဒုယုတ္တံ၊ ကောင်းစွာဟည်အပ်သောအမှုမကောင်းသဖြင့် ဟည်အပ်သော
အမှုကို၊ ဒုဇ္ဇာနံ၊ သိနိုင်ခဲ့၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ သန္တိ၊ ကေးအထံ၌၊ မာဟောထ၊ မဖြစ်
ကြကုန်သင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အာဂတာ၊ လာကုန်သော၊ တာ၊
ထိုမင်းမောင်းမတို့ကို၊ ဂမ္ဘေသု၊ နန်းတော်တိုက်တွင်းတို့၌၊ ပဝိသိတွာ၊
သွင်း၍၊ ခွါရာနိ၊ တံခါးတို့ကို၊ ဝိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍၊ ဗဟိ၊ အပ၌၊ ယန္တိ၊ ကံးကျည်
မကို၊ ဒတွာ၊ လျှို၍၊ အာဒိတော၊ အစဌ၊ ပဌာယ၊ စေ၍၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ ဧဇေန္တော၊
တိုက်လျက်၊ ဩတရိ၊ ဆင်းသက်ခဲ့၏၊ သာမဝတီပိ၊ သာမဝတီသည်
လည်း၊ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့အား၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊
ကိ၊ အဒါသိ၊ အဘယ်သို့ပေးသနည်း၊ အဗ္ဗ၊ အိုချစ်သွီးတို့၊ အနမတေဉ္စ၊ အစ
မထင်သော၊ သံသာဇေ၊ သံသာရာ၌၊ ဝိစရန္တိနံ၊ ကျင်လည်ရကုန်သောငါတို့

အား၊ ဝေဝေဝ၊ ဤသို့ပင်လျှင်၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်၊ ဈာနမတ္တတာဝေါ၊ လောင်၍
သေရသော အတ္တဘောကို၊ ဗုဒ္ဓဉာဏောနဝိ၊ ဘုရားဉာဏ်တော်ဖြင့်လည်း၊
ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ကာဝံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသုကရော၊ မလွယ်၊ အပ္ပ
မတ္တာ၊ မမေ့မလျော့၊ ဟောဝထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံး
အမကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ တာ၊ ထိုငါးရာသောမောင်းမတို့သည်၊ သတ္တ၊
ဘုရားသခင်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ နာ
ကြ၍၊ အာဂတပလာယ၊ လာသောဖိုလ်ရှိသော၊ ဝိညာတသာသနာယ၊
သိအပ်ပြီးသော သာသနာတော်ရှိသော၊ ခုဇ္ဈတ္တရာယ၊ ခုဇ္ဈတ္တရာအမည်
ရှိသော၊ အရိယသာဝိကာယ၊ အရိယာ၏တပည့်မဖြစ်သော၊ သေက္ခပဋိ
သန္တိဒါပတ္တာယ၊ သေက္ခပဋိသန္တိဒါသို့ ရောက်သော ဒါယိကာမသည်၊
သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတနိယာမေန၊ ဟောတော်မူအပ်
သောနည်းဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသန္တိယာ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊
ခုဇ္ဈတ္တရာယ၊ ခုဇ္ဈတ္တရာ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ သောတာပတ္တိဖလဿ၊
သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို၊ အဓိဂတတ္တာ၊ ရှေ့ပြည်၌ အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္တရန္တ
ရာ၊ အကြားအကြား၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို၊ မနသိကာရေ၊ နှလုံးသွင်း
ခြင်း၌၊ ယုတ္တပယုတ္တတ္တာ၊ အားထုတ်ကုန်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂေဟေ၊
နန်းတော်ကို၊ ဈာယန္တေ၊ မီးလောင်သည်ရှိသော်၊ ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟကမ္မဋ္ဌာ
နံ၊ ဝေဒနာကိုသိမ်းဆည်းသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကာရေန္တိ ယော၊ နှလုံး
သွင်းကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာဝိ၊ အချို့သောမိန်းမတို့သည်၊ ဒုတိယဖလံ၊
ဒုတိယဖိုလ်သို့၊ ကာဝိ၊ အချို့သောမိန်းမတို့သည်၊ တတိယဖလံ၊ တတိယ
ဖိုလ်သို့၊ ပါသုဏ်တွာ၊ ရောက်ကြ၍၊ ကာလမကံသု၊ သေကြကုန်၏၊ အထ
ပစ္ဆာ၊ ထိုမိန်းမတို့သောပြီးသောနောက်မှ၊ ဘိက္ခု၊ ဟောင်းတို့သည်၊ ကော
သမ္ဘိယံ၊ ကောသမ္ဘိပြည်၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ သွင်းအလို၊ ဌ၊ ၁၈၆၁၊ ဟူ၍လည်း
ကုန်သည်ရှိသော်၊ တံပဝတ္တိ၊ ထိုသေကြသောအဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိကုန်၍၊
ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေတွာ၊ ကြား
လျှောက်ကုန်၍၊ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏၊ အဘိသမ္ဘရာယံ၊ တမလွန်ဘဝကို၊
ပုန္နိံသု၊ မေးလျှောက်ကြကုန်၏၊ ဘဂဝံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်လည်း၊
တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏၊ အရိယဖလာဓိဂမံ၊ အရိယဖိုလ်ကို၊ အဘိလဘန္တိ
ယော၊ ရှေ့ပြည် ကုန် သည်တို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ တေနခေါပနသမယေန ရညောဥတေနဿ (ပ) အနိပ္ပလာ ကာ
လကံတာဝိ၊ တေနခေါပနသမယေန ရညောဥတေနဿ (ပ) အနိပ္ပလာ

ကာလကံတာဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ အနိဗ္ဗဿတိ၊ အနိဗ္ဗဿဟူသည်ကား၊ နနိဗ္ဗဿ၊ အကျိုးရှိသောသေခြင်းမဟုတ်ကုန်၊ သမ္ပတ္တသာမညဗလောဇဝ၊ ရောက်အပ်သောသာမညဖိုလ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ တိဏိဗလောနိ၊ အောက်ဖိုလ်သုံးခုတို့ကို၊ ပဋိလက္ခန္တိယော၊ ရကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သာမာဝတိယာ၊ သာမာဝတိအမှူးရှိကုန်သော ငါးရာသောမိန်းမမြတ်တို့သည်၊ ကာလကံတာ၊ သေကြကုန်၏။ အဗ္ဗ၊ အိုချစ်သွီးတို့၊ ဗုဒ္ဓသာသနေးမြတ်စွာတရားအဆုံးအမတော်၌၊ အာရတ္တထ၊ အားတုတ်ကြကုန်၊ နိက္ကမထ၊ ကိလေသာကိုရှင်တုတ်ကြကုန်၊ ယုတ္တထ၊ အားတုတ်ကြကုန်၊ နန္ဒာဂါရံ၊ ကျူးဖြင့်ပြီးသောအိမ်ကို၊ ကုဉ္ဇရော၊ ခင်ပြောင်သည်၊ ရနာယဇ္ဈဝ၊ ပျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ မစ္စ၊ နော၊ သေမင်း၏၊ သေနံ၊ စစ်သည်ဖိုလ်ပါကထောင်ငါးရာ ကိလေသာကို၊ ရနာထ၊ ပျက်ဆီးကြကုန်လော့။ ။

အဗ္ဗ၊ အိုချစ်သွီးတို့၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမတ္ထိ၊ ဓမ္မဝိနယော၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟုဆိုအပ်သောသာသနာတော်၌၊ အဗ္ဗမတ္တော၊ မမေ့မလျော့၊ ဝိဟာယတိ၊ နေလတ္တံ့၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇာတိသံသာရံ၊ ပဋိသန္ဓေအတန်တန်နေခြင်းရှိသော သံသာရာကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ခင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရိယတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဩဝဒိယမာနာ၊ ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒနာ ပရိဂ္ဂဟကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဝေဒနာကို သိမ်းဆည်းသောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကရောန္တိယော၊ ရှလုံးသွင်းကြကုန်လျက်၊ ဝိပဿိတွာ၊ ဝိပဿနာရှုကုန်၍၊ ဒုတိယကတိယဗလောနိ၊ ဒုတိယဖိုလ် တတိယဖိုလ်တို့ကို၊ ပဋိလက္ခန္တိယော၊ ရကြလေကုန်၏၊ ခုတ္တုတ္တရာပန၊ ခုတ္တုတ္တရာသည်ကား၊ အာယုသေသဿ၊ အသက်ကြွင်း၏၊ အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မဿ၊ ကံကို၊ အကတတ္တာ၊ မပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တတောတဒါကာလေ၊ ထိုပြာသာဒ်ကိုမီးတိုက်သောအခါ၌၊ ပါသာဒတော၊ ပြာသာဒ်မှ၊ ဗဟိ၊ အပ၌၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောဇနန္တရေန၊ တယူဇနာခြားသဖြင့်၊ ပက္ကာမိ၊ ဖဲခဲ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သရဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကြကုန်၏၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အရိယသာဝကောနံ၊ အရိယာ၏တပည့်မတို့အား၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ အနန္တရိကံ၊

မလျောက်ပတ်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ကထံ။ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသံ။ ဖြစ်စေကုန်
 ၏။ သတ္တဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂတံ။ ကြွတော်မူလာ၍။ ဘိက္ခဝေ။
 ရဟန်းတို့။ တေရဟိ။ ယခုငါဘုရားကြွလာတော်မူသောအခါ၌။ ကာယ။
 အဘယ်မည်သော။ ကထာယ။ စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ။ စည်းဝေးကုန်သည်။
 အတ္တနု။ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တိတွာ။ မေးတော်မူလတ်၍။ ဣမာ
 ယနာမ။ ဤမည်သောစကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ။ စည်းဝေးကြပါကုန်သည်။
 အတ္တနု။ ဖြစ်ပါကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တိ။ လျှောက်ကြသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခ
 ဝေ။ ရဟန်းတို့။ တာသံ။ ထိုမိန်းမတို့အား။ ဣမသ္မိံ။ အတ္တတာစေ။ ဤအတ္တ
 တော၌။ ယဒိဝိအယုတ္တံ။ အကယ်၍ကားမလျောက်ပတ်သည်။ န။ မဟုတ်။
 ပန။ ငစ်စစ်ကား။ ဝုဗ္ဗေ။ ရှေး၌။ ကတကမ္မဿ။ ပြုအပ်သောကံအား။ ယုတ္တ
 မေဝ။ လျောက်ပတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော သေခြင်းတရားကို။ တာဟိ။
 ထိုသာမာဝတီ အမှူးရှိကုန်သော ငါးရာသောမိန်းမတို့သည်။ လန္တံ။ ရကြ
 ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတွာ။ ငိန့်တော်မူ၍။ တေဟိဘိက္ခုဟိ။ ထိုရဟန်းတို့
 သည်။ ယာစိတော။ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အတိတံ။ လွန်လေပြီး
 သောဇာတ်တော်ကို။ အာဟရိ။ ဆောင်တော်မူ၏။ ။

အတိတေ။ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသီယံ။ ဗာရာဏသီပြည်
 ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ။ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ရန္တံ။ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာဓေန္တေ။ ပြု
 သည်ရှိသော်။ အဋ္ဌ။ ရှစ်ဆူကုန်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။
 ရညော။ မင်း၏။ နိဝေသနေ။ နန်းတော်၌။ နိဗ္ဗန္တံ။ မပြတ်။ ဘုဉ္ဇန္တိ။ ဆွမ်းစားကုန်
 ၏။ ပစ္စသတာ။ ငါးရာကုန်သော။ ဣတ္ထိယော။ မိန်းမတို့သည်။ တေ။ ထိုရှစ်ဆူ
 သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ။ ကိုယ်တိုင်ပြင်ဆင်လုပ်ကျွေးကုန်၏။
 တေသု။ ထိုရှစ်ဆူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့တွင်။ သတ္တဇနာ။ ခုနစ်ဆူသော
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ဟိမဝန္တံ။ ဟိမဝန္တာသို့။ ဝုတ္တိန္တိ။ ကြွကုန်၏။ ဧကော။
 တဆူသောရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ နဒိတိရေသဗ္ဗန္တေ။ မြစ်ကမ်းနှစ်ဖက်သော။
 ဧကသ္မိံ။ တဆူသော။ တိဏဂဟ။ နေ့မြက်ချုံ၌။ သမာပတ္တိယာ။ သမာပတ်
 ဖြင့်။ ဝိဟရတိ။ နေတော်မူ၏။ အထတသ္မိံ။ ကာလေ။ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ။
 တနေ့သ၌။ ရာဇာ။ မင်းသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေသု။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ဝတေ
 သု။ ကြွကုန်သည်ရှိသော်။ တာဟိဣတ္ထိယိ။ ထိုမိန်းမတို့နှင့်။ သန္နိ။ တကွ။
 ဥဒကကိဋ္ဌံ။ ရေကင်းခြင်းကို။ ကိဋ္ဌိတုကာမော။ ကစားလိုသည်ဖြစ်၍။
 တတ္ထ။ ထိုမြစ်ဆိပ်သို့။ ဝတော။ ထွက်တော်မူလေ၏။ တာဣတ္ထိယော။ ထို
 မိန်းမတို့သည်။ ဒိဝသတာဂံ။ နေ့အတို့ကို။ ဥဒကေ။ ရေ၌။ ကိဋ္ဌိတွာ။ ကစား

၍၊ သီတု၊ အချင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇိတာ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသိဗ္ဗိတုကာမ
မာ၊ သီးလှုံလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥပရိဝိ၊ ချုံ၏အထက်၌လည်း၊ သုက္ကတိဏသဉ္ဇန္တံ၊
ခြောက်သောမြက်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော၊ တံတိဏဂဟနံ၊ ထိုမြက်ချုံကို၊ တိဏ
ရာယီတိသညာယ၊ မြက်ခြောက်အရဟူသော အမှတ်ဖြင့်၊ ပရိဝါရိတွာ၊
ဝန်းရံ၍၊ အဂ္ဂိ၊ သီးကို၊ ဒေတွာ၊ တိုက်၍၊ ဟိဏောသု၊ မြက်တို့ကို၊ ဈာယန္တေသု၊
သီးလောင်၍ ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊
ရေညာ၊ မင်း၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဈာယတိ၊ သီးလောင်၏၊
ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဥတွာ၊ ထိုသည်ရှိသော်၊ အဋ္ဌေ၊ ငါတို့ကို၊ နာသိဿတိ၊
ဖျက်ဆီးလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍၊ သုဒဏံ၊ ကောင်းစွာသင်္ကြိုဗ်
သည်ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တာ
ဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့သည်၊ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ဒေါရုအာ
ဒိနိ၊ ထင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ တဿ၊ ထိုရှင်ပစ္စေ
ကဗုဒ္ဓါ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ရာသိ၊ အရကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာဠိ၊ ပေတွာ၊ သီး
တိုက်၍၊ ဒါနိ၊ ယခု၊ ဈာယိဿတိ၊ လောင်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊
ပက္ကမိ၊ သု၊ ဗဲကြလေကုန်၏၊ တာ၊ ထိုမောင်းမတို့သည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊
အသဉ္ဇေတနိကာ၊ စေတနာမရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိ၊ နောက်
အားထုတ်သောဤအခါ၌၊ ကမ္မုနာ၊ ကံဖြင့်၊ ဗန္ဓိ၊ သု၊ ဖွဲ့မိကုန်၏၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကိုကား၊ အန္တောသမာပတ္တိယံ၊ သမာပတ်၏အတွင်း
၌၊ ဒါရုနံ၊ ထင်းတို့၏၊ သကဋသဟသံ၊ လှည်းတထောင်ဖြင့်သော်လည်း၊
အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ သဗေပိအာဠိ၊ ပေန္တော၊ အကယ်၍သီးတိုက်သော်
လည်း၊ ဥသုမာကာရမတ္တမ္ပိ၊ အစွေမျှကိုလည်း၊ ဂါဟတုံ၊ ယူစေခြင်းငှါ၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်ချာ၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ သောပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်
ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်
မူလေ၏။ ။

တာ၊ ထိုသာမာဝတီ အမှူးရှိကုန်သော မိန်းမငါးရာတို့သည်၊ တဿ
ကမ္မဿ၊ ထိုသို့သောအကုသိုလ်ကံကို၊ ကတတ္တာ၊ ပြုကြသည်၏၊ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဗဟူနိဝဿသတသဟဿာနိ၊ များစွာသောနှစ်အသိန်းတို့ပတ်
လုံး၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စိတွာ၊ ကျက်ပြီး၍၊ တသေဝကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏သာ
လျှင်၊ ဝိပါကာဝသေသေန၊ အကျိုးကြွင်းဖြင့်၊ အတ္တဘာဝသတေသု၊ အတ္တ
ဘောအရာတို့၌၊ ဣဝိနာနိယာမေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂေဟာ၊ အိမ်တို့

၄၀၆ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိသျှ-နုတိယတွဲ

ကို၊ ဈာယမာနေ၊ မီးလောင်သည်ရှိသော်၊ ဈာယံ သု၊ မီး၊ လောင်၍ သေကုန်
၏၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ တာသံ၊ ထိုသာမာဝတိအမှူးရှိကုန်သောမိန်းမတို့
သည်၊ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘောဋ္ဌံ၊ အရိယဗလ္လာနိ၊ အရိယဖိုလ်
တို့ကို၊ သန္တုဿကံသု၊ မျက်မှောက်ပြုကြကုန်၏၊ ရတနတ္ထယံ၊ ရတနာသုံးပါး
ကို၊ ပယိရူပါသိံသု၊ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ကြကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
တတ္ထ၊ ထိုကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ အနာဂါမိနိယော၊ အနာဂါမ်တို့သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ သုဒ္ဓါဝါသေသု၊ သုဒ္ဓါဝါသတုံတို့၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကြလေကုန်၏။

ဣတရာ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ ကာမိ၊ အချို့ကုန်သော သမုဒါဂါမ်
သောတာပန်တို့သည်၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာတုံတို့၌၊ ကာမိ၊
အချို့ကုန်သောမိန်းမတို့သည်၊ ပရနိဇ္ဈိတဝသဝတိသု၊ ပရနိဇ္ဈိတဝသဝတိ
တုံတို့၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကြလေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ
၏၊ ရာဇာဝိခေါဥတေနော၊ ဥတေနမင်းသည်လည်း၊ သာမာဝတိဂေဟံ၊
သာမာဝတိမိဖုရား နန်းတော်ကို၊ ဈာယတိတိ၊ မီးလောင်၏ဟု၊ သုတွာ၊
ကြား၍၊ ဝေဝေန၊ လျှင်စွာ၊ အာဂစ္ဆန္တောပိ၊ လာပါသော်လည်း၊ တံပဇေ
သံ၊ ထိုမီးလောင်ရာအရပ်သို့၊ တာသု၊ ထိုသာမာဝတိအမှူးရှိကုန်သော
ငါးရာသောမိန်းမတို့ကို၊ ဧဇာသုယေဝ၊ မီးလောင်ကုန်ပြီးမှသာလျှင်၊ သံပါ
ပုဏိ၊ ရောက်လာ၏၊ အာဂန္တောပန၊ လာပြီး၍ကား၊ ဂေဟံ၊ နန်းတော်ကို၊
နိဗ္ဗာပေတွာ၊ မီးငြိမ်းစေ၍၊ ဥပ္ပန္နဗလ္လာဒေါမနသော၊ ဖြစ်သောနှလုံးမသာ
ယာခြင်း အားကြီးသည်ဖြစ်၍၊ မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိသည်၊ တထာ၊ ထို
အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကာရိတဘာဝံ၊ ပြုလေသော အဖြစ်ကို၊ ဥပါယေန၊
အကြောင်းဥပါယ်တမည်ဖြင့်၊ ဥတွာ၊ သိအောင်ပြု၍၊ အရိယသဘိကာသု၊
အရိယာ၏တပည့်မတို့၌၊ ကတာပရာဓကဗ္ဗုနာ၊ ပြုအပ်သောပြစ်မှားခြင်း
မကောင်းမှုကံသည်၊ စောဒိယမာနေ၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊
ထိုမာဂဏ္ဍိအား၊ ဥာတကေဟိ၊ ဆွေမျိုးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ရာဇာဏံရာဇ
အာဏံ၊ မင်း၏အာဏာကို၊ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သာ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိ
သည်၊ သပရိဇနာ၊ အခြံအရံနှင့်တကွ၊ သမိတ္တဗန္ဓဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းချစ်
ကျွမ်းဝင်သော သူတို့နှင့်တကွ၊ အနယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါ
ပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ ဧတမတ္ထဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊
သာမာဝတိဗမုခါနံ၊ သာမာဝတိအမှူးရှိကုန်သော၊ တာသံဣတ္ထိနံ၊ ထိုငါးရာ
သောမိန်းမတို့၏၊ အဂ္ဂိမ္မိ၊ မီး၌၊ အနယဗျသနာပတ္တိယောတုစ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်
စီးခြင်းသို့ ရောက်သောအကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ မာဂဏ္ဍိယာစ၊

မာဂဏ္ဍိအားလည်း၊ သမိတ္တဗန္ဓဝါယ၊ အဆွေခင်ပွန်းချစ်ကျွမ်းဝင်သော သူရှိနှင့်တကွ၊ ခုခံကာယ၊မင်း၏အာဏာဖြင့်၊ ဗျသနာပတ္တိ နိမိတ္တဉ္စ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာကာရ တော၊ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ဝိဒိတွာ၊သိတော်မူ၍၊ တဒတ္ထ ဇီပနံ၊ထိုအနက်ကိုပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ဤဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေသိ၊ကျူး ရင့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဥဒါနံဂါထာ၌၊မောဟသမ္ပန္နနောလောကော ဘဗ္ဗရူပေါဝ ဇိဿတိတိ၊ မောဟသမ္ပန္နနောလောကော ဘဗ္ဗရူပေါဝဇိဿတိဟူသည် ကား၊ ဣမံဤလောက၌၊ ယောသတ္တလောကော၊ အကြင်သတ္တလောက သည်၊ ဘဗ္ဗရူပေါဝ၊ဘဗ္ဗသဘောရှိသကဲ့သို့၊ ဟေတု သမ္ပန္နောပိယ၊အ ကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံသကဲ့သို့၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဇိဿတိ၊ထင်၏၊ သောပိ၊ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်လျက်လည်း၊မောဟသမ္ပန္နတော၊မောဟနှင့်စပ်၏၊မောဟေန၊ မောဟဖြင့်၊ ပရိဂုဏ္ဍိတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ လွှမ်းခြုံရပ်ပတ်မြှေးပွက် အပ်သည်ဖြစ်၍၊အတ္တဟိတာဟိတံ၊မိမိစီးပွားရှိစီးပွားမဲ့ကို၊ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ ဟိတေ၊စီးပွားရှိအံ့သောအမှုကို၊ နပဇ္ဇိပဇ္ဇတိ၊ မကျင့်မိုး အဟိတံ၊စီးပွားမဲ့ဖြစ်သည်ကို၊အဇာနန္တော၊မသိသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုည၊ရှား စွာသာလျှင်၊ အပုညံ၊မကောင်းမှုကို၊ အာဝိနတိ၊ဆည်းဘူး၏၊ ဘဝရူပေါ ဝဇိဿတိတိ၊ဘဝရူပေါဝဇိဿတိဟူ၍လည်း၊ပါဠော၊ပါဌ်ရှိ၏၊ တဿ ပါဠဿ၊ထိုပါဌ်၏၊ အတ္ထော၊အနက်ကား၊ အယံလောကော၊ ဤလောက သည်၊မောဟသမ္ပန္နတော၊ မောဟနှင့်စပ်ပွက်၏၊မောဟေန၊မောဟဖြင့်၊ ပရိဂုဏ္ဍိတော၊ထက်ဝန်းကျင်မှလွှမ်းခြုံအပ်၏၊ တတောဝေ၊ထိုကြောင့် သာလျှင်၊ ဘဝရူပေါဝသဿတတာဝေါပိယ၊ ဖြစ်သောသဘောကဲ့သို့၊ အတ္တာ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ဇိဿတိ၊ထင်၏၊ အဓောမရောပိယ၊ မအိုမသေအံ့ သကဲ့သို့၊ဥပဋ္ဌာတိ၊ရှေးရှုထင်၏၊ပေနေ၊အကြင်သူသည်၊ပါတာတိ၊ပါတာ ဇိနံ၊သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ အကတ္တဗ္ဗာနိ၊ မပြုအပ် ကုန်သောအမှုတို့ကို၊ကရောတိ၊ပြုတတ်၏၊ ဥပဓိဗန္ဓနောဗာလောတမသာ ပရိဝါရိတောသဿတံရိဝခါယတိတိ၊ ဥပဓိဗန္ဓနောဗာလောတမသာပရိ ဝါရိတောသဿတံရိဝခါယတိ ဟူသည်ကား၊ ကေဝလဉ္စ၊သက်သက် သော်ကား၊မောဟသမ္ပန္နနောဝေ၊မောဟနှင့်စပ်သည်သာလျှင်၊ နဟောတိ၊ မဟုတ်သေး၊ အပိစခေါ၊စင်စစ်သော်ကား၊ဥပဓိဗန္ဓနောပိ၊ ကိလေသုပဓိ ခန္ဓုပဓိဖြင့်ဖွဲ့စပ်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အယံခန္ဓဗာလသောကော၊ဤ

အလွန်မိုက်စွာသောခန္ဓလောကကို၊ အဝိဇ္ဇာတမသ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောအမိုက်တိုက်သည်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်၏၊ ဣဒံအပံအမိပ္ပါယော၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောအမိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ယေနညာဏေန၊ အကြင်ညာဏ်ဖြင့်၊ အဝိပရိတံ၊ မဘောက်မပြန်၊ ကာမေဝ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခန္ဓေဝ၊ ခန္ဓာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အနိစ္စဒုက္ခာ ဝိပရိကာမဓမ္မာတိ၊ အနိစ္စဒုက္ခ ဝိပရိကာမဓမ္မတို့ ဟူ၍၊ ပဿယျ၊ မြင်ရာ၏၊ တဿညာဏဿ၊ ထိုအနိစ္စသည်ဖြင့်သိမြင်တတ်သောညာဏ်၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဗာလောအန္ဓပူဝုတ္တုနော၊ အလွန်မိုက်သော အန္ဓပူဝုဇဉ်ကို၊ အညာဏတမသ၊ မသိခြင်းတည်းဟူသောအမိုက်တိုက်ဖြင့်၊ သမုန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်၏၊ နိဝုတော၊ မြေးဌာတ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်သောအန္ဓပူဝုတ္တုနော၊ ထိုအန္ဓပူဝုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကာမူပမိကိလေသုပမိခန္ဓုပမိတိ၊ ကာမူပမိကိလေသုပမိခန္ဓုပမိ ဟူကုန်သော၊ ဣမေသံဥပမိနံ၊ ဤဥပမိတို့၏၊ ဝသေနစ၊ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ ဥပမိဗန္ဓနော၊ ဥပမိဖြင့်ဖွဲ့ယှက်အပ်၏၊ တတောဇေ၊ ထိုသို့ဥပမိသုံးပါးဖွဲ့ထား ရစ်ပတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အဿအန္ဓဗာလပူဝုတ္တုနဿ၊ ထိုအလွန်မိုက်စွာသောအန္ဓပူဝုဇဉ်အား၊ သောဥပမိ၊ ထိုသုံးပါးသောဥပမိသည်၊ သဿတံရိဝသဿတောဣဝ၊ မြီသကဲ့သို့၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ သဗ္ဗကာလဘာဝိဝိယ၊ ခပ်သိမ်းသောကာလ၌ပွားစေသကဲ့သို့၊ ခါယတိ၊ ထင်၏၊ အသဿရိဝခါယတိတိ၊ အသဿရိဝခါယတိဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တဿပါဠဿ၊ ထိုပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အသတိဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဥပလတ္တတိ၊ ရှေ့အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသော၊ အသမည်၏၊ အသဿဣဝ၊ မမြီသကဲ့သို့၊ နိစ္စဿ၊ မြီသော၊ လောကဿ၊ လောက၏၊ သောဥပမိ၊ ထိုဥပမိသည်၊ မိစ္ဆာအတိနိဝေသဝသေန၊ မိစ္ဆာတိနိဝေသ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧကဒေသောဝိယ၊ တစ်တံကဲ့သို့၊ ခါယတိ၊ ထင်၏၊ ဥပဋ္ဌဟတိ၊ ရှေးရှုထင်၏၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ရုကာရော၊ သဿတံရိဝပါဠိ၌ရအကွရာသည်၊ ပဒသန္တိကရော၊ ပုဒ်၏စပ်ခြင်းကိုပြုတတ်၏၊ ပဿတောနတ္ထိကိဉ္စနန္တိ၊ ပဿတောနတ္ထိကိဉ္စနံဟူသည်ကား၊ ယောပနကလျာဏပူဝုတ္တုနော၊ အကြင်ကလျာဏ ပူဝုဇဉ်သည်၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ အနိစ္စာဒိဝသေန၊

အနိစ္စအစရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိပဿတိ၊ ဝိပဿနာရှု၏။ ဝိပဿနာ
 ပညာသတိတာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွဖြစ်သော။ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ္ဂ
 ပညာဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ပဿတော၊ မြင်သော။
 ဇာနတော၊ သိသော၊ ပဋိဝိဇ္ဈတော၊ ထိုးထွင်း၍သိသော၊ တဿေဝ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်၊ ရာဂါဒိကိဉ္စနံ၊ ရာဂအစရှိသော ကြောင့်ကြခြင်း
 သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ပယန၊ အကြင်အဝိဇ္ဇာအစရှိသည်ဖြင့်၊ သံသာဓရေ၊ သံသာရာ
 ဌံ၊ ဗန္ဓေယျ၊ ဖွဲ့ပွက်ရေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တဘဝ၊ ထိုအခြင်း
 အရာဖြင့်၊ အပဿတောဇေ၊ မမြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်၊ အဝိဇ္ဇာ
 တဏှာဒိဋ္ဌိအာဒိဗန္ဓနေဟိ၊ အဝိဇ္ဇာတဏှာဒိဋ္ဌိအစရှိသောအနှောင်အဖွဲ့တို့
 ဖြင့်၊ သံသာဓရေ၊ သံသာရာဌံ၊ ဗန္ဓော၊ ဖွဲ့စပ်ခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။ ဒသမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊
 ဒသမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ စူဠဝဂ္ဂဝဏ္ဏ
 နာ၊ စူဠဝဂ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၈-ပါဠိလိဂါမဝဂ်-၁-နိဗ္ဗာနသုတ်၊

ပါဠိလိဂါမဝဂ္ဂသံ၊ ပါဠိလိဂါမဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ နိဗ္ဗာန
 ပသံယုတ္တာယတိ၊ နိဗ္ဗာနပဋိသံယုတ္တာယ ဟူသည်ကား၊ အမတဓာတု
 သမ္ဘိသတိတာယ၊ အမတဓာတ်ကို ကောင်းစွာမြီသော၊ အသင်္ခတဓာတု
 ယာ၊ အသင်္ခတဓာတ်ကို၊ ပဝေဒနဝသေန၊ ဟောကြားတော်မူသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထာယ၊ ဖြစ်သော၊ ဓမ္မိယာကထာယတိ၊ ဓမ္မိယာက
 ထာယဟူသည်ကား၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်းဖြင့်၊ သန္ဓသေ
 သိတိ၊ သန္ဓသေသိဟူသည်ကား၊ သဘာဝရသလက္ခဏတော၊ သဘာ
 ဝကိစ္စ လက္ခဏာအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊
 သမာဒပေတိတိ၊ သမာဒပေတိ ဟူသည်ကား၊ တမေဝအတ္ထံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၏
 အနက်ကိုသာလျှင်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဂဏှာပေတိ၊ ယူစေ
 ၏၊ သမုတ္တေဇေတိတိ၊ သမုတ္တေဇေတိ ဟူသည်ကား၊ တတ္ထဂဟဇော၊
 ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုယူခြင်း၌၊ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဇနေန္တော၊ ဖြစ်စေ
 လျက်၊ ဝေါဒါပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဇောတေတိ၊ ထွန်းလင်းစေ၏၊ သံပဟံ
 သေတိတိ၊ သံပဟံသေတိဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနဂုဏေဟိ၊ နိဗ္ဗာန်ဂုဏ်းတို့

တို့ဖြင့်၊ သမ္ပဒေဝ၊ကောင်းစွာသာလျှင်၊ သဗ္ဗပကာရေဟိ၊ခပ်သိမ်းသော
အပြားတို့ဖြင့်၊ တောသေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
သန္ဓသေသတိတိ၊သန္ဓသေသတိဟူသည်ကား၊သဗ္ဗသင်္ခါရသမထော၊အလုံး
စုံသောသင်္ခါရတရားတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သော၊သဗ္ဗပဓိပဋိနိဿာဂ္ဂေါ၊အလုံး
စုံသောဥပဓိသုံးပါးတို့၏စွန့်လွှတ်ရာဖြစ်သော၊သောသောတဏှက္ခယော၊
အကြင်သို့သဘောရှိသော တဏှာ၏ကုန်ရာကို၊ ဝိရာဂေါ နိရောဓောတိ
အာဒိနာ၊ ဝိရာဂေါနိရောဓောဤသို့အစရှိသော၊နယေနဝ၊ နည်းဖြင့်သာ
လျှင်၊သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံသောနိဗ္ဗာန်၏ဂုဏ်၌၊တေနတေန ပရိယာယေန၊ထို
ထိုသို့သော ပရိယာယ်စကားလပ်ဝေရစ်ဖြင့်၊ တေသံ၊ထိုတံရားနာသော
ရဟန်းတို့၏၊အဇ္ဈာသယာနုဇ္ဈပံ၊အလိုအားလျော်စွာ၊ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊
ဒေသတိ၊ပြတော်မူ၏၊ သမာဒပေတိတိ၊ သမာဒပေတိဟူသည်ကား၊
ဣဒိနာအရိယမဂ္ဂေန၊ဤအရိယမဂ်ဖြင့်၊တံနိဗ္ဗာနံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်သို့၊ အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊
ရောက်အပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဓိဂမပဋိပဒါယ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း
ကောင်းသောအကျင့်နှင့်၊သဒ္ဓိံ၊တက္ခ၊တတ္ထ၊ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့
ကို၊နိန္ဒပေဏပဗ္ဗာရေ၊ နိမ့်ရှိုင်းချိုင်းဝှမ်းသည်တို့ကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြု
လျက်၊သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊အာဒပေတိဂဏှာပေတိ၊ယူစေ၏၊ သမုတ္တေဇေ
တိတိ၊သမုတ္တေဇေတိဟူသည်ကား၊ဇေတံ၊ဤနိဗ္ဗာန်ကို၊ဒုက္ကရံ၊ပြုနိုင်ခဲ့ပြုနိုင်
ခက်၏၊ဒုရတိသမ္ဘဝံ၊ အလွန်အားထုတ်သဖြင့်ကောင်းစွာဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊သမ္မာပဋိပတ္တိယံ၊ ကောင်းသောအကျင့်၌၊ ပမာဒံ၊မေ့လျော့ခြင်းသို့၊
အန္တရာဂေါသာနံ၊ အလဟ်၌ဆုံးခြင်းသို့၊ မာအာပဇ္ဇထ၊မရောက်ကြစေ
ကုန်လင့်၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နဿ၊ ဥပနိဿယနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဝိရိယဝ
တော၊အားထုတ်လုံ့လဝိရိယရှိသောသူအား၊ဣဒံ၊ဤနိဗ္ဗာန်သဘောတရား
သည်၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊နုဒုက္ကရံ၊မခဲခက်၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သီလ
ဝိသုဒ္ဓိအာဒိ၊သီလကိုသုတ်သင်ခြင်းသီလကိုစင်ကြယ်စေခြင်းအစရှိသော၊
ဝိသုဒ္ဓိပဋိပဒါယ၊ဝိသုဒ္ဓိအကျင့်ဖြင့်၊ဥဠဟထ၊အားထုတ်ကြကုန်လော့၊ဗုဒ္ဓ
ယထ၊စေ့ဆော်ကြကုန်လော့၊ဝါယမေယျာထ၊အားထုတ်ကြိုးစားဝိပဿနာ
ပွားများကြကုန်လော့၊ဣတိ၊ဤသို့၊နိဗ္ဗာနာဓိဂမာယ၊နိဗ္ဗာန်ကိုရစေခြင်းငှါ၊
ဥဿာဟေတိ၊အားထုတ်စေ၏၊ဝါးတနည်းကား၊တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊စိတ္တံ၊
စိတ်ကို၊ဝေါဒါပေတိ၊မြှူစင်စေ၏၊သမာဒပေတိတိ၊သမာဒပေတိဟူသည်
ကား၊မဒနိဗ္ဗဒနော၊ရာဂအစရှိသောယစ်ခြင်းကိုနှိမ်နင်းရာ၊ဝိပါသဝိနယော၊
တဏှာဖြင့်ပွတ်ခြင်းကို ဖျောက်ရာ၊ အာလယသမုပ္ပါတော၊ တဏှာဟူ

သောတောင့်တခြင်းကိုအကြွင်းမဲ့နှုတ်ချ၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယါဂက္ခယေါ၊ ရာဂ၏ကုန်ရာ၊ ဒေါသက္ခယော၊ ဒေါသ၏
 ကုန်ရာ၊ မောဟက္ခယော၊ မောဟ၏ကုန်ရာ၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသင်္ခတံ၊ ကံ မိတ် ဥတု အာဟာရ တည်းဟူသော
 အကြောင်းတရားလေးပါးတို့သည်မပြုပြင်အပ်သောသဘော၊ ဣတိအာဒိ
 နာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမတံအမတဿစ၊ မသေခြင်း၏
 လည်းကောင်း၊ သန္တံသန္တဿစ၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၏လည်းကောင်း၊ ပဒံ၊ အ
 ကြောင်းတည်း၊ ဣတိအာဒိနာစ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနေ
 ကပရိယာယေတိ၊ တပါးမကများစွာသောပရိယာယ်သဒ္ဓါတို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနာ
 နိ၊ နိဗ္ဗာန်တို့ကို၊ သံပကာသနေန၊ ကောင်းစွာပြုသဖြင့်၊ တေသံသိက္ခန္တံ၊ ထိုရ
 ဟန်းတို့၏၊ ဗိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ တေသေန္တော၊ နှစ်သက်စေလျက်၊ ပကာသေ
 န္တော၊ ထင်စွာပြုလျက်၊ ပဟံသေတိ၊ ရွှင်စေ၏၊ သမဿာသေတိ၊ သက်သာ
 ရာစေ၏၊ တေသတိပဒဿ၊ တေသဟူသောပုဒ်၏၊ တေဣသတိပဒန္တေ
 ဒေါ၊ တေဣဟုပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣဇဣမသ္မိံ သာသ
 နေ၊ ဤငါတုရားသာသနာတော်၌၊ တေသိက္ခန္တံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အဋ္ဌိ
 ကတွာတိ၊ အဋ္ဌိကတွာဟူသည့်ကား၊ အဓိကဉ္စ၊ လွန်စွာသာလျှင်၊ နော၊
 ငါတို့အား၊ အယံအတ္ထော၊ ဤမဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးကို၊ အဓိ
 ဂန္တဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗက္ခိတွာ၊ ကောင်းစွာမှတ်
 ၍၊ တာယဒေသနာယ၊ ထိုဒေသနာဖြင့်၊ အတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ မနသိကတွာတိ၊ မနသိကတွာဟူသည့်ကား၊ ဗိတ္တေ၊ မိတ်၌၊ ဌပေတွာ
 ထား၍၊ အနညာပိဟိတာ၊ တပါးသောအာရုံကိုနှလုံးမထားကုန်ဘဲ၊ တံ
 ဒေသနံ၊ ထိုဒေသနာတော်ကို၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဗိတ္တဂတမေဝ၊ မိတ်၌
 တည်သည်ကိုသာလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သဗ္ဗံစေတသောသမန္နာဟရိတွာ
 တိ၊ သဗ္ဗံစေတသောသမန္နာဟရိတွာဟူသည့်ကား၊ သဗ္ဗေနကာရကဗိတ္တေ
 န၊ အလုံးစုံသောပြုထိုက်သောမိတ်ဖြင့်၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊
 ယာဝပရိယောသာနာ၊ ဂုတိမိတ်ဆုံးသည်တိုင်အောင်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာ
 တော်ကို၊ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ တဂ္ဂတမေဝ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကိုအပြီး
 ပြုသဖြင့်သာလျှင်၊ အာဘောဂံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗံစေ
 တသောသမန္နာဟရိတွာတိ၊ သဗ္ဗံစေတသော သမန္နာဟရိတွာဟူသည့်
 ကား၊ သဗ္ဗံသ္မာ၊ အလုံးစုံသော၊ ဗိတ္တတော၊ မိတ်မှ၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်

၂၁

ကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အနုအနု၊ အဖန်တလဲလဲ၊ အာဟရိတွာ၊ ရှေးရှုဆောင်
 ချီး၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေဟိဝိတ္တေဟိ၊ အကြင်မိတ်တို့ဖြင့်၊ ဒေသန္တံ၊ သော၊ ဟော
 တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 သဗ္ဗသ္မာ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ တတောဝိတ္တတော၊ ထိုဟောတော်မူသောမိတ်
 မှ၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ဗဟိ၊ အပသို့၊ ဝန္တံ၊ သွားအံ့
 သောဌ၊ အဒေန္တော၊ မပေးမူ၍၊ သဗ္ဗာအဝိပရိတံ၊ မဖောက်မပြန်၊ အနုအနု၊
 အဖန်တလဲလဲ၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိတ္တသန္တာနံ၊
 မိတ်အစဉ်သို့၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ယထာဒေသိတံ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်
 ဟောတော်မူတိုင်းသော၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊
 ဥပဓာရေတွာ၊ သောတန္ဒါရသို့ဆောင်၍၊ ဩဟိတသောတာတိ၊ ဩဟိတ
 သောတာဟူသည်ကား၊ အဝဟိတသောတာ၊ တရားတော်၌ညွတ်သော
 သောတဝိညာဉ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ ဌပိတသောတာ၊ တရား
 တော်၌ချယားသော သောတဝိညာဉ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 ဩဟိတသောတာတိ၊ ဩဟိတသောတာဟူသည်ကား၊ အဝိက္ခိတ္တသော
 တာ၊ မပျံ့လွင့်သောသောတဝိညာဉ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုကကားသည်
 မှန်၏၊ ဇဝနေသု၊ ဇောတို့၌၊ လတ္တမာနောပိ၊ ရအပ်သော်လည်း၊ သဝနော၊
 နာခြင်း၌၊ အဝိက္ခေပေါ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းသည်၊ စက္ခုန္ဒြိယာဒိသု၊ စက္ခုန္ဒြေစ
 သည်တို့၌၊ သတိသံဝရောပိယ၊ သတိသံဝရကဲ့သို့၊ သောတိန္ဒြိယောတိ၊
 သောတိန္ဒြိယောဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 သိအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ အဗ္ဗိကတွာတိအာဒိဟိ၊ အဗ္ဗိကတွာဤသို့
 အစရှိကုန်သော၊ စတုဟိဝိပဒေဟိ၊ လေးပါးသောပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း၊ တေသံ
 ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ တပ္ပဘဝတော၊ ထိုတရား တော်သာ အမွန်ရှိ
 သောကြောင့်၊ သဝနော၊ တရားတော်ကိုနာခြင်း၌၊ အာဒရေဒိပနေန၊ ရှိသေ
 ခြင်းကိုပြုသဖြင့်၊ သက္ကစ္စသဝနံ၊ ရှိသေစွာနာခြင်းကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြု၏၊ ဇေတ
 မတ္တံဝိဒိတွာတိ၊ ဇေတမတ္တံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်း
 တို့၏၊ နိဗ္ဗာနပဋိသံယုတ္တတာယ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ဓမ္မကထာယ၊
 တရားစကားကို၊ သဝနော၊ နာခြင်း၌၊ ဇေတံအာဒရေကာရိတံ၊ ထိုရှိသေခြင်းကို
 ပြုသောအဖြစ်ကို၊ သဗ္ဗကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနသ၊
 နိဗ္ဗာန်၏၊ တဗ္ဗိဓူရဓမ္မာပေါဟာနရဓေန၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သဘောမှအလွန်ကောင်း

သောသင်္ခတသတောကို အပြားအားဖြင့်စွန့်ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇာမာနဝိဘာဝနံ၊ ထင်ရှားရှိသောဂုဏ်ကိုထင်စွာပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။

တတ္ထတိသံ ဥဒါနဒေသနာယံ၊ ထိုဥဒါနံဒေသနာတော်၌၊ အတ္တိတိ၊ အတ္တိဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ရှိ၏၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ဥပလက္ခတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘိက္ခဝေတိ၊ ဘိက္ခဝေဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ တေသံဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အာသပနံ၊ ရှေးရှုခေါ်သောသဒ္ဒါတည်း၊ နန္ဒစောဒေသိ၊ စောဒနာဦးအံ့၊ ဥဒါနံနာမ၊ ဥဒါနံမည်သည်ကား၊ ပီတိသောမနဿသရဋ္ဌာပိတော၊ ပီတိသောမနဿသည်ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဓမ္မသံဝေဂသရဋ္ဌာပိတော၊ ဓမ္မသံဝေဂသည်ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟကနိရုပေက္ခော၊ ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟကပုဂ္ဂိုလ်ကိုဝံ့ခြင်းကင်းသော၊ ဥဒါဟာရော၊ ဝမ်းမြောက်သဖြင့်ကျူးရင့်ခြင်းတည်း၊ ဧတ္ထကေသု၊ ဤမျှသောက်ကုန်သော၊ သုတ္တေသု၊ သုတ်တို့၌၊ တထာစေဝ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ ကဿော၊ အဘတ်ကြောင့်၊ ဣမေဤသုတ်၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥဒါနေန္တော၊ ဥဒါနံကျူးလိုသည်ရှိသော်၊ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူလေသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာတည်း၊ တေသံဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ သညာပနတ္တံ၊ သိစေခြင်းငှါ၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာနပဋိသံယုတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ဓမ္မံတရားကို၊ တေသံဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ နိဗ္ဗာနဂုဏာနုဿရဏေန၊ နိဗ္ဗာန်၏ဂုဏ်ကိုအဖန်တလဲလဲအောက်မေ့သဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နီတိသောမနသော၊ ဖြစ်သောပီတိသောမနဿရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေန္တော၊ မြက်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣမေဤသုတ်၌၊ နိဗ္ဗာနဝဇ္ဇော၊ နိဗ္ဗာန်သည်ကြဉ်အပ်သော၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ သဘာဝဓမ္မော၊ သဘောတရားသည်၊ ပစ္စယာယုတ္တဂုတ္တိကောဝ၊ ပစ္စည်းတပါးနှင့် စပ်သဖြင့်ဖြစ်ခြင်းရှိသည်ကိုသာလျှင်၊ ဥပလက္ခတိ၊ ရအပ်၏၊ ပစ္စယနိရုပေက္ခော၊ ပစ္စည်းတပါးကိုဝံ့ခြင်းကင်းသဖြင့်၊ နဥပလက္ခတိ၊ မရအပ်၊ အယံပနိဗ္ဗာနဓမ္မော၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားသည်ကား၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အပစ္စယော၊ အကြောင်းမရှိဘဲ၊ ဥပလက္ခတိ၊ ရအပ်မည်နည်း၊ ဣတိဤသို့၊ တေသံဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ ပိတ်၏အကြံကို၊ အညာယ၊ သိတော်မူ၍၊

တေတိယကွဲ။ ထိုရဟန်းတို့ကိုလည်း။ သညာပေတုကာမော။ သိစေလို၍။
 အတ္ထိဘိက္ခဝေ တဒါယတနန္တိ အာဒိ။ အတ္ထိဘိက္ခဝေတဒါယတနံ ဤသို့အ
 စရှိသောစကားကို။ အောဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ ဧကန္တတောဝ။ စင်စစ်အားဖြင့်
 သာလျှင်။ တေတိယကွဲ။ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ပဋိဂ္ဂါဟကေ။ တရားနာသူတို့ကို။
 ကတွာ။ ပြု၍။ နအာဟ။ ဟောတော်မူ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။
 တဒါယတနန္တိ။ တဒါယတနံဟူသည်ကား။ တံကာရဏံ။ ထိုအကြောင်း
 ကို။ ဒကာရော။ ဒအက္ခရာသည်။ ပဒသန္တိကရော။ ပုဒ်စပ်ခြင်းကိုပြုတတ်၏။
 ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ နိဗ္ဗာနံ။ နိဗ္ဗာန်သည်။ မဂ္ဂပလညာဏာဒိနံ။ မဂ်
 ဉာဏ်ရိတ်ဉာဏ်တို့၏။ အာရမ္မဏပစ္စယတာဝတော။ အာရမ္မဏပစ္စည်းဖြစ်
 သောကြောင့်။ ရူပါဒိနိ။ ရူပါရုံ အစရှိသည်တို့သည်။ စက္ခုဝိညာဏာဒိနံ။
 စက္ခုဝိညာဉ်စသည်တို့၏။ အာရမ္မဏပစ္စယဘူတာနိဝိယ။ အာရမ္မဏပစ္စည်း
 ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ကာရဏတ္ထေန။ အကြောင်းဖြစ်သောအနက်ကြောင့်
 အာယတနန္တိ။ အာယတနံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဧတ္တာဝတော။ ဤမျှ
 အတိုင်းအရှည်ရှိသော သဒ္ဓါအစဉ်ဖြင့်။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 တေသံ ဘိက္ခုနံ။ ထိုရဟန်းတို့အား။ အသင်္ခတဓာတုယာ။ အသင်္ခတ
 ဓာတ်၏။ ပရမတ္ထတော။ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ အတ္ထိဘာဝံ။ ထင်ရှားရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကို။ ပဝေဒေတိ။ ကြားတော်မူ၏။ တတြတသ္မိံဝစနေ။ ထိုစကား
 ရပ်၌။ အယံ။ ဤဆိုလတ္တံ့။ သည်ကား။ ဓမ္မန္တယော။ ဓမ္မန္တယတည်း။ ဣဓ။ ဤ
 လောက၌။ သင်္ခတဓမ္မာနံ။ သင်္ခတတရားတို့၏။ ဝိဇ္ဇမာနတ္တာ။ ထင်ရှားရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်။ အသင်္ခတယဝိဓာတုယာ။ အသင်္ခတဓာတ်၏ လည်း။
 ဝိဇ္ဇမာနံ။ ထင်ရှားရှိသောသဘောသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ။ ဖြစ်သင့်၏။ ကသ္မာ။
 အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ သဘာဝဓမ္မာနံ။ သဘောတရားတို့၏။
 တပ္ပဗ္ဗိပက္ခတ္တာ။ ထိုအသင်္ခတဓာတ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်လေသောကြောင့်
 တည်း။ ဟိတံပါကဋ်ကရောမိ။ ထိုစကားကိုထင်စွာပြဦးအံ့။ ဒုက္ခေ။ ဆင်း
 ရဲသည်။ ဝိဇ္ဇမာနေ။ ထင်ရှားရှိလတ်သော်။ တပ္ပဗ္ဗိပက္ခဘူတံ။ ထိုဆင်းရဲ၏
 ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ သုခံပိ။ ချမ်းသာသောသဘောတရားသည်
 လည်း။ ဝိဇ္ဇတိယေဝယထာ။ ထင်ရှားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထာ။
 ထိုအတူ။ ဥဏှာ။ ဥဏှာသဘောသည်။ ဝိဇ္ဇမာနေ။ ထင်ရှားရှိလတ်သော်။
 သိတမ္ပိ။ သိတသဘောသည်လည်း။ ဝိဇ္ဇတိ။ ထင်ရှားရှိသည် သာလျှင်
 တည်း။ ပါပဓမ္မေသု။ အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေသု။ ထင်ရှားရှိ
 ကုန်သည်ရှိသော်။ ကလျာဏဓမ္မာပိ။ ကုသိုလ်တရားတို့သည်လည်း။ ဝိဇ္ဇန္တိ

ဝေ၊ ထင်ရှားရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိယဝံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
ယထာပိဒုက္ခေဝိဇ္ဇန္တေ (လ)အဇာတိပိစ္ဆိတဗ္ဗကန္တိအာဒိ၊ ယထာပိဒုက္ခ
ဝိဇ္ဇန္တေ(လ)အဇာတိပိစ္ဆိတဗ္ဗကံဤသို့အစရှိသောဇော၊ဤစကားကို၊ဘဂ
ဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဗုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ဒုက္ခေ၊ဆင်းရဲသည်၊
ဝိဇ္ဇန္တေ၊ ထင်ရှားရှိလတ်သော်၊ သုခံနာမ၊ ချမ်းသာမည်သော သဘော
သည်၊ဝိဇ္ဇတိယထာပိဝိဇ္ဇတိယထာဝေ၊ထင်ရှားရှိသကဲ့သို့သာလျှင်၊ဇေမေ
ဝဇေတံတထာ၊ထိုအတူသာလျှင်၊ဘဝေ၊ဘဝသုံးပါးသည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ထင်
ရှားရှိလတ်သော်၊ ဝိဘဝေါပိ၊ ဘဝသုံးပါးကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ ဣန္ဒြိ
တဗ္ဗကော၊အလိုရှိအပ်၏၊ ဝိဘဝေါပိ၊ဘဝသုံးပါးကင်းရာမည်သောနိဗ္ဗာန်
သည်လည်း၊ဝိဇ္ဇတိ၊ထင်ရှားရှိပေရာ၏၊ဥဏှေ၊အပူသဘောသည်၊ဝိဇ္ဇန္တေ၊
ထင်ရှားရှိလတ်သော်၊အပရံ၊ အပူသဘောမှတစ်ပါးသော၊ သီတလံ၊ချမ်း
အေးသောသဘောသည်၊ဝိဇ္ဇတိယထာပိ၊ထင်ရှားရှိသကဲ့သို့သာလျှင်၊ဇေ
တထာ၊ထိုအတူ၊တိပိစ္ဆေ၊မီးသုံးပါးသည်၊ဝိဇ္ဇန္တေ၊ထင်ရှားရှိသည်ရှိသော်
နိဗ္ဗာနံပိ၊ မီးသုံးပါးငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ ဣန္ဒြိတဗ္ဗကံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊
နိဗ္ဗာနဓိ၊မီးသုံးပါးငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်တရားသည်လည်း၊ပရမတ္ထတော၊ပရမတ္ထ
အားဖြင့်၊ အတ္ထိ၊ရှိပေရာ၏၊ပါပေ၊ပါပမည်သော အကုသိုလ်တရားသည်၊
ဝိဇ္ဇန္တေ၊ထင်ရှားရှိလတ်သော်၊ ကလျာဏမ္ပိ၊ကလျာဏမည်သောကုသိုလ်
တရားသည်လည်း၊ဝိဇ္ဇတိယထာပိ၊ ထင်ရှားရှိသကဲ့သို့ပင်လျှင်၊ ဇေမေဝ
ဇေတံတထာ၊ထိုအတူသာလျှင်၊ဇာတိ၊ပဋိသန္ဓေသဘောသည်၊ဝိဇ္ဇန္တေ၊ထင်
ရှားရှိလတ်သော်၊ အဇာတိပိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊
ဣန္ဒြိတဗ္ဗကံ၊အလိုရှိအပ်၏၊ဣန္ဒြိတဗ္ဗကံ၊အလိုရှိအပ်သော၊ အဇာတိပိ၊
ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်တရားသည်လည်း၊ ပရမတ္ထတော၊ပရ
မတ္ထအားဖြင့်၊အတ္ထိ၊စင်စစ်ရှိပေရာ၏။ ။

အပိစ၊တနည်းသော်ကား၊နိဗ္ဗာနဿ၊နိဗ္ဗာန်၏၊ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထ
အားဖြင့်၊ အတ္ထိဘာဝပိစာရဏာ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုရှေးချုပ်စီ
စစ်ခြင်းကို၊ပရတော၊နောက်၌၊ အာပိ၊ထင်စွာ၊ထုဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဇေံ၊
ဤသို့၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အသင်္ခတာယဓာတုယာ၊အသင်္ခတ
ဓာတ်၏၊ပရမတ္ထတော၊ပရမတ္ထအားဖြင့်၊အတ္ထိဘာဝမုခေန၊ထင်ရှားရှိသည်
၏အဖြစ်ကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ဓသေတုာ၊ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ
၌၊တပ္ပိဓူရမ္မောပေါဟာနမုခေန၊ထိုနိဗ္ဗာန်တရားမှအထူးပြုသဖြင့်ဝေးသော
အသင်္ခတတရားကို စွန့်ခြင်းကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်၊ အဿာဓာတုယာ၊

ထိုအသင်္ခတဓာတ်၏၊ သဘာဝံ၊ သဘောကို၊ ဒေသသံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ယတ္ထ
 နေဝပထဝီနအာပေါတိအာဒိ၊ ယတ္ထနေဝပထဝီနအာပေါတိသ္မိအစရှိသော
 စကားကို၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တသ္မိံဝစ
 နေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ သဗ္ဗသင်္ခါရဝိရူပသဘာဝံ၊ ခပ်သိမ်း
 သောသင်္ခါရတရားတို့မှအထူးပြုသဖြင့်ဝေးသောသဘောရှိသည်အဖြစ်
 ကို၊ သင်္ခတဓမ္မေသု၊ သင်္ခတတရားတို့တွင်၊ ကောဓိကတ္ထမိ၊ တစုံတခု၌၊ နတ္ထိ
 ယထာ၊ မရှိသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တတ္ထပိ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌လည်း၊ သဗ္ဗေ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သင်္ခတဓမ္မေ၊ သင်္ခတတရားတို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သင်္ခတာသင်္ခတဓမ္မာ
 နံ၊ သင်္ခတ အသင်္ခတတရားတို့၏၊ သမောတနံ၊ ပေါင်းဖော်ရောရှက်ခြင်း
 သည်၊ နသမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်၊ တတြိတသ္မိံဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ အယံ၊ ဤဆို
 လတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္ထဝိဘာဝနာ၊ အနက်ကိုထင်စွာပြခြင်းတည်း၊ ယတ္ထ
 ယသ္မိံနိဗ္ဗာနေ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ ယသံအသင်္ခတဓာတုယံ၊ အကြင်အသင်္ခ
 တဓာတ်၌၊ ကာက္ခဋ္ဌလက္ခဏာ၊ ကြမ်းတမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ပထဝီဓာ
 တု၊ ပထဝီဓာတ်သည်၊ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပဉ္စရူပလက္ခဏာ၊ ပဉ္စစီးခြင်းလ
 က္ခဏာရှိသော၊ အာပေါဓာတု၊ အပ်ပေါဓာတ်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဥဗ္ဗဗ္ဗလက္ခ
 ဏာ၊ မူလောင်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်သည်၊
 နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝိတ္ထိန္ဒြာလက္ခဏာ၊ ထောက်ကန်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ဝါ
 ယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုမဟာဘူ
 တာဘာဝဝစနေနု၊ လေးပါးသောမဟာဘုတ်တို့၏မရှိဟူသောစကားဖြင့်၊
 သဗ္ဗဿပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဥပါဒါဣပဿ၊ ဥပါဒါရပ်၏၊ တန္နိဿိ
 တတ္ထာ၊ ထိုမဟာဘုတ်ကိုမှီ၍ဖြစ်တတ်သောကြောင့်၊ အတာဝေါ၊ မရှိခြင်း
 ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ
 တထာ၊ ထိုအတူ၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသောအားဖြင့်၊

ကမရူပဘာဝဿ၊ ကာမဘာဝရူပဘာဝ၏၊ တတ္ထနိဗ္ဗာနေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊ အတာ
 ဝေါ၊ မရှိခြင်းကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တဒါယတ္တဝုတ္တိဘာဝတော၊ ထိုကာမ
 ဘာဝရူပဘာဝနှင့်စပ်၍ဖြစ်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ မဟာဘူတနိဿယေနု၊ မဟာဘုတ်ဟူသောမြို့ရာနှင့်၊
 ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ပဉ္စဝေါကာရဘာဝေါ၊ ပဉ္စဝေါကာရဘာဝသည်၊ ကေဝေါကာ
 ရဘာဝေါ၊ ကေဝေါကာရဘာဝသည်၊ နသမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ နှုတ်အင်၏။ ဣဒါနိယေသုအခါ၌။ အရူပသဘာဝတ္ထေဝိ။ အရူပသဘာဝတရား၌လည်း။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ အရူပဘဝပရိယာပနန္ဒာနံ၊ အရူပဘဝ၌ အကျွမ်းဝင်ကုန်သော၊ ခန္ဓာနံ၊ တရားတို့၏။ တတ္ထံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရား၌။ အဘာဝံ၊ မရှိခြင်းကို။ ဒသေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နအာကာသာနဉ္စာယတနံ (ပ) နနေဝသညာနာသညာယတနန္တိ၊ နအာကာသာနဉ္စာယတနံ (ပ) နနေဝသညာနာသညာယတနံဟူ၍၊ ဘဂဝတော၊ ခြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထတထိ၊ ဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌။ နအာကာသာနဉ္စာယတနန္တိ၊ နအာကာသာနဉ္စာယတနံဟူသည်ကား။ အာရမ္မဏေန၊ အာရုံနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကုသလဝိပါကကြံလောဘောဒေါ၊ ကုသိုလ်ဝိပါကကိရိယာအားဖြင့်ပြီးသော။ တိဝိဓောဝိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ ဝိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနံ ဝိတ္တုပ္ပါဒ်သည်။ တတ္ထနိဗ္ဗာနေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သေသေသုဝိ၊ ကြွင်းသောဝါကျတို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ယဒဂ္ဂေန၊ အကြင်အတို့ဖြင့်။ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌။ ကာမလောကဒိနံ၊ ကာမလောကသည်တို့၏။ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒဂ္ဂေန၊ ထိုအတို့ဖြင့်။ တတ္ထံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌။ ဣလောက ပရလောကနဗ္ဗိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက တမလွန်လောကတို့၏လည်း။ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့် နအယံလောကော နပရောလောကောတိ၊ နအယံလောကောနပရောလောကောဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ ခြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဿပါဌဿ၊ ထိုပါဌ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဣတ္ထတ္ထံဒိဋ္ဌဓမ္မေဣလောကောတိ၊ ဣတ္ထတ္ထံဒိဋ္ဌဓမ္မေ ဣလောကောဟူ၍။ လဒ္ဓဝေါဟာရော၊ ရအပ်သောခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိသော၊ ယောယံလောယံခန္ဓာဒိလောကော၊ အကြင်ခန္ဓာအစရှိသောလောကသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတောခန္ဓာဒိလောကတော၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောခန္ဓာအစရှိသောလောကမှ။ အညတ္ထပရောအဘိသမ္ဘရာယောတိ၊ အညတ္ထပရောအဘိသမ္ဘရာယောဟူ၍လည်း။ လဒ္ဓဝေါဟာရော၊ ရအပ်သောခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိသော၊ ယောခန္ဓာလောကော၊ အကြင်ခန္ဓာဟူသောလောကသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဒုဘယမ္ဘိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံဖြစ်သောပစ္စုပ္ပန်လောက တမလွန်လောက ဟုဆိုအပ်သော ခန္ဓာအစရှိသော လောကသည်လည်း။ ယတ္ထနိဗ္ဗာနေ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ နဉ္စဘောစန္ဒိမသုရိယာတိ၊ နဉ္စဘောစန္ဒိမသုရိယာ ဟူသည်ကား။

၄၁၈ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ ရူပတာဝေရူပသဘာဝေ။ ရုပ်သဘောသည်းသတိ။
 ရှိသော်။ တမောနာမ။ အဓိကံမည်သည်။ သိယာ။ ဖြစ်ရာ၏။ တမဿစ။
 အဓိကံသဘောကိုလည်း။ ဝိဓမ္မနတ္ထံ။ နှိမ်နင်းပျောက်ကင်းစေခြင်းငှါ။ စန္ဒိမ
 သူရိယေဟိ။ လနေတို့သည်။ ဝဋ္ဋိတဗ္ဗံ။ ဘွဲ့လည်းလည်းအပ်၏။ သဗ္ဗေနသဗ္ဗပန။
 အချင်းခပ်သိမ်းဖြင့်ကား။ ယတ္ထနိဗ္ဗာနေ။ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌။ ရူပဂတမေဝ။
 ရုပ်ဖြစ်သော သဘောသည်လျှင်။ နတ္ထိ။ မရှိတုံသေး၏ရှင်။ တတ္ထနိဗ္ဗာနေ။
 ထိုနိဗ္ဗာန်၌။ တမော။ အဓိကံသည်။ ဝါ။ တနည်းကား။ တမဿ။ အဓိကံကို။
 ဝိဓမ္မနာ။ ပျောက်ကင်းစေတတ်သော။ စန္ဒိမသူရိယာ။ လနေတို့သည်။ ကု
 တောအတ္ထိ။ အတယ်မှာရှိအံ့နည်း။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ စန္ဒိမသူရိယောဝါ
 တိ။ စန္ဒိမသူရိယောဝါဟူကုန်သော။ ဥဘောဝိ။ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော
 လနေတို့သည်လည်း။ ယတ္ထနိဗ္ဗာနေ။ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဣတိအယံ။
 ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဣဝိနာနတ္ထိဥဘောဝိစန္ဒိမသူရိ
 ယောဟူသော ဤပါ၌ဖြင့်။ နိဗ္ဗာနဿ။ နိဗ္ဗာန်၏။ အာလောကသဘာဝတံ
 ယေဝ။ အာလောကသဘောရှိသော အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ ဒေသတိ။ ပြု၏။
 ဧတ္တာဝတာ ဧတ္ထကေနဝစနတ္ထမေန။ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောသဒ္ဓါအ
 စဉ်အနက်အစဉ်ဖြင့်။ အနဘိသမေတာဝိနံ။ သစ္စာလေးပါးကိုမသိဘူးသေး
 ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ။ ရဟန်းတို့အား။ အနာဒိမတသံသာဓေ။ အစမထင်
 သောသံသရာ၌။ သုဝိနန္တေဝိ။ အိပ်မက်တွင်မျှလည်း။ အနုဘူတပုဗ္ဗံ။ မခံစား
 ခဲ့ဘူးသော။ ပရမဂန္တိရံ။ အလွန်နက်နဲစွာသော။ အတိဒုဒ္ဓသံ။ အလွန်မြင့်
 နိုင်ခဲစွာထသော။ သဏ္ဌာသုခမံ။ အလွန်နူးညံ့စွာထသော။ အတက္ကာဝစရံ။
 လောကီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဥာဏ်ဖြင့်ကြံဆ၍မသိစကောင်းသော။ အစ္စန္ဒသန္တံ။
 အလွန်ငြိမ်သက်စွာထသော။ ပဏ္ဍိတဝေဒနိယံ။ မဂ်ရှင်ဖိုလ်ရှင်ပညဝန်တို့
 သာလျှင်ထိုးထွင်း၍သိအပ်သိစကောင်းသော။ အတိပဏိတံ။ အလွန်မြတ်
 ထွန်စွာသော။ အမတံနိဗ္ဗာနံ။ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝိဘာဝန္တော။ ထင်စွာပြ
 လျက်။ ပဋ္ဌမံတာဝ။ ရှေးဦးစွာကပင်လျှင်။ အတ္ထိဘိက္ခဝေတဒါယတနန္တိ။
 အတ္ထိဘိက္ခဝေတဒါယတနံဟူ၍။ တဿနိဗ္ဗာနဓမ္မဿ။ ထိုနိဗ္ဗာန်တရား
 ၏။ အတ္ထိဘာဝေ။ ရှိသည်၏အဖြစ်၌။ တေသံ။ ထိုရဟန်းတို့၏။ အညာဏာဒိနိ။
 မသိခြင်းစသည်တို့ကို။ အပနေတွာ။ ပယ်၍။ ယတ္ထနေဝပထဝီ (ပ) နဥဘော
 စန္ဒိမသူရိယာတိ။ ယတ္ထနေဝပထဝီ (ပ) နဥဘောစန္ဒိမသူရိယာဟူ၍။ တေဓည
 ဓမ္မပေါဟနမုခေန။ ထိုနိဗ္ဗာန်မှတစ်ပါးသောဓမ္မကိုစွန့်ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်။
 ဤနိဗ္ဗာနဓမ္မံ။ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကို။ ဓမ္မရာဇေ။ တရားမင်းသည်။ ဝိဘာဝေတိ။

ထင်စွဲပြတော်မူ၏။ တေနံ၊ ထိုကြောင့်၊ အံဿဓမ္မဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားတော်
 ၏၊ ပထဝီအာဒိသဗ္ဗသင်္ခဟဓမ္မဝိဒူရသဘာဝါ၊ ပထဝီအစရှိသောဝပ်သိမ်း
 သောသင်္ခဟတရားမှအလွန်ဝေးသောသဘောရှိသော၊ အသင်္ခဟဓာတု
 နိဗ္ဗာန်၊ အသင်္ခဟဓာတ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒိပိတံ၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေ
 နေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တတြပါဟန္တိ အာဒိ၊ တတြပါဟံဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုတတြပါဟံ အစရှိသော ပါဠိတော်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ တတြပိ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရား၌လည်း၊ အာဂတိ၊ တရံတခုသော အရပ်မှ
 လာခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နေဝဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၊ တတြာတိ၊
 တတြာဟူသည်ကား၊ တတ္ထိ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊ ပိသဒ္ဒေါ၊ ပိသဒ္ဒါသည်၊ သမုစ္စ
 ယေ၊ သမုစ္စည်းအနက်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သင်္ခါရပ္ပ
 ဝတ္ထေ၊ သင်္ခါရ၏ဖြစ်ခြင်း၌၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပစ္စယာယတ္ထ
 ဓမ္မမတ္တဿ၊ ပစ္စည်းတပါးနှင့်စပ်သောဓမ္မမျှ၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇနတေ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်
 ကုတောဝိကဿပိ၊ တရံတခုသောတရား၏၊ အာဂတိ၊ လာခြင်းကို၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ နဝဒါမိယထာ၊ ဟောတော်မူသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 အာယတနေ၊ ဓမ္မာယတနဓမ္မဓာတ်ဖြစ်သော၊ တတ္ထိ၊ ဝိနိဗ္ဗာနေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌
 လည်း၊ ကုတောဝိကဿပိ၊ တရံတခုသောအရပ်မှ၊ အာဂတိ၊ အာဂမန်၊
 လာခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နေဝဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အာဂန္တုဗ္ဗဋ္ဌာနတာယ၊ လာ၍ရောက်အပ်သောအ
 ရပ်၏၊ အဘာဝတော၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း၊ နဂတိန္တိ၊ နဂတိဟူ
 သည်ကား၊ ကတ္ထမိ၊ တရံတခုသောအရပ်သို့၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို၊ နဝဒါမိ၊
 ဟောတော်မူ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဂန္တုဗ္ဗဋ္ဌာနတာ
 ယ၊ သွားအပ်သောအရပ်ဌာန၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်တည်း၊
 ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊
 ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ အာရမ္မဏာကရဏံ၊ အာရုံပြုခြင်းကို၊ ဌပေတော၊ ထား၍၊
 အာဂတိဂတိယော၊ လာခြင်းသွားခြင်းတို့သည်၊ နသန္တဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဌိတိ
 စုတူပပတ္တိယော၊ ဌိသဘောစုတိသဘောပဋိသန္ဓေသဘောတို့သည်လည်း၊
 နာပိသန္တဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သည်သာတည်း၊ နဝဒါမဟန္တိ၊ နဝဒါမဟံဟူ
 ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿပါဌဿ၊ ထိုပါဌ၏၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကား၊ တမ္ပိအာယတနံ၊ ထိုဓမ္မာယတနမျှဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊

ဂါမန္တရတော၊ ရွာတပါးမှ၊ ဂါမန္တရုံ၊ ရွာတပါးသို့၊ အာဂန္တတိဝိယ၊ လာသကဲ့သို့၊ နအာဂန္တဗ္ဗတာယ၊ မလာအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နအာဂတိံ၊ လာရာမဟုတ်သည်ကို၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ နဂန္တဗ္ဗတာယ၊ သွားရာမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နဂတိံ၊ သွားရာမဟုတ်သည်ကို၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ ပထဝိပဗ္ဗတာဒိ၊ မြေတောင် စသည်တို့သည်၊ တိဋ္ဌတိဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့၊ နပတိဋ္ဌာနတာယ၊ တည်ရာမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နဋ္ဌတိံ၊ ဋ္ဌသဘောမရှိသည်ကို၊ အဟံ ဝဒါမိ၊ ငါဟောတော်မူ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အပစ္စယတ္တာ၊ ပစ္စည်းတပါးနှင့်မစပ်သောကြောင့်၊ ဥပ္ပါဒါဘာဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းမရှိသောအဖြစ်ကို၊ အမတသဘာဝတ္တာ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန် သဘောရှိသောကြောင့်၊ တတော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်မှ၊ စဝနာဘာဝေါ၊ စုတေရွေ့လျောခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ တတောယေဝ၊ ထိုစုတိသဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဥပ္ပါဒါနိရောဓဘာဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်း ချုပ်ခြင်း မရှိသောအဖြစ်ကို၊ တဒုဘယပရိစ္ဆိန္နာယ၊ ထိုဖြစ်ခြင်းချုပ်ခြင်းနှစ်ပါးဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်သော၊ ဋ္ဌတိယာစ၊ ဋ္ဌသဘော၏လည်း၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ နဋ္ဌတိံ၊ ဋ္ဌသဘောမရှိသည်ကို၊ နရတိံ၊ ရတိသဘောမရှိသည်ကို၊ နဥပပတ္တိံ၊ ပဋိသန္ဓေသဘောမရှိသည်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧကဝလံပန၊ သက်သက်ကား၊ တံနိဗ္ဗာနဓမ္မံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားတော်သည်၊ အဂ္ဂပဿဘာဝတ္တာစ၊ နာမ်သဘောရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အပစ္စယတ္တာစ၊ ပစ္စည်းတပါးနှင့်မစပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကတ္တမိ၊ တစုံတခု၌၊ နပတိဋ္ဌတံ၊ မတည်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရပ်သောဋ္ဌသဘောမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားတော်၌၊ ပဝတ္တာဘာဝတောစ၊ ဖြစ်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဝတ္ထ ပဋိပက္ခတောစ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဝတ္တံဇေ၊ ဖြစ်ခြင်းမရှိသည်ကိုသာလျှင်၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ အဂ္ဂပဿဘာဝတ္ထေဝိ၊ နာမ်သဘောပင်ရှိသော်လည်း၊ ဝေဒနာဒယောဝိယ၊ ဝေဒနာစသည်တို့ကဲ့သို့၊ ကဿာမိ၊ တစုံတခု၌၊ အာရမ္မဏဿ၊ အာရုံကို၊ အနာလမ္မဏတော၊ အာရုံမပြုသောကြောင့်၊ ဥပတ္တန္တ နိရပက္ခတော၊ အထောက်အပံ့ ကိုဉ်ကွက်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာရမ္မဏမေဝ၊ အာရုံကို မယူတတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာယတနန္တိ၊ ဓမ္မာယတနဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယည္ဇဝေသဒ္ဓေါ၊ ဤဝေသဒ္ဓါကို၊ အပ္ပတိဋ္ဌမေဝ အပ္ပဝတ္တမေဝါတိပဒန္တ

ယေနာရိ၊ အပ္ပတိဋ္ဌမေဝ အပ္ပဝတ္တမေဝ ဟူသောပုဒ်နှစ်ပါးနှင့်လည်း၊ ယော
ဇေတဗ္ဗော၊ ယှဉ်အပ်၏။ ဇေသဝန္တောဒုက္ခဿာတိ၊ ဇေသဝန္တောဒုက္ခ
ဿဟူသည်ကား၊ အပ္ပတိဋ္ဌန္တိ အာဒိတိ၊ အပ္ပတိဋ္ဌဤသို့ အစရှိကုန်သော၊
ဝစနေဟိ၊ သဒ္ဓါတို့ဖြင့်၊ ဝဏ္ဏိတံ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်သော၊ ထောမိတံ၊ ခြီးပွမ်းအပ်
သော၊ ပာထာဝုတ္တလက္ခဏံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော လက္ခဏာ
ရှိသော၊ ယဒိဒံယံဣဒံနိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်တရားတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
ဇေသာဇေ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားတော်သည်သာလျှင်၊ သကလဝဋ္ဌဒုက္ခဿ၊
အလုံးစုံသောဝဋ္ဌဆင်းရဲ၏၊ အန္တောပရိယောသာနံ၊ ဆုံးရာတည်း၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တဒ္ဓမ္မဂမေဟိ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
သဗ္ဗဒုက္ခာတာဝတော၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တော၊ ဆုံးရာတည်း၊ ဣတိအယမေဝ၊ ဤဒုက္ခဆုံးရာ
သည်သာလျှင်၊ တဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရား၏၊ သဘာဝေါ၊ သဘောတည်း။
ဣတိဣဒံ အဓိပ္ပါယ်၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏။ ပဌမ
သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ပဌမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဂ-ပါရုလိဂါမဝဂ်-၂-ဒုတိယနိဗ္ဗာနသုတ်။

ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာ
နဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏၊ ပကတိယာ၊ ပကတိသဘောအားဖြင့်၊ ဂန္တိရဘာဝတော၊
နက်နဲသော သဘောရှိသောကြောင့်၊ ဒုဒ္ဓသဘာဝဒီပနံ၊ မြင်နိုင်ခဲ့သော
အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူး
ရင့်တော်မူ၏။ တတ္ထတိသံဥဒါနဂါထာယံ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ ဒုဒ္ဓသန္တိ၊
ဒုဒ္ဓသံဟူသည်ကား၊ သဘာဝဂန္တိရတ္တာစ၊ သဘောအားဖြင့်နက်နဲသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတိသုရမသဏ္ဌသဘာဝတ္တာစ၊ အလွန်သိမ်
မွေနူးညံ့သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနုပစိတ
ဉာဏသန္တာရေဟိ၊ ဖြည့်ဆည်းဘူးအပ်သော ဉာဏ်အဆောက်အဦမရှိ
ကုန်သောသူတို့သည်၊ ပဿိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒုဒ္ဓသံ၊ ဒုဒ္ဓသမည်၏။ ဟိတဒေဝသစ္စံ၊ ထိုစကား
သည်မှန်၏။ ဧတံ၊ ဤယခုဆိုလတ္တံ့သောစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ကိံ ဝုတ္တံ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူအပ်

သနည်း။ မာဂဏ္ဍိယ၊ မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယေနပညာစက္ခုနာ၊ အကြင်
 မဂ်ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော ပညာစက္ခုဖြင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အာရောဂျံ၊ ကိလေ
 သာတည်းဟူသောအနာမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဇာနေယျာသိ၊ သိရာ
 ၏၊ ပဿယျာသိ၊ မြင်ရာ၏၊ အရိယံ၊ မြတ်သော၊ တံပညာစက္ခု၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်
 နှင့်ယှဉ်သောပညာစက္ခုသည်၊ တေ၊ သင်ပုဏ္ဏားအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတေံ
 ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ အပရမ္ပိ၊ တပါးတုံလည်း၊ ဣဒဗ္ဗိခေါဌာနံဒုဒ္ဓသံ၊ ယဒိဒံသဗ္ဗ
 သင်္ခါရသမထောတိအာဒိ၊ ဣဒဗ္ဗိခေါဌာနံဒုဒ္ဓသံ၊ ယဒိဒံသဗ္ဗသင်္ခါရသမ
 ထောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယဒိဒံယော
 အယံသဗ္ဗသင်္ခါရသမထော၊ အကြင်ဝပ်သိမ်းသော သင်္ခါရတို့၏ငြိမ်းရာ
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒဗ္ဗိခေါဌာနံ၊ ဤအသုံးစုံသောသင်္ခါရတို့၏ငြိမ်းရာသည်
 လည်း၊ ဒုဒ္ဓသံ၊ မြင်နိုင်ခဲ့၏။ ။ အနတန္တံ၊ အနတ်ဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိ
 အာရမ္မဏေသုစ၊ ရူပါရုံအစရှိသောအာရုံတို့၌လည်းကောင်း၊ ကာမာဒိသု၊
 ကာမအစရှိကုန်သော၊ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌ လည်းကောင်း၊ နမနတော၊
 ညွတ်တတ်သောကြောင့်၊ တန္တိန္ဒဘာဝေန၊ ထိုအာရုံဘဝတို့၌ ညွတ်တတ်
 သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဝတ္တိတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သတ္တာနုဉ္စ၊ သတ္တဝါတို့
 ကိုလည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအာရုံဘဝတို့၌၊ နမနတော၊ ညွတ်စေတတ်သော
 ကြောင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ နတံနာမ၊ နတမည်၏၊ ဧတ္ထေဓမ္မဇာတေ၊ ဤ
 တရားသဘော၌၊ နတံ၊ ဘဝအာရုံတို့၌ ညွတ်တတ် ညွတ်စေတတ်သော
 တဏှာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဓမ္မဇာတံ၊ ထိုတရား
 သဘောသည်၊ အနတံ၊ အနတမည်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အနန္တန္တိဝိ၊ အနန္တဟူ၍လည်း၊
 ပဋ္ဌန္တိ၊ ရှုတ်ကုန်၏၊ နိစ္စသဘာဝတ္တာ၊ မြဲသော သဘောရှိသောကြောင့်၊
 အန္တိဝိရဟိတံ၊ အသုံးကင်း၏၊ အဝဝနဓမ္မံ၊ ရွှေခြင်းသဘောမရှိ၊ အနိ
 ရောဓံ၊ ချုပ်ခြင်းမရှိ၊ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကေမိပန၊ အဘယဂိရိဝါသိ ဆရာတို့သည်
 ကား၊ အနန္တန္တိပဒေသ၊ အနန္တဟူသောပုဒ်၏၊ အပ္ပမာဏန္တိ အတ္ထံ၊ ပမာဏ
 မရှိဟူသောအနက်ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧတ္ထဝ၊ ဤပုဒ်တို့တွင်လည်း၊
 ဒုဒ္ဓသန္တိဣမိနာ၊ ဒုဒ္ဓသံဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ ဒုဗ္ဗလိကရ
 ဏေဟိ၊ အားနည်းသည်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ရာဂါဒိကိလေသေဟိ၊ ရာဂ
 အစရှိသော ကိလေသာတို့သည်၊ ဝိရုကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလ

ပတ်လုံး၊ ဘာပိတတ္ထာ၊ ထုံအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္တဝနံ၊ သတ္တဝါ
 တို့၏အပစ္စယဘာဝနာ၊ အကြောင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်ကို ပွားခြင်းသည်၊
 နသုကရာ၊ မလွယ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏၊ ကိစ္ဆေန၊ ပြုငြင်သဖြင့်
 အဓိဂမနိယတံ၊ ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ နဟိသစ္စံသု
 ဒဿနန္တိ၊ ဣမိနာပိ၊ နဟိသစ္စံသုဒဿနံဟူသောဤစကားဖြင့်လည်း၊ တမေ
 ပတ္တံ၊ ထိုအနက်ကိုသာ၊ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားစွာ၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တတ္ထတသ္မိ
 ဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ သစ္စန္တိ၊ သစ္စံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း၊
 ဟိယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊ ကေနပိ၊ တစ်တစ်ခုသော၊ ပရိယာယေ
 န၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ အသန္တသဘာဝါတာဝကော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်
 ထင်ရှားမရှိသောသဘောမဟုတ်သောကြောင့်၊ ဇကန္တေနော၊ စင်စစ်သ
 ဖြင့်သာလျှင်၊ သန္တတ္ထာ၊ ပရမတ္ထသဘောဖြစ်သောကြောင့်၊ အဝိပရိတဗ္ဗေ
 န၊ မပောက်ပြန်သောအနက်အားဖြင့်၊ သစ္စံ၊ မှန်သည်မည်၏၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်
 သည်၊ သုဒဿနံ၊ မြင်လွယ်သည်၊ နဟိနဟောတိဇေ၊ မဖြစ်သလျှင်က
 တည်း၊ သုခေန၊ လွယ်သဖြင့်၊ ပဿိတဗ္ဗံ၊ မြင်အပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 သုပရိမ္ပိကာလံ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံးသော်လည်း၊ ဗုည
 ဉာဏသမ္ဘာရေ၊ ဗုညသမ္ဘာရေ ဉာဏသမ္ဘာရေတို့ကို၊ သမာနေန္တေဟိ၊
 ကောင်းစွာ ဆောင်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ကသိရေနေဝ၊ ပင်ပန်းသဖြင့်
 သာလျှင်၊ သမဓိဂန္တဗ္ဗတော၊ ကောင်းစွာရအပ်ရောက်အပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း၊ တယောဟိတတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိစ္ဆေနမေအဓိဂတန္တိ၊ ကိစ္ဆေနမေအဓိဂတံဟူ၍၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိစ္ဆေန၊ ဆင်းရဲပြုငြင်သဖြင့်၊ မေမဟာ၊ ငါ
 သည်၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်၏၊ ပဋိဝိဒ္ဓါတဏှာဇာနတောပဿတောနတ္ထိနတိ
 တိ၊ ပဋိဝိဒ္ဓါတဏှာဇာနတော ပဿတောနတ္ထိ နဟိဟူသည်ကား၊ တဉ္စ
 နိရောဓသစ္စံ၊ ထိုနိရောဓသစ္စာကိုလည်း၊ သန္တိ၊ ကိရိယာဘိသမယဝသေန၊
 မျက်မှောက်ပြု၍သိခြင်း၏အတွင်းအားဖြင့်၊ အဘိသမေန္တေန၊ ထိုးထွင်း၍
 သိသဖြင့်၊ ဝိသယတောစ၊ အရာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စတောစ၊ ကိစ္စ
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏတောစ၊ အာရုံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 အာရမ္မဏပဋိဝေဒေနစ၊ အာရုံကိုထိုးထွင်း၍သိသဖြင့် လည်းကောင်း၊ အ
 သမ္မောဟပဋိဝေဒဝသေနစ၊ မတွေမဝေ ထိုးထွင်း၍သိသည်၏အတွင်းအား
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ပဋိဝိဒ္ဓမည်၏၊ ပရိညာဘိသမယဝသေန၊ ပရိညာ
 ဘိသမယ၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊ ဘာဝနာဘိသမယဓ

သေန၊ ဘာဝနာဘိသမယ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မဂ္ဂသတ္တဉ္စ၊ မဂ္ဂသတ္တာကိုလည်း
 အသဓမ္မောဟတော၊ မတွေဝေသောအားဖြင့်၊ ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်
 သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဟာနာဘိသမ
 ယဝသေန၊ ပဟာနာဘိသမယ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အသဓမ္မောဟတော
 စ၊ မတွေဝေသော အားဖြင့်လည်း၊ တဏှာ၊ တဏှာကို၊ ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုး
 ထွင်း၍သိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လည်း၊ စတ္တာရိသဗ္ဗာနိ၊
 လေးပါးသောသတ္တာတို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ အရိယ
 မဂ္ဂပညာယ၊ အရိယမဂ်ပညာဖြင့်၊ ဇာနတော၊ သိသောသူအား၊ ပဿတော
 မြင်သောသူအား၊ ဘဝါဒီသု၊ ဘဝအစရှိသည်တို့၌၊ နုတိဘူတာ၊ ညွတ်
 တတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တဒဘာဝေ၊
 ထိုတဏှာမရှိသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗဿ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ ကိလေသဝဋ္ဋဿ၊
 ကိလေသဝဋ်၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
 ကမ္မဝိပါကဝဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဝဋ်ဝိပါကဝဋ်တို့၏၊ အသမ္ဘဝေါယေဝ၊ မဖြစ်သင့်
 ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ တေသံတိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အနဝသေသဝဋ္ဌဒုက္ခ
 ဝူပသမဟေတုဘူတံ၊ အကြွင်းမရှိသောငှါဆင်းရဲငြိမ်းခြင်း၏အကြောင်း
 ဖြစ်သော၊ အမတမဟာနိဗ္ဗာနဿ၊ အမတမဟာနိဗ္ဗာန်၏၊ အာနုဘာဝံ၊
 အာနုဘော်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်
 သောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဒုတိယသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဒုတိယသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဂ-ပါရုလိဂါမဝဂ်-၃-တတိယနိဗ္ဗာနသုတ်။

တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ အထခေါ ဘဂဝါဇေတမတ္ထံ၊ ဝိဒိတွာတိ၊
 အထခေါဘဂဝါဇေတမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနေကပရိယာယေန၊ တပါးမကများစွာသော
 အကြောင်းဖြင့်၊ သံသာရဿ၊ သံသရာ၏၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ပကာသေ
 တွာ၊ ပြတော်မူလို၍၊ တဒုပသမနာဒိဝသေန၊ ထိုသံသရာမှငြိမ်းခြင်းအစရှိ
 သောအစွမ်းအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနပဋိသံယုတ္တာယ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သည့်သော၊ ဓမ္မ
 ဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်းနှင့်စပ်သော၊ ကထာယ၊ စကားဖြင့်၊ တေသံ

ထိက္ခန္ဓာနံ၊ ထိရဟန်းတို့၏၊ ဇောံ၊ ဤအကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ အယံသံသာရော၊ ဤသံသရာကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝိဇ္ဇာဒီဟိ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သဟေတုကော၊ အကြောင်းနှင့်တကွ၊ ပကာသိတော၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ တဒုပသမဿ၊ ထိုသံသရာငြိမ်းရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနဿဗန၊ နိဗ္ဗာန်၏ကား၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ နပကာသိတော၊ ပြတော်မူအပ်၊ တပဒိတံ၊ ဣဒံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊ အဟေတုကံ၊ အကြောင်းကင်းလျက်၊ သန္တိကဗ္ဗပရမတ္ထေန၊ မဖောက်မပြန်ဖြစ်သောသကောအားဖြင့်၊ ကဝံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဥပလက္ခတိ၊ ရအပ်သနည်း၊ ဣတိဇေသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံအစည်သည်၊ အဟောကိရ၊ ဖြစ်သတဲ့၊ အထတသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသံဘိက္ခန္ဓာနံ၊ ထိရဟန်းတို့၏၊ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ဝိပဓိတက္ကသင်္ခါတံ၊ ဖောက်ပြန်၍ကြံခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဇောံ၊ အတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ တေသံဘိက္ခန္ဓာနံ၊ ထိရဟန်းတို့၏၊ ဝိမတိဝိမေနတ္ထဉ္စေဝ၊ ယံဌားခြင်းကို ပျောက်ကင်းစေခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ သမဏာဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်း၊ ဝုဇ္ဈာားတို့၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ နိဗ္ဗာနန္တိ ဝါစာဝတ္ထု၊ ဧတ္ထမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောစကားမျှသာတည်ရာရှိ၏၊ နိဗ္ဗာနံနာမ၊ နိဗ္ဗာန်မည်သည်ကား၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ အနုပလက္ခမာနသဘာဝတ္ထာ၊ မရအပ်သောသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လောကသယတိကာဒယောဝိယ၊ လောကသယတိကအစရှိသောသူတို့ကဲ့သို့၊ ဝိပ္ပဋိပန္နာနံ၊ ဖောက်ပြန်သဖြင့်သိကုန်သောသူတို့၏၊ ဗဟိန္ဒါစ၊ သာသနာပဉ္စလည်း၊ ဝုဋ္ဌဒိဋ္ဌိဝတိကာနံ၊ များစွာသော မိစ္ဆာအယူရှိကုန်သောသူတို့၏၊ မိစ္ဆာဝါဒဘူနတ္ထု၊ မိစ္ဆာအယူကိုချိုးဖြတ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အမတမဟာနိဗ္ဗာနဿ၊ အမတမဟာနိဗ္ဗာန်၏၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ အတ္ထိဘာဝဒိပနံ၊ ရှိသောအဖြစ်ကိုပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဥဒါနံဒေသနာတော်၌၊ အဇာတံအဘူတံ အကတံအသင်္ခတန္တိ၊ အဇာတံအဘူတံအကတံအသင်္ခတံဟူကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဒါနံ၊ ပုဒ်တို့သည်၊ အဉ္စမညဝေဝစနာနိ၊ အချင်းချင်းဝေဝစုံပရိယာယ်စကားလွယ်သဒ္ဒါတို့တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝေဒု

နာဒယော၊ ဝေဒနာစသည်တို့သည်၊ ဟေတုပစ္စယသမဝါယသင်္ခါတာယ၊
 ဟေတုပစ္စယသမဝါယဟုဆိုအပ်သော၊ ကာရုဏသာမဂ္ဂိယာ၊ အကြောင်း
 ၏ညိညွတ်ခြင်းဖြင့်၊ ဇာတံပိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ နဇာတံ၊ ဟေတုပစ္စယသမဝါ
 ယဟုဆိုအပ်သောအကြောင်းညိညွတ်သဖြင့်မဖြစ်၊ ဝေဒနာဒယော၊ ဝေဒနာ
 စသည်တို့သည်၊ ဟေတုပစ္စယသမဝါယသင်္ခါတာယ၊ ဟေတုပစ္စယသမ
 ဝါယဟုဆိုအပ်သော၊ ကာရုဏသာမဂ္ဂိယာ၊ အကြောင်း၏ညိညွတ်ခြင်း
 ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တံပိယ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ နနိဗ္ဗတ္တံ၊ မဖြစ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်
 အဇာတံ၊ အဇာတမည်၏၊ ကာရုဏန၊ အကြောင်းနှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ သယ
 မေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်၊ နဘူတံနပါတုဘူတံနဥပ္ပန္နံ၊ ထင်ရှားမဖြစ်၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ အဘူတံ၊ အဘူတမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဇာတတ္တာ
 စ၊ မဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဘူတတ္တာစ၊ ထင်ရှားမဖြစ်သော
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယေနကေနပိ၊ အမှတ်မရှိတစုံတခုသော၊ ကာရုဏ
 န၊ အကြောင်းသည်၊ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ အကတံ၊
 အကတမည်၏၊ ဇာတဘူတကတဘာဝေါစ၊ ဇာတအဖြစ် ဘူတအဖြစ်
 ကတအဖြစ်သည်လည်း၊ နာမဉ္စပါနံ၊ နာမ်ရပ်ဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခါတဓမ္မာနံ၊
 သင်္ခါတတရားတို့အား၊ ဟေတုပိ၊ ဖြစ်၏၊ အသင်္ခါတသဘာဝဿ၊ အသင်္ခါတ
 သဘောရှိသောနိဗ္ဗာန်တရားအား၊ နဟေတုပိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိဣမဿအတ္ထဿ၊
 ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ အသင်္ခါတန္တိ၊ အသင်္ခါတံဟူ၍၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟေါတေဝံမူအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဋိလောမတေ၊ ပဋိလောမအား
 ဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဓမ္မာ၊ သိအပ်၏၊ သမေစ္စသန္တု၊
 ယျ၊ ကောင်းစွာရောက်၍၊ ပစ္စယေဟိ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ သင်္ခါတံ၊ သင်္ခါတမည်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သင်္ခါတံ၊
 အကြောင်းတရားတို့သည်ကင်း၍ပြုအပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ သင်္ခါတလက္ခဏ
 ရဟိတံ၊ သင်္ခါတလက္ခဏာမှကင်း၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ အသင်္ခါ
 တံ၊ အသင်္ခါတမည်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနေကေဟိ၊ တပါးမကများစွာ
 ကုန်သော၊ ကာရုဏဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိသဘာဝေ၊ ဖြစ်ခြင်းသ
 ဘာဝသည်၊ ပဋိသိန္ဓေ၊ ပြီးလတ်သည်ရှိသော်၊ ဧကေနေဝ၊ တပါးသာလျှင်
 ဖြစ်သော၊ ကာရုဏန၊ အကြောင်းသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ သိယာနုခေါ၊
 ဖြစ်ရာသလော၊ ဣတိအာသင်္ကာယ၊ ဤသို့ယုံမှားသင်္ကာ ဖြစ်ရာရှိသော
 ကြောင့်၊ ကေနပိ၊ တစုံတခုသောအကြောင်းသည်၊ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ အကတန္တိ၊ အကတံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊

ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ အပစ္စယံ၊ အကြောင်းကင်းသည်၊ သမာနုဗ္ဗိသမာနံ ဇေဝံ၊ ဖြစ်သည်
 ရှိသော်သာလျှင်၊ ဣဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်၊ သယမေဝနုခေါ၊ မိမိအလိုလိုသာ
 လျှင်၊ ဘူတံပါတုဘူတံ၊ ထင်စွာဖြစ်လေသလော၊ ဣတိအာသကံသယ၊ ဤသို့
 ယုံမှားဖြစ်ရာရှိသောကြောင့်၊ တံနိဝတ္တနတ္ထံ၊ ထိုယုံမှားခြင်းကိုနစ်စေခြင်း
 အကျိုးငှါ၊ အဘူတန္တိ၊ အဘူတံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧတဿ
 နိဗ္ဗာနဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၏၊ အယည္ဇအသင်္ခတာ၊ ကတာဘူတဘာဝေါ၊ ဤအ
 သင်္ခတာအကတအဘူတအဖြစ်သည်လည်း၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊
 အဇာတဓမ္မတ္တာ၊ အဇာတသဘောရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊
 အဇာတန္တိ၊ အဇာတံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ စတုန္နတ္ထိ၊
 လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတသံပဒါနံ၊ ထိုပုဒ်တို့၏၊ သတ္ထကဘာဝံ၊
 အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ တယိဒံတံဣဒံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်
 ကို၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေတိ၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေဟူ၍၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထသဘော
 အားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏၊ အတ္ထိဘာဝေါ၊ ရှိသောအဖြစ်ကို၊ ပဝေဒိတော၊
 သိစေတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထတသ္မိ၊
 ဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ဥဒါနန္တေန၊ ဥဒါန်းကျူးတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေတိ၊ ဘိက္ခဝေဟူ၍၊ အာလပနေ၊ ခေါ်တော်မူ
 ရာ၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္ထာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေအဇာတံအဘူတံအကတံ အသင်္ခတာန္တိ၊
 အတ္ထိဘိက္ခဝေအဇာတံအဘူတံအကတံအသင်္ခတံဟူ၍၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်
 မူပြီး၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမိန့်တော်မူသောစကား၌၊ ဟေတုံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒေသ
 နန္တော၊ ပြုတော်မူလိုရကား၊ နောစတံဘိက္ခဝေတိအာဒိ၊ နောစတံဘိက္ခဝေ
 ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုနောစတံ
 ဘိက္ခဝေစသောစကား၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ သပေခိပဇ္ဇော၊
 အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဇာတာဒိသဘာဝါ
 အဇာတအစရှိသောသဘောရှိသော၊ အသင်္ခတာစာတု၊ အသင်္ခတာစာတ်
 သည်၊ ယဒိနာဝိသယာနသိယာ၊ အကယ်၍ မဖြစ်အံ့၊ ဣလောကေ၊
 ဤလောက၌၊ ဇာတာဒိသဘာဝဿ၊ ဇာတစသောသဘောရှိသော၊ ခုပါဒိ
 ခန္ဓပဉ္စကသင်္ခါတဿ၊ ရုပ်စသောခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော၊
 သင်္ခါရဂတဿ၊ သင်္ခါရအရ၏၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းသည်၊ အန
 ဝသေသဂူပသမော၊ အကြွင်းမဲ့ငြိမ်းခြင်းသည်၊ နပညာယေယျ၊ မထင်ရား

နဥပလက္ခယျ။ မရေပေ။ နဿန္တ ဝေယျ။ မဖြစ်ရာ။ ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်
 ၏။ နိဗ္ဗာန်။ နိဗ္ဗာန်ကို။ အာရမ္မဏံကတော။ အာရုံပြု၍။ ပဝတ္တမာနာ။ ဖြစ်ကုန်
 သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိအာဒယော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိကုန်သော။ အရိယမဂ္ဂပညာ။
 အရိယမဂ်ပညာတို့သည်။ အနဝသေသကိလေသော။ အကြွင်းမရှိသောကိ
 လေသာတို့ကို။ သမုန္တိန္ဒန္တိ။ ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်၏။ ဧတနံ။ ထိုကြောင့်။
 ဧတ္ထ။ ဤနိဗ္ဗာန်၌။ သဗ္ဗဿဝိ။ အသုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဝဇ္ဇဒုက္ခဿ။ ဝဋ်ဆင်း
 ရဲ၏။ အပဝတ္တိ။ မဖြစ်ခြင်းသည်။ အပဂမော။ ဖဲခြင်းသည်။ နိဿရဏံ။
 ထွက်မြောက်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ။ ထင်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဗျတိဓေကဝသေ
 န။ ဗျတိရိက်၏အစွမ်းဖြင့်။ နိဗ္ဗာနဿ။ နိဗ္ဗာန်၏။ အတ္ထိဘာဝံ။ ရှိသောအဖြစ်
 ကို။ ဒေသတော။ ပြတော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ အန္တယဝသေနပိ။ အ
 လျော်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ တံ။ ထိုနိဗ္ဗာန်ရှိသောအဖြစ်ကို။ ဒေသတံ။
 ပြတော်မူခြင်းငှါ။ ယသ္မာစခေါတိအာဒိ။ ယသ္မာစခေါဤသို့ အစရှိသော
 စကားကို။ ဝတ္ထံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ တံဝစနံ။ ထိုစကားသည်။ ဝတ္ထတ္ထမေ
 ဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဧတ္ထစ။ ဤအရာ၌လည်း။
 ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ အပစ္စယာဓမ္မာအသင်္ခတာဓမ္မာ။ အတ္ထိဘိက္ခဝေ
 တဒါယတနံ ဟတ္ထနေဝပထဝီ။ ဣဒ္ဓိစေါဌာနံ ဒုဒ္ဓသံယဒိဒံသဗ္ဗသင်္ခါရ
 သမထော သဗ္ဗပဓိပဒ္ဓိ နိဿဂ္ဂေါ။ အသင်္ခတာဉ္စဝေါ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မံဒေ
 သိဿာမိအသင်္ခတ ဂါမိနိဗ္ဗပဒ္ဓိပဒန္တိအာဒိဟိ။ အပစ္စယာဓမ္မာ အသင်္ခ
 တာဓမ္မာ။ အတ္ထိဘိက္ခဝေ တဒါယတနံဟတ္ထနေဝပထဝီ။ ဣဒ္ဓိစေါဌာနံ
 ဒုဒ္ဓသံယဒိဒံ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထော သဗ္ဗပဓိပဒ္ဓိနိဿဂ္ဂေါ။ အသင်္ခတာဉ္စ
 ဝေါဘိက္ခဝေ ဓမ္မံဒေသိဿာမိအသင်္ခတ ဂါမိနိဗ္ဗပဒ္ဓိပဒံ ဤသို့အစရှိကုန်
 သော။ အနေကေဟိ။ များစွာကုန်သော။ သုတ္တပဒေဟိစ။ သုတ်ပုဒ်တို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း။ အတ္ထိဘိက္ခဝေ အဇာတန္တိ ဣဒ်နာပိစသုတ္တေန။ အတ္ထိ
 ဘိက္ခဝေအဇာတန္တိဣဒ်နာပိစဟူသောသုတ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ။ နိဗ္ဗာ
 နဓာတ်၏။ ပရမတ္ထတော။ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ သန္တာဝေါ။ ထင်ရှားရှိသော
 အဖြစ်ကို။ သဗ္ဗလောကံစပ်သိမ်းသောလောကကို။ အနုကမ္မမာနေန။ အစဉ်
 သနားတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန။ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဒေသိ
 တော။ ဟောတော်မူအပ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တတ္ထ။ ထိုနိဗ္ဗာန်၌။ အပစ္စက္ခ
 ကာရိနံပိ။ မျက်မှောက်မပြုရကုန်သေးသော်လည်း။ ဝိညာနံ။ ပညာရှိတို့အား။
 ကင်္ခါဝါ။ တွေးတောခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိမတိဝါ။ ယုံမှားခြင်းသည်
 လည်းကောင်း။ ယဒိပိ။ အကယ်၍လျှင်။ နတ္ထိယေဝ။ မရှိသလျှင်ကတည်း။

ပန။ ထိုသို့မရှိသော်လည်း၊ ဒဿနေယျဗုဒ္ဓိနော၊ ဒဿနေယျဗုဒ္ဓိဖြစ်ကုန်
သော၊ ယေဝုပ္ပလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထို
ဒဿနေယျ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝိမတိဝိနောဒနတ္ထံ၊ တွေးတော ယုံမှားခြင်းကို
ပျောက်ခြင်းငှါ၊ ဣတ္ထိ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပါယနိဒ္ဓါရုဏမုခေန၊ အဓိပ္ပါယ်ထုတ်
ခြင်းကိုအရင်းမူသဖြင့်၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ယုတ္တိဝိစာရဏာ၊
ယုတ္တိကိုစိစစ်ခြင်းတည်း၊ ပရိညေယျတာယ၊ ပရိညေယျအဖြစ်ဖြင့်၊ သဥတ္တ
ရာနံ၊ သဥတ္တရဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမာနုဉ္စ၊ ကာမတရားတို့၏လည်းကောင်း၊
ရူပါနုဉ္စ၊ ရူပတရားတို့၏လည်းကောင်း၊ ပဋိပက္ခဘူတံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍
ဖြစ်သော၊ တဗ္ဗိဒ္ဓုရသဘာဝံ၊ ထိုကာမရူပတရားတို့မှဝေးသောသဘောရှိ
သော၊ နိဿရဏံ၊ ပစ္စုပ္ပန်မြောက်ခြင်းသည်၊ ပညာယတိယထာ၊ ထင်သကဲ့
သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တံသဘာဝါနံ၊ ထိုကာမရူပသဘောရှိကုန်သော၊
သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခတဓမ္မာနံ၊ သင်္ခတဖြစ်ကုန်
သောတရားတို့၏၊ ပဋိပက္ခဘူတေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တဗ္ဗိ
ဒ္ဓုရသဘာဝေန၊ ထိုသင်္ခတတရားတို့မှဝေးသောသဘောရှိသော၊ နိဿရ
ဏေန၊ နိဿရဏသဘောသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏၊ စ၊ ဆက်၍
ဆိုဦးအံ့၊ ယံဧတံနိဿရဏံ၊ အကြင်သို့သောနိဿရဏ သဘောသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုနိဿရဏသဘောသည်၊ အသင်္ခတဓာတု၊ အသင်္ခတ
ဓာတ်မည်၏၊ ကိဉ္စတိယျော၊ ဆိုဘွယ်အလွန်ကားအဘယ်နည်း၊ သင်္ခတ
ဓမ္မာရမ္မဏံ၊ သင်္ခတတရားလျှင်အာရုံရှိသော၊ ဝိပဿနာဥာဏံ၊ ဝိပဿနာ
ဥာဏ်လည်းကောင်း၊ အဝိ၊ ထိုမှတပါး၊ အနုလောမဥာဏမ္ဘိ၊ အနုလောမ
ဥာဏ်သည်လည်းကောင်း၊ ကိလေသသမုဇ္ဈေဒဝသေန၊ ကိလေသာကို
ဖြတ်ခြင်း၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ပဇဟိတံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်
နိုင်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သမ္ပတိသစ္စာရမ္မဏံ၊ သမ္ပတိသစ္စာလျှင်အာရုံရှိ
သော၊ ပဌမဇ္ဈာနာဒိသု၊ ပဌမဈာန်စသည်တို့၌၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်၊ ဝိက္ခမ္ဘ
နဝသေနဝ၊ ဝိက္ခမ္ဘ နပဟာနံ၏သတ္တိအတွင်းအားဖြင့် သာလျှင်၊ ကိလေ
သေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ပဇာဟတိ၊ ပယ်စွန့်နိုင်၏၊ သမုဇ္ဈေဒဝသေန၊
သမုဇ္ဈေဒပဟာနံ၏အတွင်းအားဖြင့်၊ နဇဟတိ၊ မပယ်စွန့်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သင်္ခတဓမ္မာရမ္မဏသမ၊ သင်္ခတတရားလျှင်အာရုံရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊
သမ္ပတိ သစ္စာရမ္မဏသမ၊ သမ္ပတိသစ္စာလျှင် အာရုံရှိသည်လည်းဖြစ်
သော၊ ဥာဏသ၊ ဥာဏ်သည်၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သမုဇ္ဈေဒ
ပဟာနေန၊ သမုဇ္ဈေဒအားဖြင့်ပယ်ခြင်း၌၊ အသမတ္တဘာဝဂတာ၊ မတွင်း

နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တေသံကိလေသာနံ၊ ထိုကိလေသာတို့ကို၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာနကရဿ၊ သမုဇ္ဈေဒအားဖြင့်ပယ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏဿ၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏ်၏၊ တဒုဘယပိပရိတသဘာဝေန၊ ထိုအာရုံနှစ်ပါးမှ ဖောက်ပြန်သော သဘောရှိသော၊ အာရမ္မဏေန၊ အာရုံသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏၊ သာ၊ ထိုအရိယမဂ္ဂ၏ အာရုံသည်၊ အသင်္ခတဓာတု၊ အသင်္ခတဓာတ်မည်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေ၊ အဘေတံအဘူတံအကတံအသင်္ခတန္တိ၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေအဘေတံအဘူတံအကတံအသင်္ခတံဟူသော၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ အတ္ထိဘာဝဇေတကံ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြတတ်သော၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤအတ္ထိဘိက္ခဝေအစရှိသောစကားသည်၊ အဝိပရိတတ္ထံ၊ မဖောက်မပြန်မှန်သောသဘောရှိ၏၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတတ္ထာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ အဝိပရိတတ္ထံ၊ မဖောက်မပြန်၊ ပရမတ္ထံ၊ မြတ်သောမြတ်သောအနက်ရှိ၏၊ တံဥဒါနာရဏံ၊ ထိုစကားကိုမြဲမြံစေတတ်သော ဥဒါနာရဏ်စကားသည်၊ ယထာကတမံ၊ အတယ်နည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာအနိစ္စသဗ္ဗေသင်္ခါရာနုက္ခာသဗ္ဗေဓမ္မာအနတ္တာတိယထာ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာအနိစ္စသဗ္ဗေသင်္ခါရာနုက္ခာ သဗ္ဗေဓမ္မာအနတ္တာ ဟူသကဲ့သို့တည်း၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ နိဗ္ဗာနသဒ္ဓေါ၊ နိဗ္ဗာနသဒ္ဓါသည်၊ ကတ္ထမိ၊ အချို့သော၊ ဝိသယော၊ အရာ၌၊ ယထာဘူတပရမတ္ထဝိသယော၊ အကြင်အကြင်ဟုတ်မှန်တိုင်းသောပရမတ္ထတရားမျှင်အရာရှိ၏၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဥပစာရမတ္ထဝုတ္တိသမ္ဘဝတော၊ ဥပစာရမျှဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ သေယျဿာပိ၊ ဥပမာအတယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ သိဟသဒ္ဓေါယထာ၊ သိဟသဒ္ဓါကဲ့သို့တည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အသင်္ခတဓာတု၊ အသင်္ခတဓာတ်သည်၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ အတ္ထိ၊ ထင်ရှားရှိ၏၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဣတရတဗ္ဗိပရိတပိနိမုတ္တသဘာဝတ္ထာ၊ ဤအသင်္ခတဓာတ်မှတစ်ပါးသောထိုအသင်္ခတဓာတ်မှဖောက်ပြန်သောအသင်္ခတဓမ္မမှလွတ်သောသင်္ခတဓမ္မ၏ ဖြစ်သင့်သော သဘောရှိသော ကြောင့်တည်း၊ သေယျဿာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပထဝီဓာတုဝေဒနာစာတိယထာ၊ ပထဝီဓာတုဝေဒနာစာ၍သို့အစရှိ

သည်တို့ကဲ့သို့။ ဇေယျာဓိဟိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ နယေဟိ၊ နည်းတို့ဖြင့်၊
အတ္တတောဝိ၊ အနက်အားဖြင့်လည်း၊ အသင်္ခတာယ ဓာတုယာ၊ အသင်္ခတ
ဓာတ်၏၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ အတ္ထိတာဝေါ၊ ရှိသောအဖြစ်ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တတိယသုတ္တဝတ္ထနာ၊ တတိယသုတ်၏အပွင့်
သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဂ-ပါရလိဂါမဝဂ်-၄-စတုတ္ထနိဗ္ဗာနသုတ်

စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ အထခေါဘဂဝါဇေတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ အထ
ခေါဘဂဝါဇေတမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနေက ပရိယာယေန၊ တပါးမက များစွာသော
အကြောင်းဖြင့်၊ သန္ဓဿနာဒိဝသေန၊ သန္ဓဿနအစရှိသည်၏အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနပဋိသံယုတ္တာယ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရား
ဟောခြင်းနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ကထာယ၊ စကားဖြင့်၊ တေသံသိက္ခန္တံ၊ ထိုရ
ဟန်းတို့အား၊ ဇေတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိက္ခိရေ၊ ဖြစ်သတဲ့၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အမတာယ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ အမ
တနိဗ္ဗာနဓာတ်၏၊ အနေကာကာရဝေါကာရာနံ၊ တပါးမက များစွာသောအ
ခြင်းအရာတို့နှင့်ငြိမ်းကုန်သော၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးဆက်ကို၊ ဒဿန္တေန၊
ပြတော်မူသဖြင့်၊ အညဿာဓာရဇဏာ၊ သူဝ၊ ပါးတို့နှင့်ဆက်စပ်သော၊ အ
ယံအာနုဘာဝေါ၊ အကြင်အာနုဘော်ကို၊ ပကာသိတော၊ ပြတော်မူအပ်၏၊
အဓိဂမူပါယောပန၊ ရခြင်း၏ အကြောင်းကိုကား၊ နတာသိတော၊ ဟော
တော်မူအပ်၊ ကတံပဋိပစ္စန္တေဟိ၊ အတပသ်သို့ကျင့်ကုန်သဖြင့်၊ အဋ္ဌေဟိ၊
ငါတို့သည်။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို၊ ခေါ၊ အဟုတ်သဖြင့်၊ အဓိဂန္ဓဗ္ဗာနုရေအပ်
ကုန်မည်နည်း၊ ဣတိပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံအစီသည်။ အဟောသိ
က္ခိရေ၊ ဖြစ်သတဲ့၊ အထတသ္မိံ ကါလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
တေသံသိက္ခန္တံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ယထာဘူတပရိဝိတက္ကသင်္ခါတံ၊ အကြင်
အကြင်ဟုတ်မှန်တိုင်းသောအကြံဟုဆိုအပ်သော၊ ဇေတံအတ္ထံ၊ ဤအနက်
ကို၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ
တော်မူ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ တဏှာဝသေန၊ တဏှာ၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကတ္ထမိ၊ တစုံတခု၌၊ အနိသိတဿ၊ မငြိသော၊ ပဿန္နကာ

ယမိတ္တဿ၊ ပြိမ်းချမ်းသောကိုယ်စိတ်ရှိသော၊ စိတ်ပစ္စုပ္ပန်ဿ၊ 'စိတ်ပစ္စုပ္ပန်' သွားသော၊ စိပဿန္တဿ၊ စိပဿနာရှုသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အရိယမဂ္ဂန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ တဏှာပဟာနေန၊ တဏှာကိုပယ်သဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနာဓိဂမဝိတာဝနံ၊ နိဗ္ဗာန်ခြင်းကို ထင်စွာပြုတတ်သော၊ ဣဝံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေဝိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထတေသုဥဒါနသဒ္ဓပဗန္ဓေသု၊ ထိုဥဒါန်းပါဌသဒ္ဓါ၏အစဉ်တို့တွင်၊ နိဿိတဿစလိတန္တိ၊ နိဿိတဿစလိတံဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိသင်္ခါရေ၊ ရုပ်အစရှိသောသင်္ခါရတရားတို့ကို၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်၊ နိဿိတဿ၊ မြှီသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ စလိတံ၊ တုန်လှုပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတံ၊ ဤရုပ်စသောသဘောသည်၊ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း၊ ဧသော၊ ရုပ်စသောသဘောသည်၊ မမ၊ ငါ၏အတ္တ၊ ကိုယ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်၊ ဝိဗ္ဗန္တိတံ၊ တုန်လှုပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အပဟိနတဏှာဒိဋ္ဌိကဿ၊ မပယ်အပ်သေးသော တဏှာဒိဋ္ဌိရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သုခါဒိသု၊ သုခအစရှိသည်တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တာနိ၊ ထိုသုခသည်တို့ကို၊ အဘိတုယျ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်နင်း၍၊ ဝိဟရိတု၊ နေခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တဿ၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ မစွမ်းနိုင်သောကြောင့်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယာမိ၊ ခံစား၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဝါဟဝသေန၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဖြင့်ယူသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကုသလပဝတ္တိတော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ မိတ္တသန္တာနဿ၊ စိတ်အစဉ်၏၊ ကုသလပဝတ္တိတော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်းမှ၊ စလနံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်၊ ကမ္မနံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဝက္ခလိတံ၊ မချွတ်ချော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ အနိဿိတဿစလိတံ နတ္ထိတိ၊ အနိဿိတဿစလိတံနတ္ထိ ဟူသည်ကား၊ ယောပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ဝိသုဒ္ဓိပဋိပဒံ၊ စင်ကြယ်သောအကျင့်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇန္တဿ၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ သမထဝိပဿနာဟိ၊ သမထဘာဝနာဝိပဿနာ ဘာဝနာတို့ဖြင့်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိယော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ ခွါ၍၊ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္မသန္တာ၊ သုံးသပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တံတဏှာဒိဋ္ဌိံ၊ ထိုတဏှာဒိဋ္ဌိကို၊ အနိဿိတဿ၊ မမြှီသော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာရုဏဿ၊ အကြောင်း

တို့၊ သုဗ္ဗိက္ခန္တိတတ္ထာ၊ ကောင်းစွာခွါအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယထာ
 ဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ စလိတံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်၊ ဝိပ္ပန္နိ
 တံဝါ၊ ပြင်းစွာတုန်လှုပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ စလိတေအသ
 တိတိ၊ စလိတေအသတိဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဆို
 အပ်ခဲ့ပြီးသော၊ စလိတေ၊ စိတ်အစဉ်၏တုန်လှုပ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောတဏှာ
 ဒိဋ္ဌိသည်၊ အသတိ၊ မရှိသော်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဂါဟာ
 တဏှာဂါဟဒိဋ္ဌိဂါဟတို့သည်၊ နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်း
 အရာဖြင့်၊ ဝိဝိပဋ္ဌိပန္နာယ၊ ဝိဝိစသည်သို့သွားသော၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿ
 နာဖြင့်၊ တံ၊ ထိုဝိပဿနာကို၊ ဥပက္ကမေန္တဿ၊ လုံ့လပြုသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ပဿန္တိတိ၊ ပဿန္တိဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာစိတ္တသဟာဇာတာနံ၊ ဝိပဿနာ
 စိတ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ကာယစိတ္တာနံ၊ ဂိုဏ်
 စိတ်တို့၏၊ သာဓုန္တ ကာရုကိလေသဂူပသမေန၊ ပူပန်ခြင်းကိုပြုတတ်သော
 ကိလေသာငြိမ်းခြင်းဖြင့်၊ ဒုဝိဓဝိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊
 ပဿန္တိ၊ ပဿန္တိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဿန္တိယာသတိနုတိနုဟောတိတိ၊
 ပဿန္တိယာသတိနုတိနုဟောတိ ဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေန၊ ရှေးဖြင့်၊ အပရံ၊
 နောက်ကို၊ ဝိသေသယုတ္တာယ၊ အထူးပြုသည်နှင့်ယှဉ်သော၊ ပဿန္တိပဿ၊
 ငြိမ်းခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အနဝဇ္ဇာသုခါဓိဋ္ဌာနံ၊ အပြစ်မရှိသောချင်း
 သာ၏တည်ရာဖြစ်သော၊ သမာဓိ၊ သမာဓိကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ တံ၊
 ထိုသမာဓိကို၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊ သမကရဏေန၊ ဈာန်သည်ကိုပြုသဖြင့်၊
 သမထဝိပဿနံ၊ သမထဝိပဿနာဟု ဆိုအပ်သော၊ ယုဂနန္တံ၊ အစုံဖြစ်
 သောတရားကို၊ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍၊ မဂ္ဂပရံပရာယ၊ မဂ်အဆက်ဆက်
 ဖြင့်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ခေပေန္တဿ၊ ကုန်စေသော ယောဂိ
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာမတဝါဒီသု၊ ကာမတဝစသည်တို့၌၊ နမနတော၊ ညွတ်
 သောကြောင့်၊ နုတိတိ၊ နုတိဟူ၍၊ သဒ္ဓနာမာ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော၊
 တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂက္ခဏေ၊ အရဟတ္တဂေါဓဏ၌၊ အနဝ
 သေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အနုပ္ပတ္တိဓမ္မံ၊
 တဖန်မဖြစ်ခြင်းသဘောသို့၊ အပါဒိတတ္ထာ၊ ရောက်စေအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ နုဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 နုတိယာအသတိတိ၊ နုတိယာအသတိ ဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊
 အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ တဏှာယ၊ တဏှာကို၊ သုပ္ပတိနတ္ထာ၊ ကောင်းစွာပယ်
 အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘဝါဒိအတ္ထာယ၊ တဝစသည်၏အကျိုးငှါ၊

အလယနိကာန္တိ ပရိယုဋ္ဌာနေ၊ ကပ်ပြခြင်းတပ်ခြင်း ထိုးကျင့်ခြင်းသည်၊
 အသတိ၊ မရှိသော်၊ အာဂတိဂတိနဟောတီတိ၊ အာဂတိဂတိနဟောတိ
 ဟူသည်ကား၊ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣမေဤလော
 ကသို့၊ အာဂတိအာဂမနံ၊ လာခြင်းသည်၊ ဂတိဝသေန၊ ဂတိ၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ဂတိဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်၊ ဣတောဤပစ္စုပ္ပန်လောကမှ၊ ပရေလောကဂ
 မနံ၊ တမလွန်လောကသို့လားခြင်းသည်၊ နပစ္စဘာဝေါ၊ တမလွန်လောက၌
 မဖြစ်ခြင်းသည်၊ နဟောတိနပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ အာဂတိဂတိယာအသတိတိ၊
 အာဂတိဂတိယာအသတိ ဟူသည်ကား၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းဖြင့်၊ အာဂတိယာစ၊ လာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဂတိယာစ၊ သွား
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အသတိ၊ မရှိသော်၊ ဂုတူပပါတောနဟောတီတိ၊
 ဂုတူပပါတောနဟောတိ ဟူသည်ကား၊ အပရာပရံ၊ တပြောင်းပြန်ပြန်၊
 ဝစနုပဇ္ဇနံ၊ ဂုတေခြင်း ပဋိသန္ဓေနခြင်းသည်၊ နဟောတိ နပဝတ္တတိ၊
 မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ကိလေသဝဋ္ဋေ၊ ကိလေသဝဋ်သည်၊
 အသတိ၊ မရှိသော်၊ ကမ္မဝဋ္ဋံ၊ ကမ္မဝဋ်သည်၊ ပစ္ဆိန္နမေဝ၊ ပြတ်သည်သာ
 တည်း၊ တထိံစ၊ ထိုကာမဝဋ်သည်လည်း၊ ပစ္ဆိန္နံ၊ ပြတ်သည်ရှိသော်၊
 ဝိပါကဝဋ္ဋဿ၊ ဝိပါကဝဋ်၏၊ သမ္ဘဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကုတောအတ္ထိ၊
 အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဂုတူပပါတောအသတိနေဝိနေ
 ဟုရန္တိ အာဒိ၊ ဂုတူပပါတောအသတိနေဝိနေဟုရံဤသို့အစရှိသောစကား
 ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထတထိံ ဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ယံဝစနံ၊
 အကြင်စကားကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုသင့်ဆိုထိုက်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊
 ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဗာဟိယသုတ္တေ၊ ဗာဟိယသုတ်၌၊ ဝိတ္ထာရတော၊
 အကျယ်အားဖြင့်၊ ဂုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဗာဟိယသုတ်၌၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်း
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣသဝိ၊ ဤသုတ်၌လည်း၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အနဝ
 သေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဋ္ဋုဒုက္ခဂူပသမဟေတုဘူတံ၊
 ဝဋ်ဆင်းရဲမှငြိမ်းခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ အမတမဟာနိဗ္ဗာ
 နဿ၊ အမြှောက်နိဗ္ဗာန်၏၊ အာနုဘာဝံ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို၊ သဟပဋိပတ္တိ
 ယာ၊ ပဋိပါတ်နှင့်တကွ၊ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၏၊ စတုတ္ထသုတ္တဝဏ္ဏ
 နာ၊ စတုတ္ထသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဂ-ပါဠိလိဂါမဝဂ်-၅-ရန္တသုတ်၊

ပဉ္စမေပဉ္စမသုတ်၌၊ မလ္လေယူတိ၊ မလ္လေယုဟူသည်ကား၊ ဧဝံနာမကော၊
 ဤသို့မလ္လအမည်ရှိသော၊ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်၌၊ မဟတာဘိက္ခုသံဃောနာတိ၊
 မဟတာဘိက္ခုသံဃောန ဟူသည်ကား၊ ဂုဏ်မဟတ္တ သင်္ချာမဟတ္တေဟိ၊
 ဂုဏ်အားဖြင့် မြတ်ကုန်သော အရေးအတွက်အားဖြင့် များကုန်သော
 ရဟန်းတို့ဖြင့်၊ မဟတာ၊ များမြတ်ကုန်သော၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
 မှန်၏၊ သောဘိက္ခုသံဃော၊ ထိုရဟန်း သံဃာသည်၊ သီလသဒ္ဓါဂုဏ်
 သေသယောဂေနိ၊ သီလအစရှိသော ဂုဏ်အထူးနှင့် ယှဉ်သည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ဟော၊ မဟာမည်၏၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ဟူမူကား၊ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းအပေါင်း၌၊ သဗ္ဗပစ္စိမကဿ၊ အလုံးစုံ
 အောက် အယုတ်ဆုံး ဖြစ်သော ရဟန်း၏၊ သောတာပန္န ဘာဝတော၊
 သော တာပန်ဖြစ်သော ကြောင့်တည်း၊ သင်္ချာမဟတ္တေနိ၊ အရေးအ
 တွက်အားဖြင့် များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ မဟာ၊ မဟာမည်၏၊
 ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ အပရိစ္ဆိန္နဂဏတ္တာ၊ အပိုင်း
 အခြားမရှိသောရေတွက်ခြင်းရှိသောကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏၊ အာယုသင်္ခါရောဿန္တနတော၊ အာယုသင်္ခါရေလွှတ်သောနေ့
 မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အာဂတာဂတာ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သည်၊ နပတ္တမိံ သု၊ မဖဲကုန်းရန္တသောတိ၊ ရန္တသဟူသည်ကား၊
 ဧဝံနာမဿ၊ ဤရန္တအမည်ရှိသော၊ ကမ္မာရုပ္ပတ္တဿာတိ၊ ကမ္မာရုပ္ပတ္တဿ
 ဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏကာရုပ္ပတ္တဿ၊ ရွှေပန်းဝိမ်သည်သား၏၊ ကိရိတ္တဿ
 ရေမိ၊ ကြားဘူးသည်ကို၍ဆိုပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုရန္တသည်၊ အစော၊ ကြွယ်ဝ
 ၏၊ မဟာကုဋုမ္ပိကော၊ များသောဥစ္စာရှိသောသူကြွယ်ကြီးတည်း၊ ဘာဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဋ္ဌမဒဿနေနေဝ၊ ငှေးဦးစွာမြင်ကတည်းက
 ပင်လျှင်၊ သောတာပန္နောဟုတွာ၊ သောတာပန်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 အဗ္ဗဝနေ၊ သရက်ဥယျာဉ်၌၊ သတ္တဝဝသနာနန္တရိကံ၊ မြတ်စွာဘုရား သီ
 တင်းသုံးခြင်းဌာချောက်ပတ်သော၊ ဂန္ဓကုဋီ စ၊ ဂန္ဓကုဋီကိုလည်းကောင်း၊
 ဘိက္ခုသံဃဿစ၊ ရဟန်းသံဃာအားလည်း၊ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာန ဥပဋ္ဌာန
 သာလဂန္ဓကုဋီမဏ္ဍပ စင်္ကမနာဒိကေစ၊ ညဉ့်သန့်ရာ နေ့သန့်ရာညီမျှရာ
 တန်ဆောင်းဝန်း ဂန္ဓကုဋီမဏ္ဍပ် စင်္ကြံအစရှိသည် တို့ကိုလည်း၊ သဗ္ဗာ
 ဒေတွာ၊ ကောင်းစွာပြီးစေ၍၊ ပါကာ၊ ရုပ်ရိက္ခိတ္တန္တရကောဋ္ဌကယုတ္တဝိဟာရံ၊

တံတိုင်းအခြံအရံ တံခါးမုတ်နှင့်ယှဉ်သော ကျောင်းတော်ကို၊ ကတွား
 ဆောက်လုပ်၍၊ ဗုဒ္ဓပရမဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃာသမ္မာ၊ ရဟန်း၊
 သံဃာတော်အား၊ နိယျာဓေသိ၊ အပ်နှင်း၏၊ တံဝိဟာရံ၊ ထိုရုနွဲ့အုပ်နီးထိပ်
 သည်ဆောက်လုပ်သော ကျောင်းတော်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တတြိသုဒ္ဓံ
 ဘဂဝါပါဝါယံ ဝိဟာရတိရုနွဲ့သမ္မာကမ္မာရပုတ္တဿ အဓမ္မဝနေတိ၊ တတြိသုဒ္ဓံ
 ဘဂဝါပါဝါယံ ဝိဟာရတိရုနွဲ့သမ္မာကမ္မာရပုတ္တဿ အဓမ္မဝနေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပဋိယာဒါပေတွာတိ၊ ပဋိယာဒါပေတွာဟူသည်ကား၊
 သမ္မာဓေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဣတ္ထံ၊ ဤအရာ၌၊ သုကရမဒ္ဓဝန္တိ၊ သုကရမဒ္ဓဝံ
 ဟူသည်ကား၊ သုကရဿ၊ ဝက်၏၊ မုဒုသိနိန္ဒံ၊ အလွန်နူးညံ့စွာ၊ ပဝတ္တမံသံ၊
 ဖြစ်သောအသားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌကထာယံ၊ အဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ကေဝိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ သုကရမဒ္ဓဝန္တိ၊ သု
 ကရမဒ္ဓဝံဟူသည်ကား၊ သုကရမံသံ၊ ဝက်သားသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ သုကရေ
 တိ၊ ဝက်တို့သည်၊ မန္တိတံသကဋ္ဌိရော၊ တူးဆွ နင်းနယ်သော အရပ်၌
 ပေါက်သောမြစ်နုတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အညော၊ တပါး
 သောဆရာတို့သည်၊ သုကရေတိ၊ ဝက်တို့သည်၊ မန္တိတပဒေသေ၊ တူးဆွ
 နင်းနယ်သောအရပ်၌၊ ဇာတံ၊ ပေါက်သော၊ အဟိဆတ္တကံ၊ မှီငုံတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အပရေပန၊ တပါးသောဆရာတို့သည်ကား၊
 သုကရမဒ္ဓဝနာမိကံ၊ သုကရမဒ္ဓဝအမည်ရှိသော၊ ကေ၊ တခုသော၊ ရေသာ
 ယတနံ၊ အရေသာအထူးကို၊ ဂဏ္ဍိံသုယူကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆို
 ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ရန္ဓော၊ ရုနွဲ့အမည်ရှိသော၊ ကမ္မာရ
 ပုတ္တဿ၊ အုပ်နီးထိပ်သည်သည်၊ အဇ္ဈယရုနေ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတွာ၊ ကြား၍၊
 တံသုကရမံသောဒနံ၊ ထိုဝက်သား သားဖြမ်းဆွမ်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ သုံး
 ဆောင်တော်မူ၍၊ ဗိရတရံ၊ မြင့်ရှည်စွာ၊ အဓမ္မဝနာမတိဋ္ဌေယျ၊ ဩဌာကြာ
 မြင့်စွာတည်ငြားအံ့လည်းမသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗိရဇိ
 ဝိတကမျှတာယ၊ ကြာမြင့်စွာ သက်တော်ရှည်ခြင်းကို အလိုရှိသဖြင့်၊
 နံဘောဇနံ၊ ထိုဘောဇဉ်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်
 ၏၊ တေနမံပရိဝိဿတိ၊ တေနမံ ပရိဝိဿဟူသည်ကား၊ တေနံ၊ ထိုဝက်
 သား သားဖြမ်းဆွမ်းဖြင့်၊ မမံ၊ ငါဘုရားကို၊ ဘောဇေဟိ၊ လုပ်ကျွေးလော၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူသနည်း၊ ပရာနုဗ္ဗယတာယ၊ သူတပါးတို့အားအစဉ်သနားတော်

မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တဉ္စကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်း။
 ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သလျှင်ကတည်း။ တေန၊
 ထိုရွှေပန်းထိပ်သည်သည်။ အဘိဟတဘိက္ခယ၊ ရှေ့ဆောင်အပ်သော
 ဆွမ်းကို၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ အပရိဘောဂါရဟတောစ၊ မသုံးဆောင်
 ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ ဝတ္တု၊ မိန့်တော်မူခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသိတံ၊
 ပြအပ်၏။ ထသ္မိံ၊ သုကာမဒ္ဒဓေ၊ ထိုဝက်သားဖြိုမ်းဆွမ်း၌၊ ဒွိသဟဿဒိပ
 ပရိဝါရေသု၊ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်အရံရှိကုန်သော၊ စတုသုမဟာဒိပေသု၊
 ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့၌၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ဩဇံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော
 ဩဇာကို၊ ပက္ခိဗံ၊ သုကိရေ၊ ထည့်ကုန်သတဲ့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထို
 ဝက်သား သားဖြိုမ်းဆွမ်းကို၊ အညော၊ ဘုရားမှတပါးသော၊ ကောဝိ၊
 တရံတယောက်သောသူသည်။ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဖိရာပေတု၊ ကြေစေ
 ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ပကာသေန္တော၊
 ပြတော်မူလိုသော၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရူပဝါဒမောစနတ္ထံ၊ သူ
 တပါးတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ လွတ်စိမ့်သောငှါ၊ နာဟန္တရန္တပဿာမိတိအာဒိနာ၊
 နာဟန္တရန္တပဿာမိ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့သံကို၊ နဒိ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။
 ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ဥပဝဒေယျ၊ ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲကုန်ရာ၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ပရိဘုတ္တဝသေသံ၊ စားကြွင်းကို၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ နေဝအဒါသိ၊
 မပေး၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ နအဒါသိ၊ မပေး၊
 အာဝါဇေ၊ တွင်း၌၊ နိဓဏာပေတွာ၊ ဖြုတ်စေ၍၊ ဝိနာသေတိ၊ ပျက်ဆီးဘိ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပဝဒေယျ၊ ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲကုန်ရာ၏၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊
 ဝစနောကာသော၊ ဆိုခွင့်သည်။ မာဟောတု၊ မဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပရူပဝါဒမောစနတ္ထံ၊ သူတပါးတို့၏ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲခြင်းမှ လွတ်စေခြင်း
 ငှါ၊ သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့သံကို၊ နဒိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထတသ္မိံ ဝဝနေ၊
 ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ သဒေဝကောတိအာဒိသု၊ သဒေဝကောဤသို့အစရှိ
 သည်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဒေဝဟိ၊ နတ်တို့
 နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဒေဝ
 ကော၊ သဒေဝကမည်၏၊ မာရေန၊ မာရ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်
 ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမာရုကော၊ သမာရုကမည်၏၊ ဗြဟ္မာနာ၊
 ဗြဟ္မာနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗြဟ္မ

၂၁

ကော။ သဗြဟ္မကမည်၏။ သမဏဗြာဟ္မဏေဟိ။ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့နှင့်။ သဟ၊ တက္က၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိ၊ သဿမဏဗြာဟ္မဏိမည်၏။ ပဇာတတ္တာ၊ အပြားအားဖြင့်ဖြစ်တတ်သောကြောင့်။ ပဇာ၊ ပဇာမည်၏။ ဒေဝမနုဿေဟိ၊ နတ်လူတို့နှင့်။ သဟ၊ တက္က၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဒေဝမနုဿာ၊ သဒေဝမနုဿာမည်၏။ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော။ တသ္မိံလောကော၊ ထိုလောက၌၊ (ပ)။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သဗ္ဗတိ နတ်တည်းဟူသောမင်း ကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော။ တတ္ထတသ္မိံ ဝစနေ၊ ထိုစကား၌။ သဒေဝကဝစနေန၊ သဒေဝကသဒ္ဓါဖြင့်၊ ပဉ္စကာမာဝစရဒေဝဂ္ဂဟဏံ၊ ကာမာဝစရနတ်ပြည်ငါးထပ်ကိုယူခြင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏။ သမာရကဝစနေန၊ သမာရကသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဆဋ္ဌကာမာဝစရဒေဝဂ္ဂဟဏံ၊ ခြောက်ထပ်မြော်သောနတ်ပြည်ကိုယူခြင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏။ သဗြဟ္မကဝစနေန၊ သဗြဟ္မကသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဗြဟ္မကာယိကာဒိဗြဟ္မဂ္ဂဟဏံ၊ ဗြဟ္မကာယိကအစရှိသောဗြဟ္မသုံကိုယူခြင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏။ သဿမဏဗြာဟ္မဏာတိ ဝစနေန၊ သဿမဏဗြာဟ္မဏသဒ္ဓါဖြင့်၊ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏။ ပစ္စတ္တိက၊ ပစ္စာမိတ္တသမဏ ဗြာဟ္မဏဂ္ဂဟဏံ၊ ဆန့်ကျင်တက် ဖြစ်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကိုယူခြင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏။ သမိတပါပဗါဟိတပါပသမဏဗြာဟ္မဏဂ္ဂဟဏာဉ္စ၊ သမိတပါပဗာဟိတပါပသမဏဗြာဟ္မဏကိုယူခြင်းကိုလည်း၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏။ ပဇာဝစနေန၊ ပဇာသဒ္ဓါဖြင့်၊ သတ္တလောကဂ္ဂဟဏံ၊ သတ္တလောကကိုယူခြင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏။ သဒေဝမနုဿဝစနေန၊ သဒေဝမနုဿသဒ္ဓါဖြင့်၊ သဗ္ဗတိဒေဝအဝံသေသမနုဿာနံ၊ သဗ္ဗတိနတ်ကြွင်းသောလူတို့ကို၊ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပုဒ်အပေါင်းတို့တွင်၊ တိဟိပဒေဟိ၊ သုံးပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဩကာသလောကဝသေန၊ ဩကာသလောက၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒွိဟိ၊ နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ပဇာဝသေန၊ ပဇာသဒ္ဓါ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သတ္တလောကော၊ သတ္တလောကကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗြာ၊ သိအပ်၏။

အပဇော၊ တပါးသော။ နယော၊ နည်းကို၊ မယော၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအုံး၊ သဒေဝကဝစနေန၊ သဒေဝကသဒ္ဓါဖြင့်၊ အဉ္စပါဝစရလောကော၊ အဉ္စပါဝစရလောကကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏။ သမာရကဝစနေန၊ သမာရကသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဆကာမာဝစရဒေဝလောကော၊ ခြောက်ထပ်သောကာမာဝစရဒေဝလောကကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏။ သဗြဟ္မကဝစနေန၊ သဗြဟ္မ

ကသဒ္ဓါဖြင့်၊ ရူပိဗြဟ္မသေသကော၊ ရူပဗြဟ္မသေသကော၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်
 ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဿမဏာဗြဟ္မဏဝစနေန၊ သဿမဏာဗြဟ္မဏ
 သဒ္ဓါဖြင့်၊ စတုပရိသဝသေန၊ လေးပါးသောပရိသတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သမ္ဗု
 တိဗေဒဝဟိ၊ သမ္ဗုတိနတ်တို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မနုဿသေသကော၊ မနုဿ
 သေသကော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဝသေသသတ္တသေသကော၊ ကြွင်းသော
 သတ္တသေသကော၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
 ၏၊ ဘုတ္တဘိဿသတိ၊ ဘုတ္တဘိဿဟူသည်ကား၊ ဘုတ္တဝတော၊ ဘုဉ်း
 ပေးတော်မူပြီးသော၊ ခရောတိ၊ ခရော ဟူသည်ကား၊ ဖရူသော၊ ကြွင်း
 ကြွတ်သော၊ အာဗာဓောတိ၊ အာဗာဓော ဟူသည်ကား၊ ဝိသဘာဝရော
 ဂေါ၊ သဘောမတူသောရောဂါတည်း၊ ပဗည္ဇတိ၊ ပဗည္ဇာဟူသည်ကား၊
 ဗလဝတိယော၊ အားကြီးကုန်သော၊ မရဏန္တိကာတိ၊ မရဏန္တိကာဟူ
 သည်ကား၊ မရဏသမိပံ၊ သေခြင်း၏ အနီးသို့၊ ပါပသမတ္ထာ၊ ရောက်
 စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော၊ သတောသမ္ပဇာနေ၊ အဓိဝါသေတိတိ၊ သ
 တောသမ္ပဇာနေ အဓိဝါသေတိဟူသည်ကား၊ သတိ၊ သတိကို၊ သုပဋ္ဌိ
 တံ၊ ကောင်းစွာ ထင်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ ပရိန္တိ
 န္တိတွာ၊ ဝိုင်းခြား၍၊ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏၊ အဝိဟညမာနော
 တိ၊ အဝိဟညမာနော ဟူသည်ကား၊ ဝေဒနာနုဝတ္တနဝသေန၊ ဝေဒနာ
 သို့အစဉ်လိုက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အသင်္ခတဓမ္မောပိယ၊ အသင်္ခတ
 ဓမ္မကဲ့သို့၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှပရိဝတ္တနံ၊ လူးလည်းပေါက်ပြန်ခြင်းကို၊ အ
 ကရောဇ္ဇော၊ မပြုဘဲ၊ အဝိဇ္ဇိယမာနော၊ မရှိပတ်ဘဲ၊ အဒုက္ခမာနောပိယ၊
 ဒုက္ခဝေဒနာမရှိသကဲ့သို့၊ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝေလုဝဂါမကေပေ
 ဝ၊ ဝေလုဝရွာ၌သာလျှင်၊ တာဝေဒနာ၊ ထိုကြွင်းကြွတ်စွာသောဝေဒနာတို့
 သည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်လာကုန်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်လာသော်လည်း၊ သမာပတ္တိဗ
 သေန၊ သမာပတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိက္ခန္တိတာ၊ ကောင်းစွာခွဲအပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ ယာဝစရိမနိဗ္ဗာနဒိဝသ၊ အဆုံးဖြစ်သောပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောနေ့တိုင်
 အောင်းနုဥပ္ပဇ္ဇိံသု၊ မဖြစ်လာကုန်၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၌၊ သ
 မာပတ္တိဟိ၊ သမာပတ်တို့ဖြင့်၊ ပဗ္ဗိပဏာမနတော၊ ကောင်းစွာအဖန်တလဲလဲ
 ထောက်ပံ့ အပ်သည်ဖြစ်၍၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယိတုကာသေ၊ ပရိ
 နိဗ္ဗာန်ပြုလို၍၊ ကောဋိသဟဿဟတ္ထိနံ၊ ပကတိဆင်ကုဋေ အထောင်တို့၏၊
 ဗလံ၊ အားကို၊ ဓာရေန္တနံ၊ ဆောင်ကော်မူကုန်သော၊ အပရိမိတကာရံ၊ မ

နှိုင်းယှဉ်အပ်သော လေးသင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတစ်ဝန်းကာလပတ်လုံး၊ ဥပမိတ
 ဗုဒ္ဓသမ္ဘာရာနံ၊ ဖြည့်ဆည်းဘူးတော်မူအပ်သောကောင်းမှုအဆောက်အ
 ဦးကိုကုန်သော၊ ဝဇီရသဗ်ဗာဒုသမာနကာယာနန္တိ၊ ဝဇီရဇိန့်တုံးနှင့်ဟူသော
 ကိုယ်တော်မြတ်တို့ကိုလျက်လည်း၊ ဘဝ၊ ဘဝသည်၊ သင်္က၊ ရှိလေသော်၊
 ဝေဇ္ဇပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ပဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်သေး၏ရှင်၊ အညောသံပန၊ တပါးသောသူတို့အားကား၊ ကိမင်္ဂ၊ အဝယ်
 မှာဆိုရာရှိပါတုံအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဝေဂဇနနတ္ထံ၊ သံဝေဂဖြစ်စေခြင်း
 ဌ၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ နသမာပတ္တိံ၊ ဝင်စားတော်မူ၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ခရာ၊ ကြမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္တိံ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 အာယာမာတိ၊ အာယာမဟူသည်ကား၊ ဇေတိ၊ လာလော၊ ယာမ၊ သွားကြပါ
 ကုန်အံ့၊ ဝုန္တုသမာပတ္တိံဘုဉ္ဇိတွာတိအာဒိကာ၊ ဝုန္တုသမာပတ္တိံဘုဉ္ဇိတွာဤသို့အ
 စရှိသောစကားတို့သည်၊ အပရဘာဂေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသောနောက်အခါ၌၊
 ဓမ္မသင်္ဂါဟကေတိ၊ ဓမ္မသင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ ဌဝိတာ၊ ထားအပ်
 ကုန်သော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဘုဉ္ဇိတွာအစရှိသော
 ပဌမသင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့ထားအပ်သောဂါထာတို့၌၊ ဘုတ္တဿစ သု
 ကရမဒ္ဒဝေနာတိ၊ ဘုတ္တဿစသုကရမဒ္ဒဝေနဟူသည်ကား၊ ဘုတ္တဿ၊ စား
 စဉ်ဆဲဆဲ၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဘုတ္တပစ္စယာပန၊ စားခြင်းဟူသောအ
 ကြောင်းကြောင့်ကား၊ နုဥပါဒိ၊ ထင်ရှားမဖြစ်၊ ဟိတဒေဝသစ္စံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏၊ အဘုတ္တဿ၊ မစားမီ၊ ယဒိဥပ္ပုဇ္ဈိဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ အတိ
 ခရော၊ အလွန်ကြမ်းတမ်းရန်ရင်းသည်၊ အဘဝိဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ သိနိဒ္ဒဘောဇ
 နံပန၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော ဘောဇဉ်ကိုကား၊ ဘုတ္တတ္တာ၊ စားသုံးရသော
 ကြောင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ တနုကာ၊ ခေါင်းပါးသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ပဒေသာ၊ ခြေတော်ဖြင့်၊ ဂန္တု၊ ကြွ
 သွားတော်မူခြင်းဌ၊ အသက္ခိ၊ စွမ်းနိုင်တော်မူ၏၊ ဇေတနံ၊ ဤဘုတ္တဿစ
 သုကရမဒ္ဒဝေနစသောပါဌ်ဖြင့်၊ ယဿဝုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ယံဘောဇနံ၊ အကြင်ဘောဇဉ်ကို၊ ပရိဘုတ္တံ၊ စားသုံးအပ်၏၊ တံဘောဇနံ၊
 ထိုဝက်သားမြွှမ်းဆွမ်းကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိတာမံ၊ နူးနပ်ကြေမွခြင်း
 သို့၊ ဂန္တေယျ၊ ရောက်စေနိုင်ရာ၏၊ တံဝုဂ္ဂလံ၊ ထိုကြေမွစေနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်
 ကို၊ တဿ ဂတဿ တဿဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အညတြ၊ ကြည်၍၊
 နုပဿာမိ၊ ငါမြင်တော်မူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယွာယံယောအယံသိဟနာဒေါ၊
 အကြင်မြှောင်မင်း၏ဟောက်ခြင်းကို၊ နဒိတော၊ ဟောက်တော်မူအပ်၏၊

၁၁

တဿသိဟနာဒဿ၊ ထိခြင်္သေ့ဝံ၏။ သာတ္ထကတာ၊ အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဿိတာ၊ ပြုတော်မူအပ်၏။ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ အဋ္ဌာနေ၊ အရာမဟုတ်သည်၌၊ ဂမ္ဘိတံနာမ၊ ကြီးဝါးခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တံဘောဇနံ၊ ထိုဝက်သား သားမြှမ်း ဘောဇဉ်ကို၊ ပရိဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်တော်မူသောကြောင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ဝိကာရံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းကို၊ နဥပ္ပါဒေသိ၊ မဖြစ်စေ၊ လစ္ဆေကာသေန၊ ရှောင်သောအခွင့်ရှိသောကြောင့်၊ ကမ္မေနပန၊ ကံသည်သာလျှင်၊ ဥပ္ပါဒိယမာနံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဝိကာရံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းကို၊ အပ္ပါယမတ္တာယ၊ အားနည်းစေခြင်းငှါ၊ ဥပသမေန္တံ၊ ငြိမ်းစေသည်ဖြစ်၍၊ သရီရေ၊ ကိုယ်တော်၌၊ ဗလံ၊ အားတော်ကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေနိုင်၏၊ ယေနပရိဘုတ္တေန၊ အကြင်စားခြင်းဖြင့်၊ ယထာ၊ အကြင်အ ခြင်းဖြင့်၊ ဝက္ခမာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့သော၊ တိဝိခံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်ဖြစ်သော၊ ပယောဇနံ၊ အကျိုးကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမ္ပါဒေသိ၊ ပြီးစေ၏၊ တသ္မာ ထိုကြောင့်၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ တံပရိဘုတ္တံ၊ ထိုစားအပ်သော ဝက်သားမြှမ်းသည်၊ ပရိဏာမဂတံ၊ ကြေခြင်းသို့ရောက်၏၊ မာရဏန္တိ ကတ္တာပန၊ သေခြင်းလျှင်အဆုံးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒ နာသည်၊ ပိညနံ၊ ပညာရှိတို့အား၊ အပါကဉ္စံ၊ မထင်ရှားသည်၊ နအဟောသိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဝိရိစ္ဆမာနေသတိ၊ ဝိရိစ္ဆမာနေသဟူ သည်ကား၊ အဘိဏ္ဍပဝတ္ထသောဟိတဝိရေစနေဝ၊ မပြတ်ဖြစ်သောသွေး ဝမ်းကျသည်သာလျှင်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အဝေါစသတိ၊ အဝေါစဟူ သည်ကား၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်သည်၊ ဣန္ဒြိယဋ္ဌာနေ၊ အလိုရှိအပ်သောအ ရပ်၌၊ ပရိနိဗ္ဗာနတ္ထာယ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းငှါ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော် မူ၏၊ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရောဂေ၊ ရောဂါသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ကုသိ နာရံ၊ ကုသိနာရံသို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူသနည်း၊ အညတ္ထံ၊ တပါးသော အရပ်၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယိတုံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာကိံ၊ တေတိကောင်း သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓံ၊ အမေးတည်း၊ ပရိနိဗ္ဗာယိတုံနာ မ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်း မည်သည်ကား၊ ကတ္တမိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော အရပ်၌၊ န သက္ကာ၊ တေတိကောင်းသည်၊ န၊ မဟုတ်သက္ကာ၊ တေတိကောင်း၏၊ ပန၊ ထို သို့တေတိကောင်းသော်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ မယိ၊ ဝါ သုရားသည်၊ ကုသိနာရံ၊ ကုသိနာရံပြည်သို့၊ ဂတေ၊ ကြွတော်မူသည်ရှိ

သော်၊ မဟာသုဒဿနသုတ္တံဒေသနာယ။ မဟာသုဒဿနသုတ်ဒေသနာဇာတိ။
 အဋ္ဌပုတ္တိ။ အကြောင်းအဋ္ဌပုတ္တိသည်၊ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တာယ၊ ထို
 မဟာသုဒဿနသုတ္တံဒေသနာတော်ဖြင့်၊ ယာဝအတိဝိယ။ အလွန်လျှင်၊
 ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ အနုဘဝိတဗ္ဗသဒိဿ၊ ခံစားအပ်သည်နှင့်တူ
 သော၊ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ မယာ၊ ငါ
 ဘုရားသည်၊ အနုဘူတာ၊ အစဉ်ခံစားခဲ့ဘူး၏၊ တံသုတ္တံ၊ ထိုမဟာသုဒဿန
 သုတ္တံဒေသနာတော်ကို၊ နိတိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဘာဏဝါ၊ ရေဟိ၊ ဘာဏ
 ဝါရတို့ဖြင့်၊ ပဗ္ဗိမဇ္ဈေတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊
 တံသုတ္တံ၊ ထိုမဟာသုဒဿနသုတ္တံဒေသနာတော်ကို၊ သုတွာ၊ နာကြရ၍၊
 ဗဟုစနာ၊ များစွာသောလူတို့သည်၊ ကုသလေ၊ ကုသိုလ်၌၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်
 ၏ဟူ၍၊ မညိဿန္တိ၊ မှတ်သင်ကုန်လတ္တံ့၊ သုဘဒ္ဒေါပိ၊ သုဘဒ်ပရိဗိုဇ်သည်
 လည်း၊ ဖံ၊ ငါဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဆည်းကပ်၍၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊
 ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ ဝိဿန္တနပရိယောဿာနေ၊ ဖြေတော်မူသည်၏အဆုံး၌၊
 သရဏေသု၊ သရဏဂုတို့၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်သာမဏေ
 ပြု၍၊ လန္ဒုပသမ္ပဒေါ၊ ရအပ်သောဥပသမ္ပဒကံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မ
 ဋ္ဌာန်းကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားများစေ၍၊ မယိ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဓရန္တေယေဝ၊
 သင်္ကတော်ထင်ရှားရှိတော် မူစဉ်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
 ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပစ္ဆိမကော၊ အဆုံးဖြစ်သောတပည့်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့၊ အညတ္တံ၊ တပါးသောအရပ်၌၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိ
 သော်၊ ဓာတုနိမိတ္တံ၊ ဓာတ်တော်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ မဟာကလ
 ဟော၊ ကြီးစွာသောငြင်းခုံခိုက်ရန်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ လောဟိ
 တံ၊ သွေးသည်၊ နဒီဝိယ၊ ဖြစ်ကဲ့သို့၊ သန္တိဿတိ၊ ထင်လတ္တံ့၊ ကုသိနာရာ
 ဟံ၊ ကုသိနာရုံမြို့၌၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်၊ ဒေါဏဗြာဟ္မ
 ဇော၊ ဒေါဏပုဏ္ဏားသည်၊ တံဝိဝါဒံ၊ ထိုငြင်းခုံခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝူပသ
 မိတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော်တို့ကို၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဘန်၍၊
 ဒိဿိဿတိ၊ ပေးလတ္တံ့၊ ဣမာနိတိဏိကာရဏာနိ၊ ဤသုံးပါးသောအ
 ကြောင်းတို့ကို၊ ပဿန္တော၊ မြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ မဟာတာ၊ ကြီးစွာသော၊ ဥဿာဟောန၊ အားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ ကုသိ
 နာရံ၊ ကုသိနာရုံမြို့သို့၊ အဂမာယိ၊ ကြွတော်မူလေ၏၊ ဣဗံ၊ ဤဗဟူ
 သောသဒ္ဓါသည်၊ စောဒနဗ္ဗေ၊ တိုက်တွန်းခြင်း အနက်၌၊ နိပါတော၊
 နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ကိလန္တောသ္မိတိ၊ ကိလန္တောသ္မိ ဟူသည်ကား၊ ပရိ

သမန္တော၊ ပင်ပန်းတော်မူသည်။ အတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုပရိသမန္တောဟူ
သောပါဠိဖြင့်၊ ယထာဂုတ္တဝေဒနာနံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
ဝေဒနာတို့၏၊ ဗလဝဘာဝမေဝ၊ အားကြီးသောအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဒသေ
တိ၊ ပြု၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တ
နေ၊ ကိုယ်တော်၏၊ အာနုဘာဝေ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်အားဖြင့်၊ တဒါ၊ ထို
အခါ၌၊ ပဒသာ၊ ခြေတော်ဖြင့်၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ အညေသံပန၊
သူတပါးတို့သည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဒုဒ္ဓါရိန္ဒ၊ ခြေကြွ
ချီခြင်းကိုလည်း၊ ကာဝံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကော၊ မတတ်ကောင်း၊ တထာ၊ ထို
အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတော်သည်၊ ဘိဝိဏာ၊ အလွန်ထက်၏၊
ခရာ၊ ကြမ်းကြုတ်၏၊ ကဠုကာ၊ စင်ပျင်းခြင်းသို့၊ အနုဝတ္ထိံ သု၊ အစဉ်လိုက်
ကုန်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ နိသိဒိဿာမိတိ၊ နိသိဒိဿာမိဟူ၍၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣဒါနိတိ၊ ဣဒါနိဟူသည်ကား၊ အရနာ၊ ဤအခါ၌၊
လုဇ္ဈိတန္တိ၊ လုဇ္ဈိတံဟူသည်ကား၊ အမိကံဝိယ၊ အလွန်ကဲ့သို့၊ အာတုလံ၊
ရှောင်ရှက်၏၊ အာဝိလန္တိ၊ အာဝိလံဟူသည်ကား၊ ကလုသံ၊ နောက်ကြို၏၊
အန္တောဒကာတိ၊ အန္တောဒကာဟူသည်ကား၊ တဒုပသာန္တသလိယာ၊ ညွှန်
နည်းပါးသည်ဖြစ်၍ကြည်သောရှေ့၏၊ သာတောဒကာတိ၊ သာတောဒ
ဒကာဟူသည်ကား၊ မရရတောယာ၊ ချိုမြိန်သောရှေ့၏၊ သိတောဒကာ
တိ၊ သိတောဒကာဟူသည်ကား၊ သိတလဇလော၊ ချမ်းအေးသောရှေ့၏၊
သေတောဒကာတိ၊ သေတောဒကာဟူသည်ကား၊ နိကဒ္ဓမာ၊ ညွှန်မရှိ
သော၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ သဘာဝတော၊
သဘောအားဖြင့်၊ သေတဝဏ္ဏံ၊ ပြူသောအဆင်းရှိ၏၊ ဘူမိဝသေနစ၊ မြေ၏
အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကဒ္ဓမာဝိလတာယ၊ ညွှန်ဖြင့်နောက်ကြို
သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အညာဒိသံ၊ တပါးသောသဘော
ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကကုခေဝိနဒိ၊ ကကုမေည်သောမြစ်သည်ကား၊
ဝိမလဝါလုကာ၊ အညစ်အကြေးကင်းသောသဲရှိ၏၊ သမေကိဏ္ဏသေတ
ဝဏ္ဏာ၊ ပြွင်းသောပြူသောအဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သန္ဓတိ၊ စီးသွား၏၊ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ သေတောဒကာတိ၊ သေတောဒကာဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ သုပတိဋ္ဌာတိ၊ သုပတိဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ သန္ဓတိဏ္ဏာ၊ ကောင်းသော
ဆိပ်ကမ်းရှိကုန်၏၊ ရမဏိယာတိ၊ ရမဏိယာဟူသည်ကား၊ မနောဟရ
ဘူမိဘာဂတာယစ၊ နှလုံးကိုဆောင်တတ်သော မြေအဖို့ရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မိတဗ္ဗာ၊ ဓမ္မ၊ လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ယထာဂုတ္တဥဒ

ကသမ္ပတ္တိယာစ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနေ့၌ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မနောမော၊ နှလုံးမွေ့လျော်တွယ်ရှိ၏၊ ကိဇ္ဇန္တောသိရန္တနိပ္ပဇ္ဇိဿာမိတိ၊ ကိဇ္ဇန္တောသိရန္တနိပ္ပဇ္ဇိဿာမိဟူသည်ကား၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ တတာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ကာလာဝကဉ္စ၊ ကာလာဝကဆင်လည်းကောင်း၊ ဂင်္ဂေယျံ၊ ဂင်္ဂေယျဆင်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုရေ၊ ပဏ္ဍုရဆင်လည်းကောင်း၊ တမ္ဗုဉ္စ၊ တမ္ဗုဆင်လည်းကောင်း၊ ပိင်္ဂလဉ္စ၊ ပိင်္ဂလဆင်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓဉ္စ၊ ဂန္ဓဆင်လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလဉ္စ၊ မင်္ဂလဆင်လည်းကောင်း၊ ဟေမဉ္စ၊ ဟေမဆင်လည်းကောင်း၊ ဥပေါသထေဝစ၊ ဥပေါသထဆင်လည်းကောင်း၊ ဆဒ္ဒန္တောစ၊ ဆဒ္ဒန္တဆင်လည်းကောင်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တေသု၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဒသသု၊ ဆယ်စီးကုန်သော၊ ဟတ္ထိကုလေသု၊ ဆင်မျိုးတို့တွင်၊ ကာလာဝကသင်္ခါတာနံ၊ ကာလာဝကဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဒသန္တံ၊ ဆယ်စီးကုန်သော၊ ပကတိဟတ္ထိနံ၊ ပကတိဆင်တို့၏၊ ယံဗလံ၊ အကြင်အားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဗလံ၊ ထိုပကတိဆင်ဆယ်စီးတို့အားသည်၊ ဧကဿ၊ တခုသော၊ ဂင်္ဂေယျဿ၊ ဂင်္ဂေယျဆင်၏၊ ဗလံ၊ အားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဒသဂုဏိတာယစ၊ ဆယ်ခုဖြင့် ခြောက်အပ်သော၊ ဂဏနာယ၊ အရေအတွက်အားဖြင့်၊ ပကတိဟတ္ထိနံ၊ ပကတိဆင်မည်းတို့၏၊ ကောဋိသဟာသဗလပ္ပမာဏံ၊ ကုဋေတထောင်ပမာဏရှိသော၊ သရိဗလံ၊ ကိုယ်တော်အားကိုဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံသဗ္ဗမ္ပိ၊ ထိုအလုံးစုံသောဆင်မည်းတွက်ရေ ကုဋေတထောင်သော ယောကျ်ားတွက်ရေ ကုဋေတသိန်း အားတော်သည်လည်း၊ တံဒိဝသေ၊ ထိုနေ့၌၊ ပစ္ဆိမတ္ထတော၊ ဆွမ်းစားပြီးသောနောက်မှ၊ ပဉ္စာယ၊ ခြံ၊ စင်္ဂါဝါရေ၊ ရေစစ်၌၊ ပက္ခိတ္တဥဒကံဝိယ၊ တည့်အပ်သောရေကဲ့သို့၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂတံ၊ ရောက်၏၊ ပါဝါယ၊ ပါဝါပြည်မှ၊ ကုသိနာရံ၊ ကုသိနာရုံမြို့သည်၊ ဟိဏိဂါဝတာနိ၊ သုံးဂါဝတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတသ္မိ၊ အန္တရေ၊ ဤပါဝါကုသိနာရုံ၌ပြည်အကြားသုံးဂါဝတ်ခရီး၌၊ ပဉ္စဝိသတိယာဌာနေသု၊ နှစ်ဆယ်ငါးစခန်းအရပ်တို့၌၊ နိဝေဒိတွာ၊ ပန်းဖြေနားနေတော်မူ၍၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြု၍၊ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာတော်မူခဲ့သည်ရှိသော်၊ သူရိယတ္တင်္ဂမနဝေလာယ၊ နေဝင်သောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကုသိနာရံ၊ ကုသိနာရုံမြို့သို့၊ ပါဝတာတိ၊ ရောက်တော်မူလာ၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ရောဂေါနာမ၊ အနာမည်သည်ကား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ

သော။ အာရောဂျံ။ အနာကင်းခြင်းကို။ မဒ္ဒန္တော။ နင်းနယ်လျက်။ အာဂစ္ဆတိ။
 လာရောက်၏။ ဣတိဣဓံအတ္ထံ။ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒေသန္တော။ ပြတော်
 မူလျက်။ သဒေဝကဿ။ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ။ လူအပေါင်း
 အား။ သံဝေဂကရံ။ သံဝေဂကိုပြုစေတိသော။ ဝါစံ။ စကားတော်ကို။ ဘာ
 သန္တော။ မြွက်တော်မူလိုရကား။ ကိလန္တောယိ။ ရုက္ခနိပ္ပဇ္ဇိဿာမိတိ။
 ကိလန္တောယိရုက္ခနိပ္ပဇ္ဇိဿာမိဟူ၍။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ သိဟသေယျန္တိ
 ဣတ္ထံ။ သိဟသေယျံဟူသောဤပါဌ်၌။ သေယျာ။ အိပ်ခြင်းတို့သည်။ ကာမ
 ဘောဂိသေယျာ။ ကာမဂုဏ်ခံစားသောသူတို့၏ အိပ်ခြင်းလည်းကောင်း။
 ပေတသေယျာ။ ပြိတ္တာတို့၏ အိပ်ခြင်း လည်းကောင်း။ တထာဂတသေ
 ယျာ။ မြတ်စွာဘုရားတို့၏အိပ်ခြင်းလည်းကောင်း။ သိဟသေယျာ။ ကေ
 သရာဇာဩဇာမင်းတို့၏အိပ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ စတသော။
 လေးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထံ။ ထိုလေးပါးသောအိပ်ခြင်း
 တို့တွင်။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ယေဘုယျေန။ များသောအားဖြင့်။ ကာမဘော
 ဂိ။ ကာမဂုဏ်ကိုခံစားလေ့ရှိသောသူတို့သည်။ ဝါမေနပဿန။ လက်ဝဲနံပါး
 ဖြင့်။ သေန္တိ။ အိပ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ။ ဤလက်ဝဲနံပါးဖြင့်အိပ်ခြင်းသည်။ ကာမ
 ဘောဂိသေယျာ။ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုခံစားသောသူတို့၏အိပ်
 ခြင်းမည်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ယေဘုယျေန။ များသော အားဖြင့်။
 ပေတာ။ ပြိတ္တာတို့သည်။ ဥတ္တနာ။ ပက်လက်။ သေန္တိ။ အိပ်ကုန်၏။ ဣတိ
 အယံ။ ဤသို့ပက်လက်အိပ်ခြင်းသည်။ ပေတသေယျာ။ ပြိတ္တာတို့၏အိပ်
 ခြင်းမည်၏။ စတုတ္ထဈာနံ။ စတုတ္ထ ဈာန်သည်။ တထာဂတ သေယျာ။
 မြတ်စွာဘုရားတို့၏အိပ်ခြင်းမည်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ မိဂရာဇာ။ သား
 တို့၏မင်းဖြစ်သော။ သိဟော။ ကေသရာဇာဩဇာမင်းသည်။ ဒက္ခိဏေန
 ပဿန။ လက်ျာနံပါးဖြင့်။ သေယျာ။ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ။ ပြု၏။ ဣတိအယံ
 သေယျာ။ ဤလက်ျာနံတောင်းဖြင့်လျောင်းစက်ခြင်းသည်။ သိဟသေယျာ။
 ဩဇာမင်းတို့၏အိပ်ခြင်းမည်၏။ ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အယံ။ ဤ
 လက်ျာနံတောင်းဖြင့်လျောင်းစက်ခြင်းသည်။ တေဇုဿဓဇ္ဈရိယပါပထတ္တာ
 တန်ခိုးကြီးသော ဇ္ဈရိယာဝုဏ် ဖြစ်သောကြောင့်။ ဥတ္တမ သေယျာနာမ။
 မြတ်သောသူတို့၏ အိပ်ခြင်းမည်ကုန်၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ ဒက္ခိဏေနပ
 ဿနသိဟသေယျာကပ္ပေသိတိ။ ဒက္ခိဏေနပဿနသိဟသေယျာကပ္ပေ
 သိဟူ၍။ ပါဠိယံ။ ပါဠိတော်၌။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပါဠေပါဒန္တိ။ ပါဠေ
 ပါဒ်ဟူသည်ကား။ ဒက္ခိဏပါဒေ။ လက်ျာခြေတော်၌။ ဝါပေါဒံ။ လက်ဝဲခြေ

၄၄၆ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တော်ကို၊ အစွာသေယာထိ၊ အစွာသေယာ ဟူသည်ကား၊ အတိအာသေယ၊
 ကောင်းစွာတင်ထားလျက်၊ ဂေါဗ္ဗကံ၊ ဗမ္မက်တော်ကို၊ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍၊ ဌ
 ပေတွာ၊ သားတော်မူ၍၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဂေါဗ္ဗကေန၊ ဗမ္မက်
 ဖြင့်၊ ဂေါဗ္ဗကေ၊ ဗမ္မက်၌၊ ဇာဏုနာ၊ မြင်းခေါင်းဖြင့်၊ ဇာဏုမ္ပိ၊ မြင်းခေါင်း၌၊
 သဗ္ဗိယမာနေ၊ ထိခိုက်ကြသည်ရှိသော်၊ အတိဏ္ဍိ၊ မပြတ်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေ
 ဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သေယျာ၊ အိပ်ခြင်းသည်၊ ဗာသုကာ၊
 ချမ်းသာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယထာပန၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်တင်
 ထားသည်ရှိသော်ကား၊ နသဗ္ဗဇ္ဇေတိ၊ မထိခိုက်၊ ဇေတထာ၊ ထိုအခြင်း
 အရာဖြင့်၊ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍၊ ဌပိတေ၊ ထားအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝေဒနာ၊
 ဒုက္ခဝေဒနာတို့သည်၊ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ သေယျာ၊ အိပ်ခြင်းသည်၊
 ဗာသုကာ၊ ချမ်းသာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊
 နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏၊ ဂတ္တာနုဗုဒ္ဓေါတိဣမဂါထာ၊ ဂတ္တာနုဗုဒ္ဓေါဟူသောဤဂါထာ
 တို့ကို၊ အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကေဟိ၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟနာ
 တင်ဆရာတို့သည်၊ ဌပိတာ၊ ထားအပ်ကုန်၏၊ တတ္ထတာသုဂါထာသု၊ ထို
 ဂါထာတို့၌၊ နဒိကန္တိ၊ နဒိကံဟူသည်ကား၊ နဒိ၊ ကကုမဖြစ်သို့၊ အပ္ပဋ္ဌိမောခ
 လောကေတိ၊ အပ္ပဋ္ဌိမောခလောကေဟူသည်ကား၊ ဣဇ္ဈမသ္မိ၊ သဒေဝ
 ကေလောကေ၊ ဤနတ်နှင့်တကွသောသတ္တလောက၌၊ အပ္ပဋ္ဌိသမော၊ အတု
 မရှိတုဘက်ကင်းသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နှုတွာပိဝိတွာနစဉတ္တရိတိ၊
 နှုတွာပိဝိတွာနစဉတ္တရိဟူသည်ကား၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ သိတိကရ
 ဏဝသေန၊ ချမ်းအေးစေခြင်းငှါပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နှုတွာစ၊ ချိုး၍
 လည်းကောင်း၊ ပါနီယံ၊ သောက်ရေးကို၊ ပိဝိတွာစ၊ သောက်၍လည်းကောင်း၊
 နဒိတော၊ မြစ်မှ၊ ဥတ္ထရိ၊ တက်တော်မူ၏၊ တဒါတသ္မိ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နှာယန္တေ၊ ရေချိုးတော် မူသည်ရှိသော်၊
 အန္တောနဒိယံ၊ မြစ်၏အတွင်း၌၊ မစ္ဆကမ္ဘပါစ၊ ငါးလိပ်တို့သည်၎င်း၊
 ဥဒကစ္ဆ၊ ရေသည်လည်းကောင်း၊ ဥတောသုတိရေသု၊ ကမ်းနားနှစ်ဘက်တို့
 ၌၊ ဝနသဏ္ဍောစ၊ တောအုပ်သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော၊
 သောဘူမိတာဂေါစ၊ ထိုမြေအဖို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသောမြစ်တွင်းနေ ငါးလိပ်ရေမြေ တောအပေါင်းသည်၊ သုဝဏ္ဏ
 ဝဏ္ဏမေဝ၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသည်သာလျှင်၊ အဟောသိ
 ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ပုရက္ခတောတိ၊ ပုရက္ခတောဟူသည်ကား၊ ဂုဏဝိသိဋ္ဌ
 သတ္တုတ္တမဂရုဘာဝတော၊ အရဟံစသောဂုဏ်တို့ဖြင့် ထူးကဲသည်၏

အဖြစ်သတ္တပါအပေါင်းတို့ထက် မြတ်သည်၏အဖြစ် ကျောက်ထီးကဲ့သို့
 အလေးပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒေဝကေန၊ နတ်နှင့်တကွသော၊
 လောကေန၊ လူအပေါင်းသည်၊ ပူဇာသမ္ပာနဝသေန၊ ပူဇော်အပ်မြတ်နိုး
 အပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဗုရက္ခတော၊ သတ္တဝါတို့၏ရှေ့ဆောင်ဖြစ်တော်
 မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုဂဏသမဇ္ဈေတိ၊ ဘိက္ခုဂဏသမဇ္ဈေ
 ဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုသံဃသမ္မာရဟန်းအပေါင်း၏မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ တဒါ
 ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝေဒနာ
 နံ၊ ဝေဒနာတို့၏၊ အဓိမတ္တဘာဝံ၊ အလွန်ပြင်းပြတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို၊
 ဝိဒိတွာ၊ သိကုန်၍၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပရိဝါရေတွာဝ၊ ခြံရံ
 ကုန်၍သာလျှင်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကြကုန်၏၊ သတ္တာတိ၊ သတ္တာဟူသည်ကား၊
 ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကပရမတ္ထေဟိ၊ မျက်မှောက်ဘဝအတ္တဘော၌ရလတ္တံ့
 သောအကျိုးတမလွန်လောက၌ရလတ္တံ့ သောအကျိုး မဖောက်မပြန်မြတ်
 သောအကျိုးတို့ဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အနုသာသနတော၊ အဖန်
 အဖန်ဆုံးမတတ်သောကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကိုပစ္စုပ္ပန်ရေး သံသ
 ရာရေးပရမတ်ရေးဖြင့်ဆုံးမပေးတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ပဝတ္တာ ဘဂဝါဣဓဓဗ္ဗေတိ၊ ပဝတ္တာဘဂဝါ ဣဓဓဗ္ဗေ ဟူသည်ကား၊
 ဘဗ္ဗဝန္တတာဒိတိ၊ ဘဂတရားခြောက်ပါးနှင့်မပြတ်ပြည့်စုံခြင်းအစရှိသည်
 တို့ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂတရားခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိလဝဒိသာသနဓမ္မေ၊ ဘိလဝ
 သောဆုံးမတတ်သောတရားတို့ကို၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်စေတော်မူတတ်၏၊ စတု
 ရာဘိတိဓမ္မက္ခန္ဓသဟာဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောဓမ္မဓန္ဓာဟုဆို
 အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မဝါ၊ တရားတို့ကိုလည်း၊ ပဝတ္တာပဝတ္တေတော၊ ဖြစ်စေ
 တော်မူတတ်၏၊ အဗ္ဗဝနန္တိ၊ အဗ္ဗဝနံ ဟူသည်ကား၊ တဿာဝေဝနဒိ
 ဟာ၊ ထိုကကုမဖြစ်၏ သာလျှင်၊ ကိရေ၊ ကင်းနား၌၊ အဗ္ဗဝနံ၊ သင်္ကေ
 ဥယျာဉ်တည်း၊ အာမန္တယိရန္တကန္တိ၊ အာမန္တယိရန္တကံ ဟူသည်ကား၊
 တသ္မိံ၊ ခဏ၊ ထိုခဏ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဓော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဥဒက
 သာဓိုကံ၊ ရေသန့်တော်ကို၊ ပိဇ္ဇေန္တော၊ ညှစ်လျက်၊ ဩဟိသိ၊ နေရစ်၏၊
 ရန္တတ္ထေရော၊ ရန္တမထေရ်သည်၊ သင်္ဂိပေ၊ အနီး၌၊ အဟာသိကိရ၊ ဖြစ်သ
 တတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံထေရံ၊ ထိုရန္တမထေရ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အာမန္တယိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ ပမုခေနိဝိဒိတိ၊ ပမုခေနိဝိဒိဟူ
 သည်ကား၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗုရတော၊ ရှေ့တော်၌၊ နိဝိဒိ၊ နေ

တော်မူ၏။ ဧတ္တာဝုတော၊ ဤမျှအခန့်ကာလဖြင့်၊ ခမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ တရား
 ဘဏ္ဍာစိုးအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်တော်မူ
 လာ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာယသ္မန္တံ အာ
 နန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဥပ္ပါဒဟေယျာတိ၊ ဥပ္ပါဒ
 ဟေယျဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေရှင်ရာ၏။ ဝိပ္ပဒိုသာမေ၊ နှလုံးမ
 သာယာရှိသောသူအား။ တံဥပ္ပါဒနံ၊ ထိုနှလုံးမသာယာဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကော
 စိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော၊ ဝုရိသောဝါ၊ ယောက်ျားသည်လည်း၊ သိယာဘဝိ
 ဘဝေယျ၊ စင်စစ်ဖြစ်ရာသလျှင်ကတည်း။ အလာဘာတိ၊ အလာဘာဟူ
 သည်ကား။ အညေသံ၊ ရနန္ဒရွှေပန်းသိမ်သည်မှတစ်ပါးကုန်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူ
 ကို၊ ဒေန္တနံ၊ လှူကုန်သောသူတို့အား။ ဒါနာနိသံသသင်္ခါတာ၊ ဒါနအာနိ
 သံသဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ယေလာဘာ၊ အကြင်ရခြင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ တေလာဘာ၊ ထိုရခြင်းတို့ကို၊ အလာဘာ၊ မရတော်စွ၊ ဒုလ္လန္တန္တိ၊
 ဒုလ္လန္တဟူသည်ကား။ ဝုညဝိသေသေန၊ ကောင်းမှုအထူးဖြင့်၊ မနုဿတ္တံ၊
 လူ၏အဖြစ်ကို၊ လန္တုဗ္ဗိ၊ ရပင်ရပါသော်လည်း၊ ဒုလ္လန္တံ၊ မကောင်းသဖြင့်ရအပ်
 ၏။ ယသတေတိ၊ ယသတေဟူသည်ကား။ ယသတဝ၊ အကြင်သင်၏။
 ဘတ္တံဘတ္တသ၊ ဆွမ်း၏။ ဥတ္တဏ္ဍုလံဝါ၊ မနပ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊
 အတိကိလိန္တံဝါ၊ အလွန်ပြောသည်ကိုလည်းကောင်း။ ကော၊ အတယ်သူ
 သည်၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဇာနာတိ၊ သိရှိင်ချေဝံအံနည်း၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေတဝ၊ သင်၏။ ကိ'ဒိသမ္ပိ၊ အတယ်သို့သဘောရှိ
 သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပန္တိမံ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော၊ ဝိဇ္ဇူပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊
 ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စားသုံးတော်မူ၍၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာ
 တော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူရ၏။ အဋ္ဌါ၊ မချွတ်၊ တေ၊ သင်ရနန္ဒရွှေပန်းသိမ်သည်
 သည်။ လံဝါတံဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ် ငြားငြားကို၊ ဒိန္တံ၊ လှူဒါန်းအပ်သည်။
 ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပ္ပဒိုသာမံ၊ နှလုံးမသာယာ
 ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ လာဘာတိ၊ လာဘာဟူသည်ကား၊ ဒါနာနိ
 သံသသင်္ခါတာ၊ အလှူ၏အကျိုးရင်း အကျိုးစက်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊
 ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကာ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ရအပ်သောအကျိုးနောက်ဘဝ
 ၌ရအပ်သောအကျိုးတို့ကို၊ လာဘာ၊ ရတော်ပေစွ၊ သုလန္တန္တိ၊ သုလန္တဟူ
 သည်ကား။ ကုယံ၊ သင်ရနန္ဒဒါယကာအား၊ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊
 သုလန္တံ၊ ကောင်းသောရခြင်းမည်၏။ သမ္ပုခါတိ၊ သမ္ပုခါဟူသည်ကား၊
 သမ္ပုခတော၊ မျက်မှောက်တော်မှ၊ အနုဿဝေန၊ အဆင့်ကြားသဖြင့်၊

သုတံ၊ ကြားနာလိုက်ရသည်။ နမဟုတ်၊ ပရမ္ပရာယ၊ သူတပါးတို့အထံမှ အဆက်ဆက်ကြားလိုက်ရသဖြင့်၊ နသုတံ၊ ငါကြားလိုက်ရသည်မဟုတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မေတန္တိ ပဒဿ၊ မေတံ ဟူသောပုဒ်၏၊ မေတန္တိ ပဒေန္တေ ဧ၊ မေတံဟူသောပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ မယာ၊ ငါအာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ သုတံ၊ ကိုယ်တိုင်နာခံမှတ်သားကြားနာလိုက်ရပါ၏၊ ဧေမေတိ ပဒဿ၊ ဧေမဟူသောပုဒ်၏၊ ဧေဣမေတိ ပဒေန္တေ ဧ၊ ဧေဣမဟု ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ သမသမဗလောတိ၊ သမသမဗလော ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သမာနဗလော၊ တူသော အကျိုးရှိကုန်၏၊ နန္တစစောဓေမိ၊ စောဒနာဦးအံ၊ သုဇာတာယ၊ သုဇာတာ သည်၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ယံပိဏ္ဍပါတံ၊ အကြင်ဆွမ်းကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၍၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညုဘုရားဖြစ်တော်မူ၏၊ တံပိဏ္ဍပါတံ၊ ထိုဆွမ်းကို၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ အပ္ပဟိနကာလေ၊ မပယ်သေးသောအခါ၌၊ ဒိန္နံ၊ လှူအပ် ၏၊ ရန္တဿ၊ ရွှေပန်းတိမ်သည်ရန္တ၏၊ ဣဒံပနဒါနံ၊ ဤအလှူသည်ကား၊ ခါကာ သဝကာလေ၊ အသဝေါကုန်သောအခါ၌၊ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ် ကြောင့်၊ ဧတာနိ၊ ဤအလှူနှစ်ပါးတို့သည်၊ သမဗလောနိ၊ တူမျှသောအကျိုးရှိ ကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ ပရိနိဗ္ဗာနသမတာယ၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ ခံခြင်းတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊ သမာပတ္တိသမတာယ၊ သမာပတ်ဝင်စားခြင်းတူသည်၏အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနန္တဿရသမတာယစ၊ အဆင့်ကြား၍နောက်ပရ စေတနာထက်သန်ခြင်းတူကြသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမ ဗလောနိ၊ တူမျှသောအကျိုးရှိကုန်၏၊ ဟိပိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဆိုဦးအံ၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဇာတာယ၊ သုဇာတာသည်၊ ဒိန္နံပိဏ္ဍပါတံ၊ ပေးလှူအပ်သောဆွမ်းကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၍၊ သဥပါဒိသေ သာယ၊ ပိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ် ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ ခံတော်မူ၏၊ ရန္တေန၊ ရန္တရွှေပန်းတိမ်သည် သည်၊ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သောဝက်သားသားလွှမ်းဆွမ်းကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ဘုဉ်းပေး တော်မူ၍၊ အနုပါဒိသေသာယ၊ ပိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာန ဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ ခံယူတော်မူ၏၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရိနိဗ္ဗာနသမတာယပိ၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ ခံယူခြင်း တူသည်၏အဖြစ်

ကြောင့်လည်း၊ သမဗလောနိ၊ တုမျှသော အကျိုးရှိကုန်၏။ အဘိသမ္ပုဇ္ဈာနဒိ
ဝသေစ။ သမ္ပညာတရားအစစ်ဖြစ်သည်နှင့်လည်း၊ စတုရိသတိကောနိ
သတသဟဿသင်္ခါ၊ ကုဋေနှစ်သန်းလေးသိန်း အရေအတွက်ရှိသည်
ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ သမာပတ္တိယော၊ ဈာန်သမာပတ်တို့ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊
ဝင်စားတော်မူ၏။ ပရိနိဗ္ဗာနဒိဝသေပိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသော နေ့၌
လည်း၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာဝိသမာပတ္တိယော၊ ထိုသမာပတ်
တို့ကိုလည်း၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမာပတ္တိသမ
တာယဝိ၊ သမာပတ်ဝင်စားခြင်းတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ သမ
ဗလောနိ၊ တုမျှသော အကျိုးရှိကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧတံ၊
ဤပေခုဆိုလတ္တံ့သောစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံ ဝုတ္တံ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော် မူအပ်သနည်း၊
ယဿ၊ အကြင်သူ၏၊ ပိဏ္ဍုပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ တုဉ်းပေးတော်
မူ၍၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏမရှိသော၊ စေတော
သမာဓိ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေတိ၊ နေ
တော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုသူအား၊ အပ္ပမာဏော၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်များမြတ်သော၊
ပုညာဘိသန္ဓေ၊ ကောင်းမှုအလျင်သည်၊ ကုသလာဘိသန္ဓေ၊ ကုသိုလ်
အလျင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊
ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သုဇာတာစ၊ သုဇာတာသည်လည်း၊ အပရဘာ
ဂေ၊ နောက်အဖို့၌၊ အသောသိ၊ ကြားလေ၏။ ဧသောဒေဝတာ၊ ထိုငါတို့၏
ဂဏာဆွမ်းကို ကိုယ်တိုင်ခံလင့်ပေသောနတ်မင်းကား၊ နရုက္ခဒေဝတာ
ကိရ၊ ရုက္ခဗိုးနတ်စစ်မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ ဧသောဒေဝတာ၊ ဤငါတို့ဂဏာဆွမ်း
ကို ကိုယ်တိုင်ခံလင့်သော နတ်မင်းကား၊ ဗောဓိသတ္တောကိရ၊ ဘုရား
အလောင်းတော်သိဒ္ဓမင်းသားဖြစ်သတဲ့၊ သောဗောဓိသတ္တော၊ ထိုဘုရား
အလောင်းသိဒ္ဓမင်းသားသည်၊ တံပိဏ္ဍုပါတံ၊ ထိုသုဇာတာ လှူအပ်သော
ဂဏာနို့ ဆွမ်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ တုဉ်းပေးတော်မူ၍၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ
သော၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊ သမ္ပညာတညာဏ်တော်သို့၊ အဘိသမ္ပုဇ္ဈာနိကိရ၊
ထိုးထွင်း၍သိတော်မူသတဲ့၊ အဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊
သတ္တသတ္တာဟံ၊ ခုနစ်သတ္တာဟပတ်လုံး၊ တေန၊ ထိုငါလှူသော ဂဏာ
ဆွမ်းဖြင့်၊ ယာပနာ၊ မျှချင်းသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်တော်မူသတဲ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသောသိကိရ၊ ကြားလေသတဲ့၊ တဿာသုဇာတာယ၊
ထိုသူဌေးဝဇ္ဇီးသုဇာတာအား၊ ဣဒံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား

၍၊မေ၊ငါအား၊လာတာဝတ၊ရတောင်ပေစွ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အနုဿရန္တိယသ၊
 အဖန်ဖန်အောက်မေ့သော၊တဿာသုစာတာယ၊ ထိုသူဌေးသို့ထုစာတာ
 အား၊ဗလဝပီတိသောမနဿံ၊ အားကြီးသော နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း
 သည်၊ဥဒပါဒိကိရ၊ထင်ရှားဖြစ်သတဲ့၊ရန္တဿပိ၊ရန္တရှေ့ပန်းထိပ်သည်အား
 လည်း၊အပရဘာဂေ၊နောက်အပို၌၊အဝဿာနပိဏ္ဍပါတော၊ အဆုံးဖြစ်
 သောဆွမ်းကို၊မယာ၊ငါသည်၊ဒိန္နောကိရ၊လှူရပေ၏တကား၊ဓမ္မသီလံ၊ဓမ္မ
 တာဖြစ်သောအလေ့အကျက်ကို၊ မယာ၊ငါသည်၊ ဂဟိတံကိရ၊ ယူမိပေ
 သည်တကား၊မယံ၊ငါ၏၊ပိဏ္ဍပါတံ၊ဆွမ်းကို၊ပရိသုဉ္ဇိတွာ၊သုဉ်းပေးတော်
 မူ၍၊သတ္တဝ၊သုံးလူ၊ဆရာတရားမြတ်စွာသည်၊ အတ္တနာ၊ကိုယ်တော်မြတ်
 သည်၊စိရုကာလာဘိပတ္တိတာယ၊ ကြာမြင့်စွာအလှန် တောင့်တတော်မူ
 အပ်သော၊ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းအကျန် မရှိ
 သော၊ နိဗ္ဗာနစာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနစာတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
 တော်မူ၏ဟု၊ သုတွာ၊ကြား၍၊မေ၊ငါအား၊ လာတာဝတ၊ရတောင်ပေစွတ
 ကား၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အနုဿရတော၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့သော၊ တဿ
 ရန္တဿ၊ ထိုရန္တပန်းထိပ်သည်အား၊ ဗလဝပီတိသောမနဿံ၊ အားကြီး
 သောနှစ်သက်ဝမ်း မြောက်ခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒိကိရ၊ ထင်ရှားဖြစ်သတဲ့၊
 ဣတိဝေံ၊ဤသို့၊အနုဿရသမတာယပိ၊အဖန်ဖန်အောက်မေ့ခြင်းတူသည်
 ၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း၊ဧပိပိဏ္ဍပါတဒါနာနိ၊နှစ်ပါးသောဆွမ်းအလှူတို့သည်
 လည်း၊သမပလာနိ၊တူမျှသော အကျိုးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊သိအပ်ကုန်၏၊အာယုသံဝတ္တနိကန္တိ၊အာယုသံ
 ဝတ္တနိကံဟူသည်ကား၊ဒိဃာယုကသံဝတ္တနိကံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကိုဖြစ်
 စေတတ်သော၊ဥပစိတန္တိ၊ဥပစိတံဟူသည်ကား၊ ပသုတံ၊ဆည်းဘူးအပ်
 ၍၊ဥပ္ပါဒိတံ၊ဖြစ်စေအပ်၏၊ယံသသံဝတ္တနိကန္တိ၊ယသသံဝတ္တနိကံဟူသည်
 ကား၊ပရိဝါရသံဝတ္တနိကံ၊အခြံအရံများခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊အဓိပ
 တေယုသံဝတ္တနိကန္တိ၊အဓိပတေယုသံဝတ္တနိကံဟူသည်ကား၊သေဋ္ဌတာဝ
 သံဝတ္တနိကံ၊မြတ်သောအဖြစ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊တေမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊
 တေမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ဒါနဿ၊အလှူ၏၊မဟပ္ပလတဉ္ဇေဝ၊အကျိုး
 ကြီးသောအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊အတ္တနောစ၊ကိုယ်တော်မြတ်၏လည်း၊
 သီလာဒိဂုဏေဟိ၊သီလစသောကျေးဇူးတရားတို့ဖြင့်၊အနုတ္တရဒက္ခိဏေ
 ယုတာဝဉ္ဇ၊ အတုမရှိသောမြတ်သောအလှူခံ၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း
 အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနန္တိ၊ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းအကျန်မရှိပရိနိဗ္ဗာန်ခံခြင်း

ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိဓမ္မိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်
သော၊ ဇေတံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်း
အရာအားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တဒတ္ထဒိပနံ၊ ထိုသုံးပါးသောအနက်ကို
ဖြတ်တတ်သော၊ ဣဝံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထတိသံဥဒါနဂါထာယံ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ ဒေတောပုညံပဝဇုတိ
တိ၊ ဒေတောပုညံပဝဇုတိဟူသည်ကား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေန္တဿ၊ လှူသော
သူအား၊ ဝိတ္တသမ္ပတ္တိယာစ၊ ဝိတ်၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိ
ဏေယျ သမ္ပတ္တိယာစ၊ မြတ်သောအလှူခံ၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ ဒါနမယံ၊ ဒါနဖြင့်ပြီးသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်၊ ဥပဓိယတိ၊
အကျိုးစီးပွားများ၏၊ မဟာဗ္ဗလတရဉ္စ၊ အကျိုးရင်းကြီးသည်ထက်ကြီးသည်
လည်းကောင်း၊ မဟာနိသံသတရဉ္စ၊ အကျိုးဆက် များသည်ထက်များ
သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒေတောပုညံပဝဇုတိတိ၊ ဒေတော
ပုညံပဝဇုတိဟူသည်ကား၊ ဒါနံဒေယျဓမ္မံ၊ အလှူဝတ္ထုကို၊ ပရိစ္စတေတော၊
စွန့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပရိစ္စာဂါသေဝနာယ၊ ပရိစ္စာဂကိုမှီဝဲသဖြင့်၊ ဗဟုလိ
ကတာယ၊ အကြိမ်များစွာအလေ့အလာပြုသဖြင့်၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သ
ဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံ၌၊ အနာပတ္တိဗဟုလော၊ အာပတ်မသင့်ခြင်းများသော
သူသည်၊ သုဝိသုဒ္ဓသိလံ၊ အလွန်စင်ကြယ်သောသီလကို၊ ရက္ခိတွာ၊ စောင့်
၍၊ သမထဝိပဿနဉ္စ၊ သမထဝိပဿနာကိုလည်း၊ ဘာဝေတံ၊ ပွားများခြင်း
ငှါ၊ သက္ကောတိ၊ တတ်စွမ်းနိုင်ရာ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿ၊ ထို
အလှူပေးသောဒါယကာအား၊ ဒါနာဒိဝသေန၊ ဒါနအစရှိသည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ တိဝိဓမ္မိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှု
သည်၊ အဘိဝဇုတိ၊ အလွန်တိုးပွား၏၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊
အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သံယမတောတိ၊ သံယမတော
ဟူသည်ကား၊ သီလသံယမေန၊ သီလကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်၊ သံယ
မန္တဿ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးကိုကောင်းစွာစောင့်ရှောက်သောသူအား၊
သံဝရေ၊ စောင့်စည်းခြင်း၌၊ ဌိတဿ၊ တည်သောသူအား၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝေရံနမိယတိတိ၊ ဝေရံနမိယတိဟူ
သည်ကား၊ ပဉ္စဝိဝေရံ၊ အသက်သတ်ခြင်းအစရှိသော ငါးပါးအပြားရှိ
သောရန်သည်၊ နပဝဋ္ဌတိ၊ မပွား၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သီလဿ၊ သီလ၏၊ အဒေါ
သပဝေနတ္တာ၊ အဒေါသပြဋ္ဌာန်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာယဝါစာမိတ္တေ

ပဟိ၊ ကိုယ် နှုတ်မိတ်တို့ဖြင့်၊ သံယမတေ၊ စေတနာကြောင့်၊ သုဝိသုဒ္ဓိ
 သီလော၊ အလွန်စင်ကြယ်သောသီလရှိ၏။ ခန္တိ ဗဟုလတာယ၊ သည်းခံ
 ခြင်းများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေနမိ၊ တစုံတခုသော၊ ဝေရံ၊ ရန်သူကို၊
 နကရောတိ၊ မပြု၊ ကုတောတဿ ဥပစယောတိ၊ ကုတောတဿ ဥပစယော
 ဟူသည်ကား၊ သံယမတော သံယမန္တဿ၊ ကောင်းစွာကိုယ် နှုတ်နှုလုံးကို
 စောင့်ရှောက်သော၊ တဿ ဗုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 သံယမဟေတု၊ ကိုယ် နှုတ်နှုလုံးကို စောင့်ရှောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဝေရံ၊ အသက်သတ်ခြင်းစသော ရန်သူသည်၊ နမိယတိ နပဝဒ္ဓတိ၊
 မပွား၊ ကုသလောစဟာတိ ပါပကန္တိ၊ ကုသလောစဟာတိ ပါပကံဟူ
 သည်ကား၊ ကုသလော၊ လိမ္မာသော၊ ဥာဏသမ္ပန္နောပန၊ ဥာဏ်နှင့်ပြည့်စုံ
 သောသူသည်ကား၊ သုဝိသုဒ္ဓိသီလော၊ အလွန်စင်ကြယ်သောသီလ၌၊ ပတိဋ္ဌိ
 တော၊ တည်လျက်၊ အဋ္ဌတိ သာယ၊ သုံးဆဲရှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ အာရမ္မ
 ဇောသု၊ အာရုံတို့တွင်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ အနုရူပံ၊ လျောက်မတ်သော၊
 ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥပစာရပ္ပနာဘေဒံ၊ ဥပစာရပ္ပနာ
 အားဖြင့်ပြားသော၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်ကို၊ သမ္ပာဒေန္တော၊ ပြည့်စုံစေလျက်၊
 ပါပကံလာမကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ကာမန္တန္တံ၊ အကုသလံ၊ ကာမန္တန္တံ အဝရှိ
 သော အကုသိုလ်တရားကို၊ ဝိက္ခမ္ဘ နဝသေန၊ ဝိက္ခမ္ဘ နပဟာနံ၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဗဟာတိ ပရိစ္စတေ၊ စွန့်၏။ သောဗုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တမေ
 ဝဇ္ဇာနံ၊ ထိုဈာန်ကိုသာလျှင်၊ ပါဒကံကတွာ၊ အခြေပြု၍၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါ
 ရတို့၌၊ ခယဝယံ၊ ကုန်ခြင်းမျက်ခြင်းကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဝိပဿနာယ၊
 ဝိပဿနာ၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊
 ဥသုက္ကာပေတွာ၊ လုံ့လပြုစေ၍၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ အနဝသေ
 သံ၊ အကြွင်းမရှိ၊ ပါပကံလာမကံ၊ ယုတ်မာသော၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်
 တရားကို၊ သမုန္တေ နဝသေန၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ဗဟတိ၊ စွန့်၏။ ရာဂဒေါသမောဟက္ခယာသနိဗ္ဗုတောတိ၊ ရာဂဒေါသမော
 ဟက္ခယာသနိဗ္ဗုတောဟူသည်ကား၊ သောဗုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝံ
 ဤသို့၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားကို၊ ပဗဟိတွာ၊ ပယ်စွန့်၍၊
 ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂစသည်တို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနဝသေသကိလေ
 သနိဗ္ဗာနေန၊ အကြွင်းမရှိသော ကိလေသ နိဗ္ဗာန်ဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဟတောပရံ၊ ထိုနောက်မှ၊ ခန္တနိဗ္ဗာနေနစ၊ ခန္တနိဗ္ဗာန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗု
 တော၊ ပြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား

သည်၊ ရန္တသုဓမ္မ၊ ရန္တဇ္ဇါလည်း၊ ဒက္ခိဏသမ္ပတ္တိ၊ မြတ်သော အလှူခံနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တနောစ၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏လည်း၊
 ဒက္ခိဏေယျသမ္ပတ္တိ၊ မြတ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏
 အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၊ ပီတိဝေဂဗိဿဋ္ဌံ၊ ပီတိအဟုန်
 သည်လွတ်တော်မူအပ်သော၊ ဥဒါန်း၊ ဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်
 မူ၏၊ ပဉ္စမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ပဉ္စမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

ဂ-ပါဠိလိဂါမဝဂ်-၆-ပါဠိလိသုတ်။

ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ မဂဓေသုတိ၊ မဂဓေသုဟူသည်ကား၊ မဂဓရဋ္ဌေ၊
 မဂဓတိုင်း၌၊ မဟတာတိ၊ မဟတာဟူသည်ကား၊ ဣဝေ၊ ဤသုတ်၌လည်း၊
 ဂုဏမဟတ္တေနပိ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်မြတ်သော အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 အပရိစ္ဆန္နသင်္ချိတ္တာ၊ အပိုင်းအခြားမရှိအရေအတွက်အားဖြင့်များသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂဏနာမဟတ္တေနပိ၊ အရေအတွက်အားဖြင့်
 များသောအဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မဟတာ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်မြတ်သော
 တိက္ခသံဃောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ပါဠိလိဂါမေတိ၊
 ပါဠိလိဂါမေ ဟူသည်ကား၊ ဇေနာမကော၊ ဤပါဠိလိအမည်ရှိသော၊
 မဂဓရဋ္ဌေ၊ မဂဓတိုင်း၌၊ ဇကောဂါမေ၊ တခုသောရွာတည်း၊ တဿဂါ
 မဿ၊ ထိုရွာကို၊ မာပနဒိဝသေ၊ တည်ထောင်သောနေ၌၊ ဂါမဂ်ဏဋ္ဌာနေ၊
 ရွာ၏အမိတ်ဖြစ်သောအရပ်၌၊ နေတယော၊ နှစ်ခုသုံးခုကုန်သော၊ ပါဠိလိကို
 ရာ၊ သံသတ်ပင်ညွှန်တို့သည်၊ ပထဝိတော၊ မြေမှ၊ ဥဒ္ဓိန္နိတွာ၊ ပောက်ခွဲ၍၊
 နိက္ခဋိသု၊ ထွက်လာကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပါဠိလိဂါမေတွေဝ၊ ပါ
 ဠိလိဂါမဟူ၍ သာယျင်၊ ဝေါဟာရိသုကိရ၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်သတဲ့၊ တဒဝ
 သရိတိ၊ တဒဝသရိဟူသည်ကား၊ တံပါဠိလိဂါမံ၊ ထိုပါဠိလိရွာသို့၊ အဝ
 သရိအနုပါဠိ၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ကဒါပန၊ အဘယ် အခါ၌ကား၊
 တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါဠိလိဂါမံ၊ ပါဠိလိရွာသို့၊ အနုပါဠိ၊
 ရောက် တော်မူသနည်း၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောနည်းဖြင့်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဓမ္မသေနာပတိနေ၊ တရား
 စစ်သူကြီးမဟာထေရ်မြတ်၏၊ စေတိယံ၊ စေတိကို၊ ကာရာပေတွာ၊ တည်
 ထားစေ၍၊ တတော၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ ရာဇ

ဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝဿန္တော၊ နေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထို
 ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အာဟသ္မတော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနသမ္ဘ၊ အရှင်မဟာ
 မောဂ္ဂလာန၏လည်း၊ စေတိယံ၊ စေတီတော်ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ တည်ထား
 စေ၍၊ တတော၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ အပ္ပလမ္ဘိ
 ကာယံ၊ သရက်ပျိုပင်ရောက်ရာဥပချာဉ်၌၊ ဝသိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ အတုရိ
 တစာရိကဝသေန၊ မနွေးမလျှင်ဒေသစာရိ လည်တော်မူသည်၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဇနုပဒစာရိကံ၊ ဇနုပုဒ်သို့ ဒေသစာရိ ထည့်လည် သည်ကို၊
 စရန္တော၊ လည်တော်မူလျက်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ဧကရတ္ထိဝါ
 သေန၊ တညဉ့်စီသာနေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝသိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊
 လောကံ၊ သတ္တလောကကို၊ အနုပ္ပလ္လာန္တော၊ မြီးမြှောက်တော်မူလျက်၊
 အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ပါဠိလိဂါမံ၊ ပါဠိလိရွာသို့၊ အနုပါဠိလိ၊
 ရောက်တော်မူ၍၊ ပါဠိလိဂါမိယာတိ၊ ပါဠိလိဂါမိယာ ဟူသည်ကား
 ပါဠိလိဂါမဝါသိနေ၊ ပါဠိလိရွာ၌ နေကုန်သော၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသ
 ကာတို့သည်၊ တေ၊ ထိုပါဠိလိရွာသားတကာများတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဌမဒဿနေ၊ ငှေးဦးစွာဖူးမြင်ရခြင်းဖြင့်၊ တိသုသရ
 ဇောသုစ၊ သရဏာဂုံသုံးပါးတို့၌လည်းကောင်း၊ သီလေသုစ၊ သီလတို့၌၎င်း၊
 ပတိဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်ကုန်၍၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပါသကာတိ၊
 ဥပါသကာဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၍၊ ယေန
 ဘဂဝါတေနုပသကံမိ'သုတိ၊ ယေနဘဂဝါတေနုပသကံမိ'သုဟူသည်
 ကား၊ ပါဠိလိဂါမေ၊ ပါဠိလိရွာ၌၊ အဇာတသတ္တုနေ၊ အဇာတသတ်မင်း
 ၏လည်းကောင်း၊ လိန္တဝိရာဇနုဉ္စ၊ လိန္တဝိမင်းတို့၏လည်းကောင်း၊ မနုဿာ
 မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည်၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ အာဂတိံ၊
 လာ၍၊ ဂေဟသာမိကေ၊ အိမ်ရှင်တို့ကို၊ ဂေဟတော၊ အိမ်မှ၊ နိဟရိတွာ၊
 ထုတ်၍၊ မာသမ္ဘိ၊ တလပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ အနုမာသမ္ဘိ၊ လခွဲပတ်လုံး
 လည်းကောင်း၊ ဝဿန္တိကိရ၊ နေကြကုန်သတဲ့၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပါဠိလိ
 ဂါမဝါသိနေ၊ ပါဠိလိရွာ၌နေကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ နိဗ္ဗုပ္ပန္န
 တာ၊ အမြဲနှိပ်စက် အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧတေသဉ္ဇေဝ၊ ထိုမင်းချင်း
 ယောကျ်ားအမတ်များတို့၏လည်း၊ အာဂဟကာလေ၊ လာသောအခါ၌၊
 ဝဿနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊
 ဧကပဿေ၊ နံပါးတဖက်၌၊ ဣဿရာနံ၊ အစိုးရသောမင်းတို့၏၊ ဘဏ္ဍာပရိ
 သာ၊ မနုဋ္ဌာနံ၊ အသုံးအဆောင်ဘဏ္ဍာကိုသို့မှီးရာအရပ်သည်၊ ဧကပဿေ၊

နံပါးတဖက်၌၊ ဝသနုဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သည်။ ကေပဿ၊ နံပါးတဖက်၌၊
 အာဂန္တုကာနံ၊ ဧည့်သည်ဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌိကမနုဿာနံ၊ ခရီးသွားလူ
 တို့၏၊ ကေပဿ၊ နံပါးတဖက်၌၊ ဒလိဒ္ဓါနံ၊ ဆင်းရဲကုန်သော၊ ကပဏမ
 နုဿာနံ၊ အစီးကျန်သောလူတို့၏၊ ကေပဿ၊ နံပါးတဖက်၌၊ ဂိလာနာ
 နံ၊ နာကုန်သောသူတို့၏၊ ဝသနုဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့အား၊ အညမညံ၊ အချင်း
 ချင်း၊ အစာဓဇတော၊ မထိမပါးစေမူ၍၊ ဝသနုပ္ပဟောနကံ၊ နေထိုင်လောက်
 သော၊ နဂရမဇ္ဈေ၊ မြို့လပ်၌၊ မဟာဿလံ၊ စရပ်ကြီးကို၊ ကာဓေသံ၊ ဆောက်
 လုပ်စေကုန်၏၊ တဿာဿာဿယ၊ ထိုစရပ်၏၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ အာဝ
 သထာဂါရန္တိ၊ အာဝသထာဂါရံဟူ၍၊ အကံသု၊ မှည့်ကြကုန်၏၊ တံဒိဝ
 သဉ္စ၊ ထိုနေ့ပင်လျှင်၊ တံသာလံ၊ ထိုစရပ်သည်၊ နိဋ္ဌာနံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ အဂ
 မာသိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေ၊ ထိုပါဠိလိဂ္ဂာသားတကာများတို့သည်၊ တတ္ထံ၊
 ထိုစရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားကြကုန်၍၊ ဟတ္ထကမ္မသုခါကမ္မစိတ္တကမ္မာဒိဝသေ
 န၊ လက်အမှုအကံတေအမှုပန်းချီဆေးရေးချုပ်သော အမှုစသည်တို့၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်၊ သုပရိနိဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာပြီးသည်ဖြစ်၍၊ သုသဇ္ဇိတံ၊ ကောင်း
 စွာစီရင်ပြီး သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝဝိမာန သဒိသံ၊ နတ်၏ ဗိမာန်နှင့်တူသည်
 ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ခွါရကောဋ္ဌကတော၊ တံခါးရတ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဩလော
 ကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဣဒံအာဝသထာဂါရံ၊ ဤငါတို့၏တည်းခိုကိန်းအောင်း
 တည်နေရာစရပ်သည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်ပင်လျှင်၊ မနောရမံ၊ နှလုံးမွေ့
 လျော်သွယ်ရှိ၏၊ သသိရိကံ၊ အသရေရှိ၏၊ ကေနနုခေါ၊ အဘယ်သူသည်
 သာလျှင်၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပရိတုတ္တံ၊ သုံးဆောင်သည်ရှိသော်၊ အမှာကံ၊ ငါ
 တို့အား၊ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားများ
 ခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာများခြင်းငှါ၊ အဿ၊ ဖြစ်ပါမည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 စိန္တေသံ၊ ကြံစည်တိုင်ပင်၍နေကြကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တသ္မိံ၊ ယေဝ
 ခဏေ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံဂါမံ၊
 ထိုရွာသို့၊ အနုပ္ပတ္တောတိ၊ ရောက်ပြီးဟူ၍၊ အဿောသံ၊ ကြားကြလေ
 ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုသို့ကြားလေသောကြောင့်၊ တေဥပါသကာ၊ ထိုပါဠိလိ
 ဂ္ဂာသားတကာများတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နဝီတိသောမနဿာ၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်
 ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဓေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ဘဂဝါဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ကိုယ်တိုင်သွား၍လည်း၊ အာနေဘဗ္ဗော၊ ပင့်
 ဆောင်အပ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယောပနဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာ

ဘုရားသည်ကား၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တော် အလိုလိုပင်လျှင်၊ အမှာကံ၊
 ငါတို့၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူလာပေ၏၊ အဇ္ဈ၊
 ယခုနေ့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဣမ၊ ဤစရပ်၌၊
 ဝသာပေတွား၊ ကိန်းအောင်းတော်မူစေ၍၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပရိဘုဉ္ဇာပေမ၊
 သုံးဆောင်ကြစေကုန်အံ့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို၊
 ပရိဘုဉ္ဇာပေမ၊ သုံးဆောင်ကြစေကုန်အံ့၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်၊
 အာဂတေ၊ လာတော်မူသည်ရှိသော်၊ တေဝိဇ္ဇကံ၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံဖြစ်သော
 ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်သည်၊ အာဂတမေဝ၊ လာသည်သာ
 လျှင်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ
 တော်ကို၊ ဝဒါပေဿာမ၊ ဟောစေကုန်အံ့၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထာပေဿာ
 မ၊ ဟောစေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဟိရတနေဟိ၊ ရေတနာသုံးပါးတို့သည်၊
 ပရိဘုဉ္ဇေ၊ သုံးဆောင်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ပစ္စာ၊ နောက်မှ၊ အမှာကန္တံ၊ ငါတို့
 ၏လည်းကောင်း၊ ပရေသန္တံ၊ သူတပါးတို့၏ လည်းကောင်း၊ ပရိဘောဂံ၊
 သုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ရတနာသုံးပါးကို
 ရှေးဦးစွာသုံးဆောင်စေရသည်ရှိသော်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဧဿရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်
 စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားများခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာ
 များခြင်းငှါ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို
 ကတွားပြု၍၊ ဧတဒတ္ထမေ၊ ထိုအကျိုးငှါသာလျှင်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သို့၊ ဥပသင်္ကမိံ သု၊ ဆည်းကပ်ကြလေကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဓိဝါ
 သေတုဘန္တေ၊ ဘဂဝဝါအာဝသထာဂါရန္တိ၊ အဓိဝါသေတုဘန္တေ၊ ဘဂဝဝါ
 အာဝသထာဂါရံဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ လျှောက်ကြလေကုန်၏၊ ယေန
 အာဝသထာဂါရံတေနူပသင်္ကမိံ သူတိ၊ ယေနအာဝသထာဂါရံတေနူပ
 သင်္ကမိံ သုဟူသည်ကား၊ တံဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ့၌ပင်လျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗိတတ္ထာ၊ ပြီး
 စီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေဝဝိမာနံ၊ ဝိယ၊ နတ်၏ဗိမာန်ကဲ့သို့၊ သုသဇ္ဇိတံ၊
 ကောင်းစွာစီရင်အပ်သည်၊ သုပဋိဇ္ဈိတံ၊ ကောင်းစွာသုတ်သင်အပ်သည်၊
 ကိဉ္ဇာဝိဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊
 ဗုဒ္ဓါရဟံ၊ ဘုရားတို့အားထိုက်သည်ကို၊ ကတွားပြု၍၊ နုပညတ္ထံ၊ မခင်းအပ်
 သေး၊ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား၊ အရညဇ္ဈာသာယာ၊ တောကို
 အလိုရှိကုန်၏၊ အရညာရာမာ၊ တော၌သာဓမ္မလျော်တော်မူကုန်၏၊ အန္တော
 ဂါမေ၊ ရွာတွင်း၌၊ ဝသေယျ၊ ဝါ၊ နေမူလည်းနေတော်မူရာ၏၊ နောဝသေယျ၊
 ဝါ၊ မနေမူလည်းမနေတော်မူကုန်ရာ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်

စွာဘုရား၏၊ ရူပိံ၊ အလိုတော်ကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိပြီးမှသာလျှင်၊ ပညာပေသာ
မ၊ ခင်းပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိန္ဒေတွာ၊ ကြံကြကုန်၍၊ တေဥပါသကာ၊ ထို
ပါစုလိရွာသားတကာများတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံ
မိံသု၊ ကပ်ကြလေကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ရူပိံ၊ အလိုတော်ကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိကုန်၍၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊
ပညာပေတုကာမာ၊ ခင်းခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အ
ရပ်၌၊ အာဝသထာဂါရံ၊ ဧည့်သည်တို့၏တည်းနေရာစရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုစရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံသု၊ ကပ်ကြလေကုန်၏၊ သဗ္ဗသန္တရံအာ
ဝသထာဂါရံသန္တရိတွာတိ၊ သဗ္ဗသန္တရံအာဝသထာဂါရံ သန္တရိတွာ
ဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံကို
သာလျှင်၊ သန္တတံ၊ ခင်းထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
အခြင်းအရာဖြင့်၊ တံသာလံ၊ ထိုစရပ်ကို၊ သန္တရိတွာ၊ ခင်း၍၊ သဗ္ဗပဋ္ဌာ
တာဝ၊ ခပ်သိမ်းတို့၏ ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ ဂေါမယံနာမ၊ နွားချေးစိုမည်
သည်ကား၊ သဗ္ဗမင်္ဂလေသု၊ ခပ်သိမ်းသောမင်္ဂလာတို့၌၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤကဲ့သို့လုံးပိုက်၍၊ သုခာပရိကမ္မကတမ္ပိ၊ အင်္ဂတေဖြင့်အပြေအပြစ်
ပြုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘူမိံ၊ မြေကို၊ အလ္လဂေါမယေန၊ နွားချေးစို
ဖြင့်၊ ဩဂုဇ္ဇာပေတွာ၊ လိမ်းကျံစေ၍၊ ပရိသုက္ခတာဝံ၊ ကောင်းစွာခြောက်
သောအဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိကုန်၍၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း အရာဖြင့်အတ္တ
န္တဉ္ဇာနေ၊ နင်းရာအရပ်၌၊ ပဒံ၊ ခြေရာသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊ ဧဝံတ
ထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ စတုဇာတိယဂန္ဓေဟိ၊ အမျိုးလေးပါးအပြားရှိ
သော နံ့သာတို့ဖြင့်၊ လိမ္မိတွာ၊ လိမ်းကျံ၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ နာနာဝဏ္ဏ
ကဋ္ဌသာရကေ၊ အထူးထူးသောအဆင်းရှိသော ဖျာသင်ဖြူးတို့ကို၊ တေ
သံ၊ ထိုဖျာသင်ဖြူးတို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ မဟာဝိဗ္ဗကကောဇဝေ၊ မြတ်
သော ကြီးကျယ်သော ကော်ဇောကြီးတို့ကို၊ အာဒိံကတွာ၊ အစပြု၍၊
ဟတ္ထတ္ထရကာဒိဟိ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း၌ခင်းအပ်သောအခင်းရှိကုန်သော၊
နာနာဝဏ္ဏဟိ၊ အထူးထူးသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ အတ္ထရကေဟိ၊
အခင်းတို့ဖြင့်၊ သန္တရိတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ခင်းအပ်သည်နှင့် စပ်ယှဉ်သော၊
သဗ္ဗောကာသံ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်ကို၊ သန္တရာပေသု၊ ခင်းပေကုန်၏၊
တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗသန္တရံအာဝသထာဂါရံသန္တရိတွာတိ၊ သဗ္ဗသန္တရံ
အာဝသထာဂါရံသန္တရိတွာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အာသနာ
ဒ္ဒိတိ၊ အာသနာနိဟူသည်ကား၊ မဏ္ဍဉ္ဇာနေ၊ အသယံအရပ်၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦး

စွာ။မင်္ဂလဿန္တံ။မင်္ဂလာရှိသောသည်တိုင်ကို။ နိဿာယ။ဖြစ်၊မဟာရဟံ။
 မြတ်သော ဆုများသာနေခြင်းငှါထိုက်တန်သော။ဗုဒ္ဓါသနံ။ ဆုများနေရာ
 တော်ကို။ပညာပေတွာ။ခင်းထား၍။ ဟတ္ထ။ထိုဆုများနေရာတော်၌။ယံယံ
 ပစ္စတ္တရဏံ။ အကြင်အကြင် အခင်းသည်။ မုဒုကဉ္စ။ နူးညံ့သည် လည်း
 ကောင်း။မနေရာမရွံ့။နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ။
 ဖြစ်၏။ တံတံပစ္စတ္တရဏံ။ထိုထိုမြတ်သောအခင်းကို။ ပစ္စတ္တရိတွာ။ခင်း၍။
 ဥဘတောလောဟိတကံ။ ခြေရင်းခေါင်းရင်းနှစ်ပါး၌ နိသောဇနံရှိသော။
 မနုညဒဿနံ။ နှလုံးနှစ်သက်ဖွယ်တင့်တယ်သောအမြင်ရှိသော။ဥပဓာနံ။
 မှီးအုံးကို။ ဥပဓဟိတွာ။ အနီး၌ထား၍။ ဥပရိ။အထက်၌။ သုဝဏ္ဏရဇတ
 တာရကဝိမိတ္တဝိတာနံ။ ရွှေကြယ်ငွေကြယ်တို့ဖြင့်အလွန်ဆန်းကြယ်သော
 ဗိတန်ကြီးကို။ပဉ္စိတွာ။ဖွဲ့ချက်။ဂန္ဓဒါမဗုပ္ပဒါမာဒိဟိ။နံသာခိုင်းပန်းဆိုင်း
 အရိုးအထုံစသည်တို့ဖြင့်။ အလင်္ကာရိတွာ။တန်ဆာဆင်၍။သမန္တာ။ထက်
 ဝန်းကျင်မှ။ ဒွါဒသဟတ္ထေ။တဆဲ့နှစ်တောင်ရှိသော။ဌာနေ။အရပ်၌။ပုပ္ဖဇာ
 လံ။ပန်းကွန်ယက်ကို။ ကရိတွာ။ပြု၍။ ကံသဟတ္ထမတ္တဌာနံ။အတောင်သုံး
 ဆယ်ရှိသောအရပ်ကို။ ပဋိသာဏိယာ။တင်းတိန်တုလားကာဖြင့်။ပရိက္ခိ
 ပါပေတွာ။ ကာရံစေ၍။ ပန္တိမတိတ္ထိံ။ အနောက်နံရံကို။ နိဿာယ။ဖြစ်၊
 ဘိက္ခုသံဃဿ။ရဟန်းသံဃာတော်အား။ ပလ္လင်္ကဝိဉ္ဇအပဿယဝိဉ္ဇမဉ္ဇ
 ဝိဉ္ဇာဒိနိ။ ပလ္လင်ဖြစ်သောအင်းပျဉ်မှီရာဖြစ်သော အင်းပျဉ်ညောင်တောင်း
 ဖြစ်သော အင်းပျဉ်စသည်တို့ကို။ ပညာပေတွာ။ ခင်းထား၍။ ဥပရိ။အ
 ထက်၌။ သေတပစ္စတ္တရဏေဟိ။ ဖွေးဖွေးဖြူသော အိပ်ရာခင်းတို့ဖြင့်။
 ပစ္စတ္တရိတွာ။ခင်း၍။ သာလာယ။စရပ်၏။ပါစိနပဿံ။ အရှေ့နံပါးကို။အတ္တ
 နော။မိမိ၏။ နိသဇ္ဇာယောဂ္ဂံ။နေခြင်းငှါ လျောက်ပတ်သော နေရာကို။ကာ
 ရေသုံးပြုစေကုန်၏။ တံအာသနံ။ ထိုနေရာကို။ သန္ဓာယ။ရည်၍။ အာသနံ
 ပညာပေတွာဟိ။ အာသနံ ပညာပေတွာဟူ၍။ ဂုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်
 ၍။ဥဒကမဏိကန္တိ။ ဥဒကမဏိကံဟူသည်ကား။ မဟာကုမ္ဘိကံ။ဝင်းဝ
 အလွန်ကျယ်သော။ ဥဒကစာဋီ။အိုးစရည်းကြီးကို။ဇေံ။ဤသို့။ဘဂဝါစ။
 မြတ်စွာဆုများသည်လည်းကောင်း။ဘိက္ခုသံဃောစ။ရဟန်းသံဃာသည်
 လည်းကောင်း။ ယထာရူပိ။အလိုတော်ရှိတိုင်း။ ဟတ္ထပါဒေ။လက်ခြေတို့
 ကို။စောဝိဿန္တိ။ဆေးတော်မူကြကုန်လတ္တံ့။ မုခံ။မျက်နှာကို။ ဝိက္ခာလေ
 သန္တိ။သုတ်သင်တော်မူကြကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ။ဤသို့။သုံးသွင်းကြကုန်၍။
 တေသုတေသုဌာနေသု။ထိုထိုအရပ်တို့၌။ မဏိဂဏ္ဍဿ။မြဲအဆင်းနှင့်တူ

သောအဆင်းရှိသော၊ ဥဒကဿဥဒကံ၊ ရေကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဝါ
သတ္တယ၊ အနံ့တံစေခြင်းငှါ၊ နာနာပုပ္ဖာနိစေဝ၊ အထူးထူးသောပန်းတို့ကို
လည်းကောင်း၊ ဥဒကဝါသရတ္တနာနိစ၊ ရေအိုး၌ အရိုးအထုံအမှန်တို့ကို
လည်းကောင်း၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ ကဒလိပတ္တေဟိ၊ ဌက်ပျော့ရွက်တို့
ဖြင့်၊ ဝိဒဟိတွာ၊ ဖိတ်ဖုံး၍၊ ပတိဋ္ဌပေသုံ၊ တည်ထားကုန်၏၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ ဥဒကမဏိကံပတိဋ္ဌပေတွာတိ၊ ဥဒကမဏိကံပတိဋ္ဌပေတွာဟူ၍၊
ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တေလပဒိဝံ အာရော
ပေတွာတိ၊ တေလပဒိဝံအာရောပေတွာ ဟု သည်ကား၊ ရေတသုဝဏ္ဏာဒိ
မယဒဏ္ဍာဒိကာသု၊ ငွေဖြင့်ပြီးသောဆီမီးတိုင်၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောဆီမီးတိုင်
အစရှိသည်တို့၌၊ ယောနကရူပဗိနကရူပကာဒိနံ၊ ယောနကတိုင်း၌ဖြစ်သော
အရပ်စိန့်တိုင်း၌ ဖြစ်သော အရပ်စသည်တို့၏၊ ဟတ္ထေလက်၌၊ ဌပိတ
သုဝဏ္ဏရေတဒိမယကပလ္လိကာသု၊ ထားအပ်သောရွှေငွေစသည်ဖြင့်ပြီး
သောဆီမီးခွက်တို့၌၊ တေလပဒိဝံ၊ ဆီမီးကို၊ ဈာပယိတွာ၊ ညှိထွန်း၍၊ ယေန
ဘဂဝါတေနူပ သင်္ကမိသုတိဇ္ဇေပန၊ ယေနဘဂဝါတေနူပ သင်္ကမိသု
ဟူသော ဤပါဌ၌ကား၊ ပါဠိလိဂါမိယာ၊ ပါဠိလိရွာသားဖြစ်ကုန်သော၊
တေဥပါသကာ၊ ထိုဥပါသကာတို့သည်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ အာဝ
သထာဂါရမေဝ၊ ဧည့်သည်တို့တည်းနေရာ စရပ်ကိုသာလျှင်၊ သောဓိ
တာ၊ သုတ်သင်ကြဲကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်သေး၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်
ကား၊ သကလတ္ထိ၊ အလုံးစုံသော၊ ဂါမေရွာ၌၊ ဝိဝိယော၊ ခရီးမတို့ကို၊
သောဓာပေတွာ၊ သုတ်သင်စေ၍၊ ခဇေ၊ တံခွန်တို့ကို၊ ဥဿာပေတွာ၊ ပိုက်
ထောင်၍၊ ဂေဟန္ဒါရေသု၊ အိပ်တံခါးဝတို့၌၊ ဂုတ္တဗာဇေစ၊ ရေပြည့်အိုးတို့
ကိုလည်းကောင်း၊ ကဒလိယောစ၊ ဌက်ပျော့ပင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဌပါ
ပေတွာ၊ ထားစေ၍၊ သကလဂါမံ၊ ရွာအလုံးကို၊ ဒိပမာလာဟိ၊ ဆီမီးပန်းတို့
ဖြင့်၊ ဝိပ္ပကိဏ္ဍကာရကံပိယ၊ ပြီးပြီးပြတ်ထိုမှဤမှရော့ငြိမ်းလျက်ထွက်လါ
သောကြည်အပေါင်းတို့ကဲ့သို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဇ္ဇပဂေ၊ နို့၊ ပို့သော သား
ငယ်တို့ကို၊ ဝိရံပါယေထ၊ နို့၊ တိုက်ကြကုန်၊ ဒဟရေကုမာရေ၊ သတို့သား
ငယ်တို့ကို၊ လဟုံ၊ လျင်စွာ၊ ဘောဇေတွာ၊ ထမင်းဟင်းကျွေးမွေး၍၊ သယာ
ပေထ၊ အိပ်နေကြစေကုန်၊ ဥစ္စာသန္တံ၊ ကျယ်သောအသံကို၊ မာကရိတ္ထ၊ မပြု
ကြစေကုန်လင့်၊ အဇ္ဇ၊ ယခုနေ့၌၊ ဧကရတ္ထိ၊ တည်ညီပတ်လုံး၊ သတ္တ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ အန္တောဂါမေ၊ ရွာ၏အတွင်း၌၊ ဝသိဿတိ၊ နေတော်မူ
လတ္တံ့၊ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့ရည်သည်ကား၊ အပ္ပသဒ္ဓကာမာ၊ အသံဆိတ်

သည့်ဘိဇ္ဇာသိရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သေရိ*စရာ
 ပေတွားစည်လည်စေ၍၊ သယံ၊ မိမိတို့သည်၊ ဒဏ္ဍဒိဝိကံ၊ ဆီမီးတိုင်ကို၊
 အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ*သု၊ ကပ်ကြလေကုန်၏။
 အထခေါ(လ)တေနုပသကံမိတိ၊ အထခေါ(လ)တေနုပသကံမိဟူသည်
 ကား၊ ယသဒါနိတန္တေကာလံမညံသိတိ၊ ယသဒါနိတန္တေကာလံမည
 သိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေဟိ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်၊ ကာလေ၊ စရပ်သို့ကပ်အံ့
 သောအခါကို၊ အာရောစိတေ၊ ကြားလျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လာခါရသေန၊ ချိပ်ရည်ဖြင့်၊ တိန္တရတ္တကောဝိဇ္ဇာရ
 ဝုပ္ပဝဏ္ဏံ၊ စွတ်သောနီမြန်းသော ပင်လယ်ကသစ်ပန်းအဆင်းကဲ့သို့ နီမြန်း
 သောအဆင်းရှိသော၊ ရုတ္တဒုပဋ္ဌံ၊ နီမြန်းသောဒုကုဋ်တော်ကို၊ ကတ္တရိယာ၊
 ကပ်ကျေးဖြင့်၊ ပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာကို၊ ကန္တေန္တေ၊ ဝိယ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့၊ သံဝိဓာ
 ယ၊ ကောင်းစွာစီရင်၍၊ ဝိမဏ္ဍလံ၊ အဝန်းသုံးပါးကို၊ ပဋိစ္ဆာဒေန္တော၊ ဖုံး
 လွှမ်းလျက်၊ နိဝသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုကောင်းစွာဝတ်တော်မူ၍၊ သုဝဏ္ဏ
 ပါမင်္ဂေန၊ ရွှေဆောက်လုံးဖြင့်၊ ပဒုမကဿာပံ၊ ပဒုမ္မာကြာစည်းကို၊ ပရိက္ခိ
 ပေန္တေ၊ ဝိယ၊ ရပ်ပတ်သကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇုလတာသသိရိကံ၊ လျှပ်စစ်နွယ်ကဲ့
 သို့အသရေရှိသော၊ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းတော်ကို၊ ဗဒ္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့စည်း၍၊ ရုတ္တ
 ကမ္မလေန၊ နီမြန်းသောကမ္မလာဖြင့်၊ ရာဇကုဋံ၊ မင်းတို့၏မကိုရိုအထွဋ်
 ကို၊ ပရိယောနန္တေန္တေ၊ ဝိယ၊ မြေးရပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ရတနသတုဗ္ဗေ
 ဓေ၊ အတောင်တရာမြင့်သော၊ သုဝဏ္ဏဋ္ဌိကေ၊ ရွှေပွတ်တိုင်ကြီး၌၊ ပဝါဠ
 ဇာတံ၊ သန္တာကွန်ယက်ကို၊ ဝိပမာနောဝိယ၊ ဖုံးစွပ်လွှမ်း၍ သကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း၊ မဟတိသုဝဏ္ဏစေတိယေ၊ ရွှေစေတီကြီး၌၊ ရုတ္တကမ္မလကဉ္စုကံ၊
 နီမြန်းသော ကမ္မလာသင်တိုင်းကို၊ ပဋိမုစ္ဆန္တေ၊ ဝိယ၊ ဖုံးစွပ် သကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ ဂန္ထန္တံ၊ ကောင်းကင်၌သွားသော၊ ဝုဏ္ဏစန္ဒံ၊ လပြည့်ဝန်း
 ကို၊ ရုတ္တဝလ္လာဟကေန၊ တခဲနက်နီမြန်းသောတိမ်တိုက်ကြီးဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆာဒိ
 ယမာနောဝိယ၊ ဖုံးအုပ်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကဉ္စနဂီရိမတ္ထကေ၊ ရွှေ
 တောင်ထွဋ်၌၊ သုပက္ကလာခါရသံ၊ ကောင်းစွာ ကျက်သော ချိပ်ရည်ကို၊
 သိဉ္စန္တေ၊ ဝိယ၊ သွန်းလောင်းဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တကုဋုပဗ္ဗတ
 မတ္တကံ၊ ဝိတ္တကုဋ်တောင်ထိပ်ကို၊ ဝိဇ္ဇုလတာဇာလေန၊ လျှပ်စစ်နွယ်
 တည်းဟူသောကွန်ယက်ဖြင့်၊ ပရိက္ခိပေန္တေ၊ ဝိယ၊ ခြံရံရပ်ပတ်ဘိသကဲ့
 သို့၊ သကဿစက္ကဝါဠသိနေရုယုဂန္ဓရမဟာပထဝီ၊ အလုံးစုံသောစကြာ

ဝဋ္ဌာမြင့်မိရ်ယုဂန္တိရ်တောင်မဟာပထဝီမြေကို၊ စာလေတွာ၊ တုန်လှုပ်စေ
 ချ်၊ ဂဟိတံ၊ ပူအပ်သော၊ နိဂြောဓပလ္လဝသမာနဝဏ္ဏံ၊ ပညောင်ညွန့်နှင့်တူ
 သော အဆင်းရှိသော၊ ရတ္တဝရပံသုကုလံ၊ နိမြန်းသော ဝံသကူသင်္ကန်း
 တော်ကို၊ ပါရုပေတွာ၊ ရုံတော်မူ၍၊ ဝနဂဟနဘော၊ တောအုပ်မှ၊ နိက္ခန္တော
 ထွက်သွားသော၊ ကေသရသီဟောဝိယ၊ ကေသရခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း၊ ဥဒယပဗ္ဗတကူစူတော၊ ဥဒည်းတောင်စွန်းမှ၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်
 လတ်သော၊ ပုဏ္ဏဝဇ္ဇောဝိယ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဗာလသုရိ
 ယောဝိယစ၊ နေလှလင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ ကိုယ့်တော်မြတ်
 ၏၊ နိသိန္နတရူသဏ္ဌတော၊ နေတော်မူသော တောအုပ်မှ၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်
 တော်မူ၍၊ အထတသ္မိံကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ အသဘာဝတော၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ကာယတော၊ ကိုယ်တော်မှ၊ မေဃာရတော၊ မိဗန်းတိမ်ဝမှ၊ ဝိဇ္ဇာ
 လဘာဝိယ၊ လျှပ်စစ်နှင့်သင်ကဲ့သို့၊ ရသ္မိယော၊ ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ်
 တို့သည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ ကပိဋ္ဌရပတ္တပုဗ္ဗဗလသခါဝိဓုပေ၊
 ခပ်သိမ်းသောသစ်ပင်တို့၏ ဖူးညွန့်ရှက်ရင်းအပွင့်အသီးအခက်အခွတို့
 ကို၊ သုဝဏ္ဏရသေဝရာသဒိသေဝိယ၊ ရွှေရည်အလျှင်နှင့်တူကုန်ဘိသကဲ့
 သို့၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်တို့ကို၊ ကရိ သု၊ ပြုကြ
 ကုန်၏၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုဓဏ၌သာလျှင်၊ အတ္တနောအတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊ ပတ္တ
 စိဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်း
 သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေယိ၊ ခြံရံကြလေ၏၊ နံဘဂ
 ဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံကုန်ပြီး၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်
 သော၊ တေစတိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အလိုနည်းကုန်သည်၊ သန္တု
 ဌာ၊ ရောင့်ရဲကုန်သည်၊ ပဝိဝိတ္တာ၊ ကိလေသာဆိတ်ကုန်သည်၊ အာရုဇ္ဈဝိရိ
 ယာ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိရိယရှိကုန်သည်၊ ဝတ္တာရော၊ ဆိုတတ်ကုန်
 သည်၊ ဝစနက္ခမာ၊ ဆိုခြင်းငှါခံကုန်သည်၊ ဝောဒကာ၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်တတ်
 ကုန်သည်၊ ပါပဂရဟိနော၊ မကောင်းမှုကို ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချတတ်ကုန်သည်၊
 သီလသမ္ပန္နာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်၊ သမာဓိသမ္ပန္နာ၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်
 ကုန်သည်၊ ပညာသမ္ပန္နာ၊ လောကီလောကုတ္တရာ ပညာနှင့် ပြည့်စုံကုန်
 သည်၊ ဝိမုတ္တိသမ္ပန္နာ၊ ဝိမုတ္တိတရားနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿ
 နသမ္ပန္နာ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 တေဟိမဟာထေရေဟိ၊ ထိုမဟာထေရ်ကြီးတို့သည်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံ

၂

အပ်သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရတ္တကမ္မလပရိက္ခိတ္တော၊ နိမြန်းသောကမ္မလာဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊ သုဝဏ္ဏက္ခန္ဓောဝိယ၊ ရွှေတုံးကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ရတ္တပဒုမသဏ္ဌမဏ္ဍဂတာ၊ ပဒုမ္မာ ကြာနီတော အလယ်သို့တင့် တယ်စွာသွားသော၊ သုဝဏ္ဏနာဝါဝိယ၊ ရွှေလှေကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပဝါဠပရိက္ခိတ္တော၊ သန္တာပွတ်လုံး အပေါင်းဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊ သုဝဏ္ဏပါသာဒေါ၊ ရွှေပြာသာဒ်ကြီးသည်၊ ဝိရောဓိတ္ထဝိယ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မဟာကဿပပရခါ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်အမှူးရှိကုန်သော၊ မဟာထေရာ၊ မဟာထေရ်တို့သည်၊ မေဓာဝဏ္ဏံ၊ မိုးစင်းတိမ်အဆင်းရှိသော၊ ပံသုကူလစိဝရံ၊ ပံသကူသင်္ကန်းကို၊ ပါရုပေတွာ၊ ဝတ်ရုံကုန်၍၊ မဏိစမ္ပဝဗ္ဗိကာ၊ ပတ္တမြားချပ် မိန့်ညှိဖြင့်ကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်ဝတ် ကုန်သော၊ မဟာနာဝါဝိယ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့ရဲရင့် ကုန်သောသူရဲကြီးတို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပရိဝါရယိံသု၊ ခြံရံကုန်၏၊ ဝန္တရာဂါ၊ အန်ထွေးအပ်ပြီးသော ရာဂရှိကုန်သော၊ တိန္ဒကိလေသာ၊ ဖျက်စီးအပ်ပြီးသောကိလေသာရှိကုန်သော၊ ဝိဇေဒိတဇေသာ၊ ဖြေရှင်းအပ်ပြီးသော ကိလေသာတည်းဟူသော အရှုတ် အထွေးရှိကုန်သော၊ ဆိန္ဒုဗန္ဓနာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောကိလေသာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ရှိကုန်သော၊ ကုလေဝါ၊ ဒါယကာတို့၌လည်းကောင်း၊ ဂဏောဝါ၊ ဂိုဏ်းအပေါင်းအဖော်၌လည်းကောင်း၊ အလဂ္ဂါ၊ မကပ်ငြိကုန်သော၊ တေမဟာထေရာ၊ ထိုမဟာထေရ်ကြီးတို့သည်၊ ပရိဝါရယိံသု၊ ခြံရံကုန်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သယံ၊ ကိုယ်တော်သည်၊ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းပြီးသော ရာဂတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတရာဂဟိ၊ ကိုယ်တော်ကိုမှီ၍ကင်းပြီးသောရာဂ ရှိကုန်သော၊ သယံဝိတဒေါသော၊ ကိုယ်တော်သည်ကင်းပြီးသောဒေါသရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတဒေါသဟိ၊ ကိုယ်တော်ကိုမှီ၍ကင်းပြီးသောဒေါသရှိကုန်သော၊ သယံဝိတမောဟော၊ ကိုယ်တော်သည်ကင်းပြီးသောမောဟရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတမောဟဟိ၊ ကိုယ်တော်ကို မှီ၍ကင်းပြီးသော မောဟရှိကုန်သော၊ သယံနိတ္တဏှော၊ ကိုယ်တော်တဏှာကင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ နိတ္တဏှဟိ၊ ကိုယ်တော်ကိုမှီ၍ကင်းပြီးသောတဏှာရှိကုန်သော၊ သယံနိက္ကိလေသော၊ ကိုယ်တော်သည် ကိလေသာကင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ နိက္ကိလေသဟိ၊ ကိုယ်တော်ကိုမှီ၍ ကိလေသာကင်းကုန်သော၊ သယံဗုဒ္ဓေါ၊ ကိုယ်တော်သည် သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အနုဗုဒ္ဓဟိ၊ ကိုယ်တော်နည်းသို့အစဉ်လိုက်၍

သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူကြကုန်သော မဟာထေရ်မြတ်တို့သည်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တပရိဝါရိတံ၊ ပွင့်ချပ်အရာတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊ ကေသရံပိယ၊ ပဒုမ္မာကြာဝတ်ဆံကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကေသရပရိဝါရိတော၊ ဝတ်ဆံအပေါင်းဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊ ကဏ္ဍိကာပိယ၊ ပန်းအချက်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌနာဂသဟာသပရိဝါရိတော၊ ရှစ်ထောင်သောဆင်အပေါင်းဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊ ဆဒ္ဒန္တနာဂရာဇာပိယ၊ ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နုရုတိဟံသသဟာသပရိဝါရိတော၊ ကိုးသောင်းသော ရွှေဟင်္သာတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊ ဓတရဓဋ္ဌာဟံသရာဇာပိယ၊ ဓတရဓဋ္ဌဟင်္သာမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သေနိပရိဝါရိတော၊ စံသည့်အပေါင်းဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊ စက္ကဝတ္တိရာဇာပိယ၊ စကြာဝတေးမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မရူဂဏပရိဝါရိတော၊ နတ်အပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သော၊ သက္ကောဒေဝရာဇာပိယ၊ သကြားနတ်မင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဂဏပရိဝါရိတော၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သော၊ ဟာရိတမဟာဗြဟ္မာပိယ၊ ဟာရိတမည်သော မဟာဗြဟ္မာကြီးကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တာရာဂဏပရိဝါရိတော၊ ကြယ်အပေါင်းဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊ ပုဏ္ဏစန္ဒာပိယ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့၊ အနုပမေန၊ နှိုင်းယှဉ်စရာဥပမာမရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဝေသေန၊ ဘုရားအသွင်ဖြင့်၊ အပရိမာဏေန၊ အပိုင်းအခြားမရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဝိလာသေန၊ ဘုရား၏တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်၊ ပါဠိလိဂါမိနံ၊ ပါဠိလိဂ္ဂာ၌ နေကုန်သောသူတို့၏၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ပဗ္ဗိပဗ္ဗိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ။

အထတက္ခိံ ကာလေ၊ လိုအခါ၌၊ အသာဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပုရတ္ထိမကာယတော၊ ရှေးကိုယ်တော်မှ၊ ဆဗ္ဗဏ္ဏာ၊ ခြောက်ပါးသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ စာနုဗုဒ္ဓရုတ္တိယော၊ တခဲနက်သော ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့သည်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထလတ်၍၊ အသိတိဟတ္ထဌာနံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိသော အရပ်ကို၊ အဂ္ဂဟောသုံ၊ ယူကုန်၏၊ တထားထို အတူ၊ ပစ္ဆိမကာယတော၊ နောက်ကိုယ်တော်မှ၊ ဒက္ခိဏပဿတော၊ လက်ညာနံပါးတော်မှ၊ ဝါမပဿတော၊ လက်ဝဲနံပါးတော်မှ၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ စာနုဗုဒ္ဓရုတ္တိယော၊ တခဲနက်သော ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့သည်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထလတ်၍၊ အသိတိဟတ္ထဌာနံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိသော အရပ်ကို၊ အဂ္ဂဟောသုံ၊ ယူလေကုန်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ကေသန္တတော၊ ဆံတော်အဆုံးမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သဗ္ဗကောလာဝဇ္ဇေဟိ၊ အလုံးစုံသော ဆံလျှင်တော်တို့မှ၊ မောရဂိဝါဝဏ္ဏာ၊ ဥဒေါင်းလည်ရေးအ

ဆင်းကဲ့သို့အဆင်းရှိသော။ စာနဗုဒ္ဓရသို့ယော။ တခဲနက်သောဘုရားရောင်
ခြည်တော်တို့သည်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထလတ်၍၊ ဂဂနတလေ။ ကောင်းကင်အ
ပြင်၌၊ အသီတိဟတ္ထံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိသော၊ ဌာနံ၊ အရပ်ကို၊ အဂ္ဂဟေသံ၊ ယူကုန်၏။ ။

ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်အရပ်၌၊ ပါဒတတေဟိ၊ ခြေတဝါးတော်အပြင်တို့မှ၊
ပဝါဠဝဏ္ဏံ၊ သန္တာအဆင်းရှိကုန်သော၊ ရသို့ယော၊ ရောင်ခြည်တော်တို့
သည်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထလတ်၍၊ စာနပထဝီယံ၊ တခဲနက်သောမြေ၌၊ အသီတိ
ဟတ္ထံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိသော၊ ဌာနံ၊ အရပ်ကို၊ အဂ္ဂဟေသံ၊ ယူကုန်၏။
ဒန္တတော၊ သွားတော်မှ၊ အက္ခိနံ၊ မျက်လုံးတော်တို့၏၊ သေတဌာနတော၊
ဖြူသောအရပ်မှ၊ နခါနံ၊ ခြေသည်းလက်သည်းတော်တို့၏၊ ဗံသဝိနိမုတ္တဌာ
နတော၊ အသားတော်လွတ်သောအရပ်တို့မှ၊ ဩဒါတာ၊ ဇွေးဇွေးဖြူကုန်
သော၊ စာနဗုဒ္ဓရသို့ယော၊ တခဲနက်သောဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့သည်၊
ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထလတ်၍၊ အသီတိဟတ္ထံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိသော၊ ဌာနံ၊
အရပ်ကို၊ အဂ္ဂဟေသံ၊ ယူကုန်၏။ ရတ္တပီတဝဏ္ဏာနံ၊ နီသောအဆင်း၊ ရွှေ
သောအဆင်းတော်တို့၏၊ သန္တိန္ဒဌာနတော၊ စပ်သောအရပ်မှ၊ မဉ္ဇူဋ္ဌဝဏ္ဏာ၊
မောင်းသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ရသို့ယော၊ ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့
သည်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထလတ်၍၊ အသီတိဟတ္ထံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိသော၊
ဌာနံ၊ အရပ်ကို၊ အဂ္ဂဟေသံ၊ ယူကုန်၏။ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ၊ အလုံးစုံသော
ကိုယ်တော် အရပ်မှသာလျှင်၊ ပတသရာရသို့ယော၊ ပြုံးပြုံးပြက်သော
ရောင်ခြည်တော်တို့သည်၊ ဥဋ္ဌဟိသု၊ ထလတ်ကုန်၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ သမန္တာ၊
ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အသီတိဟတ္ထံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိသော၊ သဗ္ဗဏ္ဏာ
ဗုဒ္ဓရသို့ယော၊ ခြောက်ပါးသော အဆင်းရှိသောဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့
သည်၊ ဇောတမာနာ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်လျက်၊ ဗိပ္ပန္နမာနာ၊ တုန်လှုပ်ကုန်
လျက်၊ ဝိဓာဝမာနာ၊ အထူးထူးအပြားပြားပြေသွားကုန်လျက်၊ ကဉ္ဇနဒလ္လာ
ဒိဝိတာပဟိ၊ ရွှေဆီမီးတိုင်တို့မှ၊ နိစ္ဆရိတွာ၊ ထွက်၍၊ အာကေသံ၊ ကောင်း
ကင်သို့၊ ပက္ခန္ဓမဟာပဒီပဇာလာပိယ၊ ယုံတက်သောဆီမီးလျှံကြီးကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ စာတုဒီပိကမာသမေသတော၊ လေးကျွန်းလုံးကိုဖုံးလွှမ်း
သောတိမ်တိုက်မှ၊ နိက္ခန္တိဝိဇ္ဇုလတာပိယစ၊ ထွက်သောလျှပ်စစ်နွယ်
ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဒိသေသဒိသံ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာသို့၊ ပက္ခန္တိသု၊ ပြေး
သွားလေကုန်၏၊ ယောဟိ၊ အကြင်ရောင်ခြည်တော်တို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော၊ ဒိသာဘာဂါ၊ အရပ်မျက်နှာအဖို့တို့သည်၊ သုဝဏ္ဏဗေဒကမုဗ္ဗေ

ဟိ၊ ရွှေစကားပွင့်တို့ဖြင့်၊ ဝိကိရိယ မာနာပိယ၊ ကြိတိသက္ခဝိသုလည်း
ကောင်း၊ သုဝဏ္ဏဗျာဓိတော၊ ရွှေခိုးမှ၊ သုဝဏ္ဏရသဓာရာဟိ၊ ရွှေရည်အ
ယဉ်တို့ဖြင့်၊ အာသိဗ္ဗမာနာပိယ၊ သွန်းလောင်းတိသက္ခဝိသုလည်းကောင်း၊
ပဿာရိတသုဝဏ္ဏပဉ္စပရိက္ခိတ္တာပိယ၊ ကောင်းစွာဖြန့်အပ်သောရွှေပုဆိုး
ဖြင့်ကပ်တိသက္ခဝိသုလည်းကောင်း၊ ဝေရေန္တ ဝါတာသမုဒ္ဒတကိ သုက
ကဏိကာရပုဗ္ဗရုဏ္ဏသမောကိဏ္ဏာပိယ၊ ဝေရေန္တ လေဖြင့်ပွင့်သောမဟာ
လှေခါးပွင့်ဝတ်မုံတို့ဖြင့်ဖြှမ်းတိသက္ခဝိသုလည်းကောင်း၊ ဝိနုပိဋရုဏ္ဏသမ္ပ
ရိရဋ္ဌိတာပိယ၊ ဆုံးရှုံးညက်ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်တပ်တိသက္ခဝိသုလည်း
ကောင်း၊ ဝိရောဓိ သု၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ ဘဂဝတောပိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏
လည်း၊ အသီတိအနုဗျဉ္ဇနဗျာမပ္ပဘာ ပရိက္ခေပသမုန္တလံ၊ ရှစ်ဆယ်သော
လက္ခဏာတော်ငယ်တလံမျှသောရောင်ခြည်တော်တို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်
မှကောင်းစွာတောက်ပသော၊ နွတ္တိ သမဟာဝုရိသလက္ခဏပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သုံး
ဆဲ့နှစ်ပါးသောယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီးတို့ဖြင့်တန်ဆာ
ဆင်အပ်သော၊ သရီရံ၊ ကိုယ်တော်သည်၊ အဗ္ဘာမဟိကာဒိဥပတ္တိလေသ
ဝိမုတ္တံ၊ တိမ်တိုက်ဆီးနှင်းအစရှိသော အညစ်အကြေးမှကင်းလွတ်သော၊
သမုန္တလတာရုကပ္ပဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာတောက်ပသောကြည်အပေါင်း
၏အရောင်တို့ဖြင့်တောက်ပသော၊ ဂဂနတလံပိယ၊ ကောင်းကင်ပြင်ကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ ဝိကသိတံ၊ အသုံးစုံပွင့်သော၊ ပဒမဝနံပိယ၊ ပဒုမ္မာကြာ
တောကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဗလိတရုဏ္ဏော၊ အလုံးစုံပင်လုံးကျွတ်ပွင့်
သော၊ ယောဇနသတိကော၊ ယူဇနာတာရာအမြင့်ရှိသော၊ ပါရိစ္ဆတ္တကော
ပိယ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပရိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း၊
ဌပိတာနံ၊ ထားအပ်ကုန်သော၊ နွတ္တိ သဿုရိယာနံ၊ သုံးဆယ်နှစ်စင်းသော
နေအစဉ်တို့၏ လည်းကောင်း၊ နွတ္တိ သမန္ဓိမာနံ၊ သုံးဆယ်နှစ်စင်းသော
လအစဉ်တို့၏ လည်းကောင်း၊ နွတ္တိ သဝဏ္ဏဝတ္တိနံ၊ သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်
သောစကြာဝတေးမင်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ နွတ္တိ သဇေဝရာဇာနံ၊ သုံး
ကျိပ်နှစ်ယောက်သော သိကြားနတ်မင်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ နွတ္တိ သ
မဟာဗြဟ္မာနံ၊ သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်သောမဟာဗြဟ္မာတို့၏လည်းကောင်း၊
သိရိယာ၊ အသရေတော်ဖြင့်၊ သိရိ၊ ချင်းတို့၏အသရေကို၊ အသိဘဝမာနံ
ပိယ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်နင်းတိသက္ခဝိသု၊ ဝိရောဓိတ္ထ၊ လွန်၍တင့်တယ်ကုန်၏၊
ယထာကိ၊ ဥပမာအတတ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဒသဟိပါရုမိဟိ၊ ဆယ်
ပါးသောပါရုမိတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒသဟိဥပပါရုမိဟိ၊ ဆယ်ပါးသော

ဥပပါရမီတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒဿဟိပရမတ္ထပါရမီဟိ၊ ဆယ်ပါးသော
 ပရမတ္ထပါရမီတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာ
 လျှင်၊ ပရိပူရိတာဟိ၊ ဖြည့်တော်မူအပ်ကုန်သော၊ သမတိ၊ သပါရမီတာဟိ
 အမျှသုံးဆယ်စေ့သောပါရမီတော်တို့ဖြင့်၊ အလင်္ကတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်
 သော၊ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကဒနိ၊ ကပ္ပသတသိန်းအလွန်ရှိကုန်သော၊
 စတ္တာရိအသင်္ချေယျာနိ၊ လေးအသင်္ချေတို့ပတ်သုံး၊ ဒိန္နနု၊ ယူတော်မူအပ်
 သော၊ ဒါနေနု၊ ဒါနကုသိုလ်တော်သည်၊ ကေတိတေန၊ စောင့်ရှောက်တော်မူ
 အပ်သော၊ သီလေန၊ သီလကုသိုလ်တော်သည်၊ ကတေန၊ ပြုတော်မူအပ်
 သော၊ ကလျာဏကမ္မေန၊ ကောင်းမှုတော်သည်၊ ဧကသ္မိ၊ အတ္တဘာဝေ၊
 တခုသောအတ္တဘောဋ္ဌိ၊ သမောသရိတွာ၊ ပေါင်း၍၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊
 ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ အလတ္တမာနေနု၊ မရသဖြင့်၊ သမ္မာ
 ပေတ္တေနပိယ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းသို့ရောက်သကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗတ္တိယံ၊ ပြီးစေအပ်
 သော၊ နာဝါသဟဿာတဏှံ၊ ငွေတထောင်ဖြင့်ဆောင်အပ်သောတဏှာ
 ကို၊ ဧကံနာဝံ၊ ငွေတစင်းတည်းသို့၊ အာရောပနကာလောပိယ၊ တင်သော
 အခါကဲ့သို့၊ သကဉ္စသဟဿာတဏှံ၊ ဟည်းတထောင်ဆောင်အပ်သော
 တဏှာကို၊ ဧကသကဉ္စ၊ ဟည်းတစီးတည်းသို့၊ အာရောပနကာလောပိယ၊
 တင်သောအခါကဲ့သို့၊ ပဉ္စဝိသဟိယာဂင်္ဂါနံ၊ နှစ်ဆယ်ငါးစင်းသောဂင်္ဂါ
 မြစ်တို့၏၊ သန္တိဇ္ဇမုခန္ဓါရေ၊ ပေါင်းဆုံရာအဝဋ်၊ ဧကတောရာသိဘူတာကာ
 လောပိယ၊ တကွနက်တရတည်းပေါင်းဆုံရာဖြစ်သောအခါကဲ့သို့၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမာယဗုဒ္ဓသိရိယာ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားအသရေတော်ကို၊ ဩ
 ဘာသမာနဿပိ၊ ပြက်ပယ်ပြုသကဲ့သို့ လည်းဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပုရတော၊ ၅၅၊ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဒဏ္ဍာဒိဝိ
 ကာသဟဿာနိ၊ အထောင်မကသော ဆိမ်းတိုင်တို့ကို၊ ဥက္ခိဝိသု၊ ချီကြွ
 ကုန်၏၊ ပစ္ဆိတောစ၊ နောက်မှလည်းကောင်း၊ ဝါမပဿေစ၊ လက်ဝဲနံပါး
 တော်မှ လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏပဿေစ၊ လက်ယာနံပါးတော်မှလည်း
 ကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအခါ၊ ဥက္ခိဝိသု၊ ချီကြွကုန်လျက်လိုက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ကုသုမဓမ္မကနာမဇ္ဈိကာရေတ္တုပ္ပလနီလုပ္ပလဗဟုလ သိန္နုဝါရာဒိ
 ပုပ္ဖာနိစေဝ၊ ဝတ်ပန်းစကား ထောကြက်ရုံးကြာနိကြာညီစကားကြောင်ပန်း
 အစရှိသော ပန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိသဝီတာဒိဝဏ္ဏသုဂန္ဓဂန္ဓရဏ္ဍာနိ
 စ၊ အညိုအရွှေအစရှိသောအဆင်း ကောင်းသောအနံ့ နံ့သာမှုန့်တို့ကို၎င်း၊
 စာတုန္ဒီရိကမဟာ မေဃာဝိသာဠာ သာလိလဝုဠိယောဝိယ၊ လေးကျွန်းလုံး

ကိုဗုံးအုပ်၍ရွာသောရိပ်စားရေကုရိပ်စားပေါက်ကွဲသို့၊ ဝိပဿနာသို့၊ ထိုမှတစ်ဆင့်
 ကြံဖြင့်ကုန်၏။ ပဉ္စကိကတူရိယနိဿယသော၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသောတူရိယသံ
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မသံဃာဂုဏသံယုတ္တ၊ ဘုရားကျေးဇူးတရား
 ကျေးဇူးသံဃာကျေးဇူးနှင့်စပ်သောတူရိယသော၊ ထုတိစောသော၊ ခြီးမွမ်းသံ
 တို့သည်၎င်း၊ သဗ္ဗာဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပူရယမာ
 နာ၊ ပြည့်စေကုန်လျက်၊ ရသသံတာသဘိယ၊ ခံတွင်းဖြင့်ဆိုကုန်သကဲ့သို့၊
 အဟောသို့၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒေဝသုဝဏ္ဏနာဂဗဟုဂန္ဓဗ္ဗမနုဿာနံ၊ နတ်ဂဠုန်
 နဂါးဘီလူးဂန္ဓဗ္ဗလူတို့၏။ အက္ခိန္နိ၊ မျက်စိတို့သည်၊ အမတပါနံ၊ အမြိုက်
 အပျော်ကို၊ လထိံသု၊ ရေကြကုန်၏။ ဣမသ္မိံပနဌာနေ၊ ဤနေရာ၌၊ ဌတွာ၊
 တန့်၍၊ ပဒသဟာသောဟိ၊ ဝုန်အထောင်တို့ဖြင့်၊ ဂမနဝဏ္ဏံ၊ သွားရု၌၊ ခြီးမွမ်း
 ခြင်းကို၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ တတြ၊ ထိုခြီးမွမ်းရာ၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်
 ကား၊ မရမတ္တံ၊ အမြိုက်မျှသာတည်း။ ။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗင်္ဂသမ္ပန္နော၊ အလုံး
 စုံသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ လောကဂ္ဂနာယကော၊ လောက၌မြတ်သော
 အမှူးဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝသုန္ဓရံ၊ မြေကို၊ ကမ္မယန္တော၊
 တုန်လှုပ်စေလျက်၊ ပါဏာနိ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အဟောဋ္ဌယန္တော၊ မထိခိုက်
 စေဘဲ၊ ယာတိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ။ နရာသဘော၊ လူတို့၏အာသဘာဖြစ်
 တော်မူသော၊ ဧပဒုတ္တမော၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့ထက်မြတ်
 တော်မူသော၊ သိရိသမ္ပန္နော၊ ဘုန်းကြက်သရေအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်
 မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သောဘန္တော၊ တင့်တယ်စွာ၊ ဂစ္ဆန္တော၊
 ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ နက္ခိတံပါဒံ၊ လက်ျာခြေတော်ကို၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦး
 စွာ၊ ဥဒ္ဓရန္တော၊ ချီတော်မူ၍၊ ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊
 ဘုရားမြတ်၏၊ မုဒုနုဉ္စသော၊ ဟောဋ္ဌာပါဒတလံ၊ အောက်ခြေတဝါးတော်
 အပြင်သည်၊ သမံ၊ ညီညွတ်စွာ၊ ဘူမိံ၊ မြေကို၊ သမ္ပုသတေ၊ ကောင်းစွာ
 ထိ၏၊ ရစသော၊ မြူဖြင့်၊ နူပလိမ္ပတိ၊ မလိမ်းကပ်၊ ။ လောကနာယကော၊
 လူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂစ္ဆန္တော၊
 ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပထဝီယံ၊ မြေသည်၊ အစေတနာ၊ စေတနာရှိ
 ဘဲ၊ နိန္ဒဌာနံ၊ နိဝံရာအရပ်သည်၊ ဥဒ္ဓမတိ၊ မြင့်၏၊ ဥဒ္ဓတဉ္စ၊ မြင့်ရာအရပ်သည်
 လံည်း၊ သမံ၊ ညီညွတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ လောကနာယကော၊
 လူတို့၏အကြီးအမှူးဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွ
 တော်မူသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါသာဏာစ၊ ကျောက်ခဲ
 တို့သည် လည်းကောင်း၊ သက္ခရာစေတ၊ ကျောက်စစ်တို့သည် လည်း

ကောင်း။ ကထာသုတ်၊ အရိုးခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ခါဏုကဏ္ဍကသစ၊
သင်္ခတံဆူးပြောင့်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂ၊ ခရီးမှ၊ ပိဝဇ္ဇန္တိ။ ကြည်ဖွဲ့
ရှောင်လွှဲကုန်၏။ နာတိဒူရေ၊ မဝေးလွန်းရာ၌၊ ဥဒ္ဓရတိ၊ ချီတော်မူ၏၊ နစ္စာ
သန္ဓေစ၊ မနီးလွန်းရာ၌လည်း။ နိက္ခမတိ၊ ချီတော်မူ၏၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်
သော၊ ဇာဏုစ၊ ပုဆစ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂေါပ္ပကေစ၊ ပမုက်တို့ကိုလည်း
ကောင်း။ အဗာဇ္ဇယန္တော၊ မထိခိုက်စေမူ၍၊ နိယျာတိ၊ ကြွတော်မူ၏။
သမာဟိတော၊ တည်ကြည်ငြိမ်သက်သော၊ ရွှေ့လုံးတော်လည်းရှိတော်
မူသော၊ သမ္ပန္နစရဏော၊ စရဏတဆွဲငါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊
မုနိ၊ ကိုယ်တော်၏ အကျိုးစီးပွား သူတပါးတို့၏အကျိုးစီးပွားကိုသိတော်
မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂစ္ဆမာနော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ အတိ
သိဗံ၊ အလွန်လျှင်စွာ၊ နပက္ကမတိ၊ ကြွတော်မမူ၊ အကိသနိကံ၊ အလွန်ဖြေး
ညင်းစွာ၊ နစာပိယတိ၊ ကြွတော်မမူ။ သောမုနိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဂစ္ဆမာနော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဥဒ္ဓံစ၊ အထက်အရပ်သို့
လည်းကောင်း၊ အဝေစ၊ အောက်အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ တိရိယဉ္စ၊ ဖိလော
အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ဒိသဉ္စ၊ တူယူအရပ်သို့လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထို
မှတပါး၊ ဝိဒိသံ၊ အထောင့်အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ နအပေက္ခမာနော၊
ရှုကြည့်တော်မမူဦးဘဲ၊ ယာတိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ ယုဂမတ္ထံစ၊ ရထားထင်းပိုး
တပြန်မျှကိုသာလျှင်၊ ပေက္ခတိ၊ ရှုကြည့်တော်မူ၏။ သောဇိနော၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂမနေ၊ ကြွတော်မူရာ၌၊ နာဂဝိက္ခန္တိန္ဒာရော၊ ဆင်
ပြောင်ကြီးကဲ့သို့ ရဲရင့်စွာသွားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သောဘတေ၊ တင့်
တယ်တော်မူ၏၊ သောကဝေါ၊ သောကထက်မြတ်တော်မူသောမြတ်စွာ
ဘုရားသခင်သည်၊ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူတို့ကို၊ ဟာသ
ယန္တော၊ ရှင်စေလျက်၊ စာရ၊ နှစ်သက်ဖွယ်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွတော်မူ၏။
ဥသဘရာဇာစ၊ နွားမင်းဥသဘကဲ့သို့၊ သောဘန္တော၊ တင့်တယ်လျက်၊
ကေသရီစ၊ ကေသရာဇာမြသော်မင်းကဲ့သို့၊ စာတုစာရီ၊ စမ္ပယ်လျက်သွား
လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ သက္ကေ၊ သက္ကဝါတို့ကို၊ တော
သယန္တော၊ နှစ်သက်စေလျက်၊ ဂါမသေဋ္ဌံ၊ ရွာမြတ်သို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်တော်
မူ၏၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကားအမြွက်စကားတည်း။ သေသေသေ၊ ဤ
အခါသည်၊ ဝဏ္ဏကာလောနာမကိရ၊ မြီးမွမ်းရာသောအခါမည်သတက်၊
ဇေဝိဓေသု၊ ဤသဘောရှိကုန်သော၊ ကာလေသု၊ အခါတို့၌၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သရီရဝဏ္ဏောဝါ၊ ကိုယ်တော်ကို မြီးမွမ်းခြင်းသည်

လည်းကောင်း၊ ဂုဏဝဏ္ဏောဝါ၊ ဂုဏ်တော်ကို ခြီးမွမ်းခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဓမ္မကထိကဿ၊ ဓမ္မကထိက၏၊ ထာမောယေဝ၊ အစွမ်းသည်
 သာသျှင်၊ ပမာဏံ၊ ပမာဏာတည်း၊ ဝုဏ္ဏိယပဒေဟိ၊ ဝုဏ္ဏိယပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဂါထာဗန္ဓေဟိ၊ ဂါထာဗန္ဓတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယတ္ထကံ၊ အကြင်
 ရှေ့လောက်၊ ဝတ္ထု၊ ခြီးမွမ်းစကားကိုဆိုခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ တတ်ကောင်း
 ၏၊ တတ္ထကံ၊ ထိုမျှလောက်တတ်စွမ်းနိုင်သမျှ၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဒုက္ကထံ
 တန္တိ ဝါ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အတိတ္တေန၊ ဆိတ်
 မဟုတ်သဖြင့်၊ ပက္ခန္ဓောဝါ၊ ပြေးသွားသောဓမ္မကထိကဟူ၍လည်းကောင်း၊
 နဝတ္ထဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝန္တော၊ ဘုန်း
 တော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ အပရိမာဏ
 ဝဏ္ဏော၊ အပိုင်းအခြားမရှိသောဂုဏ်တော်ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသဗ္ဗညု
 ဘုရားရှင်တို့၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးတော်ကို၊ ဗုဒ္ဓါပိ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့သည်
 လည်း၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်
 မူခြင်းငှါ၊ အသမတ္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်ရာ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
 သကလမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ကပ္ပံ၊ ကမ္မ ၁ ပတ်လုံး၊ ဝဏ္ဏန္တော၊ ခြီး
 မွမ်းသည်ရှိသော်၊ ပရိယောသာပေတု၊ ဆုံးစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်း
 နိုင်၊ ဣတရာ၊ ဘုရားမှတပါးကုန်သော၊ ပဇာ၊ နတ်သိကြားဗြဟ္မာစသော
 သတ္တဝါတို့သည်ကား၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်မှာဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဣမိနာသိရိပိလာသေန၊ ဤအသရေတော်၏ တင့်တယ်စွယ်ခြင်း
 ဖြင့်၊ အလင်္ကာတပဋိယတ္တံ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သော၊ ပါဠိလိဂါမံ၊
 ပါဠိလိဂ္ဂသို့၊ ပရိသိက္ခာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ပသန္နမိတ္တေန၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသော၊ ဇနေန၊ လူအပေါင်းသည်၊ ပုဗ္ဗ
 ဂန္ဓရူမဂါသဝုဏ္ဏာဒိဟိ၊ ပန်းနံ သာအခိုးအထုံအမှန်စသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇယ
 မာနေဝ၊ ပူဇော်လျက်၊ အာဝသထာဂါရံ၊ ဧည့်သည်တို့တည်းနေရာစရပ်
 သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါဘဂဝါ(လ)တေနုပသင်္ကမိ
 တိ၊ အထခေါဘဂဝါ(လ)တေနုပသင်္ကမိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝတ္ထု၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်း
 ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဘိက္ခုသံဃောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာဝသထာဂါရံ၊ ဧည့်သည် တို့တည်းရှိရာစ
 ရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်တော်မူ၏၊

၂၂

ပါဒေပက္ခာလေတွာတိ။ ပါဒေပက္ခာလေတွာဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါဝိ၊ အခါ
ခပ်သိမ်းလည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊
ရုဇောဇလ္လံ၊ မြို့အညစ်အကြေးသည်။ နဥပလိမ္ပတိ၊ မလိမ်းကျ၊ ပန်းထိုသို့
မလိမ်းကျသော်လည်း။ တေသံဥပါသကာနံ၊ ထိုဥပါသကာတို့၏။ ကုသ
လပိသုဒ္ဓိံ၊ ကုသိုလ်၏။ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ အာကင်္ခန္ဓော၊ အလိုရှိတော်မူ
သည်ဖြစ်၍၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဒိဋ္ဌာနုဂတိံ၊ မြင်အပ်သည်သို့အစဉ်
လိုက်ခြင်းသို့၊ အံပဗ္ဗနုတ္တညံ၊ ရောက်စေခြင်းငှါလည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ပက္ခာလေသိ၊ ဆေးကြောတော်မူ၏။
အဝိစ၊ ဟနည်းသော်ကား၊ ဥပါဒိန္နကသရိရံနာမ၊ ဥပါဒိန္နက ကိုယ်တော်
မည်သည်ကား၊ ဘိတိကာတဗ္ဗတ္တိ၊ ချမ်းအေးစေခြင်းငှါပြုအပ်သည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒတ္တတ္တိ၊ ထိုအကျိုးငှါလည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ နှာနပါဒဇေဝနာနိ၊ ရေချိုးတော်မူခြင်းခြေဆေးတော်မူခြင်းတို့ကို၊
ကရောတိယေဝ၊ ပြုတော်မူသည်သာလျှင်တည်း။ ဘဂဝန္တံယေဝပုရုက္ခိ
တွာတိ၊ ဘဂဝန္တံယေဝပုရုက္ခိတွာဟူသည်ကား၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ပုရုတောကတွာ၊ ရှေ့ပြု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမဏ္ဍပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဘိက္ခုနုဇ္ဈေဝ၊ ခုဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ ဥပါသကာနုဇ္ဈ၊ ဥပါသကာ
တို့၏လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်၊
ဂန္ဓောဒကေန၊ နံ၊ သာရေဖြင့်၊ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးတော်မူ၍၊ ဒုက္ကလရမ္ပဒူကော
န၊ ခွဲဖြူရေးသနုတ်တော်ဖြင့်၊ ဝေါဒကံ၊ ရေမရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဇာတိ
ဟိဂုံလကေန၊ ဟင်းသပတားဖြင့်၊ မဇ္ဈိတွာ၊ သုတ်လိမ်း၍၊ ရတ္တကမ္မလေန၊
ကမ္မလာနိဖြင့်၊ ပလိဝေဋ္ဌေတွာ၊ ရစ်၍၊ ပိဋေ၊ အင်းပျဉ်၌၊ ဌပိတရတ္တသုဝတ္ထု
စာနပဗ္ဗိမာပိယ၊ ထားအပ်သော တခဲနက်ရွှေနိပလံ ဆင်းတုတော်ကဲ့သို့၊
အတိဝိရောပိတ္တ၊ အလွန်တင့်တယ်တော်မူ၏။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်
ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပေါရာဏာနံ၊ ရှေးဆရာတို့၏။ ဝဇ္ဈဘာဏနမဂ္ဂေါ၊
မြီးမွင်းသည်ကိုဆိုသောအစဉ်တည်း။ နာဂပိက္ကန္တစာရဏော၊ ဆင်ပြောင်
ကြီးကဲ့သို့ရင့်စွာ ကြွသွားတော်မူတတ်သော၊ လောကဂ္ဂေါ၊ လောက၌
အထွဋ်အထိပ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဏ္ဍပမာဠံ၊ တန်
ဆောင်းဝန်းသို့၊ ဂတိန္ဒာနံ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ဝရမာသနေ၊ မြတ်သောဘုရားနေရာ
တော်၌၊ ဩဘာသယန္တော၊ ခြောက်သွယ်ရောင်ဝန်းထွန်းလင်းတောက်ပ
တော်မူလျက်၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ တပဟိ၊ ထိုတန်ဆောင်းဝန်း
၌၊ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသော၊ နရဒမ္မသာရုတိ၊ မြင်းတို့ကိုဆုံးမတတ်သော

ရထားထိန်းကဲ့သို့ လူတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော၊ ဒေဝါဏိဒေဝါ၊ သမုတိနတ်ထက်လွန်ကဲမြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ သတုညလက္ခဏေ၊ အရာမကသေ၊ ထူးတော်ကြောင့်ဖြစ်သောလက္ခဏာတော်ကြီးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဟိ၊ ထိုတန်ဆောင်းဝန်း၌၊ မဇ္ဈဂတော၊ အလယ်သို့ကပ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓါသနေ၊ ဘုရားနေရာတော်၌၊ ပဏ္ဍုကမ္မလေ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာမြကျောက်ဖျာ၌၊ သုဝဏ္ဏနိက္ခံ၊ ဝိယ၊ ထားအပ်သောရွှေဆင်းတုတော်ကဲ့သို့၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်တော်မူ၏။ ပဏ္ဍုကမ္မလေ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာမြကျောက်ဖျာ၌၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်သော၊ ဓမ္မောနုဒဿ၊ ဓမ္မုရောင်ရွှေ၏၊ နိက္ခံဇူဝ၊ နတ်လုပ်အပ်သောဆင်းတုကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိတမလော၊ ကင်းသောအညစ်အကြေးရှိသော၊ ဝေရောစနေ၊ ဝေရောစနမည်သော၊ မဏိယထာ၊ ပတ္တမြားကဲ့သို့ရင်း၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်တော်မူ၏။ သဗ္ဗုလ္လော၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော၊ မဟာသာလောဝ၊ အင်ကြင်းပင်ကြီးကဲ့သို့ရင်း၊ အလင်္ကတော၊ တန်ဆင်အပ်သော၊ ဒုမရာဇာဝ၊ သစ်မင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်တော်မူ၏။ သုဝဏ္ဏရူပသင်္ကာသော၊ ရွှေဖြင့် ငြီးသောရုပ်တုတော်ကြီးကဲ့သို့၊ ကောကနုဒံ၊ ကော်ကနုဒမည်သော၊ ပဒုမိယထာ၊ ပဒုမ္မာကြာတောကဲ့သို့၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်တော်မူ၏။ ဓလန္တေ၊ တံတံနိထိနိတောက်ပသော၊ ဒိပရုက္ခောဝ၊ ခပ်မီးတိုင်ကဲ့သို့၊ ပဗ္ဗတဂ္ဂေ၊ တောင်ထိပ်၌၊ သိဝိယထာ၊ မီးလျှံကဲ့သို့၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သဗ္ဗုလ္လော၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော၊ ဝါရိန္ဒတ္တောဝ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်တော်မူ၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ဤတွင်ပြီးပွန်းစကားအပြီးတည်း။ ။

¶ ပါဠိဝိဂါမိကေ ဥပါသကေ အာမန္တေသီတိ၊ ပါဠိဝိဂါမိကေဥပါသကေအာမန္တေသီဟူသည်ကား၊ တေသုဥပါသကေသု၊ ထိုဥပါသကောတို့တွင်၊ ဗဟုဇနာ၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည်၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋ္ဌမတာဝ၊ ရှေးဦးစွာကလျှင်၊ သီလဝိပတ္တိယာ၊ သီလပျက်စီးခြင်း၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ပကာသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ သီလသမ္ပဒါယ၊ သီလပြည့်စုံခြင်း၌၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးစက်ကို၊ ဒေသေတု၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ ပဗ္ဗိမေဂဟပတယောတိအာဒိနာ၊ ပဗ္ဗိမေဂဟပတယောဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဓမ္မဒေသနတ္ထံ၊ တရားဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ အာမန္တေသီ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထတသ္မိံ၊ စနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ဒုသီလော၊ သီလဝိပဇ္ဇာတိ၊ ဒုသီလော

သီလဝိပဇ္ဇော ဟူသည်ကား၊ ဝိပဇ္ဇာသီလော၊ ပျက်စီးသောသီလရှိသော၊
 သိန္နသံဝရော၊ ပျက်စီးသောစောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသောသူတည်း။ ဧတ္ထစ၊ ဤ
 သုတ်၌လည်း၊ ဒုသသီလောတိပဇ္ဇေန၊ ဒုသသီလောဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဝုပ္ပလဿ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သီလာဘာဝေါ၊ သီလမရှိသောအဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ သောပနသီလာဘာဝေါ၊ ထိုသီလမရှိသောအဖြစ်သည်၊ အသမာ
 ဒါနေနစ၊ သိက္ခာပုဒ်ကိုမဆောက်တည်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမာဒိန္နဿ။
 ဆောက်တည်အပ်ပြီးသောသိက္ခာပုဒ်၏၊ ဘေဓေနစ၊ ပျက်စီးသဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဇော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ
 သု၊ ထိုနှစ်ပါးကိုတွင်၊ ဒုတိယောယထာ၊ ဒုတိယဖြစ်သော သမာဒိန္နဘေဓ
 ပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝုရိမော၊ ဝုရိမပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သာဝဇ္ဇော၊
 အပြစ်ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာဝဇ္ဇတရံ၊ အလွန်အပြစ်
 ကြီးသောယထာမိပ္ပေတာဒိနဝနိမိတ္တံ၊ အကြင်အကြင် အလိုရှိအပ်သော
 အပြစ်၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ သီလာဘာဝံ၊ သီလာမရှိသောအဖြစ်ကို၊
 ဝုပ္ပလသမိဋ္ဌာနာယ၊ ဝုပ္ပလသမိဋ္ဌာနဖြစ်သော၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာဖြင့်၊
 ဒေသတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ သီလဝိပဇ္ဇောတိ၊ သီလဝိပဇ္ဇောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ တေန၊ ထိုသီလဝိပဇ္ဇောဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဒုသသီလော
 တိပဇ္ဇဿ၊ ဒုသသီလောဟူသောပုဒ်၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်
 မူ၏၊ ပမာဒါမိကရုဏန္တိ၊ ပမာဒါမိကရုဏံဟူသည်ကား၊ ပမာဒကာရုဏာ၊
 မေဇေယျာခြင်း၏အကြောင်းတည်း၊ ဣဒဉ္စသုတ္တံ၊ ဤသုတ်သည်၊ ဂဟဋ္ဌာနံ၊
 လူတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်သာ
 သော်လည်း၊ ပဗ္ဗဇိတာနန္တိ၊ ရဟန်းတို့အားလည်း၊ လေတ္တံ၊ တေဝ၊ ရအပ်သည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဂဟဋ္ဌော၊ လူ၏ အဖြစ်၌
 တည်သောသူသည်၊ ယေနသိပ္ပဋ္ဌာနေန၊ အကြင်အတတ်ဖြင့်၊ ဖိဝိတံ၊
 အသက်ကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပွေး၏၊ ကသိယာ၊ လယ်ထွန်ခြင်းဖြင့်၊ ယဒိကပ္ပေတိ၊
 အကယ်၍အသက်ပွေးအံ့၊ ဝါဏိဇာယံ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းဖြင့်၊ ယဒိကပ္ပေတိ၊
 အကယ်၍အသက်ပွေးအံ့၊ ဂေါရက္ခေန၊ နွားထိန်းကျောင်းသဖြင့်၊ ယဒိကပ္ပေ
 တိ၊ အကယ်၍အသက်ပွေးအံ့၊ ပါဏာကိပါတာဒိဝသေန၊ ပါဏာတိပါတစ
 သည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပမတ္ထော၊ မေဇေယျာသည်ဖြစ်၍၊ တံတံကမ္မံ၊
 ထိုထိုမိမိတို့ပြုသောအမှုကို၊ ယထာကာလံ၊ ကာလအပိုင်းအခြားအတိုင်း၊
 သမ္ပာဒေတုံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ အထ၊ ထိုသို့
 မတတ်နိုင်သည်ရှိသော်၊ အဿပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား၊ ကမ္မံ၊

မိမိပြုအပ်သောလုပ်လုပ်ခြင်းအစရှိသောအမှုသည်၊ ပိနဿတိ၊ ပျက်စီး
 ၏၊ မာဇာတကာလေပန၊ သူ၏အသက်ကိုမသတ်လင့်ဟု မြစ်သောအခါ
 နှိကား၊ ပါဏာတိပါတာဒီနိ၊ သူ၏အသက်သတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊
 ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသောသူသည်၊ ဒဏ္ဍဝသေန၊ မင်းဒဏ်သင့်သည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော၊ ဘောဂဇာနိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ရှုံးခြင်းပျက်
 စီးခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်၊ ဒုသီလော၊
 သီလမရှိသည်ရှိသော်၊ ပမာဒကာရဏာ၊ မေ့လျော့ခြင်းဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်၊ သီလတော၊ သီလမှလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဝစနတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ဘောတော်မူအပ်သော ပါဠိတော်မှ လည်းကောင်း၊ ဈာနတော၊ ဈာန်မှ
 လည်းကောင်း၊ သတ္တအရိယစနတော၊ ခုနစ်ပါးသောအရိယာတို့၏ဥစ္စာ
 မှလည်းကောင်း၊ ဇာနိ၊ ရှုံးခြင်းပျက်စီးခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ပါပ
 ကောကိတ္တိသဒ္ဓေါတိ၊ ပါပကောကိတ္တိသဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ ဂဟဋ္ဌဿ၊
 လူဖြစ်သောသူအား၊ အမုကကုလေ၊ ဤမည်သောအမျိုး၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်
 သော၊ အသုကော၊ ဤမည်သောသူသည်၊ ဒုသီလော၊ သီလမရှိ၊ ပါပဓမ္မော၊
 ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိ၏၊ ပရိစ္စတ္တဇ္ဇုလောကပရလောကော၊ စွန့်ကြဲ
 သော ဤပစ္စုပ္ပန်လောကတမလွန်လောကရှိ၏၊ သလ္လာကတတ္တမတ္တဋ္ဌိ၊ သ
 လ္လာကဘတ်မျှကိုလည်း၊ နဒေတိ၊ မလှူရက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာပရိသမဇ္ဈေ၊
 များစွာသော ပရိသတ်၏အလဟ်၌၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာသော၊ ကိတ္တိ
 သဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်၊ အတ္တ၊ ဂစ္ဆတိ၊ မဆန့်ဘဝက်ပြန်နှံ့၍
 တက်၏၊ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်းအား၊ ဒုသီလော၊ သီလမရှိသည်၊ သမာနော
 ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အသုကောနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရ်
 သည်၊ သာသနော၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ရဟန်း
 ပြု၍၊ သီလနိ၊ သီလတို့ကို၊ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်
 နှိုင်း၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတရားစကားတော်ကို၊ ဂဟေတံ၊ ယူခြင်းငှါ၊
 နအသက္ခိ၊ မတတ်နှိုင်း၊ ဝေဇ္ဇကဗ္ဗာဒီဟိ၊ ဆေးကုခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 ဇိဝတိ၊ အသက်မွေး၏၊ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဂါရဝေဟိ၊ မရှိသေ
 ခြင်းတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာ
 သော၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်၊ အတ္တ၊ ဂစ္ဆတိ၊ အလွန်
 ပြန်နှံ့၍တက်၏၊ နဝိသာရဒေါတိ၊ နဝိသာရဒေါဟူသည်ကား၊ ဂဟဋ္ဌဿ၊
 လူသည်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဝသံ၊ မချွတ်၊ ဗဟူနံ၊ များစွာသောသူတို့၏၊
 သန္နိပါတဋ္ဌာနေ၊ စည်းဝေးရာအရပ်၌၊ ကောပိ၊ တစ်တယောက်သောသူ

သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ကမ္ဘွံ၊ အမှုကို၊ ဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ၊ အထ၊ ထိုသို့သိသော
 ကြောင့်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ နိဗ္ဗိဿတိ၊ ကဲ့ရဲ့လတ္တံ၊ ရာဇကုလဿဝါ၊ မင်းမျိုးအား
 လည်း၊ ဒသသိဿန္တိ၊ ပြကုန်လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံသယော၊ ယုံမှားခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဥပသင်္ကမတိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ မင်္ဂုဘူတော၊ မျက်မှောင်ကျွတ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဗတ္တက္ခန္ဓော၊ ကြံ့မြိုင်လျက်၊ အခေမုခေါ၊ အောက်သို့ချသော
 မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိသီဒတိ၊ ထိုင်နေရ၏၊ ဝိသာရဒေါ၊ ရွံ့ရှားခြင်းကင်း
 သည်၊ ဟုတွား၊ ဖြစ်၍၊ ကထေတုံ၊ ဆိုအံ့သောငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊
 ပဗ္ဗဇိတောဝိ၊ ရဟန်းသည်လည်း၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ သိက္ခူ၊ ရဟန်း
 တို့သည်၊ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဝသံ၊ မချွတ်၊ ကော
 စိ၊ တစ်စုံတယောက်သောသူသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ကမ္ဘွံ၊ အမှုကို၊ ဇာနိဿတိ၊
 သိလတ္တံ၊ အထ၊ ထိုသို့သိသောကြောင့်၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ဥပေါသထမ္ပိ၊ ဥပုသ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝါရဏမ္ပိ၊ ပဝါရဏာကိုလည်းကောင်း၊ ဌပေတွာ၊ ထား
 ၍၊ သာမညတော၊ ရဟန်းအဖြစ်မှ၊ စာဝေတွာ၊ ရွှေ့လျှောစေ၍၊ နိက္ကမ္ပိ
 သန္တိ၊ ငင်ထုတ်ကုန်လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတယော၊ ကျောက်ခြင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဥပသင်္ကမတိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ ဝိသာရဒေါ၊ ရွံ့ရှားခြင်းကင်းသည်၊
 ဟုတွား၊ ဖြစ်၍၊ ကထေတုံ၊ ရွတ်ဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊
 ကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ ဒုသသိလော၊ သိလမရှိသည်၊ သမာနောဝိ၊
 ဖြစ်သော်လည်း၊ ဗဗ္ဗိတောဝိယ၊ ရောင်းမကဲ့သို့၊ စရတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ သော
 ဝိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ အဇ္ဈာသယေန၊ အလိုအားဖြင့်၊ မင်္ဂု၊ မျက်မှောင်
 ကျွတ်သည်၊ ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း၊ သံမုဠောကာလံကရော
 တိတိ၊ သံမုဠောကာလံကရောတိဟူသည်ကား၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကား
 ကိုချွေဆိုဦးအံ့၊ ဒုသသိလော၊ သိလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မရဏမဉ္ဇေ၊ သေအံ့
 သော၊ ညောင်စောင်း၍၊ နိပ္ပန္နဿ၊ လျောင်းစက်ရှိသည်သော်၊ ဒုသသိလ
 ကမ္မာနိ၊ သိလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏အမှုတို့ကို၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊
 ဝတ္တိတဠာနာနိ၊ ဖြစ်စေအပ်သော အရာတို့သည်၊ အာပါတံ၊ ရှေးရှုတင်
 ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥမ္ပိ
 လိတွာ၊ မျက်စိကိုဖွင့်၍၊ ဣဓေလောကံ၊ ဤလောကကို၊ နိမ္မိလိတွာ၊ မျက်စိကို
 မှိတ်၍၊ ပရလောကံ၊ တပါးသောလောကကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တဿ
 ပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ စတ္တာရောအပါယာ၊ အပါယ်လေးပါးတို့သည်၊
 ကမ္မာနုဉ္စပံ၊ ကံအားလျော်စွာ၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ရှေးရှုထင်လာကုန်၏၊ သတ္တိ
 သတေန၊ ယ့်မအရာဖြင့်၊ ပဟရိယမာနောဝိယ၊ ထိုးဘိသောအခါကဲ့သို့၊

အဂ္ဂိဇာလာသိဃာတေန၊ ဖီးယျံတို့သည်အလွန်နှိပ်စက်သဖြင့်၊ ဈယမာ
 နောဝိယ၊ လောင်လတ္တံ့သော အခါကဲ့သို့၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊
 ထိုဒုသဝိယပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝါရေထ၊ တားမြစ်လော၊ ဝါရေထ၊ တားမြစ်
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိရဝန္တောဝ၊ မြည်တမ်းလျက်သာလျှင်၊ မရတိ၊ သေရ
 ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သံမုဠော ကာလံကရောတိတိ၊ သံမုဠောကာလံ
 ကရောတိဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကာယဿဘောဒါတိ၊ ကာယ
 ဿဘောဒါဟူသည်ကား၊ ဥပါဒိန္နက္ခန္ဓပရိစ္ဆာဝါ၊ ဥပါဒိန္နက္ခန္ဓာကိုစွန့်သည်
 မှ၊ ပရံမရဏာတိ၊ ပရံမရဏာဟူသည်ကား၊ တဒနန္တရံ၊ ထိုဥပါဒိန္နက္ခန္ဓာကို
 စွန့်သည်မှ၊ အဘိနိဗ္ဗတ္တက္ခန္ဓဂဟဏော၊ အသစ်ဖြစ်လတ္တံ့သောက္ခန္ဓာကို
 ယူသောဘဝ၌၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ကာယဿဘောဒါတိ၊ ကာယဿ
 ဘောဒါဟူသည်ကား၊ ဇိဝိတိန္ဒြိယဿ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ၏၊ ဥပစ္ဆေဒါ၊ ပြတ်သည်၏
 အခြားမဲ့၌၊ ပရံမရဏာတိ၊ ပရံမရဏာဟူသည်ကား၊ ရုတိတော၊ ရုတေ
 သည်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ အပါယန္တိ အာဒိ၊ အပါယံ၌သို့အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသောသဒ္ဓါဝုဒ္ဓိအပေါင်းသည်၊ နိရယဝေဝစနံ၊ နိရယသဒ္ဓါ၏ဝေဝစ
 ပရိယာပတ်စကားလွယ်သဒ္ဓါတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေဒိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဆိုပြီးအံ့၊
 နိရယော၊ ရေသည်၊ သဂ္ဂမောက္ခဟေတုဘူတာ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်၏အကြောင်း
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပုညသင်္ခါတာ၊ ပုညဟုဆိုအပ်သော၊ အယာ၊ ကောင်းမှု
 မှ၊ အပေတတ္တာ၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သုခါနံ၊
 ချမ်းသာတို့၏၊ အယဿအာဂမနဿ၊ ဖြစ်လာခြင်း၏၊ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်း
 ကြောင့်၊ အပါယော၊ အပါယမည်၏၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဂတိပဒိုသရဏံ၊
 တည်ရာဖြစ်ရာတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိမည်၏၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ဒေါသဗဟုလတာယ၊ ဒေါသများသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဒုဋ္ဌေန၊ ပျက်သော၊ ကမ္မုနာ၊ ကံကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်သော၊ ဂတိ၊ လားရာ
 တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိမည်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤတုံ၌၊ ဒုက္ခဉ္စ
 ကာရိနော၊ မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ဝိဝဿ၊ အလို
 ကင်းလျက်၊ နိပတန္တိ၊ ကျတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့အလိုကင်း
 လျက်ကျရာဖြစ်သောကြောင့်၊ ဝိနိပါတော၊ ဝိနိပါတမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤတုံ၌၊ ဝိနဿန္တော၊ ပျက်စီးကုန်လျက်၊ သံဘိန္တုမာနင်္ဂပစ္စင်္ဂါနိ၊
 ပျက်စီးသောအင်္ဂါကြီးငယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိပတန္တိ၊ ကျရောက်တတ်
 ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ပျက်စီးသောအင်္ဂါကြီးငယ်ရှိကုန်သောသူတို့
 ၏ကျရောက်ရာဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်၊ ဝိနိပါတော၊ ဝိနိပါတမည်၏၊ ဧတ္ထ၊

ဤတုံဋ္ဌိ၊ အဿာဒသညိတော၊ အဿာဒသညာဟုဆိုအပ်သော၊ အယော၊
သယာအပ်သော၊ ဣတ္ထာရုံအစရှိသောသတောသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ သောပဒေသော၊ ထိုအရပ်သည်၊ နိရယော၊ နိရယမည်
၏၊ အလဝါ၊ တနည်းကား၊ အပယဂ္ဂ ဟဏေန၊ အပါယ သဒ္ဓါဖြင့်၊
တိရုတ္တဝနယောနိ၊ တိရုတ္တဝနအမျိုးကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
သည်မှန်၏၊ တိရုတ္တဝနယောနိ၊ တိရုတ္တဝနအမျိုးသည်၊ သုဂတိတော၊ သုဂ
တိဘုံမှ၊ အပေတတ္တာ၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပါယော၊ အပါယ်
မည်၏၊ နုရုဂ္ဂတိ၊ နုရုဂ္ဂတိမမည်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊
မဟေသက္ကာနံ၊ သုန်းတန်ခိုးကြီးကုန်သော၊ နာဂရာဇာဒိနံ၊ နဂါးမင်းအစရှိ
သည်တို့၏၊ သမ္ဘဝတော၊ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း၊ နုရုဂ္ဂတိဂဟဏေ
န၊ နုရုဂ္ဂတိသဒ္ဓါဖြင့်၊ ပေတ္တိဝိသယံ၊ ပြိတ္တာဘုံကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို
စကားသည်မှန်၏၊ သောပေတ္တိဝိသယော၊ ထိုပြိတ္တာဘုံသည်၊ အပါယော
စေဝ၊ အပါယ်ဘုံလည်းမည်၏၊ နုရုဂ္ဂတိစ၊ နုရုဂ္ဂတိဘုံလည်းမည်၏၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သုဂတိတော၊ သုဂတိဘုံမှ၊ အပေတတ္တာ
စ၊ ကင်းသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဂတိဘူတတ္တာစ၊
ဖြစ်ရာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝု၊ စင်စစ်၊ နိဗ္ဗိပါတော၊ နိဗ္ဗိပါတ
မမည်၊ အသုရသဒိသံ၊ အသုရနှင့်တူစွာ၊ အနိဗ္ဗိပါတိတတ္တာစ၊ ပျက်စီး
လျက်မကျသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပေတမဟိဒ္ဓိကာနုဇ္ဈိ၊ တန်ခိုးကြီး
သောပြိတ္တာတို့၏လည်း၊ ဝိဇ္ဇမာနတ္တာ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ဝု၊ စင်စစ်၊ နိဗ္ဗိပါတော၊ နိဗ္ဗိပါတကားမမည်၊ နိဗ္ဗိပါတဂ္ဂ
ဟဏေန၊ နိဗ္ဗိပါတသဒ္ဓါကိုယူသဖြင့်၊ အသုရကာယံ၊ အသုရကာယံဘုံကို၊
ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သောအသုရကာယော၊ ထို
အသုရကာယံအပေါင်းသည်၊ ယထာဝုတ္တနဇ္ဈေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့
ပြီးသောအနက်အားဖြင့်၊ အပါယောစေဝ၊ အပါယ်လည်းမည်၏၊ နုရုဂ္ဂတိစ၊
နုရုဂ္ဂတိလည်းမည်၏၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသမုဿယေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောပြည့်စုံ
ခြင်းအပေါင်းတို့မှ၊ ဝိနိပတိတတ္တာ၊ ကင်းသဖြင့်ပျက်စီးသဖြင့်ကျရောက်
ရာဖြစ်သောကြောင့်၊ နိဗ္ဗိပါတောတိစ၊ နိဗ္ဗိပါတဟူ၍လည်း၊ ဝုရုတိ၊ ဆိုအပ်
၏၊ နိရိယဂ္ဂဟဏေန၊ နိရယသဒ္ဓါကိုယူသဖြင့်၊ အဝိစိအာဒိကံ၊ အဝိစိအစရှိ
သော၊ အနေကပ္ပကာရံ၊ တပါးမကများသောအပြားရှိသော၊ နိရယမေဝ၊
နေကိုသာလျှင်၊ ဒိပေတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ဥပပဇ္ဇတိဟူသည်
ကား၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာနိသံသကထာ၊ အာနိသံသစကားကို၊ ဝုတ္တပိပရိ

၄၂၈ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ယာယောန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှပြန်သောအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ သိလဝါတိ၊ သိလဝါဟူသည်ကား၊ သမာဒါနဝသေန၊ ဆောက်တည်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သိလဝါ၊ သိလရှိသော၊ သိလသမ္ပန္နောတိ၊ သိလသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ ပရိသုန္ဓု၊ စင်ကြယ်စွာလည်းကောင်း၊ ပရိပုဏ္ဏု၊ ပြည့်စုံစွာလည်းကောင်း၊ ကတွာ၊ ငြိ၍၊ သိလသမ္ပန္နော၊ သိလသမ္ပန္နမည်၏၊ ဘောဂက္ခန္ဓန္တိ၊ ဘောဂက္ခန္ဓ်ဟူသည်ကား၊ ဘောဂရာသိ၊ စည်းစိမ်အစုတည်း၊ သုဂတိံသဂ္ဂံလောကန္တိ ဧတ္ထ၊ သုဂတိံသဂ္ဂံလောကံဟူသောဤမဂ်၌၊ သုဂတိဂ္ဂဟဏေန၊ သုဂတိသဒ္ဓါကိုယူသဖြင့်၊ မနုဿဂတိပိ၊ မနုဿဘုံကိုလည်း၊ သင်္ဂဟတိ၊ သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက်အပ်၏၊ သဂ္ဂဂဟဏေန၊ သဂ္ဂသဒ္ဓါကိုယူသဖြင့်၊ ဒေဝဂတိဝေ၊ ဒေဝဂတိကိုသာလျှင်၊ သင်္ဂဟတိ၊ သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက်အပ်၏။

တတ္ထတထိံ ဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ဝစနတ္ထော၊ သုဂတိသဒ္ဓါ၏ဝစနတ္ထံကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ သုန္ဓုရား၊ ကောင်းသော၊ ဂတိ၊ လားရာတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဂတိ၊ သုဂတိမည်၏၊ ရူပါဒိပတိ၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ ဝိသယေတိ၊ အာရုံတို့ဖြင့်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဂ္ဂေါ၊ သဂ္ဂမည်၏၊ သောသဗ္ဗောပိ၊ ထိုအလုံးစုံသည်လည်း၊ လုဇ္ဈနပလုဇ္ဈနဋ္ဌေန၊ ပေါက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သောအနက်ကြောင့်၊ လောကော၊ လောကမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပါဠိလိဂါမိကေဥပါသကေဗဟုဒေဝရတ္တိံ ဓမ္မိယာကထာယာတိ၊ ပါဠိလိဂါမိကေဥပါသကေ ဗဟုဒေဝရတ္တိံ ဓမ္မိယာကထာယဟူသည်ကား၊ အညာယပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ပါဠိရတ္တာယ၊ ပါဠိတော်မှလွတ်သော၊ ဓမ္မကထာယစေဝ၊ တရားစကားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာဝသထာနုမောဒနာ ကထာယစ၊ အာဝသထာနုမောဒနာကထာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဆိုပြီးအံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိလိဂ်၌၊ ပါဠိလိပုတ္တနရရံ၊ ပါဠိလိပုတ်ပြည်ကို၊ မာပေဇ္ဇေန၊ တည်ထောင်သော၊ အဇာတသံတ္တုနာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်၊ အညာသု၊ တပါးကုန်သော၊ ဂါမနိဂမဇေနဝဒရာဇဋ္ဌာနိသု၊ ရွာနိဂုံးဇနဝုဒ်မင်းနေပြည်တို့၌၊ သိလာစာရသမ္ပန္နော၊ သိလအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ယေကုဋုမ္ဘိကာ၊ အကြင်သူကြွယ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဘေကုဋုမ္ဘိကာ၊ ထိုသူကြွယ်တို့ကို၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ခနဉာဏရ

ဝတ္ထု၊ ခေတ္တံ ဝတ္ထုဒီနိစေတံ။ ဥစ္စာစပါးအိမ်ရာလယ်ယာအစရှိသည်တို့ကဲ့
 သို့လည်းကောင်း၊ ပရိဟာရဉ္စ၊ အစောင့်အရှောက်ကို လည်းကောင်း၊ ဒေါ
 ပေတွာ၊ ပေးစေ၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိဝါသေန္တိ၊ နေစေကုန်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါဠိလိဂါမိယာ၊ ပါဠိလိရွာ၌နေကုန်သော၊ ဥပါသကာ၊
 ဥပါသကာတို့သည်၊ အာနိသံသ ဒာသာဝိတာယ၊ အကျိုးဆက်တို့ဖြင့်
 ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ သီလဂရု
 ကာ၊ သီလကိုအလေးပြုကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗဂုဏာနဉ္စ၊
 ခပ်သိမ်းသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၏လည်း၊ သီလသာ၊ သီလ၏၊ အဓိဋ္ဌာနဘာ
 ဝတော၊ တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုပါဠိလိရွာသားတို့အား၊
 ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သီလာနိသံသေ၊ သီလအကျိုးဆက်တို့ကို၊ ပကာသေတွာ
 ပြ၍၊ တတောပရံ၊ ထိုနောင်မှ၊ အာကာသဂင်္ဂံ၊ ကောင်းကင်မြစ်သို့၊ ဩတာ
 ရန္တောဝိယ၊ သက်ဆင်းစေသကဲ့သို့၊ ပထဝေါဇံ၊ မြေဩဇာကို၊ အာကုဗ္ဗ
 န္တောဝိယ၊ ငင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မဟာဇမ္ဗူ၊ သပြေပင်ကြီးကို၊ ပသာ
 ခေ၊ ခက်မ၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ စာလေန္တောဝိယစ၊ ထွက်သကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း၊ ယောဇနိကံ၊ တယူဇနာရှိသော၊ မရတဏှံ၊ ပျားလပွိုကို၊ စက္က
 ယန္တေန၊ စက်ယန္တရားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇေတွာ၊ ညှစ်၍၊ သုမရုရသံ၊ ကောင်းသော
 ပျားအရသာကို၊ ပါယမာနောဝိယ၊ သောက်စေဘိသကဲ့သို့၊ ပါဠိလိဂါမိ
 ကာနံ၊ ပါဠိလိရွာသားတို့အား၊ ဟိတသုခါဝဟံ၊ စီးပွားချမ်းသာသောပေသင်
 တတ်သော၊ ပကိဏ္ဍက ကယံ၊ ပြီးငြိမ်းသော စကားကို၊ ကထေန္တော၊
 ဟောတော်မူချက်၊ ဂဟပတယော၊ အိုဒါယကာတို့၊ ဇေတံအာဝါသဒါနံ
 နာမ၊ ဤအာဝါသဒါနမည်သည်ကား၊ မဟန္တံ၊ ကြီးမြတ်သော၊ ဂုဏ္ဍံ၊
 ကောင်းမှုတည်း၊ ကုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏အာဝါသော၊ ဧည့်သည်တို့၏တည်း
 ခိုရာစရပ်ကို၊ မယာစ၊ ငါတုရားသည်လည်း၊ ပရိဘုတ္တော၊ သုံးဆောင်အပ်
 ပြီ၊ ဘိက္ခု၊ သံဃောနစ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်လည်း၊ ပရိဘုတ္တော၊ သုံးဆောင်
 လေပြီ၊ မယိစ၊ ငါတုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု၊ သံဃောစ၊ ရဟန်းသံဃာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ကတဿ၊ ပြုလုပ်သောကျောင်းအလှူ
 ၏၊ အာနိသံသော၊ အကျိုးကို၊ ပရိန္တိန္တိတု၊ ပိုင်းခြားခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်
 ကောင်း၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝိဟိရတနေဟိ၊ ရတနာသုံးပါးတို့သည်၊ ပရိဘုတ္တေ
 ဟိ၊ သုံးဆောင်အပ်ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်၊ အပရိမေပေျာစ၊ အပိုင်းအခြား
 မရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာ
 ဝါသဒါနံ၊ ကျောင်းအလှူကို၊ ဖိန္နေ၊ လှူအပ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗဒါနံ၊ အလုံး

စုံသောအလှူကို၊ ဒိန္နမေဝ၊ လှူအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘူမဋ္ဌက
 ပဏ္ဏသာလာယဝါ၊ မြေအခင်းရှိသော သစ်ရွက်မိုးသောစရပ်၏ လည်း
 ကောင်း၊ သာခါမဏ္ဍပသာဝါ၊ သစ်ခက်မဏ္ဍပ်၏ လည်းကောင်း၊ သံဗဿံ၊
 သံဗာတော်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊
 အာနိသံသော၊ အကျိုးကို၊ ပရိစ္ဆိန္ဒတုံ၊ ဝိုင်းခြားခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်
 ကောင်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ အာဝါသဒါနာနုဘာဝေ
 န၊ စရပ်တန်ဆောင်းဂူကျောင်းစသောနေရာအလှူ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊
 ဘာဝေ၊ ဘဝ၌၊ နိဗ္ဗတ္တမာနဿဝိ၊ ဖြစ်ရသော်လည်း၊ သံဝိဒ္ဓိတဂ္ဂေါသော
 နာမ၊ ကျဉ်းမြောင်းသောဝမ်းတိုက်၌ နေရသောမည်သည်၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ န္ဒါဒသဟတ္ထော၊ တဆဲ့နှစ်တောင်ရှိသော၊ ဩဝရကောပိယ၊ တိုက်
 ခန်းကဲ့သို့၊ အဿ၊ ထိုအာဝါသဒါနရှိသောသူ၏၊ မာတုကုန္တိ၊ အမိဝင်း
 တိုက်သည်၊ အသမ္ပာဝေဝ၊ မကျဉ်းမြောင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ နာနာနယေဟိ၊ အထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့်၊ ဝိစိတ္တံ၊
 ဆန်းကြယ်စွာသော၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ က
 ထေတွံ၊ ဟောတော်မူ၍၊ အာဝါသော၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာသည်၊ ဝိတံ
 အချမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥဏ္ဍံ၊ အပူကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိဟနတိ၊ တားမြစ်
 ပေ၏၊ တတောပရံ၊ ထိုမှတပါး၊ ဝါဠမိဂါနိဝ၊ သားရဲတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 သရိသပ္ပေစ၊ မြွေကင်းသန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မကသေစ၊ ခြင်မှက်တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ သိသိရေစာပိ၊ အလွန်အေးသောမိလင်းသက်လေနှင့်တကွ
 သော၊ ဝုဠိယောစ၊ မိလင်းပေါက်မိလင်းဖွဲ့တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိဟနတိ၊
 တားမြစ်ပေ၏၊ တတောပရံ၊ ထိုမှတပါး၊ အာဝါသော၊ စရပ်တန်ဆောင်း
 ဂူကျောင်းစသောအလှူသည်၊ ဧဝာရော၊ ကြမ်းတန်းစွာ၊ သဉ္ဇာတော၊ ဥတု
 ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝါတာတပေါစ၊ လေနေပူကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိဟညတိ၊
 ကောင်းစွာတားမြစ်ပေ၏၊ အာဝါသော၊ စရပ်တန်ဆောင်း ဂူကျောင်းစ
 သောအလှူသည်၊ အာဝါသိကာနံ၊ ထိုစရပ်တန်ဆောင်းဂူကျောင်းတို့၌နေ
 ကုန်သောသူတို့၏၊ လေဏတ္တဉ္စ၊ ဗုန်းအောင်းရာလည်းဖြစ်၏၊ သုခတ္တဉ္စ၊
 ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာရာလည်းဖြစ်၏၊ ဈာယိတုံ၊ ဈာန်ဝင်စားခြင်းငှါ
 လည်းကောင်း၊ ဝိပဿိတုံ၊ ဝိပဿနာရှုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သပ္ပါယံ၊
 လျောက်ပတ်၍၊ သံဗာဿ၊ သံဗာတော်အား၊ ဝိဟာရဒါနံ၊ ကျောင်းဟူ
 သောအလှူကို၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂ္ဂိအဂ္ဂေါတိ၊ အလွန်မြတ်၏
 ဟူ၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝဏ္ဏိတံ၊ ပြီးပွမ်းတော်မူအပ်၏၊ တသ္မာဟိ

၁၁

တဿာဇေယျံ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထံ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ
နှစ်ဖြာသော အကျိုးစီးပွားကို၊ သမ္ပဿံသမ္ပဿန္တော၊ ကောင်းစွာမြင်လေ့
ရှိသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ ပေါသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ရမ္မေ၊ ရှလုံး
မွေ့လျော်သွယ်ရှိကုန်သော၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ကာရယော၊ ပြုလုပ်
စေရာ၏၊ ဧတ္ထဝိဟာရေ၊ ဤကျောင်း၌၊ ဗဟုသုတေ၊ များစွာသော အကြား
အမြင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဝါသယေ၊ နေစေကုန်ရာ၏၊ တေသံ၊ ထိုဗဟုသု
တအာဝါသိကတို့အား၊ အန္တိန္ဒြိယံ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနုပ္ပ၊ အပျော်ကို
လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုသေနာသနာနိစ၊ အဝတ်အိပ်ရာနေရာတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဒေဓယျ၊ ပေးလှူရာ၏၊ ဥဇုတုတေသု၊ ဖြောင့်စွာကျင့်သည်ဖြစ်၍
ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသု၊ ထိုအာဝါသိကဗဟုသုတပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဝိပ္ပဿန္တေ
န၊ ကြည်ညိုစွာသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ စတုပစ္စယံ၊ လေးပါးသော ပစ္စည်း
ကို၊ ဒေဓယျ၊ ပေးလှူရာ၏၊ တေ၊ ထိုကျောင်းနေပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တဿ၊ ထို
ကျောင်းဒါယကာအား၊ သဗ္ဗဒုက္ခာပန္နဒနံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဝဋ်ဆင်းရဲကို
ပယ်နှုတ်ပျောက်သော၊ ဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရား၊ ရတနာကို၊ ဒေသေန္တိ၊
ဟောကုန်၏၊ သော၊ ထိုကျောင်းဒါယကာသည်၊ ဣမေ၊ ဤငါတရားသာသနာ
တော်၌၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြွင်းတရားကို၊ အညာယ၊ လိ၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသ
ဝေါကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အယတ္တိ၊ ဤ
သည်လည်း၊ အာဝါသဒါနေ၊ စရပ်တန်ဆောင်းဂူကျောင်းစသော အလှူ
၌၊ အာနိသံသော၊ အကျိုးရင်းအကျိုးဆက်တည်း၊ အယတ္တိ၊ ဤသည်လည်း၊
အာဝါသဒါနေ၊ စရပ်တန်ဆောင်းဂူကျောင်းစသောနေရာအလှူ၌၊ အာနိ
သံသော၊ အကျိုးရင်းအကျိုးဆက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗဟုဒေဝဓုတ္တိံ၊ များ
စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ အတိရေကမိယဗုဒ္ဓံ၊ အလွန်နှင့်တကွတယာဝံ
ခွဲကာလပတ်လုံး၊ အာဝါသဒါနာနိသံသကထံ၊ အာဝါသဒါန၏အာနိသံသ
ကထာကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုအလွန်နှင့်တကွတယာဝံ
ခွဲပတ်လုံး ဟောတော်မူအပ်သော အာဝါသဒါန၏ အာနိသံသကထာ၌၊
ဣမာဂါယာဝ၊ ဤဂါယာတို့ကိုသာလျှင်၊ သင်္ဂဟံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ အာ
ရုဇ္ဇာ၊ တင်ထား၊ အင်ကုန်၏၊ ပကိဏ္ဏကဓမ္မဒေသနာပန၊ ပကိဏ္ဏကဓမ္မဒေသ
နာကိုကား၊ သင်္ဂဟံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ နာရောဟတိ၊ မတင်၊ သန္ဓေသေဟာ
တိအာဒိနိ၊ သန္ဓေသေဟာ၌သို့အစရှိသောသဒ္ဓါတို့သည်၊ ဝုတ္တတ္ထာနေဝ၊
ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိကုန်သည် သာလျှင်တည်း၊ အဘိက္ကန္တာတိ၊
အဘိက္ကန္တာဟူသည်ကား၊ ဧယောမာ၊ နှစ်ယာဝံတို့သည်၊ အဘိက္ကန္တာ၊

လွန်ကုန်သည်။ ဂတဝါဖြစ်ကုန်ပြီ။ ယဿဒါနိကာလံမညထာတိ။ ယဿ
 ဒါနိကာလံမညထဟူသည်ကား။ ယဿဂမနဿ။ အကြင်သွားခြင်း၏။
 ကာလံ။ ကာလကို။ တုဋ္ဌေသင်တို့သည်။ မညထ။ သိကြကုန်လော့။ တုဋ္ဌာ
 ကံ။ သင်တကာတို့အား။ ဂမနကာလော။ သွားချိန်အခါတော်ပြီ။ ဂန္ထထ။
 သွားကြပါလေကုန်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
 ကသ္မာပန။ အဘယ်ကြောင့်မူကား။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ
 ဥပါသကေ။ ထိုဥပါသကာတို့ကို။ ဥယျာဇေသိ။ စေလွှတ်လေသနည်း။
 ဣတိစေ။ ဤသို့ မေးခြားအံ့။ အနုကမ္မဿ။ အစဉ် သနားသော ကြောင့်။
 ဥယျာဇေသိ။ စေလွှတ်တော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တိယာ
 မံ။ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး။ တတ္ထ။ ထိုစရပ်၌။ နိသီဒိတွာ။ နေတော်မူ၍။ ဝိတိနာ
 မေန္တာနံ။ လွန်စေကုန်သော။ တေသံ။ ထိုဒါယကာတို့၏။ သရိရေ။ ကိုယ်၌။
 အာဗာဓော။ အနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ အ
 နုကမ္မဿ။ အစဉ်သနားသဖြင့်။ ဥယျာဇေသိ။ စေလွှတ်တော်မူ၏။ ဘိက္ခု
 သံဗောဓိ။ ရဟန်းသံဃာသည်လည်း။ တတ္ထ။ ထိုညဉ့်သည်တို့တည်းခိုရာ
 စရပ်၌။ သယနနိပ္ပဇ္ဇာယ။ အိပ်ရာ၌အိပ်နေခြင်းငှါ။ ဩကာသော။ အခွင့်ကို။
 သဒ္ဓု။ ရှေးခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ။ အပ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဥဘယာနုကမ္မဿ
 ရဟန်းပရိသတ်လူပရိသတ်နှစ်ရပ်ကိုအစဉ်သနားတော်မူသဖြင့်။ ဥယျာ
 ဇေသိ။ စေလွှတ်တော်မူ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗော။ ဖြေပေအပ်၏။ သု
 ညာဂါရန္တိ။ သုညာဂါရံဟူသည်ကား။ ပါဠိယေက္ကံ။ အသီးသော။ သုညာဂါရံ
 နာမ။ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်မည်သည်။ တတ္ထ။ ထိုစရပ်အတွင်း၌။ နတ္ထိ။ မရှိ။ တေ
 ဂဟပတယော။ ထိုဒါယကာတို့သည်။ တသေဝအာဝသထာဂါရဿ။
 ထိုညဉ့်သည်တို့တည်းခိုရာစရပ်၏။ ဧကပဿေ။ နံပါးတဖက်၌။ ပဋိသသဏီ
 ယာ။ ပုဆိုးကန့်လန့်ကာဖြင့်။ ပရိက္ခိပါပေတွာ။ ကာရံစေ၍။ ကပ္ပိယမဇ္ဈံ။ ကပ္ပိ
 ယညောင်စောင်းကို။ ပညာပေတွာ။ ခင်းထား၍။ တတ္ထ။ ထိုညောင်စောင်း၌။
 ကပ္ပိယပစ္စုပ္ပရဏံ။ ရဟန်းတို့အားအပ်သောအိပ်ရာခင်းကို။ အတ္ထရိတွာ။
 ခင်းထား၍။ ဥပရိ။ အထက်၌။ သုဝဏ္ဏရုဇတဂန္ဓမာလာဒိ ပဋိမဏ္ဍိတံ။ ရွှေ
 ကြယ်ငွေကြယ်နံ့သာဆိုင်းပန်းဆိုင်းတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ဝိတာ
 နံ။ မျက်နှာကျက်ကို။ ဗန္ဓိတွာ။ ဖွဲ့၍။ ဂန္ဓတေလပဒိပံ။ နံ့သာဆီမီးခွက်ကို။
 အာရောပေသုက္ကိရ။ တင်ထားကုန်သတဲ့။ သတ္ထာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဓမ္မာသနတော။ တရားဟောသောနေရာမှ။ ဝုဠာယ။ တတော်မူလတ်၍။
 ထောက်။ အတံငယ်။ ဝိသမေတုကာမော။ အပင်အပန်းဖြေတော်မူလျက်။

ဣဝါဗြဟ္မညောင်စောင်း၌၊ နိဗ္ဗဇ္ဇေယျ၊ လျောင်းစက်တော်မူရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 နော၊ ငါတို့၏။ ဣဒံအာဝဿထာဂါရံ၊ ဤတည်းခိုရာစရပ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတုဟိဣရိယာပထေဟိ၊ လေးပါးသောဣရိယာပုထ်
 တို့ဖြင့်၊ ပရိဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်သည်ရှိသော်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဒီဃရတ္တံ၊ မြင့်
 ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားများခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊
 ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံး
 ပြု၍၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တဒေဝ၊
 ထိုစရပ်ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုညောင်စောင်းနေရာတော်
 ၌၊ သဗ္ဗံ၊ နူးကုန်ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ သိဟသေယျံ၊ ခြင်္သေ့ကဲ့
 သို့အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏၊ တံမဉ္ဇံ၊ ထိုညောင်စောင်နေရာကို၊ သန္ဓာယ၊
 ရည်၍၊ သုညာဂါရံ၊ ပါဝိတိ၊ သုညာဂါရံပါဝိတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစရပ်၌၊ ပါဒဓောဝနဌာနတော၊ ခြေဆေးတော်မူရာအ
 ရပ်မှ၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ ဓမ္မာသနာ၊ တရားဟောရာနေရာသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူလေ၏။ ဧတ္တကေ
 ဌာနေ၊ ဤမျှသောအရပ်၌၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗန္ဓံ၊ ပြီး၏။ ဓမ္မာသနံ၊
 တရားဟောရာနေရာသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ထောက်၊ အတံငယ်၊ အဠာသိ၊
 ရပ်တော်မူ၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုစရပ်၌၊ ဌာနံ၊ ရပ်ရာတည်း၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧယာမေ၊ နှစ်ယာဝတို့ပတ်လုံး၊ ဓမ္မာသနေ၊
 တရားဟောတော်မူသောနေရာ၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်တော်မူ၏။ ဧတ္တကေဌာနေ၊
 ဤမျှသောအရပ်၌၊ နိသန္ဓာ၊ ထိုင်ခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗန္ဓာ၊ ပြီး၏။ ဥပါသကေ၊ ဥပါ
 သကာတို့ကို၊ ဥယျာဇေတွာ၊ စေ့စွတ်တော်မူ၍၊ ဓမ္မာသနတော၊ တရား
 ဟောတော်မူသောနေရာမှ၊ ဩရုယျ၊ သက်တော်မူ၍၊ ယထာဝုတ္တံ၊
 အကြင်အကြင်သို့အပ်ပြီးသော၊ ဌာနေ၊ နေရာတော်၌၊ သိဟသေယျံ၊ ခြင်္သေ့
 မင်းကဲ့သို့အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်
 သည်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတုဟိဣရိယာပထေဟိ၊ လေးပါး
 သောဣရိယာပုထ်တို့ဖြင့်၊ ပရိဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤတွင်ဂကားတရပ်အပြီးသတ်တည်း။

၁၁

သုနိဝေဿကာရာတိ၊ သုနိဝေဿကာရာဟူသည်ကား၊ သုနိဝေဓ၊
 သုနိဝုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ ဝဿကာရာဓ၊ ဝဿကာရုဏ္ဏားလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဒြာဟ္မဏာ၊ ဝုဏ္ဏားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ မဂဓ
 မဟာမတ္တာတိ၊ မဂဓမဟာမတ္တာဟူသည်ကား၊ မဂဓရညော၊ မဂဓမင်း၏

မဟာအမတ္တာ၊ အမတ်ကြီးတို့သည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မဂဓရေဋ္ဌ၊ မဂဓ
 တိုင်း၌၊ မဟာမတ္တာ၊ အမတ်ကြီးတို့သည်၊ မဟာတိယာ၊ ကြီးစွာသော၊
 ဣဿရိယမတ္တာယ၊ အစိုးရခြင်းအတိုင်းအရှည်နှင့်၊ သမန္တာဝတော၊ ပြည့်စုံ
 ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်တို့တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာမတ္တာ၊
 မဟာမတ္တာမည်ကုန်၏။ ပါဠိလိဂါမေနဂရံမာပေန္တိ ဝဇ္ဇိနံပဋိဗာဟာယာယတိ။
 ပါဠိလိဂါမေနဂရံမာပေန္တိ ဝဇ္ဇိနံပဋိဗာဟာယာယဟူသည်ကား၊ လိန္တဝိရာဇာနံ၊
 လိန္တဝိမင်းတို့၏။ အာယမရပတ္တိန္ဒနတ္ထံ၊ အခွန်အတုတ်အကြောင်းကိုဖြတ်
 ခြင်းငှါ၊ နဂရံမြို့ကို၊ မာပေန္တိ၊ တည်ထောင်ကုန်၏။ သဟဿဝါတိ၊
 သဟဿဝဟူသည်ကား၊ ဇေကကဝဂ္ဂသေဝ၊ တခုတခုသောအရပ်
 သာလျှင်။ သဟသံ သဟသံ၊ တထောင်တထောင်စီ၊ ဟုတွေး ဖြစ်၍၊
 ဝတ္ထုနိတိ၊ ဝတ္ထုနိဟူသည်ကား၊ ဗာရဝတ္ထုနိ၊ အိမ်ရာတို့ကို၊ ဗိတ္တာနိနာ
 မေန္တိတိ၊ ဗိတ္တာနိနာမေန္တိဟူသည်ကား၊ ရညဉ္စမင်းတို့၏လည်းကောင်း၊
 ရာဇမဟာမတ္တာနဉ္စ၊ မင်း၏အမတ်ကြီးတို့၏လည်းကောင်း၊ နိဝေသနာနိ၊
 အိမ်တို့ကို၊ မာပေဝတံ၊ ဆောက်လုပ်စီမံသောငှါ၊ ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာပါဠိကာနံ၊ အိမ်
 ရာမြေကြမ်းကိုဖတ်တတ်ကုန်သောသူတို့၏။ ဗိတ္တာနိ၊ ဗိတ်တို့ကို၊ နာမေန္တိ၊
 ညွတ်စေကုန်၏။ တေ၊ ထိုအိမ်ရာမြေကြမ်းကို ဖတ်တတ်ကုန်သော သူတို့
 သည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ သိပ္ပါနူဘာဝေန၊ အတတ်၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ ဟေဋ္ဌာ
 ပထဝီယံ၊ အောက်မြေ၏အတွင်း၌၊ တံ သဟတ္ထမတ္ထေ၊ အတောင်သုံးဆယ်
 ရှိသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ဣဓ၊ ဤနေရာအရပ်၌၊ နာဂဂ္ဂဟော၊ နဂါးတို့နေရာ
 မြေ၊ ဣဓ၊ ဤနေရာအရပ်၌၊ ဘူတဂ္ဂဟော၊ မြေဘုတ်ဘီလူးတို့နေရာမြေ၊ ဣဓ၊
 ဤအရပ်၌၊ ပါသာဏောဝါ၊ ကျောက်သည်လည်းကောင်း၊ ခါဏုကောဝါ၊
 သစ်တုတ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။
 တေ၊ ထိုအိမ်ရာမြေကြမ်းတတ်သောသူတို့သည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သိပ္ပံ၊
 မန္တန်ကို၊ ဇဗ္ဗိတွာ၊ ရုတ်၍၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သမ္ပန္တယ
 မာနာဝိယ၊ တိုင်ပင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဟုတွေး ဖြစ်၍၊ မာပေန္တိ၊ ဖန်ဆင်းတည်
 ထောင်ကုန်၏။ အာဝါ၊ တနည်းကား၊ နေသံ၊ ထိုအိမ်ရာမြေကြမ်းဖတ်သသူ
 တို့၏၊ သရီရေ၊ ကိုယ်၌၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ အဓိမုပ္ပိတွာ၊ ပူး၍၊ တတ္ထ
 တံတ္ထံ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ နိဝေသနာနိ၊ အိမ်တို့ကို၊ မာပေဝတံ၊ ဖန်ဆင်းဆောက်
 လုပ်စီမံသောငှါ၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ နာမေန္တိ၊ ညွတ်စေကုန်၏။ တာစ၊ ထိုအိမ်ရာ
 မြေကြမ်းတတ်သောသူအိမ်ရာမှတ်သားသောသူတို့သည်လည်း၊ စတုသု
 ကောဏေသု၊ အစွန်းလေးဘက်တို့၌၊ ခါဏုကေ၊ ပနက်ထဲတိုင်တို့ကို၊

ကောသလော၊ စိုက်နှက်၍၊ ဝတ္ထုနိ၊ အိမ်ရာတို့ကို၊ ဝိပဿိတမတ္တေ၊ ဝိရင်္ဂကာ
 မျှ၍၊ ပဋိဝိဂစ္ဆန္တိ၊ တဖန်သို့သူတို့ကိုယ်မှဆုတ်ခွါဖဲကုန်၏။ သဒ္ဓါကုလသနံ။
 သဒ္ဓါတရားများကုန်သော အမျိုးသားတို့၏။ ဝတ္ထုနိ၊ အိမ်ရာတို့ကို၊ သဒ္ဓါ
 ဒေဝတာ၊ သဒ္ဓါတရား များကုန်သော နတ်တို့သည်။ တထာ၊ ထိုအ
 ခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ အသဒ္ဓါကုလသနံ။ မသဒ္ဓါသော
 အမျိုးသားတို့၏၊ ဝတ္ထုနိ၊ အိမ်ရာတို့ကို၊ အသဒ္ဓါဒေဝတာ၊ သဒ္ဓါတရား
 မရှိသောနတ်တို့သည်သာလျှင်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရောန္တိ၊
 ပြုကုန်၏။ ကိံကာရေဟံ၊ အဘယ်အကြောင်းကို၊ ပဿိတွာ၊ မြင်၍၊ ကရော
 န္တိ၊ ပြုကုန်သနည်း။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုနဲ့ဆိုပြီးအံ့၊ သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါ
 တရားရှိကုန်သောနတ်တို့အား၊ ဧဝံပရိဝိတက္ကံ၊ ဤသို့အကြံရှိသည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမေ၊ ဤအရပ်၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ နိဝေသနံ၊ အိမ်ကို၊ မေ
 ပေန္တော၊ ဆောက်လုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဋ္ဌမံ၊ ဧေးဦးစွာ၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊
 ရဟန်းသံဃာကို၊ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာတရားတော်ကို၊
 ဝဒါပေဿန္တိ၊ ဟောစေကုန်လတ္တံ့။ အထတသ္မိံကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ မပသံ၊
 ငါတို့သည်။ သီလဝန္တသနံ၊ သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဒဿနဉ္စ၊ ဖူးမြင်
 ရှေ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ပဋိဝိသာဇ္ဇနံ၊ ပြဿနာ
 ဖြေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ သောတံ၊ နာခြင်း
 ဌာ၊ လတ်သောမ၊ ရုပါကုန်လတ္တံ့။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒါနံ၊ အလှူကို၊
 ဒတွာ၊ ပေး၍၊ အဟာကံ၊ ငါတို့အား၊ ပတ္တိံ၊ ကုသိုလ်အဖို့ကို၊ ဒဿန္တိ၊ ပေး
 ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသဒ္ဓါဒေဝတာပိ၊
 သဒ္ဓါတရားကင်းသောနတ်တို့သည်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဣန္ဒြာနုရူပံ၊
 အလိုအားလျော်စွာ၊ တေသံ၊ ထိုသဒ္ဓါတရားကင်းသောသူတို့၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊
 အကျင့်ကို၊ ပဿိတံ၊ မြင်ခြင်းငှါ၊ ကထဉ္စ၊ စကားကိုလည်း၊ သောတံ၊ နာ
 ခြင်းငှါ၊ လတ်သောမ၊ ရုကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ တထာ၊ ထို
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တာဝတိံသေဟိတိ၊ တာဝတိံသေ
 ဟိဟူသည်ကား၊ ဟိတံပါကဉ္စကရောမိ၊ ထိုစကားကိုပမာဆောင်၍ထင်
 အောင်ဆိုပြီးအံ့၊ ဧကေသ္မိံကုလေ၊ တဦးသောအမျိုး၌၊ ဧကံ၊ တယောက်
 သော၊ ပဏ္ဍိတမနုဿံ၊ ပညာရှိသောသူကို၊ ဧကေသ္မိံ၊ စဝိဟာရေ၊ တခုသော
 ကျောင်း၌လည်း၊ ဧကံ၊ တယောက်သော၊ ဗဟုသုတံ၊ အကြားအမြင်များ
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ အသုကကုလေ၊ ဤမည်သော
 အမျိုး၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်၏၊ အသုကဝိဟာရေ၊

ဤမည်သောကျောင်း၌၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊ ဗဟုသုတာ၊ အကြား
 အမြင်များကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်၊ အတ္တ၊
 ဂစ္ဆန္တိ ယထာ၊ အလွန်ပြန့်နှံ့၍တက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝဇေတယာ၊ ထို
 အတူသာလျှင်၊ သက္ကံဒေဝရာဇာနန္ဒ၊ သိကြားနတ်မင်းကိုလည်းကောင်း၊
 ဝိသုကမ္မဉ္စဒေဝဂုတ္တံ၊ ဝိသကြိုနတ်သားကိုလည်းကောင်း၊ ဥပါဒါယ၊ အစွဲ
 ပြု၍၊ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်၊ အတ္တ၊ ဥပတေ၊ အလွန်
 ပြန့်နှံ့၍တက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တာဝတိံသေတိတိ၊ တာဝတိံသေ
 တိဟူ၍၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သေယျ
 ထာပီတိအာဒိနာ၊ သေယျထာပီဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဒေဝေဟိတာဝတိံ
 သေဟိ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ကမန္တေတွာဝိယ၊ တိုင်ပင်၍ပြု
 သကဲ့သို့၊ သုနိဓဝဿကာရာ၊ သုနိဓအမတ်ဝဿကာရ အမတ်ကြီးတို့
 သည်၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ မာပေန္တိ၊ ဗန်ဆင်းတည်ထောင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ယာဝတာအရိယံအာယာတနန္တိ၊ ယာဝတာအရိ
 ယံအာယာတနံဟူသည်ကား၊ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော အရပ်
 သည်၊ အရိယကမနုဿာနံ၊ အရိယာဖြစ်သောလူတို့၏၊ ဩသကေဠာနံ
 နာမ၊ စုဝေးရာအရပ်မည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယာဝတာဝဏိပ္ပထေတိ၊
 ယာဝတာဝဏိပ္ပထေဟူသည်ကား၊ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော
 အရပ်သည်၊ ဝါဏိဇာနံ၊ ကုန်သည်တို့၏၊ အာဟတာဘဏ္ဍာယ၊ ဆောင်အပ်
 သောဘဏ္ဍာ၏၊ ရာသိဝသေန၊ အရု၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကယဝိက္ကယဋ္ဌာနံ
 နာမ၊ ရောင်းဝယ်ရာအရပ်မည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝါဏိ
 ဇာနံ၊ ကုန်သည်တို့၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံအဂ္ဂ
 နဂရန္တိ၊ ဣဒံအဂ္ဂနဂရံဟူသည်ကား၊ တေသံအရိယာယတနဝဏိပ္ပထာနံ၊
 ထိုလူအရိယာစုဝေးရာကုန်သည်တို့၏နေရာအရပ်တို့တွင်၊ ဣဒံနဂရံ၊ ဤ
 မြို့သည်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သည်၊ ဇေဋ္ဌကံ၊ အကြီးသည်၊ ပါမောက္ခံ၊ အမှူးသည်၊
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပုဗ္ဗဘေဒနန္တိ၊ ပုဗ္ဗဘေဒနံဟူသည်ကား၊ ဘဏ္ဍာပုဗ္ဗ
 ဘေဒနဋ္ဌာနံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကိုခွဲရာအရပ်တည်း၊ ဘဏ္ဍဂဠာကာနံ၊ ဥစ္စာထုပ်တို့
 ကို၊ မောစနဋ္ဌာနံ၊ ဖြေရာအရပ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ခိုလိုသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သကလဓမ္မုဒ္ဓိပေ၊ အလုံးစုံသော
 ဓမ္မုဒ္ဓိပါကျွန်း၌၊ အလဒ္ဓဘဏ္ဍာမရအပ်သောဘဏ္ဍာကိုလည်း၊ ဣဝေ၊
 ဤပါဠိလိပုတ်ပြည်၌သာလျှင်၊ လဘိဿန္တိ၊ ရကုန်လတ္တံ့၊ အညတ္ထ၊ တပါး

သောအရပ်၌၊ ဝိက္ခယာယ၊ ရောင်းခြင်းငှါ။ အာဂန္တိန္ဒာရိ၊ လာသောသူတို့
သည့်လည်း၊ ဣဓေဝ၊ ဤမြို့၌သာလျှင်၊ ဝိက္ခယံ၊ ရောင်းခြင်းသို့၊ ဂန္တိဿန္တိ၊
ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဓေဝ၊ ဤမြို့၌သာလျှင်၊ ဝုဋ်၊ ကုန်
ထုတ်၍၊ ဘိန္ဒုဿန္တိ၊ ဖြေကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ စတုသုဒ္ဓါရေသု၊ တံခါးလေးပေါက်တို့၌၊ စက္ကာရိ၊ လေးသိန်း
လည်းကောင်း၊ သုဘာယံ၊ သဘင်၌၊ ဧကံ၊ တသိန်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဗိဝသေဗိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၌၊ ပဉ္စသတသဟဿာနိ၊ ငါးသိန်း
ငါးသိန်းကုန်သော၊ အာယာနိ၊ အခွန်တို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိလိသုတ်ပြည်
၌၊ ဥဉ္ဇဟိဿန္တိ၊ တက်ကုန်လတ္တံ့၊ အဿ၊ ထိုပါဠိလိသုတ်ပြည်အား၊ တာဝိ
နိ၊ မချွတ်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ကုန်သော၊ တာနိအာယာနိ၊ ထိုအခွန်တို့ကို၊ ဒသေတိ၊
ပြတော်မူ၏၊ အဂ္ဂိတောဝါတိအာဒိသု၊ အဂ္ဂိတောဝါဤသို့အစသည်တို့၌၊
ဝါသဒ္ဓေါ၊ ဝါသဒ္ဓါသည်၊ သမုစ္စယတ္ထေ၊ သမုစ္စည်းအနက်၌၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ အဂ္ဂိနာစ၊ မီးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒကေနစ၊ ရေဖြင့်လည်းကောင်း၊
မိထုဘေဒေနစ၊ အချင်းချင်းရင်းချောသဖြင့်လည်းကောင်း၊ နုသိဿတိ၊
ပျက်စီးလတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊
ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တဿနဂရဿ၊ ထိုမြို့၏၊ ဧကေဝ ကောဠာသော၊
တရသည်၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်၊ နုသိဿတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့၊ နိဗ္ဗာပေတုံ၊ ငြိမ်း
စေခြင်းငှါ၊ နသက္ခိဿန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဧကံကောဠာသံ၊ တရကို
ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ရေသည်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့၊ ဧကေဝ၊
တရသည်၊ နနုသိဿတိ၊ မပျက်စီးလတ္တံ့၊ ဣမိနာ၊ ဤသူသည်၊ အကထိ
တံ၊ မဆိုအပ်သည်ကို၊ အမုဿ၊ ဤမည်သောသူအား၊ အမုနာ၊ ဤအမည်
ရှိသောသူသည်၊ အကထိတံ၊ မဆိုအပ်သည်ကို၊ ဣမဿ၊ ဤသူအား၊
ဝဇန္တဝနံ၊ ပြောဆိုကုန်သောသူတို့၏၊ ဝိသုတာဝါစာနံ၊ ရင်းချောစကားတို့၏၊
ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘိန္ဒုနံ၊ ကွဲပြားကုန်သော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊
အညမညဘေဒနာပိ၊ အချင်းချင်းကွဲပြားခြင်းဖြင့်လည်း၊ နုသိဿတိ၊ ပျက်
စီးလတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
မစ္စ၊ သကာလေ၊ မိန့်သောကယ်ထအခါ၌၊ ဂင်္ဂါတိရံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းသို့၊
ဂတ္တံ၊ သွား၍၊ ကတမုခဓေဝနော၊ ပြုအပ်ပြီးသောလုပ်ဆေးခြင်းမျက်နှာ
သစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခာစာရကာလံ၊ စွမ်းခံသွားအံ့သောအခါကို၊
အာဂမယမာနော၊ ငန့်လင့်တော်မူလျက်၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ သုနိဓ
ဝဿကာရာပိ၊ သုနိဓအမတ်ဝဿကာရအမတ်ကြီးတို့သည်လည်း၊ အမှတ်

၄၀၈. ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ကံ၊ ငါတို့၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သမဏသမ္ဘဝေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊
 ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးတည်း၊ သော၊ ထိုငါတို့မင်းသည်၊ အဋ္ဌေ၊ ငါ
 တို့ကို၊ ဥပဂတံ၊ ကပ်ကုန်သည်တို့ကို၊ ပုစ္ဆိဿတိ၊ မေးမြန်းလတ္တံ့၊ သတ္ထာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါဠိလိဂါမံ၊ ပါဠိလိဂ္ဂာသို့၊ အဂမာသိကိရ၊ ကြွတော်
 မူလာသည်တဲ့၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊
 အထံတော်သို့၊ ဥပသကံမိတ္ထံ၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေး
 တော်မူလတ္တံ့၊ ဥပသကံမိတ္တံ၊ ချဉ်းကပ်ပါကုန်၏ဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တေ၊
 ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ နိမန္တယိတ္ထံ၊ ဆွမ်းဖိတ်ကြကုန်၏လောဟု၊ ပုစ္ဆိဿ
 တိ၊ မေးတော်မူလတ္တံ့၊ နိမန္တယိတ္တံ၊ ဆွမ်းမဖိတ်မိပါကုန်ဟူ၍လည်း၊
 ဝုတ္တေ၊ သံတော်ဦးတင်သည်ရှိသော်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဒေါသံအာရော
 ပေတွာ၊ အပြစ်တင်၍၊ နိဂ္ဂဏှိဿတိ၊ နှိပ်စက်လတ္တံ့၊ ဣဒဗ္ဗာပိနဂရံ၊ ဤမြို့ကို
 သည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အကတဋ္ဌာနေ၊ မပြုအပ်သောအရာ၌၊ မာပေမ၊
 တည်ထောင်ကုန်၏၊ သမဏသမ္ဘဝေါပနဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏
 ကား၊ ဝတဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာရောက်ရာအရပ်၌၊ ကာဠကဏ္ဍိသတ္တာ၊
 ယုတ်မာသောသတ္တဝါတို့သည်၊ ပဋိက္ခမန္တိ၊ ဖဲကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
 တံဘဂဝန္တိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နဂရမင်္ဂလံ၊ မြို့မင်္ဂလာကို၊ ဝါစာပေဿာ
 မ၊ ဟောစေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တေတွာ၊ ကြံကြကုန်၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေ၍၊ နိမန္တယိံသု၊ ဆွမ်းဖိတ်ကုန်၏၊
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါသုနိဝေဿကာရာတိအာဒိ၊ အထခေါသုနိဝ
 ဝဿကာရာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ပုဗ္ဗန္တသမယန္တိ၊ ပုဗ္ဗန္တသမယံဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗန္တကာလေ၊
 နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာတိ၊ နိဝါသေတွာဟူသည်ကား၊ ဂါမပဝေသနိ
 ဟာရေန၊ ရွာသို့ဝင်အံ့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊ ကာယ
 ဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းတော်ကို၊ ဗန္တိတွာ၊ ဖွဲ့စည်းတော်မူ၍၊ ပတ္တစိဝရမာဒါယာတိ၊
 ပတ္တစိဝရမာဒါယာ ဟူသည်ကား၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပါရူပေတွာ၊ ရုံ၍၊
 ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ သီလဝန္တေတ္ထာ
 တိ၊ သီလဝန္တေတ္ထဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိလိဂုတ်ပြည်၌၊ သီလဝန္တေ၊
 သီလရှိကုန်သောသူတို့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌၊
 သညာတေတိ၊ သညာတေဟူသည်ကား၊ ကာယဝါစာပိတ္တေဟိ၊ ကိုယ်
 နှုတ်စိတ်တို့ဖြင့်၊ သညတေ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ကုန်သော၊ တာသံ
 ဗြက္ခိဏမာဒိသေတိ၊ တာသံဗြက္ခိဏမာဒိသေ ဟူသည်ကား၊ သံဃာသမ္မာ၊

သံဃာတော်အား၊ စတ္တာရောပစ္စယေ၊ လေးပါးသောပစ္စည်းတို့ကို၊ ဒိန္နေး၊
လှူအပ်သည်ရှိသော်၊ တာသံဒေဝတာနံ၊ ထိုနတ်တို့အား၊ အာဒိသေယျ၊
ရည်မှတ်၍ဝေငှရာ၏၊ ပတ္တိ၊ အဖို့ကို၊ ဒေဓယျ၊ ဝေငှ၍ပေးကုန်ရာ၏၊ ပူဇိ
တာပူဇယန္တိတိ၊ ပူဇိတာပူဇယန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဣမေမနုဿာ၊ ဤလူတို့
သည်၊ အဓာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဥာတကာပိ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်လည်း၊ နဟောန္တိ၊
မဖြစ်ကုန်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆွေမျိုးမဟုတ်ကုန်ဘဲလျက်လည်း၊ နော၊ ငါတို့အား၊
ပတ္တိ၊ ကုသိုလ်အဖို့ကို၊ ဒေန္တိ၊ ပေးဝေကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
တေသံ၊ ထိုလူတို့အား၊ အာရက္ခံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ သုသံဝိဟိတံ၊
ကောင်းစွာစီရင်သည်ကို၊ ကရောထ၊ ပြုကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့တိုင်ပင်၍၊
သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်
၏၊ မာနိတာမာနယန္တိတိ၊ မာနိတာမာနယန္တိ ဟူသည်ကား၊ ကာလာနုကာ
လံ၊ ကာလအားလျော်သောအခါ၌၊ ဗလိကမ္မကရဏေန၊ ဗလိနတ်စာပေး
သည်ကိုပြုသဖြင့်၊ မာနိတာ၊ မြတ်နိုးကုန်၏၊ ဧတေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့
သည်၊ အဓာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဥာတကာပိ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်လည်း၊ နဟောန္တိ၊
မဖြစ်ကုန်သေး၏ရှင်၊ တထာပိ၊ ထိုသို့ဆွေမျိုးမျှ မဟုတ်ကုန်ဘဲလျက်
လည်း၊ စတုမာသမာယန္တရံ၊ လေးလခြောက်လအတွင်း၌၊ နော၊ ငါတို့
အား၊ ဗလိကမ္မ၊ ဗလိနတ်စာပူဇော်သောအမှုကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏၊
မာနေန္တိ၊ မြတ်နိုးကြကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုလူတို့အား၊ ဥပ္ပန္နံပရိဿယံ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့သောဘေးရန်ကို၊ ပါလေန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကြကုန်၏၊ တတောနန္တိ၊
တတောနံဟူသည်ကား၊ တတောတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဏှိတဇာတိကံ၊
ပညာရှိသောသဘောရှိသော၊ တံဂုရိသံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ဩရသန္တိ၊
ဩရသံဟူသည်ကား၊ ဥရေရင်၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဝဇိတံ၊ ကြိုးပွားစေ
အပ်သော၊ ဩရသပုတ္တံ၊ ရင်၌ဖြစ်သောသားကို၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ အနု
ကမ္မတိယထာ၊ အစဉ်သနားသကဲ့သို့၊ အဿဩရသပုတ္တဿ၊ ထိုရင်၌
ဖြစ်သောသားအား၊ ဥပ္ပန္နံပရိဿယဟရဏတ္ထမေဝ၊ ဖြစ်သောဘေးရန်ကို
ပယ်အံ့သောဌာသာလျှင်၊ ဝါယမတိယထာ၊ အားလျော်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊
ထိုအတူ၊ အနုကမ္မန္တိ၊ အစဉ်သနားကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘဒြာနိပဿတိတိ၊ ဘဒြာနိပဿတိ ဟူသည်
ကား၊ သုန္ဒရာနိ၊ ကောင်းသည်တို့ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏၊ အနုမောဒိတွာတိ၊
အနုမောဒိတွာဟူသည်ကား၊ တေဟိ၊ ထိုသီလဝန္တ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပာသုတပုညဿ၊ ဆည်းပူးအပ်သောကောင်းမှု၏၊ အနု

မောဒနဝသေန၊ ဝမ်းမြောက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုအလှူရှင်
 တို့အား၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုနိဝေဿကာရာပိ
 ယာတတ္ထဒေဝတာ အာသုံတာသံဒက္ခိဏမာဒိသေတိ၊ သုနိဝေဿကာရာပိ
 ယာတတ္ထဒေဝတာ အာသုံတာသံဒက္ခိဏမာဒိသေဟူသည်ကား။ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍၊ ဒေဝ
 တာနံ၊ နတ်တို့အေး၊ ပတ္တိံ၊ ကုသိုလ်အဖို့ကို၊ အဒံသု၊ ပေးဝေကြကုန်၏၊
 တံဂေါတမဒ္ဓါရံ၊ နာမအဟောသီတိ၊ တံဂေါတမဒ္ဓါရံနာမ အဟောသီဟူ
 သည်ကား။ တဿနဂရဿ၊ ထိုပါဠိလိပုတ်မြို့၏၊ ယေနဒ္ဓါရေန၊ အကြင်
 တံခါးဖြင့်၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၏၊ တံဒ္ဓါရံ၊
 ထိုတံခါးသည်၊ ဂေါတမဒ္ဓါရံနာမ၊ ဂေါတမတံခါးမည်သည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဂင်္ဂါယပန၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကိုကား။ ဥတ္တရတ္ထံ၊ ကူးအံ့သောဌ၊ အနော
 တိတ္ထတ္ထာ၊ မကူးသွားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂေါတမတိတ္ထံနာမ၊ ဂေါတမ
 ဆိပ်မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပူရာတိ၊ ပူးရာဟူသည်ကား၊ ပုဏ္ဏာ၊ ရေဖြင့်
 ပြည့်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သမတိတ္ထိကာတိ၊ သမတိတ္ထိကာဟူသည်
 ကား၊ တဿသမံ၊ မြစ်ကမ်းနှင့်အမျှ၊ ဥဒကဿဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ တိတ္ထာဘရိ
 တာ၊ ပြည့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာကပေယျာတိ၊ ကာကပေယျာဟူ
 သည်ကား၊ တိရေ၊ ကမ်း၌၊ ဌိတကာကေတိ၊ ရပ်နေကုန်သောကျီးတို့သည်၊
 ပါတုံ၊ သောက်ခြင်းဌ၊ သတ္တုဏေယျဥဒကာ၊ တတ်စွမ်းလောက်သော
 ရေရှိကုန်၏၊ တီဟိပိပဒေဟိ၊ သုံးပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ဥဘတောကူလသမံ၊
 နှစ်ဘက်ကမ်းနှင့်အမျှ၊ ပရိပုဏ္ဏတာဝမေဝ၊ ရေပြည့်သော အဖြစ်ကိုသာ
 လျှင်၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဥဇ္ဈုမ္ဘိ၊ ဥဇ္ဈုမ္ဘိဟူသည်ကား။ ပါရဝမနတ္ထာ
 ယ၊ ကမ်းတဖက်သို့ကူးသွားအံ့သောဌ၊ ဒါရုနိ၊ သစ်သားတို့ကို၊ သံဃဇေ
 တွာ၊ ရုံးရ၍၊ အာဏိယော၊ မဟ်နတို့ကို၊ ကောဇေတွာ၊ ရိုက်နှက်၍၊ ကတံ၊
 ပြုအပ်သောဖောင်တည်း၊ ကုလ္လန္တိ၊ ကုလ္လံဟူသည်ကား၊ ဝေဠုဒဏ္ဍာဒိကော၊
 ဝါးသစ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ လျော်အစရှိသည်ဖြင့်ဖွဲ့၍၊ ကတံ၊ ပြု
 လုပ်သောဖောင်တည်း၊ ဇေတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဇေတမတ္ထံ ဝိဒိတွာဟူသည်
 ကား၊ ဂင်္ဂုဒကမတ္ထသမိ၊ ဂင်္ဂါရေမျှကိုလည်း၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ တရိတုံ၊
 ကူးသွားခြင်းဌ၊ ဇေတံအသမတ္ထတံ၊ ဤမစွမ်းနိုင်သော အဖြစ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အတ္တနောပန၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဿ
 စ၊ ရဟန်း သင်္ဃာ၏ လည်းကောင်း၊ အတိဂန္တိရ၊ ဝိတ္ထတံ၊ အလွန်အ
 စွာနက်သော အပြန့်ကျယ်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ သံဃာရမဟတ္ထံ

ံ၊ သံသရာတည်းဟူသောသမာသမုဒ္ဓရာကို၊ တရိတွာ၊ ကူးမြောက်တော်
မူ၍၊ ဣတိတဘဝဉ္စးတည်သောအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာကာရတော၊
ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ တဒတ္ထပရိဒီပနံ၊ ထို
အနက်ကိုပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနိုးကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်
မူ၏။

တတ္ထဟိသံဥဒါနဂါထာယံ၊ ထိုဥဒါနိုးဂါထာ၌၊ အဏ္ဏဝန္တိ၊ အဏ္ဏဝံ
ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗန္တိမေန၊ အလုံးစုံအောက်ယုတ်သော၊ ပရိစ္ဆေဒေန၊
အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ ယောဇနမတ္တံ၊ တယူဇနာမျှကို၊ ဂန္တိရဿစ၊ အစောက်
နက်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဥဒကဋ္ဌာနဿစ၊ ရေတည်ရာအရပ်၏လည်း
ကောင်း၊ ယောဇနမတ္တံ၊ တယူဇနာမျှ၊ ဝိတ္ထတဿစ၊ ကျယ်ပြန့်သည်
လည်းဖြစ်သော၊ ဥဒကဋ္ဌာနဿစ၊ ရေတည်ရာအရပ်၏ လည်းကောင်း၊
တေံ၊ ဤအဏ္ဏဝံဟူသောအမည်သည်၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ သရန္တိ၊
သရံဟူသောသဒ္ဒါကို၊ သရိတွာ၊ စီး၍၊ ဂမနတော၊ သွားသောကြောင့်၊
ဣမံ၊ ဤအရာ၌၊ နဒိံ၊ မြစ်ကို၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါ
ယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟေ
ပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဂန္တိရဗိတ္ထတံ၊ အစောက်နက်စွာ
အပြန့် ကျယ်စွာသော၊ သံသာဇ္ဇေတံ၊ သံသရာ တည်းဟူသောသမုဒ္ဓ
ရာကိုလည်းကောင်း၊ တဗျာသရိတဉ္စ၊ တဗျာဟူသော ဖြစ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ တရန္တိ၊ ကူးကုန်၏၊ တေပုဂ္ဂလာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အရိယမဂ္ဂ
သင်္ခါတံ၊ အရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သေတံ၊ တံတားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ဝိဿန္တ၊ စီရင်၍၊ ပလ္လဿနိ၊ ညွှန်ပျောင်းတို့ကို၊ အနာမသိတွာဝ၊ မသုံးသပ်
မူ၍သာလျှင်၊ ဥဒကဘရိတာနိ၊ ရေဖြင့်ပြည့်ကုန်သော၊ နိန္ဒဉ္စာနာနိ၊ နိဋ့်ချိုင်း
ရာအရပ်တို့ကို၊ အတိတ္တမန္တိ၊ လွန်ကုန်၏၊ အယံပနဇနော၊ ဤလူအပေါင်း
သည်ကား၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ တရိတုကာ
မော၊ ကူးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကုလ္လဉ္စိကုလ္လံဝေ၊ ဖောင်ကိုသာလျှင်၊ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့စီ
ရင်၏၊ ဗန္ဓိတံ၊ ဖွဲ့စီရင်ခြင်းငှါ၊ အာယာသံ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့၊ အာပန္နတိ၊ ရောက်
၏၊ နိတ္တိဏ္ဏာမေခေဝိနောဇနာတိ၊ နိတ္တိဏ္ဏာမေခေဝိနောဇနာဟူသည်ကား၊
အရိယမဂ္ဂဉာဏသင်္ခါတာယ၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော၊ မေခေယ၊
ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မေခေ
ဝိနော၊ မေခေဝိမည်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါစ၊ ဘုရားရှင်တို့သည် လည်းကောင်း၊
ဗုဒ္ဓိသာဝကောစ၊ ဘုရားတပည့်သား သာဝကတို့သည် လည်းကောင်း၊

ကုလေ့နု၊ သေမောင်နှင့်၊ ဝိနာဇေ၊ ကင်း၍သာလျှင်၊ တိဏ္ဍာ၊ ကူးတော်မူကုန်
၏၊ ပရေတိရေ၊ ကမ်းတဖက်၌၊ ပတိဗ္ဗိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိပရိသမာပနံ၊
ဤသည်လျှင် ဆဋ္ဌသုတ်၌ဆိုဘွယ်စကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ဆဋ္ဌ
သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ဂ-ပါဠိလိဂါမဝဂ်-၇-ဒွိခပထသုတ်၊

သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ အဒ္ဓါနံမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နောတိ၊ အဒ္ဓါနံမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော
ဟူသည်ကား၊ အဒ္ဓါနသင်္ခါတံ၊ အဓွန့်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဒီဃမဂ္ဂံ၊ ရှည်စွာ
သောခရီးကို၊ ပဋိပန္နောဂစ္ဆန္တော၊ လွှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နာဂသမာ
လေနာတိ၊ နာဂသမာလေနဟူသည်ကား၊ ဇေနာမကေန၊ ဤသို့နာဂသမာလေ
အမည်ရှိသော၊ ထေရေန၊ မထေရ်နှင့်၊ ပစ္ဆာသမဏေနာတိ၊ ပစ္ဆာသမဏော
နဟူသည်ကား၊ အယံထေရော၊ ဤမထေရ်သည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နံထေရံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ ပစ္ဆာသမဏံကတော၊
နောက်လိုက်ရဟန်းပြု၍၊ ပဋိပဋ္ဌိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကို
ချဲ့ဆိုပြီးအံ့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဌမဗောဓိယံ၊ ပဌမဗောဓိ၌၊
ဝိသတိဝဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးတို့
သည့်၊ အနိဗဒ္ဓါ၊ မမြဲကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုပဌမ
ဗောဓိမှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ယာဝပရိနိဗ္ဗာနာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်တိုင်အောင်၊
ပဉ္စဝိသတိဝဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အာယသ္မာအာနန္ဒောယေဝ၊
အရှင်အာနန္ဒာသည်သာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ အယံပန၊ ဤနာဂသ
မာလမထေရ်သည်ကား၊ အနိဗဒ္ဓုပဋ္ဌာကော၊ မမြဲသော အလုပ်အကျွေး
တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အာယသ္မတာနာဂသမာလေန ပစ္ဆာသမဏော
နာတိ၊ အာယသ္မတာနာဂသမာလေန ပစ္ဆာသမဏောနဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိ
တော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧဝံပထန္တိ၊ ဧဝံပထံဟူသည်ကား၊
ဒွိခဘူတံ၊ နှစ်ဖြာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ဒွိခပထန္တိဝိ၊ ဒွိခပထံဟူ၍
လည်း၊ ပဌန္တိ၊ ရွတ်တတ်ကုန်၏၊ အာယသ္မာနာဂသမာလေ၊ အရှင်နာဂသ
မာလမထေရ်သည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ကတပရိစယ
တ္တာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော၊ လေ့ကျက်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဿမဂ္ဂဿ၊

ထိုခရီး၏ ဥဇာဘဝဉ္စ၊ ဖြောင့်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း သန္ဓာယ၊ရည်
 ၍၊ အယံဘန္တေ ဘဂဝါမဂ္ဂေါတိ၊ အယံဘန္တေ ဘဂဝါမဂ္ဂေါဟူ၍၊ ဝဒတိ၊
 လျှောက်၏၊ ဘဂဝါပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဿ၊
 ထိုနာဂသမာလမထေရ်၏၊ သပရိဿယဘာဝံ၊ ဘေးရန်ရှိသောအဖြစ်ကို၊
 ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တတော၊ ထိုနာဂသမာလမထေရ်သွားလိုသောခရီး
 မှ၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ဂန္တုကာမော၊ ကြွတော်မူလိုကောင်း၊
 အယံနာဂ သမာလမဂ္ဂေါတိ၊ အယံနာဂသမာလမဂ္ဂေါဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ သပရိဿ ယောတိစ၊ ဘေးရန်ရှိ၏ ဟူ၍လည်း၊ ဂုတ္တေ၊
 ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အသဒ္ဓဟိတွာ၊ မယုံကြည်၍၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်
 ကြီးသောရှင်ပင်ဘုရား၊ တတ္ထ၊ ထိုခရီး၌၊ နပရိဿယော၊ ဘေးရန်မရှိပါ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ တံ၊ ထိုမယုံကြည်၍ဆိုခြင်းသည်၊ အဿ
 ထေရဿ၊ ထိုမထေရ်အား၊ ဒိဃာရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အဟိ
 တာယ၊ စီးပွားမဲ့ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သပရိဿယောတိ၊ သပရိဿယောဟူ၍၊ နက
 ထေတိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ အယံ၊ ဤခရီးသည်၊ မဂ္ဂေါ၊ သွားအံ့
 သောခရီးတည်း၊ ဣမိနာ၊ ဤခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
 ဆို၍၊ စတုတ္ထဝါရေ၊ လေးကြိမ်မြောက်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဣမိနာမဂ္ဂေန၊ ဤခရီးဖြင့်၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ နဣန္တတိ၊ အလိုမရှိ၊ အယမေ
 ဝ၊ ဤခရီးသည်သာလျှင်၊ ဥဇမဂ္ဂေါ၊ ဖြောင့်သောခရီးတည်း၊ ဟန္တုယေ၊
 အယံ၊ ငါသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်း
 ကို၊ အဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊ ဣမိနာမဂ္ဂေန၊ ဤလမ်းခရီးဖြင့်၊ ဂမိဿာမိ၊ သွား
 အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဒါဝု၊ ပေး
 ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မဝံ့၊ ရကား၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ဌပေတွာ၊ ချထား၍၊
 ပစ္စုပဋ္ဌတေန၊ ရှေ့ရှုထင်သော၊ ဒုက္ခသံဝဋ္ဌနိယေန၊ ဆင်းရဲကိုဖြစ်စေတတ်
 သော၊ ကမ္မုနာ၊ ကံသည်၊ စောဒိယမာနော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ အနာဒိယိတွာ၊ မနာ
 ယူမူ၍၊ ဣမိနာမဂ္ဂေန၊ ဤခရီးဖြင့်သာလျှင်၊ ဂမိဿာမိတိ၊ ငါသွားအံ့ဟု၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ တဗ္ဘေဝ၊
 ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ဆမာယံ၊ မြေ၌၊ နိက္ခိပိတွာ၊ ချထားခဲ့၍၊ ပက္ကမိ၊ ဖဲလေ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထတသ္မိံ၊ ဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ဘဂ
 ဝတောပတ္တစိဝရန္တိ၊ ဘဂဝတောပတ္တစိဝရံ ဟူသည်ကား၊ အတ္တနေ၊

မိမိ၏ဟတ္ထဂတံလက်၌ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပတ္တစီ
 ဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ တတ္ထေဝါတိ၊ တတ္ထေဝဟူသည်ကား၊ တတ္ထိယေ
 ဝမဂ္ဂေ၊ ထိုခရီး၌ပင်လျှင်၊ ဆမာယံပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ နိက္ခိပိတွာပက္ကမိတိ၊
 နိက္ခိပိတွာပက္ကမိဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊
 တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းတည်း၊ သစေဇ္ဇန္တထ၊
 အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ ဂဗ္ဘထ၊ ယူတော်မူသော၊ ယဒိ၊ အကယ်စင်စစ်၊
 အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်သည်၊ ဣန္ဒြိယမဂ္ဂံယေဝ၊ အလိုရှိအပ်သောခရီးသို့
 သာလျှင်၊ ဂန္တုကာမတာယ၊ သွားလိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ နာဂသမာလမထေရ်၏ အလိုတည်း၊
 ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်
 သင်္ကန်းကို၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်ပင်လျှင်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ယထာ
 မိဗ္ဗေတံ၊ ကိုယ်တော်အလိုရှိအပ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ကြွတော်မူ၏၊
 အန္တရာမဂ္ဂေ စောရာနိက္ခမိတွာတိ၊ အန္တရာ မဂ္ဂေစောရာနိက္ခမိတွာဟူ
 သည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ယုရိသာ၊ ခိုး
 သားတို့သည်၊ လုဒ္ဓါ၊ မက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍၊ လောဟိတပါဏိနော၊ သွေး
 လိမ်းကပ်သောလက်ရှိကုန်လျက်၊ ရာဇပရာမိနော၊ မင်းပြစ်သင့်ကုန်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ စောရိကာယ၊ ခိုးမှုဖြင့်၊
 ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေန္တံ၊ ပွေးကုန်လျက်၊ ပါရိဗန္ဓိကတာဝေန၊ တေး
 ရန်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အာယပထံ၊ အခွန်ဆက်ရာခရီးကို၊
 ပဉ္စိန္ဒိဿာပိတိ၊ ဖြတ်အံ့ဟု၊ မဂ္ဂသမိပေ၊ လမ်း၏အနီးဖြစ်သော၊ အရညေ၊
 တော၌၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်၊ တေနမဂ္ဂေန၊ ထို
 လမ်းခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသော၊ ထေရံ၊ နာဂသမာလမထေရ်ကို၊ နိသွာ၊
 မြင်၍၊ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဣမိနာမဂ္ဂေန၊ ဤလမ်းခရီးဖြင့်၊
 ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ အဝလဂ္ဂိတဗ္ဗံ၊ မသုံးဆောင်အပ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊
 ဝလစ္ဆေတိ၊ သုံးဆောင်၏၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ အတ္ထိဘာဝံ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်
 ကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိလေ၊ ဟန္တံ၊ ယခုနံသမဏံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဇာနာပေဿာ
 ပိတိ၊ သိစေအံ့ဟု၊ ကုဏ္ဍိတွာ၊ အမျက်ထွက်၍၊ ဂဟနဋ္ဌာနတော၊ တောချုံအ
 ရပ်မှ၊ ဝေဂေန၊ အဟုန်ဖြင့်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ သဟဿာ၊ အဆောတလျှင်၊
 ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ တူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပါတေတွာ၊ လည်းစေ၍၊ ဟတ္ထပါဒေဟိ
 လက်ခြေတို့ဖြင့်၊ ကောဇေတွာ၊ ထောင်းထုကျောက်ကန်၍၊ အဿထေ
 ရေဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ ပတ္တဉ္စ၊ သပိတ်ကိုလည်း၊ ဝိန္ဒိတွာ၊ ခွဲ၍၊ စီဝရံ၊ သင်္ကန်း

ကို၊ ခဏ္ဍခဏ္ဍိကံ။ အပိုင်းအပိုင်း၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဆုတ်ဖြတ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ၊ ဟယ်
 မဟန်း၊ တွံနာမ၊ နှင်မည်သည်။ ဣတော၊ ဤအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဣမဿမဂ္ဂ
 သာ၊ ဤလမ်းခရီး၏၊ ပရိဿယာဘာဝံ၊ ဘေးရန်ရှိသောအဖြစ်ကို၊ ဇာနာဟိ၊ သိ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မြင်းမောင်း၍၊ ဝိဿန္ဓေသုံ၊ လွှတ်လိုက်ကုန်၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ အထခေါအာယသ္မတော (ပ) ဝိပ္ပာလေသုန္တိ၊ အထခေါအာယသ္မ
 တော (ပ) ဝိပ္ပာလေသုံဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တေနမဂ္ဂေန၊ ထိုလမ်းခရီး၌၊ ဂတော၊
 သွားသော၊ အယံ၊ ဤနာဂသမာလမထေရ်ကို၊ ဝေဝေရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်၊
 ဗာမိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မံ၊ ငါတုရားကို၊ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာ၍၊
 ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်၊ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ
 တော်မူ၍၊ ထောကံ၊ အတံငယ်၊ ဂန္တိ၊ ကြွတော်မူ၍၊ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ၊ ဩက္ကမ၊
 ဖဲ၍၊ အညတြသ္မိံ၊ ရုက္ခမူလေ၊ တခုသောသစ်ပင်ရင်း၌၊ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ
 နှင့်၏၊ အာယသ္မာပိခေါနာဂသမာလေ၊ အရှင်နာဂသမာလသည်လည်း၊
 ပစ္စာဂန္တိ၊ ဆုတ်ပြန်ခဲ့၍၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂတမဂ္ဂမေဝ၊
 ကြွသွားတော်မူသောခရီးကိုသာလျှင်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂန္တိန္ဒေ၊ လိုက်
 လေသည်ရှိသော်၊ တသ္မိံ၊ ရုက္ခမူလေ၊ ထိုသစ်ပင်ရင်း၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ပသေတွာ၊ မြင်၍၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဝဗ္ဗိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုဖြစ်ခြင်းကို၊ အာရောစေသိ၊ နားတော်
 လျှောက်ပေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါအာယသ္မာနာဂသမာလေ (ပ)
 သံဃာဗုဒ္ဓိပ္ပာလေသုန္တိ၊ အထခေါအာယသ္မာနာဂသမာလေ (ပ) သံဃာ
 ဗုဒ္ဓိပ္ပာလေသုံဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧဝ
 မတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည့်ကား၊ အာယသ္မတောနာဂသမာ
 လဿ၊ အရှင်နာဂသမာလမထေရ်၏၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဝစနံ၊
 ဝကားတော်ကို၊ အနာဒိယိတွာ၊ မနာယူမူ၍၊ ဧတံအေမန္တမဂ္ဂဂမနံ၊ ဤ
 ဘေးရှိသောခရီးသို့သွားသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏လည်း၊
 ဧတံအေမန္တမဂ္ဂဂမနံ၊ ဤဘေးရှိသောခရီးသို့သွားသည်ကိုလည်းကောင်း၊
 ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ တဒတ္ထဒိပနံ၊ ထိုအနက်ကိုပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဒါနံ
 ကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထတိသံဥဒါနဂါယာယံ၊ ထိုဥဒါနံ
 ဂါယာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သဗ္ဗိံ
 စရန္တိတိ၊ သဗ္ဗိံစရန္တိဟူသည့်ကား၊ သဟ၊ အတူတကွ၊ စရန္တော၊ သွား
 လျက်၊ ဧကတော ဝသန္တိဣဒံ၊ ဧကတောဝသံ ဟူသော ဤပါဌ်သည်။

တလေဝဝ။ ထိုရှေးပုဂ္ဂိုလ်သမ္ဘာ၌။ ဝေဝေဝေ။ ဝေဝေဝေ။ ပရိယာယ်သမ္ဘာတည်း။ သဟ။ အတူတကွ။ ဝသန္တော။ နေလျက်။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ မိသော။ အညဉ္စနေနဝေဒဂုတိ။ မိသော။ အညဉ္စနေနဝေဒဂုဟူသည်ကား။ ဝေဒိတဗ္ဗဋ္ဌေန။ သိအပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဝေဒသင်္ဂါတံ။ ဝေဒဟုဆိုအပ်သော။ စတုသစ္စံ။ သစ္စာလေးပါးကို။ အရိယမဂ္ဂဉာဏေန။ အရိယမဂ္ဂဉာဏ်ဖြင့်။ ဂတတ္တာအဓိဂတတ္တာ။ ရအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဝေဒဿ။ သိအပ်သော။ သကလဿ။ အလုံးစုံသော။ ဥပယုဿ။ ဥပယုဓမ္မ၏။ ပါရံ။ ကမ်းတဖက်သို့။ ဂတတ္တာ။ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝေဒဂူ။ ဝေဒဂူမည်၏။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ဟိတံ။ တံ။ စီးပွားရှိစီးပွားမဲ့ကို။ နဇာနာတိ။ မသိတတ်။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ အညော။ အညမည်၏။ အဝိဒ္ဓါ။ မသိသော။ ဗဒလော။ လူရိုက်သည်။ ဣတိအတ္ထော။ ဤကားအနက်တည်း။ အညေန။ မိမိ၏စီးပွားမဲ့ကိုမသိသော။ တေနဇနေန။ ထိုလူရိုက်နှင့်။ မိသော။ ရောနှောသည်ဖြစ်၍။ သဟ။ စရုဏမတ္တေန။ အတူတကွသွားခါမျှဖြင့်။ မိသော။ မိသိတော။ ရောနှောခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဒ္ဓါပဗဟာတိပါပကန္တိ။ ဝိဒ္ဓါပဗဟာတိပါပကံဟူသည်ကား။ ယေနဂုဏလေန။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေဒဂူဘာဝေန။ ဝေဒဂူဟုဆိုအပ်သောသစ္စာလေးပါးကိုရသဖြင့်။ ဝိဒ္ဓါဇာနန္တော။ မိမိ၏ပစ္စုပ္ပန်သံသရာနှစ်ဖြာ စီးပွားကိုသိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တေနပုဋ္ဌလေန။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပါပကံအဘဒ္ဒကံ။ မကောင်းသော။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ဒုက္ခာဝတံ။ ဆင်းရဲကိုရှက်ဆောင်လတ္တံ့သောသဘောကို။ ပဗဟာတိ။ ပပတ်စွန့်တော်မူ၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ပါပကံအလျာဏပုဂ္ဂလံ။ ကလျာဏမိတ်မဟုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပဗဟာတိ။ ပပတ်စွန့်၏။ ယထာကံ။ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ကောဉ္ဇောဝိရူပကောဝနိန္ဒဂန္တိ။ ကောဉ္ဇောဝိရူပကောဝနိန္ဒဂံဟူသကဲ့သို့တည်း။ ကောဉ္ဇောသကုဏော။ ကောဉ္ဇောဌာတ်သည်။ ဥဒကမိသိတော။ ရေနှင့်ရောသော။ ဝိရေ။ နို့ရည်ကို။ ဥပနိတော။ ရှေ့ရှုဆောင်အပ်သည်ရှိသော်။ တတော။ ထိုရေနှင့်ရောသော။ နို့ရည်မှ။ ယံဝိရံ။ အကြင်နို့ရည်သည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တလေဝဝ။ ထိုနို့ရည်ကိုသာသျှင်။ ဝိဝနတော။ သောက်သောကြောင့်။ ဝိရူပကော။ နို့ရည်ကိုသောက်သော။ ကြိုးကြာသည်။ နိန္ဒဋ္ဌာနဂမနေ။ နှိပ်နင်းရာသို့သွားခြင်းကြောင့်။ နိန္ဒဂသင်္ဂါတံ။ နိန္ဒဂဟုဆိုအပ်သော။ ဥဒကံ။ ရေကို။ ပဗဟာတိ။ ဝဇ္ဇေတိယထာ။ ပပတ်စွန့်သကဲ့သို့။ ဇေတထာ။ ထိုအတူ။ ပဏ္ဍိတော။ ပညာရှိသည်။ ဒုပ္ပညဂုဏလဟိ။ ပညာမဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ ဋ္ဌာနနိသဇ္ဇာ

ဒိဿ၊ရပ်ခြင်းထိုင်ခြင်းစသည်တို့၌၊ သဟတုတောဝိ၊တကွဖြစ်၍ဖြစ်သော်
လည်း၊ အာစာနေန၊ အကျင့်ဖြင့်၊တေဒုပ္ပညေ၊ ထိုပညာမဲ့သောဝုတ္တိလ်
တို့ကို၊ဗဟတိ၊စွန့်၏၊ ကဒါမိဝိ၊တရံတဆစ်မျှလည်း၊သံခိသော၊ရောရှက်
သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ သတ္တမသုတ်ဝဏ္ဏနာ၊ သတ္တမသုတ်၏အဖွင့်
သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၇-ပါဠိလိဂါမဝဂ်-၀-ဝိဿခါသုတ်၊

အဋ္ဌမေ၊အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ဝိဿခါယမိဂါရမာတုယာနတ္ထာ ကာလကံ
တောဟောတိတိ၊ ဝိဿခါယမိဂါရမာတုယာနတ္ထာကာလကံတောဟော
တိဟူသည်ကား၊ ဝိဿခါယ၊ ဝိဿခါအမည်ရှိသော၊ မဟာဥပါသိကာ
ယ၊ဒါယိကာမကြီး၏၊ပုတ္တသ၊ သား၏၊ဇိတာ၊ သမီးဖြစ်သော၊ကုမာရိ
ကာ၊သတို့သမီးသည်၊ကာလကံတာ၊သေခြင်းကို ပြုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
သာကုမာရိကာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်၊ ဝတ္တသမ္ပန္နာ၊ ဝတ်အကျင့်နှင့်ပြည့်
စုံ၏၊သာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌၊ အဘိပ္ပသန္နာ၊ အလွန်
ကြည်ညို၏၊မဟာဥပါသိကာယ၊ ဝိဿခါဒါယိကာမကြီး၏၊ ဂေဟံ၊အိမ်
သို့၊ပရိဋ္ဌာနံ၊ဝင်လာကုန်သော၊ဘိက္ခုနီ၊နန္ဒ၊ရဟန်းယောကျ်ားတို့အားလည်း
ကောင်း၊ ဘိက္ခုနီနန္ဒ၊ရဟန်းမိန်းမတို့အား လည်းကောင်း၊ အတ္တနာ၊မိမိ
သည်၊ကာတဗ္ဗဝေပျာဝစွံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကြီးငယ်ကို၊ ဗုရောတ္တပ္ပ၊
နံနက်အခါ၌လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမာတ္တပ္ပ၊ မွန်းလွဲအခါ၌ လည်းကောင်း၊
အပ္ပမတ္တာ၊ မနေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ အကာသိ၊ပြု၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ဝိတာမဟိယာ၊အဖွားကြီး၏၊ဝိတ္တာနုကုလံ၊စိတ်အလိုကို၊ ပဗ္ဗိပဗ္ဗိ၊ကျင့်၏၊
တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဝိဿခါ၊ဝိဿခါဒါယိကာမကြီးသည်၊ ဂေဟတော၊
အိမ်မှ၊ဗဟိ၊အပသို့၊ဂစ္ဆန္တိ၊သွားသည်ရှိသော်၊သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသောအိမ်မှ
ခင်းနားကို၊ တဿာယေဝ၊ထိုသတို့သမီးငယ်၏သာလျှင်၊ ဘာရံ၊ ဝန်ကံ၊
ကတွာ၊ပြု၍၊ ဂစ္ဆတိ၊သွား၏၊ ရူပေနစ၊အဆင်းဖြင့်လည်း၊ ဒဿနိယာ၊
ရှုကြည့်ဘွယ်ရှိ၏၊ ပါဿဒိယာ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိ၏၊ ဣတိတဿ၊ ထို
ကြောင့်သာ၊ထိုဝိဿခါဒါယိကာမကြီးသည်၊တံကုမာရိကံ၊ထိုသတို့သမီး
ကို၊ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ပိယာ၊ချစ်အပ်၏၊ မနာပါ၊နှစ်သက်
အပ်၏၊ သာကုမာရိကာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်၊ ရောဂါတိသူတာ၊အနာရှိပ်

စက်သည်ဖြစ်၍၊ ကာလမကာသိ၊ သေခဲ့၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေနခေါပန သမယေနဝိသာခါယမိဂါရမာတုယာနတ္တာ ကာလကံတာဟောတိပိယာ မနာပါတိ၊ တေနခေါပနသမယေန(ပ)ပိယာမနာပါဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာဥပါသိကာ၊ ဝိသာခါ ဒါယိကာမကြီးသည်၊ တဿကုမာရိကာယ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်၏၊ မရေတေန၊ သေခြင်းဖြင့်၊ သေကံ၊ မိုးရိပ်ခြင်းကို၊ သန္ဓာရေတုံ၊ ရပ်တည်စိမ့်သော ဌ၊ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နှိုင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခိ၊ နှလုံးဆင်းရဲခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဒုမ္မနာ၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ သရီရနိက္ခေပံ၊ အကောင်ပုပ် သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ ကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဂတကာလေ၊ သွားသော်၊ အခါ၌၊ ပိတ္တဿာဒံ၊ စိတ်၏သက် သာယာကို၊ အပိနု၊ စင်စစ်၊ လဘေယျံ၊ ရရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါဝိသာခါမိဂါရမာတာတိအာဒိ၊ အထခေါဝိသာခါ မိဂါရမာတာ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထတိသံပါဠိ ယံ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ဒိဝါဒိဝဿာတိ၊ ဒိဝါဒိဝဿဟူသည်ကား၊ ဒိဝဿာ ပိ၊ နေ၏လည်း၊ ဒိဝါ၊ နေ့တည်း၊ မဇ္ဈန္တိ၊ ကေကာလေ၊ မွန်းတည့်သောအခါ၌၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိသာ ခါယ၊ ဝိသာခါ၏၊ ဝန္နာဘိရုတိံ၊ ဝဋ်၌မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဇေနန္တော၊ သိတော် မူသည်ဖြစ်၍၊ ဥပါယေန၊ အကြောင်းဥပါယ်တမည်ဖြင့်၊ သောကတနုကံ၊ သောက၏ခေါင်းပါးခြင်းကို၊ ဣန္ဒန္တော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒေ ယျာသိ တုံဝိသာခေတိအာဒိ၊ ဣန္ဒေယျာသိတုံဝိသာခေ ဤသို့အစရှိသောစကား ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထတသ္မိံ ဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ယာဝတိ ကာတိ၊ ယာဝတိကာဟူသည်ကား၊ ယတ္ထကာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန် သော၊ ကိရု၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္တဇနကောဋိယော၊ ခုနစ်ကုဋေသောလူတို့သည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပဒိုဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တံ၊ ထိုခုနစ်ကုဋေသောလူအပေါင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ကိံ ဝဗဟုကာပန၊ အတယ်မျှလောက်များကုန်သည် လျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧဝံသိကံ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ကာလံကရောန္တိ၊ သေ ကုန်မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်၊ ဘန္တေ၊ ရှင်ပင်တုရား၊ ဒသပိ၊ တကျိပ်သော လူတို့သည်လည်း၊ ကာလံ

ကရောန္တိ၊ သေပါကုန်၏၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟ၊ ရွှေနား
 တော်လျှောက်လေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ တိဏိတိ၊ တိဏိဟူသည်
 ကား၊ တယော၊ သုံးယောက်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အယမေဝ၊ ဤတိဏိဟူ
 သောပါဠိသည်သာလျှင်၊ ပါဠော၊ ပါဠိရင်းတည်း၊ အဝိဝိတ္တာတိ၊ အဝိဝိတ္တာ
 ဟူသည်ကား၊ အသုညာ၊ မဆိတ်ကုန်၊ အထပန္နော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ အဓိပ္ပါယံ၊ အလိုတော်ကို၊
 မကာသေန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ၊ အပိနု၊ စင်စစ်၊ တံ၊ သင်သည်၊
 ကဒါမိကရဟမိ၊ ထရုံတဆစ်မျှ၊ အနုလ္လဝတ္ထာဝါ၊ မစွတ်စိုသောအဝတ်
 ရှိသည်လည်းကောင်း၊ အနုလ္လကေသာဝါ၊ မစွတ်စိုသောဆံရှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဘဝေယျာသိ၊ ဖြစ်ရမည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 တေန၊ ထိုအဝိတွံကဒါမိကရဟမိအစရှိသောပါဠိဖြင့်၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့
 ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တယော၊ သင်သည်၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သော
 ကာသိဘူတာယ၊ မိုးရိမ်ခြင်းအလွန်နှိပ်စက်သဖြင့်၊ မတာနံ၊ သေကုန်
 သော၊ ဝုတ္တာဒိနံ၊ သားအာရှိသည်တို့၏၊ အမင်္ဂလုပစာရဝသေန၊ အမင်္ဂလာ
 အမှုကိုပြုရသည်၏၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥဒကောရောဟဏေန၊ ရေသို့ဆင်း
 သဖြင့်၊ အလ္လဝတ္ထာယဇေ၊ စွတ်စိုသောအဝတ်ရှိသည်သာလျှင်၊ အလ္လကေ
 သာယဇေ၊ စွတ်စိုသောဆံရှိသည်သာလျှင်၊ ဘဝိတဗ္ဗနနု၊ ဖြစ်ရာသည်
 မဟုတ်တုံလော၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်
 မူ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ဥပါသိကာ၊ ဝိသာခါဒါပိ
 ကာမကြီးသည်၊ သံဝေဂဇာတာ၊ သံဝေဂဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ နောဟေတံ
 ဘန္တေတိ၊ နောဟေတံဘန္တေဟူ၍၊ ပဒိုက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍၊ ဝိယဝတ္ထုတော၊
 ဝိယဝတ္ထု၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိတ္တဿ၊ မိတ်၏၊ နိဝတ္တဘာဝံ၊ ဆုတ်နစ်
 သောအဖြစ်ကို၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေန္တိ၊ ကြားလျက်၊
 ဘန္တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရားမေ၊ တပည့်တော်မအား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗဟုကေ
 တိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝုတ္တဟိစ၊ သားသွီးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နေတ္တာ
 ရေဟိစ၊ မြေးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အလံ၊ အကျိုးမရှိပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ရွှေနားတော်လျှောက်၏၊ အထပန္နော၊ ထိုနောင်မှ၊ အဿ၊ ထိုဝိသာ
 ခါအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံနုက္ခံနာမ၊ ဤဆင်းရဲမည်သည်
 ကား၊ ဝိယဝတ္ထုနိမိတ္တံ၊ ချစ်အပ်သောဝတ္ထုလျှင်အကြောင်းရင်းရှိ၏၊ ယတ္ထ
 ကာနိ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ ဝိယဝတ္ထုနိ၊ ချစ်အပ်သော ဝတ္ထုတို့
 သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဒုက္ခာနိ၊ ဆင်းရဲတို့သည်၊ တတ္ထကာနိ၊ ထိုမျှ

လောကီများကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သုခကံ၊
 မေ့ရမ်းသောကံအလိုရှိသော။ ဒုက္ခပဋိကူလေန၊ ဆင်းရဲကိုစက်ဆုပ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်။ ဝိပဏဝတ္ထုတော၊ ချစ်
 အပ်သောဝတ္ထုမှ၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကိုး။ ဝိဝေစေတဗ္ဗံ၊ ကောင်းစွာကြည့်ဖဲလွဲရှောင်
 ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလို၍။ ယေသံ၊
 ခေါ်ဝေါ်သောသေတံဝိယာနိသတံတေသံ၊ ဒုက္ခာနိတိအာဒိ၊ ယေသံခေါ်ဝေါ်သော
 သေတံဝိယာနိသတံတေသံ၊ ဒုက္ခာနိဤသို့အစရှိသည်ကို။ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ တတ္ထတိသံပါဠိယံ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ သတံဝိယာနိတိ၊ သတံ
 ဝိယာနိဟူသည်ကား၊ သတံ၊ အရာ၊ ဝိယာတဗ္ဗဝတ္ထုနိ၊ ချစ်အပ်သောဝတ္ထု
 တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သတံဝိယန္တိဝိ၊ သတံဝိယန္တိဟူ၍လည်း။
 ကေဝိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်။ ပဌန္တိ၊ ရွတ်တတ်ကုန်၏။ ဧတ္ထစ၊ ဤအရာ
 ၌လည်း။ ဧကတော၊ တခုမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ သတံ၊
 အရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်။ သင်္ချာ၊ သင်္ချာသဒ္ဓါတို့
 သည်။ သင်္ချေယုပဓာနာ၊ သင်္ချေယုပြဋ္ဌာန်းကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့
 အား၊ ဒသ၊ တကျိပ်တို့ကို၊ ဝိယာနိ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။
 ဒသ၊ ဆယ်ခုကုန်သော၊ ဒုက္ခာနိ၊ ဆင်းရဲတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ
 အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပါဠိ၊ ပါဠိသည်။ အာဂတာ၊ လာ၏။ ကေဝိ
 ပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား။ ဝိယာနံ၊
 ချစ်အပ်သောသူတို့၏။ ဒသ၊ တကျိပ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နေသံ၊
 ထိုသူတို့အား၊ ဒုက္ခာနံ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခတို့၏။ ဒသ၊ ဆယ်ခုတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ ပဌန္တိ၊ ရွတ်တတ်ကုန်၏။
 တံ၊ ထိုသို့ရွတ်တတ်ခြင်းသည်။ နသန္ဓရံ၊ မကောင်း။ ယသ္မာပန၊ အကြင်
 ကြောင့်ကား။ ဝိသတိတော၊ နှစ်ဆယ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့
 လောက်၊ သတံ၊ သတသင်္ချာသဒ္ဓါသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်
 သင်္ချာ၊ သင်္ချာသဒ္ဓါတို့သည်။ သင်္ချေယုပဓာနာ၊ သင်္ချေယုပြဋ္ဌာန်းကုန်၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တတ္ထာပိ၊ ထိုပါဠိတော်၌လည်း။ သင်္ချေယုပဓာနတံ
 ယေဝ၊ သင်္ချေယုပဓာန၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍။ ယေသံခေါ်
 ဝိသာသေသတံဝိယာနိ သတံတေသံဒုက္ခာနိတိပါဠိ၊ ယေသံခေါ်ဝေါ်သော
 သတံဝိယာနိသတံ တေသံဒုက္ခာနိဟူသော ပါဠိကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်၏။ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဧတမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ သောက

ပရိဒေဝါဒိကံ၊ သောကပရိဒေဝအစရှိသော၊ စေတသိကံပိ၊ စိတ်၌လည်း
 ဖြစ်သော၊ ကာယသိကံပိ၊ ကိုယ်၌လည်းဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ ပိယ
 ဝတ္ထုနိမိတ္တံ၊ ပိယဝတ္ထုလျှင် အကြောင်းရင်းရှိ၏၊ ပိယဝတ္ထုမ္ပိ၊ ပိယဝတ္ထု
 သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပိယဝတ္ထုမ္ပိ၊ ပိယဝတ္ထုသည်၊
 အသတိ၊ မရှိသော်၊ နဟောတိ၊ မဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအနက်
 ကို၊ သဗ္ဗာနာရတော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဧနိတွာ၊
 သိတော်မူ၍၊ တဒတ္ထပရိဒိပနံ၊ ထိုအနက်ကိုပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥ
 ဒါနိုးကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ။

တဿ၊ ထိုဥဒါနိုးဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ ဉာတိဘောဂ၊ ရောဂသိလဒိဋ္ဌိဗျသနေဟိ၊ ဆွေမျိုးတို့၏ပျက်စီး
 ခြင်းစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့၏ ပျက်စီးခြင်းအနာရောဂါနှိပ်စက်၍ပျက်စီးခြင်းသိ
 လ၏ပျက်စီးခြင်းအယူ၏ပျက်စီးခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊
 အန္တောနိဇ္ဈာယန္တဿ၊ အတွင်း၌လောင်းသော၊ ဗာလဿ၊ လူမိုက်၏၊
 ဗိတ္တသန္တာပလက္ခဏာ၊ စိတ်၏ပူပန်ခြင်းလက္ခဏာရှိကုန်သော၊ ယေကေစိ
 ရုဒုမဇ္ဈာဒိဘောဒေန၊ ခပ်သိမ်းသောရုဒုမဇ္ဈာအစရှိသည် အပြားအားဖြင့်၊
 ယာဒိဿ၊ အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ သောကာဝါ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ တေဟံယေဝ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့၏ပျက်စီးခြင်းစသည်
 တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ နှိပ်စက်အပ်သောသတ္တဝါအား၊ သောကုဋ္ဌေဟ
 ကသရဋ္ဌာဝိတဝစိဝိပ္ပလာပလက္ခဏာ၊ သောကမီးလောင်သဖြင့် ဖြစ်စေ
 အပ်သောနှုတ်မြွက်ခြင်းလက္ခဏာရှိကုန်သော၊ ပရိဒေဝိတာဝါ၊ ပိုကြွေး
 ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အနိဋ္ဌဗောဓ္မဗ္ဗပနိဟတကာယဿ၊ အလိုမရှိ
 အပ်သော ဗောဓ္မဗ္ဗာရုံနှင့်တွေ့ကြုံသိမှတ်သော ကိုယ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 ကာယဗိတ္တ ဝိဇ္ဇန လက္ခဏာ၊ ကိုယ်စိတ်ကို နှိပ်စက်ခြင်း ကျင်နာခြင်း
 လက္ခဏာရှိသော၊ ဒုက္ခာဝါ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ တဿ၊
 ထိုမှတပါး၊ အဝုတ္တတ္တဿ၊ မဆိုအပ်သေးသောအနက်ကို၊ ဝိကပ္ပနုဿေန၊
 အထူးကြံခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ဝါသဒ္ဓေန၊ ဝါသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်
 သော၊ ဒေါမနသုပါယာသာဒယောဝါ၊ ဒေါမနသုပါယာသာအစရှိသော
 တရားအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ နိဿယဘောဒေနစ၊ နိဿယပြား
 ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနေကမ္မပါနာနာဝိဓော၊ တပါးမကများသော
 အပြားရှိကုန်သောသဘောတရားတို့သည်၊ ဣမသိတ္တံ၊ သတ္တလောကေ၊ ဤ
 သတ္တလောက၌၊ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဥပလက္ခန္တိ၊ ရှုအပ်ကုန်၏၊ ဂာဗ္ဗေ၊

ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဇေတသဘာဝဓမ္မာ၊ ထိုသောက ပရိဒေဝဒုက္ခဒေါ
 မနဿ ဥပါယာသတရား အပေါင်းတို့သည်၊ ဝိယတောတိကံ၊ ချစ်အပ်
 သောသဘောရှိသော၊ သတ္တာနုဉ္စ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ခါ
 ရဉ္စ၊ သင်္ခါရတရားအပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စုပ္ပန်နိဿယ၊ ဖြစ်
 အာဂဗ္ဗ၊ ရောက်၍၊ ပစ္စယံကတွာ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ပာဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ယထာရတ္ထေ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ တသ္မိံ ပနဝိယဝတ္ထုမ္ပိ၊
 ထိုဝိယဝတ္ထုသည်၊ ဝိယေ၊ ချစ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အသန္တေ၊ မရှိ
 လတ်သော်၊ ဝိယဘာဝကဓရေ၊ ချစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြုစာတံသော၊
 ဓာန္တရာဂေ၊ လိုချင်ခြင်းတပ်မက်ခြင်းသည်၊ ပဟိနေ၊ ကင်းသည်ပျောက်
 သည်ရှိသော်၊ ကဒါပိ၊ တရံတံဆစ်မျှလည်း၊ ဇေတသဘာဝဓမ္မာ၊ ထို
 သောကအစရှိသော သဘောတရားတို့သည်၊ နသန္တ ဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊
 ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ ဝိယတောဇာယတိသောကော (ပ)ပေမ
 တောဇာယတိ သောကောတိစအာဒိ၊ ဝိယတောဇာ ယတိသော ကော
 (ပ)ပေမတောဇာယတိသောကော ဤသို့အစရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊
 ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ဝိယတော၊ ချစ်ခြင်းကြောင့်၊ သောကော၊ မိုးရိမ်ခြင်းသည်၊ ဇာယ
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ပေမတော၊ ချစ်ခြင်းကြောင့်၊ သောကော၊ မိုးရိမ်ခြင်းသည်၊ ဇာ
 ယတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိယဗဟုတ္တာ၊ ချစ်ခြင်းများသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ကလဟာ၊ ကိုယ့်ထိလက်ရောက် ငြင်းခုံခြင်းတို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ ဝိဝါဒါ၊ အထူးထူး အပြားပြား ဆန့်ကျင်စွာဆိုရခြင်းတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ပရိဒေဝသောကာယ၊ ငိုမြည်တမ်းရခြင်းမိုးရိမ်ရခြင်းနှင့်၊
 သဟ၊ တကွ၊ မစ္ဆရာစ၊ ဝန်တိုခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ဣတိအာဒိစ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကိုလည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤပါဠိ၌လည်း၊ ပရိဒေဝိတာဝါဒုက္ခာဝါတိ၊ ပရိဒေဝိ
 တာဝါဒုက္ခာဝါဟူ၍၊ လိင်္ဂိပိပလ္လာသေန၊ လိင်္ဂိပိပလ္လာသဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ပရိဒေဝိတာဒိဝါဒုက္ခာဒိဝါတိ၊ ပရိဒေဝိတာဒိဝါဒုက္ခာဒိဝါ
 ဟူ၍၊ ဝတ္ထဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်၊ ဝိဘတ္တိလောပေါဝါ၊ ဝိဘတ်၏ကျေခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ တသ္မာ ဟိ
 တေသုခိနောဝိတသောကာတိ၊ တသ္မာဟိတေသုခိနောဝိတသောကာဟူ
 သည်ကား၊ သောကာဒယော၊ သောက အစရှိသော သဘောတရားတို့
 သည်၊ ဝိယပဉ္စတာ၊ ဝိယဝတ္ထုလျှင်အမွန်ရှိကုန်၏၊ ဝိယေ၊ ချစ်အပ်သော

ဝတ္ထုသည်။ အသတိ။ မရှိသော်။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ နသန္တိ။ မရှိ
ကုန်။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တေဝေ။ ထိုသောက အစရှိသော ဝတ္ထုမရှိ
သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သာလျှင်။ သုခိနော။ ကိုယ်စိတ် နှစ်ပါးချင်းသာ
သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်ကုန်၏။ ဝိတသောကာနာမ။ ကင်းသော သောကရှိ
သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်ကုန်၏။ တေ။ ထိုသော ကကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်။ ကောပန။ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ နည်းဟူမူကား။ ယေသံ။ အကြင်
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ကုဟိန္ဒ္ဓိလောကေ။ တစုံတခုသောလောက၌ပိယံ။
ချစ်အပ်သောဝတ္ထုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ယေသံအရိယာနံ။ အကြင်အရိ
ယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ သဗ္ဗသော။ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်။ ဝိတရာဂတ္တာ။
ကင်းသော ရာဂရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကတ္တမိဝိ။ တစုံတခုလည်းဖြစ်
သော။ သတ္တလောကေစ။ သတ္တလောက၌လည်းကောင်း။ သင်္ခါရလောကေ
စ။ သင်္ခါရလောက၌ လည်းကောင်း။ ပိယံပိယဘာဝေါ။ ချစ်အပ်သော
သဘောသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဝုတ္တောတိဝါ။ သားဟူ၍လည်းကောင်း။ ဘာတာ
တိဝါ။ ညီအစ်ကိုဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဘဂိနိတိဝါ။ နှစ်မအာမဟူ၍ လည်း
ကောင်း။ ဘရိယာတိဝါ။ မယားဟူ၍လည်းကောင်း။ ပိယံပိယာယနံပိယ
ဘာဝေါ။ ချစ်အပ်သောသဘောသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ သင်္ခါရလောကေပိ။ သင်္ခါ
ရလောက၌လည်း။ ဧတံ။ ဤဝတ္ထုသည်။ မမေဝါ၏။ သန္တကံဥစ္စာတည်း။
ဣဒိနာ။ ဤဝတ္ထုဖြင့်။ အဟံ။ ငါသည်။ ဣဒံနာမသုခံ။ ဤမည်သောချင်းသာ
ကို။ လဘာဝေါ။ မရှိ။ လဘိသာဝေါ။ ရလတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပိယာယနဘာဝေါ။
ချစ်အပ်သောသဘောသည်။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ တသ္မာ။
ထိုကြောင့်။ အသောကံ။ စိုးရိမ်ခြင်း ကင်းသည်ကို။ ဝိရဇံ။ ကိလေသာဖြူ
ကင်းသည်ကို။ ပတ္ထယာနော။ တောင့်တသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ကုဟိန္ဒ္ဓိ
လောကေ။ တစုံတခုသောလောက၌။ ပိယံ။ ချစ်ခြင်းကို။ နကယိရာထေ။ မပြု
ကုန်ရာ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ စ။ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ သုခိနောနာမ။
ချင်းသာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်ကား။ ဝိတသောကာ။ ကင်းသောစိုးရိမ်
ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝိတသောကတ္တာစ။ ကင်းသောစိုးရိမ်ခြင်း
ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ကတ္တမိဝိ။ တစုံတခုလည်းဖြစ်သော။ ဝိတ
ယေ။ အာရုံ၌။ ပိယဘာဝေါ။ ချစ်အပ်သောသဘောသည်။ ယသ္မာ။ အကြင်
ကြောင့်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ယထာဓုတ္တသော
ကာဘာဝေန။ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သောကမရှိသဖြင့်။
အသောကာသာဝံ။ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ရာဂရဇာဒိဝိဂမေန။

ရာဂမြို့အစရှိသည်ကင်းသဖြင့်၊ ဝိရဇတာဝံ၊ ရာဂစသောမြို့ကင်းသောမြို့ ခြင်းရှိသော၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သောကဿစ၊ သောက၏ လည်းကောင်း၊ ရာဂရဇာဒိနန္ဒ၊ ရာဂမြို့စသည်တို့၏လည်းကောင်း၊ အဘာဝ ဟေတုဘာဝတောဝါ၊ မရှိခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်လည်း၊ အသောကံဝိရဇန္တိစ၊ အသောကံဝိရဇံဟူ၍လည်း၊ လဒ္ဓနာမံ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တယာနော၊ တောင့်တသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်၊ ကတ္တု၊ ကမ္ဘတာကုသလန္တန္တဿ၊ ပြုလိုကာမတ္တဖြစ်သောကုသိုလ် ဆန္ဒ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဆန္ဒဇာတော၊ ဖြစ်သောဆန္ဒရှိသောပုဂ္ဂိုလ် သည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ကတ္တမိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ရူပါဒိဓမ္မေ၊ ရူပါရုံ အစရှိသောတရားတို့ကို၊ အန္တမသော၊ အယုတ်သဖြင့်၊ သမထဝိပဿနာ ဓမ္မေ၊ သမထဝိပဿနာတရားတို့ကိုလည်း၊ ဝိယံဝိယတာဝံ၊ ဝိယာယနံ၊ ချစ် အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကရိယာ၊ ပြုအပ်သည်ကို၊ နဥပ္ပါဒေယျ၊ မဖြစ်စေရာ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဓမ္မာပိ၊ ဓမ္မတို့ကိုလည်း၊ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်စွန့် အပ်ကုန်၏၊ အဓမ္မာ၊ အဓမ္မတို့ကိုကား၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်မှာဆိုသွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိတေ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ် စွာထူးတော်သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အဋ္ဌမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ အဋ္ဌ မသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ဂ-ပါဠိလိဂါမဝဂ်-၆-ဒဗ္ဗသုတ်

နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ အာယသ္မာတိ၊ အာယသ္မာဟူသော သဒ္ဓါသည်၊ ဝိယာ ဝစနံ၊ ချစ်ခင်သဖြင့်ခေါ်ဝေါ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ ဒဗ္ဗောတိ၊ ဒဗ္ဗောဟူသော အမည်သည်၊ တဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ မလ္လ ပုတ္တောတိ၊ မလ္လပုတ္တောဟူသည်ကား၊ မလ္လရာဇဿ၊ မလ္လာမင်း၏၊ ပုတ္တော၊ သားတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာဓေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဆိုပြီးအံ့၊ သောအာယသ္မာ၊ ထို အရှင်သည်၊ ပဒုမုတ္တရဿဘဂဝတော၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာထူးတော်၏၊ ပါဒ မူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ ကတာဘိနိဟာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်း ခြင်းရှိသော၊ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကပ္ပသတသိန်းပတ်ဆုံး၊ ဥပမိတပုည သဉ္စယော၊ ဆည်းဘူးအပ်သော ကောင်းမှုရှိသောသူတည်း၊ အမှာကံ၊ ငါ တို့၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထူးတော်၏၊ ကာသေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ မလ္လ

ရာဇဿ၊ မလ္လာမင်း၏၊ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရားကြီး၏၊ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊
 ဖြစ်၏၊ ကတာမိကာရတ္တာ၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဇာတိယာ၊ မွေးသည်မှ၊ သတ္တဝေသမိကာကာလေယေဝ၊ ခုနစ်နှစ်ရှိ
 သောအခါကာသာလျှင်၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
 ချဉ်းကပ်၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ယာမိ၊ တောင်းပန်၏၊ တေဝ ထိုအမိ
 အဘတို့သည်လည်း၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍လည်း၊ အာစရံ၊ ကောင်းသော
 အကျင့်ကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သိက္ခတု၊ ကျင့်နှင့်စေဦး၊ သစေနာဘိရမိဿ
 တိ၊ အကပ်၍မရွေးလျော်အံ့၊ ဣဓေဝ၊ ဤငါတို့အိမ်သို့သာလျှင်၊ အာဂမိဿ
 တိ၊ လာလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ တံ၊ ထိုဗုဒ္ဓသတို့သားကို၊ အနုဇာ
 နိံသု၊ ခွင့်ပေးလေကုန်၏၊ သောကုမာရော၊ ထိုဗုဒ္ဓသတို့သားသည်၊ သတ္တာ
 ခံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်လေ၏၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်
 ကို၊ ယာမိ၊ တောင်းပန်လေ၏၊ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အဿ၊
 ထိုဗုဒ္ဓသတို့သားအား၊ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိံ၊ ဥပနိဿယနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊
 ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အနုဇာနိံ၊
 ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဗုဒ္ဓသတို့သားအား၊ ပဗ္ဗန္တံသမယေ၊ ရဟန်းပြု
 သောအခါ၌၊ ဩဝါဒေန၊ အဆုံးအမကိုပေးသဖြင့်၊ ဘဝတ္တယံ၊ ဘဝသုံးပါး
 အပေါင်းသည်၊ အာနိတ္တံပိယ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သကဲ့သို့၊ ဥပဇ္ဇာသိ၊
 ရှေးရှုထင်၏၊ သော၊ ထိုဗုဒ္ဓသမဏေသည်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဗ္ဗ
 ပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ခုရဂ္ဂေယေဝ၊ သင်ရန်း၏အဆုံး၌သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏၊ ယဉ္ဇကိဉ္စိ၊ အကြင်အလုံးစုံသော၊
 သာဝကေန၊ သာဝကသည်၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်သော၊ တိဿောဝိဇ္ဇာ၊ သုံး
 ပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့လည်းကောင်း၊ စတဿောပဒိုသန္တိဒါ၊ လေးပါးသော
 ပဒိုသန္တိဒါတို့လည်းကောင်း၊ ဆဇ္ဇာဘိညာ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဏ်
 တို့လည်းကောင်း၊ နဝလောကုတ္တရဓမ္မာ၊ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရား
 တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိဇေမာဒိကံ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သောတရားအပေါင်းကို၊ အမိဂစ္ဆာ၊ အံ့ဉ်အတိုင်းရ၍၊ အာပိတိယာမဟာ
 သာဝကေသု၊ ရှစ်ကျိပ်သော တပည့်သာဝကကြီးတို့၌၊ အန္တန္တရော၊
 အတွင်းဝင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိယုတ္တံ၊ ထိုစကား သည်သင့်စွာ၊
 တေနအာယသ္မတာ(လ)မယာတိအာဒိ၊ တေနအာယသ္မတာ(လ)မယာ
 ဤသို့အစရှိသော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ပါဠိတော်၌ဆိုအပ်၏၊ တေန
 အာယသ္မတာ၊ ထိုအရှင်ဗုဒ္ဓသည်၊ မယာခေါမယာဝေ၊ ငါသည်သာလျှင်၊

ဒေတိယာ၊ ဗြီးသည့်မှ၊ သတ္တဝါသေသန၊ ခုနစ်နှစ်သာရှိသဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကကံ၊ မျက်မှောက်ပြုရပေ၏။ ယဉ္ဇကိဗ္ဗိ၊ အကြင်
 အလုံးစုံသော၊ သာဝကေန၊ သာဝကသည်၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်သော
 တရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အနုပုတ္တံ၊
 အစဉ်ရောက်အပ်ပေ၏။ ။

ယေနဘဂဝါတေနုပသင်္ကမိတိ၊ ယေနဘဂဝါတေနုပသင်္ကမိဟူသည်
 ကား၊ ကိရိတ္တာရေမိ၊ ရွှေချိုဆိုပြီးအံ့၊ သောအာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်ဗုဒ္ဓသည်၊
 ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သောနေ့၌၊ ရာဇဝဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ပိဏ္ဍာယ
 စရိတွာ၊ ဆွမ်းခံကြ၍၊ ပစ္ဆိမာတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌၊ ပိဏ္ဍာပါ
 တပဒိုက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှဖဲခဲ့ပြန်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
 ဝတ္တံ၊ ဝတ်အကျင့်ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြ၍၊ ဧဝါဋ္ဌာနံ၊ နေနေရာသို့၊ ဂန္တိ၊ သွား
 ၍၊ ဥဒကတုမ္ပတော၊ ရေဘူးမှ၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပါဓေ၊ ခြေတို့
 ကို၊ ပက္ခာလေတွာ၊ ဆေးကြော၍၊ ဝတ္ထာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို၊ သီတိံ၊ ကတွာ၊
 ချမ်းအေးသည်ကိုပြု၍၊ စမ္ပဓဏ္ဍံ၊ သားရေပိုင်းကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊
 နိယိန္တော၊ ထိုင်လျက်၊ ကာလပရိစ္ဆေဒံ၊ ကာလအပိုင်းအခြားကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စား၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်
 မှ၊ ယထာကာလပရိစ္ဆေဒံ၊ အကြင်အကြင်ပိုင်းခြား ထိုင်းသောကာလ
 အပိုင်း၊ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ ဝုဠဟိတွာ၊ ထ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 အာယုသင်္ခါရေ၊ အာယုသင်္ခါရတို့ကို၊ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်၏၊ တဿ
 တေရဿ၊ ထိုဗုဒ္ဓမထေရ်အား၊ တေအာယုသင်္ခါရေ၊ ထိုအာယုသင်္ခါရတို့
 သည်၊ ကတိပယမဟုတ္တိက၊ နှစ်မဟုတ်သုံးမဟုတ်လွန်သဖြင့်၊ ပရိက္ခိတာ၊
 ကုန်လတ္တံ့သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌဟိံ၊ သု၊ ထင်ကုန်၏၊ သောအာယသ္မာ၊ ထို
 အရှင်ဗုဒ္ဓသည်၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သတ္ထု၊ နတ်လူဆရာ
 ဘုရားမြတ်စွာအား၊ အနာရောစေတွာ၊ မကြားမလျှောက်မူ၍၊ သဗြဟ္မစာရီ
 ဟိစ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့အားလည်း၊ အဝိဒိတော၊ မသိစေဘဲ၊ ဣဓ၊ ဤနေ
 ရာ၌၊ ယထာနိယိန္တော၊ အကြင်အကြင်ထိုင်မြဲထိုင်းဣရိယာပုတ်ဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ဟံပရိနိဗ္ဗဟိဿာမိ၊ အကြင်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့၊ တံပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်
 စံယူခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နခေါပတိရူပံ၊ မလျှောက်ပတ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အနုစာပေတွာ၊
 ခွင့်လွှတ်တော် မူစေ၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို၊
 ဒသေတွာ၊ ပြ၍၊ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏၊ နိယျာနိကာတာဝဒဿ

နတ္ထံ၊ နိယျာနိကအဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဣဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ တန်းခိုးအာနု
ဘောဝ်ကို၊ ဝိဘာဝန္တော၊ ထင်စွာပြုလျက်၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊
နိဝိဒိတ္တာ၊ ထိုင်နေ၍၊ တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိက္ခာ၊
ဝင်စား၍၊ ယံပရိနိဗ္ဗာပေယျံ၊ အကြင်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့၊ တံပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ထို
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည်၊ နုနုသာဓု၊ ဪကောင်းလေရာ၏၊ ဧဝံသန္တေ၊
ဤသို့ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရသည်ရှိသော်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ မယိ၊ ငါ၌၊
အသဒ္ဓါ၊ မသဒ္ဓါကုန်၊ အပသန္နာ၊ မကြည်ညိုကုန်၊ တေသမ္ပိ၊ ထိုမကြည်ညို
သော သူတို့အားလည်း၊ ပဿာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နဿတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့၊ တံတေန ကာရဏေန၊ ထိုသို့ကြည်ညိုခြင်း တည်းဟူသော
အကြောင်းကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ဒိဃာရတ္ထံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော
နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ အဿ၊
ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေ၊ သိကြံ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သျှင်၊ သောအာယသ္မာ၊
ထိုအရှင်ဗုဒ္ဓသည်၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္က
မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအသုံးစုံကို၊ တဒေဝ၊ ထိုကြံစည်တိုင်းသာ
လျှင်၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ မလ္လပုတ္တော၊
မလ္လာမင်း၏ သားဖြစ်သော၊ အာယသ္မာဗုဒ္ဓော၊ အရှင်ဗုဒ္ဓသည်၊ ယေန၊
အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊
ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ အာဒိ၊ ဤသို့အစ
ရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ပရိနိဗ္ဗာ
နကာလောမေတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလောမဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ မဟံ၊ တပည့်တော်အား၊ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇ
ရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာ
လော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုချိန်တန်ပြီ၊ တံပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုအနုပါဒိသေသာ ပရိနိဗ္ဗာန်
သည်၊ ဥပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုထင်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေတွာ၊ အခွင့်တောင်းစကား
လျှောက်ကြားပြီး၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိတုကာမေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလိုသည်၊ အပ္ပိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ကေနပိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်
ကား၊ အာဟု၊ ဆိုသုန်သေး၏၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ထေရော၊ အရှင်ဗုဒ္ဓသည်၊
ဇိဇ္ဈော၊ အိုမင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝိလာနော၊ နာသည်လည်းကောင်း၊
နစဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ ပရိနိဗ္ဗာနာယစ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သောငှါကား၊
သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာဝုန္တိ၊ ပန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာ၌၊

ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိ'၊ အဘယ်နည်း၊ မေတ္တိယဘူမဇကော၊ မေတ္တိ
ယဘူမဇကဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဗုဇ္ဈေ၊ ရှေး၌၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊
အမူလကေန၊ မြင်ခြင်းကြားခြင်းရှုံ့ရှာခြင်းအရင်းမရှိသော၊ ပါရာဇိကေန၊
ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်၊ အနုဋ္ဌိသေသံ၊ စွပ်စွဲကုန်၏၊ တသ္မိ' အဓိကရဏော၊
ထိုအဓိကရဏ်းသည်၊ ဂူပသန္တေ၊ ပြင်းသော်လည်း၊ အက္ခောသန္တိယေ
ဝ၊ ဆဲရေးကြကုန်သည် သာလျှင်တည်း၊ တေသံ၊ ထိုမေတ္တိယဘူမဇက
ရဟန်းတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍၊ အညေဝိ၊ ဆဗ္ဗတ္ထိ
မေတ္တိယဘူမဇကတို့မှ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုဏ္ဏန္တေန၊ ဗုဇ္ဈေတို့
သည်၊ မယိ၊ ငါ၌၊ အဂါရဝဉ္စ၊ မရှိသေခြင်းကိုရင်း၊ ပရိဘဝဉ္စ၊ ဆဲရေးခြင်းကို
ရင်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣမဉ္စ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးသည်လည်း၊ ဒုက္ခဘာရံ၊ ဆင်း
ရဲတည်းဟူသောဝန်သာရှိ၏၊ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိ၊ သဟိတွာ၊ သည်းခံ၍၊
ကိ' ပယောဇနံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော့အံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သန္တိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သတ္တဘရံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ အာဝုန္တိ၊ ပန်ကြား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ တံဝစနံ၊
ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဝိဏာသဝါ၊ ရဟန္တာဝုတ္တိသ်တို့သည်၊ အာယုသင်္ခါ
ရေ၊ အာယုသင်္ခါရသည်၊ အပရိက္ခိဇဏ၊ မကုန်မီ၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊
ဥပဝါဒါဒိဘယေန၊ စွပ်စွဲခြင်းအစရှိသည်မှကြောက်သောကြောင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာ
နာယ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းငှါ၊ နုစေတန္တိ၊ နုစာသန္တိ၊ လုံ့လမပြုကုန်၊ ပရေသံ၊
သူတပါးတို့၏၊ ပသံသာဒိဟေတုစ၊ ခြီးမွမ်းခြင်းစသောအကြောင်းကြောင့်
လည်း၊ စိရံ၊ မြင့်ရှည်စွာ၊ နုတိဋ္ဌန္တိ၊ မတည်ကုန်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်
ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သရသေနော၊ ကိစ္စဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
အာယုသင်္ခါရဿ၊ အာယုသင်္ခါရ၏၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ အာဂမေန္တိ၊
ငုံလင့်ကုန်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုတ္တဿ၊ ဆိုအပ်သောစကား၏၊ သာဓကံ၊
သက်သေဖြစ်သော၊ ယထာကိ' ဝစနံ၊ အဘယ်သို့သောစကားကို၊ အရ
ဟာ၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုတော်မူဘူးကုန်သနည်း၊ နာဘိကင်္ခါမိ
မရဏံ(လ)ယထာတိ၊ နာဘိကင်္ခါမိမရဏံ(လ)ယထာဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆို
တော်မူကုန်၏၊ မရဏံ၊ သေခြင်းတရားကို၊ နာဘိကင်္ခါမိ၊ အလွန်မတောင့်
တ၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို၊ နာဘိကင်္ခါမိ၊ အလွန်မတောင့်ဟ၊ ကာ
လဉ္စပန၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သောအခါကိုသာလျှင်၊ ကင်္ခါမိ၊ တောင့်တပါ၏၊ တရု

ကော၊ သူရင်းငြါးယောကျ်ားသည်၊ နိဗ္ဗိသံ၊ ကိုယ်ခလွတ်အံ့သောအခါကို၊
 အာကင်္ခါယထာ၊ အလိုရှိသကဲ့သို့တည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 လည်း၊ အဿထေရဿ၊ ထိုဗုဒ္ဓမထေရ်၏၊ အာယုသင်္ခါရံ၊ အာယုသင်္ခါရကို၊
 ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ပရိက္ခိဏဘာဝံ၊ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊
 သိတော်မူ၍၊ ယဿဒါနိတွံဗုဒ္ဓကာလံမညသီတိ၊ ယဿဒါနိတွံဗုဒ္ဓကာလံ
 မညသီဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝေဟာသံအတ္တုဂ္ဂတံ၊ ဝေဟာ
 သံအတ္တုဂ္ဂတံဟူသည်ကား၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အဘိဥဂ္ဂတံ၊
 ပျံတက်၍၊ ဝေဟာသန္တု၊ ကောင်းကင်သို့လည်း၊ ဂတံ၊ တက်ကြွတော်
 မူ၍၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်
 ၏၊ အဘိသဒ္ဓယောဂေန၊ အဘိသဒ္ဓါနှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊ ဣဒံဥပယောဂဝစနံ၊
 ဤဒုတိယာဝိဘတ်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ အတ္ထောပန၊ အနက်ကိုကား၊
 ဘုဗ္ဗဝသေန၊ သတ္တမိဝိဘတ်၏ အတွင်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အတ္တုဂ္ဂတံ၊ ပျံတက်၍၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊
 အကာသိ၊ ပြုသနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ အာကာသေအန္တလိက္ခေ
 ပလ္လင်္ကေနိသိဒိတောတိ အာဒိ၊ အာကာသေ အန္တလိက္ခေပလ္လင်္ကေနိသိ
 ဒိတောဤသို့ အစရှိသည်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား
 ရပ်၌၊ တေဇောဓာတု သမာပဇ္ဇိတွာတိ၊ တေဇောဓာတု သမာပဇ္ဇိတွာ
 ဟူသည်ကား၊ တေဇောကသိဏ စတုတ္ထဈာနသမာပတ္တိံ၊ တေဇောက
 သိုဏ်းနှင့်ယှဉ်သော စတုတ္ထဈာန သမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား
 ၍၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဆိုပြီးအံ့၊ ထေရော၊ ဗုဒ္ဓမထေရ်သည်၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ တိက္ခတ္တံ၊
 သုံးကြိမ်၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ်သည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧကမန္တံ၊
 တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောနေရာ၌၊ ဌိတော၊ ရပ်လျက်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး၊ တုမ္ပဟိ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝသန္တော၊ နေလျက်၊ ဝုညာ
 နိ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသော တပည့်တော်သည်၊
 ဣမမေဝတ္ထံ၊ ဤပရိနိဗ္ဗာန်အကျိုးကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အကာသိ၊
 ပြု၍၊ သွာယံသောအယံအတ္ထော၊ ထိုအကျိုးသည်၊ အန္တုယသုနေ၊ မတ္ထကံ၊
 ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ပတ္ထော၊ ရောက်ပြီ၊ ဣဒံဒဿနံ၊ ဤဖူးမြင်ခြင်းသည်၊ မသ္မံ၊
 တပည့်တော်အား၊ ပစ္ဆိမဒဿနံ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သောဖူးမြင်ခြင်းတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ရွှေနားတော်လျှောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားရှေ့တော်၌၊

ယေပုဏ္ဏန ဘိက္ခု၊ အကြင်ပုဏ္ဏဉ် ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊
ယေသောတာပန္နသကဒါဂါမိနောစ၊ အကြင်သောတာပန် သကဒါဂါမ်
ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုရဟန်း
အပေါင်းတို့တွင်၊ ဧကစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ မဟန္တံ၊ ကြီး
စွာသော၊ ကာရုညံ၊ သနားခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကစ္စ၊ အချို့
သောဓဗ္ဗရှိစသော ရဟန်းတို့သည်၊ အာရာနေပ္ပတ္တာ၊ ဝမ်းသာခြင်းသို့
ရောက်ကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အဿဘိက္ခုသံဃဿ၊ ထိုရဟန်းအပေါင်း၏၊ ဗိတ္တာစာရံ၊
စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဗ္ဗေ၊ ချစ်သားဗ္ဗေ၊ တေနုတိ၊ ထိုသို့
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလိုတပြီးကား၊ မဟံ၊ ငါဘုရား၏၊ ဘိက္ခုသံဃဿစ၊ ရဟန်း
အပေါင်းအားလည်း၊ ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို၊ ဒသေတိ၊ ပြန်
ဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊
သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ သန္နိပတိ၊
စည်းဝေး၏၊ အထ၊ ထိုစည်းဝေးသောခဏ၌၊ အာယသ္မာဗ္ဗေ၊ အရှင်ဗ္ဗ
သည်၊ ဧကောဝိဟုတွာ၊ တယောက်ထည်းဖြစ်လျက်လည်း၊ ဗဟုဝေ၊ များ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊
အာဂတာနိ၊ လာကုန်သော၊ သာဝကသာဓာရဏာနိ၊ သာဝကတို့နှင့်
ဆက်ဆံကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ပါဠိဟာရိယာနိ၊ တန်ခိုး
ပြာဋိဟာတို့ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြု၍၊ ဝုနုပရံ၊ တဖန်လျှင်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အတ္ထုဂ္ဂတံ၊ ပျံ
တက်၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ နိဋ္ဌိနိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊
စာတ္ထ၊ ထိုကောင်းကင်၌၊ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ နိသိန္ဓေ၊ လိုင်နေ
လျက်၊ တေဇောကသိဏသမာပတ္တိယာ၊ တေဇောကသိုဏ်းသမာပတ်၏၊
ပရိကမ္ဘံ၊ ပရိကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊
ရောက်၍၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ သရီရဈာပနသမာပတ္တိံ၊ ကိုယ်ကိုလောင်စေတတ်
သောသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ သရီရဈာပနတေဇောဓာတု၊
ကိုယ်ကိုလောင်စေတတ်သောတေဇောဓာတ်ကို၊ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ ဆောက်
တည်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏၊ သဟ၊ အဓိဋ္ဌာနေန၊ အဓိဋ္ဌာန်
သည်နှင့်တကွ၊ သဗ္ဗေကာယော၊ အလုံးစုံသောကိုယ်သည်၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီး
ဖြင့်၊ အာဒိတ္တော၊ ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
ခဏေနောစ၊ ခဏခြင်းဖြင့်သာလျှင်လည်း၊ သောအဂ္ဂိ၊ ထိုမီးသည်၊ ကပ္ပ

ဝုဋ္ဌနဂ္ဂိယံ၊ ကမ္ဘာယုကံမီးလောင်သကဲ့သို့၊ အနုမတ္တံပိ၊ အဏုမြူမျှလည်း
 ဖြစ်သော၊ သင်္ခါရဂတံ၊ သင်္ခါရဖြစ်သော၊ မံသိမတ္တိမ္မိ၊ မီးသွေးမျှသည်
 လည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုကိုယ်၌၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုကိုမျှ၊ အနဝသေသန္တော၊ အကြွင်း
 အကျန်မရှိစေမူ၍၊ အဓိဋ္ဌာနဗလေန၊ အဓိဋ္ဌာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဈာ
 ပေတွာ၊ မီးလောင်၍၊ နိဗ္ဗာယိ၊ ပြင်းလေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါ
 အာယသ္မာ၊ ဗေဗ္ဗာမလ္လပုတ္တောတိအာဒိ၊ အထခေါအာယသ္မာ၊ ဗေဗ္ဗာမလ္လ
 ပုတ္တောဤသို့အစရှိသည်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ပောဓတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား
 ရပ်၌၊ ဝုဋ္ဌဟိတွာပရိနိဗ္ဗာယီတိ၊ ဝုဋ္ဌဟိတွာပရိနိဗ္ဗာယီဟူသည်ကား၊ ဣဒ္ဓိ
 စိတ္တတော၊ တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်ဝံသးသောစိတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍၊ ဘဝဂ်စိတ္တ
 န၊ ဘဝဂ်စိတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ ဈာယမာနဿာတိ၊ ဈာယမာ
 နဿဟူသည်ကား၊ ဇာလိယမာနဿ၊ တောက်ပထသော၊ ဝုပ္ပမာနဿာ
 တိ၊ ဝုပ္ပမာနဿဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ တသေဝ၊ ထိုဈာယမာနဿဟူ
 သောဝုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဗ္ဗစနံ၊ ဝေဗ္ဗသဒ္ဓါတည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
 ဈာယမာနဿာတိ၊ ဈာယမာနဿ ဟူသည်ကား၊ ဇာလာပဝတ္တိက္ခဏံ၊
 မီးလျှံဖြစ်သောဓဏကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝုပ္ပမာနဿာတိ
 ဝုပ္ပမာနဿဟူသည်ကား၊ ဝိတန္တိတင်္ဂါရက္ခဏံ၊ ရဲရဲညီးညီးမီးကျိုးကဲ့သို့
 အလျှံတခဲနက်တက်သောဓဏကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သာရိ
 ကာတိ၊ သာရိကာဟူသည်ကား၊ တသ္မံ၊ ပြာသည်၊ မံသိတိ၊ မံသိဟူသည်
 ကား၊ အဈာမံ၊ မလောင်သော၊ နပညာယိတ္တာတိ၊ နပညာယိတ္တဟူသည်
 ကား၊ နပသာယိတ္တ၊ မထင်မမြင်၊ အဓိဋ္ဌာနဝသေန၊ အဓိဋ္ဌာန်၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသောခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်၊ ခဏေနော၊ ခဏခြင်း
 ဖြင့်သာလျှင်၊ အန္တရေ၊ ခာယိတ္တ၊ ကွယ်ခဲ့လေ၏၊ ဣတိအတ္တော၊ ဤကားအနက်
 တည်း၊ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဥတ္တရိ
 မနုဿဓမ္မံ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မဖြစ်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒိုဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဒိုဟာ
 ကို၊ ဒသောတိ၊ ပြသနည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒ္ဓိပါဒိုဟာရိ
 ယကရုဏံ၊ တန်ခိုးပြာဒိုဟာပြုခြင်းကို၊ ပဋိက္ခိတ္တံနနု၊ ပပတ်တော်မူအပ်သည်
 မဟုတ်လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊
 ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ နစောဒေတဗ္ဗံ၊ မစောဒနာအပ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့၏၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ ပါဒိုဟာရိ
 ယကရုဏသ၊ တန်ခိုးပြာဒိုဟာပြုခြင်းကို၊ ပဋိက္ခိ တတ္တာ၊ ပပတ်အပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တဉ္စခေါ၊ ထိုသို့ပပတ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဝိကုဗ္ဗနဝသေ

၉

န၊ဝိကုဗ္ဗနန္တိ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်၏၊ အဓိဋ္ဌာနဝသေန၊
အဓိဋ္ဌာန၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နပဋိက္ခိတ္တံ၊ပယ်တော်မမူအပ်၊ အယံပနအာ
ယသ္မာ၊ ဤအရှင်ဗုဒ္ဓသည်ကား၊ ဓမ္မသာမိနာ၊ တရား၏အရှင်သည်၊ အာ
ဏာယ၊ စေခိုင်းသဖြင့်၊ အာဏတ္တောဝ၊ စေခိုင်းတော်မူသည် ဖြစ်၍သာ
လျှင်၊ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကု၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဇေတမတ္ထံ
ဝိဒိတွာတိ၊ ဇေတမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ မလ္လဗုတ္တဿ၊ မလ္လာမင်းသား
ဖြစ်သော၊ အာယသ္မတောဗုဒ္ဓဿ၊ အရှင်ဗုဒ္ဓ၏၊ ဇေတံအနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ၊
ဤအနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာန်ကို၊ သဗ္ဗာကာရေတာ၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာ
အားဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တဒတ္ထပရိဒိပနံ၊ ထိုအနက်ကိုပြတတ်သော
ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ အကောဒိကာယောတိ၊ အကောဒိကာယောဟူ
သည်ကား၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ ဘူတုပါဒါယပဘေဒေါ၊ ဘူတရုပ်ဥပါဒါ
ရုပ်အပြားရှိသော၊ စတုသန္တတိရူပကာယော၊ လေးပါးသောအကြောင်း
ကြောင့်ဖြစ်သောခန္ဓာအစဉ်ဟုဆိုအပ်သောရူပကာယသည်၊ အနဝသေ
သတော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသောအားဖြင့်၊ ဘိဇ္ဇိနဿိ၊ ပျက်စီး၏၊ အန္တ
ရာဓာယိ၊ ကွယ်ခဲ့၏၊ အနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းသဘောသို့၊ အာပဇ္ဇိ၊
ရောက်၏၊ နိရောဓသညာတိ၊ နိရောဓသညာဟူသည်ကား၊ ရူပါယတနာဒိ
ဂေါစရတာယ၊ ရူပါယတနအစရှိသော စက္ခုဝိညာဉ်စသည်၏ ကျက်
စားရာအာရုံဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ရူပသညာဒိဘေဒေါ၊ ရူပသညာအစရှိသည်အပြား
ရှိသော၊ သဗ္ဗသညာ၊ အလုံးစုံသောသညာသည်၊ အပ္ပဋိသန္ဓိကေန၊ ပဋိ
သန္ဓေကင်းသော၊ နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်းဖြင့်၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏၊ ဝေဒနာသီတိ
ဒဟိ သုသဗ္ဗာတိ၊ ဝေဒနာသီတိဒဟိ သုသဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ ဝိပါကဝေဒနာ
ကြိယာဝေဒနာတိ၊ ဝိပါကဝေဒနာကြိယာဝေဒနာဟူ၍၊ သဗ္ဗာဝိ၊ အလုံးစုံ
လည်းဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ အပ္ပဋိသန္ဓိဘာဝေန၊ ပဋိသန္ဓေ
ကင်းသောအဖြစ်ဖြင့်၊ နိရုဇ္ဈတ္တာ၊ ချုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုမတ္တမ္ပိ၊
အနုမြူလည်းဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ဒရေဿ၊ ပူပန်ခြင်း၏၊
အဘာဝတော၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သီတိဘူတာ၊ ချမ်းအေးစွာဖြစ်
၍ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ကုသလံ၊ ကုသလဝေဒနာပန၊
ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဝေဒနာတို့သည်ကား၊ အရဟတ္တဖလက္ခဏေယေဝ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ခဏ၌သာလျှင်၊ နိရောဓံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏၊
ဝိဓာရယိ သူတိပိ၊ ဝိဓာရယိ သု ဟူ၍လည်း၊ ပဋိန္တိ၊ ရွတ်တတ်ကုန်၏၊

သန္တာ၊ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာအစဉ်တို့သည်၊ နိရုတ္တိ၊အကြွင်းမဲ့ချုပ်ကုန်
 သည်၊အဟောသုံးဖြစ်ကုန်ပြီ၊ဣတိ၊အတ္ထော၊ဤကားအနက်တည်း၊ဝူပသမိ
 သု သမိ၊ရောထိ၊ဝူပသမိ သုသမိ၊ရားဟူသည်ကား၊ဝိပါကကြိယာပွဘောဒါ၊
 ဝိပါတ်ကြိယာအပြားရှိကုန်သော၊ ဗဿာဒယော၊ဗဿအစရှိကုန်သော၊
 သဗ္ဗေဝိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊သမိ၊ရက္ခန္ဓမ္မော၊သမိ၊ရအရတရား
 တို့သည်၊ အပ္ပဋိသန္တိကနိရောဓေနော၊ပဋိသန္ဓေကင်းသော ချုပ်ခြင်းဖြင့်
 သာလျှင်၊နိရုတ္တတ္တာ၊ချုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဝိသေသေန၊အထူးသဖြင့်၊
 ဥပသမိ သု၊ငြိမ်းကုန်၏၊ ဝိညာဏံအတ္တမာဂမာတိ၊ဝိညာဏံအတ္တမာဂမာ
 ဟူသည်ကား၊ဝိပါကကြိယာပဘောဒံ၊ဝိပါတ်ကြိယာအပြားရှိသော၊သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသော၊ဝိညာဏမ္မိ၊ ဝိညာဉ်သည်လည်း၊ အပ္ပဋိသန္တိကနိရောဓေနော၊
 ပဋိသန္ဓေကင်းသောချုပ်ခြင်းဖြင့်၊အနတ္တဝိနာသံ၊ပျက်စီးခြင်းသို့၊ဥပစ္ဆေဒံ၊
 ဖြတ်ခြင်းသို့၊အဂမာအဂန္တိ၊ရောက်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ မလ္လပုတ္တဿ၊မလ္လာမင်းသားဖြစ်သော၊ အာယသ္မတော ဗုဒ္ဓဿ၊
 အရှင်ဗုဒ္ဓ၏၊ ပဉ္စန္ဒရိခန္ဓာနံ၊ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့၏လည်း၊ပုဗ္ဗေယောဝ၊ရှေး
 မဆွကပင်လျှင်၊ ကိလေသာဘိသင်္ခါနုပါဒါနဿ၊ ကိလေသာမာရ်အဘိ
 သင်္ခါရမာရ်တည်းဟူသောစွဲလမ်းခြင်း၏၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်း
 အကျန်မရှိသောအားဖြင့်၊ နိရုတ္တတ္တာ၊ချုပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနု
 ပါဒါနံ၊တရံတခုသောစွဲလမ်းရာလောင်ရာကုန်ပြီးသော၊ဇာတဝေဒသော
 ဝိယ၊တောဒိးကဲ့သို့၊ အပ္ပဋိသန္တိကနိရောဓေနော၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကင်းသော
 ချုပ်ခြင်းဖြင့်၊နိရုတ္တဘာဝံ၊ချုပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊နိဿာယ၊မှီ၍၊ ဝိတိဝေတ
 ဝိဿဉ္စံ၊ ဝိတိအဟုန်သည်ကောင်းစွာလွှတ်အပ်သော၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိုးကို၊
 ဥဒါနေသိးကျူးရင့်တော်မူ၏၊ နဝမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ နဝမသုတ်၏အဖွင့်
 သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဂ-ပါဠိလိဂါမဝဂ်-၁၀-ဒုတိယဗုဒ္ဓသုတ်၊

ဒဿမေ၊ ဒဿမသုတ်၌၊ တတြုခေါဘဂဝါ ဘိက္ခု၊ အာမန္တေသီတိ၊
 တတြုခေါဘဂဝါဘိက္ခု၊အာမန္တေသီဟူသည်ကား၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ယထာဘိရန္တိ၊မွေ့လျော်တော်မူသရွေ
 ဝိဟရိက္ခာ၊နေတော်မူခဲ့၍၊ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုန်သို့ဒေသလာရီလည်တော်
 မူခြင်းကို၊စရုန္တော၊လည်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အနုတ္တမေန၊အစဉ်သဖြင့်၊

၅၁၄ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သာဝတ္ထိ။ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ စေတဝနေ၊ စေတဝနိ
 ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တေယေဝ၊ နေတော်မူလျက်သာလျှင်၊ တေသံ
 ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ မလ္လပုတ္တဿ၊ မလ္လာမင်းသားဖြစ်သော၊ အာ
 ယသ္မတေ၊ ဒဗ္ဗဿ၊ အရှင်ဒဗ္ဗ၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းကို၊ ပဗ္ဗက္ခံကတွာ
 မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဒဿေတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ တေဟိစမေတ္တိယ ဘူမ
 ဇကေဟိ၊ ထိုမေတ္တိယဘူမာဇကရဟန်းတို့သည်၊ ကတေန၊ ပြုအပ်သော၊
 အဗ္ဘာဗိက္ခနေ၊ စွပ်စွဲခြင်းဖြင့်၊ ထေရေ၊ ဒဗ္ဗမထေရ်၌၊ ဂါရဝဟိတာ၊ ရိုသေ
 ခြင်းကင်းကုန်သော၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊
 တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ဝစနေ၊ စကားဖြင့်၊ ထေရဿ၊ ဒဗ္ဗမထေရ်
 အား၊ ဗဟုမာ နုပ္ပါဒနတ္ထု၊ များစွာမြတ်နိုးတနာ ဖြစ်စေခြင်းငှါလည်း၊
 အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ တဩတိ၊ တဩဟူ
 သောသဒ္ဒါသည်၊ ဝစနုပညာသေ၊ ဝစနုဥပညာသအနက်၌၊ နိပါတမတ္တံ၊
 နိပါတ်ပုဒ်မျှသာတည်း၊ ခေါတိ၊ ခေါဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ အဝဓာရဏ၊
 အဝဓာရဏအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ တေသု၊ ထိုနိပါတ်ပုဒ်တို့
 တွင်၊ တဩတိဣမိနာ၊ တဩဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တေသံပဒါနံ၊ ထိုပုဒ်တို့၏၊ ဂုစ္စမာနတံယေဝ၊ ခရိုအပ်လတ္တံ့ သည်၏အဖြစ်
 ကိုသာလျှင်၊ ဇောတေတိ၊ ထွန်းတောက်ပစေ၏၊ ခေါတိပနဣမိနာ၊ ခေါဟူ
 သောဤပါဌ်ဖြင့်ကား၊ အာမန္တေသိယေဝ၊ ခေါ်တော်မူသည် သာလျှင်
 တည်း၊ အသာဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ အာမန္တနေ၊ ခေါ်ခြင်း၌၊
 ကောဗိ၊ တရံတရသော၊ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်၊ နအဟောသိ၊
 မဖြစ်၊ ဣတိဣမမတ္တံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ အထဝါ၊ တ
 နည်းကား၊ တဩတိ၊ တဩဟူသည်ကား၊ တသ္မိ၊ အာရာမေ၊ ထိုအရာ၌
 ၌၊ ခေါတိ၊ ခေါဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ဝစနုလင်္ကာရေ၊ ဝစနုလင်္ကာရအရာ၌၊
 နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်မျှသာတည်း၊ အာမန္တေသိတိ၊ အာမန္တေသိဟူသည်
 ကား၊ အဘာသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ ကသ္မာပန၊ အတယ်ကြောင့်ကား၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုယေဝ၊ ရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်၊ အာမန္တေသိ၊
 ခေါ်တော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြားအံ့၊ ဇေဉ္ဇတ္တာစ၊ ပရိသတ်တွင်
 အကြီးဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာသန္နတ္တာစ၊ နီးသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗကလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သန္တိဟိတတ္တာ
 စ၊ စည်းဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရား

ဟောခြင်း၏။ ဝိသေသတော၊ အထူးသဖြင့်၊ တာဇနဘူတတ္တာစ၊ တည်ရာ
 ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။
 ဘိက္ခဝေါတိ၊ ဘိက္ခဝေါဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ တေသံဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့
 အား၊ အာမန္တနာကာရဝစနံ၊ ခေါ်သော အခြင်းအရာကို ပြသောသဒ္ဓါ
 တည်း၊ ဘဒ္ဒန္တတိ၊ ဘဒ္ဒန္တဟူသည်ကား၊ အာမန္တိတာနံ၊ အခေါ်ခံရကုန်
 သော၊ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဂါရုဓေန၊ ရှိသေသဖြင့်၊ သတ္တုပဋိဝစနဒါနံ၊
 မြတ်စွာဘုရားအား စကားတုံ့ ပြန်ခြင်းတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊
 ဘိက္ခဝေါတိ၊ ဘိက္ခဝေါဟူ၍၊ ဝဒန္တော၊ ခေါ်တော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အာလပတိ၊ ရှေးရှုခေါ်တော်မူ၏
 ဘဒ္ဒန္တတိ၊ ဘဒ္ဒန္တဟူ၍၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုကုန်သော၊ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့
 သည်၊ ပစ္စာလပန္နိ၊ တဖန်အားထုတ်ပြန်ကုန်၏။ အဝိစအပရောနယော၊
 နည်းတပါးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုစ္စတေ၊ မိန့်ဆိုဦးအံ့၊ ဘိက္ခဝေါတိဣမိနာ၊
 ဘိက္ခဝေါဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ကရုဏာဝိပ္ပာရသောဗ္ဗဟဒယ ပုဗ္ဗင်္ဂမေန၊
 မဟာကရုဏာတော် ပြန့်နှံ့သောအားဖြင့် တရားတော်အမြှိုက်ရေအေး
 တိုက်ကျွေးလိုသောရွှေနှလုံးတော်ပြဋ္ဌာန်းသော၊ ဝစနေန၊ စကားတော်ဖြင့်၊
 တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကာရဓမ္မပစ္စ
 ဝေက္ခနာဒိတော၊ နှလုံးသွင်းခြင်း တရားကိုဆင်ခြင်ခြင်း အစရှိသည်မှ၊
 နိဝတ္တေတွာ၊ နစ်စေ၍၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ မုခါဘိမုခေ၊ လပြည့်
 ဝန်းပမာ ရွှေမျက်နှာတော်သို့ ရှေးရှုမျက်နှာမူစေသည်တို့ကို၊ ကရောတိ၊
 ပြု၏။ သတ္ထရိ၊ သုံးလူဆရာဘုရားမြတ်စွာ၌၊ အာဒရဗဟုမာနဂါရဝဒီပန
 ဝစနေန၊ အလွန်ရှိသေခြင်း အလွန်မြတ်နိုးခြင်း အလွန်အလေးပြုခြင်းကို
 ပြတတ်သောသဒ္ဓါဖြစ်သော၊ ဘဒ္ဒန္တတိဣမိနာ၊ ဘဒ္ဒန္တဟူသောဤပါဌ်
 ဖြင့်၊ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သုဿုတဉ္စ၊ ကောင်း
 စွာနားထောင်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဩဝါဒပဋိဂ္ဂါဟဘာဝဉ္စ၊
 ဆုံးမစကားကိုကောင်းစွာနာယူသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိဝေ
 ဒန္တိ၊ တဖန်ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝတောပစ္စသောသုန္တိ၊ ဘဂဝ
 တောပစ္စသောသံဟူသည်ကား၊ တေဘိက္ခူ၊ ထိုသန္တိပတိတဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟ
 ကရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊
 ပဋိအသောသံ၊ ရှိသေစွာနားထောင်ကုန်၏၊ သောတုကာမတံ၊ နာလိုသည်
 ၏အဖြစ်ကို၊ ဇနေသံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ တေဒဝေါစာတိ၊ တေဒဝေါစဟူသည်
 ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုစည်းဝေးတော်မူဆဲတိုင်

သောအခါ၌၊ ဝက္ခမာနံ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ့၊ သော၊ သကလံ၊ အစိုးရံသော၊
 တေံသုတ္တံ၊ ဤဒုတိယဒဗ္ဗသုတ္တန်ဒေသနာတော်ကို၊ အတာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ဒဗ္ဗဿ ဘိက္ခဝေမလ္လပုတ္တဿာတိအာဒိ၊ ဒဗ္ဗဿဘိက္ခဝေမလ္လပုတ္တဿ
 ဤသို့အစရှိသောကားအပေါင်းသည်၊ အနန္တရသုတ္တေ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော
 သုတ်၌၊ ပုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။
 တေမတ္ထန္တိအာဒိသုပိ၊ တေမတ္ထံဤသို့အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ အပုဗ္ဗံ၊ ဆို
 ခွင့်ရောက်လစ် စကား သစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အနန္တရသုတ္တေ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်
 သောသုတ်၌၊ ပုတ္တနုယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဂါထာသုပန၊ ဥဒါန်းဂါထာတို့တွင်ကား၊ ပဌမဂါထာယံ၊
 ပဌမဂါထာ၌၊ အယောဗာနဟတဿာတိပဒဿ၊ အယောဗာနဟတဿ
 ဟူသောပုဒ်၏၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝိပြိုဗစ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။
 တေန၊ ဤဝတ္ထုဖြင့်၊ အယော၊ သံကို၊ ဟညတိ၊ ပုတ်ခတ်တတ်၏၊ ဣတိ
 တဿ၊ ထိုသို့ ပုတ်ခတ်ကြောင်းဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်၊ အယောဗာနံ၊
 အယောဗာနမည်၏၊ ကမ္မာရေနံ၊ ပန်းပဲတို့၏၊ အယောကုဋံ၊ သံတူတည်း။
 အယောမုဗ္ဗိစ၊ သံဆောက်ပုတ်ဟူ၍လည်း၊ ပုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေနအ
 ယောဗာနေန၊ ထိုသံတူဖြင့်၊ ဟတဿပဟတဿ၊ အပြားအားဖြင့် ခတ်
 အပ်သော၊ ကေမိပန၊ အမျိုးသောစာရာတို့ သည်ကား၊ အယောဗာနဟ
 တဿာတိ၊ အယောဗာနဟတဿဟူသည်ကား၊ ဗာနအယောပိဏ္ဍဿ၊
 တခဲနက်သော သံတုံး၏၊ ဣတိအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆို
 ကုန်၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤဝါကျ၌ လည်း၊ ဧဝသဒ္ဓေါ၊ ဧဝသဒ္ဓါသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊
 နိပါတ်ပုဒ်မျှသာတည်း၊ ဇလတော ဇာတဝေဒသောတိ၊ ဇလတောဇာ
 တဝေဒသော ဟူသည်ကား၊ ဈာယမာနဿ၊ လောင်ငလသော၊ အဂ္ဂိဿ၊
 မီး၏၊ တေံ၊ ဤဇလတောဟူသော သဒ္ဓါသည်၊ အနာဒရေ၊ အနာဒရအ
 နက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်တည်း၊ အနုပုဗ္ဗုပသန္တဿာတိ၊ အနု
 ပုဗ္ဗု ပသန္တဿဟူသည်ကား၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဥပသန္တဿ၊
 ငြိမ်းသော၊ ဝိဇ္ဇာတဿ၊ အလျှိုက်ကင်းသော၊ နိရုဒ္ဓဿ၊ ချုပ်သော၊ ယထာ
 နညာယတေ ဂတိတိ၊ ယထာနညာယတေဂတိ ဟူသည်ကား၊ တဿ
 အဂ္ဂိဿ၊ ထိုသံ၌တည်သောမီး၏၊ ဂတိ၊ လားရာသွားရာသည်၊ နညာယတိ
 ယထာ၊ မထင်သကဲ့သို့တည်း၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော
 အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ပုတ္တံပုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယောမုဗ္ဗိကုဋာ
 ဒိနာ၊ သံဆောက်ပုတ်သံတူသည်ဖြင့်၊ ပဟတာ၊ ခတ်အပ်သည်ရှိသော်၊

အယောစာနေန၊ တခဲနက်သောသံဝံးဖြင့်၊ ဟတဿပဟတဿ၊ အပြား
အားဖြင့်ခတ်အပ်သော၊ အယောဂတဿဝါ၊ သံဝံး၌ တည်သည်လည်း
ဖြစ်ထသော၊ ကံသဘာဇနာဒိဂတဿဝါ၊ ကြေးခွက်စသည်၌တည်သည်
လည်းဖြစ်ထသော၊ ဇလမာနဿ၊ ရဲရဲညီသဖြင့်တောက်ပသည်လည်းဖြစ်
ထသော၊ အဂ္ဂိဿဝါ၊ မီး၏လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊
ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော၊ သဒ္ဓဿဝါ၊ ဘူသံပေသံ၏လည်းကောင်း၊ အနုက္ကမေ
န၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဥပသန္တဿ၊ သုဂ္ဂုပသန္တဿ၊ ကောင်းစွာ ငြိမ်းခြင်းသို့
ရောက်သဖြင့်၊ ဒသသုဒ္ဓိဿာသု၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့တွင်၊ ကတ္တဝိ၊ တစုံ
တခုသောအရပ်၌၊ ဂတိ၊ လားရာသည်၊ နပညာယတိယထာ၊ မထင်သကဲ့
သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှလွတ်
ကုန်သော သူတို့၏၊ ဂတိ၊ လားရာသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ပစ္စယနိရောဓေန၊ ကံဟူသောအကြောင်း
ချုပ်သဖြင့်၊ အပ္ပဋိသန္တိကနိရုဒ္ဓတ္တာ၊ ပဋိသန္ဓေကင်းသောချုပ်ခြင်းရှိသည်
အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဇေတသမ္မာဝိမုတ္တာနန္တိ၊ ဇေတသမ္မာဝိမုတ္တာနံဟူသည်
ကား၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဟေတုနာဥာယေန၊ သင့်
သောအကြောင်းအားဖြင့်၊ တဒင်္ဂိက္ခန္ဓနုဝိမုတ္တိပုဗ္ဗင်္ဂမေန၊ တဒင်္ဂိမုတ္တိ
ဝိက္ခန္ဓနုဝိမုတ္တိပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ စတုဟိ
ဝိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပါဒါနေဟိစ၊ ဥပါဒါနိတရားတို့မှလည်း
ကောင်း၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာသဝေဟိစ၊ အာသဝေါတရား
တို့မှလည်းကောင်း၊ ဝိမုတ္တတ္တာ၊ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္မာ၊ ကောင်း
စွာ၊ ဝိမုတ္တာနံ၊ ဥပါဒါနိလေးပါးအာသဝေါလေးပါးတို့မှလွတ်ကုန်ပြီးသော
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ တတောဇေတထာ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ကာမပဗန္ဓသင်္ခါ
တံ၊ ကာမအနှောင်အဖွဲ့ဟုဆိုအပ်သော၊ ကာမောဗ္ဗာတဝေါဗ္ဗာဒိဘောဒံ၊
ကာမောဗ္ဗာတဝေါဗ္ဗာအစရှိသည်အပြားရှိသော၊ ဩဗန္ဓ၊ ဩဗာဂိုလည်း
ကောင်း၊ အဝသိဋ္ဌဩဗန္ဓ၊ ကြွင်းသော ဒိဋ္ဌာဗ္ဗအဝိဇ္ဇာဗ္ဗာကို လည်း
ကောင်း၊ တရိတွာ၊ ကူး၍၊ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာမ
ပဇ္ဇောဗ္ဗာတာရိနံ၊ ကာမအနှောင်အဖွဲ့ဟု ဆိုအပ်သော ဩဗာလေးပါးကို
ကူးမြောက်တော်မူကုန်ပြီးသော၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဋိပ္ပသန္တိတသမ္ပ
ကိလေသဝိပ္ပန္နိတတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသော အလုံးစုံသော
ကိလေသာတည်းဟူသောတုန်လှုပ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိလေ
သာဘိသင်္ခါရဝါတေဟိ၊ ကိလေသာမာရ် အဘိသင်္ခါရမာရ် တည်းဟူ

သော လေပြင်းမုန်တိုင်းတို့ဖြင့်၊ အကမ္ဘာနိယတာယ၊ မတုန်ယှုပ်ဝေအပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အစလံ၊ ကိလေသာမာရ်အဘိသင်္ခါရမာရ်တို့ဖြင့်
တုန်ယှုပ်ခြင်းမရှိသော၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနသင်္ခါရံ၊ အနုပါဒိသေသ
နိဗ္ဗာနခေတ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗသင်္ခါရူပသမယုခံ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါ
ရတို့မှ ပြင်းသောချင်းသာသို့၊ ပတ္တာနံ၊ ရောက်တော်မူကုန်သော၊ အဓိ
ဂတာနံ၊ ရကုန်သော၊ ဝိဏာသဝါနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဂတိ၊ လားရာ
သည်၊ ဒေဝမနုဿာဒိတေဒါယု၊ နတ်လူအစရှိသည် အပြားရှိကုန်သော၊
ဂတိယု၊ ဂတိတို့တွင်၊ အယံနာမာတိ၊ ဤမည်သောဂတိဟူ၍၊ ဗညပေတဗ္ဗ
တာယ၊ ပညတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်၏၊ အဘာဝတ္တာ၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊
ပညာပေတံ၊ ဤမည်သောဂတိဟု ပညတ်ခြင်းငှါ၊ နတ္ထိနဥပလက္ခတိ၊ မရ
အပ်၊ ယထာဝရတ္ထ ဇာတဝေဒေါဝိယ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
မီးကဲ့သို့၊ အပညတ္တိကာဘာဝမေဝ၊ မပညတ်အပ်သောသဘောရှိသည်၏
အဖြစ်သို့ သာလျှင်၊ သောဝိဏာသဝေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟိ
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညာ
ပေတံ၊ ဤမည်သောဂတိဟုပညတ်ခြင်းငှါ၊ နဥပလက္ခတိ၊ မရအပ်၊ ဣတိ
အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဒေသမသုတ္တဝဏ္ဏ
နာ၊ ဒေသမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ အဋ္ဌမ
ဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ အဋ္ဌမဝဂ်၏ဖွင့်ကြောင်းသဒ္ဓါအစဉ်သည်၊ နိဗ္ဗိတာဝေ၊ အပြီး
သို့ ရောက်သည်သာတည်း။ ။

≡ ဣတ္ထာဝတာဝတ္ထကေနဝစနက္ကမေန၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောသဒ္ဓါ
အစဉ်ဖြင့်၊ သုဝိမုတ္တဘဝါဒါနော၊ ကောင်းစွာ ကင်းလွတ်သောဘဝ၌ စွဲ
လမ်း၍ယူခြင်းရှိတော်မူထသော၊ ဒေဝဒါနဝမာနိတော၊ နတ်ဒါနဝတို့သည်
မြတ်နိုးအပ်မြတ်နိုးခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူထသော၊ ပစ္ဆိန္နတဏှာသန္တာ
နော၊ မြတ်အပ်ပြီးသော တဏှာအစဉ်ရှိတော်မူထသော၊ ပီတိသံဝေဂဒီပ
နော၊ ပီတိသံဝေဂကိုပြတော်မူတတ်ထသော၊ သဒ္ဓမ္မဒါနနိရေတော၊ သူတော်
ကောင်းတရားအလှူ၌ အမြဲမွေ့လျော်လေ့ရှိတော်မူထသော၊ ဥပါဒါနက္ခ
ယာဝတော၊ ဥပါဒါနတရားလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာအရဟတ္တဖိုလ်ကို ရှက်
ဆောင်တော်မူတတ်ထသော၊ ဝိနာယကော၊ လူသုံးဦးတို့၏ အကြီးအမှူး
ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုဒေသ တိုင်း၌၊ န
န္တံ၊ ယေဥဒါနေယျ၊ အကြင်ဥဒါန်းတရားတို့ကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်မြွက်
ဖော်မိန့်တော်မူ၏။ ။

တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော ဥဒါန်းတရားတော်တို့ကို၊ ကေတော
ကတွာ၊ တပေါင်းတည်းပြု၍၊ သင်္ဂဟံ၊ ပဌမသင်္ဂဟတနာသို့၊ အာရောပေ
န္တေဟိ၊ တင်တော်မူကုန်သော၊ ဓမ္မသင်္ဂဟကေဟိ၊ အရှင်မဟာကဿပ
အစရှိသောမထေရ်ငါးရာတို့သည်၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဥဒါနံ နာမ၊
ဥဒါန်းမည်သော၊ ယံပနပကရဏံ၊ အကြင်ကျမ်းကို၊ သင်္ဂဟိတံ၊ ပဌမသင်္ဂ
ဟနာသို့တင်တော်မူခဲ့၏။ ။

တဿဥဒါနပကရဏဿ၊ ထိုဥဒါန်းကျမ်း၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ပကာ
သေတုံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းငှါ၊ ပေါရာဏာဋ္ဌကထာနယံ၊ ရှေးမဟာအဋ္ဌကထာ
ဟောင်း၌လာသောသဒ္ဓနယအတ္ထနယကို၊ နိဿယ၊ ညွှတ်ဖြင့်ဖြစ်၍၊ ယာ
အတ္ထသံဝဏ္ဏနာ၊ အကြင်အနက်ဖွင့်ရာအဋ္ဌကထာကို၊ မယာ၊ ငါဓမ္မပါလ
မထေရ်သည်၊ သမာရန္တ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်၏။ သာအဋ္ဌက
ထာ၊ ထိုငါးပုဒ်ရင်ခဲ့သော ဥဒါန်းပါဠိတော်၏ ဖွင့်ရာအဋ္ဌကထာသည်၊
တတ္ထတေသုသုတ္တန္တေသု၊ ထိုသုတ္တန်ပါဠိတို့၌၊ ပရမတ္ထာနံ၊ မပေါက်မပြန်
မြတ်သောအနက်တို့၏၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ ပကာသနာ
ပကာသနေန၊ ပြသဖြင့်၊ နာမသော၊ အမည်အားဖြင့်၊ ပရမတ္ထဒီပနီနာမ၊ ပရ
မတ္ထဒီပနီမည်၏။ သာအဋ္ဌကထာ၊ ထိုဥဒါန်းပါဠိတော်၏ဖွင့်ရာအဋ္ဌကထာ
သည်၊ ဘာဏဝါရတော၊ ဘာဏဝါရအားဖြင့်၊ စတုတိံ သပ္ပမာဏာယ၊
သုံးဆဲ့လေးဘာဏဝါရပမာဏရှိသော၊ ပါဠိယာ၊ ပါဠိဖြင့်၊ အနာကုလဝိနိစ္ဆိ
ယာ၊ အနှောက်အရှက်မရှိသော အဆုံးအဖြတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဋ္ဌာနံ၊
ထက်ဝန်းကျင်မှပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ သမ္ပတ္တာ၊ ကောင်းစွာရောက်၏။ ။

ဣတိဣမိနာ အာကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ တံပကရဏံ၊
ထိုဥဒါန်း အဋ္ဌကထာကျမ်းကို၊ သင်္ဂရောန္တေန၊ မကျဉ်းမကျယ်ဆောင်
လွယ်သိလောက် အဓိပ္ပါယ်ထောက်လျက် နှစ်သက်ကြည်စွာ ပညာရှေ့
သွားပြုထားရသဖြင့်၊ ယံတံပုညံ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော ထိုမဟာ
ကုသလညာဏ သမ္ပယောဇောဥက္ကဋ္ဌတံ ကုသိုလ်မြတ်ကို၊ မယာ၊ ငါဓမ္မ
ပါလဆရာသည်၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီ၊ တဿပုညဿ၊ ထိုမဟာကုသလ
ညာဏသမ္ပယုတ်ဥက္ကဋ္ဌကုသိုလ်တရား၏၊ အာနုကာဝေန၊ အာနုဘော်အား
ဖြင့်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေယိနော၊ သတ္တဝါအပေါင်း
တို့သည်၊ လောကနာထဿ၊ ဗြဟ္မာနတ်လူသုံးဘုံသူတို့သည်ကြည်မြူစင်
ကြယ်ကိုးကွယ်ရာအစစ် တို့ရှင်ချစ်၏၊ သာသနံ၊ သုံးတန်လိက္ခာဖြင့် ဆုံးမ
ရာဆုံးမကြောင်းဖြစ်သော သာသနာတော်သို့၊ ဩဂါဟိတွာ၊ ကိုယ်တို့

သက်ဆင်းကြ၍၊ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်စွာသော၊ သီလဝါဒပဋိ
ပတ္တိယာ၊ သီလအစရှိသော အကျင့်ဖြင့်၊ ဝိမုတ္တိရသဘာဝိနော၊ အယုတ္တ
ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော ဝိမုတ္တိကိစ္စအဖို့ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တ၊ ဖြစ်စေကုန်
သတည်း။ လောကသ္မိ၊ သတ္တလောက၌၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာသနံ၊ ညေ
ယူဓမ္မဟူသမျှတရား ခပ်သိမ်းအားကို လက်ဝါးဖြင့်ဝယ် တင်၍ထား
သောပတ္တမြား၊ ရှစ်ရှားအသွင် ဝိတ်ပင်မရှိ မိမိအလိုလိုသာ ကောင်းစွာ
သိမြင်တို့ချစ်ရှင်၏ ကြည်လင်သာသနာ မြတ်သုံးဖြာသည်။ ဗိရုံးငါးထောင်
ရှည်ကြာနှစ်ကောဇာလုံး၊ တိဗ္ဗတု၊ အက္ခရာဝုဒ္ဓိ လိင်ဝုဒ္ဓိမပျက် နှုတ်တော်
ထွက်မယွင်းတည်လျှင်းပါစေသတည်း။ ၊

သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့
သည်၊ တသ္မိ၊ ထိုမြတ်စွာတရားသာသနာတော်၌၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ သဂါရဝါ၊
ရိုသေကိုင်းညွတ်ခြင်းရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဒေ
ဝေါပိ၊ ပစ္စုန္န မည်လတ်မိနင်းတိမ်နုတ်သည်လည်း။ ကာလေန၊ ရွာချိန်သင့်
စွာ မိနင်းအခါ၌၊ သမ္မာ၊ ငါးရက်တကြိမ် ဆယ်ရက် တကြိမ်လခွဲတကြိမ်
ကိုမလွန်စေသဖြင့်ကောင်းစွာ၊ ဝဿတု၊ အရည်ထန်စွာရှာပါစေသတည်း။
ဇဂတိပ္ပတိပိ၊ သတ္တဝါတို့အရှင်တုရင်ဟူခြင်း တရားမင်းအပေါင်းသည်
လည်း။ သဒ္ဓမ္မနိရတော၊ သူတော်ကောင်းတရားမြတ်တရား၏ သုံးပါးသော
သာသနာတော်၌ အမြဲနှစ်ချိုက်ပျော်ပိုက်မွေ့လျော်ကြည်ညိုတော်မူသော
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကံ၊ သတ္တလောကကို၊ ဓမ္မေနော၊ မင်းကျင့်တရား
ဆယ်ပါး သင်္ဂဟတရားလေးပါးနာယကဂုဏ်ခြောက်ပါးစသောတရားဖြင့်
သာလျှင်၊ ပဿသတု၊ ကြည့်ရှုစောင့်ထ ဆုံးမကြစေကုန်သတည်း။ ဣတိ
ဣဒိနာအာကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဒရုတိတ္ထဝိဟာရဝါသိ
နာ၊ ဆီးတောဆိပ်ကင်းဝယ် တင့်တယ်ဖွယ်ရာ သက္ကာက္ခန်ယုံ၊ ဝိသကြို
ဖန်ဆင်းသည်တွင် လူရှင်ရဟန်းတို့၏ မွေ့လျော်ဖွယ်ရာပဒရာရုံကျောင်း၌
လေးလံစွာရှိသာ မျက်စိမရွှေ နေလေ့ရှိသော၊ အာစရိယဓမ္မပါလေန၊ ဂိုဏ်း
တို့၏ ဆရာ သိက္ခာသုံးရပ် စောင့်အပ်သောတရား အပါးပါးကို စွန့်ထား
အသက် ငဲ့ကွက်မရှိ စောင့်သိမြဲလတ် အနွယ်ထတ်ကြောင့် ကျွန်းမြတ်
သီဟိုဠ် ထိုထိုဓမ္မ၊ ဗိမတံတွင်ဝယ် ကောင်းကင်ခုလတ် လပြာသာဒ်အသွင်
အလွန်ထင်ရှားသော ငါးဓမ္မပါလဆရာ မဟာထေရ်သည်၊ ကတားသုံးဖြာ
ဓမ္မ ဝိဇ္ဇာကအတွင်း ဉာဏ်ကိုသွင်းသဖြင့် စင်းစား မျှော်ထောက်၍ ဝမ်း
မြောက်သာရွှင် စီရင်အပ်သော၊ ဥဒါနဿ၊ သုံးလောကနတ်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်၏

သောမနဿ အာရုံ တွေ့ကြုံသဖြင့်၊ ကျူးရင့်မြွက်ဖော် မိန့်တော်မူလတ်
ဥဒါန်းကျမ်းမြတ်၏။ အဋ္ဌကထာ၊ သဒ္ဓနယအတ္ထလုံးရုံ ဥသယုံမကြွင်း ဖွင့်
လင်းပြရာ၊ သံဝဇ္ဈာနအဋ္ဌကထာသည်၊ သမတ္တာ၊ ရောဂါဘယ ဥပဒ္ဒဝသ
ဘောမရောမရှက် သက်သက်သောအားဖြင့် အခြင်းခပ်သိမ်းကိမ်းယမ်း
သောပုဒ်ပါ၌ မရှိလတ်သဖြင့်၊ ပြီးစီးခြင်းသို့ မချီလုံးရုံ အကုန်ရောက်
လတ်ပြီ။ ။

ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲပြီး၏။

